

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208217

UNIVERSAL
LIBRARY

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

மதுரை யறுபத்து நான்கு
திருவிளை யாடற் புராணம்
அரும்பத வுரையுடன்

பரஞ்சோதி முனிவர்

அருளிச்செய்தது

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி ஐ சென்னை
பிரசுரப்பதிப்பு—புரட்டாசி.

[All Rights Reserved]

*Published by
The South India Saiva Siddhanta Works
Publishing Society, Tinnevely, Limited,
Tinnevely and Madras
September 1931*

*Printed at
The Progressive Printers,
17, Coral Merchant Street, Madras.*

பதிப்புரை

‘தெனபாண்டி நாட்டானே’ ‘தெனனாடுடைய சிவனே
போற்றி’ என்று மணிவாசக அடிகள் திருவாய்
மலாநதருளியபடி முழுமுதற் செழும் பொருளாய் சிவபிரான
புண்டு தொட்டுத் தமக்குச் சிறப்பிடமாகக் கொண்ட பாண்டி
வள நாட்டில் பல கலையொடு தமிழவளா மதுரை யமபதியிலே
சோமசுந்தரக் கடவுள் உலகுயயச செயதருளிய அறுபத்து
நான்கு திருவிளையாடல்களை விரித்துக் கூறுவது பாஞ்சோதி
முனிவா இயற்றியருளிய இத் திருவிளையாடற் புராணம்.

இது சங்க இலக்கியங்கள், திருமுறைகள், சைவசித்தாந்த
சாத்திரங்கள் முதலியவற்றின் அருங் கருத்துக்களை யுடைய
தாய, செந்தமிழ் இனபம் பெருக்குவதாய், பத்திச சுவை
இனிது கலிந் தொழுகுவதாய், சொன்னயம், பொருணயம்,
கவிநயம் மிக்குடையதாய், பெரிய புராணத்தைப் போலக்
கயிறு சாத்தி உணமை அறிந்து வரும் பெருவழக்கினை யுடைய
தாய விளங்குகின்றது. சைவப் பெருமக்கள் இதனை நாடோறும்
ஔவழிபாட்டு மகிழ்போது முறையாகப் படித்து வருவது
கூடுகின்றது. தனிதேவியைக் கற்றுப் புலமை

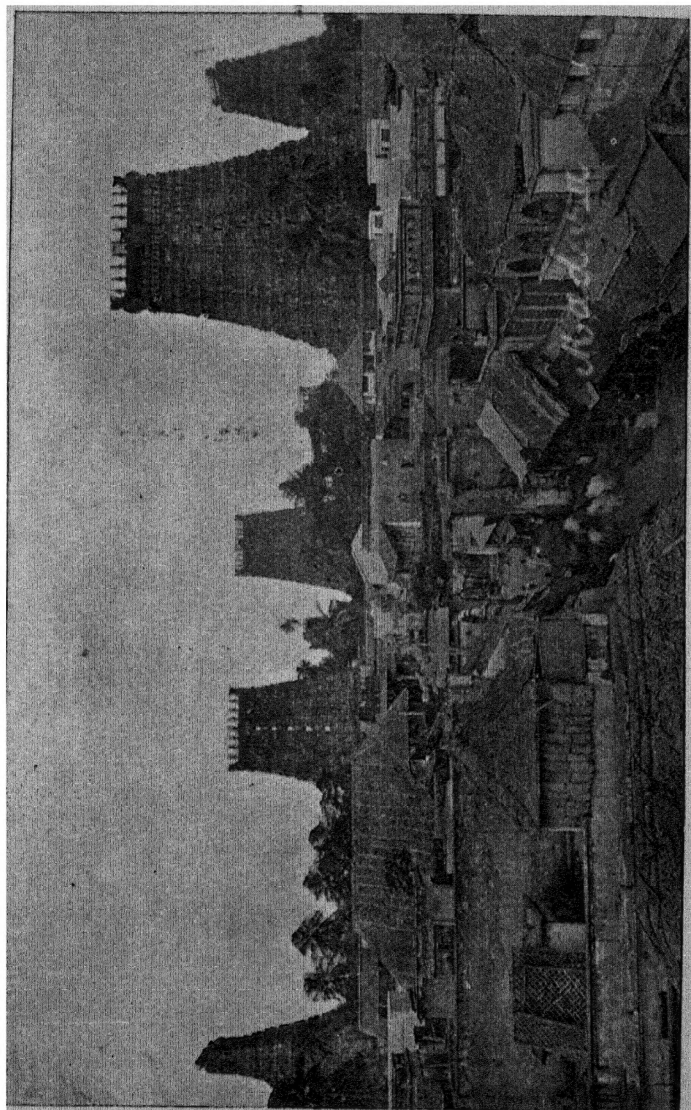
பகுதிகளாக வெளியிடௌளோம். விரிவுரை படிக்க ஏலாது மூலத்தைமட்டு தனியே கற்க விரும்புவாக்குப் பயன படு மாறு மூலத்தை மட்டும பாடபேதக குறிப்புகளுடன் அச்சிட்டுளளோம்.

இதுகாறும் அச்சிட்டு வெளிப்போந்த திருவிளையாடல மூலப் பதிப்புகளில் சோக்கப்படாத பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி ஒன்று புதிதாக எழுதிச் சோதனம், கூடு பக்கங்கள் அடங்கிய அருமபத அகராதி படல வரிசையில் இறுதியில் எழுதி அமைத்தது இதனை வெளியிடலானோம்.

இப்பதிப்பு ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடங்களில் தமிழ்பயிலும் மாணவாக்கு நல்ல பாடப் புத்தகமாகத் தகுதி வாய்ந்திருப்பது டன் தமிழ்பயிலும் பிறாக்கும் சிறந்த நூலாகப் பயன்படுமென்று நம்புகிறோம். இப்பதிப்பினைத் தமிழன்பர்கள் யாவரும் வாங்கிப் போற்றி ஊக்கமளிக்க வேண்டுகிறோம்

மெய்கண்டான
யாண்டு எராக
ஐப்பசி

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்

மதுரைமாநகர்

பொருளடக்கம்

க. மதுரைக் காண்டம்

	பக்கம்
கடவுள வாழ்த்து ௩
திருநாட்டுச் சிறப்பு ௮
திருநகரச சிறப்பு ௧௮
திருக்கலையச் சிறப்பு	... ௩௩
புராண வரலாறு	.. ௩௪
தல விசேடப் படலம் ௩௬
தீர்த்த விசேடப் படலம் ௪௪
மூர்த்தி விசேடப் படலம்	... ௪௬
பதிகம் ௫௬
க இரதிரன பழிதீர்த்த படலம் ௬௮
உ வெள்ளையானைச் சாபநதீர்த்த படலம்	... ௭௬
௩ திருநகரங் கண்ட படலம் ௮௩
ச தடாத்கைப் பிராட்டியார திருவவதாரப் படலம் ௮௬
௫ திருமணப் படலம்	... ௯௩
௬ வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடிய படலம் ௧௦௪
௭ குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட படலம் ௧௦௮
௮ அனனக் குழியும் வையையு மழைத்த படலம்	... ௧௧௧
௯ எழுகட லழைத்த படலம் ௧௧௫
௮ மலயத்துவசனை யழைத்த படலம்	... ௧௧௭
௧௧ உக்கிரகுமார பாண்டியரது திருவவதாரப் படலம் ௧௨௨
௧௨ உக்கிர பாண்டியருக்கு வேல வளை செண்டு கொடுத்த படலம்	... ௧௨௮
௧௩ கடல சுவற வேல விட்ட படலம் ௧௩௬
௧௪ இரதிரன முடிமேல் வளை யெறிந்த படலம்	... ௧௪௨
௧௫ மேருவைச் செண்டா லடித்த படலம் ௧௮௧

		பக்கம்
கக	வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்த படலம்	கஅ௭
க௭	மாணிக்கம் விறற் படலம் ககரு
கஅ	வருணன் விட்ட கடலை வற்றச்செய்த படலம்	உாய்

உ. கூடற் காண்டம்

கக	நானமாடக கூடலான படலம்	.. உகரு
உரு	எல்லாம் வல்ல சித்தரான படலம்	... உஉய்
உக	கல்லானைக்குக் கரும்பருத்திய படலம்	. உஉச
உஉ	யானை யெய்த படலம்	.. உஉக
உந	விருத்த குமார பாலரான படலம்	உநரு
உச	கான மாறியாடின படலம்	. உசஉ
உரு	பழியஞ்சின படலம்	.. உசஅ
உக	மாபாதகந தீரத்த படலம்	உருச
உ௭	அங்கம் வெட்டின படலம் உகய்
உஅ	நாக மெய்த படலம் உகச
உக	மாயப பசுவை வைத்தத படலம் உ௭ய்
நய	மெய்க்காட்டிட்ட படலம்	உ௭ரு
நக	உலவாக கிழி யருளிய படலம் உஅக
நஉ	வளையல் விறற் படலம்	உஅச
நந	அட்டமாசித்தி யுபதேசித்த படலம் உகய்
நச	விடையிலச்சினை யிட்ட படலம்	... உகச
நரு	தண்ணீர்ப்பந்தல வைத்த படலம்	.. உகக
நக	இரசவாதஞ் செய்த படலம்	. நாரு
ந௭	சோழனை மடுவில் வீட்டிய படலம்	. நாக
நஅ	உலவாக கோட்டை யருளிய படலம் நகஉ
நக	மாமனாக வந்து வழக்குரைத்த படலம்	நகரு
சய	வரகுணனுக்குச் சிவலோகங் காட்டிய படலம்	நஉய்
சக	விறகு விறற் படலம் நநய்
சஉ	திருமுகங் கொடுத்த படலம்	. . நசய்
சந	பலகையிட்ட படலம்	... நசரு
சச	இசைவாது வென்ற படலம்	... நசஅ

		பக்கம்
சடு	பனறிக குட்டிக்கு முலை கொடுத்த படலம் ௩௩௩
சசு	பனறிக குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கிய படலம்	... ௩௪௪
சஎ	கரிக்குருவிக் குபதேசஞ் செயத படலம்	௩௪௭
சஅ	நாரைக்கு முததி கொடுத்த படலம்	௩௭௧

௩. திருவாலவாய்க் காண்டம்

சசு	திருவாலவாயான படலம் ௩௭௩
ருய	சந்தரப பேரம் பெயத படலம்	... ௩௭௯
ருக	சங்கப் பலகை தந்த படலம்	... ௩௮௭
ருஉ	தருமிகுப பொறகிழி யளித்த படலம்	.. ௩௯௩
ரு௩	கீரனை ககரையேற்றிய படலம்	. ௪௦௭
ருச	கீரனுக்கு இலககண முபதேசித்த படலம்	சகக
ருரு	சங்கத்தார கலந தீர்த்த படலம் சக௪
ரு௬	இடைககாடன பிணக்குத தீர்த்த படலம்	.. சக௯
ரு௭	வலை வீசின படலம் ச௨௭
ருஅ	வாதவூ ரடிகளுக்கு உபதேசித்த படலம் ச௩௪
ரு௯	நரி பரியாககிய படலம்	. ச௪௯
சுய	பரி நரியாககி வையை யழைத்த படலம்	. ச௬௮
சுக	மண்சுமந்த படலம்	... ச௭௮
சுஉ	பாண்டியன சாந்தீர்த்த படலம்	ச௯௬
சு௩	சமணரைக கழுவேற்றிய படலம் ௩௦௬
சுச	வன்னியுங் கிணறும இலிகமு மழைத்த படலம்	ரு௭௭
	அருசசனைப படலம்	... ௩௨௬
	திருவிளையாடற போற்றிக கலிவெண்பா ௩௩௩
	அருமபத வரை ௩௩௯

பாட்டு முதற் குறிப் பகராதி

மதுரைக் காண்டம்	... 1
கூடற காண்டம் 12
திருவாலவாய்க் காண்டம்	... 21

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

சிறப்புப்பாயிரம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அறுகாறபீ டத்துயாமா லாழிகடைந் தமுதையரங்
கேற்று மாபோல
அறுகாறபே டிசைபாடுங் கூடனமான மியத்தையருந்
தமிழாற பாடி
அறுகாறபீ டுயா முடியாரா சொக்கேசா சநநிதியி
லமரா சூழும்*
அறுகாறபீ டத்திருந்து பரஞ்சோதி முனிவனரங்
கேற்றி னானே

பிள்ளையார

அம்மையப்பா

முருகன்

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிளையாடற் புராணம்

ம து ர க் க ண் ட ம்

கா ப பு

[கலிவிருத்தம்]

சத்தி யாயசசிவ மாகித் தனிபபர
முத்தி யான முத்தலைத் துதிசெயச
சத்தி யாகிய சொற்பொரு ணலகுவ
சித்தி யானைதன செயயபொற பாதமே

க

வா ழ் த து

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மலகுக வேத வேளவி வடங்குக சுரநது வானம்
பலகுக வளங்க ளெங்கும் பரவுக வறங்க ளினபம்
நலகுக வுயிராகட் கெல்லா நானமறைச சைவ மோங்கிப
புலகுக வுலக மெல்லா ம புரவலன செங்கோல வாழக

க

நூ ற ப ய ன்

[எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்]

திங்களணி திருவால வாபெம மண்ணல
திருவிளையாட டிவையனபு செயது கேடபோர
சங்கநிதி பதுமநிதிச செலவ மோங்கித்
தகைமைதரு மகபபெறுவா பகையை வெலவா
மங்கலநன மணமபெறுவா பிணிவந தெய்தார
வாழநாளு நனிபெறுவா வாளு டெய்திப
புங்கவரா யங்குள்ள போக முழகிப
புண்ணியராய்ச சிவனடிககிழ நண்ணி வாழ்வா

உ

கடவுள் வாழ்த்து

சிவம்

[அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்]

வென்றுளே புலனக னைந்தார மெய்யுண ருள்ளந தோறுஞ்
சென்றுளே யமுத முறறுந திருவருள போற்றி யேறறுக
சூன்றுளே யிருந்து காட்சி கொடுத்தருள கோலம் போற்றி
மன்றுளே மாறி யாடு மறைச்சிலம் படிக்கள போற்றி

ந

சத்தி

[வேறு]

சுருமபுமுரல சுடிமலாபபூங் குழலபோற்றி யுத்தரியத
தொடித்தோள போற்றி
கருமபுருவச சிலைபோற்றி கவுணியாக்ருப பாலசுரநத
கலசம் போற்றி
இருமபுமனங் குழைத்தெனனை யெடுத்தாண்ட வங்கயறக
ணைம்பி ராட்டி
அருமபுமிள நகைபோற்றி யாரண னூ புரஞ்சிலம்பு
மடிகள் போற்றி

ச

பரசிவம்

[சுலிநிலைத்துறை]

பூவண்ணம் பூவின மணம்போலமெய் போத மினபம்*
ஆவண்ண மெய்கொண் டவனறனவலி யாணை தாங்கி
மூவண்ண றனசந நிதிமுத்தொழில் செய்ய வாள்
மேவண்ண லன்னுன விளையாட்டின வினையை வெலவாம்.

டு

சிற்சத்தி

அண்டங்க ளெல்லா மணுவாக வணுகக ளெல்லாம்
அண்டங்க ளாகப் பெரிதாய்சுகிறி தாயி னானும்
அண்டங்க ளுள்ளும் புறம்புகுகரி யாயி னானும்
அண்டங்க ளீன்றா டுணையெனப் பறிந்த நல்லோர்.

க

சோககநாதா

[க லி வி ரு த த ம]

பூவி னாயகன பூமக னாயகன
காவி னாயக னாதிக கடவுளாக
காவி நாயக னங்கயற கண்ணிமா
தேவி நாயகன சேவடி யேத்துவாம

எ

அங்கயறகண்ணம்மை

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பங்கயறகண ணரியபரம பரனுருவே தனகஞரிய
படிவ மாகி*
இங்கயறக ணகனுலக மெண்ணிறநத் சராசரங்க
ளீனறுந தாழாக
கொங்கயறகண மலாககூநதற குமரிபாண டியனமகளபோற
கோலங் கொண்ட
அங்கயறக ணமமையிரு பரதப்போ தெப்போது
மகத்துள வைப்பாம

அ

சபாபதி

உண்மையறி வானந்த வருவாகி யெவவுயிராகு
முயிராய நீரின
தண்மையனல வெமமையெனத் தனையகலா திருநதுசரா
சரங்க ளீனற
பெண்மையுரு வாகியதன னுனந்தக கொடிமகிழ்ச்சி
பெருக யாக்கும
அண்மையதா யம்பலத்து ளாடியுருள பேரொளியை
யகத்துள வைப்பாம

க

சோமசுந்தரா

சடைமறைத்துக் கதிமகுடந தரிந்துநறுங் கொன்றையநதரா
தணநது வேப்பந
தொடைமுடித்து விடநாகக் கலனகற்றி மாணிககச
சுடாப்பூ ணேந்தி

(பா - ம.) *படிவமாகி †உலகத் தெண்ணிறந்த

விடைநிறுத்திக் கயலெடுத்து வழிமரு மகனாகி
 மீன நோக்கின
 மடவரலை மணந்தலக முழுதாண்ட சுந்தரனை
 வணக்கஞ் செய்வாம்

ஐ

தடாதகைபிராடடியார

செழியாபிரான றிநுமகளாயக கலையினறு முடிபுனைந்து
 செங்கோ லோசகி
 முழுதுலகுந் சயங்கொண்டு திறைகொண்டு நந்திகண்
 முனைப்போர சாயத்துத
 தொழுகண்வற கணிமணமா விகைஞூட்டித் தனமகுடம்
 சூட்டிச் செலவந
 தழைவுறுதன னரசளித்த பெண்ணாரி யடிக்கமலந
 தலைமேல வைப்பாராம்

கக

வேளரியம்பலவாணா

பொருமாற்ற கிளாதடநதோ ளொருமாறன மனங்கிடந்த
 புழுகக மாற
 வருமாற்ற கண்ணருளி மாறுது களிப்படைய
 மண்ணும விண்ணும
 உருமாற்ப பவககடலவீழந தூசலெனத் தடுமாறி
 புழுவூ மாக்கள
 கருமாறிக கதியடையக கானமாறி நடித்தவரைக
 கருத்துள வைப்பாம்

கஉ

தேன்முகக்கடவுள்

கல்லாலின புடையமாந்து நானமறையா றங்கமுதற்
 கற்ற கேளவி
 வல்லாக னூலவருக்கும வாககிறந்த பூரணமாய
 மறைக்கப் பாலாய
 எல்லாமா யல்லதுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி
 யிருந்து காட்டிச்
 சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாம் நினைந்துபவத்
 தொடக்கை வெலவாம்.

கங

சித்திவிநாயககடவுள்

உள்ளமெனுங் கூடத்தி லூக்கமெனுந் தறிநிறுவி
 யுறுதி யாகத்
 தாளரிய வனபென்னுந் தொடாபூட்டி யிடைப்படுத்தித்
 தறுகட பாசக
 கள்ளவினைப் பசுபோதக கவளமிடக களித்துண்டு
 கருணை யென்னும
 வெள்ளம்தம் பொழிசித்தி வேழத்தை நினைந்துவரு
 வினைக டாப்பாம

கசு

முருக்ககடவுள்

கறங்குதிரைக் கருங்கடலுங் காரவுண்ப பெருங்கடலுங்
 கலங்கக் காவந்
 துறங்குசிகைப் பொருப்புஞ்சு ருரப்பொருப்பும் பிளப்பமறை
 யுணர்ந்தோ ராற்றும்
 அறங்குலவு மக நதழ்வு மவுணமட வாவயிற்றி
 னழ்வு மூள
 மறங்குலவு வேலெடுத்த குமரவேள சேவடிகள்
 வணக்கஞ் செபவாம

கரு

நாமகள்

பழுத்கனற நாலவகைசொன மலரெடுத்துப்
 பத்திபடப் பரப்பிக் திகுது
 முழுத்கனறு மணந் துசுவை யொழுகியணி
 பெறமுக்கண மூர்த்தி தாளில
 தொழுத்கனற வனபென்னுந் தொடுத்தலங்கல்
 சூட்டவரிசை சுருமபுந் தேனுங்
 கொழுத்கனற வெண்டோட்டு முண்டகத்தா
 ளடிமுடிமேற் கொண்டு வாழ்வாம

கசு

திருநந்திதேவா

[வேறு]

வந்திறை யடியிற் றுழும் வானவா மகுட கோடி
 பந்தியின மணிகள் சிந்த வேத்திரப் படையாற் றுக்கி
 அநதியும் பகலுந் தொண்ட ரலகிடுங் குப்பை யாக்கும்
 நந்தியெம் பெருமான பாத நகைமலா முடிமேல வைப்பாம. கசு

ஆளுடைய பிள்ளையா

கடியவிழ் கடுகை வேணித் தாழைபோற கனறகண் மீனக
கொடியனை வேவ நோக்கிக் குழையிரந தனையான கற்பிற
பிடியன நடையாள வேண்டப் பின்னுயி ரளித்துக காதத்
முடியணி மாடக காழி முனிவனை வணக்கஞ் செயவாம் கஅ

ஆளுடைய அரசுகள்

அறப்பெருஞ் செலவி பாகத் தண்ணலஞ் செழுத்தா லஞ்சா*
மறப்பெருஞ் செயகை மாறு வஞ்சக ரிட்ட நீல
நிறப்பெருங் கடலும யார்க்கு நீந்துதற் கரிய வேழு
பிறப்பெனுங் கடலு நீத்த பிரானடி வணக்கஞ் செயவாம் கக

ஆளுடைய நம்பிகள்

அரவக லலகு லாபா லாசைநீத் தவாககே வீடு
தருவமென றளவில வேதஞ் சாற்றிய தலைவன றனனைப்
பரவைதன புலவி தீர்ப்பான கழுதுகண் படுக்கும் பாஞ்
இரவினிற னூது கொண்டோ னினையடி முடிமேல வைப்பாம்

ஆளுடைய அடிகள்

எழுதரு மறைக டேரூ விறைவனை யெலவிற கங்குற
பொழுத்து காலத் தெனறும் பூசனை விடாது செயது
தொழுதகை தலைமீ தேறத் துளுமபுகண் ணீருண முழ்கி
அழுத்தி யடைந்த வனப னடியவாக கடிமை செயவாம். உக

சண்டேசுரரும், மற்றை அடியார்களும்

[வேறு]

தந்தைதா ளொடுமபிறவித் தாளெறிநது நிருத்தரிரு
தானைச் சோந்த
மைந்தாதாள வேதநெறி சைவநெறி பத்திநெறி
வழாது† வாயமெய
சிறதைதா னரனடிககே செலுத்தினராய்ச சிவாநுபவச
செலவ ராகிப்
பந்தமாந தொடக்கறுத்த திருத்தொண்டா தாளபரவிப்
பணிதல செயவாம் உஉ

நூல்சேயதற்குக் காரணம்

[வேறு]

அண்ணலபாற நெளிந்த நந்தி யடிகளபாற சநற்கு மாரன
உண்ணிறை யனபி னாயநது வியாதனுக குணாதத் வந்தப்
புண்ணிய முனிவன சூதற கோதிய புராண மூவா
நெண்ணிய விவற்றுட காந்தத் தீச்சக கிதையின மாதோ. ௨௩

அறைநதிடப் பட்ட தாசு மாலவாயப் புகழமை யந்தச்
சிறந்திடும வடநூ றனனீதத் தெனசொலாற செயதி யென்றிங்
குறைந்திடும பெரியோர் கூறக கடைப்பிடித் துறுதி யிரதப்
பிறந்திடும பிறப்பி லெய்தப் பெறுதுமென னுள்ளந் தேறா ௨௪

திருநகா தீர்த்த மூர்த்திச் சிறப்புமுன நந்த மூர்த்தி
அருளவின யாட லெட்டெட்டருச்சனை வினையொன றுக
வரனமுறை யறுபத் தெட்டா மற்றவை படலமாக
விரிமுறை விருத்தச் செயபுள வகைமையால் வீளமப் லுற்றேன

அவையடக்கம்

நாயகன கவிக்குங் குற்ற நாட்டிய கழக மாந்தா
மேயவத் தலத்தி னோககென வெள்ளறி வுரையிற் குற்றம்*
ஆயுமா றிரிதன நேனு நீபிரித் தன்ன முண்ணுந்
தூயதீம பாலபோற கொளக சுந்தரன சரிதந் தனனை. ௨௬

[கலிநிலைத்துறை]

கவைக்கொ முந்தழ் னைச்சுவை கண்டனூ னிமையோ
சுவைக்க வினனமிழ் தாயின துளக்கமில் சான்றோ
அவைக்க ளம்புகுந் தினியவா யாலவா யுடையா
செவிக் ளம்புகுந் தேறுவ சிறியனென பனுவல் ௨௭

பாய வாரியுண டொகெடுத் துலகெலாம பருகத்
தூய வாககிய காரெனச் சொற்பொரு டெளிந்தோ
ஆய கேளவியா துள்ளுத் தாலவா யுடைய
நாய னாககினி தாககுப் நலமிலேன புனசொல் ௨௮

அலலை யீதலை யீதென மறைகளு மனமைச்
சொல்லி னொறுதித் தினைக்குமிச் சுந்தர னுடற
கெலை யாகுமோ வென்னுரை யெனசெயகோ விதனைச்
சொல்லு வேனெனு மாயையென சொல்வழி கேளா. ௨௯

ஆகச் செய்யுள் நய

(பா - ம) *வெள்ளறிவுரை சொற்குற்றம். †கொழுந் தெழுநாச.

திருநாட்டுச்சிறப்பு

[கலிநிலைத்துறை]

கறைநி றுத்திய கந்தர சுந்தரக கடவுள்
உறைநி றுத்திய வானினுற பகையிரு ளொதுக்கி
மறைநி றுத்திய வழியினுல வழதியாயச செங்கோன
முறைநி றுத்திய பாண்டிநாட் டணியது மொழிவாம

க

தெய்வ நாயக னீறணி மேனிபோற சென்று
பெளவ மேயநதுமை மேனிபோற பசுநது பலலுயிராகும
எவ்வ மாற்றுவான* சுரந்திடு மின்னரு ளென்னக
கௌவை நீசுரந தெழுந்தன கணைகுரன மேகம

உ

இடித்து வாய்திறந தொல்லென வெல்லொளி மழுங்கத
தடித்து வாள்புடை விதிர்த்துநின் றிரநிர சாபம
பிடித்து நீளமு கோடைமேற பெயதுவெம பெருமபோ
முடித்து நர்மென வருதலபோல மொயத்தன கொணமு

ங

முனித னீளவரை யுச்சிமேன முழங்குவா னிவநது
தனித நீரமழை பொழிவன தடஞ்சிலை யிராமன
கனித னீரமையா லாலவாயக கண்ணுதன முடிமேற
புனித நீரத்திரு மஞ்சன மாட்டுவான போலும

ச

சுந்த ரன்றிரு முடிமிசைத் தூயநீ ராடும்
இந்திரனறனை யொத்தகா ரெழிவிதென மலைமேல
வநது பெயவவத் தனிமுதன மெளலிமேல வலாரி
சிறது கினறகைப் போதெனப் பனமணி தெறிப்ப

ரு

உடுத்த தெண்கடன மேகலை யுடையபார மகடன
இடத்து தித்தபல லுயிரக்கெலா மிரங்கித்தன கொங்கைத்
தடத்து நின்றிழி பாலெனத் தடவரை முகடு
தொடுத்த விழுவன விழுமெனத் தூங்குவென ளருவி.

க்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

கருநிற மேக மென்னுங் கச்சணி சிகரக கொங்கை
அருவியார் தீம்பால சோர வகனசுனை யென்னுங் கொப்பூழ்ப்
பொருவிலவே யென்னு மென்றோட பொதியமாஞ் சைலப் பாவை
பெருகுதண் பொருரை யென்னும பெணமகப் பெற்றா ளானே.

(பா - ம்) *எவ்வமாற்றுவாள்.

கல்லெனக் கரைநது வீழுங் கடுமபுனற் சூழவி காணத்
தொல்லெனத் தவழநது தீம்பா லுண்டொரீஇத் திண்டோண மள்ளர்
செல்லெனத் தெழிகஞ் பம்பைத் தீங்குரல் செவிவாய்த் தேக்கி
மெல்லெனக் காலிறி போகிப் பணைதொறும் விளையாட் டெய்தி

அரம்பைமென குறங்கா மாவி னவிரதளிர் நிறமாத தெங்கின்
குரும்பைவெம முலையா*வஞ்சிக் கொடியிற் றுசுப்பாக கூந்தல்
சுரும்பவிழ் சூழலாக் கஞ்சஞ் சுடாமதி முகமாக் கொண்டு
நிரம்பிரீள கைதை வேலி நெய்தலசூழ் காவில வைகி

௧௧

பனமலா மாலை வேயநது பா னுரைப் போவை போததுத்
தென்மலைத் தேயநத் சாநத் மானமதச் சேறு பூசிப்
பொன்மணி யாரந் தாங்கிப் பொருநையாங் கனனி முந்நீரத்
தனமகிழ் கிழவ னாகத் தழீஇக்கொடு கலந்த தனறே

1)

வல்லைதா யிருபால் வைகுஞ் சிவாலய மருங்கு மீண்டி
முலையா ணைநதுந் தேனுந் திரைக்கையான முகநது வீசி
நல்லமான மதஞ்சாந் தப்பி நறுவிரை மலாதுய நீத்தஞ்
செல்லலாற் பூசைத் தொண்டின செயலவினே மாக்கள போலும்

அருமபவி முனங்க வாளி யலை,நர் வாகம் பொன்போத்
திரங்கிவா லன்ன மேந்தி யிருக்கையுஞ் சங்கஞ் சிந்தி
மருங்குசூழ் காஞ்சி தளளி வரம்பிற வொழுதும் வாரி
பரம்பரற் கையம் பெய்யும் பாரப்பன மகளிர் போலும்

௧௨

வரைபடு மணியும் பொன்னும் வைரமும் குலையும பூட்டி
அரைபடு மகிலுஞ் சாநது மப்பியின னமுத் மூட்டிக்
கரைபடு மருத் மென்னுங் கன்னியைப் பருவ நோக்கித்
திரைபடு பொருரை நீத்தஞ் செவிவிபோல் வளாகுது மாதோ

௧௩

மறைமுதற் கலைக் ளெல்லா மணிமிடற் றவனே யெங்கும்
நிறைபர மென்றும் பூதி சாதன நெறிவீ டென்றும்
அறைகுவ தறிநதுந் தேறா ரறிவெனக் கலங்கி யநத்
முறையினவீ டுணாநதோர் போலத் தெளிந்தது மூரி வெள்ளம்.

மறைவழி கிளைத் தெண்ணெண் கலைகளபோல் வருநீர் வெள்ளந்
துறைவழி யொழுதும் பலகால சோலைதண் பழனஞ் செய்தேன
உறைவழி யோடை யெங்கு மோடிமன னுடையாக் கனபா
நிறைவழி யாத் வுள்ளத் தனபுபோ னிரம்பிற றனறே

௧௪

[கவிநிலைத்துறை]

இழிந்த மாந்தாகைப் பொருள்களு மிகபரத தாசை
கழிந்த யோகியா கைப்படிற் றாயவாயக களங்கம்
ஒழிந்த வாறுபோ லுவரியுண டுவர்கெடுத தெழிலி
பொழிந்த நீரமு தாயின புவிக்குமவா னவாகடும் *

கக

ஈறி லாதவ ளொருத்தியே யைந்தொழி வியற்ற
வேறு வேறுபோ பெற்றென வேலை ரொன்றே
ஆறுகால குளங் கூவலகுண் டகழகிடங் கெனப்போ
மாறி யீறிலவான பயிரெலாம் வளப்பது மாதோ.

கள

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

களமாகள பொன்னோ பூட்டித் தாயாவாயக கனிந்த பாடற்
குளமகிழ் சிறுரி னேறு மொருத்தலு முவகை தூங்க
வளமவி மருத்தம் பாடி மனவலி கடந்தோர் வென்ற
அளமரு பொற்போ லேவ லாற்றவாள வினையின மூண்டார். கஅ

பலநிற மணிகோத் தென்னப் பன்னிற வேறு பூட்டி
அலமுக விருமபு தேய வாள்வினைக் கருங்கான மள்ளர்
நிலமக் ளுடலங் கிண்ட சாலவழி நிமிர்ந்த சோரிச
சலமென நிவந்த செங்கேழுத் தழனமணி யிமைக்கு மன்னோ கக

ஊறுசெய் படைவாய தேய வுமுநரு நீரகால யாத்துச
சேறுசெய குநருந தெய்வந தொழுதுதீஞ் செநநெல வீசி
நாறுசெய் குநரும் போத்து நடவுசெய குநருந தெவவின
மாறுசெய் களைகட டோம்பி வளம்படுக குநரு மாறார். உய

பழிபடு நறவந தனனைக் கடைசியா பருகிச செவவாய்
மொழிதடு மாற வோவை முகத்தெழ முறுவ றோன்ற
விழிசிவந துழலக் கூந்தன் மென்றுகில சோர யுள்ளக
கழிபெருங் களிப்பு நலகிக் கலந்தவ ரொத்தத் தனறே. உக

பப்பகை யாகுந தீஞ்சொற கடைசியா பவளச செவவாய்க்
குடபகை யாமப் லென்று மொண்ணுந் குவளை நீலங்
கட்பகை யாகு மென்றுங் கமலநன முகத்துக்கீ கெனறுந்
திட்பகை யாகு மென்றுஞ் செறுதலபோற களைதல செய்வார்.

(பா - ம்.) *வானகாக்கும். †நறவநதானே.

‡கலந்தவரொத்தார். §மென்முகத்துக்கு.

கடைசியா முகமுங் காலுங் கைகளுங் கமல மென்னா
படைவிழி குவளை யெனனா பவளவாய் குமுத மெனனா
அடையவுங் களைந்தாரா மளளா பகைஞரார யடுத்த வெலலை
உடையவ னுனை யாற்றா லொறுப்பவாக குறவுண் டாமோ. உக

புரையற வுணாந்தோ நூலின பொருளினுள் ளடங்கி யநநூல
வரையறை கருத்து மான வளாகருப புறமபு தோன்றிக்
கரையமை கலவி சாலாக கவிஞாபோ லிறுமாந தநநூல
உரையென விரிந்து கற்பின மகளிாபோ லொசினத தனறே உச

அனபுறு பததி வித்தி யாவநீர் பாயச்சுந தொண்டர்க்
கின்புரு வான வீச னினனருள விளையு மாபோல
வனபுறு கருங்கான மளளா வைகலுஞ் செவவி நோக்கி
நன்புல முயன்று காகக விளைந்தன நறுநகண சாலி உரு

அகனில வேறு பாட்டி னியலசெவவி யறிந்து மளளா
தகவினை முயற்சி செயயக காமநூல சாற்று நான்கு
வகைநலரா பண்பு செவவி யறிந்ததுசோ மைநதாக கின்பம
மிகவிளை போகம போன்று விளைந்தன பைங்கு டெழலலாம உக

கொடுமபிறை வடிவிற செய்த கூனிநும பங்கை வாங்கி
முடங்குகால வரிவண டாராப முள்ளரைக கமல நீலம
அடங்கவெண சாலி செநநெல வேறுவே றரிந்தீ டாக்கி
நெடுங்களத் தம்பொற குன்ற றிரையெனப் பெருமபோர் செய்தா. உக

கற்றவை களைந்து தூற்றிக் கூப்பியூக காணித தெய்வம
அற்றவாக கற்ற வாழீந தளவைகண்*டாறி லொன்று
கொற்றவா கடமை கொள்ளப் பண்டியிற கொடுபோய்த் தென்னு
டுற்றவா சுற்றந தெய்வம விருந்தினாக கூட்டி யுண்பார் உஅ

சாறடு கட்டி யெளஞ்ச சாமைகொள ளிறுங்கு தோரை
ஆறிடு மதமால் யாண்ப பழுகுலை யவரை யேனல
வேறுபல பயறே டினன புனனில விளைவு மற்றும
ஏறெடு பண்டி யேற்றி யிருநிலங் கிழிய வுப்பபா. உக

துறவின ரீச னேசத தொண்டினர் பசிகுரு நலலுண்
திறவினைப் பிணிகுருத் தீர்க்கு மருநதுடற பணிபபுக காடை
உறைவிடம் பிறிது நலகி யவரவ ரொழுகிச செய்யும
அறவினை யிடுகக ணீக்கி யருங்கதி யுய்கக வலலார். நல

நிசசலு மீச னைப்பர் நெறிப்படிற் சிறுமேல வைத்த
பொச்சமி லன்பு மனனா புதலவரைக கண்டா லன்ன
அச்சமுங் கொண்டு கூசி யடிப்பணிந் தினிய கூறி
இச்சையா ரொழுகி யுள்ளக குறிப்பறிந் தேவல செயவா. ௩௧

நறைபடு கனிதேன பெயத் பாலொடு நறுநெய வெள்ளம்
நிறைபடு செம்பொன வண்ணப் புழுககலா னிமிர்நத் சோறு
குறைவற வுண்டு வேண்டும் பொருள்களும் கொணமி னென்ன
மறைமுத லடியா தமமை வழிமறித் தருத்து வாகள ௩௨

பின்னெவ னுரைப்ப தந்தப் பெருந்தமிழ் நாடாங்கனனி
தன்னிடை யூக ளென்னு மவயவந தாங்கச் செய்த
பொன்னியற கலனே கோயின மடமறப் புறநீரச சாலை
இன்னமு தருத்து சாலை யெனவுருத் திரிநத் தமமா ௩௩

தி ணை ம ய க் க ம்

[கலிநிலைத்துறை]

இனற டம்புனல வேலிசூழிநநில வரைப்பிற
குனற முலலைதனை பணைநெய்தல குலத்திணை நான்கும்
மனற வுள்ளமற றவைநிறக மயங்கிய மரபின
ஒன்றொ டொன்றுபோய மயங்கிய திணைவகை யுரைப்பாம். ௩௪

கொலலை யானிரை மேயப்பவா கோழிணாக குருந்தின
ஒலலை தாயதிற படா *கறிக கருந்துணை ருகுப்ப
முலலை சோறெனத் தேனவிராய முதத்திழை சிறநில
எலலை யாயமோ டாடுப வெயினிசிறு மகளிரா. ௩௫

கன்றொடுங்களி வண்டுவாய் நககவீரங் கரும்பு
மென்று பொனசொரி வேங்கைவா யுறங்குவ மேதி
குன்றி ளந்திணை மேய்நதுபூங் கொழுநிழை மருதஞ்
சென்று றங்குவ சேவக மெழைமுறச் செவிமா ௩௬

எற்று தெண்டினை யெறிவளை யெயிறறிய ரிழைத்த
சிறநில வாய்நுழைந் தழிப்பவச சிறுமியா வெகுணுடு
பற்றி லாரெனச் சிதறிய மனவணி பரதா
முற்றி லாமுலைச் சிறுமியா முததொடுங் கோப்ப. ௩௭

முலலை வண்டுபோய் முலலையாழ் முளரிவாய் மருதம்
வலல வண்டினைப் பயிற்றப்பின பயில்வன மருதங்
கொலலை யானமடி யெறிந்திளங் குழவியென றாங்கி
ஒலலை பூறுபுரால் வெள்ளத்து னுருளவன வாண்

நஅ

கருமபொற கோட்டிளம் புனைவாயக களஞ்ஞடு காளைச
சுருமபு செவவழிப் பாணசெயக கொன்றை பொன்சொரிவ
அருந்த டங்கடல வளையெடுத தாழியான கையில
இருந்த சங்கென விதைகொளப் பூவைமே லெற்றவ

நகூ

கழிந்த தெங்கினென பழம்பரீஇ முடபலாக கணிக்னை
டழிந்த தேனுவாக கேணிபாயந தகற்றுவ வுவரை
வழிந்த தேனமடற கேதகை மலாநிழல குருகென
றொழிந்த தாமரைப் போதுபுக கொளிப்பன கெண்டை.

சய

ஆறு சூழ்கழிப் புலால்பொரு தசைநதுகூன கைதை
சோறு காலவன வாமபலவாய திறப்பன துணிந்து
கூறுவா ரெனக குவளைகண காட்டிடக கூடித்
தூறு வாரெனச சிரித்தலா தூற்றுவ முலலை

சக

துளஞ் சேலவிழி துளைச்சியா சுறவொடு மருந்தக
களஞ் மாறவுங் கூனலங் காயதினை யவரை
கொளஞ் மாறவுங் கிழங்குதேன கொழுஞ்சுவைக கன்னல
ளஞ் மாறவு மளப்பன விடைக்கிடை முததம்

சஉ

அவமி குமபுலப் பகைகடந துயிராககெலா மனபாம
நவமி குங்குடை கிழற்றிமெயச செய்யகோ னடாததிச
சிவமி குமபர ஞானமெய்த திருவொடும் பொலிந்து
தவம் ருந்தர சாளவது தண்டமிழப் பொதியம்.

சந

வான யாறுதோய்ந துயரிய மலயமே முககண
ஞான நாயக நமமலை போரத்தகார் நாலவாய்
யானை யீருரி யமமழை யசுமபதன புண்ணீர்
கூனல வான்சிலை குருதிதோய் கோடுபோன் றனறே.

சச

சுனைய கனகரைச் சூழலவாய்ச சுருமபுகூழ் கிடப்ப
நனைய விழ்ந்தசெங் காந்தண்மே னாகிள வேங்கைச
சினைய விழ்ந்தவி கிடப்பபொன் றேய்கலத தெண்ணீர்
அனைய பொன்சுடு நெருப்பொடு கரியிருந தனைய.

சஞ

குண்டு நீர்ப்படு குவளைவாய்க் கொழுஞ்சினை மரவம்
வண்டு கூபிட்ச செமமறைய்ப புதுமது வாரப்ப
அண்டா வாய்ப்பட மறைவழி பொரிசொரிந் தானெய்
மொண்டு வாககமுத் தீவினை முடிப்பவ ரீனய.

சக

அகிலு மாரமுந் தழனமடுத் தகழநதெறிந் தழலகால
துகிரு மாரமுந் தொட்டெறிந் தைவனந் தூவிப
புகரின மாலகரி மருப்பினுல வேலிகள போககி
இகலில வானபயி ரோம்புவ வெயினாதஞ சீறா

சஎ

அண்ட வாணருக கினனமு தருத்துவோ வேளவிக
குண்ட வாரமுந் கொழுமபுகை கோலுமக குன்றிற்
புண்ட வாதவே லிறவுளா புனத்தெரி மடுப்ப
உண்ட காரகிற றாமமு மொக்கவே மயங்கும.

சஅ

கருவி வானசொரி மணிகளுந் கழைசொரி மணியும்
அருவி கானறபன மணிகளு மகனறலை நாகத்
திரவி கானற்செம மணிகளுந் புனங்கவ ரினமான்
குருவி வீழநதிடக கொடிச்சியா கோத்தெறி கவணகல,

சக

காய வனவடி வாயது வைய மாலுநத்ச
சேய பங்கய மாயது தென்னனா டலாமேற
போய மென்பொருட் டாயது பொதியமப் பொருட்டின
மேய நானமுக னகத்தியன முதத்தமிழ் வேதம்.

ரு

ஏக மாகிய மேருவும் பொதியமே யிருமபொன்
ஆகு மேருவைச சூழநத்சாம பூநத் யாறு
நாக ராடுதண பொருநரையே நாவலா றுடுத்த
போக பூமியும் பொருநரேசூழ பூமியே போலும்.

ருக

சிறநத் தணடமி ழாலவாய் சிவனுல காறா
புறநத் யங்கிய நகரெலாம் புறநதரன் பிரமன்
மறநத் யங்கிய நேமியோ னுதிய வானோ
அறநத் யங்கிய வுலகுரு வானதே யாகும்.

ருஉ

வளைந்த நுண்ணிடை மடந்தையா வனமுலை மெழுகிக்
களைந்த சூங்குமக கலவையுங் காசறைச சார்தும்
அளைந்த தெண்டிரைப் பொருநரையோ வநநதி ஞாங்கர்
விளைந்த செநநலும் கன்னலும் வீசமவ வாசம்.

ருங

பொதியி லேவினை கினறன சந்தனம் பொதியில்
நதியி லேவினை கினறன முதத்தமந நதிசூழ
பதியி லேவினை கினறன தருமமப பதியோ
மதியி லேவினை கினறன மறைமுதல பத்தி*.

ருச

கடுக்க வினபெறு கண்டனுந தென்றிசை நோக்கி
ஆடுக்க வந்துவந தாடுவா னுடலி னினைபு
விடுக்க வாரமென காறிரு முகத்திடை வீசி
மடுக்க வுந்தமிழ் திருசெவி மாந்தவு மன்றோ

ருரு

விடையு கைத்தவன பாணினிக கிலக்கண மேனா
வடமொழிகுரைத் தாங்குயன மலயமா முனிகுத
திடமுறுத்தியம மொழிக்கெதி ராக்கிய தென்கொன
மடம கடகரங் கெனபது வழிநா டன்றோ

ருக

கணனு தற்பெருங் கடவுளுங் கழகமோ டமாநது
பணனு தத்தெரிந் தாயநதவிப பசுநதமி ழேனை
மணணி டைச்சில விலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல
எண்ணி டைப்படக் கிடநத்தா வெண்ணவும் படுமோ

ருள

தொண்டா நாதனைத் தூதிடை விடுத்தது முதலை
உண்ட பாலனை யழைத்தது மெலுமபுபெண னுருவாக
கண்ட துமமறைக கதவினைத் திறநத்துங் கன்னித்
தண்ட மிழ்ச்சொலோ மறுபுலச சொற்களோ சாற்றீர்.

ருஅ

வெமமை யாலவினை வல்கினும வேந்தாகோல கோடிச்
செமமை மாறினும வறுமைநோய் சிதைப்பினுஞ் சிவனபாற
பொய்மமை மாறிய பத்தியும் பொலிவுக்குன் றுவாத்
தமமை மாறியும் புரிவது தருமமந நாடு.

ருக

உலகம யாவையு மீனறவ ஞ்மபரு ஞ்யாநத
திலக நாயகி பாஞ்சுடா சேயென மூன்று
தலைவ ரானமுறை செய்தநா டித்தனறிச சலதி
சுலவு பாரினுண டாகுமோ துறக்கத்து மன்தே.

கூய

ஆகச செய்யுள் - கூய.

(பா - ம.) *மறைமுதற் பத்தி. †எண்ணிடப்படக்.

‡பொலிவு குன்றுவாய்.

திருநகரச்சிறப்பு

மங்க லம்புனை பாண்டிநா டாகிய மகடஞ்ச
சங்க லம்புகை தோளினை தடமுலை யாதி
அங்க மாம்புறந தழுவிய நகரெலா மனைய
நங்கை மாமுக மாகிய நகாவளம் பகாவாம்

க

கொங்கை யேபரங் குன்றமுங் கொடுங்குன்றுங் கொப்பூழ்
அங்க மேதிருச சுழியிலவ வயிறுகுற றுலளு
செங்கை யேடக மேனியே பூவணந திரடோள
பொங்கா வேயவனந திருமுக மதுரையாம் புரமே

உ

வடுவின மாநில மடநதைமார பிடைக்கிடந திமைக்கப
படுவி லாரமே பாண்டிநா டாரமேற பக்கத
திடுவின மாமணி யதன்புற நகரெலா மிவறறுள
நடுவி னாயக மாமணி மதுரைமா நகரம்

ந

திரும கடகொரு தாமரைக கூடமே திருமான
மரும் கட்டுவெண் டாமரை மாடமே ஞானந
தரும் கட்டியோ கத்தனிப பீடமே தரையாம்
பெரும் கடகணி திலகமே யானதிப பேரூர்

ச

திக்கும வானமும் புதையிரு டின்றுவெண் சோதி
கக்கு மாளிகை நிவப்புறு காட்சியந நகருள
மிகக வாவிதழத் தாமரை வெண்மக ளிருக்கை
ஒக்கு மல்லது புகழ்மக ளிருக்கையு மொக்கும்

ரு

புறம்பனை

நெறக ரும்பெனக கரும்பெலா நெடுங்கழு கென்ன
வாகக வானகழு கொலிகலித் தென்கென வளாநத
பொறக வினகுலைத் தென்குகாப பநதரைப பொறுத்து
நிற்க நாட்டிய காலென நிவந்ததண பனையே

கூ

சிவந்த வாய்க்கருங் கயற்குண வலாரியைச சீறிக
கவாந்த வான்றருக குலங்களை கடிமணம் வீசி
உவந்து வேறுபல பலங்களும் வேண்டினாக குதவி
சிவந்த காட்சியே போனறது நிழனமலாச சோலை.

எ

ஒல்லொ லிககதிர்ச சாலிகள புறநதழீஇ யோங்க
மெலவி லைபபசங் கொடியினுல வீக்குறு பூகம
அல்லெ னுங்களத தண்ணற னணிவிழாத தருபபைப
புல்லொ முப்பிணிப புண்டபொற கொடிமரம போலும்.

அ

சீத வேரியுண டளிமுரல கமலமேற செருந்தி
போத வேரியு மலர்களுஞ் சொரிவன புத்தேள
வேத வேதியா செங்கரம ஹிரிததுவாய மனுக்கள
ஓத வேமமு முதகமு முதவுவா ரணைய

கூ

விரைசெய பங்கயச சேககைமேற பெடையொடு மேவி*
அரச வன்னநன மணஞ்செய வம்புயப பொயகை
திரை வளைக்கையா னுண்ணெரி செறிந்தபா சடையாம
மரக தக்கலத தரளநீ ராசனம† வளைபப

இ

இருமபி னன்னதோள வினைஞராத தெறிநதுவாய மடுக்குங்
கருமபு தினறிடி யேற்றெலி காட்டியின சாறு
சுருமபு சூழ்கிடந் தரறநீட்ச சொரிநதுவெஞ் சினத்தி
அருமபு கடகளி ரெத்தன வாலையெந் திரங்குள

கக

பள்ள நீரகுடைந‡ தஞ்சிறைப பாசிபோத தெழுந்த
வெள்ளை யன்னத்தைக் காரணநீ மெனப்பெடை வீழந்த
உள்ள மீட்டல மாச்சிற குதறியுள னனபு
கொள்ள வாசையிற றழீஇக்கொடு குடம்பைசென றணையும்.

கஉ

இரவி யாழியொன றுடையதே ரீரத்தெழு மிமையாப
புரவி நாரிமிரத் தயிலவன பொங்காவாயத் தளிரகள்
கரவி லாரடமகத் தெழுபுகை கற்பக நாட்டிற்
பரவி வாட்டுவ பனியெனப் பங்கயப் பொயகை

கங

அ க ழி

பிறங்கு மாலவா யகத்துளெம பிரானரு ளாலவந்
தறங்கொ டாததமா யெழுகட லமாநதவா நோக்கிக்
கறங்கு தெண்டிரைப் பெருமபுறக கடலுமவந் திவவூர்ப்
புறங்கு டந்ததே போனறது புரிசைசூழ் கிடங்கு

கச

(பா - ம்.) *பெடையொடும் விரவி. †நீராஞ்சனம்.

‡நீரக்குடைநது நிகாரணடம். §கரவிலா.

எறியும் வாணையு மடிக்கடி யெழுந்துடன் பரப்பிப்
பறியு மாமையும் வானொடு கேடகம் பறற்ச
செறியு நாணமல ரகழியுஞ் செண்டொடு புரிசைப்
பொறியு மேயன்றி* யுடன் றுபோர புரிவது† போலும்.

கஞ

கண்ணி லாதவெங் கூறறெனக் கராங்கிடந் தலைப்
மண்ணி னொரவ ரேனுமிம் மடுவிடை வீழந்தோ
தெண்ணி லாமதி மிலைந்தவாக் கொப்பெனச் சிலரை
எண்ணி னுரிந் ணரகநீத தேறினு மேறா.

கக

குமிழ் லாந்தசெந் தாமரைக் கொடிமுகிழ் கோங்கின
உமிழ்த் ரும்பர ஞானமுண டுமிழந்தவாய் வேதத்
தமிழ் நிற்துவை திகழுடன் சைவமு நிறுத்தும்
அமிழ்த் வெண்டிரை வையையு மொருபுறத் தகழாம்

கஎ

பிள்ளை யும்பெடை யன்னமுஞ் சேவலும் பிரியாக்
கள்ள முண்டகச் செவவியாற் கண்டவா கண்ணும்
உள்ள முந்திரும் பாவகை சிறைப்படுத் தோங்கும்
புள்ள லம்புதண் கிடங்கிது புரிசையைப் புகலவாம்

கஅ

ம தி ல்

மாக முந்திய கடிமதின மதுரைந் யகாகைந்
நாக மென்பதே தேற்றமந் நகாமதில கிழங்கு
மேக நின்றசை கின்றதவ வெஞ்சினப் பணிதன்
ஆக மொன்றுதோ லுரிபட நெளிவதே யாகும்.

கக

புரங்க டந்தபொற் குன்றுகோ புரமெனச் சுருதிச்
சிரங்க டந்தவா தென்னரா யிருந்தனா திருந்தா
உரங்க டந்திட வேண்டினு முதவிசெய தவரால்
வரங்க டந்திடப் பெறவெதிர நிற்பது மாணும்

உய

சண்ட பாணுவந் திங்களுந் தடைபடத் திசையும்
அண்ட கோளமும் பரந்துநீண் டகன்றகோ புரங்கள்
விண்ட வாயிலால் வழங்குவ விடவரா வங்கந்
துண்ட போலபவு முமிழவன போலபவு முழலா.

உக

மகர வேலையென றியாண்போன மழையருந் தகழிச்
சிகர மாலைக்கு முமமதி றிசைக்கரந் துழாவி
அகழ் வோங்குநீர் வையையா லல்லது வேற்றுப்
பகைவர் சேனையாற் பொரப்படும் பாலதோ வனறே.

உஉ

(பா - ம்.) *பொறியுமே யொனதி. †புரிவன. ‡அகழிசிகரமால்

எலலை தோவழித் தடைசெயு மிமமதிற புறஞ்சூழந்
தொலலை மேவலா வளைநதுழி யுடனறுபோ ராற்றி
வெல்ல மள்ளரும வேண்டுமோ பொறிகளே வெல்ல
வல்ல வமமதிற பொறிசெயு மறஞ்சிறி துரைப்பாம்.

௨௩

மதிற பொறிகள்

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மழுகுகள் வீசுவன நஞ்சு பூசமுனை
வாள்கள் வீசுவன முதத்தலை
கழுகுகள் வீசுவன குந்த நேமியெரி
கால வீசுவன காலனோ
எழுகுகள் வீசுவன கப்ப ணங்களைவிட
மென்ன வீசுவன வன்னெடுங்
கொழுகுகள் வீசுவன கறக வணகயிறு
கோத்து வீசுவன வராததரோ.

௨௪

நஞ்சு பிலகுதுளை வாளை யிறறரவு
நாநிமிாத தெறியு மலையரா
வெஞ்சி னங்கொணமுழை வாயதி றநதுபொரு
வாரை விககிட விழுங்குமால்
குஞ்சு ரங்கொடிய முசலம் வீசியெதிர்
குறுகு வராதலைகள் சிதறுமால்
அஞ்சு வெம்பொறி விசைப்பி னுங்கடுகி
யடுபு விப்பொறி யழுகுமால்

௨௫

எள்ளி யேறுநரை யிவுளி மாபிற
வெறிநது குண்டகழி யிடைவிழத்
தள்ளி மீளுமுருள கலவி ருப்புமுனை
தநது வீசியுடல் சிந்துமாற
கொள்ளி வாயலகை வாயதி றநதுகனல்
கொப்பு ளிப்பவுடல் குப்புறத்
துள்ளி யாடுவன கைகள் கொட்டுவன
தோளபு டைப்பசில கூளியே.

௨௬

துவககு சங்கிலி யெறிநதி முககுமரி
தொடர்பி டித்தகை யறுககவிட்
டுவககு மொன்னலர்க டலைக னைத்திருகி
யுடனெ ருககுமர நிலைகளாற்

கவைக்கொ முந்தழல கொளுத்தி வீசுமெதிரா
கலலு ருட்டியடு மொல்லெனக
குவைக்க டுங்கனமழை பெய்யு மட்டமணல
கொட்டு மேவலாகள கிட்டவே.

௨௭

உருக்கி யீயமழை பெய்யு மாலய
வுருக்கு வட்டுருகு செம்பினீர்
பெருக்கி வீசுமவிடு படையெ லாமெதிரா
பிடித்து விட்டவா தமைத்தெறச
செருக்கி வீசுநடை கற்ற மாடமொடு
சென்று சென்றுதுடி முரசொடும்
பெருக்கி மீளுநடை வைய மேனடவி
யெய்யும் வாளிமழை பெய்யுமால்

௨௮

வெறிகொ னைம்பொறியை வெலலினும பொருது
வெலலு தற்கரிய காலனை
முறிய வெலலினும வெலறகருங் கொடிய
முரணவா யமர ரானெல்லா ம
அறிவி னுனிறுவு கமமி யனசெயவு
மரியவா யவனா புரியுமிப
பொறிகள் செய்யுமவினை யினன பொன்னணி
புரத்து வீதிக னுரைத்துமால்

௨௯

[கலிநிலைத்துறை]

கழையுந் தாமமுஞ் சண்ணமு மணிநிழற் கலனுங்
குழையுந் தூபமுந் தீபமுந் குமபமுந் தாங்கித்
தழையுந் காதலா வரவுபாத்த தினபகந் ததுமபி
விழையுந் கற்பினு ரொத்தன விழாவறா வீதி.

௩௦

ஆல நின்றமா மணிமிடற் றண்ணலா னந்தக்
கோல நின்றசே வடிநிழல் குறுகினா குணம்போல
வேலை நின்றெழு மதியெதிரா வெண்ணிலாத் தேண்ணீர்
கால நின்றன சந்திர காரதமா ளிகையே

௩௧

சூன்ற நோபளிக் குபரிகை நிரைதொறுங் குழமி
நின்ற பலசரா சரமுமந் நீழலவாய் வெள்ளி
மன்ற கம்பொலிந் தாடிய மலாடி நிழல்புக
கொன்றி யொன்றறக் கலந்தபல லுயிராநிலை யனைய.

௩௨

கறித்த நுநதுபுற குவைகழீஇக காற்றொடா பரியத
தெறித்த கனறபன மாகதச சித்திரத் தெற்றி
எறித்த பைங்கதிர்க் கொழுந்தையு மெட்டிநா வளைத்துப்
பறித்து மெனறுவா யசைப்பன பசுலையான கனறு

ஙங

சிறுகு கணைவாய்க் காற்றெறி செவியவாய்ப் பாசம
இறுகு காலவாய்க் கோட்டுமா னினமவழங் காறும
குறுகு னுணமருங் கிறுத்தெழு கோட்டுமா னினமபோம
மறுகும வண்டுசூழந் திறைகொள மானமத் நாறும

ஙச

மாட மாலையு மேடைபு மாளிகை நிரையும
ஆட ரங்கமு மனறிவே ளன்னவா முடியும
ஏட விழந்ததா ரகலமு மிணைத்தடந் தோளுளு
சூடு மாதாரா சீறடிப் பஞ்சுதோய சுவடு

ஙரு

மருமச செம்புன லாறிட மாறடு கோட்டுப்
பருமச செங்கணமால் யாணையின பனைககையு மறைநூல
அருமைச செம்பொரு ளாயந்தவாக கரும்பொரு ளீவோ
தருமச செங்கையு மொழுஞுவ தானநீ ராறு.

ஙசு

பரிய மாமணி பத்தியிற பதித்திருட படலம
பொரிய விலலிடக குயிறறிய பொன்னர மியமுந்
தெரிய மாமுர சொலிகெழு செம்பொன டாங்கும
அரிய மினபயோ தரஞ்சுமந் தாடுவ கொடிகள்

ஙளு

வலம்ப மெபுயத் தாடவா மாபமேற புலவிக
கலம்ப டாநதபூண முலையினா காலெடுத் தோசசச
சிலம்ப லம்பிசை மழுங்கமுன னெழுமவா தேநதாரப்
புலம்பு வண்டுநொந் தரற்றிய பொங்குபே ரொலியே

ஙஅ

தைய லாரமதி முகங்களுந் தடங்களுங் குழைய
மைய ளானிய விழிகளு மாடமுங் கொடிய
கைய நாணமலாப் பொதுமபருங் கறங்கிசை வண்ட
நெய்ய வோதியும வீதியு நீளற னெறிய

ஙசு

மலருந் திங்கடோய் மாடமுஞ் செயவன மணங்கள்
அலருந் தண்டுறை யுங்குடைந் தாடுவ தும்பி
சுலவுஞ் சோலையு மாதருந் தூற்றுவ வலர்கள்
குலவுடி பொய்கையு மனைகளுங் குறைபடா வன்னம.

சய

ஊடி னூரெறி கலனகளு மமமனை யுடனபந
தாடி னூபரி யாரமு மடியினுற சிறநில
சாடி னூரோடு வெகுண்டுகண் டதுமபுமுத் துறைபப*
வாடி னூபரி நித்தில மாலைபுந குபபை

சக

ஐய வென்னுரை வரம்பின் வாகுமோர் வடியா
உயய மாமணி வரிவளை விறகுவிற் றுழைநேரன்
பொய்யில் வேதமுஞ் சமநதிடப் பொறுதகன றறறறுஞ்
செய்ய தாண்மலா சமநதிடத் தவஞ்செய்த தெருக்கள்

சஉ

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

தோரண நிரைமென காஞ்சி சூழநிலை நெடுநதே ரலகுற
பூரண குமபக கொங்கைப் பொருவினமங் கலமா மங்கை
தாரணிந் தாரந் தூக்கிச சநதகி றிமிர்நது பாலிச
சீரணி முளைவெண மூரல செயதுவீற் றிருக்கு மனனே

சங

திங்களைச் சுண்ணஞ் செயது சேறுசெய தூட்டி யன்ன
பொங்குவெண மாடப் பநதி புண்ணியம் பூசந் தொண்டா
தங்கண்மெய் வேடந் தனனைத் தரித்தன சாலக கண்கொண்
டங்கண்ண விழவு காண்பா னடைந்தென மிடைந்த வனநே

சச

தேரொலி கவினப் பாய்மான சிரிப்பொலி புரவி பூண்ட
காரொலி கருவி யைநதுந் தழங்கொலி முழங்கு கைமமான்
பேரொலி யெல்லா மொன்றிப் பெருகொலி யன்றி யென்றுங்
காரொலி செவிம டாது கடிமணி மாடக கூடல்

சரு

பரத்தையா வீதி

இழிபவ ருயாநதோர் மூத்தோ ரிளைபவா கழியா நோயாற
கழிபவா யாவ ரேனுங் கணவலைப் பட்டு நெஞ்சம்
அழிபவா பொருள்கொண் டெள்ளுக கெண்ணெய்போ லளந்து காட்டிப்
பழிபடு போகம் விற்பா ராவணப் பண்பு சொல்வாம்.

சசு

மெய்ப்படு மனபி னூபோல விருமபினாக கருத்தூந் தங்கள்
பொய்ப்படு மினபம் யார்க்கும் புலப்படத் தேற்று வார்போல
மைபடு கண்ணா காமன மறைப்பொருள் விளங்கத் தீட்டிக்
கைபடச் சுவராய்த் தோன்றச் சித்திரங் காணச் செய்வார்.

சஎ

திருவிள்கான மணிபபூ கைம பலகையாத தெணமுத் தார்
அருவிக்கால வரைமென கொங்கைச் சூதொட்டி யாடி வென்றும்
மருவிக்கா முகரைத் தங்கள் வடிக்கணவேன மாபந் தைப்பக
கருவிசசூ தாடி வென்றுங் கைப்பொருள் கவாதல் செய்வார்.

(பா - ம்.) *முத்திறைப்ப. †வரம்பினதாருமோ.

தண்பனி நீரிற் றேயதத் மலலிகைத் தாம நாதறி
விண்படு மதியந திணடும் வெண்ணிலா முற்றத் திட்ட
கண்படை யணைமேற் கொண்டு காமனுங் காழற் றெய்தப்
பண்பல பாடி மைநத் ராவியைப் பரிசில கொளவா

சக

சுருமபைவெம் முலையிற் சிநது சாநதமுங் குழலிற் சிநதும்
அருமபவிழ மாலேத் தாது மளிநுகாந தெச்சி லாகிப்
பொருமபரிக காலிற் றாளாயப் போயர மாதா மெய்யும்
இருங்குமுற் காடுஞ் சூழ்போ யியனமணம் விழுங்கு மனனே. நு

ஆலவா யுடையா னென்று மங்கயற் கணணி யென்றுஞ்
சோலைவாழ் குயிலி னல்லா சொல்லியாங் கொருங்கு சொல்லும்
பாலவாங் கிளிகள பூவை பனமுறை குரவ னேனும்
நூலவாய்ச் சநதைக் கூட்டி நுவனமறைச் சிறுரை யொத்த நுக

ஒளவிய மதாவேற் கண்ணு ரநதளிர் விரன டாததுந்
திவவிய நரம்புஞ் செவவாயத் தித்திககு மெழாலுந் தமயிற்
கௌவிய நீர் வாக்கி கானையா செவிககா லோடி
வெவவிய காமப் பைங்கூழ் வினேதர வளாககு மனறே

ருஉ

கடபுல னாதி யைநது முவப்புறக்* கனிநத் காமம்
விடபுலத் தவரே யனநி வீடுபெற் றவரும வீழ்நது
பெடபமுற் றமுதுங் கைப்பப் பெருங்குலக் கறபி னாபோல
நடபிடைப் படுதநி விறகு நல்லவ ரிருக்கை யீதால்

ருங்

வேளாள வீதி

வழக்கது வாயமை மாண்புங் கங்கைதன் மரபின வநத்
விழக்குடிப் பிறப்பு மூவ ரேவிய வினைகேட் டாறறும்
ஒழக்கமு மமைச்சாய வேநதாக குறுதிசூழ் வினையுங் குன்ற
இழக்கது மேழிச் செலவா வளமறு கியமப் லுற்றும்.

ருச

வருவிருந் தெதிர்கொண டேற்று நயனுரை வழங்கு மோசை
அருகிருந் தடிசி லூட்டி முகமன்ன கறையு மோசை
உரைபெறு தமிழ்பா ராட்டு மோசைகேட் டுவகை துள்ள
இருநிதி யளிககு மோசை யெழுகட் டடைககு மோசை.†

ருரு

அருந்தின ரருந்திச் செல்ல வருநதுகின் றுரு மாங்கே
இருந்தினி தருநதா நிற்க வினெழு தட்டுப் பினனும்
விருந்தினர் வரவு நோக்கி வித்தெலாம் வயலில் வீசி
வருநதிவண் ணைக்கு மோரே நுழவாபோல வாடி நிற்பா.

ருசு

வானமுந் திசையும் பொங்கும் புகழ்மையும் வானம் பேணும்
 ஞானமும் பொறையுங் குன்ற நன்றியு மூக்கப பாடுந்
 தானமுந் கொடையு மனபும வரிசையுந் தகைசா னண்பும
 மானமுந் தவஞ்செய தீன்ற மகவுபோல வளாகக வல்லா னுள்

வணிகா வீதி

புலவியோரா பண்டங் கொளவா வினவினப் பொரு*டம் பக்கல்
 இல்லெனி னினமா யுள்ள பொருளுரைத் தெதிராம றுத்தம்
 அலலதப் பொருளுண் டெனனின் விலைசட்டி யறுத்து நோந்துஞ்
 சொல்லினு மிலாபங் கொளவா தொனமா பிருக்கை சொல்வாம்.

[கலிநிலைத்துறை]

நீல வேதிமேற பளிக்கு னிழற்சுவா நிறீஇமின
 கால வாலிய வைரவாட கானிரைத் தும்பாக
 கோல வானிலாச† சொரிமணி குயிறற்வெண மாடம்
 மாலை போலவகுத் தியற்றின பீடிகை மறுகு

நுக

திரைய ளிப்பவுந் திரைபடு தீமபுனல வேலிக
 கரைய ளிப்பவுந் கரையிலா னிரைபீடு கானத்
 தரைய ளிப்பவுந் தரைகிழித் தூன்றிவிண் டாங்கும்
 வரைய ளிப்பவும் வாங்கிவாய மடுப்பன மாடம்

கூடு

கரிய கம்பலக கிடுகினமேற கதிாவிடு பவனத்
 தெரியல பொன்னரி மாலிகை தெண்ணிலாச சொரியும்
 பரிய நித்தில மணிவட மரகதப் பசுந்தா
 விரிய விட்டன விநதிர வினனிரை யனை

கூக

நாளக ஞங்குளிர திங்களு ஞாபிற் றுமனை
 கோளக ஞங்குளிர விசும்பொரீஇக குடிபுஞ் தாங்கு
 வாளகி டந்திராப பகலொளி மழக்கலால் வணிகா
 ஆளக லம்பகா பீடிகை துறக்கநா டனைய.

கூஉ

பன்னி றத்தபல பெருவிலைப் பட்டெலா மவண்
 அன்ன படடின்மேம படுவிலைப் பருத்தியு மவண்
 எந்நி லத்தரும பொருள்பதி னெழுபுல வணிகர்
 மனனி ருக்கையு மருமபெறல வளனெலா மவண்.

கூந

(பா - ம்) * வினவின பொருள் †பக்கம்

‡வாணிலாச. §கரையிலா நிரை

மரக தத்தினு லமமிகள் வைரவா னுலககை
உரலகை வெள்ளியா லடுபபகில விறகுலை பணிநீர்
அரிசி முதத்தூல செமமணி யடுகலன பிறவும்
எரிபொ னுவிழைத் தாடுப விவாசிறு மகளிர்

கூசு

செயிரிற் தீரந்தசெம பொன்னினுற் றிண்ணிலை கதவம்
வயிரத் தாமுடைத் தவாகடை வாயிலு மெனறூல
அயிரிற் தீரந்தபே ரற்றொரு மனையாதொ செலவத்
தியலிற் றுமென வரையறுத் திசைப்பதை யெவனோ

கூடு

எரிக்கு றுமபொற் றியையசெம மணிசுட ரெறிபொன்
வரிசு ருமபுரோ மரகத் முத்துவாள் வைரந்
தெரிப்ப ருந்துகிர் சிந்தின செல்லுநர் ளொன்று
கரிப்பா கையகப் படுவன வாயிரத் திரட்டி

கூசு

பாய தொனமரப் பறவைபோற் பயனகொளவான் பதினெண்
தேய மாந்தருங் கிளந்தசொற் றிரட்சிதான் றாய
மாயை காரிய வொலியனற் வானமுதற் கருவின
ஆய காரிய வோசையே யாயக்கிடந் தனறே

கூள்

ஒழிவில் வேறுபல பொருளுமே முலோகமும் பிறவும்
வழுவில் வேறுபல கலைகளு மரபுளி வகுத்துத்
தழுவி வேண்டினா தாங்கொளத் தக்கவா பகரா
அழிவி லாமறை போனறன வாவண வீதி.

கூசு

திக்கெ லாமபுகழ் மதுரையைச் சிவபுர மாககி
முகக ணாயக னரச்செய முறையினுக் கேற்பத்
தக்க தோழனோ டளகைமா நகருறை தயக்கம்
ஒக்கு மநநகா வாணிக ருறையுளஞ்மு நியமம்*.

கூசு

மன்னவா வீதி

ஒற்றை யாழியா னுலகிரு ளொதுக்குமா போலச்
செற்ற நேமியாற் கலியிரு டினறுகோ லோசசி
மற்ற டம்புய வலியினு மாரடு சீற்றக்
கொற்ற மன்னவர் விழுக்குடிக் கோமறு குரைப்பாம்.

எய்

தாங்க வேலை டமமையே தாளுறப் பிணித்துத்
தூங்க மாவென தொகுத்தமந் துரைபல வருவி
இரங்கு மோரறி வுயிராவரை யாவையும் பெயர்த்து
மரங்கொல யானைபோற் பிணித்தகூ டம்பல மனனோ

எக்

மழுகுகள வச்சிரங் காாமுகம் வானிமுக குடுமிக
கழுகுகள சக்கர முடம்பிடி கப்பண நாஞ்சில
எழுகுக னைந்தகம் பலகைதண் டிவைமுதற் படையின
குழுகுக ளோடிகல விரதைவாழ் கூடமும பலவால் எஉ

தொனைய கலைமா லெனக்கொண்டு சுழற்றியுஞ் செந்நூள்
அனையும் யானைபோற் பாயநதுமல லாற்றியு மாற்றல
வினைய வாளொடு கேடகம் வீசியும் வென்றி
இனைய ராடமா பயிலவன் வெண்ணிலாக கூடம் எங்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

தேசவிர நீல மாடஞ் செமமணிச செனனி மாடங்
காசறு கனக மாடஞ் சந்திர காதத் மாடம்
ஆசற் விளங்கு மினன மாடநீண மாலை கூடற்
பாசிறை மடநதை பூண்ட பனமணிக கோவை யனன் எச

விரையகல் கதுப்பி னல்லார வீங்கினங் கொங்கை போழ்ந்த
வரையகன் மாறப் மன்றி வடுபபடா தமக்கன் பிலலார்
உரையகன் மான வாற்ற லொழுகுவா பலகை யொளவாட
கரையகல் விஞ்சை வீரா கணமபயில் காட்சித் தெங்கும். எந்

மினனைவா ளென்ன வீசி வீங்குகார தமமிற போமூண
டென்னவான் மருப்பு நீட்டி யெதிரெதிர் புதையக் குத்தி
அன்னவா ளென்ன வாயவிட டதுவெனச் செநநீர் சோரப்
பொன்னவா மகன்ற மாறாப் பொருகளி றுட்டு வராகள் எக்

தூண்டு வா ளுளமுந் தங்கள் பின்னிடத் துவக்குண டாத்துத்
தாண்டு வா ளெறறை யாழித் தேரினுந் தள்ளித் துள்ளப்
பாண்டிலவாயப் பசும்பொன் றேயப் பாரமகண் முதுகு கீண்டு
சேண்டிசை போயம் டங்கச் செலவத்தோ நடாத்து வராகள்

மைநதாதந் நெருக்கிற சிந்து கலவையு மகளிர் கொங்கைச்
சந்தமுங் கூந்தல் சோந்தத் தாமமுஞ் சிவிறி வீசி
சிந்தரப் பொடியு நாறத் தேனெடு மெழுந்த* செந்நூள்
அந்தர வபிறு தூரப் படுபரி நடாத்து வராகள் எஅ

தமமுயிர்க் கிரங்கா ராகித் தருக்கொடு மான மீப்பத
தெமமுனை யெதிர்ந்தா ராற்றுஞ் செருவெனக் குருதிச் செங்கேழக்
கொய்மமலாக் குடுமிச் சேவல் கோழிளந் தகாபோர மூட்டி
வெமமுனை நோக்கி நிற்பா வேறவற் றூறு நோக்கார. எக்

பெண்முத்த மனைய பேதைச் சிறுமியா பெருநீர் வையை
வெண்முத்த மிழைத்த சிறில் சிதைபட வெகுண்டு நோக்கிக்
கண்முத்தஞ் சிதறச் சிந்துங் கதிரமுத்த மாலை தடபத்
தெண்முத்தி னகைத்துச் செலவச் சிறாகடே ருருட்டு வாரகள்.

கொடிமுகி றுழாவு மிஞ்சிக் கோங்கா வடகீழ் ஞாங்கா
முடிமிசை வேம்பு நாற முருகவி ழாரும போந்தும்
அடிமிசை நாறத் தென்னா வழிவழி யரசு செய்யும்
இடிமுர சுறங்கா வாயி லெழுநிலை மாடக கோயில

அக

மறையவா வீதி

ஆத்திக் குண்டென றேது மறமுத்தப் பொருளக் குணமும்
நாததிகம் பேசும் வஞ்சா நாவரி கருவி யாக
ஆத்தன லுரைத்த வேத வளவுகண் டுள்ளந் தேறித்
தீர்த்தராய முத்தி வேட்குஞ் செலவாதம் மிருககை சொலவாம்.

முஞ்சிநாண் மருங்கின மினைப பொனசெய்த முளரி வேயநத்
குஞ்சிநான் றசையத் தாண்ச சொருக்குமுன கொயது தூங்கப்
பஞ்சினுண்* கலைத்தோன மாபும் பலாசக்கோல கையுந் தாங்கி
எஞ்சினுண் மறை†தூல கற்போர கிடைகளே யிலல் மெல்லாம்

தீவினை யநத் னுளா சிறாபயி றெயவ வேத
நாவுரு வேறறக் கேட்டுக் கிளிகளோ நவினும் வேற்றுப்
பூவையும் பயின்று புத்தே ஞல்குறை புதுமந் தாரக்
காவுறை கிளிகட கெல்லாங் கசடறப் பயிற்று மனனே.

அச

வேதமு மங்க மாறு மிருதியும் புராண நூலின்
பேதமுந் தெரிந்தோ ராலும் பிறாமதங் களைய வல்ல
வாதமு மதமேற கொண்டு மறுத்தலு நிறுத்த வல்ல
போதமு முடையோ ராலும் பொலிந்தன கழக மெல்லாம்

அரு

உறிபொதி கரக்க கைய ரொளிவிடு செங்கற றேய்த்தத்
அறுவைய ருயிர்க்கு றஞ்ச நடையின ரவிசை மாள
எறிசுடா மழுவா னெனனக் கோவணம் யாதத்†கோலா
மறைமுடி வனறித் தேரு மாதவா மடங்க ளென்கும்.

அசு

அட்டிலவாய்ப் புகையு மாடத் தகிலபடு புகையும் வேள்வி
விட்டெழு புகையு மொன்றி விரிசுடா விழங்கக் கங்குல
பட்டது பலருந் தத்தம் பயிலவினை யிழக்க நங்கை
மட்டவிழ் கடுக்கை யானகண் புதைத்த நாண் மானுமனனே.

அள

(பா - ம்.) *பஞ்சிநாண். †எஞ்சி நான்மறை. ‡ஆரத்த.

சைவா வீதி

[கலிநிலைத்துறை]

தெய்வ நீறுமைந் தெழுத்துமே சிதைக்கல னாக
எவ்வ மாசிரு வினையுடம் பெடுத்தழல் பிறவிப
பெளவ மேழையுந் கடந்தான பதமலாக கரைசோ
சைவ மாதவ ருறைமடத் தனிமறு குரைப்பாரம்.

அஅ

எனகு மீசனைப் பூசைசெய திகபர மடைவார
என்கு மனப்பரைப் பூசைசெய தெ முயிறப் பறுப்பார
எனகு மாகமஞ் செவிமடுத் தெதிராவினை தடுப்பார
எனகு நாயகன வடிவுணர்ந் திருணமலங் களைவார

அக

அழிவி லானுரை யாகம் மிலக்கமாயந் தவற்றுள
விழுமி தாகிய விதியினும் விலக்கினு மடியைத்*
தழுவ தொண்டாகண் மைநதாகள் ஏத்கா பாசங்
கழுவி வீட்டுருள போதக்க காட்சியா பலரால்

கூடு

மறைக ளாகமம் பொதுச்சிறப் பெனச்சிவன வகுத்த
முறையி† னோதிய விதிஃவிலக் குரைகளு முடிவில
அறையும் வீடுமொன ற்றணடெனும் பிணக்கற வமைந்த
குறைவி லாச்சிவ யோகியா குழாங்களும பலவால்

கூக

திருக்கோயில் முதலியன

குழலுந் துமபுரு நாரதா பாடலுங் குனித்துச
சுழலுங் கொம்பன ராடலு மூவாவாயத் துதியும்
விழவின செல்வமுரு சுருதியுந் திசையெலாம் விழுங்கும்
முழவுங் கண்டுயி லாதது முன்னவன கோயில்

கூஉ

மடங்க லினறிவிண பிளந்தமேல வளநதுவெள னேற்று
வீடங்கா வெள்ளிமன றிமைத்தெழு வெணசடா நீட்டம்
முடங்கல் வெண்பிறைக கண்ணியான கயிலைமு வுலகும்
ஒடுங்கு கினறநா ளோங்கிய வேகக்கமே யொகுகும்.

கூங்

சுரந்து தேன்றுளித் தலாகளுஞ் சொரிந்துவண் டரற்ற
நிரந்து சுந்தரற் கொருசிறை நின்றபூங் கடம்புஃ
பரந்து கட்டின லுக்கப்பல மலாகடுயப் பழிச்சி
இரந்து நின்றருச சனைசெயு மிரதிர னிகரும்

கூச

(பா - ம.) *அடியில் †வகுத்தமுறையின், வகுத்தமுறையும்.

‡ஓதியவவிதி. §நின்றலா கடம்பு.

உழலசெய் தீவினை யுருப்பற வுயிராககெலா மடியின
நிழலசெய் வராககுநீ ணிழலசெயா நினறழங் கடம்பின
குழலசெய வணடுகற பகமதுக கொணாரதுவந தூட்டித்
தழலசெய காமமென பேடையி னூட்டேய தணிக்கும்.

கூடு

ஆரு நீரககட லனறது வெனநிறை யகழகார
ஊரு மாழியன றதுவென வேங்கெயி லெட்டாயச
சாரு நேமியன றதுவெனச சமைநதகோ புரம்பொன
மேரு வனறது வெனசசுடா விண்ணிழி* விமானம்.

கூகூ

வேத வநதமுந துளககற மெயப்பொருள விளங்கும்
நாத வநதமுங் கடநத்தோ நடுநிலைப் பொருளின
பாத வநதனைப் பத்தியின பாலராயப் பயிலவோ
மாத வநதரு பயனெனத் தழைத்தபல வளனும

கூள

பொறிக னேந்தினுக கூட்டுபல போகமு மிதப்பச
செறிகொ ணீரவா லுவப்பவத் திருநகா மாகக
நெறிகொள செஞ்சடைப் பிறைமுடி நிருமலக கொழுந்தின
வெறிகொ ணுணமல ரடிதழீஇ வீடுபெற றாபேரல

கூஅ

முன்ன வன்னர சிருக்கையா லநநகா முளரிப்
பொனனை யீனறதா லதுபல பொருணிறை செலவந
தனனை யீனறதா லதுபல தருமமென றுரைக்கும்
மினனை யீனறதம் தீனறதால் விழுத்தகு புகழே.

கூகூ

எழுகக டநத்தோ ஞ்ருந்திர வுலகமென நியாரும
வழுத்த நின்றவிர நகாவயி னுமபரின் மாண்ட
விழுத்த குமபல செலவமும வியநதுபாரத் துள்ளத்
தழுகக றுமையா லினனமு மமராகண னுறங்கார.

ரா

விரைய விழநத்தார மீனவா வாகைவேல விடுத்துத்
திரையை வெனறது முடிதகாத திரதிரன செருக்குக
கரைய வெனறதுங் காராதனை யிட்டதுங் கனக
வரையை வெனறது மிரநகா வவியினு லனறே.

ராக

எங்கு நாவுமா யெங்கணுங் கண்னுமா யெங்குந்
தங்கு பேரொளி யல்லதித் தனிநகாச செலவஞ்
செங்க ணுயிர நாவினுன செப்பவு மெதிகண
டங்கு ணுயிர முடையவ னளக்கவும படுமோ.

ராக

புண்ணி யம்புரி பூமிபா* ரதிலவரு போகம்
நண்ணி யின்புறு பூமிவா னுடென்ப நாளும
புண்ணி யம்புரி பூமியு மதிலவரு போகம்
நண்ணி யின்புறு பூமியு மதுரைமா நகரம்

நாந

[அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்]

பண்கனிந த்ணைய சொல்லார நாப்பிசைப பாணி† தேவா
உண்கனி யமுதுங் கைப்பச செவிதொள்ளை தூட்ட வுணடும்
பெண்களி னமுத் மனனா பெருமித் நடன முண்ணக
கண்களை விடுத்தங் காலங் கழிப்பவ ரளவி லாதார

நாச

கலவிவித் தாக வுடிக் கடபுனல குளிகுந் நல்லார
புலவிதீர செவவி நோக்கிப் புணாமுலைப் போகந் துயத்தம்
நிலைநிலை யாமை நோக்கி நெறிப்படுத் தரும தானங்
கலைஞாமைப் பெய்துங் காலங் கழிப்பவந் ரெண்ணி லாதார

நாநி

சந்தித்து மீன நோக்கி தலைவனை மூன்று போதும்
வந்தித்து மீசன பூசை மரபுளி முடித்தும் வேதம்
அந்தித்து மறியான செயத் திருவிளை யாடல் கேட்டுஞ்
சிந்தித்து மன்பா பூசை செய்துநாள கழிப்பர் பலலோர்.

நாச

கற்பவை கற்றுங் கேட்டுங் கேட்டவை கருத்து னுறச
சொற்பொரு ணினைநதுங் கேட்போக குணாததியுட் ளைக்கந தீர்த்தும்
எற்பக விரவு நீங்கு மிடத்துமெய யறிவா னநத்
அறபுத் வெள்ளத் தாழா தாழ்நதுநாள கழிப்பா சிலலோர்.

நாந

தன்னிக ருயாசசி யிலலான காப்பியத் தலைவ னாக
முன்னவா மொழிநத் தேனோ தமக்கெலா முகம் னன்றோ
அன்னது தனதே யாகு மண்ணலே பாண்டி வேந்தாய்
இந்நகாக் கரச னாவா னிக்கவிக் கிறைவ னாவான.

நாஅ

என்னென வுரைப்பே னநத்|| விறைமகன பண்பை யேனை
மன்னவா வாணோ போல மதித்துரை விரிக்கற பாற்றோ
அன்னவ னான யாற்றா னடப்பதிக் வகில மென்றால்*
முன்னவன செய்த வாடல் வரவினை முறையிற சொல்வேன.

நாச

ஆகச செயபுள் - ககக.

(பா - ம்.) *பூமியா. †இசை பாணி. ‡நெறிபடு நீகடப்பவர்.
§கேட்பவை. ||இரத் ஈவவுள்குமென்றால், எவ்வுலகுமான்னல்.

திருக்கைலாயச் சிறப்பு

[கலிநிலைத்துறை]

வரங்க டநதரு ளெனமுது வானவா முனிவோ
கரங்க டநதலை முகிழத்திடக கருணைசெய தவிசசை
உரங்க டநதுரை யுணாவெலாங் கடநதரு மறையின
சிரங்க டநதவ னிருப்பது திருக்கயி லாயம

க

புரந்த ராதிவா னவாபதம போதுறை புத்தேள
பரந்த வானபதஞ் சக்கரப பட்டையுடைப பகவன
வரந்த வாதுவாழ பதமெலா நினைகெட வருநாள
உரந்த வாதுநின ஹாழிதோ றேறங்குமவ வோங்கல

உ

அரம்பை மாதரா ராடலி னரவுமும் பாடல
நாமபி னோசையு முழுவதா சமமையும் நாலவாய
வரம்பி லோதையு மருவிவீ மொலியுமா றுது
நிரம்பி வானமுந திசைகளு நிமிாவன மாதோ.

ந

வெந்த நீற்றொளி வெண்மையும் விமலனை யகங்கொண
டநத மினறியே யசைவற வீருக்கையு மருவி
வந்த கண்களும் கொண்டவ னிருக்குமா தவாகுத
தந்த தாலரன கயிலையுந் தனதுசா ரூபம

ச

ஆங்கு வெண்டுசில விரித்தெனக கல்லென வாரத்து
வீங்கு காலரு வித்திரள வெள்ளமே யனறி
ஓங்கு நானமறைக குடுமியி னுள்ளொளி நோக்கித்
துங்கு மாதவா கண்களுஞ் சொரிவன வெள்ளம்.

ரு

கோட்டு மாமலா நிலமலா குண்டுநீ ரெடுத்துக
காட்டு மாமலா கொடிமலா கொண்டமுட கரைந்த
பாட்டு மாமலா கொண்டரும பரஞ்சுட ரடியிற
சூட்டு மாதவர் தொகுதியுஞ் சூழவன வொருபால

கூ

கைய நாகமுங் காப்சின வுழுவையுங் கடுவாயப
பைய நாகமுந் தங்கினை பரவிய முக்கண்
ஐய னாகமெய் யருந்தவா தமையடைந் தனபு
செய்ய நாகமும் வையமும் புகழ்வத்ச சிலம்பு

எ

ஆகச் செய்யுள் - உரக.

புராண வரலாறு

[கலிவருதம்]

அளந்தி டறகரி தாயவக குன்றினமேற
களங்க றுத்துவிண் காத்தவன் கோயின்முன்
விளம்ப ருஞ்சிவ தீரத்ததின மிககதாய
வளமபெ றுஞ்சிவ தீரத்ததின மாடது.

க

தண்ட ருங்கதிரச சநதிர காரத்ததிற
பண்ட யங்க* நவமணி பத்திசெய
தண்டா தசச நநேக தவஞ்செய்து
கண்ட தாயிரக கானமண் டபமரோ

உ

ஆன பானமையி னுலநத மண்டபம்
ஞான நாயக னுணமலாத தாடொழ
வான மீனொடு வந்து பதங்குறித்
ஞான மினமதி வைகுவ தொத்ததே

ந

அனன மண்டபந் தனனு ளருநதவம்
எனன வேங்கை யதண்மே விருநதனன
பனனு கேளவிப பதினெண் புராணமுஞ்
சொன்ன மாதவச சூத முனிவனே.

ச

அந்த வேலையி லசசிவ தீரத்ததில
வந்து மூழ்கியம மண்டபத தேறியே
சநதி யாதி தவமுடித தீறிலா
இந்து சேகரன் ருணினைந தேத்தியே.

ரு

சமபு பததன சதானநத னுத்தமன்
அமபு யத்த ன்ணைய மகோதரன
உமப ரஞ்சிய வுககிர வீரியன்
நமபு கேள்விப பிரசண்ட நற்றவன.

ன

ஆதி மாதவா யாவரு மனபுமை
பாதி யாய்முற்று மாகும பராபரச்
சோதி பாலவைத்த சூதனைத் தோத்திரம்
ஒதி யஞ்சலித் தொன்று வினாவினார்

எ

(பா - ம்.) *பண்டயங்கு.

[கலிநிலைத்துறை]

வேத வாகம புராணமே மிருத்யே முதலா
ஓது நூல்களின் றுணிபொரு ளுலகெலாம பயந்த
பேதை பாகனே பாமெனத் தோநுணா பெரிய
போத மாதவ வுனக்கியாம புகலவதொன றுளதால். அ

மேரு மந்தரங் கயிலைபாப பதமுதல விடைமேல
ஊரு மந்தர நாடவ னுறைபதி யனந்தம
ஆரு மந்தமில் போகமவீ டடைவதென றவற்றின
கார ணங்களோ டிரைத்தனை கருத்தினுக் கிசைய க

ஐய மாதிமுக குற்றமு மகலநீ யருளிச
செய்ய வுந்தெளிந திலைங்கன* யாரு சிறற்றி வுடையேம
மைய நெஞ்சினே மாகையான மயக்கற வினனம்
உய்யு மாற்றாள் செயதியென றுரைத்தனா மனனோ ட

தலங்க டமமினமிக குள்ளதாயத் தகுதிசா நீர்த்தக
குலங்க டமமினமிக குள்ளதாயக் குறையிரந தோககு
நலங்க டந்தருண மூர்த்தியாயந் நாதவே தாந்தப
புலங்க டந்தபே ரொளியுறை தலனென்று புகலாய கக

என்ற போதெதிர் முகமலாந திருணமல வலியை
வென்ற சூதனுந் தலங்களின் விசேடமாயந் தமபொற
குன்ற வாரகிலை யானிடங் கொண்டறை பதியுள்
ஒன்று கேட்கவீ டளிப்பதா யுளதுமற றதுதான. § கஉ

முற்ற வோதிய புராணமு வாறனுட||காந்தம்
பெற்ற தாறுசங் கிதையவை யாறுந்தம் பெயராற
சொற்ற போசனற குமரமா முனிவரன சூதன
கற்றை வராசடைச சங்கரன மாலபன கதிரோன. கங

இன்ன வாறனுட சங்கர சங்கிதை யென்று
சொன்ன றாலினை யுணர்த்தினுன சங்கரன றுணைவிச
கன்ன போதவண் மடியினி லிருநதுகேட டதனை
மின்னு வேலபணி கொண்டவேள் வெளிப்பட வுணாநதான கச

(பா - ம்) *தெளிந்திலங்கன். †உள்ளதா. ‡உடையதாய.

§மூர்த்தியா. ||மற்றதனை. ||ஆறினுள்

குன்றெ றிந்தவேள வுழிபடு குறுமுனிக குரைத்தான
அன்று தொடடஃ தகத்திய சங்கிதை யாகி
நின்ற தன்னது கேட்பவாக கரனடி நீழல்
ஒன்று மினபவி டளிப்பதா வொருதல் னுரைக்கும்.

கடு

அதிக வப்பதி யாதெனி னாலவாய கேட்கக
கதிய ளிப்பதென றேறதிய சூதனைக கதியின
மதியை வைத்தவ ரன்னதைப் பகரென வந்த
விதியி னிறபுகல் கின்றனன வியாதனமா னுக்கன.

கசு

புதிய தாமரை மேவிய பழமறைப் புத்தேள
விதியி னறகடு நடைப்பரி மகஞ்செய்வான வேண்டிக
கதியை மாயந்தவாக சூதவுதண டுறைகெழு காசிப்
பதியின மைந்தரோ டெயதினா பண்டொரு வைகல்

கள

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அகத்தியன் வியாத னூதன சனக
னாதிநான முனிவாகோ தமனூற
சிகைத்தெனி வுணாரத பராசரன வாம
தேவனவான மீகியே வசிட்டன
சகத்தியல் கடந்த சுகனமுதன முனிவா
தமமொடும பத்துவெம பரிமா
மகத்தொழின முடித்து மறறவாக குளள
மகிழவுற வழங்குந வழங்கா.

கஅ

சத்திய வுலகிற் சரோருக்க கிழவன
சாரந்தபின புலப்பகை சாயத்த
அத்திரு முனிவ ரனைவருங் காசி
யடிகளை யடைந்தனா பணிந்து
முத்திமண டபத்தி னறமுத னானு
மொழிந்தருள மூர்த்திசந நிதியிற
பத்தியா யிருந்து நாரத முனியைப்
பார்த்தொரு வினாவுரை பகாவா.

கசு

தலமுதன் மூன்றுஞ் சிறந்ததோர சைவத்
தலமுரை யென்னநா ரதனரூன்
கலைமுழு துணாரத சனற்குமா ரன்பாற்
கற்றவன் வியாதன மவன்பால்

நலமுறக கேணமி நெனவவன கதிர்வே
 நமபிபான மறைமுத லீனததும்
 அலைவற* வுணாரதோன குறுமுனி யாகு
 மவனிடைக கேணமென விடுததான

௨௦

மலயமா தவணை யடைநதுகை தொழுது
 வாழத்திவா தாவிவில வலனைக
 கொலைபுரி தரும மூாததியே விரதக
 குனறடக கியதவக குனறே
 அலைகடல குடிதத வருடபெருங் கடலே
 யருந்தமிழக கொண்டலே தெனபா
 துலைபெற நிறுத்த களைகணே பெனறு
 சுருதியா யிரமெனத துதித்தார

௨௧

முவகைச சிறப்பு முள்ளதோர தான
 மொழிகென முகமலாந தருளகூர
 தியாவையு முணாரதோன முததிமண டபத்தி
 னீரிரு தொகையினவந திறகஞ்
 சேவலக டமையு மைங்கரன றனையு
 சேவலங் கொடியுடை வடிவேற
 காவலன றனையும் வடநிழ லமாரத
 கண்ணுதற பரனையும் பணியா

௨௨

அங்கயற கண்ணி தனனையு மெநதை
 யாலவா யானையு மிதய
 பங்கயத திருத்திச சமாதியி விருநது
 பரவச மடைநதுபாப பதிகஞ்சு
 சங்கர னருளிச செய்தசங் கிதையைத
 தாரக னுடவிரண டாகச
 செங்கைவேல விடுத்த சேவக நெனக்குத்
 தெருட்டிஞ னனையசங் கிதையில.

௨௩

பெற்றகருந தவஞ்செய் தகநதெனிர தரிதிற்
 பெறுங்கதி கேட்பவாக கெளிதாய்
 உறப்படுந தலரீர வினாயமுச சிறப்பு
 முள்ளதெத் தலத்தினுங் கழிந்த

சிறப்பினுங் கெண்ணெண் டிருவிளை யாடல்
செய்தருள் வடிவெடுத தெனறாம
மறைப்பொருள் விளங்கு மாலவா யதனை
மண்ணின்மேற் சிவனுல கென்னும்.

உச

அத்தலத் தனைய மூவகைச் சிறப்பு
மளவிலா வுயிரககெலாங் கருணை
வைத்தவன செய்த திருவிளை யாட்டும
வரையுந் கிழியவே லெடுத்த
வித்தக னெனக்கு விளம்பிய வாறே
விளம்புவ னுமககென வந்த
உத்தம முனிவா யாவருந் கேட்க
வுணாததுவான் கடலெலா முண்டான

உரு

ஆகச் செய்யுள் - உருக

தலவிசேடப்படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

நாட்டமொரு மூன்றுடைய நாயகனுக் கன்புடையீ
நயந்து நீவி
கேட்டதல மீண்டுரைத்த திருவால வாயதனுட்
கிளைத்துப் பொன்னந்
தோட்டலாதா மரைமுனைத்த தொருதடமுஞ் சுந்தரச்செஞ்
சோதி ஞான
ஈட்டமென முனைத்தசிவ லிங்கமொன்று முள *வினனு
மிசைப்பக கேண்மின.

க

திருவால வாயககிணையா மொருதலமுந் தெய்வமணஞ்
செய்யப் பூத்த
மருவார்பொற கமலநிகா தீர்த்தமுமத தீர்த்தத்தின
மருங்கின் ஞான
உருவாகி யுறைசோம சுந்தரனபோ லிகபரநதந்
தூலவா வீடு
தருவானு முப்புவனத் தினுமிலை யுண்மையிது
சாற்றின் மனனே.

உ

அவ்வகைய மூன்றின்முதற் றலப்பெருமை தனைச்சுருக்கி
யறையக் கேண்மின
எவ்வகைய வுலகத்துந் தருமதல மதிகமவற்
றீறி லாத
சைவதல மதிகமவற் றறுபத்தெட டதிகமவை
தமிழ் ரொடுத
தெய்வதல மதிகமவற் றதிகதல நான்க வறறைச்
செப்பக கேண்மின.

ந

அன்னமலி வயற்புலியூ காசிககா காளத்தி
யால வாயாம
இன்னவளம் பதிநான்கிற திருவால வாயதிக
மெவ்வா மென்னின்

(பா - ம்.) *சிவலிங்கமு மொன்னுள்.

மின்னவிரம பலங்காணக காசிரகா வநிரதிறகக
வியன்கா ளத்திப
பொண்ணகரம பத்தியினால் வழிபாடு செயவளிகும
போகம் வீடு

சு

அறநதழையுந திருவால வாய்கேட்ட வுடனபோக
மளிகு மீண்டு
பிறநதிறவாப பேரினபக கதியளிகு மிதுவனறிப
பிறழா தெங்கும
நிறைநதபர நெத்தல்மும் படைப்பானித் தலத்தைமுத
னிருமித் திவ்வன*
உறைநதருளி னானறி யின்னமுள திதனபெருமை†
யுரைபபக கேணமின.

ரு

திருவால வாயென்று கேட்டவரே யறம்பெறுவா
செலவ மோங்குந
திருவால வாயென்று நினைத்தவரே பொருளடைவா
தேவ தேவன
திருவால வாயதனைக் கண்டவரே யினபநலஞ்
சோவ ரொன்றுந
திருவால வாயிடத்து வநிரதவரே பரவீடு
சோவநீ ரனறே

ஈ

சுரநதிசூழ காசிமுதற பதிமறுமைக கதியளிகுந
தூநீர் வையை
வரநதிசூழ திருவால வாய்சீவன முததிதரும
வதிவோக கீது
திரனதிகம் பரகதியும் பினகொடுக்கு மாதலினிச
சீவன முததி
புரனதிக மெனபதெவ னதறகதுவே பொப்பாமெப
புவனத் துள்ளும

எ

ஆதலினிப பதிவிட்டுப் பிறபதியிற் போய நோறபோ
ரங்கை கொண்ட
சீதளவா னமுதேய்ப்பத திததிககத் தேமபெய்து
செய்த தீம்பால

(பா - ம்.) *அங்கண. †அதன பெருமை.

‡தேவ தேவைத் திருவாலவாயிடத்து. ழீவீட்டு நெறிசேர்வர்.

ஒதனத்தைக கைவிட்டுப் புறங்கையை* நகருவா
 ரொப்பா ரிந்த
 மாதலத்தின பெருமைதனை யாவரே யளவிட்டு
 வழுத்தற பாலா

அ

மறறைய தலங்க டமமிற் பரிமகம் வாச பேயம்
 அறறயில் சோட சாக மக்கினிட டோமம் யாராகும்
 முற்றரு மிராச சூய முதனமக முடித்த பேறுஞ்
 செற்றமி றரிச* ஸூண முதலிடடி செயத பேறும்

க

எள்ளிழு தன்னங் கன்னி யிவுளிதே ரியானே யில்லம்
 வெள்ளியான பொனபூ ணடை வினாவொடு பழன முனஞத்
 தள்ளரு மடிமை யாதி தானங்கள் செயத பேறும்
 வள்ளறன காசி யாதி ப பதிகளில் வதிந்த பேறும்

ய

கங்கைகா ளிந்தி வாணி காவிரி கண்ண வேணி
 துங்கபத் திரிதீம பாவி தூயதண பொருரை முனஞ்ச
 சங்கையி னதிகண் முற்று மாடிய தவத்தின பேறும்
 மங்கல் மதுரை தன்னில் வைகலும் வதிவோக கெய்தும்

கக

அன்னிய தலங்க டமமி லாற்றிய பிரம கத்தி
 பொன்னினைக் களவு செய்தல் களஞ்ஞண்டல் புனித வாசான
 பன்னியைப் புணாத வினன பாதக மனைத்து மெனறுந்
 தன்னிக ரால் வாயில் வதிபவா தமைவிட டேகும்

கஉ

மறறைய தலத்திற சாந்தி ராயண மதியந் தோறும்
 உறறபே றிங்குக் கங்கு லுண்டியா லடைபே ருக்கும்
 மறறைய தலத்தின மாதப் படடினிப் பலத்தின பேறிங்
 குற்றொரு வைக லுண்டி யொழிந்தவா பெறும்பே ருக்கும்.

கங

அயனந் ரடைநது நானகு திங்கேணை பார்த்தும் பேறிவ்
 வியனந் ரடைநது நோற்கு மட்டமி விரத நல்கும்
 அயனந் ரெய்தி யாறு திங்கேணை பாற்றும் பேறிவ்
 வியனகாச சோம வார விரதமே யளிக்கு மணறே.

கச

ஏனைய தலத்தி லோராண ணைவொழிந் தியற்று நோனபால்
 ஆனபே றிங்கு நோற்குஞ் சிவனிரா வளிக்கு மிங்கே
 ஊனவைம் பொறிபும வென்றோன முப்பொழு துண்டு வைகித்
 தானமர்ந் தாலுங் காலுண் டியற்றும்மா தவத்தோ னாகும்.

கடு

இந்தநான மாட மோங்கு மாலவர் யிடத்தியா ரேனும
அந்தனர் தமக்கோர் முட்டி யருந்தவர் தமக்கோர் பிச்சை
தந்தவா புறம்பு செய்த சோடச தானந் தம்மால்
வந்தபே றடைவா பலவே றுரைப்பதென் மதியான் மிக்கோ. கசு

பலவகைத் தலங்க ளெல்லாம் வைகிய பயனு மென்றும்
பலவகைத் தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயனு மென்றும்
பலவகைத் தான மெல்லா நலகிய பயனு மென்றும்
பலவகைத் தான பூசை பண்ணிய தவத்தின் பேறும் கள

பலவகைத் தவங்க ளெல்லா முற்றிய பயனுந் தூய
பலவகை மந்தி ரத்தி லெய்திய பயனு நூலின
பலவகைக் கேள்வி யெல்லா மாய்ந்தனா பயனும யோகம்
பலவகை ஞான மெல்லாம் பயினறுணாந் தடங்கும் பேறும். கஅ

அனையதொல பதியி லெனறும் வைகுவோ ரடைவ ரென்றால்
இனையதொல் பதிக்கு நேர்வே றிலையிப் பதியின மேனமை
தனையறி பவரா ரீசன றுனன்ந்* யாத லாலே
வினையை வெல பவரங் கெய்தி வதிவதே வேண்டு மாதோ. கசு

கைத்தலநான கிரண்டுடைய மலாககடவுண் மேலொருநாட்
கயிலை யாதி
எத்தலமு மொருதுலையிட் டித்தலமு மொருதுலையிட
டிரண்டுந் தூகக
உத்தமமாந் திருவால் வாயமிகவுந் கனத்ததுகண்
டுலகின் மேலா
வைத்ததல மிதுவென்ற ஷிதன்பெருமை யாவரே
வழுத்தற பாலா. உயி

அத்திருமா நகரினபோ சிவநகரங் கடம்பவன
மமாந்த சீவன†
முத்திபுரங் கன்னிபுரந் திருவால் வாயமதுரை
முடியா ஞானம்
புத்திதரும பூவுலகிற் சிவலோகஞ் சமட்டிவிசசா
புரந்தென கூடல
பத்திதரு துவாதசாந் தத்தலமென் றேதுவினா
பகாவா நலலோ. உக

(பா - ம்.) *சசனன்றியே, ஈசனென்றறி.

† அமாந்தோர் சீவன, சிவநகரோத்தமங் கடம்ப வடவிசீவன்.

என்றுதலச சிறப்புரைத்த குறுமுனிவ னெதிரறவோ
 ரிறுமபூ தெய்தி
 நனறுதலப பெருமையருள செய்தனைகேட் டுடலெடுத்த
 நயபபா டெலலாம
 இனறடைநதே மினிசசுவண புண்டரிகச சிறப்பதனை
 யிசைத்தி யெனனக
 குனறமடக கியகருணைக குனறனையான வரனமுறையாற
 கூறு கினறான ௨௨

விரதமா தவத்தீர காணின வெவவினை யெலலாம வீடடிச
 சரதமாப போக நலகுந தமனிய* முளரி வநத
 வரவுமக கனகக கஞ்சப்† பெருமையும் வளனு நனகா
 உரைசெய்துங் கேணமி னெனன முனிவர னுரைக்கு மன்றே.

ஆகச செயபுள - ௨௫ச

தீர்த்தவிசேடப்படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

கண்ணகன குடுமி மாடக கடிபொழி லால வாயின
அண்ணலம் பெருமை யாரே யளப்பவ ரவீரண முத்த*
வெண்ணகை யுமையா ளனபு வினேமுகச செவவி போலத்
தண்ண றுங் கமலம் பூத்த தடபபெருந தகைமை சொல்வாம் க

ஆற்றினுக் கரசாவ கங்கை காவிரி யாதி யா றும
வேற்றரு வாய முநீர் வேலைபும பிறவுங் காருந்
தோற்றுமுன றனை யாட்டச சுந்தர மூத்தி செங்கண்
ஏற்றினன கண்ட தீர்த்த மாகுமீ தெவ்வா றெனனில ௨

அகலமா யுலகமெல்லா மொடுக்கியந நெறியே யாகுகும
நிகளமாம் விருத்தி தோனற நினைவற நினைந்து நிறகுந்
துகளிலா வறிவா னந்தச சுந்தரச சோதி மேனாட்
சுகளமா முருவங் கொண்டு தானொரு வினையாட் டாலே ௩

முககண் னாவப பூண் னாவினன முகிழ்வெண் டிங்கட்
செக்கருஞ் சடையான சூல கபாலத்தன செங்க னேற்றன
மைக்கருங் கயலுண் கண்ணி வாமத்தன முன்னும பின்னும
பக்கமு நந்தி யாதி கண்திபா பரவிச சூழ ௪

சென்றுதன மேனித் தேசாற றிசையெலாம் விளங்கச செங்கண்
வென்றிகொ ஞ்ரக வேந்த னகரமும் விபுதா வேந்தன
பொன்றிகழ் நகரும் வேந்தன புரமுமால் புரமு மேலைத்
தன்றிரு நகருஞ் சென்று சஞ்சரித் தாடி மீளவான ௫

அன்னபோ தயனுந் தேவாக கரசனு மாழி வேந்தும்
முன்னாவந் திறைஞ்சி யேத்த முனிவரும் பேறு நலகித்
தன்னக ரடைநது நீங்காத் தனிபபெருங் கணத்தி னோரை
இன்னருள சுரந்து நோக்கி யிலங்கத்திற புகுது மெல்லே. ௬

வேத்திரப் படையோ னிதி கண்திபா வீழ்நது பால
நேத்திர வன்பாக கனப் நிரஞ்சன நிருத்தா னந்த
சாதிர முடிவுந் தேருத் தனிமுத லொருவ வெனனாத்
தோத்திர வகையா லேத்தித் தொழுதொன்று வினாவல் செய்வார்.

ஐயவிவ விலிங்க மூர்த்திக காட்டவு மடியே மூழ்கி
உய்யவுங் கங்கை யாதி நதிகளு முலகத் தூளளேரா*
மையறு தடாக நீரு மறநிலை யிருமைப் பேறுஞ்
செய்யவோ தீர்த்த மிங்குண டாககெனச் செயப் லோடும் ௮

அத்தகை யிலிங்க மூர்த்திக கடுத்தென கீழ்சா ராக
முத்தலை வேலை வாங்கி நாட்டினு முதுபார கீண்டு
பைத்தலைப் பாரதள வேந்தன பாதலங் கீண்டு போயெண்
கைத்தலப் பிரம் னண்ட கடாகமுங் கீண்ட தவவேல ௯

அவ்வழிப் புறம்பு சூழநது கிடந்தபே ராழி யூழிப்
பெளவநீ ரெனன வேங்கப் பாணியா லமைத்து வேணித்
தெய்வநன னீரைத் தூவிக் கலந்தமா தீர்த்த மாககிக்
கைவரை கபாலி நநதி கணத்தினை நோக்கிக் கூறும் 10

இன்னமா தீர்த்தந் தனனை யெலைப்பல தீர்த்தங் கடகு
முன்னமயா மிங்குக் கண்ட முதனமையா லாதி தீர்த்தம்
என்னலா மினியுண டாககுந தீர்த்தங்க ளெவைக்கு மேலாய்
மன்னலாற பரம தீர்த்த மென்பபெயா வழங்க லாகும் ௧௧

மருடகெட மூழ்கி னோரன மங்கலம் பெறலா னுமம்
அருட்சிவ தீர்த்த மாகும் புன்னெறி யகற்றி யுள்ளத்
திருடகெட ஞானந் தனனை யீதலான ஞான தீர்த்தந்
தெருடகதி தரலான முத்தி தீர்த்தமென றிதற்கு நாமம் ௧௨

குடைநதுதாப் பணமுஞ் செயது தானமுங் கொடுத்தம் மாடே†
அடைநதெழுத் தைநது மெண்ணி யுச்சரித் தனபா லெமமைத்
தொடாநதுவந் திறைஞ்சிச் சூழநது துதித்தெமை யுவப்பச் செய்தோ
உடம்பெடுத் ததஞ் லெந்த வுறுதியுண டதனைச் சோவார ௧௩

இநதநீ ரெமமை யாட்டி னேழிரண் டுலகின மிக்க
அநதமி நீர்த்த மெல்லா மாட்டிய பயனவந் தெய்தும்
வநத்தின மூழ்கி யிங்கு வைகுநங் குறியை யுங்கள
சிறதையி லாவம் பொங்கப் பூசனை செயமி னென்னு. ௧௪

(பா - ம.) *உலகத்துள்ள. †இருட்கெடப் பரமமுத்திக் கேதுவா
ஞானநதன்னைத் தெருட்படத் தரலான ஞான தீர்த்தம்.
‡கொடுத்தமாதே.

விண்ணவா தமமின் மேலாம வேதிய னாகி நின்ற
பண்ணவன் றுனந் நீரிற் படிநதுதன் னனுந்ரு யாலே*
அண்ணலங் கணத்தி னோரை மூழ்குவித் தனாகி யாய
புண்ணிய விவிங்கந் தன்னுட புருநதினி திருந்தான் மனனோ. கரு

அநதமா நீரா னநதி யாதியோரா விதியாற சோம
சுநதரன முடிமே லாட்டித் துகளறப் பூசை யாற்றிச
சுநதையில் விழைநத வெல்லா மடைநதனா செம்பொற் கஞ்சம
வநதவா றிதுவத தீர்த்த மகிமையு முடரப்பக கேண்மின. கக

வனையெறி தரங்க ஞான வாவியை நோக்கிற பாவத்
தனையறு மூழ்கின வேண்டுங் காமிய மெல்லாரு சாரும்
உளமுற மூழ்கு மெல்லை முழுகுகொன்றற் குலகத் துள்ள
அளவறு தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயனவந தெய்தும். கௌ

மெய்யைமண னாகி கொண்டு விதிவழி சுத்தி செய்து
மையறு வருண சூதத் மந்திர நவின்று மூழ்கில
துய்யமா தீர்த்த மெல்லாந் தோயநதுநான மறையு மாயநதோ
கையிலெப பொருளு மீநத காசறு பேறு நலகும். கஅ

தெய்வவித் தீர்த்தந் தனனை நினைவினறித் தீண்டி னாலும்
அவவிய வினையி னீநதி பருமபெறல விடு சோவா
இவவுரை மெய்யே யாகு மென்னெனின மனத்தா னன்றி
வெவ்வழி றீண்டி னாலுரு சுடுமன்றி விடுமோ வமமா. கக

ஆருமந் நீரி லென்று மாடினா சீவன முததி
சேருவ ரநீ ராடுஞ் சிறப்புறு பயனுக் காவவா
வாருண மாககி னேய மந்திர மிவைமுன னுன
பேருணா வளிகுரு நானஞ் செயதவா பெறுமபே றெல்லாம உய

அன்னநீர தனிலு மாடி யாலவா யுடைய நாதன
தன்னையும் பணிவோன மேலைப் பாகதி தன்னைச் சாரும்
என்னநன் னூலிற்* சொன்ன பவித்திர மெவைக்கு மேலாய்ப்
பன்னரும புனித மானடி பவித்திர மாகி நிற்கும். உக

ஆதர விலை யநீ ராடினோன சுவாககஞ் சேரும
ஆதர வுளனுய் மூழ்கி வானவ ராதி யானோர்க
காதர வரிசி யெள்ளுத் தருப்பண மமையச் செய்தோன
ஆதர வேள்வி முற்று மாற்றிய பயனைச் சேரும. உஉ

(பா - ட்) * தன்னனுசையாலே. † குக்கம்.
‡ இன்ன நன்னூலில் டீபுனித தீர்த்தம்.

ஏனைமா தலங்க டமமி விருநதுசெய் விரதம் பூசை
தானமா தரும மோமந் தவஞ்செயந் தியானந் தம்மால
ஆனமா பயனிற கோடி யதிகமா மடைநது மூழ்கி
ஞானமா தீர்தத் ஞாநக ரிருநதவை நயநது செயயின் உரு

பிறநதநா ளநநீர் மூழ்கின மேலைவெம் பிறவிப பௌவம்
மறிந்திடு மறிதேள குமப மதிகளின மூழ்கித் தெனபால
உறைநதவா பொருட்டுப் பிண்ட முதவினா லவாதா மாழநது
நிறைநதிடு பிறவிப பௌவ நினறுமே லெழுவ ரனறே உச

அத்தட மருங்கின யாவா தெனபுல மடைநதோர் தங்கள
சித்தமா சகற்ற வேண்டிச செயகடன முடிக்கி னனனோ*
எத்தனை யெண்ணோந் தாலு மௌளுக்கா யிரமாண டாக
அத்தனை யாண்டு மட்டு மவரைவிண னுள வைப்பா. உரு

மூவகை யுலகி லுள்ள தீர்ததமு முறையா லெனறுஞ்
சேவகஞ் செய்யு மிநதத் தீர்ததமெந் நாளு மூழ்கி
ஏவாந் நீரா லெனறு மீசனைப் பூசை செயவோர்
ஆவரிப் பிறவி தனனி லவாகதிக கரையைச சார்வார்.† உசு

விடுத்திட லரிய நிதத் வேளவிமா விரதம் வேதந்
தடுத்திட லரிய தானந் தவமிவை தருமபே நெலலாம
அடுத்ததன் கரையில் வைகி யீசனை யருச்சிப் பேராகுக்
கொடுத்திடு புண்ணி யத்திற கோடியி லொனறுக் கொவ்வா. உரு

உமமையிற் பிறவி தோறு நியமநல லொழுககம் பூண்டு
பொய்மமையில் விரதந் தானந் தவஞ்செயது புனித ராகிச
செமமைநன் னெறியி னினற சித்தருக் கலதித் தீர்த்தம்
இமமையி லடைநது நிதத் மாடுதற் கெய்தா தனறே உசு

மதிகதிரோ னிடத்தொடுங்கு தினநதிங்கட் பிறப்பரவம்
வாயங் காநது
கதிராகடமை விழுங்குதினம் விதிபாத மிநநாளிற்
கருதி மூழ்கித்
துதிகடருப் பணநதானம் புரிதன்மனு வோதுதலத்
தொகையொன் றற்கொன்
றதிகபல னம்முறைநா றுயிரநா றுயிரமோ
ரனந்த மாசும். உசு

பொருவரிய தகாததிங்க டுலாத்திங்க ளிவையுதிகும
 போது மூழ்கின
 ஒருபதின யிரமடங்காஞ் சறவுகவைத் தாளலவ
 னுதிப்பின மூழ்கின
 இருபதின யிரமடங்கா மிந்திரவி யிடத்தொடுங்கு
 மிநது வாரம
 வருவதறிந் தாடிமனு வேர்தனமுதல செயினனநத்
 மடங்குண டாகும. நய

பிரயாகை தனிமகர மதிநாணமுப பதுங்குடைந்து
 பெறுமபே றிநத்த
 திரையார்பைந் தடத்தொருநாண மூழ்குவோன் பெறும்விரத
 சீலம் பூண்டு
 வரையாம லொருவருடம் படிநதுமையை யமராசிகா
 மணியாம வேத
 உரையாணை வழிபடுமேன மலடிகு நனமகபபே
 றுண்டா மனனே நக

எண்டிசைய நதிவாவி வடிவான மாதீரத்த மெல்லா மிப்பொற
 புண்டரிகத் தடத்திலொரு கோடியிலோர் கூறுநிகா போதாவீது
 கண்டதன லறநதிண்டப் பெற்றதன னறபொருளங் கையா ளனளிக
 கொண்டதன லினபநலம் குடைநததனற் பேரினபவ கொடுக்கு மனறே.

முன்னவ னருளிச செயத் காரண முறையா லன்றி
 இன்னமிப் புனித வாவிக்கே துவா லெயது நாமம்
 மின்னவிர சடையான சென்னி மேவிய கங்கை நீரிற்
 பின்னது கலந்த நீராற் பெறுஞ்சிவ கங்கை யென்றும். நங்

அலகிலாத தீரத்தந் தமமு ளதிகவுத் தமமாயத் தோன்றி
 இலகலா லிதனைத் தீரத்த வுத்தம் மென்ப ராயநதோர்
 பலவிதழ் விநிததுச செம்பொற பங்கய மலாநத் நீரால்
 உலகவா யாரும பொற்றா மரையென வுரைப்ப ரனறே நச

தருமமுன னாகு நானகுந் தருதலாற் தரும தீரத்தம்
 அருமைசா ளருத்தத் தீரத்த மருமபெற்ற காம தீரத்தம்
 இருமைசேர் முத்தி தீரத்த மென்பதா மினைய தீர்த்தம்
 வெருவரு பாவ மென்னும் விறகினுக் கெரியா மனறே நடு

இவ்வருந் தலத்தி னுற பெருமையு மெரிகால் செம்பொற்
 மெய்வத் பதம் தீரத்தப் பெருமையுஞ் செப்பக் கேட்டோர்
 எவ்வமில் போகம் வீடு பெறுவரென் றிசைத்தான முநரீப
 பௌவமுண் டமார் வேந்தன பரிபவ விழுமந் தீரத்தோன். நக

மூர்த்திவிசேடப்படலம்

ஆலவா யலாந்த* செம்பொ னம்புயப பெருந்தீர்த தத்தின்
மேலவா ம பெருமை தனனை விளம்புவா ரெவரே யங்கண்
நீலமா மிடற்று முகக ணிராமய னறிவா னந்த
மூலமா விலிங்க மேனமை முறையினு லறைய லுறறும். க

பொன்னெடு மேரு வெள்ளிப பொருப்புமந தரங்கே தாரம
வன்னெடும புரிசை சூழநத வாரண வாசி யாதிப
பன்னருந தலங்க டமபிற பராபர விலிங்கந தோன றும
முன்னரிக கடம்பின மாடே முளைத்ததிச சைவ விங்கம உ

அரபதி யிலிங்க மெலலா மருட்குறி யிதனிற் பின்பு
கப்புவிட டெழுநத விரதக காரண மிரண்டி னாலும
ஒப்பரி தான ஞான வொளிதிரண் டன்ன† விரதத
திப்பிய விலிங்க மூல விலிங்கமாயச சிறககு மனனே ந

இந்தமா விலிங்கத தெண்ணுன கிலககண் விசசை மேனி
அந்தமி லழகன பாகத துமையொடு மழகு செயது
சுந்ததம் விளககரு செயயுந் தகைமையை நோக்கிச சோம
சுந்தர னென்று நாமஞ் சாத்தினா‡ துறகக வாணா ச

திறப்படு மூலக மெங்கும் வியாபியாய்ச சிறந்து நிற்கும்
அறப்பெருந கடவுள் சோம சுந்தர னதனு லன்றே
கறைககதிர வடிவேற றென்னன் கையிறபொற பிரம்பு பட்ட
புறத்தடித தழுமபு மூன்று புவனமும் பட்ட தனறே. ரு

சொற்றவிச சமட்டி யான சோமசுந தானைக காண்ப
பெற்றவா வியட்டி யான பிறபதி யிலிங்கந காணல
உறறவ ராவ ரென்னென் றுரைக்கினவே ஞாடு நீரபோய
மறறைய சினைக ளெல்லாந தழைவிக்கு மரத்தின மாதோ. க

எத்தலத தியாவ னெண்ணெண் டிருவினே யாடல செய்தான
அத்தலத தவனுக் கொப்பு மதிகமாஞ் சிறப்பும பெற்ற
உத்தம னென்று மெநத வுலகிலு\$ மிலலை யந்த
விததக னதிகத தனமை யெனைத்தெனின் விளம்பக கேணமின்.

(பா - ம்) *ஆலவாயமர்ந்த. †திரண்டான. ‡சாற்றினார்.
\$எல்லாவுலகிலும்.

பொருப்பினுட டலைமை யெய்தும பொன்னெடுங் குடுமி மேரு
தருக்களிற் றலைமை சாருந் தண்ணுந் தெய்வ தாரு
விருப்புறு வேள்வி தம்முண் மேம்படும புரவி மேதம்
அருடபடு தானந் தம்முள் விழுமிதா மன்ன தானம். ௮

மனிதரி லுயாந்தோ ராதி மறையவா தேவா தம்மிற்
பனிதரு திங்கள் வேணிப பகவனே யுயாந்தோன வேட்டோராக
கினிதருள் விரதந் தம்மு ளதிகமா மிநது வாரம்
புனிதமந் திரங்க டமமுட போதவைந் தெழுத்து மேலாம்.

மினமைசான மணியிற் சிந்தா மணிவரம் விழுப்ப நலகும்
தனமைசா லறங்க டமமின் மிகுஞ்சிவ தரும் மெனப்
இனமைசா னெறிநின் றேருருக கேற்குந் கலங்க* டமமின்
நனமைசான் றவரே முகக ணுதனுக் கனபு பூண்டோர் ௯

தீயவாளு சுவைபா லாவிற றேவரா வதிகம் பலவே
றாயமா தீர்ததந் தம்மு ளதிகமாளு சுவண கஞ்சம்
மாயமா சறுகக் வெல்லாத தலத்திலும் வதிநது மன்னுந்
தூயவா னவரிற் சோம சுந்தரன் சிறந்தோ னாகும் ௧௧

அநதமு முதலு மிலலா வகண்டபூ ரணமா யாகுகும்
பநதமும் வீடு நலகும் பராபரச சோதி தானே
ஊநதனை புரிவோர்க் கிமமை மறுமைவீ டளிப்பா னிநதசு
சுந்தர விவிங்கத தென்றும் விளங்குவான சுருதி யேதத். ௧௨

இததகு சயம்பு தண்ணே யேனைய சயம்பு வெல்லாம்
சித்தமுந் தரிசித் தேகு நிருமல வொளியா மிநத
உத்தம் விவிங்கங் கண்டோ ருரையுணா வொடுங்க வுள்ளே
சித்தமா சொழியத் தோன்றுஞ் சிவபாஞ் சுடரைக் கண்டோர்.

இத்தனிச சுடரை நேர்கண் டிறைஞ்சினோ பாவ மெல்லாங்
கொத்தழற் பொறிவாய்ப் பட்ட பஞ்சபோற் கோப மூள
மெய்த்தவஞ் சிதையு மாபோன மருந்திலை வீயு நோய்போல்
உத்தம் குணங்க ளெல்லா முலோபததா லழியு மாபோல். ௧௪

கலிகட விரவி தோனறக் கருகிரு னுடையு மாபோல
ஒலிகெழு பெருங்கா றள்ள வுடைபடு மேகம் போல
வண்ணெழு மடங்கல் சீற மாயுமால் யானே போலக்
குவிசவல லேறு தாக்கப் பொடிபடுங் குணறம் போல. ௧௬

மருட்சிசெய் கரம நோயான மதிசெடு மாறு போல
அருட்சிவ ஞான நோக்கால் வலிகெடு மவிசைை போலத்
தருக்குறு முவணஞ் சீறக தழலரா விளியு மாபோற
செருக்குற வழியு கறற கலவிபோற சிதையு மனறே கக

புலரியிற் சீவன முத்தி புரேசனைக காண்ப பெற்றால்
அலைகட ஞானகுட பட்ட வவனிமா தானஞ் செயத
பலனுறுக கதிராக லுசசி வைகலிற் பணியப் பெற்றால்
கலைஞாபா னூற்றுப் பத்துக கபிலைமா தானப் பேறும் கௌ

விண்ணிடைப் பரிதிப் புத்தேள மேலைநீர் குளிகுது மெலலை
அண்ணலை வணங்கிற் கோடி யானினத் தானப் பேறும்
பண்ணவா பரவும் பாதி யிருளவயிற் பணியப் பெற்றால்
வண்ணவெம் புரவி மேத மகம்புரி பெருமபே ரெய்தும் கஅ

இன்னன வதிக மாமபே றறிந்துபோ யெத்தே வாக்கும்
முன்னவன சமட்டி விசசா புரமுறை முதலவன றனனைச
சொன்னவிக காலந* கோறு மிறைஞ்சியுந் தொழுதுஞ் சூழநதும்
பொன்னடிக கனப் ராகி வழிபடும புனித சீலா கக

உமமையில வினைக ளென்னும் பிணியவிழந் தொருவித் தூய
செமமைய ராகி யானாத திருவொடு செவ்வ மோங்க
வெமமையில போக மூழ்கி மலவிருள வீக்க நீநதி
மைமமளி கண்டத் தென்கோன மலரடி நீழல் வாழ்வா. உஃ

[ஊ. வேறு]

அறவுருவ னூலவா யானுமஞ் செவிமடுத்தா
லடைநத் பத்துப்
பிறவிவினை யறுநினைநதா னூறுபெரும் பவப்பாவப்
பிணிபோங் கூடல்
இறைவனையின் றிறைஞ்சுதுமென் றெழுநதமனைப் புறம்போந்தா
லீரைஞ் தூறு
மறமுறுவெம் பவத்திழைத்த பாதகவல வினையனைத்து
மாயு மன்னோ கஉ

புழைக்கவரை தொலைத்தானைத் தரிசித்தோ ராயிரவாம
புரவி வேளவி
நீழத்தீர்பெரும் பயன்பெறுவ ருநத்திரகூத தம்மதனா
றவவா னோகா

தொழற்கரியான றனைத்துதித்தோ கணத்துக்கா யிரரசு
சூய யாகம
இழைத்தபெரும பயன்பெறுவா சமட்டிவடி வாகியவவ
விலிங்கந தன்னை.

௨௨

அங்கையள வாகியநன் னீராட்டிப பூசித்தோ
ரளவி லேனைத்
துங்கதலத துறையிலிங்க மூாதிகளைச் சிவாகமநூல
சொன்ன வாற்றான
மங்கலமா கியமுகம னீரெட்டும வழுவாது
வாசந தோய்ந்த
செங்கனக மணிககலசப புனலாட்டி மாபூசை
செய்தோ ராவா

௨௩

அவவண்ணஞ் சுந்தரனை யைந்தமுத மாணுதவு
மைந்து தீர்தேன
செவவண்ணக கனிசாந்தச சேறுமுதன மட்டித்துத்
தேவா தேரு
மெய்வவண்ணங் குளிரவிரைப புனலாட்டி மாபூசை
விதியாற செய்தோ
மைவண்ண வினைநீநதி யறமுதனாற பொருளடைந்து
மனனி வாழ்வா.

௨௪

நல்லவகை முகமனீ ரெட்டுள்ளும் வடித்தவிரை
நன்னீ ராட்ட
வல்லவாநா றுயிரமா மேதமகப பயன்பெறுவா
வாச நானம
எல்லவிராகுங் குமஞ்சாந்த மிவைபலவு மட்டித்தோ
ரெழிலா தெயவ
மூலலைகை யாரோடும் விரைக்கலவை குளித்தின்ப
மூழ்கி வாழ்வா

௨௫

நனமலரொன றுலவா யானமுடிமேற் சாத்தினு
னயந்து நூறு
பொனமலாகொண் டயறபதியிற் பூசித்த பயனெய்தும்
புனித போகத
தன்மைதரு சுந்தரற்குத் தூபமொரு காறகொடுப்போர்
தமக்குத் தாங்கள்
சொன்மனமெய் யுறச்செய்த குற்றமா யிரமபொறுப்பன்
சுருதி நாதன்.

௨௬

திருவமுது நிவேதிப்போ ரவீழொன்றற சுகமொனருச
 சிவலோ கத்தின
 மருவிநிறை போகமுடன் வைகுவாதாம பூலமுக
 வாச மீந்தோர
 பொருவரிய கடவுளராண டொருநூறு கோடிசிவ
 புரத்து வாழ்வார
 ஒருபளித விளக்கிடுவோர வெண்ணிறமும் கண்ணுதலு
 முடைய ராவார

உள

நறுநதிருமஞ் சனமெடுக்கக் குடமாட்ட மணிக்கலச
 நல்ல வாசம்
 பெறுநத்கைய தூபககா தீபக்கான மணியின்ன
 பிறவுங் கங்குற
 நெறுங்கதிகான மணிமாட மதுரைநா யகற்கீந்தோர
 செய்த பாவம்
 வெறுநதுகளசெய தைம்பொறிகு விரந்தாட்டி பெருங்காம
 வெள்ளத் தாழ்வார்

உஅ

கயலிசையுங்* கண்ணுமைகோன றிருமுன்னாப பலவியமும்
 கலலென ரூபப
 இயலிசைய பாடலினோ டாடலிவை செயவிப்போ
 ரிறுமாப பெய்திப
 புயலிசைய வியங்கலிப மூவுலகுந் தொழுவாசாயப
 பொலங்கொம் பாடுந்
 செயலிசைய வணங்கினையா ராடரங்கு கண்டினபச
 செலவத் தாழ்வார்.

உக

ஒருகாலட டாங்கமுடன பஞ்சாங்க முடனாத்
 லொண்ணென காலவெண்
 குருகாலு† மலாததடஞ்சூழ கூடன யகற்பணிவோ
 கோலொன ரோசசிப
 பொருகாலின் வருபரிதேதர் மன்னவரா யாவருநதம்
 புடைவந் தெய்தி
 இருகாலுந் தலைவருட வெக்காலும் தமைவணங்க
 விருப்ப ரனறே.

ஙய

இத்தகைய திருவால வாயுடையான் றிருமுன்ன
 ரியறறு மோடம்
 மெய்ததவமந திரந்தான மின்னவணு வளவெனினு
 மேரு வாசும்

உத்தமமா மிவ்வின்கப பெருமையெலாம் யாவரளந்
துரைப்பா வேத
வித்தகரே சிறிதறிந்த வாறுரைத்தே மினிப்பலகால்
விளம்பு மாறென்.

நக

இத்தலத்துக கொப்பாக வொருதலமும் பொறகமல
மென்னு மிந்த
உத்தமமா தீர்த்தத்துக கொப்பதொரு தீர்த்தமுமெய்
யுணாவா னந்த
வித்தனைய வின்கமிதற கொப்பாவோ ரின்கமுமபா
விண்மே லென்னும
முத்தலத்து மிலையந்த மூத்ததிரு நாமங்கண
மொழியக கேண்மின்.

நஉ

கருப்பூர சுந்தரனபூங் கடம்பவன சுந்தரனுட்
காவாத தொண்டா
விருப்பூருங் கலியாண சுந்தரனல லறவடிவாய்
விளங்கு மேற்றுப்
பொருப்பூரு மபிராம சுந்தரனதேன புடைகவிழ்ப
பொன்னிற பூத்த
மருப்பூசு சண்பகசுந் தரன்மகுட சுந்தரனறான
வாழி மனனே.

நங

மான்மதசுந் தரனகொடிய பழியஞ்சு சுந்தரனோ
மருங்கின ஞானத
தேனமருவி யுறைசோம சுந்தரன்றேன் செவ்வழியாழ்
செய்யப பூத்த
கான்மருவு தடம்பொழில்* சூழலவாய்ச் சுந்தரன்மீன்
கணங்கள் சூழப
பான்மதிசூழ் நானமாடக கூடனா யகன்மதுரா
பதிககு வேந்தன்.

நச

சிரநாலோன பரவரிய சமட்டிவிச்சா புநாதன்
சீவன முத்தி
புநாதன் பூவுலக சிவலோகா திபன்கன்னி
புரேசன் யார்க்கும
வரநாளுந் தருமூல வின்கமென விவைமுதலா
மாடக கூடல்
அரனும் மின்னமளப் பிலவாகு முலகுய்ய
வவ்வி லிங்கம்.

நரு

பாதாள மேமுருவ முளைதெழுந்த தவவிவிங்கப்
 படிவந் தன்னுள
 ஆதார மாகவமர்ந் தறுபத்து நாலுவிளை
 யாடல செய்த
 போதானந் தனபெருமை நங்குரவன மொழிப்படியே
 புகனறோ மெனறான
 வேதாதி கலைதெரிந்த மலயமுனி கேட்டறவோ
 வினாதல் செய்வார

நக

அருடகடலே யிறைவினையாட டறுபத்து நான்கென்று
 யவையா னந்தப்
 பொருடகடவு ளெககாலித் தியாவாபொருட டாடினனெம்
 போதந் தேறித்
 தெருடபடர வரனமுறையாற் செப்புகெனக் கரங்குவித்தார்
 தெனபால வெறபில
 இருப்பவனும வினாப்படி கிறைநிரம்பத் தொகுத்துவிரித்
 தியம்பு கின்றன

நள

ஆகச் செய்யுள் - ௩௨௭

ப தி க ம்

வானவாகோன பழிதொலைத்த வினையாட்டுவ கரிசாப
 மாய்தத் வாறும
 மீனவாகோன காடெறிநது புரங்கண்ட பெருஞ்சிறப்பு
 மீன நோக்கி
 ஆனத்தா தகையழலவா யவதரித்துப் பாராண்ட
 வருளு மீசன
 தானவளை மணஞ்செயது முடிதரித்து மணகாதத்
 தகைமைப் பாடும

க

புனிமுனியும் பணிமுனியுந் தொழுவெள்ளி மனறுண்டம
 புரிநத் வாறும
 வலிகெழுதோடீ குண்டகடடுக குறடகன்னக குன்றளித்த
 வகையும பின்னும
 நலிபகிரோய கெடவன்னக குழியழைத்துக் கொடுத்தாரீ
 நசைக்கு வையை
 அலைபுனலக் யருத்திய தும பொன்மாலேக் கெழுகடலு
 மழைத்த வாறும.

உ

அநதராகோ னாதனத்தி லுறைமலயத் துவசனீமீன
 டழைத்த வாறும
 சுநதரவுக் கிரகுமர னவதரித்த வாறுமவளை
 சுடாவேல செண்டு
 தநதையிடத் தவனபெற்ற வாறுமவ னவவடிவேல
 சலதி வீறு
 சிந்தவிடுத் ததுமகவான் முடியைவளை யெறிநதிறைவன
 சிதைத்த வாறும.

ங

பொன்னசலந தனைச்செண்டாற புடைத்துநிதி யெடுத்ததுவும்
 புனிதர்க கீசன்
 பன்னரிய மறைப்பொருளைப் பகாநத்துவு மாணிகம
 பகாநத் வாறுந
 தொன்னகாமே னீர்க்கிழவன் வரவிடுத்த கடலசுவறத்
 தொலைத்த வாறும
 அன்னதனித் தொன்மதுரை நான்மாடக் கூடனக்
 ரான வாறும.

ச

வட்டங்கொள சடையுடைய சித்தாவினை யாடியதோ

வனப்புங் கையிற

கட்டங்கந தரித்தபிரான் கலலாளை கருமபருந்தக

காட்டு மாறும்

உட்டங்கு வஞ்சனையா லமணாவிடு வாரணத்தை

யொழித்த வாறும்

இட்டங்கொள கௌரிமுனம் விருத்தனினே யோனகுழவி

யான வாறும்.

ரு

செய்யதாண மாறிநட மாடியதும் பழியஞ்ச

திறனுந தாயை

மையலாற புணாநதமகன பாதகத்தை மாறறியது

மதியா தாசான

தையலா டனைவிருமபு மாணவனை வாள்மரி

றடிநத வாறும்

பையரா வெயததுவும் படிற்றமணா விடுததபசுப

படுத்த வாறும்.

க

அறவேற்றுப பரியுகைத்து மெய்க்காட்டுக கொடுத்தவினை

யாட்டுக காட்டுச*

சுறவேற்று க கொடியரசன றனக்குலவாக கிழிகொடுத்த

தொடாபு நாய்கர்

நறவேற்ற மலாகுதழலார் மணங்கவர்ந்து வளைபகாநத

நலனு மாறு

மறவேறகண மாதராக கட்டமா சித்திபெற

வகுத்த வாறும்

எ

சென்னிபொருட டெயில்வாயி றிறந்தடைத்து விடைபொறித்த

செயலுஞ் சென்னி

மன்னிகலிட டமாவினைபப மீனவறகு நீர்பபநதா

வைத்த வாறும்

பொன்னையாள பொருடடிரத வாதவினை முடித்ததுவும்

புகார்க்கு வேந்தன

தன்னையகன் குழிவிட்டித் தென்னவறகு மறவாகை

தந்த வாறும்.

அ

மனககவலை கெடவுலவாக கோடடையடி யார்களித்த

வகையு மாமன

எனககருணை வடிவாகி வழக்குரைத்துப பொருள்வணிகற்

கீந்த வாறஞ்

சினககதிர்வேல வரகுணற்குச் சிவலோகந காடடியதூர்
திவவுக் கோலான்
தனககடிமை யெனவிறகு திருமுடிமேற் சுமந்துபகை
தணித்த வாறும

க

அபபாணற கிருந்தியஞ் சோனிடைத் திருமுகமீந
தனித்த வாறும
அபபாணன பாடமழை யரையிரவிற்பொறபலகை
யளித்த வாறும
அபபாணன மனைவியிசைப பகைவெலல வண்ணலவை
யடைந்த வாறும
அபபாண னுள்ளென்றோன முலையருத்திப் பன்றியுயி
ரளித்த வாறும

ல

வயவேனக குருளைகளை மந்திரிக ளாககியதும்
வலியுண டாகக
கயவாய்க்குக் குருமொழிவைத் தருளியது நாரைக்குக
கருணை நாட்டந
தயவாலவைத் தருணமுத்தி நலகியதுங் கூடனகா
தனனைச் சித்தா
புயநாகம் போய்வளைந்து திருவால் வாயாககிப
போந்த வாறும.

கக

சுந்தரனென நெழுதியகூ ரம்பெயது செம்பியனபோர
தொலைத்த வாறுஞ்
செந்தமிழோக கியறபலகை யருளியதுந தருமிகஞ்சு
செம்பொன பாடித்
தந்ததுவு மாறுபடு கீற்குக் கரையேற்றந
தந்த வாறும
விரதமடக கியமுனிபாற கீரனியற நமிழ்தெனிய
விடுத்த வாறும.

கஉ

ஊமனாற் புலவரிக லகற்றியது மிடைக்காட
னுடன்போய்க் கொன்றைத்
தாமனா வடவால் வாயமந்த பரிசுமவலை
சலதி வீசிப்
ஹமனாய் குழலியைவேட் டருளியதும் வாதலூர்ப்
புனிதாக கேறத்
தேமனாண் மலரடிகண் முடிசூட்டி யுபதேசஞ்
செய்த வாறும

கங

நரிகளபரி யாககியதும பரிகணரி யாககியது
 நாகம் பூண்டோன
 அரியதிரு மேனியின்மே லடிசுமநது மண்சுமந்த
 வருளுந தென்னன்
 எரியடுவெஞ் சுநதணிதத் வாறுமம ணரைககமுனி
 விட்ட வாறுந
 கரியதென வணனிகிண நிவிங்கஙகூய் வணிகமகட
 காத்த வாறும.

கச

எனத்தொகையா லறுபத்து நானகிவறறை நிறுத்தமுறை
 யீறி லாத
 வினைத்தொகையா றகனற்றெக காலமெவா பொருட்டெனநீர்
 வினைய வாற்றான
 மனத்தளவி லனபுமடை யுடைநதொழுகத் திருவால
 வாயான றுளை
 நினைத்தளவி லானநதம பெருகவிரித் துரைப்பலென கரு
 நெறியாற கூறும.

ஆகச செய்யுள் - ௩௯௨

முதலாவது இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்

[அறுசீரடியாகிரிடவிருத்தம்]

மினபயில குலிசப புத்தேள விருத்திரா சுரணைக கொன்ற
வன்பழி விடாது பற்றக கடம்பமா வனத்தி லெய்தி
என்பர வாரம பூண்ட விறைவனை யருசுகித் தேத்திப
பினபது கழிந்துபெற்ற பேற்றனை யெடுத்துச் சொலவாம க

முன்னதா முகத்தில் வண்டு மூசுமந தார நீழற
பொன்னவிர சணங்குண கொங்கைப் புலோமசை மணுளன பொற்பூண
மின்னவிர திமைபபச சிங்கஞ் சுமந்தமெல லனைமேன மேனி
அன்னமென னடையா ராடு மாடனமே லாவம வைத்தான உ

மூவகை மலரும் பூத்து வண்டுளே முழங்கத் தெய்வப
பூவலா கொடிபோந தன்ன பொன்னனா கூத்து மனனா
நாவல ரமுத மன்ன பாடலு நாக நாட்டுக*
காவலன கண்டு கேட்டுக் களிமதுக கடலு ளாழந்தான ந

பையரா வணிநத வேணிப பகவனே யனைய தங்கள
ஐயனும் வியாழப புத்தே ளாயிடை யடைந்தா னாகச
செய்யதாள வழிபா டினறித் தேவாகோ னிருந்தா னநதோ
தையலார மயலிற பட்டோர தமக்கொரு மதியுண் டாமோ ச

ஒல்லெனக குரவ நேக வுமபாகோன றிருவி னுக்கம
புல்லெனச சிறிது குன்றப புரந்தர னறிந்திக கேடு
நல்லதொல குரவற பேணு நவையினுல வினோநத் தெனனா
அல்லலுற றறிவன றனைநத் தேடுவா னாயி னானே. ரு

அங்கவ னிருக்கை புககான் கண்டில னவிதத் பாசப
புககவ ருலகு மேனோர் பதவியும புவன மூன்றில
எங்கனூந் துருவிக காணு னெங்குறறான குரவ னென்னுஞ்
சங்கைகொண் மனத்த னாகிச சதூழுக னிருக்கை சார்ந்தான். சு

துருவின னங்குங் காணுன் றிசைமுகற் றெழுது தாழந்து
பரவிமுன் பட்ட வெல்லாம பகாந்தனன பகரக கேட்டுக்
சூரவீன யிகழந்த பாவங் கொழுந்துபட டருந்துஞ் செவ்வி
வருவது நோக்கிச் சூழந்து மலாமக னிதனைச் சொன்னான். ௭

அணையதொல சூரவற் காணு மளவுநீ துவட்டா வீனற்
தனையனமுசு சென்னி யுள்ளான் றுனவா குலத்தில் வந்தும்
வீனையினு லறிவான மேலான விசுவ வுருவ னென்னும்
இனையனைக் குருவாக கோடி யென்னலு மதற்கு நோந்தான் ௮

அழலவிர தனைய செங்கே ழடுக்கிதழ் முளரி வாழ்க்கைத்
தொழுதது செமம் றன்னைத் தொழுதுமீன டகன்று நீங்கா
விழைதரு* காதல கூர விசுவ வுருவன றன்னை
வழிபடு குருவாக கொண்டான் மலாமகன சூழ்ச்சி தேறான். ௯

கைதவக் சூரவன் மாயங் கருதிலன் வேளவி யொன்று
செய்திட லழக ளென்னத் தேவாகட் காககங் கூறி
வெய்தழல் வளாப்பா னுள்ளம் வேறுபட டவுணாக கெல்லாம்
உய்திற நினைந்து வேட்டான் றனக்குமே லுறுவ தோரான் 10

வாக்கினுன் மனத்தால வேறாய் மகஞ்செய்வான் செயலை யாகக்க
நோக்கினு னேதி தனனு னேக்கினுன் குலிச வேலால்
தாக்கினுன் றலைகண் மூன்றுந் தனித்தனி பறவை யாகப்
போக்கினு னலகை வாயிற புகட்டினுன் புலவுச் சோரி. ௧௧

தெற்றெனப் பிரம் பாவஞ் சீறிவந் தமரா வேந்தைப்
பற்றலு மதனைத் தீரப்பான் பண்ணவா மரமேன மண்மேற்
பொற்றொடி யாரமே னீரமேல வேண்டினா புதுதத் லோடும்
மற்றவ ரிஃதியாந் தீரக்கும் வண்ணமயா தென்ன விண்ணோர். ௧௨

ஆபபிடை றுரையாய் மண்ணி லருவருப் புவரா யம்பொற்
செப்பினங் கொங்கை யாராபற் றீண்டுதற் கரிய பூப்பாய்க்
கப்பிணா மாததிற் காலும் பயினதாய்க் கழிக வென்றார்
இப்பழி சுமந்த வெங்கட் கென்னல மென்றார் பின்னும். ௧௩

[ஊ வேறு]

கருவின மாதா கருவுயிர்க்கு மளவு முறையாற் கணவாதோண்
மருவி வாழக் கண்ணகந்நத் குழியு மதனால் வடுவொழிக்
பொருவி நீரு மிறைத்தோறு மூறிப் பொலிக் மாககுறைபட்
டொருவி னுலுந் தழைக்கென வொழியா நலனு முதலினார். ௧௪

மாசிற் கழிந்த மணியேபோல வந்த பழிதீர நிறநிரலுந்
தேசிற நிகழத் துவட்டாதன் செலவன றன்னைத் தேவர்பிரான
வீசிக குவிசத் துயிருண்ட விழுமங் கேட்டு வெகுண்டியித்தாக
கூசிப் பழிகோள கருதியொரு கொடிய வேளவிகடித்தமைத்தான.

அந்தக் குண்டத் தெரிசிகைபோ லழலும்* குஞ்சி யண்டழக
டுந்தக் கொடிய தூமமபோ லுயிர்த்துச செங்கண சிண்செந்தீச
சிறதப் பிறைவா ளெயிறதுக்கித் திசைவான செவிடு படநகைத்து
வந்தக் கொடிய விடமபோல வெழுந்தா னொருவாண மறவீரன.

[கலிவிருத்தம்]

ஈங்குவன விருத்திர னெனப் வாரமுற
முங்குவன கணைவிடு தூர நீண்டுநீன
டோங்குவ னோங்குதற் கொப்ப வைகலும்
வீங்குவ னறனிலரா† வினையி னெனப்பவே.

௧௭

வீங்குடல விருத்திரன றன்னை விண்ணவா
ஏங்குற வருதுவட டாவெ னுமபெயாத்
தீங்குறு மனத்தினோன றேவா கோலுயிர
வாங்குதி பொருத்தென வரவிட் டானரே

௧௮

மதித்துணி யெயிறறினோன வடவை போறசின்னிக†
கொதித்தெதிா குறுகினுன கொண்ட லூரதியும்
எதிர்த்தனன களிற்றின்மே விமயத் துச்சிமேல
உதித்ததோர கருங்கதி ரொக்கு மென்னவே.

௧௯

அறத்தொடு பாவநோந தென்ன வாரத்திரு
திறத்தரு மூண்டமா செய்யக் கற்சிறை
குறைத்தவன றகுவனமேற குவிச வேலெடுத்
துறைத்திட வீசினு னுடன்று களவனும.

௨௦

இடித்தனன் கையிநீலோ ரிருப்பு லககையைப்
பிடித்தனன் வரையெனப் பெயாநது தீயெனத்
துடித்தனன் சசிமுலைச் சுவடு தோய்ப்புத
தடித்தன னிர்திர னவ்ச மாயினுன.

௨௧

(பா - ம்.) *சிகைநின்றழலும். †வீங்குவன் றனிலரா; ற்னிலரா.

‡ போற்றின்ன ிளெத்தனன் கையில்.

அண்டரே றனையவ னவச மாறிப்பின
கண்டகன கைதவ நினைந்திக் கள்வனோ
மண்டம ராற்றுவான் வலியி லோமெனப
புண்டரீ கததவ னுலகிற் போயினுன.

௨௨

தாழ்ந்துதான* படுதுயா விளமபத தாமரை
வாழ்ந்தவன வலாரியோ டணைந்து மாமகன
வீழ்ந்தமார பின்னடி வீழ்ந்து செப்பமால
சூழ்ந்துவா னுடனை நோக்கிச சொல்லுவான.

௨௩

ஆற்றயும பழையதுன் னங்கை வசசிரம
மாறறவ ருயிருண வலியின ருதலால
வேற்றொரு புதியது† வேண்டு மாலினிச
சாறறுது மதுபெறுந தகைமை கேடடியால.

௨௪

தொடையகன மாபநாந தூய பாற்கடல
கடையுநா‡ ளசுரருஞ் சுரருங் கையிலவெம
படையொடு மடையன்மின பழுதென றப்படை
அடையவுந் ததீசிபா லடைவித தாமரோ

௨௫

சேடபடு நாணனி செலலத தேவரா
வாடபடை யவுணரா வந்து கேடடிலா
ஞாடபடை படையெலா ஞான நோக்கினுல்
வேடபடை வென்றவன விழுங்கி னுனரோ

௨௬

விழுங்கிய படையெலாம வேற றத்திண்
டொழுங்கிய தானமுது கந்தண் டொன்றியே
எழுங்கதிக குலிசமா மதனை§ யெய்துமுன்
வழங்குவன் கருணையோர் வடிவ மாயினுன்.

௨௭

[ஊ வேறு]

என்று மாதவ னியமப வுமபாகோன்
ஒன்றும் வானவர் தமமொ டொல்லெனச
சென்று மாயையின செயலை நோனபினுல
வென்ற மாதவ னிருககை மேவினுன.

௨௮

(பா - ம்.) *தாழ்ந்துதன். †புதியதா. ‡கடையுநார். §இதனை

[ஹே வேறு]

அகமலாந த்ருநத்வ னமராக கனபுகூ*
முகமலாந தினனுரை முகமன கூறிநீ
மிகமெலிந தெய்தினீர் வினேநத தியாதது
தகமொழிந திடலென வலாரி சாற்றுவான.

உக

அடிகணீர் மறுத்தொன றதனை வேண்டியிம
முடிகொள்வா னவரொடு முநதி னேனது
செடிகொளகா ரிருளுட லவுணாத தேயததெமா
குடியெலாம புரப்பதோர கொள்கைத் தாயது

நட

யாதெனி னிளையதுன யாககை யுளாதென
றோதலும யாவையு முணாநத மாதவன
ஆதவற கண்டதா மரையி னுனனப
போதலாந தினனன புகலவ தாயினுன.

நக

நாயநம தெனநரி நமதெ னப்பிதா
தாய்நம தெனநமன றனதெ னப்பிணி
பேயநம தெனமன மதிகும பெற்றிப்போல
ஆய்நம தெனப்படும யாககை யாரதே.

நஉ

விடமபயி லெயிறற வுரியும வீறுழை
குடமபையுந தானெனுங் கொள்கைத் தேகொலாம
நடமபயில கூத்தரி னடிக்கு மைவாவாழ
உடமபையும் யானென வுரைக்கற பாலதோ

நந

நடுததயா விலாநதமை நலியத துன்பநோய்
அடுததயா வருநதிரு வடைய யாககையைக
கொதீததயா வறமபுகழ கொளவ னேயெனின்
எடுததயாக கையினபய னிதனின யாவதே.

நச

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

என்றனன் கரண மொன்றி யெழுகருத் தறிவை யீர்ப்ப
நின்றனன பிரம நாடி நெறிகொடுநீ கபாலங் கீண்டு
சென்றனன விமான மேரிச சோநதன னுலகை நோன்பால
வென்றவன§ றுறக்கம் புகுநீ ழிறறினி திருநதா னமமா.

நந

(பா - ம) *அனபினால் †முன்னினேன. ‡நானெனும்.
§ நெறிககொடு § வென்றனன்.

அமமுனி வளள லீந்த வடுபடை முதுகந தண்டைத்
தெம்முனை யடுபோர் சாய்க்குந திறலகெழு குவிசஞ் செய்து
கமமியப புலவ னாகக கரைநதுகைக கொடுபப வாங்கி
மைமழுகி லூாதி யேந்தி மினவிடு மழைபோ னின்றான் நக

மறுத்தவா வஞ்சப போரால வஞ்சித்து வென்று போன
கறுத்தவா ளவுணற கொலவான கடுமபரி நெடுநதோ நீழல
வெறுத்தமால யானை மளளர் வேலைபுக கெழுநது குன்றம
அறுத்தவா னவாகோ னந்த வவுணாகோ மகனைச சூழ்ந்தான

வானவா சேனை மூண்டு வளைத்தலும வடவைச செந்தி
யானது வரையி னோங்கி யமுனறுநத தெழுந்தா லென்னத
தானவா கோனு மானந தலைக்கொள வெழுந்தா பொங்கிச
சேனையுந தானு மூண்டு சீறிநின றடுபோரா செய்வான் நக

அடுததன ரிடியே நெனன வாராதன ராககந கூறி
எடுத்தனர் கையிற சாப மெறிந்தனா சிறுநா னோசை
தொடுததனா மீளி* வானி தூர்த்தனா குந்த நேமி
விடுத்தனா வாறோ சேனை வீராமே லவுண வீரா நக

கிடடினா கடகக கையாற கிளாவரை யினைய திண்டோள
கொட்டினா சாரி மாறிக குதித்தனா பலகை நீட்டி
முட்டின ரண்டம விளள முழங்கினா வடிவா ளோசசி
வெட்டின ரவுணச சேனை வீரரை வான வீரா சய

வீழ்ந்தனா தோளுந தாளும விண்டனா சோரி வெள்ளத்
தாழ்ந்தனா போருந தாரு மகனறன ரகனற மாபம
போழ்ந்தனர் சிரங்க ளெங்கும் புரண்டனா கூற்றூர் புக்கு
வாழ்ந்தன ரடுபோ ராற்றி வஞ்சகன சேனை மள்ளா. சக

தாளொடு கழலு மறரா தலையொடு முடியு மறரா
தோளொடு வீர மறரா துமபையோ டமரு மற்றார்
வாளொடு கரமு மற்றார் மாபொடு கவச மறார்
கோளொடு மாண்மை யறார் குறைபடக குறையா மெய்யர். சஉ

தொக்கன கழுகு சேனஞ் சொரிசுடா பிடுங்கி யீர்ப்ப
உககன குருதி மாந்தி யொட்டலவாய் நெட்டைப பேய்கள்
நக்கன பாடல செய்ய ஞாப்பினுட் கவந்த மாட்ப்
புக்கன பிணத்தின் குன்றம புதைத்தபார் சிதைத்த தண்டம.

(பா - ம்.) *மீள †அவுணர் சேனை.

இவ்வகை மயங்கிப் போசெய் திறந்தவ ரொழியப் பினனுங்
கைவகை யடுபோர் செய்து கரையிறந் தாகண் மாண்டார
அவ்வகை யறிந்து வானத் தாசனு மவுணர் வேந்தந்
தெய்வதப் படைகள் விசிச சீறினின றடுபோர் செயவார. சசு

அனற்படை விடுத்தான் விண்ணோ ராண்டகை யதனைக் களவன்
புனற்படை விடுத்துச் சீற்றந் தணித்தனன்* புனிதன் காற்றின
முனைப்படை விடுத்தான் வெய்யோன் முழங்குகால விழுங்கு நாகச்
சினப்படை தொடுத்த விசி விலக்கினுன றேவ ரஞ்சு சரு

நாகமாப் படைவிட் டாரத்தா னாகோ னுவண்ச செலவன்
வேகமாப் படையை விசி விலக்கினுன றகுவா வேந்தன்
மோகமாப் படையைத் தொட்டு முடுக்கினுன முனைவ னன்ன
தேகமாப் படிநன் ஞானப் படைவிடுத திருளபோ னினருன்.

மட்டிடு தாரான விட்ட வானவப் படைக்கு மாறு
விட்டுடன விலக்கி வேறும் விடுத்திடக் கன்னறு வஞ்சன்
முட்டிட மான வெங்கான முட்டிடக் கோபச் செந்திச
சுட்டிடப் பொறுது பொங்கிச் சுராதிப் நிதினைச் செய்தான சள

வீங்கிரு ளொதுங்க மேக மின்விதிர்த் தென்னக கையில்
ஒங்கிருங் குவிச வேலை யொல்லென விதிர்த்த லோடுந்
தினகுளம் போன்றி ருண்ட திணியுடற களவ னஞ்சி
வாங்கிருங் கடலில் வீழ்ந்தான மறைந்தமை நாக மொத்தான.

ஒக்கவிந் திரனும வீழ்ந்தா னுடலசின் வருமே றனனு
புககிடந் தேடிக் காணுன புண்ணிய முளரி யண்ணல
பக்கமவந் தனைய் செய்தி பகாந்தன்ன பதகன மாளத்
தக்கதோர் சூழ்ச்சி முன்னிச சராசர மீனற தாதை. சசு

விந்தவெற படக்கி னறகீ துரையென விடுப்ப மீண்டு
சந்தவெற படைந்தான வாறோ தலைவனை முகமன கூறிப்
பந்தவெற பறுத்தான் வந்த தெவனெனப் பறைக் ளெல்லாஞ்
சந்தவெற பறுத்தான வந்த செயலெலா முறையாற செப்பி ‡

யாவையு முணர்நத் வெந்தைக் கியானெடுத துணாத்து கினற
தாவதென் னமருக காற்றா தாழிபுக கொளித்தா னை
வீவது மவலை வந்த விழுமநேர் யெல்லா மின்று
போவதுங் கருதி நுமபாற் புருந்தன் மடிக ளென்றான் ருக்

(பா - ம.) *சிறத்த துணிந்தனன்.

†பகைகளெல்லாம் ‡செப்ப, சொல்வான்.

என்றவ னிடுக்கண டூபபா னிகலபுரி புலனக னேரதும்
வென்றவ னெடியோன றனை விடையவன் வடிவ மாககி
நின்றவ னறிவா னந்த மெயமமையாய நிறைந்த வெள்ளி
மனறவ னூழிச செந்தி வடிவினை மனத்துட கொண்டான ௫௨

கைதவன கரந்து வைகுங் கடலைவெற படக்குங் கையிற
பெயதுமுந் தெலலைத் தாக்கிப் பருகினுன பிறைசோ செனனி
ஐயன தருளைப் பெற்றாக கதிசய மிதென்கொன மூன்று
வையமுத் தொழிநுஞ் செய்ய வல்லவ ரவரே யன்றே. ௫௩

அறநதுந தீட்டு வாரத் மருமபெற்ற செலவம் போல
வறநதன படுநீர்ப் பெளவம் வடவைகட புலப்பட டாங்கு
நிறைந்தசெம் மணியு மத்தி நீண்டெரி சிகைபோ னீண்டு
சிறந்தெழு பவளக காடுந் திணியிருள விழுங்கிற மமமா ௫௪

பணிகளின மகுட கோடிப் பரப்பென விளங்கிப் பலகா
சணிகலப் பேழை பேழவாய திறநதனைத் தாகி யொன்பான
மணிகிடந் திமைக்கு நீரான மகபதி வேளவிக காவாயத்
திணியுட லவுண்பட்ட செங்குள மனைய தன்றே ௫௫

வறநதநீர் தன்னின மினனு வாளவிதித் தெனன்ப பனமீன
எறிநதன நெளிந்த நாக மிமைத்தன வளையு முத்துஞ்
செறிநதன கரந்த யாமை சோந்தபல பண்டஞ் சிந்தி
முறிநதன வங்கங் கங்க முக்கின* சிறுமீ னெல்லாம் ௫௬

செருவினி லுடைந்து போன செங்கணவா ளவுண னங்கோர்
அருவரை முதுகிற கார்போ லடைந்துவா டூடா செயத்
உருகெழு பாவந் தானே ருருவெடுத்த திருந் நோற்கும
பரிசென நோற்றா னினனும† பரிபவ விளைவு பாரான. ௫௭

கைதவ நோன்பு நோற்குங் களவனைக் கண்டு வானோ
செயதவ மனையான யாணா வச்சிரஞ் சீரிப் பானபோற்
பொய்தவன றிலையைக் கொய்தான புணரிவாய நிறையச் சோரி
பெய்தது வலாரி தனனைப் பிடித்தது பிரமச சாயை ‡ ௫௮

உம்மெனு மார்பைத் தட்டு முருத்தெழு மதிககும போர்க்கு
வம்மெனும் வாயம் டிக்கும வாளையிழி ந்துகும வீழுங்
கொம்மென வேடு மீளுங் கொதித்தமுஞ் சிரிகுஞ் சீறும்
இம்மெனு மளவு நீங்கா தெனசெயவா னஞ்சி னானே ௫௯

(பா - ம்.) *கங்க முக்கின †இன்னம் ‡பிரமசாயை §வாலெயிறு.

விரைந்தரன் றிசையோரா வாவி வீழ்ந்தொரு கமல நூலுட்
காரதனன் மகவா னிப்பால கற்பக நாடு புலலென
றிருந்ததா விருக்கு மெலலை யிம்பரி னகுட னெனபோன
அருமபரி மேத வேளவி யாற்றினு னுற்று மெலலை. கூடு

அரசிலா வறுமை நோக்கி யவனைவா னுடா யாரும
விரைசெய்தார மகுடஞ் சூட்டி வேந்தனாக கொண்டார வேந்தாய்
வருபவன சசியை யீண்டுத தருகென மருங்கு ளாரபோய்த்
திரைசெய்நீ ரமுத னுடகுச செப்பவக கற்பின மிக்காள். கூக

பொன்னுயிராத தனைய காட்சிப புண்ணியக குரவன முன்போய்
மின்னுயிராத தனையா ணின்று விளம்புவா ளிதனகொல் கெட்டேன
என்னுயிராத துணைவ னாகுகே யிருக்கமற ரெருவ னென்னைத
தன்னுயிராத துணையாக கொள்கை தருமமோ வடிக ளென்றாள்

மாதவ ரெழுவா தாங்க மாமணிச சிவிகை மீது
போதரி னவனே வாணோ புரந்தர னவனே யுனறன
காதல னாகு மென்றான் கைதொழு ததற்கு நோந்தம
மேதகு சிறப்பா வினாக வருகென விடுத்தா டுது. கூங்

மனிதரின் மகவா னாகி வருபவன சிவிகை தாங்கும
புனிதமா தவரை யெண்ணுன் புனகேனைய விளைவும் பாரான
கனிதரு காமந துயக்குங் காதலால் விரையச செலவான
இனிதயி ராணி பாற்கொண டேகுமின சாபப வென்றான். கூச

சாபபமா கெனமுற கொம்பு தாங்கிமுன் னடகருந தென்றல
வெற்பன முனிவன சாபம விளைத்தனன விளைதத லோடும்
பொற்பமா சுணமே யாகிப போயினு னறிவி லாத
அற்பரா னவர்க்குச செலவ மலலது பகைவே றுண்டோ. கூரு

பின்னர்த்தங் குரவ னுன பிரானடி பணிந்த வாணோ
பொன்னகா வேந்த னின்றிப புலம்படை கினற தைய
என்ன லுங் குரவன போயவ விலஞ்சியு ளொளித்தாற் கூவித்
தன்னுரை யறிந்தா போந்த சதமகற கொண்டு மீண்டான். கூசு

கொடுமபழி கோட்பட டான்றன் குரவனை வணங்கி யென்னைச
சுடுமபழி கழிவ தெங்ஙன் சொல்லெனத தொலைவ தோர்ந்தான்
அடுமபழி மண்மே லன்றி யறுதுநீ வேட்டைக கென்னப்
படுமபழி யிதனைத் தீர்ப்பான் பார்மிசை வருதி யென்றான். கூசு

ஈசனு கிழைத்த குற்றந் தேசிக னெண்ணித் தீரகஞ்
 தேசிகற கிழைத்த குற்றந் குரவனே தீர்ப்ப தன்றிப்
 பேசுவ தெவனோ தனபாற பிழைத்தகா ரணத்தால வந்த
 வாசவன் பழியைத் தீர்ப்பான குரவனே வழியுந் கூற.

௬௮

வாமபரி யுகைத்துத் தன்னுல வழிபடு குரவன வாறோ
 தாமபரி வோடுஞ் சூழத் தராதலத் தீழ்நது செம்பொற
 காமபரி தோளி பங்கன கயிலைமால் வரையுந் தாழ்நது
 தேமபரி யலங்கன மாபன மென்றிசை நோக்கிச் செலவான

௬௯

[ஊ வேறு]

கனகைமுத ளளவிறந்த தீரத்தமெலாம போய்ப்படிநது
 காசி காஞ்சி
 ஆங்கனக கேதார முதற்பதிகள் பலபணிநது
 மவுணற் கொன்ற
 பொங்குபழி விடாதமுங்கி யராவுண்ண மாசண்டு
 பொலிவு மாழ்குந்
 திங்களனை யானகடம்ப வனத்தெல்லை யணித்தாகச்
 செலவூ மேலவை

எய

தொடுத்தபழி வேறாகி விடுத்தகன்ற திர்திரனருன
 சுமந்த பாரம
 விடுத்தவனொத் தளவிறந்த மகிழ்வெய்தித் தேசிகனபால
 விளம்பப் பாசன
 கெடுத்தவனமா தலம்புனித் தீர்த்தமுள விவணமக்குக்
 கிடைத்தல வேண்டும
 அடுத்ததிக வெனச்சிலரை விடுத்தவவே ருநிலைநின
 றப்பாற செலவான.

எக

அருவிபடிந் தருவியெறி மணியெடுத்துப் பாரையிவிட
 டருவி நீரதுயக
 கருவிரலகொய் தலாகுடடிக் கனியூட்டி வழிபடுவ
 கல்லா மந்தி
 ஒருதுறையில் யாளிகரி புழைக்கைமுகந் தொன்றற்கொன
 ஁ட்டி யூட்டிப்
 பருகுவன புவிமூலைப்பால புல்வாய்க்கன றருத்தியிடுமஃ
 பசினோய் தீரீ.

எஉ

நெளியராக குருளைவெயில் வெள்ளிதையிற் கிடநதுயங்கி
 நெளியப் புள்ளே
 ரெளியருச சிறைவிரித்து நிழலபரப்பப் பறவைநோ
 யுறற தேக்கொல
 அளியவா யச்சோ*வென் றோதியயன மடமநதி
 யருவி யூறறுந
 துளியநீர் வளைத்தசுமபின் முகநதெடுத்தக கருங்கையிறை
 சொரிவ மாதோ எந்

படவரவ மணியீன்று நொச்சிப்பா சிலையன
 பைநதாண் மஞ்ஞை
 பெடைதழுவி மணஞ்செய்ய மணவறையில் விளக்கிடுவ
 பெருநதண கானத
 தடாசிறைமென சூயிலோமென றாபபமடக கிள்ளையெழுத்
 தைநது மோசைத்
 தொடாபுபெற வுச்சரிப்பக குருமொழிகேட டாங்குவப்ப
 தொடிக்கட பூவை. எச

இன்னவிலந கொடுபுள்ளின் செயற்கரிய செயனோக்கி
 யிறுமபூ தெய்திப
 பொன்னகரான புளகமுடல் புதைப்பநிறை மகிழ்ச்சியுளம
 புதைப்பப் போவான
 அன்னபொழு தொற்றுவாமீன டடிவணங்கி யினசுவைப்பா
 லருந்து வானமுன்
 பின்னரிய† தேனசொரிநதாந குவகைமேற பேருவகை
 பெருகச சொலவா எரு

எப்புவனத திலுமென்றுந கண்டறியா வதிசயமு
 மெண்ணுக் கெய்தாத
 திப்பியமு மிக்கடம்ப வனத்தினு கண்டுவகை
 தினைத்தே மங்கண்
 வைப்பனைய வொருபுனித வாவிமருந கொருகடம்ப
 வனத்தி நீழல
 ஒப்பிலொளி யாய்முனைத்த சிவலிங்க மொன்றுளதென
 றுரைப்பக கேட்டான. எசு

(பா - ம.) *அளியவாவச்சோ.

†பின்னறிய.

செவித்தொனையி லமுதொழுகு முழையரொடும் வழிகொண்டு
 சென்னி மேற்கை
 குவித்துளமெய மொழிகரண குணமுன்று மொன்றித்தன
 கொடிய பாவம்*
 அவித்துளயா வொழிக்கமுனைத் தருளகுறிமே லனபீர்ப்ப
 வடைவான கானங்
 கவித்துளபூந தடம்படிநது கடம்பவனத் துழைறுழைந்தான
 கவலை தீரவான

எஎ

அருவாகி யுருவாகி ய்ருவுருவங் கடநதுணமை
 யறிவா னநத்
 உருவாகி யளவிறநத் வுயிராகி யவவுயிராககோ
 ருணாவாயப் பூவின
 மருவாகிச சராசரங்க ளகிலமுநதன னிடையுதித்து
 மடங்க நினற
 கருவாகி முனைத்தசிவக் கொழுந்தையா யிரங்கண்ணுங்
 களிப்பக கண்டான

எஅ

கண்டுவிழுந் தெழுநதுவிழி துளிப்பவெழு களிப்பென்னுங்
 கடலி லாழநது
 விண்டுமொழி தழுதழுப்ப வுடலபனிப்ப வனபுருவாய்
 விண்ணோ வேந்தன
 அண்டாபிரா னருசசனைக்கு வேண்டுமுப் கரணமெலா
 மகலவா னெயதிக
 கொண்டுவரச சிலரைவிடுத் தவரேகப் பினனுமொரு
 குறைவு தீரப்பான

எசு

தங்குடிமைத் தச்சனையோ விமானமமைத் திடவிடுத்தத்
 தடத்தின பாறபோய்
 அங்கண்ணைக் கடித்ருசசித் திடநறிய மலாகிடையா
 தயாவா னநத்ச
 சங்கெறிதண டிரைத்தடத்தி லரனருளாற பலபரிதி
 சலதி யொன்றிற
 பொங்குகதிர பரப்பிமுனைத் தாலெனனப் பொறகமலம்
 பூப்பக கண்டான

அய

(பா - ம்) *கொடிய பாசம்

†களியென்னுங் கடலில

அன்புதலை சிறப்பமகிழந் தாடினான காரணத்தா
 லதற்கு நாமம்.
 எனபதுபொற ருமரையென தேழுலகும் பொலிகவென
 விசைத்துப் பினனும
 மின்பதுமத் தடங்குடைநது பொறகமலங் கொய்தெடுத்து
 மீண்டு நீங்காத
 தனபிணிநோய தணியமுனைத் தெழுந்தழுமு முதனமருந்தின
 மனபால வந்தது. அக

மொய்த்தபுனக் காடெறிநது நிலந்திருத்தி வருமளவின
 முனைத்த ஞான
 வித்தனைய சிவக்கொழுந்தின ற்ருமுடிமேற பரிதிகர
 மெல்லத் தீண்டச
 சித்தநெகிழந் திருதினறன வெண்கவிகைத் திங்கணிழல
 செயவா னுள்ளம
 வைத்தன்னப போதிரவி மண்டலமபோ விழிந்ததொரு
 மணிவி மானம். அஉ

கிரியெட்டு மெனமழையைக் கிழித்தெட்டும் புழைக்கைமதிக
 கிறறுக் கோட்டுக்
 கரியெட்டுஞ் சினமடங்க னுலெட்டு மெட்டெட்டுக்
 கணமுந் தங்க
 விரியெட்டுத் திசைபரப்ப மயனிருமித் துத்வியவவ
 விமானஞ் சாத்தி
 அரியெட்டுத் திருவுருவப் பரஞ்சுடரை யருச்சிப்பா
 னுயி னானே † அங

முநதவம் ருலகடைநது பூசனைக்கு வேண்டுவன
 முழுதுந் தோவா
 வந்துதரு வைந்தீனற பொனனாடை மினனுமிழு
 மணிபபூண வாசச
 சந்தனமந் தாகினிமஞ் சனந்துபந‡ திருப்பள்ளித்
 தாமந் தீபம்
 அநதமிலா னைந்துந் துங் கனிதிந்தேன றிருவமுத
 மனைத்துந் தந்தார அச

(பா - ம.) *இதற்கு நாமம்.

†அருச்சிப்பதாயினான்.

‡தாமம்.

தெய்வத்தா மரைமுனைதத தடம்படிநது பவந்தொலைக்குந
 திருநீ ருடிச
 சைவத்தாழ வடநதாங்கி யன்புருவா யருளுருவந
 தானுய்த தோனறும
 பைவத்தா டரவாரத்த பசுபதியை யவனுரைத்த
 பனுவ லாற்றின
 மெயவைத்தா தரம்பெருக வருசச்சைசெய தானநத
 வெள்ளத தாழநதான

அரு

பாரார வடடாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறையாற
 பணிநதுள வாயமெய
 நேராகச சூழநதுடலங் கம்பித்துக் கும்பிட்டு
 நிருத்தஞ் செயது
 தாராருந தொடைமிதப்ப வானநதக் கண்ணருவி
 ததுமப நினறன
 பாராமை மீக்கொள்ள வருசவித்துத் துதிககினரு
 னமரா கோமான

அக

[ஊ வேறு]

அங்கணு போற்றி வாயமை யாரணு போற்றி நாக
 கங்கணு போற்றி மூல காரணு போற்றி நெற்றிச
 செங்கணு போற்றி யாதி சிவபராசு சுடரே போற்றி
 எங்கணு யகனே போற்றி யீறலா முதலே போற்றி.

அள

யாவையும் படைப்பாய போற்றி யாவையுந் துடைப்பாய போற்றி
 யாவையு மானாய போற்றி யாவையு மல்லாய போற்றி
 யாவையு மறிந்தாய போற்றி யாவையு மறந்தாய போற்றி
 யாவையும் புணர்ந்தாய போற்றி யாவையும் பிரிந்தாய போற்றி.

இடருந்றப் பிணித்த விரதப் பழியினின நெனை யீர்த்துன
 அடியிணைக் கனப னைக்கு மருடகடல் போற்றி சேறகண
 மடவரல் மணை போற்றி கடம்பமா வனத்தாய் போற்றி
 சுடாவிடு விமான மேய சுந்தர விடங்க போற்றி.

அக

பூசையும் பூசைக் கேற்ற பொருள்களும் பூசை செய்யும்
 நேசனும் பூசை கொண்டு நியதியிற பேறு* நல்கும்
 ஈசனு மாகிப் பூசை யானசெயதே நெனுமென போத
 வாசனை யதுவு மான மறைமுத லடிகள் போற்றி.

கூய

என்னநின் தேத்தி னனை யினனகை சிறிது தோன்ற
முன்னவ னடியா ரெண்ண முடிப்பவ னருடக ணைக்கால
உன்னது வேடகை யாதிந குரையென விரையத் தாழ்ந்து
சென்னிமேற் செங்கை கூப்பித் தேவாகோ னிதனை வேண்டும்.

ஐயநின் னிருக்கை யெலலைக் கணியனா மளவி னீங்கா
வெய்யவென பழியி னோடு மேலைநா ளடியேன செய்த
மையலவல வினையு மாயநதுன மலரடி வழத்திப் பூசை
செய்யவு முரிய னானேன சிறந்தபே றிதனமேல யாதோ கூஉ

இன்னநின் பாதப் போதே யிவ்வாறே யென்றும் பூசித்
துன்னடி யாருள யானு மோரடித் தொண்ட னாவேன
அன்னதே யடியேன வேண்டத் தக்கதென றடியில் வீழ்ந்த
மன்னவன றனக்கு முக்கண வரதனுங் கருணை பூத்து கூங்

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

இருதுவிற் சிறந்தவேனிலு மதியா
றிரணடினிற சிறந்தவான றகரும
பொருவிற் ரகையிற் சிறந்தசித் திரையுந்
திதியினிற சிறந்தபூ ரணையும
மருவுசித் திரையிற் சித்திரை தோறும்
வந்துவந் தருச்சியோர் வருடந்
தெரியுநாண் முந்நூற் றறுபது மைநதுஞ்
செய்தவாச சனைப்பய னெய்தும் கூசு

துறக்கநா டனைநது சுத்தபல போகந்
துயத்துமேன மலபரி பாகம்
பிறக்கநாண் முகனமான முதற்பெருந் தேவா
பெருமபதத் தாசையும் பிறவும
மறக்கநாம வீடு வழங்குது மென்ன
வாயமலந் தருளிவான கருணை
சிறக்கநால வேதச் சிக்கையழுமனாதி
சிவபரஞ் சுடர்விடை கொடுத்தான் கூரு

முடினான் புளகப் போவையால யாககை
முடியிசை யஞ்சலிக் கமலஞ்
சூடினான் வீழ்ந்தா னெழுந்தகண் ணருவி
துளும்பினான் பன்முறை துதிசெய்

தாடின னைய னடிபிரி வாறறு
 தஞ்சின னவனரு ளாணை
 நாடின பிரியா விடைகொடு றுறகக
 நண்ணின விண்ணவா நாதன

கூகூ

[எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வந்தரமங் கையாகவரி மருங்கு வீச
 மந்தாரங் கற்பகம்பூ மாரி தூற்ற
 அந்தரநாட டவாழுடிக ளடிகள் சூட
 வயிராணி முலைத்தடநதோயந தகலந திண்டோள
 விந்தமெனச செமமாநது விமழு காம
 வெள்ளத்து ஁டலமுநத வுள்ளரு சென்று
 சுந்தரநா யகனகருணை வெள்ளத தாழநது
 தொனமுறையின முறைசெய்தான றுறகக நாடன

கூள

ஆகச செய்யுள் - சங்க

இரண்டாவது வெள்ளையாணைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்

[கொச்சககலிப்பா]

மட்டவிழுங் கொன்றைச சடையான மகவாணைத்
தொட்ட பழியின ரெடக்கறுத்த வாழ்து*
பட்டமத் வேழம் பரணைப் பராயமுனிவன்
இட்டகொடுஞ் சாபநீத தேகியவா ரோதுவாம்.

க

கருவா சணைகழிகுருங் காசிகா தன்னில
துருவாச வேதமுனி தொல்லா கமத்தின்
பெருவாய்மை பாரறன் பெயாவிளங்க வீசன்
ஒருவா விலிங்க வொளியுருவங் கண்டான்

உ

இனபுற றருச்சணைசெய தேததுவா னவவேலை
அன்புக கெளரிய னருளாற றிருமுடிமேன
மினபொற கடிக்கமலப் போதொன்று வீழத்திடலு ந
தன்பொற கரகமலப் போதலாததித் தாங்கினான்

ந

தாங்கிக் கண சென்னி தடமார பணைத்துடலம்
வீங்கித் தலைசிறந்த மெய்யுவகை மேற்கொள்ள
நீங்கிக் கழிந்த கருணை நிதியனையான்
பூங்கற பகநாட்டிற் போகின்ற னவவேலை

ச

சங்கலறச் செங்களத்துத் தானவரைத் தேயத்துவிறற்
கொங்கலாதார வேயநதமரா கோமானறன் கோங்கிற
செங்க ணமராபெருஞ் சேனைக் கடலகலிப்ப
மங்கலப்பல லாண்டு மறைமுழங்க வந்தணவான்

ரு

எத்கிகுருங் கல்லென றியங்கலிப்ப வேந்திழையார
தித்தித் தழுதொழுக்குங் கீதெரு செவிமடுப்ப
பத்திக் கவரிநிரை தானைப் படுகடலில்
தத்திப் புரளுந் திரைபோற றலைப்பணிப்ப

கூ

(பா - ம்.) *தொடக்கறுத்த வாறேதி.

†வீழ்த்திடலும், வீழ்த்திடலும். ‡அழுதொழுகும்.

அங்கட் கடலி னெடுங்குடம் பகநிமிர்நத
வங்கத் தலையுக்கு மீகான றீனமானத
திங்கட குடைநிழற்றத தீர்தே மதங்கவிழுகும
வெங்கட் களிற்றின மிசைப்பவனி போநநீணநதான.

௪௪

அததலைவிண் ணுட ரருகணைநது வெவவேறு
ததத் மனக்கிசைநத கையுறைக டாங்கொடுத்துக
கைத்தலங்கள் கூப்பினா கண்டான* கடவுளரில
உத்தமனை யாசசித்துப் போநதமுனி யுத்தமனும

௪௪

திங்கரிய வாசிமொழி செப்பித்தன செங்கரத்தின
நீங்கரிய தாமரையை நீட்டினுன மறறத்தனைத்
தாங்கரிய செலவத் தருக்காலோர் கையோசசி
வாங்கிமத் யானையினமேல வைத்தான மதியிலான

௪௪

கீறிக் கிடந்த மதியனைய கிம்புரிககோட
நீறிக் கடங்கவிழுகு மாலயான யுச்சியினமேல
நாறிக் கிடந்த நறுமலரை வீழ்த்தியுற
சீறிக் கிடந்தநெடுந தாளாற் சிதைத்தனறே

௪௪

கண்டான முனிகாமற காயநதா னுத்தகணபோல
விண்டா ரழலசிதற நோக்கினுன வெங்கோபங்
கொண்டா னமர ரொதுங்கக் கொதித்தாலம்
உண்டா னெனநின றுருத்தா னுரைக்கினுன

௪௪

புள்ளியதோ லாடை புனைநதரவப் பூணணிநத
வெள்ளிய செங்கண் விடையா னடிக்கமலம்
உள்ளிய மெய்யன புடையா ரருவருத்துத்
தள்ளிய செலவத் தருக்கினு யெனசெய்தாய்.

௪௪

கதித்தார் முடியமரா கையுறையே நனகு
மதித்தாயெம் மீசன மதிமுடிமேற சாத்தும
பொதித்தா தவிழ்மலரைப் போற்றுது வாங்கி
மிதித்தான சிந்தவதன் மேலவைத்தாய் பேதாய்.

௪௪

வண்டுளருந தண்டுழாய் மாயோ னிறுமாபபும
புண்டரிகப் போதுறையும் புத்தே ளிறுமாபபும
அண்டர்தொழ வாழுன் னிறுமாபபு மாலாலம்
உண்டவனைப் பூசித்த பேறென் றுணாநதிலையால்.

௪௪

சேட்டாணை வானவநின் சென்னி செழியரிலோ
வாட்டாணை வீரன வளையாற சிதறுகநின்
கோட்டான நாற்கோட்டு* வெண்ணிறத்த குஞ்சரமுங்
காட்டாணை யாகவென விட்டான கடுஞ்சாபம்.

கரு

சவித்தமுனி பாதந தலைக்கொண்டு செங்கை
சுவித்தமரா தங்கோன குறையிரப்பா ரைய
அவித்தபொறி யாயெம மரசுகா றளஞ்ஞ
செவித்தறுகண் வேழமுந் தீங்குடைய ரனறே

கசு

அததகைய நீராற சபித்தீ ரடிகேணமற
றித்தகைய சாப மினிவிடுமி நென்றிரந்து
கைத்தலங்கள் கூப்பிக் கரைந்தாக கிரங்கியருள
வைத்த முனிபிறிது சாபம் வசூக்கின்றன

கௌ

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

சிறதனை வாகுகிற கெட்டாச சிவனரு ளளித்த சேட்
நிரதனை பரிகா ரத்தா னீங்காது தலைமட டாக
வந்தது முடிமட டாக மத்தமா வனமா வாசி
ஐந்திரு பஸ்தாண டெல்லையகன்றபின் பண்டைத் தாக

கஅ

என்றன்ன பிறிது சாப மிரதிரன் மசூட பங்கம்
ஒன்றிய செய்கை பின்ன நுரைத்துமற றஃது நிறக
நின்றவெள ளாணை வான நீத்தறி விழந்து நீலக
குன்றென வனத்து வேழக் குழாததொடு குழீஇய தனறே

கசு

மாவொடு மயங்கிச செங்கண் மறமப்பில் காடு முல்லைப்
பூவொடு வழங்கு நீத்தப் புறவமுங் குறவா தங்கள்
தேவொடு பயிலுங் கல்லுந் திரிந்துநா றயாண்டு செலலக்
காவொடு பயிலுந் தெய்வக் கடம்பமா வனம்புக கனறே

உரு

புகரூல வட்டத் திண்காற பொருவினே வியலிற் றீரநத்
மைக்கருங் களிறு முக்கண் மாதவ னருளவந் தெய்தத்
தக்கதோ ரமையஞ் சார மாகத்ந் தழைத்து மின்னு
நக்கபொன முளரி பூத்த னளிரகயந் தலைக்கண் டனறே †

உக

கண்டபோ தறிவு தோன்றக் கயந்தலை குடைந்த* போது
பண்டைய வடிவந் தோன்றப் பரஞ்சுட ருந்ட்கண் டோன்றக்
கொண்டதோர பரமா னந்தக் குறியெதிரா தோன்றக் குமபிட
டண்டாநா யகனைப் பூசை செய்வதற் கனபு தோன்ற. ௨௨

தூம்புடைக் கையான மொண்டு மஞ்சனத் தூநீ ராட்டித்
தேம்புடை யொழுகப் பள்ளித் தாமமுந் தெரிந்து சாததிப்
பாம்புடைத் தாய வேணிப் பரணையாச் சிக்க வுள்ளத்
தாம்புடை யறிந்த வெந்தை யானையை நோக்கிக் கூறும் ௨௩

வந்ததை யெவனீ வேண்டும் வரமெவ னுரைத்தி யெனனச்
சிறந்தையி லனபு கூர்ந்த தெய்வத் வேழந் தாழ்ந்து
முந்தையில் வினையும் வந்த முறைமையி முறையாற் கூறி
எந்தையை யடையப் பெற்றேற் கினியொரு குறையுண் டாமோ

எனபதா மாரமீ பூண்ட வெந்தையிக் கரிக ளெட்டோ
டொனபதா யடிய னேனு முன்னடி பிரியா துன்றன
முனபதா யிவவி மான முதுகுற்ச சம்பப் லென்றோ
அனபதா யொன்றென னுள்ளத் தடுத்தலா லஃதே வேண்டும்.

இடையறா வனபின வேழ மிங்ஙனங் கூற விண்ணு
டுடையவ னம்பான மெய்யன புடையவ னவனைத் தாங்கி
அடைவதே நமக்கு வேண்டு மகமகிழ் வென்றப் பின்னும
விடையவன வரங்க ணலகி விடைகொடுத் தருளி னானே ௨௪

[எழுச்சடியாசிரியவிருத்தம்]

விடைகொடு வணங்கி யேகுமவெள ளானை
மேற்றிசை யடைந்துதன் பெயரால்,
தடமுமற் றதன்பா லரணையுங் கணேசன்
றனனையுங் கண்டருச் சனைசெய
திடையறா வனபுந் தானுமங் கிருக்கு
மெல்லையிச் செயதிகேட் டருளகூர்
கடவுளா பெருமா னுழையரை விளித்தெங்
களிறறினைக் கொணர்கென விடுத்தான் ௨௫

வல்லைவந் தழைத்தாரா தமமைமுன போக்கி
வருவலென நெழுநதுகீழ்த் திசையோர்
எல்லைவந் தோளுா தன்பெய ராற்கண்
டிந்திரேச சுரனெனநீ விழைவன

(பா - ம) *கயந்தலை குடைந்த †எனப்பராவாரம்

‡தனது பேராறகண்டு §இருதிரேச்சாமென, சுரமென

ரெல்லைவண் பெயரா லொனறுகண் டரனைத்
தூயபூ சனைசெய்தங் கிருப்பக
கலலைவன சிறகு தடிந்தவ னினனுங்
களிறுவந் திலதெனப் பினனும.

௨௮

மனத்தினுங் கடிய தூதரை விடுப
வானடைந் திறைவனை வணங்கி
புனத்தினுங் கடிய கலலினும பனாட
புனகணை யுறவரு சாபங்
கனத்தினுங் கரிய கண்டனைக கண்டு
களைந்ததுங் கிளந்துதிக் கபத்தின
இனத்தினுங் கழிந்த தெய்வத் வேழ
மினிதுவீற நிருந்தது மாதோ

௨௯

குடவயி னயிரா வதப்பெருந் தீரத்தங்
குடைந்தயி ராவத் கணைசக
கடவுளைத் தொழுதை ராவதேச சுரத்துக்
கடவுளைப் பணிந்தவா சாபத்
தொடாபினும பாவத் தொடாபினும கழிவா
சுராதிபன களிறுசென நெறிபோய்
இடாகெட வையை படிந்துதென கரையி
லிந்திரேச சுரனடி பணிவார.

௩௦

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

இமமையி லறமுன மூன்ற லெய்திய பயனை யெய்தி
அமமையின மகவா னீரே முருமபத் மளவும வானில
வெமமையில போக மூழ்கி வெறுப்புவந் தடைய வுள்ளச
செம்மமையில விளைபே ரினபச சிவகதிச செலவ ராவார. ௩௧

ஆகச் செய்யுள் - சஎய்.

மூன்றாவது திருநகரங்கண்டப்படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

தான வாறிழி புகாமுகத் தடுகரி சாபம்
போன வாறுரை செய்துமேற புதுமதி முடிமேல
வான வாறினன கடம்பமா வனமுது நகரம்
ஆன வாறது கணைச்சிறி தறிந்தவா றறைவாம் க

இன்ன ரம்புள ரேழிசை யெழானமிடற றளிகள்
கின்ன ரம்பயில கடம்பமா வனத்தினின கீழ்சாரத்
தென்னா சேகர நெணுகுல சேகர னுலக
மன்னா சேகர னரச்செய திருப்பது மணவூர் உ

குலவு மப்பெரும பதியிளங் கோக்களி லொருவன
நிலவு மாநிதி போலருச சனைமுத னியதி
பலவு மாஞ்சிவ தருமமுந் தேடுவான பரன்பாற
றலைமை சான்றமெய யனபினுன றனஞ்சய நென்பான ங

செவ்வ மாநக ரிருநதுமேற றிசைப்புலஞ் சென்று
மல்லல வாணிகஞ் செய்துதன் வளமபதி மீள்வான
தொலலை யேழ்பவக கடற்கரை தோற்றுவித் தடியா
அல்ல றீரப்பவன கடம்பமா வனம்புகு மளவில் ச

இரவி கணமறைந் தேழ்பரி யிரதமுந் தானும
உரவு நீரக்கருங் கடலிலவீழந் தொளித்தன னாக
இரவு நீணமயங்* கிருளவயிற றமியனாய் மெலியும்
அரவு நீரச்சடை யண்ணலுக் கண்பினே னங்கண ரு

வாங்கு நானமருப பேந்திய மதமலை யெருத்தந்
தாங்கி யாயிரங் கரங்களாற றடவியெண டிசையுந்
துங்கு காரிரு றுததுசெஞ் சுடரெனச் சூழ்போய்
வீங்கு காரிரு ளொதுக்கிய விமானநோ கண்டான க்

அடுத்த ணைந்தன னவிராசுடா விமானம் தமாநத்
கடுத்த துமபிய கண்டனைக் கண்டுதாழ்ந் துவகை
மடுத்த நெஞ்சினு னங்கனம் வைகிருள கழிப்பான
எடுத்த சிந்தையி னிருந்தன னிருக்கும்வ விருளவாய். ள

(பா - ம) *வீரவுரீன் மயங்கு

சோம வாரமன ருதலாற் சுரர்களங் கெய்தி
வாம மேகலை மலைமக டலைமகன் மலர்ந்த
காமா சேவடி பணிந்தவன கங்குலபோற் கருதி
யாம நான்கினு மருசசனை யின்புறப் புரிவார.

அ

அண்டா வந்தது மருசசனை புரிவது மனைத்துந்
தொண்ட ரன்பினுக் கெளியவன சுராதொழக் கறுத்த
கண்ட னினனருட் கண்ணினுற் கண்டன னுதலிற்
புண்ட ரமபயி லன்புடைப் புண்ணிய வணிகன

க

நான மென்பனி நறுமபுன னாய்கன பூசைக்
கான நலவிரை வருக்கமு மமராகைக் கொடுத்த
ஞான வெண்மதிச் சடையவன் கோயிலின ஞாங்காத்
தான மாந்தருச் சனைசெய்வான றங்கனா யகனை.

ய

வள்ள றனைமெய யன்பினு லருச்செய வாணோ
உள்ள வலவினை யீட்டமுங் கங்குலு மொதுங்கக்
களள மில்லவன யாரையுங் கண்டிலன் கண்டான
தள்ள ருஞ்சுடா விமானமேற் றனித்துறை தனியை

கக

ஆழந்த சிந்தைய னதிசய மடைந்துசே வடிககீழ்த்
தாழந்தெ முந்திரு கைகளுந் தலைமீசைக் கூப்பிச்
சூழந்து தன்பதிக கேசுவா நொருதலை துணிந்து
வாழந்த வன்பினுன் விடைகொடு வழிகொடு வந்தான

கஉ

முகக் டம்படு களிற்றினுன் முகிறவழ கோயில்
புகக் டங்கலா சிங்கமன னுனெதிர புகலவான
திகக் டங்கலுங் கடந்தவெந் திகிரியாய் நெருநல
அுகக் டம்பமா வனத்திலோ ரதிசயங் கண்டேன

கங

வலலை வாணிகளு செயதுநான வருவழி மேலைக்
கல்ல டைந்தது வெங்கதிர் கங்குலும பிறப்பும்
எலலை காணிய கண்டன னிரவிமண் டலம்போல
அல்ல டுஞ்சுடா விமானமு மதிறசிவக் குறியும்.

கச

மாவ லம்புதார மணிமுடிக் கடவுளா வந்தத்
தேவ தேவனை யிரவெலா மருசசனை செய்து
போவ தாயினா யானுமப் பொன்னெடுங் கோயின்
மேவு மீசனை விடைகொடு மீண்டன னென்னுன.

கரு

மூளு மனபினுன மொழிநதிட முககணெம பெருமான
தாளு மஞ்சலி கரங்களுந் தலையிலவைத் துள்ளம்
நீளு மன்புமற புதமுமே நிரம்பநீர் ஞாலம்
ஆளு மனனவ னிருந்தனன போயினு னருக்கன

கக

ஈட்டு வராவின் யொத்தபோ திருணமலங் கருக
வாட்டு வரவா சென்னிமேன மலரடிக் கமலஞ்
சூட்டு வாரமறை கடந்தந் தொலலுரு விளங்குக
காட்டு வாரொரு சித்தராயத் தோன்றினா கனவில

கஎ

வடிகொள வேலினுப் கடம்பமா வனத்தினைத் திருந்தக
கடிகொள காடகழந் தணிநகா காண்கென வுணர்த்தி
அடிக ளேகினா கவுரிய ராண்டாக் கங்குல
விடியும் வேலைகன விழித்தனன மரிதியும் விழித்தான

கஅ

கனவிற மீரந்தவ னியதியின கடனமுடித் தலமசசா
சினவிற மீரந்தமா தவாகஞ்நதன கஞத்திறஞ் செப்பி
நனவிற கேட்டதுங் கனவினிற கண்டது நயப்ப
வினவித் தோருதுகொண டெழுந்தனன மேற்றிசைச் செலவான.

அமைசச ரோடுமந நீபமா வனமபுதந் தம்பொன
சமைசச விழநத்பொற ருமரைத் தடம்படிந் தொளிவிட
டிமைசச லாநத்பொன விமானம் தினிதுவிற மிருந்தோ
தமைசச ரணபணிந் தஞ்சலி தலையிலமேன முகிழத்தான.

உற

அனபு பின்றள்ள முனபுவந் தருடகணீர்த தேக*
எனபு நெக்கிட வேகவிழந் திணையடிக் கமலம்
பொனபு னைந்ததார மௌலிபிற புனைந்தெழுந் திறைவன
முனபு நின்றசொற பதங்குளாற ரேந்திர மொழிவான

உக

சரண மங்கையோரா பங்குறை சங்கர சரணஞ்
சரண மங்கல் மாகிய கனிமுதல் சரணஞ்
சரண மந்திர வடிவமாஞ் சந்தாசிவ சரணஞ்
சரண மும்பாக னுபக பசுபதி சரணம்

உஉ

ஆழி ஞாலமே லாசையு மமராவான பதமேல்
விழு மாசையும் வெறுத்தவாக கன்றிமண னுண்டு
பிழை முழுகிவா னரகொடு பிணிபடச் சமுலம்
ஏழை யேங்களுந் காவிதோ வெநதைநின் கருணை.

உந

ஞா தாமறைச சென்னியுந் தொடத்தொட நீண்ட
நீள நீ*யுனக கணபில மாயினு நீயே

முள வனபுதந் தென்குடி முழுவதும் பணிகொண
டாள வேகொலிக் கானகத் தமாநதனை யெனஞ

௨௪

சுரநத் வனபிநு கணவழிச சொரிவபோற் சொரிந்து
பரந்த வாறெடு சிவானந்தப் பரவையுட படிந்து
வரநத் வாதமெய் யனபினால் வலங்கொடு புறம்போந்
தரநதை தீரந்தவ னெருச்சிறை யமைச்சரோ டிருந்தான்

௨௫

ஆய வேலையின மன்னவ னுணையா லமைச்சா
மேய வேவலா துறைதுறை மேவினா விடுப்பப்
பாய வேலையி னூத்தனா வழிகொடு படாந்தார
சேய காடெறிந் தணிநகா செயதொழின மாககள்

௨௬

வட்ட வாயமதிப் பிளவினவென வாயகசூய நவியம்
இட்ட தோளினா யாப்புடைக கச்சின ரிரும்பின
விட்ட காரொளி மெய்யினா விசிகொளவார வன்றோல
தொட்ட காலினா வனமெறி தொழிலின ரானா

௨௭

மறியு மோதைவண டரற்றிட மரந்தலை பணிப்ப
எறியு மோதையு மெறிபவ ரோதையு மிரங்கி
முறியு மோதையு முற்றதுவீ ழோதையு முகிலவாயச
செறியு மோதையுங் கீழ்ப்பட மேற்படச் செறியும்.

௨௮

ஒளிறு தாதொடு போதுசெந் தேனுக வொலித்து
வெளிநில வனமாளு சிணையிற் வீழ்வசெந் களத்துப்
பிளிறு வாயவாய நிணத்தொடு குருநீரீர் பெருக்க
களிறு கோடிற் மாயநதுவீழ் காட்சிய வணைய

௨௯

பூவ டைநதவண டினமயற் புறவொடும பழனக
காவ டைநதன் பறவைவான கற்பக மடைநத்
கோவ டைநதிட வொதுங்குறுங் குறும்புபோற் செறிந்து
மாவ டைநதன் மாடுள வரைகளுங் காடும

௩௦

இருணி ரம்பிய வனமெலா மெறிந்துமெய யுணர்நதோ
தெருணி றைநதசிக் தையினவெளி செயதுபல லுயிராகும்
அருணி றைநதுபற் றறுத்தர னடிநிழ் லடைநத்
கருணை யனபாதம் பிறப்பென வேரொடுங் களைந்தார.†

௩௧

(பா - ம்) *நீள நீ †தீர்த்தவ னெரு. ‡களைந்தான்.

களைநது நீணிலந திருத்திசெந நெறி*படக கண்டு
வளைந்து நன்னக ரெடுபப்தெவ வாறெனத தேறல
விளைந்து தாதுகு தாாமுடி வேந்தனமந திரரோ
டளைநத ளாவிந சிந்தையோ டிருநதன னங்கண.

௩௨

மெய்ய ரனபுதோய சேவடி, வியனிலந தீண்டப
பொய்ய கனறவெண ணீறணி மேனியா பூதிப
பையா நளளிருட கனவிலவந தருளிய படியே
ஐயர் வலலைவந தருளினு ரரசுளங் களிப்ப.

௩௩

கனவி லுமபெருங் கடவுளா காண்பதற கரியா
நனவி லுமவெளி வநதவா தமையெநா நணணி
நினைவி னினறதா ளிறைஞ்சினோ நினறுநல வரவு
வினவி யாதனங் கொடுத்தனன மெய்யுணா வேநதன்.

௩௪

தெனன ரனபினி லகப்படு சித்தாதா முன்னாச
சொன்ன வாதினூல வழிவரு சராபுநூற ரெடாபால
நன்ன ராலய மண்டபங் கோபுர நகரம்
இன்ன வாறுசெய யெனவகுத திமமென மறைநதா.

௩௫

மறைநதெ வறறினு நிறைநதவா மலரடிக் கனபு
நிறைநத நெஞ்சடைப பஞ்சவ னிலத்துமேம பட்டுச
சிறநத சிறபநூற புலவராற சிவபரஞ் சுடாவந
தறைநது வைத்தவா றுலய மணிநகா காண்பான

௩௬

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மறைபயில பதும மண்டப மருத்த
மண்டப மழைநுழை வளைவாயப
பிறைபயில சிகைமா மண்டப மறுகாற
பீடிகை திசையெலாம பிளக்கும்
பறைபயி னிருத்த மண்டபம் விழாக்கொள
பனமணி மண்டபம் வேளவித
துறைபயில சாலை திருமடைப பள்ளி
சூழுறை தேவாதங் கோயில.

௩௭

வலவயி னிமய வலவிபொற கோயின
மாளிகை யடுக்கிய மதிலவான
நிலவிய கொடிய நெடியசூ ளிகைவா
னிலாவிரி தவளமா ளிகைமீன

குலவிய குடுமிக் குன்றிவா செம்பொற்
கோபுரங் கொண்டலகண படுக்குஞ்
சுலவெயி லகழிக் கிடங்குகம் மியநூற்
றொலவரம் பெலலைகண் டமைத்தான

ந.அ

சித்திர நிரைத்த பீடிகை மறுகு
தெற்றிகள் வாணிலாத தெனிக்கும்
நித்தில நிரைத்த விழாவரு வீதி
நிழன்மணிச சாளர வொழுக்கப
பித்திகை மாடப் பெருந்தெருக் கவலை
பீடுசால் சதுக்கநற் பொதியில்
பத்தியிற சூயினற் மன்றுசெய் குன்று
பருமணி மேடையா டரங்கு

ந.சு

ஆருந்தவ ரிருக்கை யந்தண் நுறையு
ளரசரா வணங்குல வணிகப்
பெருந்தெரு நலவே ளாளாபே ரறஞ்சால்
பெருங்குடி யேனைய கரிதோ
திருந்திய பரிமா நிலைகளங் கழுகந்
தீஞ்சுவை யாறுநான குண்டி
இரந்தவாக் கருத்து நலவற்ச சாலை
யினையன பிறவுநன் கமைத்தான.

ச.யி

துணிகயங் கீழ்நீரக் கூவலபூ வோடை
தொடுகுளம் பொய்கைநந் தவனந்
திணிமலாச சோலை துடவையுய யானந்
திருநகாக் கணிபெற்ச செயது
மணிமலாத தாரோன மாளிகை தனக்கம்
மாநகா வடகுண பாற்கண்
டணிநகா சாநதி செயவது குறித்தா
னண்ணலா ரறிந்திது* செயவார.

ச.க

பொனமய மான சடைமதிக் கலையின
புத்தமு துகுத்தன் ரதுபோய்ச
சினமய மான தமமடி யடைந்தாச
சிவமய மாககிய செயலபோற்

றனமய மாககி யந்நகா முழுதுஞ்
சாந்திசெய் ததுவது மதுர
றனமய மான தன்மையான மதுரா
நகரென வுரைத்தனா நாமம்.

சஉ

கீட்டிசைக கரிய சாத்தனுந் தெனசாரா
கீற்றுவுணை பிறை*நுதற் களிற்றுக்
கோட்டிளங் களபக் கொங்கையன னையருங்
குடவயின் மதுமடை யுடைக்குந்
தோட்டிளந் தண்ணந் துழாயணி மௌலித்
தோனறலும் வடவயிற் றேடு
நீட்டிரும போந்தி னிமிரகுழ லெண்டோ
ணீலியுங் காவலா நிறுவி

சங

கைவரை யெருத்திற கனவரை கிட ந்த
காட்சியிற் பொலிந்தொளிர் கோயின
மைவரை மிடற்று மதுரைநா யகரை
மரபுளி யருச்சுனை புரிவான
பொய்வரை மறையா கமநெறி யொழுஞ்
புண்ணிய முனிவரை யாதி
சைவரைக் காசிப் பதியினிற் கொணர்நது
தலத்தினிற் ருபனஞ் செய்தான.

சச

உத்தம குலத்து நாற்பெருங் குடியு
முயாநதவு மிழிந்தவு மயங்க
வைத்தவு மான புறக்குடி மூன்று
மறைவழுக காமனு வகுத்த
தத்தம நெறிநின் றெழுக்கவை திகழுஞ்
சைவமுந் தருமமுந் தழைப்பப்
பைத்தெழு திரைநீர் ஞாலமேற் றிலகம்
பதித்தென நகாவளம் படுத்தான.

சரு

அனறுதொட டரசு னநநக ரெய்தி
யணிகெழு மங்கல மியமப்
எனறுதொட டிமைக்கு மனையினமங் கலநா
ளையதினா னிருநதுமுப் புரமுங்

குன்றுதொட டெய்தான கோயினமுன றுறுப்புங்
குறைவிலபு சனைவழா தோங்கக
கன்றுதொட டெறிநது கனியுகுத தானபோற
கலிதூந தரசுசெய நாளில

சக

பவநெறி கடககும் பாததிவன கிரணம்
பரபபிளம் பரிதிபோன மலயத்
துவசனைப் பயநது மைந்தன்மேன ஞாலஞ்
சுமத்திநாள பலகழித் தொநநாள
நவவடி விறநதோ ஞலயத் தெயதி
நாதனைப் பணிநதும வலஞ்செய
துவமையி லினப் வருணிழ லெயதி
யொனறியொன முநிலை நினருன

சௌ

ஆகச செயுள் - ஐகௌ

நான்காவது
தடாதகைப்பிராட்டியார்
திருவவதாரப்படலம்

[கலிவிருததம்]

கனனியொரு பங்கினா கடம்பவன மெல்லாம
நன்னகர மானது நவினமுல கீனற
அனனைமக ளாகிமல யத்துவச னாகுந
தென்னிடை வந்துமுறை செய்ததுரை செயவாம் க

மனுவற முவந்துதன வழிச்செல நடத்தும்
புனிதனமல யத்துவசன வென்றிபுனை பூணை
கனியமுத மன்னகரு ணைக்குறையுள காட்சிக
கினியனவட சொற்கட றமிழக்கட விகநதோன் உ

வேனிலவிறல வேளவடிவன வேடகைவினை பூமி
ஆனமட வாகளபதி னாயிரவ ருள்ளான
வானொழுது பாணுவழி வந்தொழுது சூர
சேனனமகள் காஞ்சனையை மன்றலவினை செய்தான். ந

கண்ணுதலை முப்பொழுதும் வந்துபணி கற்றோன
எண்ணிலபல நாணமக விலாவறுமை யெய்திப
பண்ணரிய தானதரு மமபலவு மாற்றிப
புண்ணிய நிரம்புபரி வேளவிபுரி குற்றான ச

ஈறினமறை கூறுமுறை யெண்ணியொரு தொண்ணூற
முறினொடு மூன்றுமக மாற்றவம் ரேசன
நூறுமக மும்புரியி னென்பத நொடிப்பின
மாறுமென மறந்தனை மாற்றியிது சாற்றும் ந

நன்பொருள விருமபினை யதற்கிசைய ஞாலம்
இன்புறு மகப்பெறு மகத்தினை யியற்றின
அன்புறு மகப்பெறுதி யென்றமரா நாடன
தன்புல மடைந்திடலு நிம்பநகு தாரான க

மிககமக வேளவிசெய விருப்புடைய னாகி
அக்கண மதற்குரிய யாவையு மமைத்துத்
தக்கரிய மத்தூரிய தேவியொடு சாலை
புககன னிருநதுமக வேளவிபுரி கிறபான

எ

ஆசறு* ம றைப்புலவ ராசிரியா காடடும
மாசறுச டங்கினவழி மந்திரமு தாதத
ஒசையனு தாததசொரி தந்தழுவ வோதி
வாசவ னிருக்கையி விருந† தெரி வளாப்பான

அ

விசுமபுநில னுநதிசையும வேளவியடு சாலைப
பசுமபுகை படாநதொரு படாமென மறைப்பத
தசுமபுபடு நெய்பொரி சமித்தினெடு வாநோக
கசுமபுபடு மினனமுதி னுகுதி மடுததான.

க

ஐமமுக னனாதிபர மாததனுரை யாறநூல
நெயமமுக நிறைத்தழ னிமிரத்துவரு‡ மெலலை
பைமமுக வராவணி பரஞ்சடா தனிப்ப
மைமமுக நெடுங்கணிம வானமனைவி நாண்.

ய

வள்ளனமல யத்துவச மீனவன வலத்தோள
துள்ளமனை காஞ்சனை சுருங்கிய மருங்குல
தள்ளவெழு கொங்கைக டதுமபரிமிர தீம்பால
வெள்ளமொழு கக்கரிய வேற்கணிடை டுட

கக

இவவுலக மன்றியுல கேழுமகிழ வெயதச
சைவமுத லாயின தவத்துறை நிவப்ப
ஒளவிய மறங்கெட வறங்குது கலிப்பத
தெய்வமறை துநதுபி திசைப்புல னிசைப்ப

கஉ

மைமமலா நெடுங்கணர மங்கையா நடிப்ப
மெயமமன மொழிசெயலின வேறுபட வின்றி
அமமதுரை மாநகரு ளாரக மகிழ்ச்சி
தமமையறி யாதன தலைத்தலை சிறப்ப

கங

மாநதாபயின மூவறுசொன மாநில வரைப்பில
தீநதமிழ் வழங்குதிரு நாடது சிறப்ப
ஆய்நததமிழ் நாடா சனிததுமுறை செய்யும
வேந்தாகளின மீனவா‡ விழுததகைமை பெய்த.

கச

காண்டம்] தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம் ௯௯

நொய்தழ லெரிககடவு னோற்றபய நெய்தக
கொய்தளி ரொனத்தழல கொழுநதுபடு குண்டத
தைதவி* ழிதழககமல மப்பொழு தலாதோ
மொய்தளிர் விரைககொடி முளைத்தெழுவ தென்ன கஞ

விடிலகு சூழியம் விழுங்குகிற் கொண்டை
வட்டமதி வாயககுறு முயறகறையை மானக
கட்டியதி னுற்றிய கதிரத்தாள மாலை
சுட்டியதில் விட்டொழுகு சூழ்கிரண மொப்ப கசு

தீங்குதலை யினனமுத மாரபினவழி சிந்தி
யாங்கிள நிலாவொழுகு மாரவட பினன
வீங்குட விளமபரிதி வெஞ்சுடர் விழுங்கி
வாங்குகடல வித்துரும மாலையொளி கால கள

சிறறிடை வளைந்தகிற் மெனறுகில புறஞ்சூழ
பொற்றிரு மணிசகிறிய மேகலை புலம்ப
விறற்றிரு மணிகுழை விழுங்கிய குதம்பை
சுற்றிருள கடிந்தகிற் தோளவருடி யாட கஅ

தெள்ளமுத மெனமழலை சிந்தவிள மூரல
முள்ளெயி றருமபமுலை மூனறுடைய தோரபெண
பிள்ளையென மூவொரு பிராயமொடு நின்றாள
ள்ளளரிய பலலுயிரு மெவவுலகு மீன்றாள. கசு

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

குறுநதளிர்மெல லடிககிடந்த சிறுமணிதூ புரஞ்சதங்கை
சூழறி யேங்க
நறுநதளிர்போ லசைநதுதளா நடையொதுங்கி மழலைபிள
நகையுந தோனறப
பிறநதபெரும பயனபெறுபொன மாலைமடி யிருந்தொருபெண
பிள்ளை யானாள்
அறநதழுவ நெறிநின்றோக கிகபோகம† வீடளிககு
மமமை யமமா. ௨௦

(பா - ம.) *ஐதவழ

†இகம்போகம

செய்யவாய் வெளிற்றது துணைமுலைக்கண் கருகாது
 சேலபோ னீண்ட
 மையவாய மதாதத்கருங் கண்பசவா தையிரண்டு
 மதியந் தாங்கா
 தையவா லீலைவருநதப் பெறுதுபெறு மகவையெடுத
 துணைத்தாண மோநதாள
 துய்யவாய் முத்தங்கொண் டினபுறமுண் முன்பெற்ற
 தோகை யனனா

௨௧

பரையாதி விருப்பறிவு தொழிலாகி யுலகமெலாம்
 படைததுக காத்து
 வரையாது துடைத்துமறைத் தருளியவை நின றுநதன
 வடிவு வேறுய
 உரையாதி மறைகடந்த வொருமுதலவி திருமகளா
 யுதித்தற கிந்தத்
 தரையாளு மன்னவனசெய தவமிதுவோ வதற்குரிய
 தவநதான மனனே

௨௨

கள்ளமா நெறியொழுதும் பொறிகடந்து கரணமெலாங்
 கடந்தா னந்த
 வெள்ளமாம் பரஞான வடிவுடையா டனன்னபின்
 வெளிவந் தினனோ
 பிள்ளையா யவதரித்த கருணையுநதன மனாடடிதவப்
 பேறுந் தேறான
 பள்ளமா கடற்றானைப் பஞ்சவாகோ னெஞ்சத்துட
 பரிவு கூந்தான

௨௩

மகவினறிப் பலபகலயான வருநகியருந் தவம்புரிந்தேன
 மைநதற பேறு
 தகவிரத மகஞ்செய்தே னதுவுமொரு பெண்மகவைத்
 தந்த தந்தோ
 முகவிரது நிலவொழுக வருபெண்ணு முலைமுன்றாய்
 முகிழ்த்து மாற்றா
 நகவந்த தென்னேயோ வென்றுவகை யிலனாகி
 நலியு மெலலை.

௨௪

மன்னவநின் றிருமகட்கு மைநதாபோற சடங்குனைத்தும்
 வழாது வேதஞ்
 சொன்னமுறை செய்துபெயா தடாதகையென றிட்டுமுடி
 சூட்டு வாயிப்

காண்டம்] தடாதகைபிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம் கூந

பொன்னனையா டனக்கிறைவன வருமபொழுதோ முலைமறையும்
புந்தி மாழுகேல
என்னவா னருளாலோர் திருவாகு விசம்பிடைநின்
மெழுந்த தனறே

உரு

அவ்வாகுச செவிநிரம்ப வனபுவகை யகநிரம்ப
வகல மெல்லாம
மெயவாகு மனமொன்ற விழிவாகும புன்னிரம்ப
விமலற போற்றி
நெயவாகு மகநிரப்பி யெழுந்தமனை யொடுஞ்சாலை
நீத்தி ரண்டு
கைவாகு மியங்கலிப்பக கடிமாட மனைபுகுந்தான
கழற்கால வேந்தன

உசு

முரசுதிரப்ப மங்கலங்கொண் டெதிரவருவார முகத்துவகை
முறுவல பூப்ப
அரசிருக்கு மண்டபம்புக கினிதமாநது கனகமழை
யானற கேளவி
வீரசிருக்கு மறையவாகைப பெய்தெவாகு மமுமுறையால
வெறுப்ப நலகிப
பரசிருக்குங் கரதலத்தெம் பரனகோயி னனிசிறப்புப
பலக நலகா

உஎ

சிறைவிடுமின சிறைக்களமுஞ் சீத்திடுமி னேழாண்டு
தேயத தீடும்
இறைவிடுமி னயலவேந்தா திறைவிடுமி னிறைநிதிய
மீட்டு மாயத
துறைவிடுமி னறப்புறமு மாலயமும பெருக்குமெனத
தொழாரைக காயந்த
கறைவிடுமின னயிலவேலான வளஞ்வுணைக கூயமுரசங்
கறங்கச சாற்றி

உஅ

கலயாண மணிமொளலி வேந்தரையுங் காலயாப்புக்
கழல நீத்துக
கொலயாண பரிநெடுந்தே ரரசரிமை தொனமுறையாற
கொடுத்துப் போக்கிப
பல்லாருங் கொளகவெனப் பண்டாரந தலைதிறந்து
பசும்பொ னுடை
விலலாரு மணிகொடும்பூண வெறுககைமுத லெனைப்பலவும்
வெறுப்ப வீசி

உசு

தூமரபின் வருபெருமங் கலகவிகட கிருநிதியந்
 துகிலபூண் பாய்மா
 காமாகரி பரித்தடந்தோ முதலாய் பலபொருளுங்
 களிப்ப நலகிக
 கோமறுகு களிதூங்கச சுண்ணமொடு மெண்ணெய்விழாக்
 குளிப்ப நலகி
 மாமதூரா நகரன்றி மற்றுமுள நகரெங்கு
 மகிழ்ச்சி தூங்க

௩௮

இவவண்ண நகாகளிப்ப விறைமகனுங் களிப்பெயதி
 யிறைவா சொன்ன
 அவவண்ணஞ் சாதமுதல வினை சிரப்பித் தடாதகையென
 மழைத்துத் தேவி
 மெய்வண்ண மறையுணரா விறைவிதனை மேனைபோன
 மேனா னேற்ற
 கைவண்ணத் தளிர்நீண்டி வளாபபவிம வானபோலக்
 களிக்கு நாளில

௩௯

திருநதாத விளங்குதலை யாயமொடு புறம்போநது
 கிராகஞ்ச சிறநில
 விருநதாக மணற்கிறுசோ றட்டுமவரை யுரங்கிழித்த
 வேளும் வாயவைத்
 தருநதாத விளமுலைவாய வைத்தருந்தப் பாவைதனக்
 களித்தும் போதில
 வருநதாதை யண்டமெலாஞ் சிறநிலிழைப் பாளாய்க்கு
 மகிழ்ச்சி செய்தாள்

௪௦

திட்டுவா ளிரண்டனைய கண்களிப்பத் தோழியாக்ருத்
 தெரிய வாழ்க
 காட்டுவா ளெனக்கழங்கு பநதுபயின மமமனையுங்
 கற்றுப் பாசம்
 வீட்டுவாண் மேலொடுகிழ் தள்ளவெமை வினைக்கயிறு
 வீக்கி யூசல்
 ஆட்டுவாள காட்டுதலபோ லாடினா ணித்திலத்தாம
 பசைத்த ஆசல்

௪௧

இமமுறையாற றுயாக்ருந் தோழியாக்ரு மகத்துவகை
 யீந்தா ளாகி
 அமமுறையாற் றுதைக்கு மகத்துவகை யீவாளா
 யாதத் வாயமைச

காண்டம்] தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம். ௧௫

செமமறையா ரணமுதன லீரெட்டுக கலைமுழுதுந்
தெளிந்தா ளநத்
மெய்மமறையார் கலையனைத்து மேகலையா மருங்கசைத்த
விமலை யமமா

௩௪

சொலவாயமைக கலைத்தெளிவு முழுமதியைப் பிளந்திருபாற்
சொருகி யனன
பலவாய்மைக கடகரிதோ பரியுகைகருந் திறனுமழற
பகழி தூராகும
வில்வாளவச சிரமுதறபல் படைத்தொழிலுங் கண்டிளமை
விழுங்கு மூப்பிற
செலவாயமைத் திறலரசன றிருமகடகு முடிசூட்டுரு
செயகை பூண்டான

௩௫

முடிகவிகு மங்கலநாள வரையறுத்துத் திசைதோறு
முடங்கல போககிக
கடிகெழுதார மணிமௌலிக காவலரை வருவித்துக்
காவல சூழநத்
கொடியணிமா நகரெங்கும் விழாவெடுப்ப வழகமைத்துக்
குன்ற மனன
தொடிகெழுதோட் சுமத்திரு மணத்தினுக்கு வேண்டுவன
சூழநது செய்தான.

௩௬

மங்கலதூ ரியமுழங்க மாலயானை யுச்சிமிசை
வநத் பூத்
கங்கைமுத லொன்பதுதீரத் தமுநிரப்பிக் கதிரிவிடுபொற
கடம்பூ சித்துப்
புங்கவரை மந்திரத்தீ வளரத்தமுத மருத்தியெரி
பொன்னறை செய்த
சிங்கமணி யாதனத்தை நேசித்துப் பூசித்துத்
தெய்வ மேத்தி

௩௭

திருமுடியை மதயானை மிசைவைத்து நகரைவலரு
செய்து பூசித்
தருமணியாற சுடிகையிழைத் தாடகத்தாற சூயிறறியதோ
ரைவாய நாகம
பெருமணிரீள படம்பரப்பி மிசைகவிப்ப வச்சிங்க
பீடத் தேற்றிக
குருமணிவா ணகைமயிலைக் குமபத்துப் புண்ணியரீ
குளிர வாட்டி.

௩௮

புங்கவாமந தாரமழை பொழியவருந தவராககம்
புகலத் தெய்வப்
பங்கயமென கொம்பணையா ராடமுனி பன்னியாபல
லாண்டு பாட
மங்கலதூ ரியமுழங்க மறைதழங்க மாணிகக
மசுடஞ் சூடடி
எங்கருணைப் பெருமாடடிக கரசமைச்சா பணியுநதன
னிறைமை நலகா.

நகூ

பாலனைய மதிககவிகை மிசைநிழற்ற மதிகிரணம்
பரப்பி யனன
கோலமணிக கவரிபுடை யிரட்டமலா மழைதேவா
குழாங்க றேறக
காலையிளங் கதிராயிலை யுதித்தெனவெண கடாயானைக்
கழுத்தில வேப்ப
மாலேழுடிப் பெண்ணரசை மங்கலதூ ரியமுழங்க
வலஞ்செய வித்தான.

சய

விண்ணுடு மொழிகேட்ட மகிழ்ச்சியினுந் திருமகடன
விளக்க நோக்கி
உண்ணுடு பெருங்களிப்புத் தலைசிறப்பச் சிலபகலசென
ரெழிய மேனாடு
புண்ணுடு வேனமங்கை குதுகலித்து நடிப்பததன
புயமேல வைத்த
மண்ணுடு மகடகளித்து வானுடு பெற்றானம்
மகவு பெற்றான்.

சக

விரதநெறி யடைந்திறநுக் கடன்பிறவுந தாதைக்கு
விதியா லாற்றி
அரதனமெல லணைமேற்கொண லெகமெலா மொருகுடைக்கீ
ழாளவா ளானா
சரதமறை யாயமறையின பொருளாயப் பொருணமுடிவு
தானாயத் தேனின
இரதமெனப் பூவின்மண மெனப்பரம் னிடம்பிரியா
வெம்பி ராட்டி

சஉ

[ஷே வேறு]

மண்ணர சிறைஞ்ச ஞால மனுவழி புரந்து மாறன
விண்ணர சிருக்கை பெய்தப் பெற்றபின் விடையோ னுள்ளத்
தெண்ணர சன்ன மென்னத் தென்னவ னீன்ற கன்னிப்
பெண்ணர சிருந்து நேமி யுருட்டிய பெருமை சொல்வாம்

சங

காண்டம்] தடாதகைப்பிரட்டியார் திருவவதாரப்படலம் கன

இன்னிய மியமபு மாகக* னெழுப்பவா னிரவி தோனறக
கனனலை தென்னப பள்ளித் துயிலெழீஇக கடிநீ ராடித்
தன்னிறை மரபுக கேற்ற நியதிமா தான மனபு
துன்னிய கடவுட பூசைத் தொழினமுத் லணைத்து முற்று. சச

கிடம்படு மறிஞா சூழ்ச சிவபிரான கோயின முன்னிக
கடம்படி முளைத்த முக்கட கரும்பினை மறைவண டாககும்
விடம்பொதி கண்டத் தேனை விதிமுறை வணங்கி மீண்டு
குடம்பயில குடுமிச செம்பொற குருமணிக கோயி னண்ணி சநு

அரசிறை கொள்ளுஞ் செம்பொ னத்தாணி யிருக்கை பெய்தி
நிரைசெறி மடங்க லாறு முடங்கின நிமிர்நது தாங்க
விரைசெறி மலாமீப் பெய்த வியனமணித் தவிசின மேவித்
நிரைசெறி யமுதிற் செய்த பாவைபோற் சிறநது மாதோ சக

அனிந்திதை யமுதின சாயற் கமலினி யணங்கு காதல
கனிந்தபா ரம்கனி ராயவந தடைபடைப்பொற் களாஞ்சி யேநத்
இனந்திரி பதுமக்கோயி லீருவரு மனைய ராகிப்
புனைந்தவெண கவரிக கற்றை யிருபுடை புரட்டி வீச சன

செடியுட லெயினச செலவன சென்னிமேற் சுமநது சாததுங்
கடியவிழ மலரிற் பொன்னிக காவலன குடக்கோ னேனை
முடிக்கெழு வேந்த ருள்ளார முடிமிசை மிலைநத் தாமம்
அடிமிசைச் சாததி நங்கை யாணையா தேவல செய்ய சஅ

வையுடை வாள் ராகி மாபுறப் பின்னி யாராதத்
கையின ராகி யனனை யென்றுதன கருணை நோக்கஞ்
செய்யுமென றிமையா நோக்கி† நோக்குமேற் செங்கை கூப்பி
உய்குந் மெனவாய பொத்தி யுழையாத்ம பணிகேட டியய. சக

ஆங்கவன மராடா வேந்த னவனகரு நாடா வேந்தன
ஈங்கிவன விராடா வேந்த னிவனகுரு நாடா வேந்தன
ஊங்குவன சேரன சென்னி யுவனெனக் கோலாற் சுட்டிப்
பாங்கிரு மருங்குங் காட்டக் கஞ்சுக் படிவ மாககள். நுட

செந்தமிழ் வடநூ லெலலை தெரிந்தவா மறைநூ லாகி
அந்தமி லெண்ணெண் கேளவி யளந்தவா சமய மாறும்
வந்தவா துறந்தோர் சைவ மாதவா போத மாண்ட
சிறத்தை யுணாவான மாயை வலிக்கெடச் செற்ற வீரா நுக

(பா - ம) *இயக்கமுமாககள் †கருணை நாட்டம் ‡இமையா நோக்கி.

முன்னிருந் தினிய தேற்று மூத்தவ ரெண்ணி யெண்ணிப்
பன்னுமைந் துறுப்பிற் கால மளநதறி பனுவன் மாந்தா
பின்னுமுன னேககுஞ் சூழ்ச்சிப் பெருந்தகைச் சுமதி யோடும்
இன்னமு தனைய கேளவி மந்திரா யாருஞ் சூழ்

ரு

கற்றறி யந்த னுளா விருத்திகள் கடவுட டானத்
தற்றமில் பூசைச் செலவ மறப்புற நடககை யேனைச்
செற்றமில் குடிகள் மற்று மமைச்சரார நெளிந்தும் வெவவே
நெற்றுவிட டுணாந்தம் வேறு குறையுண்டே லொறுத்தத் தீர்த்து

ஆதியுத் தேசத் தானு மிலக்கண வமைதி யானுஞ்
சோதனை வகைமை யானுஞ் சொன்ன நூ லனுவா தித்து
நீதியி னவற்றற கண்டித் தவவழி நிறுத்தித் தமமில்
வாதிகள் வாதஞ் செயயுங் கோட்டிமேன மகிழ்ச்சி கூர்ந்தும் ரு

பையுள பருவாய் நாகப் பள்ளியோ னிதி வாணோ
கையுள வலியா லட்ட கடலமு தனைத்தும் வாரிப்
பொய்யுள மகலக கற்ற புனிதநூற் புலவா நாவிற
செய்யுளின வினைவித் தூட்டத் திருச்செவி தெவிட்ட வுண்டும்.

தொல்லையான மறையோ சைவா துறந்தவா யார்க்கு மினபம்
புல்லவா னமுதுங் கைப்பப் பாகநூற் புலவ ராட்ட
முல்லையான முகையி னன்ன வறுசுவை முரியா மூரல
நல்லவூ ணருத்தி யன்னா நாவிருந் தமுது செய்தும்.

ரு

எல்லவ னுச்சி நீந்து மெல்லையி னுனகு மாறும்
வல்லவா சூத் னேதி வகுத்தமு வாறு கேளவி
சொல்லவுண் மலாந்து மேனை மனுமுதற் றுறைமாண கேளவி
நல்லன நயந்து கேட்டு நனபகற் போது* நீத்தும்.

ரு

கலைக்குரை விரிப்பா ரென்ன வறுமையிற் கலவி போலப்
புலப்படா மருங்கு னல்லா ரெந்திரப் புலவன் பூட்டி
அலைத்திடு பாலை போனின ரூடலசெய யாடற் கண்ணும்
நலத்தகு பாடற் கண்ணு நல்லரு ணுட்டஞ் செய்தும்.

ரு

இன்னிலை யொழுக்குந் தொல்லோ ரியற்றிய தருமம் வேறும்
அநகிலை நிறுத்தும் வேளவி யறம்பல வாககஞ் செயய
நன்னிதி யளித்தும் வேளவி நடத்தியுஞ் செலவங் கலவி
தன்னிரு கண்க ளாகத் தழைந்திட வளாக்கு நாளும்

ரு

காண்டம்] தடாதகைப்பிராட்டியா திருவவதாரப்படலம் கூது

ஒப்புரு முதலீ றிலலா வொருத்திதன சததி பெற்ற
முப்பெருந தேவ ராலே முததொழி னடாத்து மென்று
செப்பலும் புகழ்ந றென்னிற றென்னவன கன்னி யாக
இப்புவி மனுவிற் காககு மென்பதென பேதை மைத்தே கூடு

[கலிநிலைத்துறை]

வரைசெய பூணுழைத் தடாதகை மடவற பிராட்டி
விரைசெய தாாமுடி வேயந் துதன குடைமனு வேந்தன
கரைசெய நூலவழி கோலசெலக கன்னியாம பருவத்
தாசு செயதலாற கன்னிநா டாயதந நாடு கூக

இன்ன வாறுமை யவதரித் திருந்தன ளெனனாப
பொன்ன வாவினா பெற்றவெறி பொருண்கால பொருப்பன
சொன்ன வாயமைகேட டகநகளி தூங்கினா தொழுது
மின்னு வாரசடை முனிவரோரா வினுவரை செயவா கூஉ

திருந்து நான்மறைச சென்னியுந தீண்டிற கரிதாய
இருந்த நாயகி யாவையு மீன்றவெம் பிராட்டி
விரிந்த வனபுகூ தககனும் வெற்பனும் பன்னா
வருந்தி நோற்றலா லவாக்கொரு மதலையாய வந்தாள கூங்

மனித்த னாகிய பூழியன மகளென வீங்குத்
தனித்த காரணம் யாதெனத் தமனியப் பொதுவிற*
குனித்த சேவடிக கனபுடைக குடமுனி யருளகூந
தினித்த தோகதை கேணமினென மெடுத்தாரை செயவான கூச

விசசு வாவசு வெனுமொரு விசசையன பயந்த
நசசு வாள்விழி மடநதைவிச சாவதி நாமம்
அசசு வாகத் மொழியினு ளமபிகைக கன்பு
வைசசு வாழவுறு மனத்தினு டாதையை வணங்கா கூரு

ஐய வம்பிகை தனனையா னனபினுல வழிபட
டுயய வேண்டுமென றுளவ னுலகெலாம் பயந்த
தையன மந்திரந தனைமக டனக்குப் தேசரு
செயய வநநெறி யொழுகுவாள் செப்புவாள் பின்னும். கூக

இறைவி தனனையா தரிப்பதற் கிம்பரிந சிறந்த
குறைவி னன்னகா யாதெனக் கூறுவான கேளவித்
துறைவி ளங்கினோ பயில்வது துவாதச முடிவென
றறைவ ளமபதி யவனிமேற சிவபுர மாமால். கூள

சேடு தாங்குமு வுலகினுட சிறந்தன சத்தி
பீட மூவிரு பத்துநான கவறறினமுற பீடம்
மாட மோங்கிய மதுரையா மறறது போகம்
விடும் வேண்டிய சித்தியும் விளைப்பதென நெண்ணு.

௬௮

அலலு மெல்லுமவா னகாககத் வடைப்பினறிச சுவாககச
செலவ ரங்கடைந துமையருள சித்தியால விளையை
வெலலு வாரதான நெந்தையோ டைவாகள வேண்டி
நலவ ரம்பல வடைந்தனா நமாகளந நகரில

௬௯

எமமை யாரையும் யாவையு மீன்றவங் கயற்கண்
ஆமமை யாவரே யாயினு மனடினா தரிப்போ
இமமை யாகிய போகமவீ டெண்ணியாங் கெய்தச
செமமை யாகிய வினனருள செயதுவீற் றிருக்கும

௭௦

என்ற தாதையை யிறைஞ்சினு ளனுசசை*கொண் டெழுந்தாள
மனறன மாமலா வல்லிபோல வழிகொடு கானங்
குன்ற மாறுபின் கிடப்பமுன குறுகினு ளனபின்
நின்ற வாதியெம பரையரு ணிறைந்தவந் நகரில

௭௧

அடைந்தி எம்பிடி யாடலபோ லாடக கமலங்
குடைந்தது நானமறைக் கொழுந்திடங் கொண்டுறை குறிபாற†
படாந்த பொனமலை வலவியைப் பணிந்துவெங் கதிரோன
தொடாந்த வானசுரு மதியமே யாதியாத் தொடங்கா

௭௨

[எழுச்சடியாசிரியவிருத்தம்]

பெருமபக னல்லுண கங்குலா ணுதவப்
பெற்றலு ணிலைமுதற் பலலுண
அருமபொடி யெளளுண சாந்திரா யணமா
னைந்துபா னறியநீர் தருப்பை
இருமபுத் னுனிநீர் காலிவை நுகாரது
மியற்றரும் படடினி யுறறும
வரம்புற விராறு திங்களு நோற்று
வாடிமேல வருஞ்சுரு மதியில

௭௩

சநநிதி யடைந்தது தாழ்ந்துநின் றிளமாந்
தளிரடிக காஞ்சிசூழ் கிடந்த
மின்னிகா மருங்கு விழையிடை நுழையா
வெழுமுலைச் செமமலாக காரத்த

காண்டம்] தடாதகைபிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம் ஈச

பொன்னிரை வளைககை மங்கலக கழுத்திற
பூண மதிககலை முகத்தின்
இன்னிசை யளிசுழி முருடகுழற கற்றை
யிறைவியை யிமமுறை நினைபா

எச

கோலயாழத தெயவம பராயககரங் குவித்துக
கொழுஞ்சுடாப பசங்கதிர விளககம்
போலதூற பொலலம் பொத்துபொன னிறத்த
போவைநீத தவிழுகடி முலலை
மலைமேல வீக்கிப பத்தாபின கிடப்ப
மலாககுழ ரோயசுவற கிடத்திச
சேலைநோ விழியாண மாடகந திரித்துத
தெறித்தனள பண்ணநிந திசைப்பாள.

எரு

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

ஒளியா லுலகின றுயிரனைதது மீன்போற செவவி யுறநோக்கி
அளியால வளாககு மங்கயறக ணனனே கணனி யனனமே
அளியா லிமவான றிருமகளா யாவியனன மயில பூவை
தெளியா மழலை கிளிவளாதது வினையாட டயருஞ் செயலென்னே.

அண்டக குவைவெண மணற்சிறுசோ ருக்கித் தனியே வினையாடுங்
கொண்டற கோதாய படியெழுத லாகா வருவக கோகிலமே
கொண்டற குடுமி யிமயவரை யருவி கொழிக்குங் குளிர்முத்தால
வண்டற குதலை மகளிரொடும் வினையாட டயரும வனப்பென்னே.

வேத முடிமே லானந்த வருவாய நிறைந்து வினையாடும்
மாத ரரசே முததநகை மானே யிமய மடமயிலே
மாத ரிமவான நேவிமணி வடநதோய மாபுந் தடநதோளும்
பாத மலாசேப புறமிதித்து வினையாட டயரும பரிசென்னே எஅ

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

யாழியன மொழியா* லிவவழி பாடி
யேத்தினு ளாகமெய யுள்ளத்
தாழிய வன்பின் வலைப்படு கருணை
யங்கயற கணமட மாணோ

(பா - ம்.) *மொழியாள்.

சூழிய னுழைமெல விளங்குழற சூதலைத்
தொண்டைவா யகலவமுன மெய்தி
வாழிளங் குழனி யாகியா லயத்தா
வந்தனின ருளவரங் கொடுப்பாள

எசு

இறைஞ்சியஞ் சலித்தா டனனையெம் மனனை
யாதுவேண டினையென வென்று
நிறைந்தபே ரன்பு நின்னடிப் போதி
னீங்கலா நிலைமைதந் தருளென
றறைந்தன ளினனும வேண்டுவ தேதென
றருளவிம மகவுரு வாசிச
சிறந்தவந் தெனபா லருளசுரந் திருக்கத்
திருவுளஞ் செய்யென்ப பணிந்தாள

அய

சிவபரம பரையு மதற்குநோந் தருளவா
டென்னவா மன்னனாய் மலயத்
துவசனென ரொருவன வருமவன கற்பின
றுணைவியாய் வருதியப் போதுன
தவமக வாக வருவலென றன்பு
தந்தனள வந்தவா றிதுவென
றுவமையில் பொதியத் தமிழ்முனி முனிவாக
கோதின னுள்ளவா றுணர்ந்தார

அக

ஐந்தாவது திருமணப்படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

தரைபுகழ் தென்னன் செலவத் தடாதகைப் பிராட்டி தானே
திரைசெயநீர் ஞாலங் காதத் செயல்கிறி துரைத்தேன றெய்வ
விரைசெயபூங் கோதை மாதை விடையவன் மணநது பாராண
டரச்செய திருந்த தோற்ற மறிந்தவா றியமப் லுறறேன க

காயிரும பரிதிப் புத்தேள் கலியிரு முயிப்பச் சோதி
பாயிருங் குடைவெண் டிககட படரொளி நீழல் செய்ய
மாயிரும புவன் மெல்லா மனுமுறை யுலக மீன்ற
தாயினங் குழவி யாகித் தனியர சிருக்கு நாளில் * ௨

மருங்குறையந் தொளிப்பச் செம்பொன் வனமுலை யிறுமாப் பெயதக்
கருங்குழற் கற்றை பாளுட கங்குலை வெளிநு செய்ய
இரங்குநல யாழ்மென றீஞ்சொ லின்னகை யெம்பி ராட்டிக
கருங்கடி மன்றல செய்யுளு செவவிவந் தடுத்த தாக. ௩

பணிதரு மதிக்கொம் பன்ன பாவையைப் பயந்தா னோக்கிக்
குனிதர நிறையப் பூத்த கொம்பனாக கின்னுங் கன்னி
குனிதரு செவவித் தாயுங் கடிமணப் பேறின றெனனாத்
துனிதரு நீரளாகிச் சொல்லினுள் சொல்லக் கேட்டாள ௪

ஆனனை நீ நினைந் வெண்ண மாம்பொழு தாகும் வேறு
பினனை நீ யிரங்கல யானபோய்த் திசைகளும் பெருநீர் வைபபும்
என்னது கொற்ற நாட்டி மீளவலிங் கிருத்தி* யெனனாப்
பொன்னவீர் மலாக்கொம் பன்னுள் பொருக்கென வெழுநது போனாள்.

தேம்பரி கோதை மாதின் றிருவுளச் செயதி நோக்கி
ஆம்பரி சுணாநத் வேந்த ரமைச்சரும் பிறரும் போந்தார
வாம்பரி கடாவித் திண்டோ வலவனுங் கொணாந்தான வையந்
தாம்பரி வகல் வந்தா ளேறினாள் சங்க மாப்ப ௫

(பா - ம.) *தனியரசனிகு நாளில் †நாட்டி யீண்டுவி விருத்தி.

ஆரத்தன தடாரி பேரி யாரத்தன முருடு மொந்தை
ஆரத்தன வடுகை தக்கை யாரத்தன படகம் பம்பை
ஆரத்தன முழுவந் தட்டை யாரத்தன சின்னந் தாரை
ஆரத்தன காளந் தாள மாரத்தன திசைக் ளெங்கும் ௭

வீங்கிய கொங்கை யாரத்த கச்சினா விழிபேற றைப்ப
வாங்கிய சிலையே றிட்ட கணையினா வட்டத் தோலவாந்
தாங்கிய கையா வைவேற றளிராகையா பிணத்தெய வம்போல
ஓங்கிய வாயத் தாரு மேறினா ருடனத் திண்டோ. ௮

கிடைப்பன வருளாற பாரைக் கீண்டு பாதலத்தி னெல்லை
அடைப்பன பரந்த தட்டா லடையவாந் திசைக் ளெட்டும்
உடைப்பன வண்ட முட்டி யொற்றிவாந் கங்கை நீரைத்
துடைப்பன கொடியாற சாரி சுற்றுவ பொற்றிண டோகள் ௯

செருவினமா தண்டந் தாங்கிச் செல்லுமவென கூற்ற மென
அருவிமா மதநீர் கால வரத்தவென குருதிக் கோட்டாற
கருவிவாந் வயிறு கீண்டு கவிழநீர் வாயந் காந்து
பருகிமால் வரைபோற செல்வ பருஉப்பெருந் தடக்கை யானை 10

ஒலியவா திரையி னன்ன வெழுங்கின யோக மாககள்
வலியகா லடக்கிச் செல்லு மனமெனக் கதயிற செல்வ
கலியநீர் ஞாலந் காப்பாந் கட்டையு முடிவிற றோற்றம்
பொலியுமவா ம புரவி யொன்றே போலவந் புரவி வெள்ளம். ௧௧

காலினுந் கடிது செல்லுஞ் செல்வினா கடுங்கட் கூற்ற
மேலினு மிகையுண டாயின வெகுண்டுவெந் கண்டு மீளும்
பாலினா பருவாய் நாகப் பலலினும பிலகு மால்
வேலினா வீயா வென்றி வீக்கிய கழற்கால வீரா ௧௨

எண்புதைத் தெழுந்த வீர ரிவுளிதோ யானை வெள்ள
மண்புதைத் தனப் தாகை மாலைவெண் கவிதை பீலி
விண்புதைத் தனநுண டுளி வெயிலவிடு பரிதிப் புத்தேள
கண்புதைத் தன்பே ரோதை கடலொலி புதைத்தத் தன்றே. ௧௩

தேரொலி கலிநப் பாய்மான* செல்வொலி கொலைவெண் கோட்டுக்
காரொலி வீர ராகக்குந் கணையொலி புனைதாக்க குஞ்சி
வாரொலி கழற்காற செங்கண் மள்ளாவந் திண்டோள கொட்டும்
பேரொலி யண்ட மெல்லாம பிளந்திடப் பெருத்த வன்றே. ௧௪

பரந்தெழு பூழி போபப்ப பகலவன மறைந்து முந்நீரக
கரந்தவன போன்ற னாக கங்குலவந் திறுத்த தேயப்பச
சுரந்திரு ணிறைய முத்தின சோதிவெண் குடையும் வேந்தா
நிரந்தபூண் வயிர வாளு நிறைநிலா வெறிகு மனனே கரு

தோநிரை கலனாயச செலலப பரிநிரை திரையாயத் துள்ள
வாழார சொலியாயக கலல வாடகலன மீனாயக கொடபத்
தாரநிரை கவரிக காடு துரைகளாயத் ததுமப வேழங்
காரநிரை யாகத் தானைக கடலவழிக் கொண்ட தனறே கரு

களளவிழ கோதை மாத ரெடுததெறி கவரிக காடு
துள்ளவந் தணாவா யாசி யொருபுறந் துவனறி யாரப்பத்
தெளவினி யமுத் கீத மொருபுறந் திரண்டு விமம
வளனாவா குழையெய மனனை மணிதகிணடோ நடந்த தனறே.

மீனவன கொடியுங் கான வெம்புலிக் கொடியும் செம்பொன
மானவிற கொடியும் வண்ண மயிறறழைக காடுந் தோட்டுப்
பானலங் கருங்கட செவவாய வெண்ணைகைப் பசுநதோ ணிமபத்
தேனலம் பலங்கல வேயந்த செலவிதோ மருங்கிற செலல கரு

மறைபல முகங்கொண் டேத்தி வாய்தடு மாறி யெயப்ப
நிறைபரம் பரைநீ யெங்க ணிருபாகோன மகளாய வையம்
முறைசெயது மாசு தீரப்பா யடியனேன முகத்து மாசங்
குறையென நிழற்றந் திங்கட கொள்கைபோற் கவிகை காப்ப

அங்கய னேக்கி மானறோக கணித்தொரு தடந்தே ஞாந்து
வெங்கதிர விழாடிச் சூழ்ச்சி மேம்படு சுமதி யென்போன
நங்கைதன குறிப்பு நோக்கி நாறபெரும் படையுஞ் செலலச
செங்கையிற பிரம்பு நீட்டிச் சேவகஞ் செலுத்திச் செலல உரு

அலகினூற் கருவிச் சேனை யாழகட லனைத்துந் தனபோல
மலாதலை யுலக மனறி மகபதி யுலக மாதி
உலகமும் பிறவுஞ் செலல வுலப்பிலா வலிய தாககித்*
திலகவா னுதலான் மனனா திருவெலாங் கவரச் செலவாள் உரு

கயபதி யாதி யாய வடபுலக காவல வேந்தா
புயவலி யடங்க வென்று புழைக்கைமான புரவி மானறோ
பயனமதி துதலவே லுண்கட பாவைய ராய மோடு
நயமலி திறையுங் கொண்டு திசையினமே னூட்டம் வைத்தாள்

வாகழல வலவன நேரை வலியகா லுதைப்ப முநநீர்
ஊரகல னொப்பத தூண்ட வுமபாகோ னனிகத தெயதிப
போவினை யாடு முன்னாப புநதரன மிலைநத துமபைத
தாவிழ வாற்றல சிந்தத் தருக்கழிந தகனறு போனாள். ௨௩

இழையிடை நுழையா வண்ண மிடையிற வீங்கு கொங்கைக
குழையிடை நடநது மீளுங்கொலைக்கணா குழுவந தான
மழைகவிழ கடாதது வெள்ளை வாரண மாவுந கோவுந
தழைக்கிர மணியுந தெயவ தருக்களுந் கவாநது மீண்டாள் *

[கவிநிலைத்துறை]

இவவாறு மறறைத் திசைகாவலா† யாரை யுமபோய்த்
தெவவாண்மை சிந்தச் செருசெய்து நிறைபுந கைக்கொண
டவவாறு வெவலா ளெனமுனறா ணட்ட மேருக
கைவா சிலையான கயிலைக்கிரி நோக்கிச் செலவாள் ௨௪

சலிக்கும புரவித் தடநதேருடைத் தம்பி ராட்டி
கலிக்கும பலதூ ரியங்கைவரை தெயவத் திண்டோ
வலிக்கும பரிமள ளாவழங்கொலி வாங்கி நேரே
ஒலிக்கும படிக்கி டினனாழிதோ றேங்கு மோங்கல ௨௫

வானா கயிலை மலையானமக டனனை நீத்துப்
போனாள்வந தாளென றருவிககட புனலுந கநநீர்
ஆனா வெலியா லனைவாவென றழைஇத்தன நேசு
தானாகையாற‡ றழீஇயெதி நேர்பச சென்றாள் ௨௬

கிடடிப் பொருப்பைக் கிரியோடு கிரிக டாக்கி
முட்டிப் பொருதா லெனவேழ முழங்கிப் பாயப்
புட்டிற் புறத்தார மறத்தார்களை பூட்டு விலலா
வட்டித் துருமே நெனவாரத்து வளைநது கொண்டா ௨௭

ஒடித் திருமா மலையாவல ருமப் ரார்க்கு
நாடிப் பணிதற கரிதாகிய நந்தி பாதந
கூடிப் பணிநதித் திறங்குறலுந் கொற்ற வேனந
தேடிக் கிடையா னுளநதோநதன னநதி யெந்தை. ௨௮

(பா - ம) * கொண்டு மீண்டாள் † திசைக்காவலா.
‡ தானாகையால்.

வெனறிக கணத்தை விடுத்தான கனமீது* பெயத
குனறிக கணம்போற சுழலகண்ணுழல் கொப்ப ளிப்பச
செனறிக கணைப மொழியாளபெருஞ் சேனை யோடும்
ஒனறிக கடலுங் கடலுமபொரு தொத்த தனறே

௩௮

சூலங் கணமழுப படைதோமர நேமி பிணடி
பாலங் களகழுக கடைவாடபடை தண்ட நாஞ்சில
ஆலங் கவிழுகின்ற வயிற்படை வீசி யூழிக
காலங் கலிகஞ்ங் கடலபோன்ற களம் ராரப்பு

௩௯

எறிகின றனவோச சுவவெயவன வாதி யாகச
செறிகின றனபல படைசெந்நிறப் புண்ணீர் மூழ்கிப்
பறிகின றனவும் பிழைக்கின்றனவும் பட்டுத் தாக்கி
முறிகின றனவு முயன்றாவினைப் போக மொத்த.

௩௯

தெரிசிக்க வந்த சிலதேவா சிறைப்பு னூதி
வெருவிப் பறந்த பொழிநதோவிலங் கூாதி மானங்
கருவிப் படையாற சிதைபட்டன கால னூாதி
சூருதிப் புனலுக் கதுகொற்றவை யுண்ட தெனன

௩௯

பொருகின் றதுகண்டு விசசாதரா போகம் வீடு
தருகின் றவனைத் தொழுவானெறி சாநது நேரே
வருகின் றவாவேறு வழிகொடு போவ ரன்புக்
சூருகின் றளிர்மெல லடியாரொடு மூற்ற மஞ்சா.

௩௯

திங்கட படைசெங் கதிரோனபடை சீற்ற மேற்ற
ஆங்கிப் படைதீம புனலானபடை நார சிங்க
துங்கப் படைசிமபு ணெடுமபடை சூற்றச செலவன
வெங்கட படைபன னகவெம்படை மாறி விட்டா

௩௯

கொடபுற றமராடு மிக்கொளகையா தமமி னநதி
நடபுற றவாகைப் படைதூடபட ஞான மூத்தி
பெடபுற றருள வருமெங்கை பிராட்டி வெயய
கடபுற றரவின கணைமாரிக டூற்றி நின்றன

௩௯

கையிற படையற றனாகறபடை தொட்டு வீரா
மெயயிற படுகென்று விடுக்குமுன வீரக கணனி
பொயயிற படுநெஞ் சுடையாத்தவம் போல மாய
நெயயிற படுவச சிரவேலை நிமித்தது வீசி

௩௯

துண்டம் படவே துணித்தககண் வீரா தம்மைத்
தண்டங் கொடுதாக கினளசாயநதவா சாமபிப போனூர்
ஆண்டங்குள சராசரம் யாவையும் தாமே யாகக்கி
கொண்டெங்கு நின்றாள் வலிகடற் வரமபிற றுமோ

௩௮

படையற்று விமானமும்* பற்றற் வற்றுச் சுற்றற்
தொடையற் றிகனமுண் டெழுதோளவலி யற்றுச் செற்றம்
இடையற்று வீர நகையற்றட லேறு போலும்
நடையற் றடைவார நிலைகண்டன னநதி யண்ணல

௩௯

உடையா னடிதாழந திவையோதலு மோத நீத்தச்
சடையா னிளவா ணகைசெய்து தருமச் செங்கண்
விடையான சிலையா னிகலவென்றி விளக்குந தெய்வப்
படையா னெழுந்தா னமராடிய பாரிற் சென்றான

௪௦

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மேவி யாகவப் பாரிடைப் பாரிட வீரரை யமராடி
ஒவி லாவலி கவாநதது மன்றினி யுருத்தெவ ரெதிரநதாலுந
தாவி லாவலி கவரவு மடங்கலின் றணிப்பினு வெனநிறகுந
தேவி யார்திரு வுருவமுஞ் சேவகச் செய்கையு மெதிர்க்கண்டான

ஒற்றை வாகழற் சரணமும் பாம்பசைத்
துடுத்தெவம் புலித்தோலுங்
கொற்ற வாணமழுக கரமும்வெண் ணீற்றணி
கோலமுந ஞானமாபுங்
கற்றை வேணியுந தன்னையே நோக்கிய
கருணைசெய திருநோக்கும
பெற்ற தனவலப் பாதியைத் தடாதகைப்
பிராடடியு மெதிரகண்டாள

௪௨

கண்ட வெல்லையி லொருமுலை மறைந்தது
கருத்தினுண் மடனச்சுங்
கொண்ட மைநதிடக குனிதர மலாநதபூங்
கொம்பரி னொசிற்தொல்குப்
பண்டை யன்புவந திறைகொளக கருங்குழற்
பாரமும் பிடாதாழக
கெண்டை யுண்கணும புறவடி நோக்கமண்
கிளைத்துமின் னெனநின்றான்.

௪௩

நின்ற மென்கொடிக ககலவிசம் பிளையா னிகழத்திய திருமாறம்
அனற நிரதமு தறிவனாஞ் சமதிசீ றடிபணிந* தன்னாயிக
கொன்றை யஞ்சடைக சூழ்கனே நின்மணக சூழ்கனென றலுமன்பு
துன்ற நின்றவட பாரத்தருட சிவபரஞ் சோதிமற றிதுகூறும.சச

என்று தொடடுநீ திசையினமேற சயங்குறித்
தெழுநதுபோந தனையாமும
அன்று தொடடுநம் மதுரைவிட டுனைவிடா
தடுததுவந தனமுனனைத்
தொன்று தொடடநான மறையுரை வழிவரு
சோமவா ரத்தோரை
நன்று தொடடநாண மணஞ்செய வருதுநின்
னகாகுநீ யேகென்றான

சரு

என்ற நாதனமே லனபையு முயிரையு மிருத்திபா யஞ்சூழிக
சூன்ற மன்னதோ மேற்கொடு தூரியங் குரைகட லெனவாரப்ப
நின்ற தெய்வமால் வரைகளும் புண்ணிய நீததமு நீததேகி
மனறன மாமது ராபுரி யடைநதன்ன மதிகுல விளக்கனனா சச

மங்கை நாயகி மங்கல மெதிர்கொள வந்து வானிழி செலவம்
பொங்கு மாளிகை புருநதன ளாகமேற புதுமணத் திறநதீடடி
எங்கு மோலையுயத் தமைச்சாமங் கலவினைக் கியைவன வமைக்கின்றா
அங்கண மாநக ரெங்கனாங் கடிமுர சாணைமே லறைவித்தார. சஎ

[ஊ வேறு]

கன்னிதன மணமுர சறைதலுங் கடிநக
ருறைபவா கரைகெடத்
துன்னிய வுவுகையா கடவுளைத் தொழுகைய
ருடல முகிழ்ப்பெழப்
பன்னிய துதியின ரியலெழின மகளிரை
யழகுசெய பரிசென
இன்னிய லெழிலவள நகரெலாஞ் செயலவினை
யணிபெற வெழிலசெயவார

சஅ

கோதையொ மெபரி சநதனக சூபபை களைநதனா வீசுவா
சீதள மெனபனி நீகநீயச சிந்தின பூழி யடக்குவார
மாதரு மைநதரு மிறைமகண மனறல மகிழ்ச்சி மயக்கின்ற
காதணி குழைதொடி கண்டிகை கழலவன தெரிவிலா தொழிலசெயவார

மங்கல மென மென வினவுவாரா வருமதி
 நாளென வுரைசெய்வாரா
 தங்களை யொலலை தழீஇக்கொளவாரா தாங்கரு
 மோகை தலைக்கொளவாரா
 தங்கனி னெல்லையு மாறுநா ளாறுக
 மென்று செலுத்துவாரா
 நங்கை யருங்கடி காணவோ துடித்தன
 தோளக ணமக்கெனபாரா

ரும

பித்திகை வெள்ளை புதுக்குவாரா பெடபுறு வாராகளும் பெடபுறச
 சித்திர பந்தி நிறுத்துவாரா தெற்றிகள் குங்கும நீவுவாரா
 வித்திய பாலிகை மென்றழை விரிதலை நீர்நிறை பொறகுடம்
 பத்தியின வேதி சிரப்புவாரா தோரணம் வாயில் பரப்புவாரா ருச

நீரிடை மணிமறு கெங்கணு கெடுநடைக காவண நாட்டுவாரா
 பாளைகொள கழுது சுவைக்கழை பழக்குலை வாழை யொழுக்குவாரா
 கோளிறை கொண்டென வாழ்கள கோத்தணி வாராமிசை கொடிநிறை
 வாளரி யெழுபரி யடிபட மத்திகை நிரையென வைப்பரால் ருஉ

பூவொடு தண்பனி சிந்துவாரா பெரியொடு பொறசுணம் வீசுவாரா
 பாவை விளக்கு நிறுத்துவாரா பைந்தொடை பந்தரி னாறுவாரா
 ஆவண மெனன வயிரப்பற வணிமறு கெங்கணு மரத்தனக
 கோவையு மரகத மாலையுங் கோப்பமை யாரமுந் தூக்குவாரா. ருங்

அடுகரி சிந்தூர மப்புலா ரழனமணி யோடை மலைச்சுவாரா
 கடுநடை யிவுளி கழுத்தணி காலணி கலனை திருத்துவாரா
 சுடாவிடு தோபரி பூட்டுவாரா தொடையொடு கவரிக் டுக்குவாரா
 வடுவறு பொறகல் நவமணி மங்கல் தீப மியறுவாரா ருச

பழையன கலனை வெறுப்பராத புதியன பணிகள் பரிப்பராத
 குழைபனி நீர்னை குங்குமங் குவிமுலை புதைபட மெழுகுவாரா
 மெழுகிய வீரம் புலாத்துவாரா விரைபடு கலவைக ளப்புவாரா
 அழகிய கண்ணடி நோக்குவாரா மைந்தரை யாகுல மாக்குவாரா.

அஞ்சனம் வேலவிழி தீட்டுவாரா ராடவா மாபிடை நாட்டுவாரா
 பஞ்சுள பாத மிருத்துவாரா பரிபுர மீது திருத்துவாரா
 வஞ்சியா தேற லருந்துவாரா மருங்கு றளாட வருந்துவாரா
 கொஞ்சிய கனிமொழி கழறுவாரா குழுவொடு குரவைகள் குழறுவாரா.

கினனா மிதுனமெ னசசெலவாரா கிளைகெழு பாணெடு விறவியா
கன்னிய ராசை வணங்குவாரா கடிமண மெய்து களிப்பினால்
இன்னிசை யாழொடு பாடுவா ரீந்தன துகிலவிரித தேநதுவாரா
சென்னியின் மீதுகொண டாடுவாரா தேறலை யுண்டு செருக்குவாரா.

மன்னவா மகளிரு மறையவா மகளிரும
வந்துபொன மாலையைத்
துன்னினா சோபனம் வினவுவாரா கோதைதன
மணவணி நோக்குவாரா
கன்னித நேவலா வீசிய காசறை
காப்புர வாசமென
பொன்ன நூங் கலவையின் மெய்யெலாம் புதைபட
வளனெடும போவரால்

ருஅ

அங்கன கஞ்செய தசம்பின் வாடை பொதிந்தன தோடவிழ்
தொங்கல் வளைந்தன மங்கையா துள்ளிய கவரியி னுள்ளன
கங்கையும் வாணியும் யமுனையுங் காவிரி யுமபல துறைதொறு
மங்கல் தூரிய மாபபன மதமலை மேலனை வருவன

ருக

அங்கவா மனைதொறு மணவினை யணுகிய துழனிய ரெனமறைப
புங்கவ ரினிதுண வறுசுவைப போனக மடுவினை புரிசுவாரா
இங்கடு வனபலி யடிகளுக கெனயதி களையெதிர பணிகுவாரா
சங்கர னடியரை யெதிர்கொளவாரா சபரியை விதிமுறை புரிசுவாரா

இன்னண நகாசெய லணிசெய வினையிலி மணமகன மணவினைக
கன்னியு மனையவ ளென்னினிக கடிநகா செய்மெழில் வளையாம
என்னவ ரியநகா செயலெழி வினையென வுரைசெய்வ தெவனிதன
முன்னிறை மகடமா மணவணி மணபட வினைசெய முறைசொலவாம

கருவி வானமுகி லூரதியைப பொருதநாட கலைமதி மருமாட்டி
செருவில் வாங்கிய விமானமா லைகளெனத் தெய்வத் வரையெலலாம்
மருவி யநநகா வைகிய தம்மிறை மடமக டனைக்காண்பான
துருவி நின்றென நடடன ரெட்டிவான ரெடுநிலை நெடுநதோகன

பளிககி னேழுயா களிற்செய தமைத்தபொற படியது பசுஞ்சோதி
தெளிககு நீலத்தி னுளிக ணிரைமணித் தெற்றிய துறரோசாய
வெளிக்கு ளாடிய வேவியப பாலைபோன மிளிர்பளிங் காற்சோதி
தளிராகும் பித்திய திடையிடை மாகத்ச சாளரத் ததுமாதோ

பலலுருசு செய்த பவளக்கா லாயிரம் படைத்ததிந் திரநீலக
கலலு ருத்தலைப் போதிய தாடகக கவினகொளுத் தரமேல
தலலு ருக்கிய செமமணித் துலாதத்தா லமுதுடற் பசுநதிங்கள்
விலலு ருக்குகன மாடம் தாகிய வேளவிமண்ட பஞ்செய்தாரா.கூச

முததிற் பாளைசெய தவிமர கதத்தினு
மொயத்தபா சிலைதுப்பின
கொத்திற் நீம்பழம் வெண்பொறா கோழரை
சூயினறபூ கமுநதுப்பின
ஞெத்திற் றாங்குபூச செமபொறா பழுகுலை
துக்கிப்பொன னுறறண்டு
வைத்துப் பாசொளி மரகத நெட்டிலை
வாழையு நிரைவித்தாரா

கூரு

பித்தி மாதவி சண்பகம் பாதிரி பிறவுமண டபஞ்சுழல்
பித்தி யாவளாத தளிகளவாய திறந்துபண பாடவின மதுக்காலத்
தத்தி யாயமணங் கவாந்துசா ளரந்தொறுந் தவழந்தொழு கிளந்தென்றல்
பித்தி யாநிறகு மதுத்துளி தெளித்திட்சு செய்தன ருய்யானம்

வேளவிச சாடையும் வேதியுங் குண்டமு
மேகலையொடு தொன்னூற்
கேளவிச சராபினுற் கண்டுணை ணடிவிடை
கிளாசுடா சீவறசு
நீளவிற சாமரம் வலம்புரி சுவத்திக
நிறைகுட மெனவெட்டு
வாளவிட டோங்குமங் கலத்தொழில் செய்பொற்
வகையினு னிருமித்தாரா.

கூள

மணங்கொள சாந்தொடு குங்குமப் போதளாய
மானமதம் பனிநீர்தோயத்
திணங்கு சேறுசெய திருநிலந் தடவிவா
னிரவிமண டலநாணப்
பணங்கொ னாகமா மணிவிளக கிருகையும்
பாவைக் கெடுத்தேந்தக
கணங்கொ டாரகை யெனநவ மணிசூயில்
கம்பலம் விதானித்தாரா.

கூழி

செம்பொற் கோயினமுன சேணடொடு
காவணந் திசையெலாம் கீழுங்ச்செய
தம்பெற் பாணிகைப் பாண்டிலவாய
முளைதெளித் தம்புயத் தவனாதி

உம்பாக கேற்றபொற கம்பல மேலவிரித
துளநுறத தவிசிட்டிடுத
துமபைத் தாழ்சடை யான்றமாக காதனரு
சூழவிட டத்தபபண.

ககங்

கறப கந்தரு வயிரவா ளரிப்பிடா
கதுவப்பொற குறடேற்றி
எறப நெதுகி ராற்குடஞ் சதுரமா
வியற்றிய வெருத்தத்தூண
விறப மெபளிக் குத்தரந் துப்பினால்
விடங்கமே னிலமுனருப
பொறப நூலவழி விமானமபன மணிகளாற
பொலியச் செய்தான.

எய்

அங்க மாறுமே காலகளாய் முதலெழுத
தம்பொறபீ டிகையாகித்
துங்க நானமறை நூல்களே நித்திலந்
தொடுத்தசை தாமபாகி
எங்க ணுயக நெம்பெரு மாட்டியோ
டிருப்பதற் குருக்கொண்டு
தங்கி னுலென நவமணி குயினற்பொற
றவிசது சமைத்திட்டார

எக

புரந்த ரன்றரு கறபகம் பொலந்துகில
பூணமுத் வியநலகச
சுரந்த ரும்பெற லமுதமை வகையறு
சுவையுண முதலாகப
பரந்த தெய்வவான பயப்பச்சிந் தாமணி
பறபல வுஞ்சிந்தித்
திரந்து வேண்டுவ தரத்தர வீட்டினு
ரிந்திர னகாநாண

எஉ

தென்னா சேகரன றிருமக டிருமணத்
திருமுகம் வரவேற்று
மன்னா வந்தெனா தொழுதுகைக கொண்டுதம்
மணிமுடி மிசையேற்றி
அனன வாசகங் கேட்டனா கொணாநதவாக
கருங்கலந் துகினலகி
முனன ரீரத்தெழு களிப்புற மனத்தினு
முந்தினா வழிச்செலவார

எங்

கொங்கா சிங்களா பலலவா வில்லவா
 கோசலா பாஞ்சாலா
 வங்கா சோனகா சீனாகள சாளுவா
 மாளவா காமபோசா
 அங்கா மாகத ராரியா நேரிய
 ரவந்தியா வைதாபபா
 கங்கா கொங்கணா விராடாகண மராடாகள
 கருநடா குருநாடா

எசு

கலிங்கா சர்வகா கூவிள ரொட்டியா
 கடாராகள காந்தாரா
 குலிங்கா கேகயா விதேகாகள பெளரவா
 கொல்லாகள கல்யாணா
 தெலுங்கா கூாசசரா* மசசாகண மிலேசசாகள
 செஞ்சையா முதலேனைப
 புலங்கொண மன்னருந துறைதொறு மிடைநதுபா
 புதைபட வருகின்றா

எரு

இத்த கைப்பல தேயமன நவாகளு
 மெண்ணிடம் பெறுதிணடிப
 பைத்த வாழிபோ நிலமகண முதுகிறப
 பரந்ததா னையராகித
 தத்த நாட்டுள பலவகை வளனெடுந
 தழீஇப்பல நெறிதோறும
 மொயத்து வந்தனா செழியாகோன நிருமகள
 முரசதிா மணமுதூா

எக

வந்த காவல ருழையாசென ஸுணாததினா
 வருகென வருசுயப்பச
 சந்த வாளரிப பிடரணை மீதறந
 தழைத்தருள பழுத்தோங்குந
 கந்த நாணமலாக கொம்பினைக கண்டுகண
 களிப்புற முடித்தாமளு
 சிந்த வீழந்தருள சூரதிடத தொழுதுபோயத
 திருந்துதம் மிடம்புககா

எள

வரைவ ளங்களும புறவினில வளங்களு
 மருத்தண பணவேவித
 தரைவ ளங்களும சலகிவாய நடைக்கலந
 தருவளங் களுமீண்டி

உரைவ ரம்பற மங்கலம் பொலிந்ததிவ
 ஆரீனி நாலவேதக
 கரைக டந்தவன றிருமணஞ் செயவரு
 காட்சியைப் பகாக்கினேன.

எஅ

ஏக நாயகி மீண்டபின் ஞாடபிகந
 திரசித கிரியெயதி
 நாக நாயக மணியணி சுந்தர
 நாயக னுயிரக்கெல்லாம
 போக நாயக னுகிப்போ கம்புரி
 புணரப்பறிந தருணநதி
 மாக நாயகன மாலய னுருத்திரா
 வரவின்மேன மனமவைத்தான.

எங்

சங்கு கன்னனை யாதிய கண்திபா
 தமைவிடுத தன்னனனா
 செங்க னேற்றவா மாலயன முதறபெருந
 தேவாவான பதமெயதி
 எங்க னுயகன றிருமணச சோபன
 மியம்பின ரதுகேடடுப
 பொங்கு கின்றபே ரன்புபின் றளஞறப
 பொள்ளென வருகின்றா

அய

அஞ்சு கோடியோ சனைபுகைந திருமடங்
 கழனறவா தமைப்போலீ
 ரஞ்சு தீயுருத் திராபுடை யுடுத்தவ
 ரழற்கணற பூதங்கள்
 அஞ்சு நூற்றுக திரரண்டத் துச்சிய
 ரரியயன முதறறேவா
 அஞ்சு மாணையு மாற்றலும படைத்தவ
 ரடுகுறட படைவீரா.

அக

புத்தி யட்டகா நலிரு கோடிமேற
 புகப்பெயத் நாகங்கள்
 பத்தி ரட்டியுங் காப்பவா பாரிடப
 படையுடைக கூமாண்டா
 சத்தி யச்சிவ பரஞ்சுட ருதவிய
 சதவுருத் திரரனனா
 உய்த்த ளித்தவீ ரைம்பது கோடிய
 ருருத்திர கணநாதா.

அஉ

பட்ட காரிவா யரவணி பவாபசு
 பதியுருத திரராதி
 அட்ட மூர்த்திகண மேருவி னவிரசுட
 ராடகா தோடேநதும்
 மட்ட ருமலா மகனசெருக கடங்கிட
 மயங்கிய விதிதேற்ற
 நிட்டை யாலவ நெறநியிற நேனறிய
 நீலலோ கிதநாதா

அரு

பால மேற்றசெந தழலவிழி யுருத்திரா
 பதினொரு பெயாவாகைசு
 சூல மேற்றகங் காளக பாலியா
 தூரகத் நெடுங்காரி
 நீல மேற்றபைங் கஞ்சுகப் போரவையி
 னெடியவா நிருவாணக
 கோல மேற்றவ ரெணமாஞா ளிப்புறங்
 கொண்டகேத திரபாலா

அச

செய்ய தாமரைக கண்ணுடைக கரியவன
 செமமலா மணிப்பீடத்
 தையன வாசவ னாத்யெண டிசைப்புலத்
 தமரெண வசுதேவா
 மையில கேளவிசா லேழெழு மருத்துகண
 மருத்துவ ரிருவோவான
 வெய்ய வாளவழங் காந்நண டருக்கரோ
 வெணசுடா மதிசசெல்வன

அரு

கையுங் காலகளுங் கணபெற்றுக் கதிபெற்ற
 கடுமபுலி முனிசசெல்வன
 பைய ராமுடிப் பதஞ்சலி பாறகடல்
 பருகிமா தவனசெனனி
 செய்ய தாளவைத்த சிறுமுனி சூறுமுனி
 சிவமுணா சனகாதி
 மெய்யு ணரச்சியோரா வாமதே வனசுகன
 வியாதன ரதனமனனே

அச

எழுவ ரனனையா சித்தாவிச சாதர ரியக்கா
 கினனரா வேத
 முழுவ ரம்புணா முனிவாயோ கியாமணி
 முடித்தலைப் பலநாகா

வழுவில் வானறவ வலியுடை நிருதாவாள
வலியுடை யசுரேசா
குழுவொடு மடப்பில் பூதவே தாளாவென
கூனிக ளரமாதா

அ௭

ஆணடி னோடய நம்பரு வந்திங்க
ளாற்றிண டிருபக்கம்
ஈண்டு மைம்பொழு தியோகங்கள் கரணங்க
விராபக விவற்றோடும்
பூண்ட நாழிகை கணமுதற் காலங்கள்
பொருகட னதிதிக்கு
நீண்ட மாலவரை திகைய மேகமின
னிமிநதவைம பெருமபூதம்

அ௮

மந்தி ரம்புவ னங்கடத் துவங்கலை
வன்னங்கள்* பதமவேதந
தந்தி ரம்பல சமயநூற் புறந்தழீஇச
சாரந்தநூ றருமாதி
முந்தி ரங்கிய சதூவிதஞ் சரியையே
முதலிய சதுடபாதம்
இந்தி ரங்குநீர் முடியவ ரடியவ
ரிசசியா வெண்சித்தி.

அ௯

ஆயி ரங்கட லீனையவாய்ப் பாரதெழு
மாயிர மணிகத்தூள்
ஆயி ரங்கதி ரணையரா யுருத்திர
ரந்தரத் தவரண்டம்
ஆயி ரந்தகா பட்டெனத் தூந்துபி
மாயிரங் கலந்தாராப
ஆயி ரஞ்சத் கோடியோ சனைவழி
யரைக்கணத் திடைச்செல்வாரா

௧௦

சித்தந் தோமுனி வேந்தருந் தேவருந்
சிவனுருத் தரித்தோருந்
தத்தந் தோமுத் லூரதியா வாரதிகழ்
சந்தன மணிக் கொங்கை
கொத்தந் தேமலாக குழனமனை யாரொடுங்
குளிர்விசம் பாருச்சென
றத்தந் தேரிடை யாளபங்க னணிவரை
கணியராய வருகின்றா

௧௧

இழிந்த லூதியா பணிந்தெழும யாககைய
 ரிறைபுகழ் திருநாமம்
 மொழிந்த நாவினா பொடிபெழு மெய்யினா
 முகிழ்த்தகை முடியேறக
 கழிந்த வனபினா கண்முதற் புலங்கட்குங்
 கருணைவான சுவையூறப்
 பொழிந்த வானந்தத் தேனுறை திருமலைப்
 புறத்துவண டெனமொயத்தார

கஉ

விரவு வானவா நெருக்கற் வொதுகஞுவான
 வேத்திரப் படையோச்சி
 அரவு வராசடை நந்தியெம் பிரானவ
 ரணிமணி முடிதாககப்
 பரவு தூளியிற புதைபடு கயிலையம்
 பருப்பதம் பகலகாலம்
 இரவி மண்டலத் தொடுங்குநா ளொடுங்கிய
 விந்துமண டலமானம்

கங

வந்த வானவா புறநிறப் நந்தியெம்
 வளவலங் குளவெய்தி
 எந்தை தாளபணிந் தையவிண் ணவரெலா
 மீண்டினு ரெனவீண்டுத்
 தந்தி டென்னவந் தழைத்துவேத் திரத்தினுற
 றாதந் தெரிந்துயப்ப
 முந்தி முந்திவந் திறைஞ்சினா சேவடி
 முண்டக முடிஞ்சு*

கச

தீர்த்தன முனபணிந் தேத்துகின் றாகளிற்
 சிலாகஞ்சுத்தன நிருவாயின
 வாததை நல்கியுஞ் சிலாககருண முகிழநகை
 வழங்கியுஞ் சிலாகஞ்சுக்கண்
 பாரத்து நீண்முடி துளக்கியுஞ் சிலாககருட
 பரிசிறந் தெழுந்தண்டங்
 காத்த கண்டனோ மண்டபத் திடைபுகஞ்சு
 கடிமண்க கவின்கொளவான

கரு

ஆண்ட நாயகன் நிருவுளக் குறிப்புணாந்
 தளகைநா யகனுள்ளம்
 பூண்ட காதனமேற் கொண்டெழு மனபுந்தன்
 புனிதமெய்த தவப்பேறம்

ஈண்ட வாங்கணைந தெண்ணிலா மறைகளு
 மிருவரு முனிவோருந்
 தீண்ட ருந்திரு மேனியைத் தனகையாற்
 றீண்டிமங் கலஞ்செய்வான*

சுசு

பூந்து கிறபடாங் கொய்சுகத் தானேபின
 போக்குகோ வணஞ்சாத்தி
 ஏந்தி ரட்டைஞாண படிகை யிறுககிவண
 டிரைக்குநாண மலாக்குஞ்சி
 வேயந்து கற்பகப் புதுமலாச் சிகழிகை
 மிலைநதுநீ றணிமெய்யிற
 சாந்த மானமதந் தண்பனி நீரளாய்த்
 தடக்கையான மட்டித்தான.

சுஎ

இரண்டு செஞ்சுடா நுழைந்திருந் தாலென
 வினைமணிக் குழைக்காநிற
 சுருண்ட தோடுபொற் குண்டலந் திணியிரு
 டுரந்துதோட புறநுள்ள
 மருண்ட தேவரைப் பரமென மதிப்பவா
 மையலவல் விருணமான†
 இருண்ட கண்டமேன முழுமதி கோத்தென
 வினைத்தகண டிகைசாத்தி.

சுஅ

வலங்கி டந்தமுந் நூலவரை யருவியின
 வயங்குமார பிடைச்செனனித்
 தலங்கி டந்தவெண டிகளுந் றமுதெனத்
 தரளமா விகைசாத்தி
 இலங்கி டந்தமா விகைப்பரப் பிடையியைத்
 திருண்‡முகம் பிளந்தாரங்
 கலங்கி டந்தபாற் கடலமுனைத் தெழுமிளங்
 கதிரெனக் கவினசெய்து.

சுசு

திசைக் டந்தநாற் புயங்களிற் படடிகை
 சோத்துவா ளெறிகுநதோள்
 நசைக் டந்தநல லாமனங் கவாநதுயிர்
 நக்கவங் கதஞ்சாத்தி
 அசைக் டங்கலுழ வாரண வுரிவைநீத்
 தணிகொளுத் தரீயமபெய்
 திசைக் டந்தமந் திரபவித் திரமெடுத்
 தெழிலவிர னுழைவித்து.

ஈ

உடுத்த கோவண மிசைப்பொலந் துகிலசைத்
 தூகமைந் தலைநால
 விடுத்த போலவெயின மணித்தலைக் கொடுக்குமின
 விடவிரு புறநதூக்கித்
 தொடுத்த தாரபுயந் தூக்கிநூ புறங்கழல்
 சொற்பதங் கடந்தனபாக்
 கடுத்த தாளிலிட டிருநிதிக் கோமக
 னருந்தவப் பயனபெற்றான

நாக

செங்கண் மாலய னிரதிரன முதற்பெருந்
 தேவாகடும் யாவாகடும்
 மங்க லந்தரு கடைக்கணு யகெனரு
 மங்கலம் புனைந்தானபோற
 சங்கை கொண்டும போதரன முதுகினமேற
 சரணமவைத் தெனாபோந்த
 துங்க மாலவிடை மேற்கொடு நடந்தனன
 சுராகள பூ மழைநூரத்தார

நாட

அந்த ரத்தவ ரந்தர தூதுபி
 யைநதுமாத் தனாசூழ
 வந்த ரக்கரு மியக்கரும பூதந்
 மங்கல வியங்கலலக்
 கொந்த லாக்கருங் குழலர மடந்தையா
 கொளைவலவிஞ் சையாதாளந்
 தந்த சைத்திட மலாந்தபூங் கொம்பாபோற
 சாயந்தசைந் தனராட

நாட

துங்க மாயிரங் கருவியா யிரமலைத்
 தூங்கிருண் முழைதோறுஞ்
 சிங்க மாயிரம் வாயிறந் தாத்தெனச
 சிங்களா யிரந்திண்டோள
 அங்க மாயிர மாயிர முடையவ
 னாயிர முகந்தோறுஞ்
 சங்க மாயிர மாயிர மாயிரந்
 தடக்கையும பிடித்தூத

நாச

போக்கு மாயைவன புணரப்பையு மிருண்மலப்
 புணரப்பையுங் கடந்தெம்மைக்
 காகு நாயக னருசசனை விடாதருட
 கதியடைந்துள வாணன

தூக்கு நோபட வாயிரங் கரங்களாற
 றெமமென முகந்தோறுந்
 தாகக வேறுவே நெழுசூட முழாவொலி
 தடங்கட லொலிசாயப்ப.

ராரு

முனிவ ரஞ்சலி முகிழ்த்தசெங் கையினா
 மொழியுமாசிய ருள்ளங்
 கனிவ ருமபிய வனபினா பரவவுட
 கருத்தொடு* வழிகொண்டோ
 துனிவ ருங்கண் நாதாகொட டதிகரத்
 துணையினா மழைபோலப்
 பனிவ ருங்கண் ராடிய தாளினா
 பாடுநா வினரேத்த

ராக்

இந்தி ரனமணிக் களாஞ்சிகொண் டொருமருங்
 கெய்தமெல லிலைவாசந்
 தந்தி லங்குபொன னடைப்பைகொண் டிசேனோ
 சாவர மருத்துக்கோ
 வந்தி ரங்கொலி யாலவட டம்பணி
 மாறவா ரழாபந்
 தந்து நேரநீக கடவுளபொற கோடிகந்
 தாமரைக கரந்தூக்க

ராக்

நிருதி யாடிகொண் டெதிரவ வடிககடி
 நிதிமுகந் தளக்கேகோன
 கருதி யாயிரஞ் சித்தரிடத் தணடிநன†
 காஞ்சகா வினைசெய்யப்
 பரிதி யாயிரம் பண்டவி யுரகரும
 பனமணி விளக்கேநதச்
 சுருதி நாயகன் றிருவடி முடியினமேற
 சுமந்துபின் புறஞ்செல்ல

ராஅ

கங்கை காவிரி யாதிய நவந்திக்
 கன்னியா குளிர்தூங்கப்
 பொங்கு வாரதிகை கொழுந்தெனக் கவரிகள்
 புரட்டவெண் பிறைக்கேற்றுத்
 துங்க வாளெயிற றிருநூடற் குழிவிழிச
 சுடரழற் செம்பங்கிச
 சங்க வாரகுழைக் குறியகுண டோதரன்
 றண்மதிக் குடைதாங்க

ராக்

இடிகுதம் வானுரு மேறுயா நெடுங்கொடி
 யெகினைவெண கொடிஞாலம்
 முடிகு குழுழிநா ஞ்ளாகடுங் காலென
 மூச்செறி விடநாகந்
 துடிகு வாயவிடு* முவண்வண கொடிமுதற்
 குழந்திசே வகஞ்செய்யுங்
 கொடிகு குழாத்தினுட் கொடியர சாயவிடைக்
 கொடிபுடை பெயாநதாட்.

ராய

கண்ணு தற்பிரான மருங்கிரு கடவுளா
 கபடிவிட டெனத்தோனறும
 வண்ண முததலைப் படையெடுத்த தொருகுட்
 வயிறுடைப் பெருமபூதம்
 பண்ண வப்பதி னெண்படைக் கலமுநதன
 பக்கமாச சேவிப்ப
 அண்ணன முசுசடா முனைத்தொரு வரைநடந்
 தனையதோ மருங்கெய்த

ககக

பந்த நானமறைப் பொருட்டிடரட் டெனவட்
 பாடலசெய் தெதிராபுடப்
 தந்த நேததவா னுயிருண வருத்தெழு
 தழலவிடத் தெதிரோககும்
 அந்த மாதியி லானிழல் வடிவமா
 யாடியி னிழலபோல
 வந்த சுந்தரன சாததுநீ ரொடுதிரு
 மாலையு மெடுத்தேந்த

ககஉ

அன்னத் தேரின் நயனவலப் பாங்கரு
 மராவலி கவாசேன
 வன்னத் தேரின்ன மாலிடப் பாங்கரு
 மலாககரங் குவித்தேத்தப்
 பொன்னத் தேமலாக கொன்றையான வெள்ளியம்
 பொருப்பொடு மெழீஇப்போந்தால
 என்னத் தேரணி மதுரைமா நகாப்புறத்
 தெயதுவா னவவேலை

ககந

[ஹே வேறு]

தேவாக டேவன வந்தான செங்கணமால் விடையான வந்தான
மூவாகண முதலவன வந்தான முக்கணெம பெருமான வந்தான
பூவல ரயனமால் காண்ப பூரண புராணன வந்தான
யாவையும் படைப்பான வந்தா னென்றுபொற் சினன மாப்ப ககச

பெண்ணினுக கரசி வாயிற பெருந்தகை யமைச்ச ரேனை
மண்ணினுக கரசா சேனை மன்னவா பிறரு மீண்டிக
கண்ணினுக கினியான றனனைக கண்டெதிர கொண்டு தாழ்
விண்ணினுக கரச னூரின வியததகு நகரிற் புககான ககநு

முகிற்வழ புரிசை மூதூர் முதற்பெரு வாயி*னீந்தி
அகிற்வழ மாட வீதி வலம்பட வணைவா னை
நகிற்வழ பொலங்கொம் பன்ன நன்னகா மகளி ரம்பொன
துகிற்வழ மருங்கு லாயத் தொகைபுறந் தழுவச் சூழந்தா ககச

தமிழ்முதற் பதினெண் டேதது மகளிருந் தாரு நாட்டின
அமிழ்தமன னவரு முல்லை யம்புயங் குமுத நீலங்
சூழிழந்துங் கோங்கு காந்தள கோழிண ரசோகம வாசம
உமிழ்தர மலாநத் நந்த வனமென வொருங்கு மொயத்தா ககள

எமமைநீர் விடுதி ரேயோ வென்பபோற் கலையுஞ் சங்கும
விமமநாண் மடனு முங்க ணெஞ்சடை வெளியா றுக
உமமைநீத் தோடு மநதோ யுரைத்தன முலாததோ மென்று
தமமைநூ புரங்கால பற்றித் தடுப்போ லாப்பச சென்றா ககச

கடியவிழ் கமலக் காடு பூதத்தோர் கருணை வாரி
அடிமுதன முடியீ றுக வலாவிழிக் குவளை சாதிக
கொடியசெம் பதுமப் போது சூழனமிச்சை சூடு வார்போற்
ரெடியணி கரங்கள் கூப்பித் துதியென வினைய சொல்வா ககச

நங்கையென னேற்றாள் கொல்லோ நம்பியைத் தினைத்தற் கெனபா
மங்கையை மண்பா னென்னே வள்ளலு நோற்றா னென்பார்
அங்கடி மதுரை யென்னே வாற்றிய தவந்தா னென்பார்
இங்கிவா வதுவை காண்பா னென்னநா நோற்றே மென்பார்.கஉ

தென்னவன வருந்தி மேனாட செயதவப் பேரூப பெற்றத்
தனம்கள வதுவை காணத் தவஞ்செய்தா னிலனே யென்பார்
கன்னிதன னழகுக் கேற்ற வழகனிக காளை யென்பார்
மன்னவ னிவனே யனறி வேறின மதுரைக் கென்பார் கஉ

(பா - ம)*முகப்பெருவாயில் †தவப்பேற்ற பெற்ற

நங்கைதன னலனு க கேறப நம்பியைத் தந்த திரத்த
துங்கமா மதினூல வல்ல சமதிதன சூழ்ச்சி யெனபா
அங்கவ டவப்பே நெனபா ரணனை கனனிக கன்றி
இங்கிவன மருக னாக வெத்தவ முடையா னெனபார். கஉஉ

பூரதுகி னெகிழ்ப்பா சூழ்வா புணாமுலையலைப்பா பூசு
சாரதினை யுகுப்பா நாணந தலைக்கொண்டா போலச சாய்வா
கூந்தலை யவிழ்ப்பா வாரிக கூட்டுவா முடிப்பா மேனி
மாந்தளி ரெங்கு மாரண வாளிகள் புதைபச சோவா கஉங்

தண்ணளி யொழுகக்கு சாரநத் குணத்தினைச் சாரநது மிந்த
வண்ணமென மலாக னெனனே வாளியாயத் தைத்த வெனபா
கண்ணாறுங் கூந்தல வேயந்த கடியவிழ நீலத் தாரும
வெண்ணகை யருமபு முலலைத் தாமமும் வெறுத்து வீழ்ப்பா

விமமிச்செம மாந்த கொங்கை மின்னனா சிலாவிற் காமன
கைமமிக்க கணையே றுண்டு கலங்கிய மயக்காற் றங்கள்
மைமமிக்க நெடுங்கண் மூரல வதனமு மவனம் பென்றே
தம்பிறறம் முகத்தை நோக்கா தலையிறக கிட்டுச் செலவா கஉரு

பற்றிய பைம்பொன் மேனிப் பசப்பது தேறா ரண்ணல
ஓற்றைமால் விடையின் மேற்கொண் டிருநதுநம் முளத்து மேவப்
பெற்றன மிதென்கொன் மாயம் பேதைமீர் பெருமா னீண்ட
கற்றைவா சடைபூங்கொன்றை யிதுவன்றோ காணமி னெனபா

திங்களென நெழுநது நம்மைச் சுடுவதென* செந்தீ யெனபா
புங்கவன செனனி மீதுங் கிடப்பதே போலு மெனபா
அங்கவற கிர்த வெப்ப மிலைகொலென றயிரப்பா ராற்றக்
கங்கைநீர் சுமந்தா னெனபா ரத்தையுங் காணமி னெனபா கஉஎ

கலையொடு நாணம் போக்கிக் கருத்தொடு வண்ணம் வேறாய்
உலையொடு மெழுகிட டென்ன வருகுகண் ணீர் ராகிக்
கொலையொடு பயிலவேற் கண்ணா சூரிசிறன் பவனி நோக்கி
அலையொடு மதியஞ் சூடு மையனமெய யனப் ரொத்தா. கஉஅ

நட்டவாக கிடுக்க ணையத் நன்றிகொன் றவாபோற் கையில்
வட்டவாயத் தொடியுஞ் சங்கு மருங்குசூழ கலையு நீங்க
இட்டபொற் சிலம்பிட டாங்கே நன்றியி னிகவா போற்கால
ஓட்டியே கிடப்ப நின்ற ருத்தத்பூங் கொம்ப ரனனா கஉசு

மின்னகு வேறக ணுளோரா விளங்கிழை விடைமே லையன
புன்னகைப் போது நோக்கப் போதுமுப் புரமும வேனின
மன்னவன புரமுஞ் சுட்ட வல்லவோ கெட்டேன வாளா
இன்னவை சுடாது போமோ வேழையேன* புரமு மென்றாள். கநஉ

உழைவிழி யொருத்தி தனக ணுருவெளி யாகித் தோன்றுங்
குழகனை யிரண்டு செம்பொற் கொங்கையு மொன்றாய் வீங்கத்
தழுவுவா னுற்றநங் காணு டடமுலை யிரண்டே யாகி
இழையிடை கிடக்க நீங்கி யிருக்கைகண் டிடைபோ லெயத்தாள

வாரிருங் கொங்கை யாளோரா மாத்ராள வானோ ருயயக
காரிருள விடமுண் டன்று கறுத்ததே யன்று கொன்றைத்
தாரிருஞ் சடையார கண்டந் தையனமீர் தமது நெஞ்சங்
காரிருமபென்றே காட்டக குறியிட்ட கறுப்பே யென்றாள் கநஉ

பொன்னவீர சடையான முன்னே போனகென நெஞ்சு தூதாய†
அன்னது தாழ்த்த தென்னென றமுங்குவா ளொருத்தி கெட்டேன
என்னது நெஞ்சம் போன தென்றென ளொருத்தி கேட்ட
மின்னாள் வேறகண் சேந்தாள விளைத்தன ளவரும் பூசல் கநஉ

செப்பிளங் கொங்கையாளோரா தெரிவைநீர் திருநோக கெம்பால
வைப்பதென மதன்போ லெமமைச் சுடுவதே‡ மதனுக் காவி
அப்பொழு தளித்தாற் போலெம் மாவியு மளித்தா லின்று
மெய்ப்புக முமககுண் டினதேற் பெண்பழி விளையு மென்றாள் கநச

கவனமால் விடையான றனனைக் கடைக்கணித் திலனென றங்கோ
சுவணவான கொடியோ ரோவத் தொழிலவல்லான குறுக நோக்கி
இவனை நீ யெழுதித் தந்தால் வேண்டுங் வீவ் னென்றாள்
அவனையா ரெழுத் வல்லா ரென்றன னாவி சோந்தாள கநரு

வலத்தயன் வரவு காணுண் மாலிடங் காணுள் விண்ணோ
குலத்தையுங் காணுண் மண்ணோ குழாததையுங் காணுண் ஞானப்
புலத்தவா போலக் கண்ட பொருளெலா மழுமான செங்கைத்
தலத்தவன் வடிவாக் கண்டா ளொருத்தித் தையன் மாது. கநசு

முன்பெற்றநங் காவிற செல்ல வண்ணலை முன்போயக் காண்பான
பின்பற்றி யாசைப் பாசம் பிணித்தெழ வோடு வாளோ
பொன்பெற்ற முலையாள் கொம்ப ருகுமலா போலத் தாளின்
மின்பெற்ற காஞ்சி தடப் விலங்கொடு நடப்பா ளொத்தாள. கநஉ

(பா-ம.) *ஏழையேம், †நெஞ்சந் தூதாய்.

‡சுடுவதென

விதுக்கலை மிலைந்து செங்கண் விடையின்மேல் வருமா னந்த
மதுக்கட றனைக்கண் வாயான முகநதுண்டு மகளி ரெல்லாம
புதுக்கலை சரிவ தோரார புரிவளை கழுவல தோரார
முதுக்குறை வகலவ தோரார மூழ்கினா காம வெள்ளம். கசுஅ

பைத்தழ் கெறிக்கு மாடப் பந்திமே னின்று காண்பார
கைத்தலங் கூப்பியாங்கே கண்களு நோக்கி யாங்கே
சித்தமுங் குடிபோய்ச சொல்லுஞ் செயலுமாண் டங்கண் மாண்
வைத்தமண் பாவை போடு வடிவுவேற்றறு நினறார் கசுசு

அனபட்ட புரமுங் காம னாகமுஞ் சுட்ட தீயிம்
மினபட்ட சடிலத் தண்ணென் மெய்யென்ப தறியார நோக்கிப்
பொனபட்ட கலனு மெய்யும் பொரிகினு ரவனைப் புலவின்
எனபட்டு விடுமோ வைய வேழைய ராவி யமமா கசுடு

கொடிகளபூத் துதிநத போதிற கொம்பனா கலைபுஞ் சங்குந
தொடிகளுஞ் சுண்ணத் தூளுஞ் சுராபொழி மலரு நந்தி
அடிகளகைப் பிரம்பு தாககச சிந்திய வண்ட வாணா
முடிகளின் மணியுந் தாருங் குப்பையாய் மெய்தத் வீதி. கசுக

துன்னிய தருப்பை கூட வரசிலை துழாவித் தோயத்துப்
பொன்னியல் கலச நன்னீர் பூசுரா வீச வனனார்
பன்னியா வட்ட மாக வானவிற பதித்தா லென்ன
மின்னிய மணிசெய நீரா சனக்கலம்* விதியாற் சுற்ற கசுஉ

கொடிமுர சாடி செம்பொற் குடமணி நெய்யிற பூத்த
கடிமல ரனைய தீப் மங்குசங் கவரி யென்னும்
படிவமங் கலங்க ளெட்டும் பரித்தநோ பதுமக் கொம்பா
வடிவினா வந்து காட்ட மாளிகை மருங்கிற் செலவான் கசுந

செப்புந் கவாநத் கொங்கை யரம்பையா தீபங் காட்டுந்
துப்புர வனபி னாககுத் தூயமெய்ஞ் ஞான நல்கும்
முப்புந் கடந்தான றனை முமமுறை யியங்க ளோங்கக்
கப்புர விளக்கந் தாங்கி வலஞ்செய்க் கருணை பூத்தான். கசுச

கோயினமுன குறுக லோடு மைம்புலக் குறும்பு தேயத்த
தூயநால வேதச் செலவா சுவத்திக ளோத் நந்தி
சேயிருந் தடக்கை பற்றிச் செங்கணை றிழிந்து நோந்து
மாயனு மயனு நீட்டு மலாககர மிருபாற் பற்றி கசுடு

எதிராதரு மறைகள் காணு தினைத்தடி சுமந்து காணும
முதிராதவன புருவ மான பாதுகை முடிமேற சத்தி
பதிரதவா தலைமேற கொண்டு பாசவல வினைதீராத துள்ளாம
பொதிரதுபே ரினபநலகும் பொன்னடிப போது சாத்தி கசக

பையர வுரியி னன்ன நடைப்படாம பரப்பிப பெயத
கொய்யவிழ போது நீத்தந* குரைகழ லடிந னைப்பத
தெய்வமந தார மாரி திருமுடி நனைப்பத தென்னா
உயயவந தருளு மைய னுள்ளெழுந தருளுமெலலை கசஎ

மங்கல மகளி ரோடுங காஞ்சன மாலை வந்து
கங்கையின முகநத செம்பொற கரகநீ ரனையா வாக்கத
திங்களங் கண்ணி வேயநத சிவபரஞ சோதி பாத
பங்கயம விளக்கி யநநீர தலைபெயது பருகி நின்றாள் கசஅ

பாதநாண மலாமே லீரம புலரவெண படடா னீவிச
சீதமென பனிநீ ராட்டி மானமதச சேறு பூசிட
தாதவிழ புதுமந தாரப பொனமலா சாததிச செனனி
மீதிரு கரங்கள கூப்பி வேறுநின நிதனைச சொன்னாள் கசக

அருமையா லடியேன பெற்ற வணங்கனை வதுவை செயதித
திருநகாத திருவுங் கன்னித தேயமுந கைக்கொண டாளகென
றுரைசெயதா எதற்கு நோவா ருண்ணகை யுடைய ராகி
மருகளு ரியங்க ளாபப வதுவைமண டபத்தைச சாரந்தா. கருஉ

அருத்தநான மறைக ளாபப வரிமணித தவிசி லேறி
நிருத்தனா கிருந்து சூழ நின்றமா லயனை யேனை
உருத்திரா தியரைப பின்னு மொழிநதவா னவரைத தத்தந
திருத்தகு தவிசின மேவத திருக்கடை நாட்டம வைத்தான. கருக

விண்டல வாளை ரேளோ மிடைதலான ஞாலச செலவி
பண்டைய ளன்றி யினறு பரித்தனள பெளவ மேழும்
உண்டவன றனைத தானின றுத்தராத திருத்தி னுளை
அண்டாநா யகனற னுனை வலியிலே வறியே மமமா கருஉ

மாமணித தவிசில வைகி மணவினைக கடுத்த வோரை
தாமவரு மளவும வானத தமனிய மலாக்கொம் பன்னா
காமரு நடன நோக்கிக் கருணைசெய திருநதா னிப்பாற
கோமகள வதுவைக கோலம் புனைதிறங் கூற லுற்றேன. கருந

மாசறுத தெமையா னந்த வாரிநீ ராடடிப பண்டைத்
தேசரு விளக்க வல்ல சிவபரம பரையைச் செம்பொன்
ஆசனத் திருத்தி நான் மணிர்துகுந் குமச்சே ரப்பி
வாசநீ ராடடி னூகண மதிமுகக கொம்ப ரனனா.

கருசு

முரசொடு சங்க மேங்க முழுகிநுண் டுச் சாத்தி
அரசிய லறத்திற கேறப வந்தணாக சூரிய தானம்
விரைசெறி தனிரக்கை யார வேண்டு வவெறுப்பத் தந்து
திரைசெய்நீ ரமுத மனனா டிருமணக கோலங் கொளவாள் கருநி

செம்மலாத திருவும் வெள்ளைச் செழுமலாத திருவுந் தங்கள்
கைம்மலாத தவப்பே றின்று காட்டுவார போல நங்கை
அம்மல ரணிச்ச மஞ்ச மடியிறசெம் பஞ்ச தீட்டி
மைம்மலாக குழனமேல வாசக காசறை வழியப் பெயது. கருசு

கொங்கையின முகட்டிற சாந்தங் குளிர்பனி நீர்தோயத் தட்டிப்
பங்கய மலாமே லன்னம் பவளச்செவ வாயவிட டாப்பத்
தங்கிய வெண்ண வார நூபுரத் ததுமபச் செங்கேழ
அங்கதிரப் பாத சாலங் கிண்கிணி யலம்பப் பெயது கருள

எண்ணிரண டிராடி கோத்த விரிசிகை யிருபத் தொன்றிற்
பண்ணிய கலாப் மீரேழ் பருமநா விரண்டிற் செயத்
வண்ணமே கலையி ரண்டிற் காஞ்சியிவ வகையோ ரைந்து
புண்ணியக் கொடிவண் டாப்பப் பூத்தபோற் புலம்பப் பூட்டி

பொன்மணி வண்டு வீழ்ந்த காந்தளம் போது போல
மின்மணி யாழி கோத்து மெலவிற செங்கைக் கேறப்
வன்மணி வைர யாப்புக கடகமுந் தொடியும் வானத்
தென்மணிக் கரங்கள் கூப்ப விருத்தந் தோளி லேற்றி கருசு

மரகத் மாலை யம்பொன் மாலைவித் துரும மாலை
நிரைபடு* வான விலலி னிழலபட வாரத் தாமம்
விரைபடு களபச் சேறு மெழுகிய புளக்க கொங்கை
வரைபடு மருவி யனறி வனப்புநீர் நுரையு மான கசு

உருவமுத் துவா யமுத துடுத்தபல காசு கோளாய
மருவவக் காசு சூழ்ந்த மாமணி கதிராயக் கங்குல
வெருவவிட டிமைக்கு மார மேருவின புறஞ்சூழ் தாடுந்
துருவசுக் கரம்போற் கொங்கை துயல்வா விளங்கச் சூட்டி கசு

கொடிககய லினமாய நின்ற கோட்சுற வேறும் வீறு
தொடிககலை மதியுந தங்கோன றொலகுல விளக்காயத் தோன லும்
பிடிக்கிரு காதி னுடு மந்தனம் பேசு மாபோல
வடிகுழை மகரத் தோடு பரிதிவாண மழுங்கச சோத்து ககூஉ

மழைக்குமா மதிகு நரபபண வானவிற கிடந்தா லொபப
இழைக்குமா மணிகுழை பட்ட மிலம்பக மிலங்கப பெயது
தழைக்குமா முகிலை மைந்தன றீளையிடல காட்டு மாபோற
குழைக்குநீரத் தகர ஞாழற கோதைமேற கோதை யாரத்து ககூங்

கற்பகங் கொடுத்த விரதக் காமரு கலனக் ளெல்லாம்
பொறபமெயப படுத்து முக்கட புனிதனாக கீறி லாத
அறபுத் மகழ்ச்சி தோன்ற வழகுசெய தமையந தோன்றச
சொறகலை யாளும பூவின கிழத்தியுந தொழுது நோக்கி ககூச

சுந்தர வல்லி தனனைச் சோபன மென்று வாழத்தி
வந்திரு கையுந தங்கண மாந்தனிரக் கைக் கண்டக
கொந்தவிழ் கோதை மாது மறமெல்லாங் குடிக்கொண டேறும்
அந்தனிரச் செங்கை பற்று வெழுந்தனன மறைக் ளாரப்ப ககூரு

[கலிவிருத்தம்]

அறைந்தன தூரிய மாரத்தன சங்கம
நிறைந்தன வானவா நீணமலா மாரி
எறிந்தன சாமரை யேந்திழை யாரவாய்ச்
சிறந்தன* மங்கல வாழத்தெழு செலவம் ககூஅ

அடுத்தன ள் சுந்தரி யம்பொன டைப்பை
எடுத்தன ளாடி திலோத்தமை யேந்திப்
பிடித்தன ள் விரதை பிடித்தன ள் பொறகோல
உடுத்த நெருக்கை யொதுக்கி நடந்தாள் ககூஎ

கட்டவிழ் கோதை யரம்பை களாளுகி
தொட்டன ளாப்பசி தூமணி யால
வட்ட மசைத்தன ள் வனன் மணிககா
கிட்டிழை கோடிகை மேனகை கொண்டாள் ககூஅ

கொடிகளெ னக்குளிர போதொடு சிந்தும்
வடிபனி நீரினா வீசுபொன வண்ணப்
பொடியின ரேந்திய பூம்புகை தீபத்
தொடியணி கையினா தோகையா சூழந்தா ககூக

(பா - ம்) *செறிந்தன.

தோடவி ழோதியா சோபன கீதம்
பாட விரைப்பனி நீரோடு சாந்தம்
எடவிழ மெனமல ரிட்ட படத்திற
பாடக மெல்லடி யைப்பைய வையா களடி

செமமல ராளொடு நாமக டேவி
கைமமலா பற்றின கலவியொ டாககம்
இமமையி லேபெறு வாககிது போதென
றமமணி நூபுர மாபப நடந்தாள களக

ஒலகிணை மெல்ல வொதுங்கின ளனபு
பிலகி யிருந்த பிரானரு கெய்தி
மெலகி யெருத்த மிசைத்தலை நூககிப
புலகிய காஞ்சி புலம்ப விருந்தாள களஉ

[அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்]

அறபக விமைக்குஞ் செம்பொ னரதன பீடத் துமபாப
பொறபக லாத காட்சிப புனிதனே டிருந்த நங்கை
எறபகல வலங்கொண டேகு மெரிகதிர வரையி னுசகிக
கறபக மருங்கிற பூத்த காமரு வலவி யொத்தாள களங்

பண்ணுமின னிசையு நீருந தணமையும் பாலும பாலில
நண்ணுமின சுவையும் பூவு நாற்றமு மணியு மங்கேழ
வண்ணமும் வேறு வேறு வடிவுகொண டிருந்தா லொத்த
தண்ணலு முலக மீனற வமமையு மிருந்த தமமா களச

விண்ணுளரா திசையி னுள்ளரா வேறுளரா பிலத்தி னுள்ளரா
மண்ணுளரா பிறரும் வேளவி மண்டபத் தடங்கி யென்றும்
பண்ணுளா ரோசை போலப் பரந்தெங்கு நிறைந்த மூன்று
கண்ணுளா ரடியினீழல கலந்துளா தமமை யொத்தார களடு

ஆயபோ தாழி யங்கை யண்ணலபொற கரக நீராற
சேயவான சோதி யாடற சேவடி விளக்கிச ராந்தந
நூயபோ தவிழ்ச சாத்தித் தூபமுஞ் சுடருங் கோட்டி
நேயமோ டருசகித தைய னிறையருள பெற்று நின்றான களசு

விண்டலத் தவரு ளாதி வேதியன பாத தீரத்தம்
முண்டகத் தவனு மாலு முனிவரும் புரந்த ராதி
அண்டரு நந்தி தேவு மடுகணத் தவரு மேனைத்
தொண்டரும் புறம்பு முளஞ் நனைத்தனா சுத்தி செயதார களஎ

அததலை நினை மாயோ னுதி*செந கரத்து நங்கை
கைத்தலங் கமலப் போது பூத்ததோர காரத் ளொப்ப
வைத்தரு மனுவா யோதக கரகநீர் மாரி பெய்தான
தொத்தலா கண்ணி விண்ணோ தொழுதுபூ மாரி பெய்தா கள

ஆடின ரமபை மாதா விஞ்சைய ரமுத நீதம
பாடின ரவென ஞாத்துப் பரவினா முனிவா வானோ
மூடினா புளகப் போவை கணத்தவா முடிமேற் செங்கை
சூடினா பலரு மனற்ற றெடுகட வினபத் காழநதா கள

புத்தன ரெறிநத் கல்லும போதென மிலைநத் வேத்
வித்தன ரடிக்சீழ வீழ விண்ணவா முனிவ ரேனோ
சுத்தநா வாசிகூறி[†] குங்குமத் தோயந் தோய்நத்
முத்தவா லரிசி வீசி முழுகினா போக வெள்ளம் கஅ

அமமையோ டப்ப னென்ன வலாமணம் போல நீங்கா
தமமருள வினையாட் டாலே யாற்றநாட் டமியா போல
நமமனோ காணத் தோன்றி நனமணம் புணர ஞாலம்
முமமையு முயநத் வெனனாத தத்தமின மொழிய லுறரா கஅ

காமரு சுரபித் தீம்பால கற்பகக் கனிநெய் கன்னல்
நாமரு சுவைய வினன் நறுமது பருக்கரு செம்பொன்
ஆமணி வட்டத் திண்காற் பாசனத் தமையப் பெய்து
தேமரு கொன்றை யானைத் திருக்கைதொட்டருளக் வென்றார் கஅ

அங்கைவைத் தழுது செய்தாங் கமகிழந் தட்டமுாததி
கொங்கவிழ குழந்தச் செவ்வாய் கோட்டிவாண் முறுவல் பூத்தான
புங்கவா முனிவா கற்பின மகளிரும் போதின மேய
மங்கைய ரிருவ ரோடு மங்கலம் பாட லுறரா கஅ

மாககடி முளரி வாணன் மைந்தரோ டொருங்கு வைகி
நாககளி னடுநா வாரத் துடுவையா னறுநெ யாரத்தி
வாககிட வார மாநடி வலஞ்சுழித் தக்கி வீங்கித்
தேக்கிடு மொலியி னாதது நிமிர்நத் து தெய்வச் செந்தி. கஅ

சுற்றுநான் மறைக் ளாப்பத் தூரியஞ் சங்க மேங்கக்
கற்றநான் முகத்தோன் வேளவிச் சடங்குநூல் கரைநத் வாற்றான்
முற்றமங் கலநான் சாததி முழுதுல கீனாள் செங்கை
பற்றின்ன பற்றி லாக்கே வீட்டுள் பரம யோகி கஅ

இணரொரித தேவுந தானே யெரிவளாப பவனுந தானே
உணவுகொள பவனுந தானே யாகிய வொருவன வையம
புணர்வுறு போக முழுகப் புருடனும் பெண்ணு மாகி
மணவினை முடித்தா னன்னா ன புணர்ப்பையா மதிகக வல்லா.க அசு

பின்புதன பன்னி யோடு பிறைமுடிப பெருமான கையில்
நனபொரி வாங்கிச செநதீ நாமடுத தெனைத்து மான
தனபடி வுணர்நத வேத முனிவாககுத தக்க தானம
இனபகந த்துமப நலகி யெரிவல முறையால வநது. கஅ௮

மங்கலம் புனைநத செம்பொ னமம்மேன மனாட்டி பாத
பங்கய மலரைக கையாற பரிபுரா சிலம்பப் பற்றிப்
புங்கவன மனுவா லேற்றிப் புண்ணிய வசிட்டன நேவி
எங்கெனச செங்கை கூப்பி யெதிர்வர வருடகண சாத்தி கஅ௮

விதிவழி வழாது வேளவி வினையெலா நிரம்ப விவநன
அதிகட லுலகந தேற வாற்றிநான மறைக ளாரப்பக
கதிராமணி நகையரா வாழத்தக காமனைக காயநத நம்பி
மதிநுதன மங்கை யோடு மணவறை தன்னிற புககான கஅ௯

மனிதரு மிமையா தையன மங்கல வனப்பு நோக்கிப்
புனிதவா னவரை யொத்தா ரவாககது புகழோ வெநதை
கனிதரு கருனை நாட்டம் பெற்றவா கடவு ளோரார
பனிதரு மலரிட டேத்தி வழிபடற பால ரன்றோ கக௯

மானிட ரிமையோ ரென்னும் வரம்பில ராகி வேளவி
தானிட ரகல நோக்கித் தலைத்தலை மயங்கி நின்றா
கானிட நடனஞ் செய்யுங் கண்ணுத லருடக னோககால
ஊனிட ரகலு நாளி லுயர்நதவ ரிழிந்தோ ருண்டோ கக௯

மணவறைத தவிசினீங்கி மனறனமண டபத்திற போநது
கணமணிச சேககை மேவிக கருநெடுங் கண்ணன வாணி
துணைவனே முதலவா னோகக்குஞ் சூழ்கணத தொகைக்கு மென் றந
தணவறு செலவந தநதோன சாறுசால சிறப்பு நலகி கக௯

ஏட்டுவாய முளரி யானமா லேனைவா னவருந தத்தம்
நாட்டுவாழ பதியிற செல்ல நலவிடை கொடுத்து வேந்தாக
காட்டுவா னாடிக் காட்டுந தனமைபோ லரசு செயது
காட்டுவா னாகி யையன றிருவுளக கருனை பூத்தான. கக௯

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அதிர்விடைக கொடியங் கயற்கொடி யாக வராககலன பொற்கல னாகப
பொதியவிழ கடுக்கை வேம்பல ராகப புலியதள பொலநதுகிலாக
மதிமுடி வைர மணிமுடி யாக மறைகிடந் தலம்புமா மதுரைப
பதியுறை சோம சுந்தரக் கடவுள் பாண்டிய னாகிவீற நீருநதான் ககசு

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

விண்டவழ மதியஞ் சூடுஞ் சுந்தர விடங்கப புத்தேள
கொண்டதோர் வடிவுக் கேற்பக் குருதிகொப் பளிகுஞ் சூலத்
திண்டிறற் சங்கு கன்னன் முதற்கணத் தேவா* தாழ்ம
பண்டைய வடிவ மாறிப் பாடத் துவன பணியி னின்றா. கககூ

தென்னவா வடிவங் கொண்ட சிவபர னுலகங் காக்கும்
மன்னவா சிவனைப் பூசை செய்வது மறையா றென்று
சொன்னது மன்ன ரெல்லாந் துணிவது பொருட்டுத் தானும்
அநநகா நடுவூ ரென்றோ ரணிநகா சிறப்பக் கண்டான் கககூ

மெய்மமைதூல வழியே கோயில் விதித்தருட் குறிநி நீஇப்போ
இமமையே நனமை நலகு மிறையென நிறுவிப் பூசை
செம்மையாற் செயது நீப வனத்துறை சிவனைக் காலம்
முமமையுந் தொழுது வைய முழுவதுங் கோன டாத்தும் கககூ

பூவரு மயனமா லாதிப் புனிதரு முனிவ ரேனோ
யாவருந் தனையே பூசித் திக்பர மடைய நின்ற
மூவருண் மேலா முக்கண் மூத்தியே பூசை செயத்
தாவா விலிங்க மேனமைத் தகுதியா ரளக்க வல்லா. கககூ

[ஷே வேறு]

மனிதத் நுகர சாகித்தெவ வேந்தாக்கு
மடங்கலாய மடநல்லாக
கினிதத் வைங்கணைக் காளையாய நிலமகட
கிணாததுழா யணிமாலாய
அனிதத் நித்தமோந் திக்பரத் தாசைநீத்
தகந் தெளிந் தவாக்கொன்றாயத்
தனிதத் மெய்யறி வானநத் மாமபர
தத்துவமாய நின்றான். கககூ

ஆகச் செய்யுள்—எகூ.

ஆ ரு வ து

வெள்ளியம்பலத்

திருக்கூத்தாடியபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

உலகிய னிறுத்து வானவந் தொருபரஞ் சடாவான றிங்கட
குலமணி விளககை வேட்டுக கோமுடி கவித்துப் பாராண
டிலகுறு தோற்ற மீதான முனிவர ரிருவா தேற
அலகிலா னநதக கூத்துச் செயதவா றறைய லுற்றம க

புண்ணிய மலாமென கொம்பை வேட்டபின் புவனந் தாங்குங்
கண்ணுதன மூத்தி யாய் கவுரியன மணத்தில் வந்த
மண்ணியல வேந்தா வாணோ மாதவா பிறரு முண்ண
நண்ணுதி ரென்ன லோடு நண்ணுவா விரைவி னெயத் உ

பொன்னவா கமலம் பூத்த புனிதநீ ராடித் தத்தம்
நன்னெறி நியம முற்றி நண்ணினா புலிககா லோலும
பன்னக முனியுந் தாழ்நது பரவியம் பலத்து ளாடும
நின்னரு ணடங்கண் டுண்ப தடியேங்க ணியம் மென்றா ங

என்ன லு மநதக கூத்தை யிங்குநாஞ் செய்துந் திலலைப்
பொன்னக ருலக மெல்லா முருவமாம புருடற் குள்ளம்
இன்னதாந் துவாத் சாநத் மென்றிறை யருளிச் செய்ய
மன்னவ வேனை யங்கம் யாவென மன்னன சொல்வான ச

அரைக்குமே லுலகே மென்று மரைக்குக கீழுலகே மென்றும்
உரைக்கலா லுலக மெல்லா முருவமாம புருடற் கிரத்த
தரைக்குமே லனநதந் தெய்வத் தானமுண் டனைத்துங் கூறின
வரைக்குறு சிலதா னங்கள் வகுத்துரை செயயக கேணமின ரு

திருவள ராநா மூலந் திருவானைக் காவே குயயம்*
மருவளா பொழிலகு முண்ணு மலைமணி பூர நீவிா
இருவருங் கண்ட மனற மிதயமாந் திருக்கா ளத்தி
பொருவருங் கண்ட மாகும புருவமத் தியமாவ காசி. க

பிறைதவழ கயிலை குனறம் பிரமந திரமாம வேதம்
 அறைதரு துவாத சாநத் மதுரையீ ததிக மெநத்
 முறையினு லெனனின முன்னாத தோன்றிய முறையா லெனறக
 கறையறு தவத்த ரோடு கவுரியன கோயில புககான ள

தன்னரு ளதனு னீத்த தன்னையே தேடிப் போநத்
 மின்னவா கயிலை தானே விடையுரு மாறி யிங்ஙன
 மன்னிய தேயோ திங்கண மண்டல மேயோ வென்னப்
 பொன்னவி வுமானக கீழ்பால வெள்ளியம் பொதுவுண் டாக அ

மினபயில பரிதிப் புத்தேன பாறகடல விளங்கி யாங்குப்
 பின்பதன மிசைமா ணிக்கப் பீடிலைக தோன்றிற் றன்ன
 தன்பாத முளமே யாகு மல்லது வேதச செனனி
 எனபதா மலீதே யனறி யாதென விசைக்கற பாற்றே கூ

அன்னதோ தவிசி னுமப் ராயிரங் காததா ளளளித்
 துன்னிருள் விழுங்குங் கோடி சூரிய ரொரு காலத்து
 மன்னின ருதித்தா லொப்ப மனமொழி பக்கங் கீழ்மேற்
 பினமுதல கடநத் ஞானப் பேரொளி வடிவாயத் தோன்றி ட

முநதுறு கணங்கண் மொநதை தண்ணுமை முழக்கஞ் செயய
 நநதிமா முழவந தாகக் நாரண னிடக்கை யாப்பப்
 வநதுகந் தருவ ஞாலின மரபுளி யிருவா பாட
 ஐநதுதுந் துபியுங் கல்லென றாகவி முழக்கங் காட்ட. கக

மதுமுகத் தலாநத் வெண்டா மரைமகள் சுருதி கூட்டச
 சதுமுகத் தொருவன சாம கீதயாழ் தடவிப் பாட
 விதுமுகத் தருகு மொய்ககு மீனென ஞான வெள்ளிப்
 பொதுமுகத் தமரா தூற்றும் பூமழை யெங்கும் போப்ப. கஉ

பொருங்கட னிறத்த செந்தீப் பொங்குளைக் குறளன மீது
 பெருங்கடல வடவைச் செங்கண் பிதுங்கமேற் திரிநது நோக்கி
 முருங்கட லெரியிற் சீற் முதுகிற வலத்தா னுன்றிக்
 கருங்கடன முளைத்த வெய்யோன காட்சியிற் பொலிநது நினறு.

கொய்யுஞ்செங் கமலப் போது குவிந்தென வெடுத்தக கூத்தச
 செய்யுமபுண்ட டரிகத் தாளுந் திசைகடந் துளவீ ரைநது
 கையுந் திண பட்டையுந் தெய்வ மகளிராமங் கலநாண் காத்த
 மையுண்ட மிடறுஞ் சங்க வாராகுழை துழைநத் காதம். கச

செக்கரஞ் சடையுந் தேசார வெண்டிரு நீறுந் தெய்வ
முக்கணு முரக்க கச்ச முள்ளெயி றிமைக்கு மாரபும
மைக்கருங் கயற் கணங்கை வல்லியி னெதுங்கி நிற்கும
பக்கமு மவண்மேல் வைத்த பாவையு நகையுந் தோன்ற. கரு

கங்கையா றலம்பு மோசை கடுகைவண் டிரங்கு மோசை
மங்கல் முழவி னோசை மந்திர வேத வோசை
செங்கையா டெரியி னோசை திருவடிச் சிலம்பி னோசை
எங்கணு நிரம்பி யன்ப ரிருசெவிக் கமுத் மூற்ற. கங்

ஆடினா னமல் மூர்த்தி யஞ்சனி முகிழ்த்துச் செனனி
சூடினா ரடியில் வீழநதா சுருதியா யிரரா வாரப
பாடினா பரமா னந்தப் பரவையிற் படிந்தா ரனபு
நீடினா நிருத்தா னந்தங் காண்பது நியமம் பூண்டா கங்

முனிவாகந் தருவா வாணோ தானவா மோன யோகா
புனிதகிம் புருட ராதிப் புலவரு மிறைஞ்சி யனபின்
கனிதரு மின்பத் தாழ்ந்தா திருமணங் காண வந்த
மனிதருங் காணப் பெற்றா மாதவா பொருட்டான மனனோ கங்

ஆனந்தனா முனிவா வேந்த னளவிலா னந்த மூற்
மனந்தனி னிரம்பி மேலும் வழிவது போல மாபம
புனைந்தபுண ணியவெண் ணீறு கரைநதிடப் பொழிகண் ணீருள*
நனைந்திரு கரமுங் கூப்பி நாத்தனைப் பாடு கினுன கங்

பராபர முதலே போற்றி பததியில் வினாவாய் போற்றி
சராசர மாகி வேறாய் நின்றதற் பரனே போற்றி
கராசல வுரியாய் போற்றி கனகவம் பலத்து ளாடும்
நிராமய பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி உங்

ஒன்றாகி யைந்தா யையைந் துருவாகி வருவாய் போற்றி
இன்றாகிச் சென்ற நாளா யெதிராளா யெழுவாய் போற்றி
நன்றாகித் தீய தாகி நடுவாகி முடிவாய் மன்னுள
நின்றாடும் பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி உக

ஆடியரேம் பொருட்டு வெள்ளி யம்பலத் தாடல் போற்றி
பொடியணி தடநதோள போற்றி புரிசடை மகுடம் போற்றி
கடியவிழ் மலாமென கூந்தற் கயலனிழி பாகம் போற்றி
நெடியதற் பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி உஉ

(பா - ம) *கண்ணீரு †நெடியநற் பரமானந்த, நெடியவ பரமானந்த.

என்றுநின் தேத்தி னுனபின் னிருவரை நோக்கி வெள்ளி
மன்றுணின் ரூடா நின்ற மறைமுதல் கருணை கூர்ந்து
நன்றுநீர் வேட்ட தென்னென றருளசெய நாதன பாதந
துன்றுமெய யனபிற முழந்து தொழுதநின் நிதனைச் சொல்வார உங்

எந்தையித் திருக்கூத் தென்று மிநிலை நின்றியா வாகும*
பந்தவெம் பாச நீங்கப் பரிந்தருள்† செய்தி யெனனச
செந்தமிழக கன்னி நாடு செயதமா தவப்பே ரெயத்த
தந்தன மென்றான வேதந தலைத்து மாற நின்றான உச

அராமுனி யீது வேண்டு மாதிமெம் பெரும விரத
நிராமய பரமா னந்த நிருத்தரோ கண்டோ ரெல்லாந்
தராதல் மிசைவந் தெய்தாத தனிகந்தி பெறுதல் வேண்டும
பராபர வென்று தாழ்ந்தான பகவனு மதற்கு நோந்தான உநி

ஆரத்தனா கணத்தோர் கைகோத் தாடின ரலாபு மாரி
தூரத்தனா விண்ணோர் கண்ணீர் துளுமபினா முனிவ ராகம்
போரத்தனா புளக மனபிற புதைந்தனா விழுங்கு வாரபோற்
பாரத்தனா புலங்க கொண்டார பரவியவ விருவா தமமை. உங்

[ஊ வேறு]

அனிதத் மாகிய பூதமைம் பொறிபுல
தையா முருகி
இனிதத் மாயையோ டிருவினைத் தொடக்கினு
மிருளினும் வேறுகித்
தனிதத் யோகிக ளாகநிறைந் தாடிய
தனிப்பெருந் திருக்கூத்தைக
குனிதத் வண்ணமாக கண்டவாக கிகபரங்
கொடுத்தவ னுறைகின்றன ‡

உள

குனிவி லாநிறைத் தினந்தொடுத்த தெதிராவரு
கொடுவினா திரையெல்லை
புனித வாடக முளரிதோயந் தத்தனிப்
பொதுநடந் தரிசித்தவ
கினித் மாநது நூற் றெண்படங் கைந்தெழுத்
தெண்ணியிநீதிநிலைநிறுது
கனியு மனபினு ரெண்ணிபாங் கெயதுவா
கருதிய வரமெல்லாம்

உஅ

ஆகச் செய்யுள் - அஉரு

(பா - ம்) *நின்றியாகும †பரித்தருள் ‡உறைகின்றும்
§இனிது வைகியா யிரத்தெட்டெம் மந்திரமெண்ணி

ஏழாவது

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்

[கலிநிலைத்துறை]

பன்ன கேசறு மடுபுலிப பாதனும் பணிய
மின்னு வாசடை மன்னவன வெள்ளிமன முடல்
சொன்ன வாறிது பசித்தழல் சடவொரு பூதம்
அன்ன மாமலை தொலைத்தவா றெடுத்தினி யறைவாம.

க

கன்னி யாககர சாயினுள் கடிமனை புருந்த
மின்னி யறசடை மா கவா வேதிய ரேனோ
எநநி லத்துள மன்னவா யாவாகு முறையே
பொன்னி யறகலத் தறுசுவைப போனக மருத்தா

உ

பூச கினறவு முடுபுலிப பூணபவும் பழக்காய
வாச மெலனிலை யேனவு மமமுறை வழங்காத
தேச மன்னவ ரேனையோச செலலுநாச* செலுத்தி
சாச னனபுறு கறபினு ளிருக்குமவ வேலை

ங

மலாவளத் தொழிற புலவாவத் தடியினை வணங்கி
அடிய ரேமடட போனக மாயிரத் தொன்றின
இடைய தாயினுந் தொலைந்தில் ஓயாங்கணமேற செயயக
கடவ தேதெனப் பிராடடிதன் கணவாமுன குறுகா

ச

பணிநதொ துங்கிரின றடிகண்முப பத்துமுக கோடி
கணங்க டமமொடு மிங்கெழுந் தருளவது கருதி
இணங்கு மின்சுவைப போனக மெலலையின முக்கி
உணங்கு கினறதுண டெஞ்சிய தெனைத்தென வுரைக்கின

ரு

இமையக குன்றமு மடைகலா யிதன்புறங் கிடந்த
சிமையக குன்றுக ளீட்டமுஞ் சோநதென நிமிரச
சமையக கொட்டிய வாலரிப புழக்கலுஞ் சாதக
கமையக கொட்டிய கற்களின் வருக்கமு மாரும†.

கூ

(பா-ம) *எனையோ செலலுநா †வருக்கமுமனைய, வருக்கமுமனைத்தே.

என்ற போதிமை யெம்பிரான நேவிபா ரிடத்தில
ஒன்று மனபினு லொருவினோ யாடலை நீனைத்தோ
தன்ற னிககுடைப பாரிடத் கலைவன தாற்றல
அன்றி யாவரு மறிந்திடக் காட்டவோ வறியேம எ

சிறிது வாணகை செய்துமு வேந்தரிற் சிறந்த
மறுவின் மீனவ ன்ருமபெறன மகளுனக் கரிநிற
பெறுவ தேதுவான றருவுநின் பணிசெய்ப பெற்றிங்
குறைவ தேற்பிறா திருவெலா முன்னதே யன்றே. அ

அளவி லாதநின் செலவத்தின் பெருக்கைநா மறிய
வினோவு செயத்னை போலுநின் விருந்துண்ப பசியாற
களைய டைந்தவ ராகி*நங் கணத்தினுட காணோந்
தளவ முரலா யாளுசெய்த தக்கதே தென்றான சு

அடுக்க நின்றதுண டோதா னகட்டிடை வடவை
மடுக்க வுன்னினு னதுவந்து வயிறெறி பசியாயத்
தொடுக்க வாலமுண டாகுடல சோரநது†வோத தாள்
ஒடுக்க முறறைய பசியினு லுயங்கினே னென்றான டி

குடையெ டுக்குமிக குறியதாட குறடகொரு பிடிசோ
றிடுமி னப்பறஞ் சோறுமா லெனத்தொழு தெல்லாம
உடைய நாயகி போயினுள குறியனு முடனே
நடைத் ளாநதுகண புதைநதுவாய புலாந்திட நடந்தான கக

படைக்க ணைவல ரிஹமகள் பணியிற்ற பசினோய
தொடுத்த வனற்றைக் கொண்டுபோய்ச் சொன்றிமுன விடுத்தா
அடுத்தி ருந்ததே கண்டன ரன்னமா மலை ய
எடுத்த யினறது மடிசிலங் கிருந்ததுங் காணா கஉ

சிலம்பு தூபுரச சீறடிச சேடியா சிலலோ
அலம்பு வாலவனைக் கைநெரித் தத்சய மடைந்தா
புலம்பு மேகலை யாரசிலா பொருக்கென வெருண்டா
கலம்பெய பூணமுலை யாரசிலா கணபுதைத் திரிந்தா.† கங

முரவை போகிய முரிவிலவான முரலபால வறையல்
கருணை தீம்பய றடுதுவை பவெக்கக் கறிகள்
விரவு தேம்படு பாறயி ரிழுதுதேன வெள்ளம்
வரைவி லாதன மிடாவொடு வாரிவாய மடுத்தான கச

(பா - ம) *களையடைந்தவராக †அகட்டிடை யமுலை யிடுக்கண்
செய்திடு வடவைபோ லெரிவுற நீனைத்தான துடைக்கு மால் முண்டாக்
குடன சோரநது †கணபுதைத்திருந்தா.

பலப முககுவை வேற்றுருப பண்ணியங் கன்னன
மெலசு வைத்தண்டு தெங்கிவை யன்றியும் வேவா
வலசி காய்களின் வருக்கமு துகுநதுமா ருமல
எல்லை தீரநவ பண்டமு மெடுத்தவாய மடுத்தான

கரு

பாரித துள்ளவிப பண்டமும் பருஉக்குறுங் கையால்
வாரித தனபெரு வயிறறிடை வைப்பவுந் துடுவை
பூரித தாகுதி பண்ணிய தழலென்ப பொங்கிக்
கோரித தொன்பது வாயிலும் பசித்தழல் கொளுத்த.

கசு

அலங்க லோதிகண டதிசய மடைநதுதன னனபின்
நலங்கொ ணுயகன முனபுபோய நாணமுட கிடப்ப
இலங்கு பூங்குழல் சுவனமிசை யிறக்கியிட டொலகி
நிலங்கி னைத்துநின் ருணிலை கண்டன னிருபன

கள

அஞ்சி லோதியை வினவுவா னறிகலான போலக
குஞ்சி யாரழ லன்னவக குடவயிற் றவனுன
டெஞ்சி யுள்ளவேற பூதங்க ளின்னமும் விடுத்தன
நெஞ்சு வப்பவே யருத்துது மென்னலு நிமலை

கஅ

ஐய வினனுமிக குறடபசி யடங்கிடா வேறு
வெயய பாரிட வீரரை விடுத்தியே லெடுத்த
வையம யாவையும் வயிறறிடை வைப்பரே யிதறை
செயய காலருத் திரப்பெயா தேற்றமா முனக்கே

கக

சங்க வாகுழைக் குறணமகன றனசெய ருளே
இங்கு வந்துரை செயதிட வந்தியென றிறைமுன
மங்கை நாயகி குமுதவாய மலாபொழு தெயிறறுத்
திங்கள் வாயமுழை யானபசித் தீச்சுட வந்தான.

உடு

நட்ட மாடிய சந்தர நங்கையெம் பிராட்டி
அட்ட போனகம் பனிவரை யனையவாயக கிடந்த
தொட்டு வாயமடுத் திடவுமென சுடுபசி தணியா
திட்டு ணாதவா வயிறுபோற காந் துவ தென்றன

உக

கையா முப்பரத் திட்டதீ கடுமபசி யுருவாயப
பொயய னேனவயிற் றிடைக்குடி புதந்ததோ வென்னுங்
கையெ றிந்திடு மண்டங்கள் வெடிபடக கத்தும்
ஐய கோவெனு முயிரத்திடு மாவிசோந் தயரும்

உஉ

எட்டாவது

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத் தபடலம்

[கலிநிலைத்துறை]

வேத நாயகன பாரிட வேந்தனுக் கமையா
ஓத னாதிக ளருத்திய தனமையீ துவையும
போத ராமையா லமைவுறப் போனகக் குழிதந
தோத மாநதி யருத்திய செயதியு முரைப்பாம

க

கவன மாலவிடை யாளிபின கடிகமழ தெனறற
பவன மாமலை யாடடியைப் பாரத்துளே நகைத்துத்
தவன மாபசி யுடையவன றனபொருட் டனன
புவன மாதனை நினைத்தன னினைக்குமுன போந்தாள

உ

நாறற டநதிசைத் தயிராககட னனநதலை நிலங்கீண
நேறெ முநதுநாற கிடங்கரா யுதித்தெழுந் தாங்கு
மாறற ருஞ்சுவைத் தீநதயிர வாலரிப் பத்ததோ
டேறெ முநத்து நாறகுழி யிடத்திலும் பொங்கி

ங

குரும திககுல மன்னவன மருகனக் குணடப்
பெருவ யிறறிரு பிறையெயிற றெரிசிகைப் பேழுவாய
ஒருகு றடகுடை வீரனை யுனபசி தணியப்
பருகெ னப்பணித் தருளலும் பாரிடத் தலைவன

ச

அத்த யிரப்பதக் கிடங்கரி லலைகடல கலகஞ்
மத்தெ னககரம் புதைத்தெடுத் தெடுத்துவாய மடுத்துத்
துயத்தி டப்பசி விடுத்தது சுருதிநா யகனறூட்*
பத்தி வைத்துவீ டுணாந்தவா பழவினைத் தொடர்போல.

ரு

வாங்கி வாங்கிவாய மடுத்தலு முடம்பெலாம வயிராய்
வீங்கி னுன்றரை கிழிப்பப் பொருப்பென வீழநதான
நீங்கு நீளுயிரப் பிலனுடல புரண்டன னீர்வேட்
டாங்கு நீர்நிலை தேடுவா னுயினு னெழுந்தான.

கூ

ஆவி யன்னவாப பிரிந்துறை யணங்கனா போலக
காவி நாணமலா தாமரைக கடிமலா வாட
வாவி யோடையுங் குளங்கனும் வறப்பவாய வைத்துக்
கூவ நீணிலை நீரகனும் பலசயற்க குடித்தான.

எ

அனைய னாகியு நீநசை யாற்றலன் வருந்தும்
வினைய னாகிவா னதிசசடை வேதியன் பாதத்
தினைய நாதனுந் தன்றிரு முடியினமீ திருக்கூடம்
நனைய நாணமல ரோதியைப் பார்த்தொன்று நவிலவான

அ

தேங்கு நீரத்திரை மாவிக்கைச் செலவிநீ யிருந்
வாங்கு நீரத்தடம் புரிசைசூழ மதுரையின் மாடோ
ஓங்கு நீத்தமா யொல்லென வருதியென றுரைத்தான
நீங்கு நீரத்திரு மாதவ னொருமொழி நிகழ்கதும்.

கூ

அன்று மெம்பிரா னணையாற் பகீர்தன் பொருட்டுச்
சென்று நீயொரு தீரத்தமாயத் திளைப்பவா களங்கம்
ஒன்று தீவினைத் தொடக்க ற்த தொழுகெனப் பணித்தாய்
இன்று மோநதி யாகெனப் பணித்தியே லெனனை

டு

தெரிசித் தோரபடிந் தாடினோ செங்கையா லேனும்
பரிசித் தோரபவத் தொடர்ச்சிவின் பற்றுவிட டுளளத்
துருசித் தோரவறு பத்தியும் விசையை முணாவாய்
விரிசித் தோரவறு மெய்யுணா வாலவரும் வீடும

கக

தந்தி டப்பணித் தருளெனத் தடம்புனற் செலவி
சுந்த ரப்பெருங் கடவுளை வரங்கொண்டு தொழுது
வந்த ளப்பிலா வேகமொ டெழுந் துமா நதியாய்
அந்த ரத்துநின் றழிபவ ளாமென வருமால்

கஉ

[கலிவிருத்தம்]

திரைவளையணி கரமுடையவன் செழுமணிந் கையுடையாள
றுரைவளைதுகி லுடையவள கொடி நுணுகிடையவ ளற்றனீள்
விரைவளைசூழ லுடையவளகயல் விழியுடையவள் வருவாள
வரைவளைசிலை யவனமுடிமட வரன்தவடி வினுமே

கங

விரைபடுமகி லரைபொரிதியில் வெயிலவிடுமணி வரையோ
டரைபடமுது சினையலற் ற வடியொடுகடி தகழாக
குரைபடுகழ லிறவுளாசிறு குடியடியொடு பறியாக
கரைபடவெற் வதுவருவது கடுவிசைவளி யெனவே.

கச

பிணையொடுகலை பிடியொடுகரி பிரிவிலவொடு பழுவப
பணையொடுகரு முசுவிறனை பறழொடுதழு விபதன
துணையொடுகவி பயினமரநிரை தொகையொடுமிற வுளாவென
கணையொடுகிலை யிதெனாடுமெறி கவெனாடுகொடு வருமால் கரு

அடியிறநெடு வரையுதவன வகழவனவகழ மடுவைத
திடரிடுவன மழைசெருகிய சினைமரநிரை தலைகீழ்
படவிடிகரை தொறுநடுவன படுகடலுடை முதுபா
நெடுமுதுகிரு பிளவுறவரு நெடுநகியின வலையே கங

பிளிரெலியின் முதுமாமகழ பெருவலியின் வசையா
வென்றிடிவன வெற்றமணியின் விரைசெலவின் மதமோ
டொளிறளியின் துரைமுகபட முடைபனவென வரலால்
களிறுனையன மதுவிதழிகள் கவிழ்சடையணி குடினா கள

நீடியபில முறுநிலையின் நிருமலனமதி முடிமீ
தாடியசெய வினவெயிலுமி நுருமணிதலை யினநீள
கோடியகதி யினநிரைநிரை குறுகியபல காலின
ஒடியவலி யினவளையுட லுரகமுமென வருமால் கா

மண்ணகழதலின் வளையணிகரு மாவனையது மிசைபோய
விண்ணளவலி னவுணாகளிறை விடுபுனலொடு நெடுகும
அண்ணலையனை யதுசுவையிழு தனையனைவுறு செயலாற
கண்ணனையனை யதுநெடுகிய கடுகியகதி நதியே. கக

திகழதருகரி பரிகவரிகள் செழுமணியொடு வருமா
றிகழதருகுட புலவாசாக னெறிசெயதுகவா திருவோ
டகழதருபதி புகுமதிசூல வரசனையகை யலதேற
புகழதருதிறை யிடவருகுட புலவாசனு நிகரும உடு

ஆரொடுமட லவிழ்பனையொடு மரநிகரிலை நிம்பத
தாரொடுபுவி யொடுகிலையொடு தருகயலொடு தழுவாப
பாரொடுதிசை பரவியதமிழ் பயிலரசாகள குழமிச
சீரொடுபல திருவொடுவரு செயலனையது நதியே உக

[கலிநிலைத்துறை]

கல்லார கவிபோற கலங்கிக்கலை மாணட கேளவி
வல்லார கவிபோற பலவானறுறை தோனற வாயத்துச
செல்லாறு தோறும் பொருளாழ்து தெளிநது தேயத
தெல்லாரும் வீழநது பயன்கொள்ள விறுத்த தனறே. உஉ

வண்டோதை மாற மலாவேணியின வந்த நீத்தங்
கண்டோத நஞ்சுண டருளகண்ணுதல மூர்த்தி பேழுவாய்
விண்டோ தணியாதென விடாயென வெம்பி வீழ்ந்த
குண்டோ தரனை விடுத்தானக குடிஞை ஞாங்கர்.

உந

அடுத்தா னதியின னிடைபுகிருந் தாற்ற லோடும்
எடுத்தான குறுங்கை யிரண்டுங்கரை யேற நீட்டித்
தடுத்தான மலைபோ னிமிர்தண்புனல் வாயந் காரந்
மடுத்தான விடாயுந் கடலுண்ணு மழையு நாண

உச

தீர்த்தன சடைநின் றிழிதீர்த்த மருந்தி வாகருக
கூத்தினபு கொண்டு குழகனறிந் முன்ன ரெய்திப்
பார்த்தன பணிநத பதமுனபணிந் தாடிப் பாடி
ஆர்த்தன புருவாயத் துதித்தானள வாத கீதம்

உரு

பாட்டின பொருளா னவனபாரிட வீரன பாடல்
கேட்டினப் மெய்திக கணங்கட்குக் கிழமை நல்கி
மோட்டின புனனமண முறைசெய் திருந்தா னளக்க
காட்டின புறம்போய் மடங்குகயற் கண்ணி யோடும்

உசு

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

தீர்த்த னிதழிச சடைநின் று மிழிந்து வரலாற் சிவகங்கை
தீர்த்த னுருவந் தெளிவோர்க்கு ஞானந் தரலாற் சிவஞான
தீர்த்தங் காவிற் கடுகிவரு செயதி யாலே வேகவதி
தீர்த்தங் கிருத் மாலையென வையை நாமஞ் செபபுவரால்

உஎ

ஆகச் செய்யுள் - அஎச

ஒன்பதாவது

எழுகடலழைத்த படலம்

[கொச்சககலிப்பா]

முடங்கனமதி முடி மறைத்த முடித்தென்னன் குறட்கன்னக
கிடங்கரொடு நதியழைத்த கிளாகருணைத் திறனிதுமேன
மடங்கலவலி கவாந்தானபொன் மாலைபடிந் தாடவெழு
தடங்கடலு மொருங்கழைத்த தன்மைதனைச் சாற்றுவாம

க

ஒதவரும் பொருள் வழி யுருவாகி யுலகமெல்லாஞ்
சீதளவெண் குடைநிழற்றி யறச்செங்கோல செலுத்துநாள
போதவரும் பொருளுணர்நத் விருடிகளும் புனிதமுனி
மாதவரும் வரனமுறையாற் சந்தித்து வருகின்றா

உ

வேதமுனி கோதமனுந் தலைபபட்டு மீளவானோ
போதளவில கற்புடைய பொன்மலை மனைபுகுந்தான
மாதவளும் வரவேற்று முகமனுரை வழங்கிப்பொன்
ஆதனமிட டஞ்சலிசெய தரியதவத் திறங்கேட்பாள

ங

களளவினைப் பொறிகடந்து கரைகடந்த மறைச்செனனி
உள்ளபொருள் பரசிவமென றுணர்ந்தபெருந் தகையடிகேள்
தள்ளரிய பவமகற்றுந் தவமருளசெ யெனக்கருணை
வெள்ளமென முகமலாந்து முனிவேந்தன் விளம்புமால்

ச

தவவலியா லுலகின்ற தடாதகைக்குத் தாயானாய்
சிவபெருமான மருகனெனுஞ் சீர்பெற்றாய் திறனமலயத்
துவசனருங் கற்புடையாய் நீயறியாத தொலவிர்தம்
அவனியிடத் தெவற்றிவா ரானாலு மியம்பக்கேள்

ரு

மானதமே வாசிகமே காயிகமே யெனவகுத்த
ஈனமில்சீர்த தவமுன்றா மிவற்றினமா னத்தந்தும்
தானமிசை மதிவைத்த றையபொறுமை மெய்சிவனை
மோனமுறத் தியானித்த லைந்தடக்கன முதலனந்தம்

சு

வாசிகமைந் தெழுத்தோதன மனுபஞ்ச சாந்திமறை
பேச்சுத் வருத்திரந்தோத் திரமுரைத்தல் பெருந்தருமங்
காசகல வெடுத்தோதன முதலனந்தங் காயிகங்கள்
ஈசனஞ்ச சனிகோயில் வலஞ்செய்கை யெதிராவணங்கல

எ

நிருதத்தனுறை பதிபலபோய்ப் பணிதலபணி நிறைவேற்றல
நிருத்தனமுடி நதியாதி தீர்த்தயாத திரைபோய்மெய்
வருத்தமுற வாடலிவை முதற்பலவவ வகைமுனற்றி
பொருத்தமுறு காயிகன்கள சிறந்தனவிப புண்ணியத்தூள். அ

திருத்தயாத திரையதிக மவற்றதிகஞ் சிவனுருவாந்
திருத்தமாங் கனகைமுதற் நிருந்திக டனித்தனிபோயத
திருத்தமா வெதரித்த நிருந்திக* ளவைவந்து
திருத்தமாய் நிறைதலினு லவற்றதிகந் திரைமுந்நீர் கூ

என்றுமுனி விளமபக்கேட் டிருந்தகாஞ் சனமாலை
துன்றுதிரைக கடலாடத் துணிவுடைய விருப்பினளாயத்
தனநிருமா மகடகுரைத்தாள சிறிதுள்ளந் தளாவெய்திச
சென்றிறைவற குரைப்பலெனச் செழியாதவக் கொழுந்தனையான். ட

தனநனனை யுடையபெருந் தகைவேந்தா பெருமானமுன்
சென்றனன மெனநின்று செப்புவாள குறளவீரற்
கனநனனக் குழியினெடு மாறழைத்த வருடகடலே
இனநனனை கடலாட வேண்டினு ளென்றிரந்தாள கக

தேவிதிரு மொழிகேடடுத் தென்னவராய நிலம்புரக்குங்
காவிதிகழ் மணிகண்டா கடலொன்றே வெழுகடலுங்
கூவிவர வழைத்துமென வுன்னினுன குணபாலோ
வாவியிடை யெழுவேறு வண்ணமொடும் வருவனவால் கட

துண்டமதித் திரளனைய சரிவனாவாய விடவுதைத்தது†
வெண்டவள நுரைத்தமபச சுருவேறு மிசைக்கொட்பத்
தண்டாள மணித்தொகுதி யெடுத்தெறியுந் தாங்கநிரை
அண்டநெடு முகடுரிஞ்ச வராததெழுந்த கடலேழும கந

காணுமா நகாபணிப்பக் கலிமுடிவி னயனபடைப்புக்
கோணுமா நெழுந்ததெனக் கொதித்தெழுந்த கடலரவம்
பூணுந் யகன்கில புவனமெலாங் கடந்தநிரு
ஆணையா லவனடிசென நடைந்தாரபோ லடங்கியதால் கச

தனவண்ண மெழுகடவின றனிவண்ண மொடுகலந்து
பொனவண்ண நறுமபொகுடடுப் பூம்பொய்கை பொலிவெய்தி
மினவண்ணச் சடைதாழ் வெள்ளிமணி மன்றமும்‡
மனவண்ண மெனவெட்டு வண்ணமொடும் வயங்கியதால். கநு

ஆகச் செயபுன - அஅக

(பா - ம.) *அதிகத் திருந்திகள். †உதைநது.

‡வெள்ளிமன்று ணினறமும்.

பததாவது

மலயத் துவசனை யழைத்த படலம்

[கலிவிருத்தம்]

எழுகட லழைத்தவா றியம்பி னுமினிச
செழுமதி மரபினோன சேணி ழிநதுதன
பழுதிலகற பிலலொடும் பரவை தோயநதான
அழகிய திருவுரு வடைநத தோதுவாம்.

க

பூவலன தடாதகைப பூவை யோடும்வந
தூரவுநீரக கடனமருங் குடுதத சநதனம்
மாவமந தாரமா வகுளம் பாடலம்
விரவுநந தனத்தரி யணையின மேவினோன

உ

தாதவிழ மலவிகை முலலை சணபகப
போதுகொய தினைஞருஞ் சேடிப பொறறொடி
மாதருங் கொடுத்திட* வாங்கி மேநதுயிராத
தாதா மிரண்டற வமரு மெலையில்

ங

தன்னமா காதலி தன்னை நோக்கியே
மன்னவ னுனபொருட் டேழு வாரியும்
இநநக ரழைத்தன மீண்டுப போநதுநின்
அனனையை யாடுவா னழைத்தியா லென்றான்.

ச

மடநதையு மனனையைக கொணாநது வாவிமா
டடைநதன ளாகமற றவளபு ராணநூற
படாநதகேள் வியாதமை நோக்கிப பெளவநீர்
குடைநதிடும் விதியெவன கூறு மென்னவே

ரு

கோதறு கறபினாய கொழுநன கைத்தலங்
காதலன கைத்தல மனறிக கன்றினவால
ஆதலிம மூன்றிலொன றங்கை பறறியே
ஒதநீ ராடுதன மரபென் றோதினா

சு

மறையவா வாயமைபொன மாலை கேட்டுமேற்
குறைவறத தவஞ்செயாக கொடிய பாவிபேற*
கிறைவனுஞ் சிறுவனு மிலலை யேயினிப
பெறுவது கனறலாற பிறிதுண டாகுமோ

எ

ஆதலாற கனறினவால பறறி யாடுகோ
மாதரா யெனறுதன மகட்குக் கூறலும
வேதனமால் பதவியும வேண்டி னூக்கருள
நாதனா ருயிர்த்துணை யாய நாயகி

அ

தன்னுயிரக கிழவனை யடைநது தாழ்நதுதன
அனனைதன குறையுரை யாட வாண்டகை
மன்னவன வலாரியோ டொருங்கு வைகிய
தென்னவன மேனமனஞ் செலுத்தி னுனரோ.

க

[ஷே வேறு]

சிலையத திரியா திருவுள ளமுணாந
தலையத திரியட டவனா தனநீத
துலையத திரியொத் தவிமா னமொடு
மலயத துவசச செழியன வருமால்

யி

மண்பே றடைவான வருமேழ கடலவாய்
எண்பே றடையா வருளின னமுதைப
பெண்பே றதனாற பெறுபே றிதெனாக
கண்பே றடைவா னெதிரகண டனனே

கக

வந்தான் மருகன சரணம பணிவான்
முந்தா முனமா மனெனும முறையால்
அந்தா மரையங் கையமைத துமகட
டந்தா னையெதிர்ந துதழீஇ யினனூல்.

கஉ

ஆததன றிருவுள் ளமகிழந தருளாற
பார்த்தன் புநிரம பியபன் னியொடுந
தீர்த்தம் புகுந்தா டியசெல கவெனப
பூத்தண் பொருரைப் புனனா டவனும.

கங

மூன்னைத் தவமெய் திமுயன றுபெறும
 அன்னப பெடையன னவளவந தெதிரே
 தன்னைத் தழுவத் தழுவிக கிரிவேந
 தெனனக குறையா மகிழ்வெய் தினனே.

கச

தண்டே மொழிவேள விதவக குறையாற
 கண்டே னிலனென றுகருத் தவலம
 உண்டே யஃதிவ வுவுகைக களிதேன
 வண்டே யெனவுண மும்றந தனனூல

கநி

சேணுற றவனைச சிலநாள கழியக
 காணுற றவள்போ னிறைகற புடையாள
 பூணுற றுமலர்ந த்தொர்பொற கொடிபோல
 நாணுற றெதிரண ணியிறைஞ சினளால

கக

மஞ்சோ தியகாஞ சனடா லைகையிற
 பைஞ்சோ திவிளங் குபவித் திரையாயச
 செஞ்சோ திமுடிச சிவநா மவெழுத்
 தஞ்சோ திரெடுங் கடலா மும்ரோ.

கள

துங்கக கலைவே தியாதொன மறைநூற
 சங்கற பவிதிப படிதன றுணைகை
 ஆங்கைத் தளிர்பற றியகத் துவகை
 பொங்கப புணரிப புனலா டினனே

கஅ

குடைநதார கரையே றினாகொன றைமுடி
 மிடைநதார கருணைக கணவிழிக கமலம
 உடைநதா ரனைமா ருதரங் குறுகா
 தடைநதா ருமைபா கருட படிவம

கக

ஒண்கொண டனமிடற றெளியும் மொருநால
 எண்கொண டபுயத் தெழிலும் மழலசோ
 கண்கொண் டறுதற் கவினும பொலியா
 மணகண டுவிபப் பவயங் கினரால.

உல

விண்ணின றுவழுக கிவிழும் கதிர்போற்
 கண்ணின றறுதற் கருணை கானவாழ
 எண்ணின றபுரத் தினிழிந திமையா
 மண்ணின் றதொர்தெய வவிமா னமரோ.

உக

அததெய் வவிமா நமடுத திடலும
முததெய் வதமுக கணவன பணியால
நததெய் வதருக கரணங் கையொடும்
எததெய் வதமுந தொழுவே றினனூல

௨௨

தேமா ரியெனும படிசிற தநறும
பூமா ரிபொழிந ததுபொன னுலகந
தூமா மறையந தரதூந துபிகார
ஆமா மெனவெங் குமதிரந தனவால

௨௩

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம்]

எழுநத்து விமானம் வான மெழுநத்துந துபியு நாணி
விழுநத்து போலு மெனன வரவொலி யெங்கும் விமமத
தொழுநத்தை முனிவ ரேததச சுராதிகள* பரவத திககட
கொழுநதணி வேணிக கூத்தா கோநகா குறித்துச செலவார. ௨௪

முனபுதம் முருவாய வைய முறைபுரி கோலகைக கொண்டு
பினபுதன னுருவந தநத மருகனும பெருகு கேணமை
அனபுதந தருகு நினற தடாதகை யணங்கு மீண்டு
பொனபுனை குடுமிக கோயில புருநதுநன கிருப்பக கண்டார. ௨௫

முன்னைவல விளையால யாககை முறைதடு மாறித் தோற்றம்
மன்னிய மனிதா போலப பண்டைய வடிவ மாறி
அன்னையே மகளா வீனற வபபனே மருக னுக
என்னயா நோற்றே மியாாககு மியற்றருந தவநதா னெனனா. ௨௬

கன்றக லானபோ லையன கனைகழல விடாது பற்றி
ஒன்றிய வனபு பினனின மீாததெழ வுள்ளத தோடுரு
சென்றிரு கண்ணு முட்டி யடிக்கடி திருமபி நோக்கக
குன்றுறழ விமானந தனனை யஞ்சலி கூப்பிச செலவார ௨௭

ஷை வேறு

புவுலோகங் கடந்துபோய்ப் புண்ணியருக கெண்ணிறநத
போக முட்டுஞ்
சுவலோகங் கடந்துபோய் மகலோகஞ் சனலோகந்
துறநது மேலேத

தவலோகங் கடநதுபோயச சத்தியலோ கங்கடநது
தண்டு ழாயோன
நவலோகங் கடநதுலக நாயகமாஞ் சிவலோக
நண்ணி னாரே

௨௮

அறக்கொடிபின னிறைமகளை யடிபணிநது தனையின்றாக
காதி வேத
மறைப்பொருடன வடிவளித்த வருளினமன நிறைமகிழ்ச்சி
வாய்கொள ளாமற
புறப்படுவ தெனவிரண்டு திருச்செவிகளுக்கு செங்குமுதம்
பொதிநத தீநதேன
நிறைப்பதெனப் பனமுறையாற றுதிசெயது தொழுதெனறு
நிகழத்தா நினருள

௨௯

எண்ணிறந்த தேவாகும யாவாகும பயனசரக்கு
மிமையோ நாடடுப
புண்ணியவான றனபுனிற்று கனறுகக்கு குறைவேதென
பொருட்டென னீனருள
எண்ணியது கடலொன்றே யெழுகடலு மீண்டழைத்தா
யீனரு ளாட
விண்ணிருந்த கணவனையும் விளித்தானருள வடிவளித்தான
மேனா டுந்தாய.

௩௦

தென்னாமர பிறந்ததெனப் படுபழியி லாழவருஞ்
செவவி நோக்கிப்
பொன்னவிதார முடிபுனைநது கோலோசசி வருகின்றய்
போலு மேலும
இநநிலைமை கிடையூறு மினியினறே யெனத்தலைவி
யியமப் லோடுந
தன்னிறைவி யுட்கோளை யகங்கொண்டு மகிழ்ந்திருந்தான்
றமிழா கோமான.

௩௧

பதினோராவது
உக்கிரகுமாரபாண்டியரது
திருவவதாரப் படலம்

[கலிலிலைத்துறை]

மனன வனகுல சேகரன றிருமகன மனைவி
தனனொடுங்குட லாடிய தகுதியீ தந்தத
தென்ன வனறனித் திருமக டிருவுளங் களிப்ப
உன்ன ருந்திற லுக்கிர னுதித்தவா றுரைப்பாம்

க

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

தண்ணிலா மௌலி வேயந்த சுந்தர சாமி ஞாலத்
தெண்ணிலா வைக றன்ன திணையடி நிழல்போல யாக்குந்
தெண்ணிலாக கவிகை நீழல் செய்தருட் செங்கோ லோசசி
உண்ணிலா வுயிர்தா னுகி முறைபுரிந் தொழுகு நாளில்.

உ

கரியவன கமலச செமமன மறைமுத்த கலைகள் காண்டற
கரியவ னனபாக கென்று மௌரியவ னாகு மேனமை
தெரியவன பகன்ற சிந்தைத் தென்னவன றனக்குங் கற்பிற
சூரியவ டனக்குங் காத்தன மகளென வுமையைத் தந்தான்

ங

மற்றதற கிசையத் தானு மருமக னுகி வையம்
முற்றமவெண குடைக்கீழ் வைக முறைசெய்தா னை மூன்று
கொற்றவா தமயிற றிங்குட கோக்குடி விழுப்ப மெய்தப்
பெற்றது போலு மினனும பெறுவதோர் குறைவு தீர்ப்பான.

ச

ஒன்றினைச் செய்கை செய்யா தொழிகைவே றென்று செய்கை
என்றிவை யுடையோ னுதி யீறிலாப் பரம யோகி
நன்றுதீ திகழ்ச்சி வேடகை நடபிகல் விளைக்கு மாயை
வென்றவன செய்யு மாயை விருத்தியா ரளக்க வல்லார.

ரு

இந்திர சால விசசை காட்டுவா னென்னத் தனபாற
செந்தழ னுடட மீன்ற செலவனைக் கருப்ப மெய்தா
தந்தமி லுயிரு ஞால மனைததையு மீன்ற தாயாஞ்
சுந்தர வலவி தனபாற றேனறுமா றுள்ளுஞ் செய்தான்.

கூ

உக்கிராகுமாரபாண்டியர் திருவவதாரப்படலம் கருக

அங்கவன வரவுக கேற்ப வாயமும பிறருந் தாழந்து
மங்கைநின் வடிவுக கேற்பக கருவுரு வனப்புஞ் சீருந்
திங்கடோ றுற்று மனற்ற செவவியுந் காண வாசை
பொங்கிய தெங்கட கெனஞா புனிதையப் படிபோ லானாள். எ

கருமணிச சிகரச செம்பொற் கனவரை யணைய காட்சித்
திருமுலை யமுதம் பெய்த் செப்பிரண டணைய வாக
வருமுலை சமநது மாயநத் மருங்குலும் வநது தோன்ற
அருள்கனிர தணையா னாவிற் கிண்சுவை யாவம் பொங்க ௮

என்னவு மெளிய வேணு மரியன வென்ன வேட்டாள*
அன்னவும் போக பூமி யரும்பெற் லுணவு நலகிப்
பன்னக ரமுதுந் திங்கட படுசுவை யமுதுந் தெய்வப்
பொன்னக ரமுது மாசை புதைபடக் கணங்க ணலக். ௯

புண்ணிய முனிவா வேத பணடிதா போநது வேந்தர்க்
கண்ணிய சடங்கு மூதூ ரருங்கடி வெள்ளத் தாழ்
எண்ணிய திங்க டோறு மியற்றவிக் கணனித் தேயம்
பண்ணிய தருமச சாரபாற் படுபயன் றலைப்பா டெயத் 10

மாசறத் துறந்தோ றுள்ள மானவான களங்க நீங்க
ஈசாதங் கிழமை யென்னு மிநதுவா திரைநாள் செயத்
பூசையின பயனறா னெயத் வெரிபசம் பொற்கோள் வநது
தேசொடு கேந்தி ரத்திற் சிறந்தநல லோரை வாய்ப்ப, ௧௧

முநதைநான மறைக டாமே முழங்கமந தார மாரி
சிறதைநாண மலாபூத் தாடு மின்னெனத் திசைக டோறும்
ஆந்தர மகளி ராடத் துநதுபி யைநது மார்பப்
விறதையுந் திருவும வெள்ளைக் கிழத்தியும் வீறு வாய்ப்ப ௧௨

அநதனா மகிழ்ச்சி தூங்க வடுத்தவா வளாககு முன்னே
மந்திர வேளவிச செந்தி வலஞ்சுழித் தெழுந்தாாத் தாட
சிறதூ றுதன்மா வெட்டுஞ் சேடனும் பொறை யெயப்பாற்
இரதிரான மேருப் புத்தேள புனலிறைக் கிடத்தோ ளாட. ௧௩

ஆலத்தை யமுத மாககு மண்ணு மணங்குந் கொண்ட
கோலத்துக் கேற்பக் காலைக் குழந்தைவெங் கதிர்போ லறறைக்
காலத்தி லுதித்த சேய்ப்போற் கணமழை பிவிறு நிம்ப
மாலைத் தோட் செழியன செலவ மகளவயிற் றோனறி னானே ௧௪

எடுத்தனண் மோந்த புலவி யேந்தினள காந்தன கையிற்
கொடுத்தனள வாங்கி வீங்கு கொங்கைநின் நிழிபால வெள்ளம்
விடுத்தனள குமுதப் போதில் வெண்ணிலா வெள்ளம் போலவாய்
மடுத்தன ளருத்தி னுடன் மைந்தனை யெம்பி ராட்டி கடு

சலத்தலைக கிடக்கைப் புத்தே டருநிழல் வாழ்க்கைப் புத்தேள
அலாததலை யிருக்கைப் புத்தே ளாதிப்புத் தேளிர வேதப்
புலத்தலைக கேளவி சான்ற புண்ணிய முனிவ ரேனோ
குலத்தலை மகளி ரோடுங் கோமகன கோயில் புககா கக

குடபுலத் தரசும பொன்னிக குளிர்புனற் கோழி வேந்தம்
வடபுலத் தரசா யாருங் குறுநில வாழ்க்கைச் செல்வத்
தடலகெழு தொண்டைத் தண்டா ரரசொடு மனிகரு சூழக்
கடலகன்ற நிசையும் பொங்கி வருவபோற் கலிப்ப வந்தா கள

மன்னனைத் தேவி தனனை முறையினால் வழத்தி வாழத்தி
நன்னாகோ ளாகி யோகை நவ்ந்துவெண் மழுமா னீத்த
தென்னவா பெருமான நேவி திருமுகக் கருணை பெற்றுப்
பொன்னடி பணிந்து தமழாப் போகுவா ரினைய சொல்வா கஅ

வழுதியா பெருமான நனபாற் கந்தனை வந்தா னென்பா
பழுத்து கற்பி னுடன் பாககிய மிதுவே யென்பா
அழகினுன் மதனும பெண்மை யவாவுறு மிவனகோ லானை
எழுகட லுலகோ வைய மேழையுங் காக்கு மென்பா. கக

மனிதாவான் நவமோ தென்பா வைஞ்வேரா தவமோ வானப்
புனிதாவான் நவமோ வேளவிப் பூசரா தவமோ கேளவி
முனிவாவான் நவமோ வீறு முதலிலா முதலவ னுள்ளக்
கனிதரு கருணை போலிக் காத்தன நேற்ற மென்பா ௨௦

தருமமா தவத்தின பேரே வருத்தமா தவத்தின பேரே
பெருமைசால் காம நோற்ற பெருந்தவப் பேரே வெய்தற்
கருமையாம் வீடு நோற்ற வருந்தவப் பேரே விரத்த
திருமக னென்று தமயில் வினும்மிகழ் சிறப்பச் சென்றா ௨௧

அவ்வவா மனைக் டோறு மங்கல வணிக ளாகக்
கௌவைமங் கலங்க ளார்ப்பக்* கடிநக் ரொங்கும் பொங்க
நெய்வீழா வெடுப்பக் கேளவி நிரம்பிய மறையோக கீர்த்
தெய்வமா தான நீத்தந் திரைக்கடன் மடுத்த தமமா. ௨௨

காண்டம்] உக்கிரகுமாரபாண்டியர் திருவவதாரப்படலம் கடுகு

சுண்ணமும் பொரியுந் தூவென ளரிசியுந் தூவைக காடுந்
தண்ணறுஞ் சிவிறி வீசு தண்பனி நீருஞ் சாநதும்
எண்ணெயு நானசு சேறும் பசையற வெடுத்து வாரிக
கண்ணக எனக மெங்குந் கழுவின தான வெள்ளம். ௨௩

செம்பொனசெய் துருத்தி தூம்புச் செய்துழல் வட்ட மாக
அம்பொனசெய் சிவிறி வெண்பொ ணணடைகொண டாரந் துவரும்
வம்பஞ்ச முலையி னுரு மைநதரு மாறி யாட
அம்பஞ்சு மாறி யனங்கனு மாடல் செயவான ௨௪

இன்னணங் களிப்ப முதுநீர் நிறுவா திரைநன னுளிற
பொன்னவன கேந்தி ரித்த புனிதலக கினத்திற போந்த
தென்னவா பெருமான சேயகஞ்ச சாதகச செயதி யாதி
மன்னவர்க் கியனற வேத மரபினால் வயங்க வாறறி ௨௫

கரியவெண டிரைநீரச செலவன கலலிற கரிநத் வென்றித்
தெரியல் னுலகந் தாங்கு தெய்வத் வரைக்கோ னுதித்
தரியலா வீரஞ் சிந்தத் தருக்கழிந் தச்சந் தோற்றற
குரியகா ரணத்தா னும் முக்கிர வரும் னென்பா * ௨௬

நாலாகு மதியிற சந்தி மிதிப்பது நடாததி யாரும்
பாலாகு மதியி லன்ன மங்கலம் பயிற்றி யாண்டின
மேலாகு மதியிற கேச வினைமுடித் தைந்தா மாண்டில்
நூலாறு தெரிந்த பூண நூறீகடி முடித்துப் பின்னா ௨௭

பதநிரை பாழி சாகை யாரணம் பணைத்த வேதம்
முதனிரை கலையும் வென்றி மூரிவிற கலையும் வாளும
மதநிரை யொழுது மையன் மாநிரை வையம் பாயமா
விதநிரை பேற்ற மறு முணாததினா வியாழப் புத்தேன. ௨௮

குருமுகத் தறிய வேண்டு மென்பதோர் கொள்கை யாலே
ஒருமுறை கேட்டாங் கெண்ணெண் கலைகளு மொருங்கு தேறி
அரணல் தொருவ ராலுந் தேற்றுவ தருமை யாலப்
பரணிடைத் தெளிந்தான பாசு பதாத்திரப் படையு மனனே. ௨௯

எல்லையில் கலைக் கெல்லா மகவைநா விரண்டின முற்றத்
தொல்லறி வுடையா னுகிக் குரவரைத் தொழுது போற்ற
வல்லவ னுகி யனனா மகிழ்ச்சிகொள கலனாய வென்றிசு
செவ்வேற் றினாளு ரோடு திருவினை யாடல் செயவான். ௩௦

(பா - ம) *சிந்தத்தக காரணமே யன்றி, உரியதன் பெயர்க்கு
மேற்பவுக் கிரவரும் னென்றான் (ம. இராம.) †பூணூல்.

புகர்மத வேழ முட்டிப்* போவினை யாடி வென்றாந்
தகரொடு தகரைத் தாக்கித் தருக்கம் ராடி வென்றும்
வகிப்படு குருதிச சூட்டு வாரண மாடி வென்றாந்
நகைமணிப் பலகை செம்பொ னுனகுறுப் பாடிவென்றும். நக

காற்றினுங் கடிய மாவிற காவதம் பலபோய் மீண்டுங்
கூற்றினுங் கொடிய சீறறக் குஞ்சர முகைத்தும் வையை
யாற்றினுய யானத் தாவி யகத்தினு ளினபந் துய்த்தும்
வேற்றிறன் மைநத் ரோடு மல்லமா வினைத்து வென்றும் நஉ

சநத்வெற படைநது வேட்டஞ் செயதுமச் சைல வாழ்க்கை
ஆநதண ராசி கூற வவாதொழில் வினாடி மனனா
கநத்மென கனிவி ருத்தூண† கைதழீஇக் களித்து மீண்டும்
இநதவா றைமழு வாண்டு கழியமே லெயது மாண்டில. நந

சூமுத் தடிநத் தங்க டோனறலே யிவனென நெண்ணிக்
காாமுக மயிலும் வேலுங் கைவிடாக காககு‡ மாபோல
வாாமுக முலையி னாரும் வடிக்கணு மருங்கு மொய்ப்பக்
கூாமுக வேலா னினன கொள்கைய னுகத் தாதை நச

பங்கயச் செவவித் தாக்கி கணமனம் பருகு காநதி
ஆங்கழற் காலுஞ் சொன்ன வடைவினிற நிரண்டு நீண்ட
சங்கையும் வட்டந் தோன்றச் செழுமுழந் தாஞ் நாலவாய்த்
துங்கவீரங் கவுணமால் யானைத் துதிககைபோற் நிரளக் வானும்.

சிறுகிய வயிறுந் தாழநத் நாபியுஞ் செவவி நோக்கும
மறுவிலகண ணடியி னன்ன கடியகல வரைகொண் மாரபும
எறியிசை வினைத் தண்டி னினைநதுநீண் டிழிநத் கையும்
வெறிய தார கிடநத் மேரு வெற்பிரண் டனைய தோளும் நக

வலம்புரி யென்ன வாயநத் கண்டமு மலராண் மனனும்
பொலம்புரி கமல மன்ன வதனமும் பொதுவா னோக்கி
நிலம்புரி தவப்பே றனனா வடிவெலா நின்று நின்று
நலம்புரி னாலா னோக்கிச் சேர்திப்பா னடிக்க வல்லன. நஎ

உன்னத் மாறு நீண்ட வுறுப்பைநது சூக்கந் தானும்
அன்னது குறுக்க நானகா மகலுறுப் பிரண்டே ழாகச்
சொன்னது சிவப்பு மூன்று கம்பீரந் தொகுத்த வாறே
இன்னவை விரிக்கி லெண்ணுன் கிலக்கண வுறுப்பா மென்ப. நஅ

காண்டம்] உக்கிரகுமாரபாண்டியர் திருவவதாரப்படலம் கருக

வயிறுதோ னெற்றி நாசி மார்புகை யடியிவ வாறும
உயிலவான செலவ னாகு மொளிகவர் கண்க போலம
புயல்புரை வளளற செங்கை புதுமணங் கவருந துண்டம்
வியனமுலை நடுமா பைந்து நீண்டவேல வினைக்கு நனமை. ௩௯

நறியபூங் குஞ்சி தொக்கு விரற்கணு நகம்பல லைந்துஞ்
சிறியவே லாயுள கோசஞ் சங்கைநா முதுகிந் நான்குந
குறியவேற பாக்கி யப்பே ருஞ்சிரங் குளமென் றாய்நதோ
அறியுமிவ வுறுப்பி ரண்டு மகனறவே லதுவு நன்றும் ௪௦

அகவடி யங்கை நாட்டக கடையித் துணை நாக்கு
நகமிவை யேழுஞ் சேந்த நனமையாற பெறுமா வினபம்
இகலவலி யோசை நாபி யென்றிவை மூன்று மாழந்த
தகைமையா லெவாகு மேலா நனமைசா நக்கோனென்னு. ௪௧

எல்லையின மூததி மைந்த னிலக்கண நிறைவி னேடு
நலலவாங் குணனு நோக்கிப் பொதுவற ஞாலங் காக்க
வலலவ னாகி வாழநா ணனிபெற வலல னென்னு
அலலணி மிடறறன பினனு மனத்தினு லளந்து சூழும். ௪௨

இத்தகு பண்பு சானற நீர்மையா லிசைமை நீதி
வித்தக நலல வுளள முடைமைமெய வீறு தெய்வ
பத்திமை யுலகுக் கெல்லா மகிழ்ச்சிசெய பண்பு சாந்த
சித்தமெவ வுயிரக்கு மனபு செய்கைநல லீகை கலவி ௪௩

வெல்லுதற கரியார் தமமை வெல்லுத றேவரா லுஞ்
செல்லுதற கரிய தேத்துஞ் சென்றிடு திறையுங் கோடல
புல்லுதற கரிய ஞால மாலைபோற புயத்தி லேந்திச
சொல்லுதற கரிய வீர* முலகெலாஞ் சுமப்ப வைத்தல. ௪௪

என்றிவை யாதி யாய வியற்குண முடைய னாகி
நன்றிசெய் துலகுக் கெல்லா நாயக னெருவ னாகி
நின்றிடு மிவற்குப் பின்னா நீணமுடி கவித்து முன்னா
மனறலசெய் கென்று சூழந்து மதிஞரோ டுசாவினனே ௪௫

ஆகச் செய்யுள்—௯௯௫.

பன்னிரண்டாவது
உக்கிரபாண்டியருக்கு
வேல்வளை செண்கொடுத்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

உருக்குந திறலு கிரவமுதி
யுதய மிதுவான மதியுநதிப்
பெருக்குந கரந்த சடைக்கறறைப
பெருந்தேர்ச செழியா பிரானவறகுச
செருக்குஞ் செலவ மணமுடித்துச
செவவேல வளைசெண டளித்துள்ளந
தருக்கு முடிதந தாசரிமை
தந்த செயலுஞ் சாற்றுவாம

க

வையக கிழவன றன்னருமைக குமரன றனக்கு மணமபுணர்ச்சி
செய்யக கருதுந திறனோக்கி யற்றஞ் ரோடுந திரண்டமைச்சா
மையற றழியா நிலத்திருவு மரபுந குடியும் புகழ்மையுநம்
ஐயற கிசையத் தக்ககுலத் தாசா யாரென றளக்கினறா

உ

தீர்தண புனல்குழ வடபுலத்து மணவூ ரென்னுந திருநகாக்கு
வேந்தன் பரிதி திருமரபின விளங்குஞ் சோம சேகரனென
றாய்ந்த கேளவி யவனிடத்துத் திருமாத்தென்ன வவதரித்த
காந்தி மதியை மணம்பேச விருந்தா ரறறைக கணையிருளவாய ந

வெள்ளை களிற்றின் பிடா சுமந்த குடுமிககோயின மேயவிளம்
பிள்ளை கதிரவெண மதிமௌவிப பெருமா னிரவி மருமானம்
வளளற கரத்தான கணவிலெழுந தருளி வாணோ நனவிறகுந
களளத் துருவாந திருமேனி காட்டி பிதனை விளம்புவார்

ச

அனன மிறைகொள வயனமதுரைச
சிவனயா மரச நீயினற
பொனனை யனையா டனைமதுரா
புரியிற கொடுபோய மறுபுலத்து
மனனர் மகுட மணியிடற
மழுங்குந கழற்காற சுந்தரனா
தென்னா பெருமான குமாணுகுக்
கொடுத்தி யென்று செப்புதலும்.

ரு

உள்ளக கமல முககமல முடனே மலர விருதடங்கண்
அள்ளற் கமல மலாநதுதன் தங்கைக கமல முகிழ்த்தெழுநது
வள்ளற பரமன கருணையெளி வந்த செயலை நினைநதன்பின்
வெள்ளத தழுநதி யெழுந்திரவி வேலை முனைக்கும் வேலையினில் சு

சித்த நியமக கடனிரப்பி நிருப னமைச்ச ரொடுநானகு
பைத்த கருவிப படையினெடு பலவே றியமுங் கலிப்பத்தன்
பொய்த்த மருங்குற றிருமகளைப் பொன்ன னூரோ டிரதமிசை
வைத்த மணஞ்சோ திருவினெடு மதுரை நோக்கி வழிகொண்டான எ

நென்ன லெலலை மணமபேச நினைநத வாறே யமைச்சாமதி
மன்னா பெருமான றமரோடு மணலூர நோக்கி வழிவருவார
அன்ன வேநதன் றனைக்கண்டா ரடலவேற குமர னனையானெந
தென்னா பெருமான குமரனுக்குள் றிருவைத் தருதி யெனவனையான்.அ

குலனுங் குடியுங் கனவினகட கொன்றை முடியார வந்துரைத்த
நலனுங் கூறி மணநோநது நயப்ப வதனை நனமுதியோ
புலனென றுழையா தமைவிடுததுப் பொருளைத் துறைவாககுணாதிவரு
வலனுந் தயிலவேன மன்னனெடு மதுரை மூதூர் வந்தனைநதார.சு

இரவி மருமான மதிமருமா னெதிரே பணியத் தழீஇமுகமன
பரவி யிருக்கை செலவுய்த்ததுப் பாண்டி வேநத னிருநதானமேல
விரவி யமைச்சா திருமுகங்கன வேநதா யார்க்கும விடுத்தாநகா
வரைவு நாளசெய தணிசெய்ய மன்றன முரச மறைவித்தார. டி

மாடம புதுக்கிப் பூததமுங் கதலிக காடு மறுகெங்கும
நீட நிரைத்துப் பாணிகையு நிறைபொற குடமு முறைநிறுத்தி
ஆடு கொடியுந் தோரணமும் புனைவித் தழுகுக் கழகாக்க
கூட நெருங்கு நகரைமணக கோலம் பெருக்க கொளுத்தினூ கக

தென்ற னுடன றிருமகளைத் தேவா பெருமான மணமபுரிய
மன்ற லழகா லொருநகரொப் பதிக மினறி மதுரைநகா
அன்று தானே தனக்கொப்ப தாகும் வண்ண மணியமைத்தார
இன்று தானே தனக்கதிக மென்னும் வண்ண மெழிலமைத்தார.

[வேறு]

முன்னா மாலை முடியணி சுந்தரத்
தென்ன ரேற்றின் றிருமுகங் கண்டுதாழந்
தன்ன வாசக முட்கொண் டயற்புல
மன்னர் மாதவர் யாரும் வருவரால்.

புரவி வெள்ளமும் போரக்கரி வெள்ளமும்
வரவிற கால்வலி* மளளரின வெள்ளமும்
விரவி யாழிய வெள்ளமு முளளுற
இரவி தனவழித தோனறலவந தெய்தினுன.

கசு

கோடு விலலொடு மேகக குழாங்கணமின
நீடு வானொடு நோநதென மாபுதாழந
தாடு குண்டலக காதுடை யாடவா
சேட நீகத்துச சேரனவந தீண்டினுன.

கடு

கடலு முள்ளமுங் காற்றுமபல வண்ணமும்
உடலுங் கொண்டென† வுநதுறு வாமபரிப
படுக டற்குட பரிதியிற றோன்றினுன
அடுப ரிப்பதி யாகிய வேந்தனே

கசு

அலகி லாவுத யநதொறு மாதவா
அலகி லாருதித தென்னபபொன னோடைசோ
அலகி லாணைய நீகமொ டெய்தினுன
அலகி லாற்றற கயபதி யண்ணலே

கஎ

தொகக மளள ரடிப்படு தூளிபோயத
திகக டங்க விழுங்கித திரைக்கடல
எககா செய்ய வெழுந்தியங் கல்லென
நகக வேறகை நரபதி நண்ணினுன

கசு

மீன வேலையிற கநதுக மேற்கொடு
கூனல வாராசிலை வஞ்சக கொடுஞ்சமாக
கான வாழ்ககை யாட்டக கருமபடை
மான வேற்குறு மன்னவா நண்ணினா

கசு

சீனா சோனகா சிங்களா கொங்கனா
மான வேலவல மாளவா சாளுவா
தான மாநிரைச சாவக ராதிபாம
ஏனை நாட்டுள மன்னரு மீண்டினா

உய்

நூலொ நுநதுவக குண்டு நுடங்குமான
றோலா தூங்கு சுருக்குடைத தாணையா
கோல முஞ்சியா கிஞ்சுக்க கோலினா
நாலு நூலயி னுவினா நண்ணினா

உக

வட்ட நீரககலக கையினர் வார்ந்துதோள
விட்ட குண்டலக காதினா வேட்டதீத
தொட்ட கோலினா வேளவியிற சுட்டநீ
றிட்ட நெறறிய ரிலலொடு நண்ணினா ௨௨

முண்ட நெறறியா வெண்ணிற மூரலா
குண்டி கைககையா கோவணம் வீககிய
தண்டு கையாகற ஸூனையா மெய்யினைக
கண்டு பொய்யினைக காயநதவா நண்ணினா. ௨௩

தீநதண பரகடல செநதுகிக கால்டொடும்
போநத போனமெயிற புண்ணியப பூசசினா
சேநத வேணியா வேத சிரப்பொருள
ஆயநத கேளவி யருநதவ ரெயதினா. ௨௪

ஆதி சைவா முதறசைவ ரைவருங்
கோதி லாவகச சைவக குழாங்களும
பூதி மேனியா புண்ணிய வைநதெழுத
தோது நாவின் ரொல்லைந தெய்தினா. ௨௫

வெணக ளிறறவன வேரியந தாமரைப்
பெணக ளிப்புறு மாபபன பிரமனோ
டொணக ளிப்புற வுமபா முதறபதி
னெணக ணத்தவா யாவரு மீண்டினா. ௨௬

அணைநது கோயி லடைநதரிச சேககைமேற
குணங்க டநதவன கோமள வலவியோ
டிணங்கி வைகு மிருககைகண டேததினா
வணங்கி னாவணங் குமமுறை வாழத்தினா. ௨௭

விரைசெய் தார்முடிச சுந்தர மீனவன்
சராகண் மாதவா வேநதாககுத் தொன்முறை
வரிசை நலகி யிருநதனன மன்னவன
திரும கன்மணஞ் செய்திறஞ் செப்புவாம். ௨௮

சோம சேகரன றோகை வனப்பெலாங்
கோம கன்கண் டுவப்பவக் கொள்கைகண்
டேம மேனிய னூல்வழி யார்க்குமத்
தேமன் கோதை யுறுப்பிய நேற்றுவான். ௨௯

[எழுசீரடியாசிரியவீருத்தம்]

பெருகநீன டறவுந குறுகிடா வாகிப*
 பிளந்திடாக கடையவாய்த† தழைநது
 கருவிவான் வண்டின கணமெனக கறுத்துக
 கடைகுழன றியனமணந கானறு
 புரையறச செறிநது நெறித்துமெல லெனறு
 புந்திகண் கவரநெயத திருண்ட
 மருமலாக குழலா டனபதிக கினிய
 மல்லவான செலவமுண டாகும.

நட

திண்மத வேழ மத்தகம போலத
 திரண்டுயா சென்னியா எவடன
 உண்மகிழ கணவ னாயுணீன் டகில
 வுலகர சுரியனா மெட்டாந
 தண்மதி போனறு மயிராநம பகனறு
 தசைநதுமு விரலிடை யகன்ற
 ஒண்மதி றுதறன பதிககுநற றிருவோ
 டுலப்பிலா ரோக்கிய முண்டாம

நக

கணகடை சிவநதான பாலென வெளுத்த
 நடுவிழி கழியவுந கரிதாய்
 எணகவி னடைநது கோமள மாகி
 யிமைகரு மயிராததெனி னினிய‡
 ஒண்கரும புருவந குனிசிலை யொத்த
 தத்தமி லொத்திரு தொளையும
 பண்கொள வருண்டு துண்டமெட போது
 பதுமமேற பூத்தது போலும

நஉ

வள்ளைபோல வாரநது தாழநதிரு செவியு
 மடறசுழி நல்லவாய் முன்னாத
 தளளிய காது மனோகர மாகுந
 தண்மையா னன்மையே தழைக்கும்
 ஒள்ளிய கபோலம் வட்டமாய்த தசைநதிட
 டியர்நதுகண னாடிமண் டிலம்போ
 ரெளளிய ஆறற மினியது நனறென
 ரோதினா றிறைகடற செலவன.

நந

(பா - ம்.) *குறுகிடாதாகி. †கடையதாய். நெறிநது. புன்மைய
 தாகி. செய்தது. ‡இனியது.

கொவவைவா யதந திரண்டிரு புடையுங்
 குவிந்துசேந திரைகைநேர் கிடந்தால
 அவவணி யிழைதன னனபனுக கென்று
 நண்புரு வாகுமெண் ணானகு
 வல்லவா ளெயிறு மிடைவெளி யினறி
 வாராதுமேல கீழிரண டொழுங்குஞ்
 செவவனோந தாவின பாலென வெளகித
 திகழினன் மெனபா* னா மெளிநதோ

நச

மெலவிதாய்ச சிவநது கோமள மான
 நாவினா வேட்டவேட டாங்கே
 வலலைவந தெயத நுகாநதிடுந தசைநது
 வட்டமா யனகுல மிரண்டின
 எல்லைய தாகி மஞ்சள மாகி
 யிருப்பது சுபுக† நன மெனபா
 அலலியந கமலம போனமணந திருநாந
 தவிாமதி போலவது முகமே.

நரு

திரைவளைக கழுததுத தசைநதுநால விரவி
 னளவதாயத திரண்டுமுன றிரேகை
 வரைபடிந கொழுந னகிலமன னவனா
 மாபகந தசைநதுமு வாறு
 விரலள வகனது மயிரநம பகனது
 மிதநததேல விழுமிதாம வேயததோள
 புரையறத தசைநது மயிரகன மெனபு
 புலப்படா மொழியகோ மளமாம.

நசு

செங்கைநீண டிருண்டு கணுக்களபெற மடைவே
 சிறுத்திடிற‡ செலவமோ டினபந
 தங்குமவள ஞுகிசேந துருண்டுகண் ணுள்ளந
 கவாவதாய்ச சாசரப பகன்றல
 அங்கவை நல்ல வகங்கைமெல லெனசசேந
 திடைவெளி யகனறிடை யுயர்ந்து
 மங்கல மாய்சசில வரைகளி னல்ல
 விலக்கண வரையுள மாதோ.

நௌ

(பா - ம.) *வெள்கிச சிறிதுயர்ந்திருப்பினன் கென்பர். †சிபுகம.

‡ செங்கையவ குலிநீண் டிருண்டுகண் மரீஇநேர் சிறுத்திடில்.

முத்தணி தனங்கள் கடினமாயத் தசைநது
 வட்டமாய் முகிழ்த்திரு கடனோ
 ஒத்திடு மாரதீர்க கிடையற நெருங்கி
 யுள்ளன மெலிந்தமார் துரோம
 பத்திபெற நயலே மயிராம பகனற
 பண்டியா னுண்டிவேட டாங்கே
 துய்த்திடு நாபி வலஞ்சுழித் தாழ்ந்தாற
 நெலையிலாத திருவளம் பெருகும்.

நஅ

இடைமயிர் நரம்பற றிருபதோ டொருநான
 கெழிலவிர ளளவொடு வட்ட
 வடிவதாய்ச சிறுகி மெலிவது நிதம்ப
 மத்தகம் யாமையின புறம்போற
 படிவநே ரொத்த னன்றிரு குறங்கும்
 படுமயி ரென்பகன றியானைத்
 தடவுடைக கையுங் கரபமுங் கதலித்
 தண்டுமொத் திருக்கினன நென்ப

நக

அங்கமுண மறைநது வட்டமாயத் தசைவ
 தணிமுழந் தாண்மயிர் நரம்பு
 தங்கிடா தடைவே யுருட்சியாய்ச சிறுத்தசு
 சமவடி வாயழ் கடைந்த
 சங்கையாஞ் சிரையென பறத்தசைந் தியாமை
 முதுகெனத் திரண்டியாந் தழகு
 மங்கலம் பொலிந்த புறவடி மடநதை
 மன்னவன பன்னியா மனனோ

சய

அல்லியங் கமலக காலவிர லுயாநது
 தூயவா யழகவாயக கழுநீர்
 மெலலிதழ் நிரைத்தாங் கொழுங்குறத் திரண்டு
 வா லுகிர் வெண்மதிப் பிளவு
 புலலிய போன்று மெலலிய வாகிப்
 புகரறத் தசைநதன வகத்தாள
 சொல்லிய தசைவு மெனமையுஞ் சமமுந்
 துகளறப் படைத்தன நனருல.

சக

வண்ணமாந் தளிர்போற சிவந்தெரி பொன்போல
 வைகலும் வெயாவையற ருக்கம்
 உண்ணமா யிருக்கிற செவ்வமுண் டாரு
 மொண்மணம் பாடலங் குவளை

தண்ணரு முளரி மல்லிகை நறுநதன்
சண்பகம போல்வன வாசும
பண்ணவாங் கிளவி குயில்கிளி யாழிற
படினவரும பாககிய மெனனா.

சஉ

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

கருங்குழற கறறை தொடடுச செமமலாக காலி னெல்லை
மருங்குனல கூர்ந்த கனனி வடிவெலாம வாககின் செலவன
ஒருங்குநூ லுணர்வாற நெளளி யிமபரின் றுமபா தேத்தும
இரங்குமிக குயிலன் னுணமெய யிலககண மரிய தெனருன. சந

அங்கது கேட்டோர யாரு மகங்களி துளுமப விபபாற
கொங்கலா நறுநதராக குஞ்சி யுககிர வழுதி* போநது
மங்கல வரிசை மாண மத்தமான† சுமந்த வையைச
சங்கெறி துறைநீ ராடித தகுங்கடி வனப்புக் கொளவான. சச

கட்டவிழ கண்ணி வேயநது மானமதக கல்வைச சாநதம
மட்டனனா செய்து முத்தான மாணகலன் முழுதுந தாங்கி
விட்டவிர கலைவான றிங்குள வெண்கதிராச செலவன போலவந்
திட்டபூந தவிசின மேற்கொண டிருநதனன சங்க மேங்க சநி

அநநிலை மணநீ ராடி யருங்கலப போரவை போரத்த
கனனியைக கொணாநது நமபி வலவயிற கவின வைத்தார
பனனியோ டெழுநது சோம சேகரன பரனும பங்கின
மனனிய வுமையு மாக மதித்துநீராச சிரகந தாங்கி சக

மங்கல நீரா நமபி மலாடி விளக்கி வாசக
கொங்கலா மாலை சூட்டிக குளிராமது பருக்க மூட்டி
நங்கைதன கையைப பறறி நமபிதன கையி லேற்றிப
புங்கவ ரறிய நனனீர மந்திரம புகன்று பெய்வான. சஎ

இரவிதன் மருமான் சோம சேகர னெனபேன்‡ றிங்கள்
மரபினை விளக்க வநத சுநதர மாறன மைநதன்
உரவுரீர ஞாலந தாங்கு முக்கிர வருமற கின்றென்
சூரவலாக கோதை மாதைக கொடுத்தன னெனநீர வாரததான. சஅ

மைநதுறு மடங்கற றின்கான் மணிவட வயிர லுசல
ஐந்துடன் பதஞ்செய் பஞ்சி யீணையினோ டனனத் தூவிப
பைந்துகி லீணையீ ரைநது பவளவாயப பசுமபொன மேனி
இநதிர மணிககட பாவை விளககுநான கிரட்டி யெனப. சக

அடடிலவா யடுக்குஞ் செமபொற கலங்கணூ றமபொன வாககி
இடடிழை மணிக்க ளாஞ்சி யேழுபொற கவரி யெட்டு
விட்டொளிர் பசுமபொற கிண்ணப பநதிசூழ் விளங்க நாபபண
நட்டபொற காலி னோடு நகைமணிக கலநூ றெனப ௩௦

பெருவில் யாரப பேழை யாயிரம பெற்ற நுண்டு
சருவிலை படடு வெவவே றமைததன பேழை முநநூ
றுருவமு தெழுதிச செயத் தோவியப பாவை யனனா
திருமணிக கலனோ டேவற சேடிய ரெழுநூற றைவா ௩௧

வினாவொடு மூன்று மூதூா மின னுவிட டெறியுஞ் செமபொன
அளவிரு கோடி யினன வருமபெறன மகடஞ்ச செலவ
வளமுற வரிசை யாக வழங்கினுன முழங்கி வண்டு
தினாமதுக கணணிச சோம சேகர மனனன மாதோ ௩௨

ஆரத்தன வியங்க ளெல்லா மமராமந தார மாரி
தூரத்தனா வேளவிச செந்தீச சுழித்தது வலமாயத துள்ளி
வாரத்தன மடவார நாவின் முளைத்தன வாழ்த்து மனறல
பாரத்தனா கணக ளெல்லாம பெற்றன படைத்த பேறு ௩௩

பொதியவிழ கடப்பந தண்டாரப புயத்திளங காளை யனனா
முதியவா செந்தீ யோமப வினனிய முழங்கக காந்தி
மதியைமங கலநாண பூட்டி வரிவளைச செங்கை பற்றி
விதிவழி யேனை மனறல வினையெலா நிரம்பச செயதான ௩௪

[ஷே வேறு]

எண்ணி லாத வளத்தினோடு மிரவி மருமான மடப்பிடியைப
பண்ணி லாவு மறையொழுககம பயபப வேளவி வினைமுடித்துத்
தண்ணி லாவெண கலைமதியுந தாரா கணமுந தவழநதுழல
விண்ணி லாவு மணிமாட வீதி வலமாய வருமெலலை ௩௫

மின்னோ பொன்னந தொடியினரு மெனசெம பஞ்சி யடியினரும
பொன்னோ மணிபூண் முலையினரும புலம்பு மணிமே கலையினரும்
அன்னே ரோதித் தாரினரு மாகிக் கண்ணு மனமுமவன்
முன்னே தூது நடப்பதென நடப்பநநதார முகிழ்முலையா. ௩௬

சுருங்கு மிடையாரா தனபவனி
 தொழுது வருவாரா தமக்கிரங்கி
 மருங்குற பாரங் கழிப்பானபோற
 கலையைக் கவாநதும் வளைத்தோண்மேல
 ஒருங்கு பாரங் கழிப்பான்போல
 வளையைக் கவாநது முள்ளத்தூள்
 நெருங்கு பாரங் கழிப்பானபோ
 னிறையைக் கவாநது நெறிச்செலவான.

நிள

வான மதிசோ முடிமறைத்த வழிமிகளே யிவனென்றால்
 ஆணையெருத்திற சிங்கவிள வடலே நெனன வயல வேந்தா
 சேனைதழுவ வரும்பவனிக கொப்பே தொப்புச செப்புங்கால்
 யானை மகளை மணந்துவரு மிளையோன பவனிச செலவமே நுஅ

இமமை தனிலு நனமைதரு மீசனறையும் வாசவறகு
 வெமமை தருவன பழிதவிர்த்த விமலனறையும் மங்கயற்கண
 அமமை தனையும் பணிநதுமீண் டரசன கோயி லடைந்தீன்றோ
 தமமை முறைய லடிக்கமலந தலைபிற பணிநதான நனிககுமான்.

ஆன வாறு சுவையடிசி லயிலவோ தமமை யயிலவித்து
 நானு வரிசை வரனமுறையா னலகி விடையு நலகிப்பின
 வானு டவாக்கும விடைகொடுத்த மதிககோ நெழுகி வைகுநான்
 தேனா கண்ணிக திருமகனுக் கிதனைச் செப்பி யிதுசெயவான கய

மைநத கேடடி யிரதிரனுங் கடலு முனக்கு வானபகையாளு
 சந்த மேருத் தருக்கடையுஞ் சதவேள விககோன முடிசித்த
 இநத வளைகொண டெறிகடலி லிவவேல விடுதி யிச்செண்டால்
 அநத மேருத் தனைப்புடையென நெடுததுக் கொடுத்தா னவைமூன்றாம்.

அன்ன மூன்று படைக்கலமுந் தொழுது வாங்கி யடலேறு
 தனனை நேரா யெதிர நிறகுந் தனயன றையுக் கிரவழிதி
 எனன வாதி மறைமுழங்க வியங்க ளோங்க முடிக்கவித்துத்
 தன்ன தானை யரசரிமைத் தனிச்சென கோலுந்* தானலகா கூஉ

சூட்சி வினையிற பொன்னையை சுமதி தனனைத் தொன்னாலின
 மாட்சி யறிஞா தமைநோக்கி வமமி னிவனைக் கண்ணிமைபோற
 காட்சி பயக்குங் கலவிபோற காப்பீ ரிதுறுங் கடனிமமண
 ஆட்சி யிவன தென்றினைய வரியே றனையான றனைநலகா. கூங்

[சு. வேறு]

வெய்யவேற காளை யனனா றனையும் வேறு நோக்கி
 ஐயவிவ வையந தாங்கி யளித்தன நெடுநா ளிந்த
 மையறு மனத்தார் சொல்லும வாயமையா றெழுதி நீயுஞ்
 செய்யகோன் முறைசெய தாண்டு திருவொடும பொலிக் கெனனா.கச

பன்னருங் கணங்க ளெல்லாம் பண்டைய வடிவமாகத்
 தன்னருட் டுணையாய வந்த தடாத்கைப பிராட்டி யோடும்
 பொன்னெடுங் கோயில புகழுப பொலிந்தன னிசசை தனனா
 இன்னருட் படிவங் கொள்ளு மீறிலா வினப முாததி. கூரு

[கலிவிருத்தம்]

பின்ன ருக்கிரப பெயா தரித்தவது!
 தென்னா கோமகன றெய்வ நானமறை
 மன்னு நல்லறம் வளர வையகந
 தன்ன தாணையாற றுங்கி வைகினா

அ.அ

ஆகச் செய்யுள்—தங்க

பதின்மூன்றாவது கடல்சுவற வேல்விட்ட படலம்

[கலிவிருத்தம்]

வளையொடு செணடுவேன மைந்தற கஞ்சரும்
பளையவேம பணிந்தகோ னளித்த வாறத்த
தளையவிழ தாரினுன றனயன வேலைமேல
இளையவ னென்னவே லெற்றத தோதுவாம்.

க

தினகனி னுககிரச செழியன வெண்குடை
எங்கணு நிழற்றவீற றிருக்கு நாளவயிற
சங்கையில லாதமா தரும் வேளவிகள
புங்கவா புடைதழீஇப் போற்ற வாறறுநாள

உ

அருமபரி மகந்தொணூற றுறு செயதுழிச
சுருமபரி பெருமபடைத் தோனற* றணனூறு
விருமபரி முானறுசூழ வேம்பி னங்குழைப
பொருமபரி வீரனமேற பொருது பொங்கினுன

ந

மன்னிய நாடெலாம் வளஞ்சு ரந்துவான
பொன்னிய னாடுபோற பொலித் லாலிந்த
மின்னிய வேலினுன வேளவி செயவதென
றுன்னிய மனத்தனோ சூழ்ச்சி யுன்னினுன.

ச

பொருங்கடல வேந்தனைக் கூவிப் பொள்ளென
இருங்கட லுடுத்தபா ரேழு மூழிநாள
ஒருங்கடு வெள்ளமொத துருத்துப் போயவனை
தருங்கடி மதுரையை யழித்தியா லென்றன

ரு

விளைவது தெரிகிலன வேலை வேந்தனும
வளவயன் மதுரையை வளைந்திட டிம்மெனக
களைவது கருதினுள் பேயுங் கண்படை
கொளவரு நனந்தலைக் குருட்டுக் கங்குலவாய

க

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

கொதித்த லைக்க ரங்க ளண்ட கூட மெங்கு முடுபோய்
அதித்த லைக்க ஆழி நாளி லாதத லைக்கு நீத்தமாய
மதித்த லத்தை யெட்டி முட்டி வருமொ ரஞ்ச னப்பொருப
புதித்த தொத்து* மண்ணும விண்ணு முடக வந்த துத்தியே. எ

வங்க வேலை வெள்ள மாட† மதுரை மீது வருசெயல
கங்குல வாய திங்கண் மீது காரி வாய காருடல
வெங்கண் வாள் ராவி முங்க வீழுவ தொக்கு மலதுகரா
அங்கண் மூட வருவ தொக்கு மல்ல தேது சொல்வதே அ

வட்ட யாமை பலகை வீச வாளை வாள்கள் மகரமே
பட்ட யானை பாயதி ரைப்ப ரப்பு வாமப ரித்திரள்
விட்ட தோணியிரத மினன் விரவு தானை யொடுகடல்
ஆட்ட மாக வழுதி மேல மாக்கெ முந்த தொக்குமே க

இன்ன வாறெ முந்த வேலை மஞ்ச நங்கு மிஞ்சிசூழ
நன்ன காகு ணக்கின வந்து நணுகு மெல்லை யரையிரா
மன்ன வனக னுவின வெள்ளி மன்ற வாணா சித்தராய
முன்னா வந்தி ருந்த ருமபு முறுவ றேன்ற மொழிகுவா ட

வழுதி யுன்ற நகரழிக்க வருவ தாழி வலலை
எழுதி போதி வென்றி வேலெ றிந்த வாகை பெறுகெனத்
தொழுத செங்க ரத்தி னுன்று திகஞ் நாவி னுனெழீஇக
கழுது நங்கு கங்கு விறக னுவு ணாந்து காவலான கக

கண்ணி றைந்த வமளி யிறக ழிந்து வாயில பலகடந
துண்ணி றைந்த மதிய மைச்ச ருடனவி ரைந்து குறுகியே
மண்ணி றந்த† தெனமு ழங்கி வருத ரங்க வாரிகண்
டெண்ணி றந்த‡ வத்ச யத்த னகி நிறகு மெல்லைவாய கட

கனவில் வந்த சித்த வேடா நனவில் வந்து காவலோன்
நினைவு கண்டு பொழுது தாழ் நிறப தென்கொ லப்பனே
சினவி வேலை போல வந்த தெவவை மான வலிகெட
முனைய வேலெ றிந்து ஞால முடிவு தீர்த்தி யாலென. கக

எடுத்த வேலவ லந்தி ரித்தெ றிந்த வேலை வேனமுனை
மடுத்த வேலை சுஃறெ னவவ றந்து மான வலிகெட
அடுத்த வேரி வாகை யினறி யடிவ ணங்கு தெவவரைக
கடுத்த வேலவ லானக ணைக காலின மட்ட மானதே கச

(பா - ம்) *உதித்த லொத்து †வெள்ளைமாடம் ‡மண்ணிறைந்த.
§எண்ணிறைந்த.

சந்த வேத வேளவி யைத்த ப்புப தனறி யுலகெலாரு
 சிந்த வேறு சூழ்ச்சி செய்த தேவா கோவி னேவலால்
 வந்த வேலை வலியுழிந்த வஞ்ச காக்கு நன்றிசெய்
 திந்த வேலை வலியுழிபுப தென்று முள்ள தேகொலாம். கரு

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

புண்ணிடை துழைந்த வேலாற புணரியைப் புறங்கண் டோனபால்
 மண்ணிடை நின்ற சித்தா வானிடை மறைந்து* ஞானக
 கண்ணிடை நிறைந்து தோன்றுங் கருணையால் வடிவங் கொண்டு
 விண்ணிடை யணங்கி னோடு விடையிடை விளங்கி நின்றா கசு

மூக்கணும புயங்க னுனகு முனைமதிக கண்ணி வேயந்த
 செக்கரஞ் சடையுங் காள் கண்டமுந் தெரிந்து தென்னன
 பக்கமே பணிந்தே முந்து பரந்தபே ரன்புந் தானுந்
 தக்கவஞ் சலிசெய் தேத்தித் தலாமிசை நடந்து செலவான கள்

துந்துபி யைந்து மாபபப் பாரிடந் தொழுது போபபத்
 தந்திர வேத கீதந் துமபியெண் டிசையுந் தாக்க
 அந்தர நாட ரேத்த வகலவிசம் பாற தாக
 வந்துதன கோயில புககான வரவுபோக கிறந்த வளளல கஅ

அஞ்சலி முகிழ்த்துச் சேவித் தருகுந் வந்த வேந்தன்
 இஞ்சிசூழ் கோயி லெய்தி யிறைஞ்சினன் விடைகொண் டேகிப்
 பஞ்சினமெல லடியா ரட்ட மங்கலம் பரிபப் போககி
 மஞ்சிவா குடுமி மாட மாளிகை புருந்தான மனனோ கசு

வளையெயின மதுரை மூதூர் மற்கட் லிவற்றி னுபபண்
 விளைய நகர மெல்லாம் வெள்ளியம் பலத்து ளாடுந்
 தளையவிழ் கொன்றை வேணித் தம்பிரான றனக்கே சோத்துக்
 களைகளு யுலகுக் கெல்லா மிருந்தன்ன காவல வேந்தன் உய

ஆகச் செய்யுள் - தருக.

பதினான்காவது
இந்திரன் முடிமேல்
வளையெறிந்தபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்]

மின்னவிர மணிபூண மாரபன வேலையை வேலால் வென்று
பொன்னவிர வாகை வேயநத புகழுரை செயதே நாக
நன்னக ராளி செம்பொனகைமுடி சிதற வந்த
மன்னவன் வளையெறிநதோச்சி வென்றதும் வருத்தச சொல்வாம்.க

கோமக எனிகழு நாளிற கோணிலை பிழைத்துக் கொண்டமு
மாமழை மறுப்பப பைங்கூழ வறந்துபுற றலைக டந்த
காமரு நாடு மூன்றுங் கையற வெய்த மன்னா
தாமது தீர்வு நோக்கித் தமிழ்முனி யிருக்கை சாரந்தார. உ

முனிவனை யடைந்த வேந்தா மூவருந் தங்க ணுடைய
பனிவரு மாரி யினறி வறந்தமை பகர மேருந்
குனிவரு சிலையாக கனபன கோணிலை குறித்து நோக்கி
இனிவரு மாரி யிலை யாதின லென்னிற* கேணமின. ந

காயசின வெய்யோன சேயோன'முனசெலக கதிகால வெள்ளித்
தேசிகன பின்பு சென்று நடக்குமிச செயலான முநீர்த
துசின வுலகிற பன்னீ ராண்டுவான சுருங்கு மென்று
பேசின தூலகண மாரி பெய்விப்போற சென்று கேணமின ச

என்றவ னெதியா மெவவா நேகுது மென்ற ரைந்தும்
வென்றவன் சோம வார விரதநீர நேற்ற வுள்ளி
மன்றவ னருளைப் பெற்று வானவழிச செனமி னென்றக
குன்றவன் சிலையா னோணபின விதியினைக் கூறுகின்றன. ரு

உத்தம வானோ தமமு ஞாததம் னாகு மீசன
உத்தம சததி மாரு ஞாததமி யுருத்தி ராணி
உத்தம விரதந் தமமு ஞாததமந் திங்க ணோணபென
றுத்தம் மறைநூ லாதி யுரைக்குமிச சோம வாரம் க

மந்தரங் காசி யாதிப பதிகளில்* வதிநது நோற்கத்
தந்திடும பயனிற கோடி தழைத்திடு மதுரை தன்னில
இந்தநல விரத நோற்போக கதிகமயா தென்னிற சோம
சுந்தர னுரிய வார மாதலாற் சோம வாரம் ௭

அங்கதி னதிகப பேறுண டருக்கனின் மதிதோயந தொன்றித்
தங்கிய திகக ணோனபு தகுதியி ணோற்க வல்லாக
கிங்கதி னதிக நீதி யீட்டிய பொருள்கொண டாற்றும்
மங்கல விரதப் பேற்றென றனந்தமாய வளரு மனறே. ௮

நலமலி விரத நோற்கத் தொடங்குநா ணவிலவாந தேளிற
சிலையினி லாத லன்றி யிரட்டிய தெரிசளு சோந்த
மலமதி யொழித்தது மறறை மதியிலு முநதைப் பக்கத்
தலாகதிர வாரத் தலலூ ணயினறிடா தயலிற றுஞ்சா ௯

வைகறை யெழுநது சேற்கண மணுளனை யுளகி யறறைச்
செய்கட னிறீஇக்கா மாதி சிந்தைநீத் தலாபொற் கஞ்சப்
பொயகையை யடைநது கையிற பவித்திரம் புனைநது வாககு
மெய்கருத் தொருப்பா டெய்தச் சங்கற்பம் விதநது கூறி. 10

கடம்படி முனைத்த முக்கட கரும்பினை நினைநது ஞாலத்
திடம்படு தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயனை யீண்டுத்
திடம்படத் தருதி யெனனாத திரைத்தடம் படிநது வெண்ணீ
றுடம்பணிற தக்க மாலை யொளிபெற் விதியாற் றுககி ௧௧

வெள்ளைமந தார முலலை மலலிகை வெடிவாய்ச சாதி
களளவிழ மயிலை யாதி வெண்மலா கவாநது வேழப்
பிள்ளையை முந்தப் பூசித் திரந்துசுங் கற்பம் பேசி
உள்ளனைந துச்சி மேற்பன னிருவிர லுயாச்சிக குமபா. ௧௨

சத்திய ஞான னந்த தத்துவந தனனை யுளகி
வைத்ததன வடிவங் கொண்டு மணமுதற் சிவமீ றுன
அத்துவ விலிங்கந தனனை யாசன மூத்தி மூல
வித்தைமற் றுலு னாலின விதியிறை பூசை செய்க. ௧௩

ஐந்தமு தாவி னைநது நறுங்கனி யைநது செநதேன
சுந்தன தோயம் புடபத் தண்புனன மணிரீ ராட்டிச்
சுந்தர வெண்பட் டாடை கருப்பரச சுண்ணஞ் சாந்தங்
கந்தமல விகைமுன் னுன வெண்மலாக கண்ணி சாத்தி. ௧௪

காசணி பொலம்பூண சாத்திக கணைகழ லாதி யங்க
பூசனை செய்து சேறகட் பூண பரையை யவ்வா
றீசனை தெழுத்தைப் பெண்பாற கிசையவுச சரித்துப் பூசித்
தாசறு சுரபித் தீம்பா லட்டவின னமுதி னேடும. கடு

பண்ணிய வகைபா னீய நிவேதனம் பண்ணி வாசம்
நண்ணிய வடைக்காய நலகி நறுவிரைத் தூபந் தீபம்
எண்ணிய வகையாற கோட்டிக கண்ணடி யேனை மற்றும
புண்ணியன றிருமுன காட்டி விலவத்தாற பூசை செய்தல கௌ

புரகர னிசசா ஞானக கிரியையாயப போந்த விலவ
மாமுத லடைநது மூன்று வைகலூ ணுறக்க மினறி
அரகர முழக்கஞ் செயவோ ரைமபெரும பாத கங்கன
விரகிலசெய கொலைக டீரு மாதலால் விசேடம் விலவம் கௌ

மடங்கித்ழ சுருங்கல் வாடி யுலாந்தது மயிராசசிக குண்டல
முடங்குகாற சிலம்பிக கூடு புழக்கடி முதலாங் குற்றம்
அடங்கினுங் குற்ற மிலலை* யுத்தம் மாசும் விலவந்
தடங்கை கொண்டச மும் மாயிரஞ் சாற்றிச சாத்தல கஅ

அடியனேன செய்யுங் குற்ற மனறைக்கன றனநத் மாசுங்
கொடியநஞ் சமுதாக கொண்டாய் குற்றமுங் குணமாக்கொண்டு
படியெழு தரிய நங்கை பங்கனே காத்தி யென்று
முடியுற வடியில் வீழ்நது முமமுறை வலஞ்செய தேத்தி கக

வனமனங் கரைய நின்று வேண்டிய வரங்கன வேண்ட
நனமணப் பேறு மக்கட பேறுநல வாகுருக் கலவி
பொனமனக் கினிய போகந் தெவ்வரைப் புறஞ் காண்டல
இமமையி லரசு மற்று மெண்ணியாங் கெய்து மனனே உய

ஆதியிவ விலிங்கந தீண்டற கருகரல லாத வேத
வேதியா முதலோ ரிட்ட விலிங்கத்திவ விதியா லாசசித்
தோதிய விரத நோறக வாசசனைக் குரிய ரலலாச
சாதியா பொருணோந் தாதி சைவராற பூசை செய்தல. உக

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பொருவிலிவ விரத மைவகைத் துசசிப்
போதிலு ணிரவிலு ணிரணடும்
ஒருவுத் துறங்கா திருத்தலாச சீனநால்
யாமமு முஞ்றுத் லெனனக்

(பா-ம்.)¹முதலவான அடங்கலுங் குற்றமேயாம்.(இராம சுவாமிப்பிள்ளை)

கருதினிவ வைநது மொன்றினுக கொன்று
கழியவு மதிகமா நோற்கும
வருடமொன்றிரண்டு மூன்றபன னிரண்டு
வருடமவாழ நாளள விவறுள,

உஉ

உடலள வெண்ணி நோற்பவா முநத
வுத்தியாபனஞ் செயது நோற்கக
கடவாவ வருடக கட்டளைக கிறுதி
கழிப்பதுத தாபன வித்தான
மடலவிழ மாலை மண்டபங் குண்ட
மண்டலம் வகுத்துமா பதியைப்
படரொளி வெள்ளி முப்பது கழஞ்சிற
படிமையா னிருமிதஞ் செயது

உங

காலையி லாசான சொல்வழி நித்தக
கடனமுடித துச்சிதொட டந்தி
மாலையி னளவும் புராணநூல் கேட்டு
மால்தொட டியாமமோரா நானஞ்ஞ
சேலன கண்ணுள பங்களைப் பூசை
செய்கவப் பூசனை முடிவின
மூலமந திரனூற றெட்டுனூற றெட்டு
முறையினு லாகுதி முடித்தல

உச

விலவமா யிரங்கொண டாயிர நாமம்
விளம்பிநால யாமமுஞ் சாதத்தல
நல்லவைந தெழுத்தா லைதெழுத் துருவி
னூதனுக கருக்கியங் கொடுத்தல
எல்லையின மூல மநதிரத் தாலு
மேனைமந திரங்களி னூலும
விலவழ லோம்பிப் பூரண குதிசெய
தீரிலான வேளவியை முடித்தல.

உஞ

புலாநதபின னித்த வினைமுடித் தாமபைப்
பொதுளுமபா சிலைதின் மூன்றின
நலநதரு தூவெள ளரிசிபெய தினிய
நறியகாய கறியொடு பரப்பி
அலநதர வானபா னிறைகுடம் பதினமூன
றரிசிமேல வைத்தர னடியிற
கலநதவன பினராயச சிவராசசனைக் குரிய
கடவுளவே தியாகனை வரித்து.

உஊ

காதணி கலனுங் கையணி கலனுங்
 கவினபெற வளிததர னாக
 ஆதரம பெருக நினைநதருச சனைசெய்
 தரியதக கிணையோடும் பாதப
 போதணி காப்பு விசிறிதண கவிகை
 பூநதுகின முதற்பல வுடனே
 மேதகு தானஞ் செய்துபின குருவைக
 கறபுடை மினனிடை யோடும்.

உள

ஆசனத திருத்திப பொலநதுகில காதக
 கணிகளகைக கணிகளு மணிநது
 வாசநன மலரிட டருசசனை செயது
 மலைமக டலைவனை வரைநது
 பூசனை செயத படிமையோ டம்பொன
 பூதலம பதாதிகள பிறவுந
 னாசலா மாலை கோட்டணி புனைநத
 சுரபிமா தானமுஞ் செயது

உஅ

இனையவா றுத்தா பனமுடித் தாசா
 நேவலாற சிவனடிக கனபா
 தனையரோ டொக்க லுடனமு தருநத
 மகுதியிவ விரதமுன கண்ணன
 நனையதா மரையோ னிரதிரன முதலவா
 னுடவா மூவறு கணத்தோ
 அனைவரு நோற்றா மணித்ரு மனுடடித்
 தருமபெற்ற போகமவீ டடைநதா

உக

ஈதுநோற பவாவெம பகைமனத துயாதீந
 தாயிரம பிறவியி லியற்றந
 தீதுசோ வினைதீந தெடுத்தயாக கையினிற்
 சிவகதி யடைவரிவ விரதம்
 ஒதினோ கேட்டோர் மனைவியா மகக
 ளொக்கலோ டினிதுவாழந துமபர்
 மேதகு பதினா லிரதிரன் பதத்தில
 வீற்றினி திருப்பரென றறவோன.

உஃ

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

சொல்லிய நெறியாற சோம சுநதரன விரத நோற்பான
 விலலிடு மணிபூண் வேந்தர் முனிவனை விடைகொண் டேகி
 அலவியங் கணக்க கஞ்சத் தாடியங் கயற்கண் வலவி
 புலவிய பாகன றன்னை வழிபடஇப போற்றி நோற்றார்

உக

சுந்தரன றனனைப் பூசைத் தொழிலசெயது வரமபெற நேகி
அநதரத் தாறு செலவா ரஃதறிந் தமரா வேந்தன
வந்தவ ரிருக்க வேறு மடங்கனமான றவிச மூன்று
தந்திடப் பணித்தா னிடடா தனதரி யணையிற ருழ ௩௨

வானவழி வந்த மூன்று மன்னரும் பொன்னு டெயதி
ஊனவழி குவிச வைவே லுமபாகோன மருங்கிற புககரா
தேனவழி போந்தின கண்ணிச சேரனு மாரத்தார வேந்தன
கானவழி தாரு நாடன காட்டிய தவிசில வைக ௩௩

மைக்கடல் வறப்ப வென்ற வாகைவேற செழியன மெளவிச
செக்காமா மணிவிற காலத் தேவாகோன றவிசி லேறி
ஒக்கவீற நிருந்தா னாக வுமபாகோ னமுககா நெய்திப்
பக்கமே யிருந்த வேனைப் பாரத்திபா முகத்தைப் பாரா ௩௪

முகமன்ன கியம்பி நீவிர் வந்ததென மொழிமி னென்ன
மகபதி யெங்க ணுடின் மழைமறுத் தடைநதே மென்றா
அகமலந த்னையா நாட்டி னளவுமவான சுரக்க நலகி
நகைமணிக கலம்பொன ணுடை நலகிரீர் போமி னென்றான ௩௫

அன்னவ ரகன்ற பினை யமராகோன கன்னி நாடன
தன்னரி பணைம லொக்கத் தருக்கினே டிருக்கு மாறும்
பின்னரு மாரி வேண்டாப் பெருமித் வீறு நோக்கி
இன்னது புலப்ப டாமை யினையதோர் வினய முன்னு ௩௬

பொற்புற வரிசை செயவான போலன விறந்தோர் தாங்கி
வெற்புறழ் திணிதோ ளாற்றன மெலிவதோ ராரந்தனை
அற்புற வளித்தான வாங்கி யலாமதுத் தார்போ லீசன
கற்புடை யுமையாண மைந்தன கதுமெனக் கழுத்தி விட்டான ௩௭

கண்டன்ன கடவு ணுதன கழியவு மிறுமபூ துள்ளங்
கொண்டன னின்று தொடடுக குரையளி துழாவு நிம்பத்
தண்டழை மாரப் வாரந் தாங்குபாண டியனென னுனை
மண்டல மதிக்க வென்றான வானநா டுடைய மன்னன ௩௮

அன்னது சிறிது மெண்ணு தங்குநின் நிழிந்தது தென்ன
தன்னக் ரடைநகா னிப்பாற சதமக் ணனை யாலம்
மன்னவ ரிருவா நாடு மழைவளம் பெருகப் பெயத்
தென்னவ னுடு பண்டைச் செயல்தா யிருந்த தன்றே ௩௯

ஆயதோ வைகல வேட்டை யாடுவா னண்ணல விண்ணா
தாயதோ பொதியக குன்றிற் சந்தனச சார னண்ணி
மேயதோ லரிமா னேனம வேங்கையெண் கிரலை யினன
தீயதோ விலங்கு வேட்டை செயதுயிர் செஞ்சுக்கு மெல்லை சய

பொன்றத்து மருவிக குன்றிற் புடகலா வருத்த மாதி
மின்றத்து மேக நான்கும வீழ்ந்தன மேயக கண்டு
குன்றத்தி னெடிய திண்டோட கொற்றவ னவற்றைப் பற்றிக
கன்றத்தின களிற் போலக கடுந்தனை சிக்க யாத்தான சக

வேட்டத்திற் பட்ட செங்கண் வேழம்போற் கொண்டு போகிக
கோட்டத்தி விட்டா னாக குன்றிற் கரிந்த வென்றி
நாட்டத்துப் படிவத் தண்ட நாடனமற் றத்தனை கேட்டுக்
காட்டத்துக் கணலபோற் சீறிக கடுஞ்சமா குறித்துச் செலவான

வாங்குநீர் வறப்ப வேலை விடுத்ததும் வலிய வாரந்
தாங்கிய செருக்குங் காரைத் தனையிடு தருக்கு நோக்கி
ஈங்கொரு மணித் யாககைக் கித்துனை வலியா தென்ன
வீங்கிய மான மூக்க மீனவன மதுரை சூழ்ந்தான சந்

[சுலிவிருத்தம்]

ஒடின ரொற்றாபோய்ச் செழிய னெண்கழல்
சூடினா நகாப்புறஞ் சுராகள் சேனைகள்
மூடின வென்னலு முனிவு மானமும்
நீடின னரியனை யிருந்து நீங்குவான சச

பண்ணுக தோபரி பகடு வீராமுன
நண்ணுக கடிதென நடத்தி யாவரென
நெண்ணலன் மதமலை யெருத்த மேற்கொடு
கண்ணகன் கடிநகாக காப்பு நீங்குமுன சந்

அடுத்தனா வானவ ராத்துப் பலபடை
எடுத்தனா வீசினா சிலையி லெய்களை
தொடுத்தன ரிறுதிநாட் சொரியு மாரிபோல
விடுத்தனா மதிக்குல வீரன் சேனைமேல சசு

ஆரத்தனா மலயவெற் பரையன் சேனையோ
பாரத்தனா வேறுபல படைக்க லக்குவை
தூரத்தனா குணசிலை தொடுத்து வாளியாற்
போரத்தன ரமராமெய் புதைத்த வென்பவே. சள

தறிந்தன தாளசிரந் தகாந்த தோளகரம்
பறிந்தன குருநிரீர கடவிற பாய்ந்தன
செறிந்தன பாரிடஞ் சேனங் கூளிகள்
முறிந்தன வானவா முதலவன சேனையே

சஅ

ஆடின குறைத்தலை யவிரத போரககளம்
பாடின பாரிடம் விரதைப் பாவைதாள
சூடின கூளிகள் சோரி சோரப்பார்
மூடின பிணக்குவை யண்ட முட்டவே.

சக

வெஞ்சின வலாரிதன வீரச சேனையு
துஞ்சின கண்டெரி சொரியுந் கண்ணையப்
பஞ்சினமு நெரியெனப் பதைத்துத் தெய்வத்
வஞ்சினப் படைகளான மலை துன்னினுன

ருய

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வெங்கதிப படைவிட டாரத்தான விண்ணவ நைனைத் திகுக்கட
பைங்கதிப படைதொட டோச்சி யவித்தனன பாராள வேந்தன
சிகுக்கெம் படைவிட டாரத்தான தேவாகோ நைனைச் சிமபுட
புங்கவன படைதொட டோச்சி யடக்கினுன புணரி வென்றேன.

தானவா பகைவன மோக சரந்தொடுத் தெறிந்தா னாக
மீனவ நைனை ஞான வாளியால் விளித்து மாயந்த
போனபின் மறபோ ராற்றப்* புககனா புககா தமமில்
வானவன மண்ணி னுனமேல வச்சிரம் வீசி யாரத்தான.

ருஉ

காயசின மடங்க லனனுன கைவளை சுழற்றி வல்லே
வீசினன குலிசந் தனை வீழ்த்தது† விடுத்தான சென்னித்
தேசினன மகுடந் தளளிச சிதைத்தது சிதைத்த லோடுங்
கூசின னஞ்சிப் போனான குன்றிற் கரிந்த வீரன.

ருங

இரதிரண டனைய கூாமபல விருளவரை நெஞ்சு போழந்த
மைந்தனில் வலிய காளை வரைந்தெறி நேமி சென்னி
சிறதிடா தாகி யம்பொன மணிமுடி சிதறச் சோம
சுந்தர நாதன் பூசைத் தொழிற்பய னளித்த தெனன.

ருச

போரினுக் காற்றற தோடிப் பொன்ன கா புகுந்த வென்றத்
தாரினுக் கிசைந்த கூவேற சதமகன பின்பு நினனா‡
நீரினுக் கெல்லா மாரி யுதவுவே னிகள் நீக்கிக்
காரினைத் தருக் வெனனாக் கவுரியற கோலை விட்டான.

ருரு

(பா - ம) *ஆற்றிப் †விண்டது ‡தன்னாட்.

முடங்கலகொண்டணைநத தூதன முடிசெழு வேந்தன பாதத்
தொடுங்கின றேரலை நீட்ட வழையுளா னொருவன வாங்கி
மடங்கலே றனையான முன்னா வாசித்துக் காட்டக் கேட்டு
விடங்கலுழ வேலான விண்ணோர் வேந்தரை கோரா னாகி னுகு

இட்டவன சிறையை நீக்கி யெழிலியை விடாது மாறு
பட்டசிற தையனே யாகப் பாகசா தன்னுக கென்றும்
நட்டவ னொருவே ளாள் னானபிணை யென்று தாழ்ந்தான
மட்டவிழந தொழுகு நிம்ப மாலிகை மாபிணைம னுகு

இடுக்கணவந துயிராகு மூற்ற மெய்தினும் வாயமை காத்து
வடுக்களைந தொழுகு நாலா மரபிணை னுரையை யாத்நன
எடுத்துரை மறைபோற சூழநது சிறைக்களத் திட்ட யாப்பு
விடுத்தனன பகடு போல மீண்டன மேக மெல்லாம னுகு

தேவர்கோ னேவ லாலே திங்கண்மும் மாரி பெய்து
வாவியுங் குளனும் யாறு மடுக்களு மடுத்தக களவாய்க்
காவிசூழ வயலுஞ் செயயுஞ் செநநெலுங் கன்னற காடும்
பூவிரி பொழிலுங் காவும் பொலிந்தது கன்னி நாடு னுகு

ஆகச் செய்யுள் - தூய

பதினேந்தாவது

மேருவைச் செண்டாலடித் தபடலம்

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அண்ட ரஞ்ச வமரு ழநத் வமரா கோணை யரசாகோன
வண்ட லமபு மௌலி சிந்த வளையெ றிநது வெநபுறங்
கண்ட வண்ண மின்ன தன்ன கன்னி நாடன மேருவிற
செண்டெ றிநது வைப்பெ டுத்த செயலு நனகு செபபுவாம க

மன்ன வனற னக கு முன்னா மலப வெற்பின முனிவாகோன
சொன்ன திங்கள் விரத மன்று தொடடு நோற்று வரலுமந
நன்ன லஞ்செய பேறு போல நங்கை காந்தி மதிவயிற
அன்ன ருஞ்ச யங்கொண மைந்த னெருவன வந்து தோன்றினுன உ

வயநத் தைப்ப யந்த தென்ன மைந்த தைப்ப யந்தபோ
தியநது வைத்து நகர களிப்ப வினிதி ருநத் புரவலன்
சயநத் ழைக்க விரதி ரனச யந்த தைப்ப யந்தநாள
வியநத் கத்த டைந்த வினபம வினைம கிழ்ச்சி யெய்தினுன ட

தென்ன ரேறு சாத காதி செய்து வீர பாண்டியன்
என்ன நாம வினைநி ர பி யெழுந்தொ ணுத கலைமுத்தற
பன்னு கேளவி கரிச டோகன பரிப டைக்க லம்பயின
றன்ன காத லானவி ளங்க வகம கிழ்ச்சி யடையுநாள ச

மலகு மாறில கோடி ரிநது மழைச ருங்கி நதியுநீர்
ஒலகு மாறு பருவ மாறி யுணவு மாறி யுயிரெலாம
மெலகு மாறு* பசியு ழநது வேந்த னுககு வினைபொருள
நலகு மாறி லாமை யினன னலிய வந்த நாடெலாம று

மழைவ றந்த தென்கொ லென்று வழங்குற முழுதுணாந
தழிவி லாத பிரம கற்ப மளவு மெலலை கண்டனால
உழவா கோளக ளிரவி தன்னை யுற்று நோக்கி நிறறலால
தழையு மாரி வருடி யாதொர வருட மென்று சாற்றினா க

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மகவுறு நோயை நோக்கி வருநதுறு தாய்போன மனன்ன
பகவுறு மதியஞ் சூடும பரஞ்சுடா முனபோயத் தாழ்நது
மிகவுறு பசியால வைய மெலிவதை யைய வெனனாத
தகவுறு விரங்கிக் கண்ணீர் ததுமபி*நின றிரநது வேண்ட ள

திரைக்கடல் விடஞ்சோ கண்டன காலத்தின செவவி நோக்கி
இரக்கமில் லவாபோல வாளா விருத்தலு மருத்தரா மாபன
கரைக்கரி தாய துன்பக கடலிலவீழ்ந திருக்கை புககான
அரக்காபோக கடலி னீந்தி யருக்கனீரக கடலில் வீழ்நதான அ

வள்ளறன குடைக்கீழ்த தங்கு முயிர்ப்பசி வருத்த மெல்லாங்
கொள்ளைகொண டிருநத நெஞ்சிற குளிரமுகச செவவி குன்றத்
தள்ளருந துயிரின மூழ்கித் தரையிடைத் துயின்ற னாக
வெள்ளிமன றுடையா சித்த வேடராயக கனவில் வந்தா க

அடற்கதிர வேலோய மாரி யரிதிப்போ ததனை வேண்டி
இடாப்படல வரைக்கு வேந்தா யிருக்கின்ற வெரிபொன மேருத்
தடப்பெரு வரையின மாதோ தனிப்பெரு முழையி விட்டுக்
கிடப்பதோ ரெலலை யிலலாக கேடி லாச சேம வைப்பு ட

கிடைத்துமற மனைய மேரு கிரிசெருக† கடங்கச செண்டாற
புடைத்துநின னானைத் தாக்கிப் பொன்னை பொதிநத பாறை
துடைத்துநீ வேண்டுங் காறுந தொடடெடுத் ததனை மீள்
அடைத்துநின குறியிட டைய வருதியென றடிகள் கூற கக

விழித்தன நெழுமான றேரோன விழிகுமுன கடனக ளெல்லாங்
கழித்தனன மீன நோக்கி கணவனை வலமாப் போநது
சுழித்தெறி கடல னீகத் தொகைபுறஞ் சூழக் கொண்டல
கிழித்தெழு வாயி னீங்கிக் கீழ்த்திசை நோக்கிச செவ்வான. கஉ

அதிராதன முரசஞ் சங்க மதிராதன வியங்க ளண்டம்
பிதிராதன வென்ன வாரப்பப் பெயாநதுவெண கவரி துள்ள
முதிராதநான் மறையோ ராசி மொழியந வல்லோ ரேத்தப்
பதிநதுபா கிழியத் திண்டோ பாகுமுன செலுத்த லூநதான கந

பவளக்காற பிச்சம் பொற்காற பனமணிக் கவிகை முதத்த
தவளக்காற பதாகைக் காடுந தானவா னருவி தூங்குங்
கவளக்காற பொருப்பும பாய்மாக் கடலுமண மடநதை யாகந்
துவளக்கால வயவா மானறோத் தொகுதியுஞ் சூழல போக கச

கோழினர் ஞாழ லன்ன கோட்கொப புலவுப பேழவாய்த
தாழ்சின் ஷுழுவை யொறறைத் தனிப்பெருங் கொடியுங் கூனற
காழ்சிலைக் கொடியுஞ் சூழக் கயற்கொடி நிலநது ழாங்கை
ஏழயா வரைமேற றேனறி யிருவிசும பகடு கீற. கரு

தென்கடல் வடபா னோக்கிச் செலவது போலத் தென்ன
றன்கட லனிகங் கனனித் தண்டமிழ் நாடு நீந்தி
வன்கட நெறிகொண டேகி வளவாகோ நெதிரொண டாற்றும்
நன்கடன முகம னேற்ற நளிர்புன னுடு நீந்தி கக

தண்டக நாடு தள்ளித் தெலுங்கநா டகன்று சாயதாட
கண்டக கைதை வேலிக் கருநடங் கடநது காடுந்
தொண்டக நுவைககுந் குன்று நதிகளுந் துறநது களவாய்
வண்டக மலாககா வேலி மாளவ தேச நண்ணி. கக

அங்குநின் றெழுநது தீவா யருஞ்சுர நெறிப்பட டேகி
மங்குனின் றதிருஞ் செம்பொன மாடநீள விராட நண்ணிக்
கொங்குநின் றவிழுங் கானங் குன்றொரீஇ வாளை பாயத்
தெங்குநின் றிளநீர் சிநது மத்திய தேயத் தெயதி கஅ

அநநெடு நாடு நீங்கி யாடலே றுயாதத் தோனறல்
பொன்னெடுஞ் சடையிற் றுழநது புனிதமாந தீரத்தக் காசி
நன்னெடு நகர மெய்தி நளிர்புனற் கங்கை நீந்திக்
கன்னெடு நெறிய் னேக காவதங் கடநத் பின்னா கக

மடங்கனமா நாகம் யாளி வழங்கலான மனிதா செல்லா
இடங்கடந் தாக வைஞ்ஞாற் றிரட்டியோ சனைத்தா மெலலைக்
கடங்கெழு குமரி கண்டங் கடநதுமற் றதுபோ லெட்டுத்
தடங்கெழு கண்டங் கொண்ட பாரத் வருந் தளளி உய

யாவையு மீன்ற டனனை யீன்ற பொன னிமயந் தனனைத்
தாவிப்ப புறம்போய்ப் போகந் ததுமபுகிம் புருட கண்டம்
மேவியங் கதுரீத் தேம வெற்படைந் ததுபின னாக
ஓவியப் புறத்துத் தோன்று மரிவரு டத்தை யுற்று. உக

உறறது கழிநதப் பாறபோய் நிடத்வெற் பொழிநது சமப்பு
பொற்றருக் கணிகால யாறு போகிளா விருத் கண்டத்
துற்றன்ன கண்டான மூன்று ரொருங்கடு ஞான்று கூனி
வெற்றிவெஞ் சிலையாய் நின்ற வெற்பினை மலய வெற்பன். உஉ

வெம்படை மறவா சேனை வெள்ளநீத தேகித் தென்பாற
சம்புவின கனியின சாறு வலம்படத் தழுவி யோடும்
அம்பொனீ ராறு மாறறி னருகுபொன மயமாய நிற்கும்
பைம்புனங் காணு* நோக்கி வளைந்துதென பாலவந் தெய்தா. உங்

அவ்வரை யரசை நோக்கி வரைகளுந் கரசே யெநதை
கைவரி சிலையே பாரின களைகணை யளவில வானந்
தைவரு சுடருங் கோளு நாளகளுந் தழுவிச் சூழ்ந்
தெய்வத் வரையே மேலைத் தேவரா லயமே பெயனனா உசு

மாணிக்க மிமைக்கும் பூணுன விளித்தலும் வரைக்கு வேந்தன
பாணித்த வரவு தாழ்ப்பப பாகசா தனனை வென்றோன
நாணித்தன சினமு மேரு நகைவரைச் செருக்கு மாறச்
சேணுற்ற சிகரந் தன்னிற செண்டினு லடித்து நின்றனா உரு

அடித்தலும் மசையா மேரு வசைநதுபொற பநது போலத்
துடித்தது சிகர பந்தி சராபயில் மாடப் பந்தி†
வெடித்தன தருண பாணு மண்டலம் விண்டு தூளாய்ப்
படித்தலை தெறித்தா லென்னப் பனமணி யுதிர்நத் வனநே உசு

புடைவரைக் குலங்க ளெட்டும் புறந்தழீஇக் கிடகஞ்ஞ செம்பொன
அடைக்கலோர் நானகு நானகு கிடங்கரு மலாநத் நானகு
தடமலாப் பொழிலு நானகு தருக்கஞ்ஞ சலித்த வம்மா
உடையவ னிடைபூ ஹறு லடுத்தவாக குவகை யுண்டோ. உள

புடைத்தபின் மேருத்தெய்வம் புடைக்குல வரையெட் டென்னப்
படைத்தவெண் டோளு நானகு முடியுமேற படுவெண் சோதி
உடைத்தனிக குடையுங் கொண்ட வருவினோ டெழுநது நாணிக்
கிடைத்தது கருனை வேந்தன கிளாசினந் தணிநது நோக்கா உஅ

இத்தனை வரவு தாழ்த்த தென்னென மேருத் தெய்வம்
வித்தக நம்பி கேட்டி மீனெடுங் கணணி யோடும்
பைத்தலை யரவம் பூண்ட பரணையிப் படிவங் கொண்டு
நித்தலும் போகிப் போகி வழிபடு சியமம் பூண்டேன உசு

இன்றுகேட டிலையோ வைய† வேந்திழை யொருத்தி காமந்
துன்றுமா கடவின மோகச் சுழித்தலைப் பட்டு வெள்ளி
மன்றுளா டிய பொற பாதம் வழிபடன மறநது தாழ்த்துநீ
நின்றுளே னிணைய திகங்கி னிமித்தினு லடியும் பட்டேன. நய

திருவடி பிழைத்த தீங்கு தீர்த்தனை யிதனி லையன
தருவதோ ருறுதி தானுந் தக்கதோர கைமமா நெனனா
வருவது முண்டாங் கொல்லோ மற்றது நிற்க மன்ற
பருவரை மாப வந்த பரிசென்கொல் பகாதி யெனன நக

மன்னவன வெறுக்கை வேண்டி வந்தன னென்ற னைய
உன்னது புலத்தோரக் கேற்ப வுரைபடு மாற்ற தாய
பொன்னவிர தேமா நீழற் புதைபடக் கிடக்குஞ் செம்பொன்
என்னவங் கையாற் சுட்டிக் காட்டிய தெரிபொற் குன்றம். நஉ

மின்னகு வேலான முநகீர் வேலையை வணக்கங் கண்டோன்
பொன்னறை மருங்கிற் போகிப் பொத்திய பாறை நீக்கித்
தன்னவா வளவிற ரூப தபனிய முகந்து மூடிப்
பின்னதுந் தன்ன தாகப் பெயரிலச் சிணையுந் தீட்டா நங

மின்றிகழ் மணிப்பூண மாபன மீண்டுதன றுனை யோடுந்
தென்றிசை நோக்கிப் பாகன செலுத்தமான றடந்தே ஞாநது
பொன்றிகழ் வரையும் போக பூமியும் பிறவு நீத்து
நன்றிகொண் மனிதா வைப்பி னண்ணுவா னண்ணு மெல்லை நச

மாததிமா விராட மன்னா மாளவா தெலுங்க தேயப்
பாத்திபா பிறருந் தத்தம் பத்தொற்றம் வரவு நோக்கித்
தோத்திக முனிகத் தோடுஞ் சென்றெதிர முகமன செய்யத்
தாத்திரு மாபன கன்னித் தண்டமிழ் நாடு சாரந்தான் நரு

கன்னிப்பொன் னெயிலசூழ் செம்பொற் கடிநகாக் கணிய னாகிப்
பொன்னிறசெய் திழைத்த நீளகோ புரத்தினைக் கண்டு தாழ்
உன்னித்தே ரிழிந்தெட டோடைந் துறுப்பிறை பணிந்தெழுநது
வன்னிச்செஞ் சுடாகக் கண்ணற் மன்னவன மதுரை சாரந்தான்

அறத்துறை யந்த னுளா துறந்தவ ரரன்றா பற்றிப்
புறத்துறை யகன்ற சைவ பூதியா புனிதன கோயிற்
றிறத்துறை யகத்துத் தொண்டா திரண்டெதிர கொள்ள முத்தின்
றிறத்துறை வையை நீத்து நெடுமதில் வாயில் புககான் நள

கொங்கலா கோதை மாதா குங்குமம் பணிபபச் சிந்நம்
மங்கல் மறுகி னேகி மறைகளசூழ் கோயி லெய்தித்
தங்கண் யகனைச் சூழ்நது தாழ்ந்தெழுந் தேத்திப் போநது
திங்கனாட் குடுமிச் செலவத் திருமணிக் கோயில் புககான் நஅ

பொன்மலை கடவு ளீந்த புண்ணிய நிதியை யந்த
நன்மலை மானக கூப்பி நலகிப்பல குடியு மோம்பித்
தென்மலை கிழவன் றெய்வந் தென்புல வாண ரொககல
தன்மனை விருந்து காத்துத் தருக்கினு னிருக்கு நாளில்.

நக

ஐவினை நடாத்து மீச னுணையா னடக்குங் கோளுஞ்
செய்வினைத் திரிவு மாறத் தென்னா டெங்கு மாரி
பெய்வினை யுடைய தாகிப் பெருவளம் பகிராது நலக
உய்வினை யுடைய வாகி யுயிரெலாந தழைத்த வனறே

சய

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

புவனியிம முறையாற புரந்தளித் தாரம
பூண்டபாண டியனற்றி மகனுக்
கவனியே ழறிய வீரபாண டியனென
றணிமுடி கவிதகர சனித்து
நவநிர திசய பூரண வினப
ஞானநோக கருளிய மதுரைச
சிவனடி நிழலிற் பிளப்பறப் பழைய
தேசொடு நிறைந்துவீற றிருந்தான

சக

ஆகச செயுள - ஜாடுக

பதினாறுவது
வேதத்துக்குப்
பொருளருளிச்செய்த படலம்

[எழுசீரடியாசிரியவீருததம்]

உலம்பொரு தடநதோ ளுக்கரச செழிய
னுயரிய மேருமால் வரையைப்
பொலம்புரி செண்டாற புடைத்துவைப் பெடுத்துப்
போந்தரு ளடைந்தவா புகனறும்
வலம்படு திணிதோள வீரபாண டியனகோல
வழங்குநாண மதுரையெம் பெருமான
புலம்பொரு முனிவா தேறநால வேதப்
பொருளுணாத தியதிறம் புகல்வாம

க

ஐம்பெரும பூத நிலைதிரிந தீரோ
ழுடுக்கிய வுலகொடு மயனமால்
உம்பாவான பதமு முதித்தவா றெடுங்க
வுருத்ததோ ருழிவந தெய்தச
செம்பொருண மறையு மொடுங்கிய வழிநாட
செஞ்சடாக கடவுணமுன மலரும்
வம்பவிழ கமல மெனவான றிருமுன
மலாந்ததா லகிலமு மாதோ

உ

பண்டுபோற பினனு முதற்காழி னடாததப்
பராபரஞ் சுடாதிரு வுள்ளங்
கொண்டு போரத்திகிரி வலவனைத் தாவின
சுரிசி றனனாவிமுண்ட கத்தில
வண்டுபோற பிரம் னுதித்துமு வுலகும்
வரனமுறை படைக்குநா ணஞ்சம்
உண்டுபோற நியவா னவாகுயி ரளித்த
வும்பா நாயகன்றிரு வாககில

ந

பிரணவ முதித்த தத்திடை வேதம்
பிறந்தன நைமிசா ரணியத
தருணிறை முனிவா கண்ணுவா கருக்க
ராஜியோ ரதிகரித தவறறின்

பொருணிலை தெரியா துள்ளமு முகமும்
 , புலாதன நிருபபவப போதத்
 திருணமல வலிவென றவனர பதத்
 னென்றொரு வேதியன வந்தான

ச

வந்தவே தியனை யிருந்த வேதியாகள
 வரவெதிர திறைஞ்சிவே றிருககை
 தந்தவே லையிலம மறையவன முனிவா
 தமைமுக நோக்கியீ துரைப்பான
 பந்தவே தனைசா லவாவெம்ப பிகந்த
 பண்பின ராயினீர் நீவிர்
 சிந்தைவே ருகி முகமபுலாந டிருக்குஞ்
 செயதியா தெனவவா சொல்வார

ரு

மருடபடு மாயை கழிந்தவன மொழிந்த
 மறைபயின றுரை செயதே சுகனற
 றிருடபடு மனததே மிருத்தமா லைய யாதுஞ்
 ழிதற கெனக கேட்ட
 தெருடபடு மனத்தோன செபபுவான வேதஞ்
 செப்பிய சிவபரஞ் சுடரே
 அருடபடி வெடுத்துப் பொருளையு முணர்த்து
 மல்லது சூழ்ச்சியா தறைவீர

சு

பண்ணிய தவத்தா லன்றியா தானும
 படுபொருள பிற்சிலை தவமும
 புண்ணிய தலத்தி னல்லது பவியா
 புண்ணிய தலத்தினும விழுப்பம
 நண்ணிய சைவ தலத்தினி லியற்றி
 னலகுமச சிவதலங் களிணும
 எண்ணிய வதிக தலத்தினி லியற்றி
 னிருந்தவ மெளிதுடன பயக்கும்

எ

அத்தகு தலமற றியாதெனி லுலக
 மகிலமுந தன்னுடம பான
 வித்தகன செனனிப பனனிநு விரனமேல
 விளங்கிய தலமது சீவன
 முததரா யெண்ணில வானவா முனிவோ
 முயன்றுமா தவப்பய னடைநது
 சித்தமா சுகன று வதிவதென றறநூல
 செப்பிய மதுரையந நகரில

அ

தெளிதரு விசுமபி னிழிந்ததோர் விமான
 சிகாமணி யருகுதென மருங்கின
 முனிதரு பராரை வடநிழல் பிரியா
 முழுமுதல் வழிபடு மறவோக
 களிதரு கருணை முகமலந் தளவா
 வருங்கலை யனைததையுந் தெளிவித்
 தொளிதரு மனைய மூர்த்தியே நுங்கட
 கோதிய மறைப்பொரு ளுணராததும்.

க

ஆங்கவன றிருமு னருந்தவ விரத
 மாற்றுவான செல்லுமி னெனவப
 புங்கவ னருளபோல வந்தமா தவன்பின
 புனிதமா முனிவரு நங்கை
 பங்கவன மதுரைப் பதிபுருந் தம்பொற
 பனமணிக கோயிலபுக காழிச
 சங்கவன கைபோல வளைசெறி செம்பொற
 ருமரைத் தடாகநீ ராடி

ய

கரைகடந் துள்ளங் கடந்தவன புந்தக
 கடிதுபோய நானகிரு வெள்ளி
 வரைகடம் பிடரிற் கிடந்ததோர் மேரு
 வரைபுரை விமானமேற் காண
 உரைகடம் பொருளைக் கண்களாற் கண்டாங்
 கும்பாதம் பிராணேநோ கண்டு
 திரைகடந் திடுமபே ரின்பவா ரியிலுஞ்
 சேணிலத் திலுமவிழுந் தெழுந்தாரா

கக

கைதலை முகிழ்த்துக் கரசர ணங்கள்
 கமபிதரு செயதுகண் ணருவி
 பெய்தலை வெள்ளத் தாழ்ந்துவாய் குழறிப்
 பிரமனமா வினனமுந் தேறு
 மைதழை கண்ட வெள்ளிமன ருடும
 வானவா நாயக வாணோ
 உய்தர விடமுண் டமுதருள் புரிந்த
 வுத்தம் போற்றியென நேத்தா.

கஉ

மறைப்பொருள் காண துள்ளமா லுழந்து
 வாடிய வெமக்குநீ யேயந்
 நிறைப்பொரு ளாகி நின்றனை யதற்கு
 நீயலாற் பொருளபிறி தியாதென

றிறைவனை யிறைவன பங்கிலங் கயற்க
 ணிறைவியை யமமுறை யேத்தி
 முறைவலஞ் செய்து வடநிழ லமாந்த
 முாததிமுன னெய்தினா முணிவோர்.

கங

சீதளப பளிகு மேனியும பளிகஞ்ச
 செழுமலை பதித்ததுப பனன
 பாதமுஞ் செவவாய மலருமுக கண்ணும
 பங்கயச செங்கர நான்கும
 வேதபுத தகமு மமுதகும் பமுநதன
 விழிமணி வடமுமெய்ஞ் ஞான
 போதமுத திரையுந தரித்ததோர் தனிமைப
 போதனமுன ருழந்தெழுந தேத்தா

கச

வடநிழ லமாந்த மறைமுதன மேதா
 மனுவெழுத திருந்து மிரண்டுந
 திடமுற வரபத் தன்றறை நெளிந்து
 தேணிறை மதிமுத லடைவிற
 படுமதி யளவுந தருபபண மோமம
 பாரபபன வுண்டிமுப போதும்
 அடைவுற நுவனது நோற்குமா தவாழு
 நருமறைப பொருளவெளி வருமால்

கரு

[சுலி விருத்தம்]

மானமுனி வோரதி சயிப்பவட நீழல்
 மோனவடி வாகிய முத்தற்குவ னெண்ணுன
 கூனமி லிலக்கண வுறுப்பகவை நானுன
 கானவொரு காளேமறை யோனவடிவ மாகி

கக

நீண்டதிரி முண்டமழ நெற்றிவிழி பொத்தக
 காண்டகைய கண்டிகை வளைந்தொழுகு காதிர
 பூண்டகுழை கௌவிய பொலனசெயபல் காச
 சேண்டவ ழிளங்கதிர சிரித்திருள சிதைப்ப

கள

உத்தரிய வெண்படம வலம்பட வொதுங்க
 முத்தவள னூலினொடு முத்தமிடை யிட்டு
 வைத்தணியு மககவட மாலையெறி வாளாற
 பத்தரை மறைத்தமல பந்தவிருள சிந்த.

கஅ

கண்டிகை தொடுத்திரு கரத்தினொடு வாரு
தண்டினிடு மாலேவிட வாளரவு தள்ள
வெணடுகிலி னுணவிரி கோவண மருங்கிற
மண்டரிய படடிகை வளைந்தொளி தழைப்ப.

௧௯

வண்டுவரி பாடுவன போலமலா பாத
புண்டரிக மேலுழல சிலம்புகள் புலம்பத்
தொண்டாக மாசிரு டுணித்துமுடி சூடடும
முண்டக மலாபபுறம் விறற்கழன முழங்க

௨௦

ஏதமில் பவித்திரம் வலககர னிமைப்பப்
போதமவரை புத்தக மிடக்கையது பொறப்
ஒதியுண ராதலறி யோலமிடும் வேதம்
பாதுகைக ளாகியிரு பாதமலா சூட

௨௧

களளமுள ரிககுணமுரல காணையறு கால
புளளொலியி னுவுமித் மும்புடை பெயாந்து
துள்ளவெழு வேதவொலி தொண்டாசெவி யாற்றால்
உள்ளவயல புகருவகை யொண்பயிர வளாப்ப.

௨௨

சீதமணி மூற்றிரு வாயசிறி தருமப்
மாதவாகள காணவெளி வந்துவெளி நினமுன
நாதமுடி வாயளவி னுனமறையி னநத்
போதவடி* வாகிநிறை பூரண புராணன

௨௩

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வட்டவாண† மதிகண் டாககு முவாககடன‡ மாணமாண்ட
சிட்டரா முனிவா காளைத் தேசிக வடிவு நோக்கி
ஒட்டரு வுவகை வெள்ள மேற்கொள வருத்த கூறறை
அட்டதா மரைதஞ் செனனிக கணிமல ராகத் தாழ்ந்தார

௨௪

அளவறு கலைகட கெல்லா முறைவிட மாகி வேத
விளைபொரு ளாகி நின்ற வேதிய சரண மென்ற
வளைவுறு மனத்தி னுரைத் தேசிக வள்ள னோக்கிப்
பளகறு தவத்தீர வேடகை யாதெனப் பணிநது சொல்வார. ௨௫

அடியரே முய்யு மாறு முலகெலா மளிககு மாறும
படியிலா வரத்த வேதப் பயனருள செய்தி யெனனக்
கொடியமா பாசந தீர்ப்பான குரவனம் முனிவ ரோடு
முடிவிலா விலிங்க முனபோய் மறைப்பொருண் மொழிவ தானு. ௨௬

அநதணிர கேணமின சால வருமறைப பொருளக ளெல்லாம
மநதண மாகு மிநத மறைபொரு ளறித ருளே
நநதலில லாத போகப பயனுக்கு நலியும் பாச
பநதணை கழிகும வீட்டின பயனுக்குவ கருவி யாகும் ௨௭

உததம சயமபுக குளரு முத்தம தரமாய மேலாந
தத்துவ மாகு மிநதச சுநதர சயமபு விங்கம
நித்தமாய மறைகட கெல்லா நிதானமாம பொருளா யுணமைச
சுத்தவத துவித மான சுபம்பிர காச மாகும் ௨௮

நிறைபரா பரமவிரு ஞான நிரமாய மென்று நூல்கள
அறைபரம பிரம மாகு மிதனுரு வாசு மேக
மறையிதன பொருளே யிநதச சுநதர வடிவா யிங்ஙன
உறைசிவ விங்க மொன்றே யென்பாநூ லுணாநத நல்லோரா ௨௯

ஆகையான மறையு மொன்றே யருமறைப பொருளுரு மொன்றே
சாகையா லனநத மாகித் தழைத்ததச சாகை யெல்லாம
ஒகையா லிவணே யேத்து முலகுத் யாதிக கிநத
ஏகன ணையினுன மூன்று மூர்தியா யிருநதா னன்றே ௩௦

மலாமக னுகி மூன்று வைபமும் படைத்து மாலாய
அலைவற நிறுத்தி முகக ணுதிரா யழித்தம மூவா
தலைவனுயப பாமா காச சரீரியாய முதலீ றின்றித்
தொலைவருஞ் சோதி யாமிச சுநதர விலிங்கந தன்னில ௩௧

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

ஆதியி லானம தத்துவ மான
வலாமகன பாகமு நடுவில
நீதியில விசசா தத்துவ மான
நெடியவன பாகமு முடிவில
ஒதிய சிவத்த துவமென லான
வருத்திர பாகமு முதிக்கும
பேதியிம மூன்றி லெண்ணிறத் துவங்கள்
பிறக்குமிம மூன்றினு முறையால ௩௨

ஒதரு மகார முகாரமே மகார
முதித்திடும பிரணவம விநது
நாதமோ டுதிக்கும வியத்ததா ரகத்தி
னலலகா யத்திரி மூன்று

காண்டம்] வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம் ககக

பேதமாம பத்ததாற பிறக்குமிக காயத்
திரியிரு பேதமாம பேதம்
யாதெனிற சமட்டி வியட்டியென நிரண்டு
மேதுவாம வேட்டவைக கெல்லாம

நடந

இன்னவை பிரண்டு மிவனருள வலியா
லீனறநான மறையையந நானகும்
பின்னிவ னருளா லளவில வான
பிரணவ மாதிமந திரமும்
அன்னவா றுன தாரகத் தகார
மாதியக கரங்களு முதித்த
சொன்னவக கரத்திற சிவாகம் நூலிச
சுரவர னடுமுகத் துதித்த

நடச

கீட்டிசை முகத்தொன நடுத்தநா லைநதிற
கிளைத்ததா விருக்கது தெனபால
ஈட்டிய விரண்டாம வேதநா றுருவோ
டெழுந்தது வடதிசை முகத்தில
நீட்டிய சாம மாயிர முகத்தா
னிமிர்ந்தது குடதிசை முகத்தில
நாட்டிய வென்ப துருவொடு கிளைத்து
நடந்தது நானகதா மறையே

நடடு

அருமறை நாலவே றுகையால் வருண
மாசசிர மங்களு நானகாந
தருமமயா காதி கருமமு மறையின
றகைமையிற றேனறின் மறையுங்
கருமநான ஞான நூலென விரண்டாங்
கருமநா விவனருச சனைக்கு*
வருமவினை யுணர்த்து ஞானநா விவன்றன்
வடிவிலா வடிவினை யுணர்த்தும்.

நடசு

முதனுகா நீராற சினைகுழைத் தாங்கிம்
முழுமுதற கருத்துநல லவியின்
பதமிவன வடிவப பண்ணவா பிறாகருந
திருத்தியாம பரனிவன முகத்தின்
விதமுறு நித்த மாதிமு வினைக்கும்
வேண்டியாங், குலகவா போகங்
கதிபெற வியற்றுஞ் சிவாசசனை வினைக்குங்
காரண மிச்சிவ கோசம்

நடஎ

(பா - ம்) *இவ்வினையாசகிக. †கிளைத்தாங்கு. ‡வேண்டியங்கு.

மறைபல முகங்கொண் டலறிவா யினைத்து
மயங்கவேற்கண்டபூ ரணமாய்
நிறைபரம பிரம மாகுமிக குறியைக
கருமநன னெறிவழாப பூசை
முறையினு ஞான நெறியினிப பொருளை
யருளினுன முயக்கற முயங்கும
அறிவினுந் தெளிவ துமக்குநா முறைத்த
வருமறைப பொருளபிறாக கரிதால்.

ந.அ

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

கருமத்தான ஞான முண்டாங் கருமத்தைச் சித்தச் சுத்தி
தருமத்தா லிகந்த சித்தச் சுத்தியைத் தரும நல்கும
அருமைத்தாந் தருமத் தாலே சாந்தியுண் டாகு மாண்ட
பெருமைத்தாந் சாந்தி யாலே பிறப்பத டாங்க யோகம். ந.க

கிரியையான ஞானந் தனனாற கிளாசிவ பத்தி பூசை
தரிசனஞ் சைவ லிங்க தாபனஞ் செயத் வீசற
சூரியமெய் யனபா பூசை யுருத்திர சினனந் தாங்கல
அரியதே சிகனபாற பத்தி யனைத்தையுந் தெரிய லாகும ச.ய

மறைவழி மதங்கட் கெல்லா மறைபிர மாணம பின்சென
றறைதரு மிருதி யெல்லா மவைக்கனு குணமா மினன
முறையினு மாராத மென்று மொழிவதம் மாராதஞ் சோந்த
துறைகளவை திகமா மேலாச சொலவதிச சுத்த மாராகம் ச.க

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

தெருடபெறு போகம் வீடுகா ரணமாய்ச்
சிவமய மாமறைப பொருளை
இருடகெட வுரைத்தே மிப்பொருட் கதிக
மில்லையிப பொருளெலா முமக்கு
மருடகெடத் தெளிவ தாகென வினைய
வழிவழா நீாதவா புறத்தை
அருட்கையாற நடவி யிவிங்கத்துட் புருநதா
னருளபழுத் தன்னதே சிகனே.

ச.உ

ஆகச் செய்யுள் - தூக்கட.

பதினேழாவது மாணிக்கம்விற்ப்படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

சுகந்த வாரபொழிந் மதுரைபெய மிரானநன துணைத்தாள
உகந்த வாவறு கணனுவ முனிமுத லோதும்
அகந்த வாத்பே ரனபருக கருமறைப பொருளைப்
பகாந்த வாறிது மாணிக்கம் பகாந்தவா பகாவாம்.

க

அனன நாளவயின் வீரபாண டியற்கணங் கனைய
மினன னாருளைம போகமும் விளைநில மனைய
பொன்ன னாபெறு காளைய ரைங்களைப் புத்தேள்
என்ன வீறினா வான்பயிரக கெழுகளை யென்ன

உ

பின்ன ரும்பெற்ற குமரனைப் பெறுவது கருதி
மன்ன னுங்குலத் தேவியுங் கயற்கணி மனாளன்
தன்னை நோக்கியட் டமிசுதூத த்சிமதி வாரம்
இன்ன நோன்புநோற் றெழுஞ்சுவா ரிறைவனின் னருளால்

ங

சிறிது நாளகழிந் தகனற்பின் கங்கையிற் சிறந்த
மறுவி லாவட் மீனபுரை கற்பினாள் வயிறற்றிற்
குறிய வாலவித் தங்கும போன்றொரு குமரன்
நிறையு நீருல கருட்குடை நிழற்றவந் துதித்தான்

ச

அத்த னிச்சிறு குமரனாக் கங்குகளி சிறப்பி
மெய்தத் தூன்முறை சாதக் வினைமுதல வினையும்
வைத்த னுன்பொளி வெய்துநாண் மன்னவ னுழுவந்
தொத்த நாளவா வேடடைபுக குழுவைகோட் பட்டான்.

ஞ

வேங்கை வாயப்படு மீனவன் விணவிறுந் தாக
வாகு தூன்மருங் கிறக்கர மாபெறிந் தாரந்
தாங்கு கொங்கைசாந் தழிந்திடத் தடங்கண்முத் திறைப்ப
ஏங்க மாதர்பொன் னகருளா யாவரு மிரங்க.

க

மற்ற வேலைகா மக்கிழத் தியாபெறு மைந்தா
அற்ற நோக்கியீ தமையமென றுனைமா வாதி
உற்ற பலபிற பொருணிதி யொண்கல னோடு
கொற்ற மெனவியுங் கவர்ந்தனா கொண்டுபேய் மறைந்தார்.

எ

மன்ன னுணையா ரெழுமுகிய மந்திரக கிழவா
மின்னு வேலிளங் குமாணைக் கொண்டுவிண் ணடைந்த
தென்னா கோமகற் கிறுதியிற் செய்வினை நிரப்பி
அன்ன காதலற் கணிமுடி சூட்டுவா னமைந்தாரா.

அ

நாடிப் பொன்னறை திறந்தனா* நவமணி மகுடந்
தேடிக் கண்டிலா நிதிசில கண்டிலா திகைத்து
வாடிச் சிந்தைநோ யுழந்திவை* மாற்றலா கூட்டுண்
டோடிப் போயின† வாசுமென றுணாநதிது நினைவாரா.

சு

வேறு மாமுடி செயதுமா லென்னினோ விலைமிக்
கேறு மாமணி யிலையா சிருக்கையின் றினறேற்
றேறு நீருல கலையுமென செயவதிங் கெனன
ஆறு சோசடை யாரருள் காண்டுமென றமைச்சர்

ஐ

கரைசெ யாப்பெருங் கவலைசூழ மனத்தராயக் கறங்கும
முரசு கண்படாக கடிமனை முற்றநீத் தருமை
அரசி எந்தனிக் கொழுந்தினைக் கொண்டுபோ யம்பொன்
வரைசெய் கோபுர வாயினமுன் வருகுவா வருமுன்

கக

எற்ற துமபுகோ வணவுடை யிடம்படப் பிறங்கத்
துற்ற பலகதிரா மணிப்பொதி சுவனமிசைத் தூங்க
மற்ற டம்புய வரைமிசை வரம்பிலா விலைகள்
பெற்ற வங்கதம் பரிதியிற் போந்துபோந் திமைப்ப.

கஉ

மந்தி ரப்புரி தூலது வலம்படப் பிறழ்
இந்தி ரத்திரு விலலென வாரமார பிலங்கசு
சுந்த ரக்குழை குண்டலந் தோளபுரண டாடத்
தந்தி ரத்தரு மறைகழித் தாணிலந் தோய

கங

[கலிவிருத்தம்]

பொன்னவிரந் திலங்குகோ புரமுன் போதுவார்
முன்னவா துனிவுகா முன்ன நீக்கிய
தென்னவா குலப்பெருந் தெய்வ மாகிய
மன்னவா வணிகராய வந்து தோன்றினா

கசு

வந்தவ ரெதிரவரு வாரை மமமாகொள
சிறதைய ராய்வரு செய்தி யாதென
முந்தையில் வினைவெலா முறையிற் கூறினார்க்
கெந்தையாம வணிகரீ தியம்பு வாரரோ.

கரு

(பா - ம்.) *புகுந்தனர். †உழந்திது. ‡போயினதாகும். §மறைகளி.

எனபட ரெய்துகின நீர்க ளெனவயின்
ஒன்பது மணிகளு முள்ள வாலவை
பொன்பதி னுயிரங் கோடி* போனவென†
றன்புற மணிபெலா மடைவிற காட்டுவா

கக

இருந்தனா கீழ்த்திசை நோக்கி யிட்டதோர
கருந்துகி னடுவுமிந திராதி காவலா
அருந்திசை பெட்டி னு மடைவிற செமமணி
பெருந்தண்முக தாதியெண மணியும் பெயதரோ.

கௌ

இமமணி வலனுடற சினன மென்னவக
கைமமறி கரந்தவா கூறக கற்றநூற
செமமதி யமைச்சரச செமமல யாரவன
மெய்மமணி யாயதென விளம்பு கென்னவே

கஅ

மேவரும் வலனெனு மவுணன மேலைநாள்
மூவரின விளங்கிய முக்கண மூத்ததிசெரு
சேவடி யருச்சனைத் தவத்தின செயதியால்
யாவது வேண்டுமென றிறைவன கூறலும்.

கக

தாழ்ந்துநின் றியமபுமயான சமரில் யாரினும்
போழ்ந்திற வாவரம் புரிதி யூழ்வினை
சூழ்ந்திறந் தாலெனமெய் துறந்த மாந்தரும்
வீழ்ந்திட நவமணி யாதல வேண்டுமால்

உய

என்றுவேண டலுமவர மீச னலகிணை
அன்றுபோ யமாகுறித் தமரா கோடுனாடு
சென்றுபோ ராற்றலுந் தேவா கோனெதிரா
நின்றுபோ ராற்றல நீங்கிப் போயினுன

உக

தோற்றவா னூடவன மீண்டு சூழ்ந்தமா
ஆற்றினும் வெல்லரி தழிவி லாவரம்
ஏற்றவ னாதலா லிவனைச் சூழ்ச்சியாற
கூற்றினூ ரேறுதல குறிப்பென றுன்னியே

உஉ

விடங்கலுழ படைக்கல னினறி விண்ணவா
அடங்கலுந் தழீஇக்கொள வடுத்துத் தானவ
மடங்கலை வருகென நோக்கி வானவக
கடங்கலுழ யானேபோற கரைந்து கூறுவான,

உங

விசையநின் றோளவலி வென்றி வீக்கமெத்
திசையினும் பரந்ததச்* சோத்தி நோக்கியுள்
நசையறா மகிழ்ச்சியா னலகு வேணுனக்
கிசையவேண டியவரம் யாது கேளென.

உச

கடிபடு கறபக நாடு காவலோன
நொடியுரை செவித்துளை றுழையத் தானவன
நெடியகை புடைத்துட னிமிர்நது காபடும்
இடியென நகைத்திகழ்ந திணைய கூறுவான

உரு

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

நன்றிது மொழிநதா யாரு நகைக்கரீ யெனைவெந கண்ட
வென்றியு மதலாற பெற்ற புகழுநின் வீறு பாடும்
இனறுநின் போரிற் காண்ப பட்டவே யிசைபோ யெங்கும்
நின்றதே யிதுபோ னின்கை வண்மையு நிறப் தனறே.

உசு

ஈறிலா னளித்த நல்ல வரமெனக் கிருக்க நினபால
வேறுநான பெறுவ துண்டோ வேண்டுவ துனக்கியா தென்பாற
கூறுநீ யதனை யினனே கொடுக்கலே னாகி னினபோற
பாறுவீழ களத்திற் றேற்ற பழிப்புகழ் பெறுவ னென்றான

உஎ

மாதண்ட வவுணன மாற்ற மகபதி கேட்டு வந்து
கோதண்ட மேருக் கோட்டிக் கொடும்புரம் பொடித்தான வெள்ளி
வேதண்ட மெய்தி யாங்கோர வேளவியான புரிவ னீயப்
போதண்டாக கூட்டவாவாயப் போதுவாய் வலலை யென்றான

உஅ

அனறொரு தவத்தோ னெனபு வசகிர மொன்றே யாக
வொன்றிய கொடையாற பெற்ற புகழுடம் பொன்றே யெனபோல
வென்றியி னாலும் வீயா மெய்யெலா மணிக ளாகப்
பொன்றிய கொடையி னாலும் புகழுடம் பிரண்டுண் டாமே

உசு

மேவல னலை நீயே நட்டவன மேலை வானோ
யாவரு மருநது மாற்ற லறம்புக மெனக்கே யாக
ஆவுரு வாகி யென்ற யனனதே செய்வே னென்றான
ஈவதே பெருமை யன்றி யிரக்கினற திழிபே யனறே.

நய

அதற்கிசைந தவுணர் வேந்த னமராவேந தனைமுன் போக்கி
மதர்க்கடுங் குருதிச் செங்கண் மைந்தனாக கிறைமை யீநது
முதற்பெருங் கலையாம வேத மொழிமா பமைந்த வானாய்ப்
புதர்க்கடு வேளவிச சாலைப் புறத்துவந் திறுத்து நின்றான்.

நச

(பா - ம்.) *பரந்தவச சீர்த்தி. †*புரிவனுனப்.

வாய்மையான மாண்ட நினபோல வளளையா ரென்று தேவா
கோமகன வியந்து கூறத் தருக்குமேற கொண்டு மேரு
நேமியோ டிகலும் விரத வரையென நிமிர்ந்து வேள்விக
காமெனை யூபத் தோடும யாமினென றடுதது நினுளுன். நஉ

யாததனா தருப்பைத் தாமபா லூர்ணையால யாதத் சிங்கப்
போத்தென நினுளு வாயைப் புதைத்துயிர்ப் படங்க வீட்டி
மாயத்தனா மாய்ந்த வளளல் வலனுமந தார மாநி
தூர்த்திட விமான மேறித் தொலவிதி யுலகஞ் சோநதான நங்

மணித்தலை மலையின பகக மாய்த்தவன வயிர வேலாற்
பிணித்துயிர செகுத்த வளளற பெருந்தகை யாவாய்* வேதம்
பணித்திடும வபையை வாங்கிப் பட்டுரி சுவைமுன பார்க்கக
குணித்தவா னூடாக கூட்டிக் கோதிலா வேளவி செய்தான. நச

அததகை யாவின சோரி மாணிகக மாமபன முத்தம்
பித்தைவை டுய மெனபு வசசிரம பித்தம் பசசை
நெய்த்தவெண ணிணங்கோ மேதந தசைதுகா நெடுங்க ணீலம்
எய்த்தவை புருட ராக மிவைநவ மணியின றேற்றம். நரு

இவவடி வெடுத்துத் தோன்றி யிருணமுகம் பிளப்பக காந்தி
தைவரு மணியொன பாணுஞ் சாவிட நிறங்குள சாதி
தெய்வத் மொளிமா செளளிசு† சோதனை செய்து தேசு
மெயவர வணிவோ ரெயதும பயனிவை விதியாற கேணமின. நக

[ஷே வேறு)

வாளவிரு மாணிககங் கிரேதமுத
லுக்நான்கும வழியே மக்கம்
காளபுரந துமபுரஞ்சிங் களமிநநான
கிடைப்படுமக கமல ராகம்
ஆளுநிற மொனபதர விந்தமா
துளம்பூவித் தழலகல லாரங்
கோளரிய கசசோத் நரநதந்ரும
பலநதீபங் கோப மெனன

நஎ

இநநிறத்த பொதுவாய மாணிகக
மறையவர்முன னியனாற சாதி
தனனியலபாற் சாதாங்கங் குருவிநதஞ்
செளகந்தி கங்கோ வாங்கம்

என்னுமிவற றுறசிறநது நானகாகு
 மிவவடைவே யிருநான கிறகுரு
 சொன்னவொளி பத்திருநான கிருமூன்று
 நானகவையுஞ் சொல்லக கேணமின.

நடஅ

சாதரங்க நிறங்கமலந் கருநெய்த
 விரவியொளி தழலகச சோதம
 மாதுளம்போ ததனவித்துக் காரவிளக்குக
 கோபமென வகுத்த பத்தும்
 மேதகைய குருவிநத நிறங்குன்றி
 முயற்குருதி வெள்ள லோததம்
 போதுபலா சலாதினகஞ் செவவரத்தம்
 விதாரமெரி பொன்போ லெட்டு.

நடக

கனிதருசௌ கந்திகத்தி னிறமில்வம
 போதுசூயிற கண்ண சோகந
 தளிர்விரபொன செம்பஞ்சி யைவண்ண
 மெனவாறு தகுக்கோ வாங்க
 ஒளிகுரவு குசுமபைமலா செங்கலகொவ
 வைக்கனியென றெருநான கநத
 மிளிபதும் ராகத்தைப் பெருமையிறை
 சோதிகக வேண்டு மெல்லை

சடி

திண்ணியதாய மேலகீழ்குழ பக்கமுற
 வொளிவிடுதல செயதாற செவவே
 அண்ணியவுத தம்முதனமூன றுமெனபா
 சாதரங்க மணிவோர் விசசை
 புண்ணியவான கன்னியறு சுவையனன
 முதலான புனித தானம்
 பண்ணியதும் பரிமேத யாகமுதன
 மகம்புரிநத பயனுஞ் சோவா.

சக

குருவிநதந தரிப்பவாபார முழுதுமொரு
 குடைநிழலிற குளிப்ப வாண்டு
 திருவிநதை யுடனிருப்பா சௌகந்தி
 கந்தரிப்போர் செலவங் கோத்தி
 மருவிநதப் பயனடைவா கோவாங்கந
 தரிப்போதம் மனையிற் பாலும
 பெருவிநத மெனசசாவி முதற்பண்ட
 முடனசெலவப் பெருக்கு முண்டாம.

சஉ

எள்ளியிடு குற்றமெலா மிகநதுகுண
 நேற்றெளிவிட் டிருளகால சீத்துத
 தள்ளியவிச செம்பதும் ராகமது
 புனைதக்கோர தம்பா லேனைத
 தெள்ளியமுத துள்ளிட்ட பனமணியும்
 வந்தோங்குளு செயயா னோடும்
 ஒள்ளியநற செலவமதற கொப்பநெடும்
 பாறகடவி னோகு மாலோ

சந

[ஷே வேறு]

பிறநிறச சாரபு புள்ளி புள்ளடி பிறங்கு கீற்று
 மறுவறு* தராச மெனன வகுத்தவைங் குற்றந தள்ளி
 அறைதரு பண்பு சானற வரதன மணியும் வேந்தன
 செலுநாவா னூற்ற மினறிச செருமகட கனப னாவான

சச

குறுநிலக கிழவ னேனு மவனபெருங் குடைக்கிழத் தங்கி
 மறுகுநீர் ஞால மெல்லாம வாழுமற றவனைப் பாம்பு
 தெறுவிலங் கலகை பூதஞ் சிறுதெய்வம் வறுமை நோய்தீக
 கறுவுகொள கூற்றச சீற்றங் கலங்கிட வாதி யாவாம.

சரு

முன்னவ ரெனப் கற்றோ வச்சிர முநீர் முததம்
 மன்னவ ரெனப் துப்பு மாணிக்கம் வணிக ரெனப்
 மின்னவி புருட ராகம் வயிடு யமவெயிறகோ மேதம்
 பின்னவ ரெனப் நீல மரகதம் பெற்ற சாதி

சக

பாத்திவா மதிககு முததம் பளிங்கன்றிப் பச்சை தானுஞ்
 சாத்திகந் துகிரமா ணிக்கங் கோமேதந் தாமே யன்றி
 மாததிகழ் புருட ராகம் வயிடுயம் வயிரந் தாமும
 ஏத்திரா சதமா நீலந் தாமத் மெனப் ராயந்தோ

சள

இனையவை யளநது கண்டு மதிககுந் ளெழுமான பொற்றோ
 முனைவனா முதலா வேழின முறையிறை பதும் ராகங்
 கனைகதிர் முததந் துப்புக் காருடம் புருட ராகம்
 புனையொளி வயிர நீல மெனமனா புலமை சானரோ

சஅ

வெய்யவன கிழமை தானே மேதக மணிககு மாசும்
 மையறு திகட டானே வயிடுய மணிககு மாசும்
 ஐயற விவையொன பானு மாயபவ ரகம்பு றம்பு
 துய்யரா யறவோ ராய்முன சொன்னநா ளடைவே யாயவா.

சக

அலவியம் பதுமஞ் சாதி யாததவா யாமபல கோடல
வலவிசேர் மௌவற போது னூற்றிதழ மரைகா லேயம்*
மௌவிதழ்க் கழுநீர் பேழுவாய் வெள்ளைமந் தார மின்ன
சொல்லிய முறையால வண்டு சூழத்தன முடிமேற சூடி ௫௮

தலத்தினைச் சத்தி செயது தவிசினே யிட்டுத் தூய
நலத்துகில விரித்துத் தெய்வ மாணிக்க நடுவே வைத்துக்
குலத்தமுத தாதி யெட்டுங் குணதிசை முதலெண் டிக்கும்
வலப்பட முறையே பாணு மண்டல மாக வைத்து ௫௯

அனபுறு பதும ராக மாதியா மரத் தனங்கள்
ஒன்பதுங் கதிரோ னாதி யொன்பது கோளு மேற்றி
முனபுரை கமலப் போது முதலொன்பான மலருஞ் சாத்தி
இனபுற நினைந்து பூசை யியனமுறை வழாது செயதல ௬௦

தக்கமுத திரண்டு வேறு தலசமே சலச மென்ன
இக்ககிரி முததந் தோன்று மிடன்பதின மூன்று சங்கம
மைக்கரு முகிலவேய் பாம்பின மத்தகம் பன்றிக் கோடு
மிககவெண் சாவி யிப்பி மீன்றலை வேழக் கன்னல ௬௧

கரிமருப பைவாய் மானகை கற்புடை மடவா கண்டம்
இருசிறைக் கொக்கின கண்ட மெனக்கடை கிடந்த மூன்றும
அரியன வாதிப பத்து நிறங்களு மணங்குந் தங்கட
சூரியன நிறுத்த வாறே யேனவு முரைப்பக் கேண்மின. ௬௨

மாடவெண புறவின முடடை வடிவெனத் திரண்ட பேழுவாய்†
கோடுகான முததம் வெள்ளை நிறத்தன‡ கொணமு முததம்
நீடுசெம பரிதி யன்ன நிறத்தது கிளைமுத் தாவிப
பிடுசா னிறத்த ராவின பெருமுத்த நீலத் தாமால. ௬௩

ஏனமா வாருஞ் சோரி யீரஞ்சுவைச சாவி முததம்
ஆனது பசுமைத் தாகும் பாதிநி யனைய தாகும்
மீனது தரளம் வேழ மிரண்டினும விளையு முததந்
தானது பொன்னின சோதி தெய்வதஞ் சாறநக் கேண்மின. ௬௪

பானமுத்தம் வருணன் முததம் பகனமுத்தம் பகலோன் முத்தம்
மான்முத்த நீல முத்த மாசறு குருதி முததந்
கான்முத்தம் பசிய முததந் காலனறன் முததந் தேவர்
கோன்முத்தம் பொன்போன் முததந் குணங்களும் பயனுஞ் சொல்வாம்.

(பா - ம்.) *மரைகள் வாய. †பேழுவாய்க்கோடு. ‡வெள்ளை நிறத்தது.

உடுத்திர ளீனைய காட்சி யுருட்சிமா சினமை கையால்
எடுத்திடிற் றிணமை பாவைக கினபுறல் படிசு மெனன
அடுத்திடு குணமா றினன வணியினமு தணங்கோ டினமை
விடுத்திடுந் திருவந் தெய்தும விளைந்திடுஞ் செலவம் வரீழநாள. ௫௮

மாசறு தவததோ னெனபும வலாசுர னெனபும வீழநத்
கோசல மாதி நாட்டிற் பட்டது குணத்தான மாண்ட
தேசதா யிலேச தாகித் தெள்ளிதா யளக்கி னெல்லை
வீசிய விலைய தாகி மேம்படு வயிரந் தனனை ௫௯

குறுநிலத் தாசுந் தாங்கிற் குறைவுதீர செலவ மெய்தி
உறுபகை யெறிந்து தனகோன முழுதூல கோசகிக் காக்கும்
வறுமைநோய் விலங்கு சாரா வரைநதநா ளன்றிச செலலுங்
கறுவுகொள கூற்றம் பூத்த கணங்களு மணங்கு செயயா. ௬௦

மாமணி மாபுக கெல்லாம வயிரமே முதனமைச சாதி
ஆமென வுரைப்பா னாலே ரதிகமயா தெனனி னேனைக்
காமரு மணிகட கெல்லாந் தமரிடு கருவி யாமத்
தூமணி தனக்குந் தானே துளையிடுந் கருவி யாகும் ௬௧

மரகத்த தோற்றங் கேணமின வலாசுரன பித்தந் தனனை
இரைதமக் காகக் கெளவிப் பறநதபுள ளீரந் தன டிலவித்
தரைதனிற் சித்த வீழநது தங்கிய தோற்ற மாக்கும்
உரைநரு தோற்ற மினனும வேறுவே றுள்ள கேணமின. ௬௨

விதித்தவே லீனைய வாடகண வினதைமா தருணச செலவன்
உதித்தவான முட்டை யோட்டை யுவணவேற் றரையில யாப்பக்
கதித்தவோ டரையிற் றப்பி வீழநதொரு கடலஞ்ஞ வையபில
உதித்தவா றுகு மினனு முண்டொரு வகையாற் றோற்றம். ௬௩

முள்ளரை முளரிக் கண்ணன மோகினி யணங்கா யோட்
வள்ளரை மதியஞ் சூடி மந்தர வரைமட் டாகத்
துள்ளரி யேறு போலத் தொடாநதொரு விளையாட் டாலே
எள்ளரி தாய் செநநீ யிரதியக் கலனஞ் செய்தான. ௬௪

அப்பொழு தமல வித்தி லரிகர குமரன கான
வையபுறை தெய்வத் தோடும் வந்தன னந்த் விநது
துப்பறு கருடன் கெளவிக் கடலினுந் துருக்க நாட்டும்
பப்புற விடுத்த வாதே பட்டது கலுழப் பச்சை. ௬௫

[வேறு]

காடமே சுப்பிரமே காளமெனக் குணமுன்றாங் கருடப் பச்சைக்
கீடறுகி னிதழ்நிறத்த காடமது சாதியினு விருவே ருகுஞ்
சாடரிய சகுணமெனச் சதோடமென வவையிரண்டிற் சகுண மாரும்
பீடுபெறு காடமொடு முல்லசிதம் பேசலம் பித்தகமே முததம் சுசு

புல்லரிய பிதுகமென விவையாற்ற காடமது புல்லின வண்ணம்
உல்லசித மெலிதாகும் பேசலமே குளச்செநெலொண டரளம் போலும்
அல்லடரும் பித்தகமே பசுங்கிளியின சிறைநிறத்த தாகு முதத்தங்
குல்லநிறம் பிதுகமரை யிலையினிறஞ் சதோடத்தின குணனை தாகும்.

தோடலே சாஞ்சிதமே துட்டமே

தோடமூச சிதமே வெய்ய

தோடலே சத்தினெடு சூழ்மந்த

தோடமெனத் தொகுத்த வைந்தில

தோடலே சாஞ்சிதஞ்சம் பிரவிலையா

மலரியிலை துட்ட நீலத்

தோடதாம் புலவினிறந் தோடமூச

சிதமுளரி தோட லேசம்

௯௮

மந்ததோ டங்கலப் மயிலிறகி

னிறமாமிவ வகுத்த தோடஞ்

சிறதவா னாதகுண மணியணிவோ

நாற்கருவிச் சேனை வாழநாள

உந்தவாழ வாவலனக் ணீலமிரண

டானகண்டத் தொளிவிட டோங்கும்

இந்திரநீ லந்தானமா நீலமென

வேறிண்ணுண் டுந்த நீலம்.

௯௯

முந்தியவிந் திரநீலம் விசசுவரு

பனைமகவான முடித்த நாளின

நந்தியடு பழிதவிப்பான புரியுமகப்

பரிமகத்தி னறிய தூமம்

உந்தியரும் பரியிமையா நாட்டனுழைந்

தளிசேற்றி னொழுகும் பீளை

சுந்தியவாற றிடைப்படுமொன றிந்திரவின

ணீலமெனத் திகழு நீலம்

௧௦௦

சஞ்சையாம் பகறகடவுண் மனைவியவன

கனலுடலந் தழுவ லாற்றா

தஞ்சவா டனனிழலைத் தன்னுருவா

நிறுவிவன மடைநது நோற்க

விஞ்சையா லறிந்திரவி பினொடா
 மாப்பரியா மினனைத தானுரு
 செஞ்செவே வயப்பரியாய் மையலபொரு
 திருதியத்தைச சிந்தி னுனே

எக

அவைசித தும புலநதோன்று நீலமா
 நீலமிவை யணிவோரா வாணோ
 நவையறுசீர மானவரிந நகைநீலஞ
 சாதியின னாலவே நந்தக
 கவலரிய வெள்ளைசிவப பெரிபொனமை
 கலந்திருக்கிற கரிதாய முற்றுந
 தவலரிதா யிருக்கிலிரு பிறப்பாளா
 முதனமுதற்ற சாதிக காசும

எஉ

இலங்கொளிய விநீல மெய்ப்படுபபோரா
 மங்கலஞ்சோந திருப்பா ரேனை
 அலங்குகதிர் நீலத்திற பெருவிலையா
 யிரப்பத்தி னளவைத் தாக்கித்
 துலங்குவதான பாறகடத்தி னூறுகுணச
 சிறப்படைநது தோற்றுஞ் சோதி
 கலங்குகட லுடைவைப்பி லரிதிநத்
 விந்திரனபேர்க கரிய நீலம்

எங

மைநதுறுசெம மணிமுதது வாள்வயிரம்
 பச்சையொளி வழங்கு நீலம்
 ஐந்திவைமேற கோமேத முதற்பவள
 மீறாக வறைநத் நான்கும
 நந்தொளிய வேணுமவை சிறுவேட்கை
 பயப்பவழ னகுசெங் குஞ்சி
 வெநதறுகண வலனிணங்கு சிதறுமிடைப
 படுவனகோ மேத மெனப்

எச

உருக்குநறு நெய்த்துளிதேன றுளிநல்லான
 புண்ணியநீ ரொத்துச சேநது
 செருக்குபசும பொன்னிறமும் பெற்றுமெலி
 தாய்ததூயதாய்த திண்ணி தாக்கி
 இருக்குமது தரிக்கினிருட பாவமபோம
 பரிசுத்தி பெய்தும வென்றித்
 தருக்குவலன் கபம்விழுந்த விடைப்புருட
 ராகமொளி தழையத் தோனறும.

எரு

தாழ்ந்தபிலத் திழிந்தெரிபொற் கண்ணவுண
 னுயிரகுடிகுரு தறுகட பனறி
 போழந்தமுழை வாய்திறந்து திசைசெவிடு
 படநகைத்துப் பொன்போற் கக்கி
 வீழந்தகபம் படுதீவிற படுமுச்சி
 வட்டமாய் மெலிதாய்ப் பொன்போற்
 சூழந்தொளிவிட டவிர்தழல்போற் றெளிவெய்தி
 மனங்கவாநது தோற்றஞ் செய்யும்.

எக

இந்தமணி பாரியாத திரகிரியிற
 கொடுமுடியா யிலங்குந் தெய்வ
 மந்தரமால் வரைப்புறஞ்சூழ் மேகலையா
 மயனிந்த மணியி னூலே
 அந்தரநா டவனகரு மாகிருப்பு
 மண்டபமு மமைத்தா னிரந்தச
 சந்தமணி தரிப்பவரே தரியாவெந்
 நிடவாகை தரிகக வல்லார.

எஎ

வலனமயிராம வயிடுய மிளாவிருந்
 கண்டததில வநது தோன்றப்
 பலாபுகழுந் கோரகக மகதஞ்சிங்
 களமலயம் பார சீகம்
 இலகுதிரி கூடாதி தேயங்குள
 பிறதீப மெங்குந் தோற்றம்
 அலைகடலும் படுமிறுதிக காரிடிக்கும
 போதுநிற மதற்கியா தென்னில.

எஅ

கழையிலைகா மயிலெருத்தம் வெருகினகண்
 னிறத்ததாய்க் கனத்த தாகி
 விழைவுதரு தெளிதாகித் திண்ணிதாய்
 மெலிதாகி விளங்கு மீதில
 அழகுபொற் வலமிடமேல் கீழொளிவிட்
 டனமுறையே யறவோ ராதித்
 தழைவுறுநாற் சாதிகளாந் தினமிதனைப்
 பூசித்துத் தரிகக சான்றோ.

எக

வலத்தவுண்ண றசைவீழ்ந்த வழிப்படுத்துப்
 ப*யனசநதி வடிவ மாததென
 புலத்தவரை விதிகுமிடத் தவனுடனமா
 சிழிபுலத்தும் புயலபோல வண்ணன்

வலத்தமது கைடவரைக குறைகுருதி
வழிநிலத்தம மகவான வெற்பின்
குலதையிற கரிசோரி சிதறிடததும்
வந்துகுடி கொண்டு தோன்றும்

அய

அவவழியிற படுபவள முருக்கம்பூப
பசங்குளிமூக கலாநத செவவிச
செவவரத்த மலாகொவவைக கனிபோ லுங்
குணங்குற்றந திருகிக கோடல
எவவமுறப புழுவரித்தன முகமொடிதல
பெருமபாலு மிப்பூ ணேநதல
பெய்வனையார தமக்கேயாந தரிக்கினமகப
பேறுமுதற பேறுண டாகும்

அக

இரவியெதி ரெரியிறைக்குங் கல்லுமதி
யெதிரசெழுநீ ரிறைக்குங் கல்லும்
உரையிடுமொன பதினென்ற னுடகிடையாய்க்
கிடக்குமென வொன்பான வேறு
மரபுரைத்து வணிகரே றுகியவா
னவரேறு வடபா னோக்கிப
பரவியிருந் தருசசித்து மணிகைக்கொண்
டெதிரமதுரைப பரனை நோக்கா

அஉ

அஞ்சலிசெய் தக்கோக்கா லிக்குமற
களவிறநத வாயுள செலவம்
விஞ்சுகவென றளித்தருள விறைமகனும
விண்ணிழிநத விமான நோக்கிச
செஞ்சரணம் பணிந்திருகைத் தாமரையும்
விரித்தேற்றான செலவ நாயகா
மஞ்சனையும் புடைநின்ற வமைச்சரையு
நோக்கிமுக மலாநது சொல்வார.

அங

இமமணியா லிழைத்துநவ முடிசூட்டி
யிச்சிங்க விளவே றனன
செமமறனை யபிடேக பாண்டியனென
றியம்புமெனச செம்பொன றூக்கிக்
கைமமறியில வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான
வருவாரமுன கருனை நாட்டம்
அமமகணமே னிரப்பியிள நகையருமபி
நின்றாரை யங்குக் காணா.

அச

ஒருருவாய நோதினற வணிகேசா
விடையினமே லுமையா னோடும்
ஈருருவாய் முககண்ணு நாறகரமு
மஞ்சமர நிறவா வாறு
காருருவா யெழுமிடறுங் காட்டித்தன
கோயிலபுகக கண்டா ரின்று
பாருருவாய நின்றவணி கேசரிவ
ரெனவேபின பற்றிப போவாரா.

அரு

தேனசெயத கொன்றைநெடுஞ் சடையாராமுன
றுழந்தெழுந்த செங்கை கூப்பி
யானசெய்யுங் கைமமாறு யெம்பிராற
கொன்றுண்டோ யானு மெனன
தூனசெயுட லுமபொருளு முயிருமெனி
னவையாவு முனவே யையா
வானசெய்யு நன்றிகுத் தவையகத்தோ
செய்யுங்கைம மாறுண டேயோ

அசு

என்னமுன வழத்தலுறம விறனமாறன
கோக்கொழுந்தை யிகலவேல விறதை
மன்னகு மிவற்குமன வாகுகிறநத
பூணமா மதுரை நாதன
பொன்னாரு* மணிமகுடஞ் சூடமணி
நலகுதலாற புனிய னேகம
பன்னாரு முறைபுரியத் தகக்தென
வாழத்தினா பலசான ரேரும

அள

ஏத்திவலங் கொண்டிருநான கிபந்தமுஷப
பெற்றோங்கி யிருக்கு மட்ட
மூாததிவிடை யருளபெற்று மூவாநன
மறையாசி முனிவா கூறப
பாாததிவனறன பொலன்மாட மனைபுகுந்தா
னிறைமணிபபண பாயுங் கேளவிச
சாத்திரரு மந்திரரு மணினோக்கி
வியப்படைந்தாரா சங்கை கூர்ந்தாரா

அஅ

ஷே வேறு

வேளென வந்த நாய்கா சுந்தர விடங்க ரானால்
நாள்களுங் கோளும் பற்றி நவமணி யாககி னாரோ
தாள்களுந் தோளு மாபுந் தரித்தரீ னாக மீனற
வாள்விடு மணியோ வீந்தாரா யாதென மதிக்கற் பாலேம.

அசு

இந்திரக கடவு ண்டு மிமணி யரிய வெனனா
மந்திரக கிழவா நலகி மயனினு மாண்ட கௌவித்
தந்திரக கனகக கொல்லாக குவபபன ததுமப வீசிச
செந்திரு மாபி னுமபுத திருமணி மகுடஞ செயதா

கூலி

மங்கல மரபான மாலை மணிமுடி சூட்டி நாமஞ்
செங்கணை நுயாதத் நாயகா செப்பிய முறையால வேத
புகவ ரிசைப்ப வீதி வலஞ்செயது புனிதன பாத
பங்கய மிறைஞ்சி வேந்தன பனமணிக கோயி லெய்தா

கூக

போமகட குறையு ளான புயத்தபி டேகத தென்னன
தோமுதற கருவித் தானைத் தெவவாநீண முடியெ லாந்தன
வாகமுற கமலஞ் சூட மனுமுறை பபங்குழ காகது
காரெனக கருணை பெய்து வைபகங் காககு நாளில

கூஉ

[எழுசீரடியாசிரியவீருத்தம்]

தந்தைகன காமக கிழத்திப ரீனற
தனயராயத் தனக்குமுன னவராய
முந்தைநா ளரசன பொன்னறை முரித்து
முடிமுதற பெருளகவாந துடஞ்
சிறுதைய ராகி மறுபுலத் தொளிகத்
தெவவ லாச சிலாடுகாடு விடு
வந்தவா கவாநத் தனபெலா மீள
வாங்குண னீரங் திச மரு ளான

கூகூ

ஆகச செயபுள—தூஉஅஎ

பதினெட்டாவது
வருணன்விட்டகடலை
வற்றச் செய்தபடலம்

[அறுசீரடியாகிரியவீருததம்]

காழகெழு கண்டத் தண்ணல கௌரியன மகுடஞ் சூட
வீழகதிர மணிக ளீந்த வியப்பிது விடையோன சென்னி
வாழகரு முகிலை போக்கி மதுரைமேல வருணன் விட்ட
ஆழகடல வறப்பக கண்ட வாடலைப் பாடல செய்வாம்

க

சித்திரை மதியிற் சோந்த சித்திரை நாளிற மெனன்ன
மைத்திரண் மிடற்று வெள்ளி மன றுளாற களவு மாண்ட
பத்திமை விகியிற் பண்டம் பறபல சிறப்ப நலகிப்
புத்தியும் வீடு நலகும் பூசனை நடத்த லுற்றான

உ

நறியநெய யாதி யார நறுங்குழம் பீறு வாட்டி
வெறியகாப் புரநீ ராட்டி யறபுத் வெள்ளம் பொங்க
இறைவனை வியந்து நோக்கி யேத்துவா நெறிநீர் வையைத்
துறைவநீ யெனகாப் பூர சுந்தர னேபோ வென்றான.

ங

பூசனை புரியு மெலலைப் பொன்னகாக கிறைமை பூண்ட
வாசவன் வருடந் தோறும் பூசித்து வருவா னன்ன
காசறு மனத்தான பூசை கழிவுறு மளவுந் தாழ்த்துத்*
தேசமை சிறப்பார பூசை செய்துதன னுடு புக்கான.

ச

அன்றுநீரக கடவுள் வேளவி நாயக ளவையத் தெய்தி
சினமவன் றனளைய தீருளு செவ்வியி னிகழ்ச்சி தோனறக
குன்றவன் சிறக ரீரந்த கொற்றவன் முகத்தை நோக்கி
இன்றுநீ சிறிது தேம்பி யிருத்தியா விதென்கொ லென்றான.

ஞ

சிலைப்படு முகிலூ ரண்ணல செப்புவா னிருந் ரனபின
வலைப்படு பெருமா னெமமான மதுரையெம் பிராணை யன்பு
தலைப்படு பூசை செய்யத் தாழ்த்ததின மதனா லிப்போ
தலைப்பட்ச சிறிதெ லுள்ள மாசூல மடைந்த துண்டால.

க

என்னவவ விலிங்கந தான்மா விலிங்கமோ வென்று முந்நீர்
மன்னவன வினவ லோடு மகபதி மொழிவான முன்பென்
றன்னரும் பழியும் வேழச சாபமுந தொலைத் தனரோ
அன்னதை யறிந்தி லாய்கொ லென்னநீ ரண்ணல கூறும். எ

அறறது வாகிற றெயவ மருத்துவ ராலுந தீரச
செற்றிட வரிதா யெனனைத் தெறுமபெரு வயிற்று நோயை
வறறிடு மாறு தீரக்குந கொல்லென வலாரி யையம
உறறுநீ வினாய தென்னென் றுணணகை யருமபிச சொலவான்.அ

அரியய ராலுந தீராப பிறவிநோ யறுகக வலல
பெரியவ னிரத யாககைப பெருமபிணி பிறவுந தீரதற
கரியனோ வையன செய்யுந திருவினோ யாடடை யினனே
தெரியநீ சோதி யெனனத் தெண்கடற சோபபன சொலவான கூ

கலலிற கரிந்தோ யிங்கு நானவருந காலை வேடடாக
கெல்லையில் காமநல்குஞ் சுரபியு மினபால சோரப
புலலிய கன்று மாறறுப பட்டவப போது கண்ட
நல்லசோ பனததா விரத நனமொழி கேட்டே னெனனா. டி

வருணனு மேகி வெள்ளி மன்றுடை யடிகள் செய்யுந
திருவினோ யாடல கண்டு வயிற்றுநோய தீரப்பா னெண்ணி
முரசநிா மதுரை மூதூர் முறறுநீ யழித்தி யெனனாக
குரைகட றனை வல்லே கூவினா னேவி னானே கக

[கொச்சக்கலிப்பா]

கொதித்தெழுநது தருக்களிறக கொத்தியெடுத்த தெத்திசையும்
அதிரத்தெறிநது வரைகளெல்லா மகழநதுதிசைப புறஞ்செல்லப்
பிதிரத்தெறிநது மாடநிறை பெயாததெறிநது பிரளயத்தில
உதித்தெழுநது வருவதென வோங்குதினைக கடலவருமால் கட

கந்தமலாத தனிககடவுள கற்பதது மழியாத
இந்தவளம பதிக்கிடையூ றெயகியதெம பதிக்குமினி
வந்ததெனச் சுந்தரனை வந்திறைஞ்சி வானவருஞ்
சிறதைகலங் கிளாவருணன செயத்செய றெனியாதார். கங்

சூலமோ டழலேநதுஞ் சொக்காதிரு வினையாடடின
சீலமோ நாமிழைத்த தீவினையின றிறமிதுவோ
ஆலமோ வலகமெலா மழியவரும பேருழிக
காலமோ வெனக்கலங்கிக கடிநகரம் பணிப்பெய்த. கச

மண்புதைக்கத் திசைபுதைக்க மயங்கிருளபோல வருநீத்தம்
விண்புதைக்க வெழுமாட வியனகரின் புறத்திரவி
கண்புதைக்க வருமளவிற கண்டாச னடுநடுங்கிப்
பெண்புதைக்கு மொருபாகப் பிராண்டியே சரணெனனா

கரு

ஆலமெழுந் திமையவாமே லடாககவரும் *பொழுதஞ்சும
மாலெனவுந தன னுயிராமேன மறவிவரும் பொழுதஞ்சும
பாலெனன வுங்கலங்கிப் பசுபதிசே வடியிலனிழுந்
தோலமென முறையிட்டா னுலகுபுக முறையிட்டான

கக

முறையிட்ட செழியனெதிர முறுவலித்தஞ் சலையெனனாக
கறையிட்டு விண்புரந்த கந்தரசுந் தாககடவுள்
துறையிட்டு வருகடலைச் சுவற்பபோய்ப் பருகுமெனப்
பிறையிட்ட திருச்சடையிற பெயனானகும் வரவிடுததான.

கௌ

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

நிவப்புற வெழுந்த நானகு மேகமு நிமிர்ந்து வாயவிட
டுவாப்புறு கடலை வாரி யுறிஞ்சின வுறிஞ்ச லோடுஞ்
சிவப்பெருங் கடவுள் யார்க்குந் தேவெனத் தெளிந்தோ ரோழு
பவப்பெரும் பெளவம் போலப் பசையற வறந்த தனறே

கஅ

அந்நிலை நகரு ளாரும வானவ ராதி யோருந்
தென்னவா பிராணு மெனதை திருவிளையாட னோக்கிப்
பன்னரு மகிழ்ச்சி பொங்கப் பனமுறை புகழ்நது பாடி
இன்னறீர் மனத்த ராகி யீறிலா வினபத் தாழ்ந்தார

கக

ஆகசெய்புள்—கடாக

மதுரைக்காண்டம்

முற்றிறம்.

இரண்டாவது
கூடற்காண்டம்

இரண்டாவது
கூடற் காண்டம்

பத்தொன்பதாவது
நான்மாடக்கூடலானபடலம்

பரசீவம்

[எழுசீரடியாகிரியவிருததம்]

பூதங்க ளல்ல பொறியல்ல வேறு புலனல்ல வுள்ள மதியின்
பேதங்க ளல்ல விவையனறி நின்ற பிறிதல்ல வென்று பெருநூல்
வேதங்கி டநது தடுமாறும் வஞ்ச வெளியெனப் கூடன மறுகிற
பாதங்க ளோவ வளையிநத னாதி பகாவாரை யாயு மவரே. க

சிற்சத்தி

[அறுசீரடியாகிரியவிருததம்]

திருமகள் வலககண வாககின சேயிழை யிடககண ஞானப்
பெருமக ணுதற்க ணாகப் பெறறுவான செலவங் கலவி
அருமைவீ டளிப்பாள யாவ ளவளுயிரத் துணைவன காண
ஒருமுலை மறைநது நாணி யொசிரதபூங் கொம்பி னினறாள் ௨

கதிமதி மிலைநத வேணிக கணனுதல் வருண னேய
அதிகடல வறப்பச செயத வாடலீ தனையா னேய
முதிமழை யேழின மேலு முன்னேநான முகிலும் போககி
மதுரைநான மாடக கூட லாககிய வண்ணஞ் சொலவாம ௩

எற்றுதெண் டிராரீச சோபபன றன்செய விழுககி நாணம்
உற்றிரு கண்ணுஞ் சோப வுடனறெழு கோபச செந்தீப
பற்றிட வாகம வெம்பிப பாவையும் யாறும் வெநது
வற்றிட வெகுண்டு நின்றன மானமும் வலியுங் குன்றன. ச

நளிர்புனன் மதுரை மூதூர் நாயக னுட றனனைத்
தெளிகில னாகிப் பின்னுஞ் செழுமுகி லேழுங் கூவிக
குளிரகடல வறந்த திதனனக் குடித்தெழுந் திடித்துப் பெய்யா
ஒளிவளர் மதுரை முற்று மொல்லெனக் களைமி னென்றன ௫

பொள்ளென மேக மேழும் புகுந்துபார் தெரிய முநரீப
பள்ளமும் வறப்ப முறறப் பருகிமெய் கருகி மினனித்
தெள்ளருந் திசையும் வானுஞ் செவிடுறப் பிலமும் பாரும
விளளமால் வரைக் கெட்டும் வெடிபட மேருச சாய ௬

ஊழிநாள வெடிககு மண்ட கடாகத்தி னெலிபோ லாததுப்
பாழிவா னுருமு வீழப் பணுடவி மணிகள் சிந்தி
ஊழிநீர் ஞாலந் தாங்கு மரவுட னெளியத் திககிற
சூழிமால் யானை நின்ற நிலைகெடத் துணுககங் கொள்ள. ௭

வெள்ளிய நீறு பூத்து முழுவென வீங்கு காயபோற
நெளளிய வாலி சிந்தத் திரண்டதிண பளிக்குத் தூண்போல
ஒளளிய தாரை சோர வும்பாமின் கணங்க ளோடுந்
துளளிய திரையி லாடு மீனகணந் துடித்து வீழ ௮

ஆர்த்தெழு கொணமூ வேழுஞ் சராசர மனைத்துஞ் சூழ்நது
போத்தன ஞால முண்ணப் புகக்தோர் வடிவங் கொண்ட
தீர்த்தனிலவிசம்பும் பாருந் திசைகளுந் தெரியா வாகப்
பார்த்தகண் ணுழையா வாகப் பரந்திருள கான்ற வனறே ௯

பைஞ்சுட ரெறிக்கும் ஈசசை காரொளி பரப்பு நீலம்
புஞ்சுவா ளுடுக்க ளன்ன நிக்திலம் பொன்னங் குப்பை
செஞ்சுடா மணிக் டுப்பசு சித்ருவ கணவ ரோடும்
விஞ்சையா மகளி ருடி வெறுத்தெறி கலன்கள போல. ௧௦

கடியகா லுதைப்பப் பெய்யுங் கடுஞ்செல வெழிலி மாடக்
கொடியநீ ண்கரைச சூழ்நது புதைத்தலுங் கோலொன் றேரசசிப்
படியெலாம் புரக்குங் கோனு நகருளார் பலந் ஞாலம்
கடியகா ளிதுவே பெயனா மயங்கினு ருயங்கி னாரே ௧௧

கண்ணுதல மூத்தி தானே யினனமுங் காகது மெனனுப்
புண்ணிய நகரா ரோடும் பொருககெனக் கோயி லெய்தி
விண்ணிழி விமான வாழ்ககை விடையவ னடிககீழ் வீழ்ந்தான
அண்ணலா ராடன முன்னு மறிந்துகை கண்ட வேந்தன. கஉ

விடையினை யால முண்ட மிடற்றினை கங்கை தாங்குஞ்
சடையினை கூற்றை வென்ற தாளினை மேருச சாபப்
படையினை யடியேந் துன்பப் பாட்டினை நீக்கி யாளுந்
நடையினை யாகி* யெங்க ணலலுயிரா காததல வேண்டும். கங

என்னலுந் தென்னாக கென்று மெய்திய விடுககண் டாககும
முன்னவன் முன்போ னுனகு முகிலையு நோக்கி யினன
தொன்னக ரெலலை நானகுஞ் சூழ்நதுநான மாட மாகி
வினனெடு மாரி† யேழும விலக்குமி னெனவி டுத்தான. கச

வநதுநான மாட மாகி வளைநதுநாற் றிசையுஞ் சூழ்நது
சநதுவாய தெரியா தொன்றித் தாமொரு குடிலைய மாடப்
பநதிகோ புரஞ்செய் குன்றங் காலகளபோற் பரிப்பப் போர்த்த
இநதுவாரா சடையோ னேய வெழிவிமா நகர மெங்கும கடு

அன்னநான மாடத் துளஞ் நகருளா ரமைச்சா வேந்தன
தன்னநாற் கருவித் தானே சராசரம் பிறவுந் தாழ்நது
முனைநா டனினு மினப் முழுகினன கிருந்தா ரூழிற்
பொன்னனா பாகன றுளிறு புககமாந் திருந்தா ரொத்தாரா கசு

கழைகெழு வரையி னுசசி கவிழுகினற் புயலபோற் காகுழந்
திழைமணி மாடத் துடப் ரெறிதுளி யுடைநது துள்ளத்
தழைகடல் வறப்ப வாங்கித் தமமுடல் வறப்பப் பெய்து
மழைகளும வெளகி நின்ற வருணனும வெளகி நின்றான. கள

நடுங்கினன கழிந்த வச்ச நாணம் தூர மானம்
ஒடுங்கின னுள்ளத் துள்ளோ ருவகைவந் தெய்தப் பொறபூத
தடங்கரை குறுகா முன்னேய் தணிநதுபின ரேய்நது பாசம்
மடங்கினன மடங்கா வனபின வளள்ளைப் பூசை செய்வான் கஅ

புனிதநீ ருடிக் கண்ட பூண்டுவான கங்கை யாதி
வனிதையர் பசும்பொற் குமப் வாசநீர் வடித்து நீட்டப்
பனிமலா சநதங் கந்த மணிககலன பசும்பொன னுடை
இனையன பிறவு மீன்று கற்பக மெடுத்தக காட்ட கசு

(பா - ம.) *நடையினையாகில். †இந்நெடுமாரி. ‡உவகைவந்தே
மக்கஞ்சத். §அடங்கின னடங்கா வனபினண்ணலை.

ஐங்கனி யமுத மைநது கௌவிய மமுது தூபஞ்
செங்கதிரா விளக்க மினன தேவரான கொடுப்பச சேறகண்
நங்கைதன் பதியைப் பூசித் தாயிர நாமங் கூறிப்
பைங்கதிரா முத்தஞ் சாததித் தொழுதடி. பணிநது நினறான். உஓ

அருச்சுனை யுவநத் வாதி யமலனீ யாது வேண்டிற
றுரைத்தியென றேறத் நீரக்கோ னெல்லைதாழந் தொன்றி னாலுங்
கரைத்திட வரிய விநதக் கடியவென வயிற்று நோய்நின்
திரைத்தட மாடு முன்னே* தீர்ந்திடப் பெற்றே நெந்தாய். உக

[அறுசீடியாசிரியவிருத்தம்]

வேதமுதற் கலைகாட்சி முதலளவை
விரிஞ்சனமுதல விண்ணோர் செயயுஞ்
சோதனையு ளகப்படாச் சோதியுனைச்
சோதிககத் துணிந்தே நநதோ
பேதைமையே னிடத்தெனன குணங்கண்டென
பிணிதீர்த்தென பெற்றா யாசை
கோதமிலாய் குற்றமே குணமாகக்
கொளவதுநின் குணமோ வையா. உஉ

பொன்னகரான காலந்தாழத் துணையருச்சித்
தயாச்சியொடும் போன வாறும
என்னெனயான வினவியதும் வலாரியிறை
கொடுத்ததுமவ விறைக்கு நோயான
பின்னைவின யதுமவனசொல வழியுனைச்
சோதித்த பெற்றி தானும்
முன்னவனே யுன்னருளா லென்பிணிகு
மருந்தாகி முடிநத் தனறே உங்

ஆறுமதி முடியணிநத் வருடகடலே
வயிறறுநோ யன்றி மேனா
மாறுபடு மிருவினையு மலவலியுங்
கெடவீட்டின வழியும் பெற்றேன
வேறினிமந திரமெனை மணியெனனை
மருந்தெனனை மெய்மமை யாகத்
தேறுமவாக கிப்புனித் தீர்த்தமே
பிணியினைத்தூந தீர்ப்ப தனறே. உச

[ஐ வேறு]

அடியனேன் முன்னஞ் செய்த வபராத மிரண்டு தீரும
 படிபொறுத் தருளவா யென்று பனமுறை பரவித் தாழ்நது
 மடிவிலா மகிழ்ச்சி பொங்க வரங்களுஞ் சிறிது வேண்டிக
 கடியதன் நகரம புககான குடதிசைக காவல வேந்தன் உரு

வனற்றல வருணன் விட்ட மாரியை விலகக வீசன
 மின்றிகழ் சடையி னின்று நீங்கிய மேக நான்குங்
 குன்றுபோ னிவநது நானகு கூடமாக கூட லாலே
 அனறுநான மாடக கூட லானதான் மதுரை முதூர். உரு

ஆகச் செய்யுள்—கநநஉ

இருபதாவது எல்லாம்வல்ல சித்தரானபடலம்

[கலிநிலைத்துறை]

சத்த நானமறைப பொருளவரை தளஞநீண முடிமேல
வைத்த கராகணுன மாடமா மதுரைமேல வருணன
உய்தத மாரியைத தடுத்தவா றுரைத்துமே றுயாததோரா
சித்த ராய்வினே யாடிய செயலசிறி றுரைப்பாம.

க

தேட ருங்கநீர மணிமுடிச செழியனும் பாண்டி
நாட ருந்திரு வெய்திமே னல்லவீ டெய்தக
கூட லமபதி மேவிய குணங்குறி கடந்த
வேட ரங்கொரு சித்தமெய வேடராய வருவார

உ

வட்ட வாசடைக குஞ்சியும் பூணூன மாபும
இட்ட நீறணி திலகமு மிணைக்குழை தூங்க
விட்ட வெள்ளைமுத திரையுந்தோல விரிததபட் டிகையுஞ்
சுட்ட வெண்பொடிப பொக்கணந தூக்கிய தோளும்.

ங

துய்ய வெண்பொடி யழிந்துமெய சிவந்திடச சுவடு
செய்யும் வெணடிநாட படிகநீண மாலையுஞ் சிவந்த
கையி லங்குகட டங்கமுங் கண்டவா மனஞ்சென
றுய்ய வனபுற வீக்கிய வுதரபந தனமும

ச

அட்ட வேங்கையீ ருரிவைகிண டசைத்தகோ வணமும
ஒட்ட வீக்கிய புலியுந் ஞடுககையி மிடத்தோள
இட்ட யோகபட டிகையும் பொன னிடையிடை கட்டப
பட்ட சூர்வெலி வேத்திரப படைக்கையும் படைத்து.

ஞ

வேத கிண்கிணி சிலம்புகுழந் தடிகளின மிழற்ற
ஓத ருமபத முளரியூ றருண்மது வொழுகப
போத வானநத மதுநகரந் தலாழுகம் பொலியப்
பாத பங்கய முபநிடப பாதுகை சூட.

க

சிறிது முரலும் வெயாவையுந திருமுகத் தருமபக
குறுகி யாவனஞ் சித்திர கூடநாற் சநதி
மறுகு சூளிகை யுபரிகை மாளிகை வாயில
அறுகு சூழ்சிறைத் தெற்றியிவ விடநதொறு மடைநது.

எ

தெற்கி ருப்பவா போலவட திசைவயிற் சென்று
புககி ருப்பதுங் கிழக்குளா போலமேற் றிசையில
நககி ருப்பதும் யாவரு நாடின ரறியத்
தகக தன்றியே யிரதிர சாலமாத தணர்தும்

௮

சேய வெற்பினை யணியதாச செயதுமற் றணித்தாய
மேய வெற்பினைச் சேயதா விடுத்தமெயம் முதுமூப
பாய மககளை யினையவ ராககியுங் குதலை
வாய மககளைக் கழிமுது மககளா வகுத்தும்

௯

ஆணைப் பெண்ணுரு வாககியும் பெண்ணையா ணுருவா
மாணக காட்டியு மலடியை மகப்பெற்ச செயதுங்
கோணற் கூனசெவி டுமைகண் குருடுபங் கெவருங்
காணத் தீர்த்துநா லுலோகமுங் கனகமாச செயதும

10

செல்வா தமமனைப் பொருளெலாம் வறுமையிற் சிறந்தோர்
இல்ல மெய்தவு நடவ ரிகலினறத் தமமின
மலலு வெஞ்சம் ரிழைப்பவுங் காஞ்சி மரத்தின
நல்ல தீங்கனி பழுப்பவும் விஞ்சைக் கணயநதும்

௧௧

பருவ மாறிய பருவத்தில் வையையீர் பரநது
வருவ தாககியு மீளவும் வறநதிடச் செயதும
பொருவி றீஞ்சுவை யோடையும் பொய்கையு முவாப்புத்
தருவ வாககியு முவரியின சுவையதாத் தநதும்

௧௨

வீசி மாததிரைக் கோலினை விண்ணினட் டதனமேல
ஊசி நாட்டியிட டீசுமேற் பெருவிர லுனற்
ஆசி லாடியு மூசிமேற் றலைகிழக காக
மாசில சேவடிப் போதுவான மலாநதிடச் சுழனறும்.

௧௩

சண்ட வெம்பணிப் பகையென்ப பறந்துவிண் டாவிக்
கொண்ட லைப்பிடித் திடியொடுங் குடித்தரீர் பிழிந்து
கண்ட வாககதி சயம்பெற்க காட்டியுங் காண
விண்ட லத்தினிற் பண்டுபோ விறைகொள விடுத்தும்.

௧௪

எலலி டைப்படும பொருளகளை யிராவெழப் பாரத்தும்
அலலி டைப்படும பொருளகளைப் பகலவா வமைத்தும்
வலல முற்புன லுளர்வளி வலிகெடப் பாரத்தும்
நலல போதுகாய் கணியிலா நாளபடக கணடும்.

கரு

பிளை காலவிழிக கிழவரைப் பிரமபினூல வருடிக
காளை யாடவ ராககியக கணவருக கிசைய
ஈளை வாயமுது கறபினூ கருவடைந் திளமை
ஆள வேத்திரம் வருடிகீ றனித்தருள செய்தும்.

கக

அகர மாதிமூன றுகிய வாகரு டணமே
புகரி லாவதி ரிசசிய மஞ்சனம் பொருவிவ
வகர மாதிமூன றுகிய வசியமே வாதம்
இகலி லாவயத் தம்பமென றினனவை செய்தும்

கள

வேத னூறெளி யாாகளெக கலைகளும் விளங்கப்
பூதி நாவினிற் சிதறியும் பூழியன சாதன
மாத ராரொடும் பயிலபுது மணமலாக காவிற
காத நீண்டகோட டெங்கினைக் கருமபனை செய்தும்.

கஅ

ஏனை வானறருக குலங்களைப் புடகளை யிருகோட
டானை யாதிபல விலங்கினை யொனறையொன றுக
ஞான நோக்கினு னோக்கியு நாடிய விளையோ
மானி னோக்கிய ராகிலோ மெனவெழில வாயநதும்

கக

நாக நாடுபொன னூட்டுள பொருளுமந நகருள
ஆக வாககியு மினனணம் விசசைக ளானந்தம்
மாக நாயகன மலைமக னாபகன மதுரை
ஏக நாயகன றிருவிளை யாடலசெய் திருந்தான.

உய

சித்த யோகிகள் செய்கின்ற வாடனமேற செலுத்தி
வைத்த கண்களுஞ் சிந்தையும் வாங்கலா திகைத்துத்
தத்த மாளவினைத் தொழினமறந் திருந்தனா த்கைசால
முத்த வேதிய ராதிய முதுநகா மாககள்

உக

இணைய செய்தியை யுழையரா விறைமக னறிந்தான
அணைய சித்தரை யிங்ஙனந் தருகென வடுததார
தணைய கற்றினன் சித்தரைச சாரநதவா தாமும்
விணையை வென்றவ ராடலை வியந்துகண் டிருந்தார்.

உஉ

அமைச்சா தங்களை விடுத்தன நமைச்சருஞ் சித்தர்
 தமைச்சரணபணிந தரசனமுன வருகெனத் தவத்தோர்
 எமக்கு மன்னனா லெனபய னெனமறுத திடமண
 சுமககு மன்னவன றமமவா* தொழுதனா போனா

௨௩

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மன்னனமு நமைச்சா சித்தா மறுத்துரை மாறறந கூற
 முன்னவ னருளபெற ற்மமை மறுமையு முனிநத யோகா
 இநநில வேநதா மட்டோ விநதிர னயனமா லேனோ
 தனனையு மதிபப ரோவென றிருநதனன றரும வேநதன

௨௪

ஆகச் செய்யுள்-தந்நுகு

இருபத்தொன்றாவது கல்லாணைக்குக் கரும்பருத்தியபடலம்

[கலிநிலைத்துறை]

செல்லா பொழிலகூழ் மதுராபுரிசு சித்த ரெலலாம
வல்லா ரவரா டலையாருரை செய்ய வல்லா
எல்லாரும வியப்புற வித்தனிச சித்த சாமி
கல்லாணை தினனக கரும்பீந்த கலையுஞ் சொலவாம க

பின்னைய மசசம பெருகப்பெரி யோரை யெண்ணை
தென்னே யெளிபா ரெனயானிகழந் திங்ங னீண்டச
சொன்னே னவாககென முறையென்னிற றுருவி நானே
தன்னே ரிலாதார தமைக்காணத் தருவ னெனனா * உ

ஆனந்த சித்தா தமைக்காணபலென றன்பு கூர்ந்த
மீனந் தரித்த கொடிவேந்தன குறிப்பு நோக்கி
மோனந் தரித்த சிவயோகரு முந்தித் தம்பொன
மானந் தனக்கு வடமேற்றினை வந்தி ருந்தார ஈ

அருகாத செல்வத் தவனன றுதைத் திங்க டோற்றம
வருகால மாக மதுரேசனை வந்து வந்தித்
துருகா தரத்தாற† கழிந் துளவல மாக‡ மீள
வருவா னவனமுன வருகாளுக்கி வனகண மாககள் ச

சீறிட்ட வேங்கை யதட்சேககையா சீறி யைந்தும்
பாறிட்ட வேடா யோகப்பட்டத்தா கட்டங் கத்தில
ஏறிட்ட கைய ரிறுமாநதிருப பாரை நோக்கி
மாறிட்டு நீக்கி யெழுப்போகென வந்து சொன்னா ரு

பின்னா வருதென னாபிரானபெரி யோரை நோக்கி
என்னுமி றுமமூ‡ ருமக்கெனவரும் யாது வேணமும்
துநநாம மேது றுவனமினென வைய ரெந்த
நன்னுமி மெந்த நகருளஞந் திரிவ மப்பா கூ

(பா - ம.) * தருவ தெனனா. † உருகாதரத்தான. ‡ வலமாகமுனபு.
நீட்டி § எந்நாடு றுமமூர் எந்நாடு துந்நாடு.

ஆனாலு மிப்போ தணிகானமிர நாடழிற் காசி
தானு மிருக்குந் தலமாகு மநாத் ராகி
ஆனாத் பிச்சைப் பெருவாழ வுடையார நமரா
நாணாநம் விஞ்சை நடா அயத்திரி* சித்த ரேமயாம்

எ

ஆனநத் கானந் தொடுத்திங்குள வான சைவத்
தானம் பலவுந் தொழுதறப்ர மாகி வநதேம்
ஞானந் தருமிந் நகரிமமையிற சீவன முத்தி
மானந் தமான பரமுத்தி பறுமை நல்கும்

அ

ஈண்டுள்ள வாக்கெம் விளையாடலைக் காட்டி யிச்சை
வேண்டும் பலசித் தியுநல்குவம் வேத் மாகி
மாண்டங்கு மெண்ணெண் கலைஞானமும் வல்ல மலலாற
சேண்டங்கு மெல்லாப் பொருளுமவல் சித்த ரேமயாம்

க

உனனூல நமக்குப் பெறலவேண்டுங் தொன்று மிலலை
தெனனூ வெனவுண் ணகைசெய்தனா சித்த யோகா
மனனூ மிவாதம் மிறுமாப்புளு செருக்கும் வீறும்
எனனூ லளவீட டறிவேனென வெண்ணித் தோவான

ய

தேரும் பொழுதோ ருழவனெனரு செலவக் கனனல
ஆருங் கழுமுகென வயிரப்புறக் கொண்டு தாழப்
பாருந் திசையும் புகழ்பங்கயச் செங்கை தாங்கி
நீரும் பிறையுங் கரநதாதமை நோநது சொலவான

கக

வல்லாரில் வலலே மெனவுமமை மதித்த நீரிக்
கல்லாணை கிந்தக் கருமபை யருத்தி னெல்லாம்
வல்லாரு நீரே மதுரைப்பெரு மாணு நீரே
அல்லா லெவந் தும் மனமவேட்ட தளிப்ப னென்றான.

கஉ

எனனூ முகிலைத் தனையிட்டவன் கூறக் கேட்டுத்
தெனனூ வருதி யென்பபுனன்கை செய்து சித்தா
நினனூல வருவ தெமக்கேது நினக்கு நாமே
உன்னூசை தீரத் தருகின்ற தலாம் லுண்டோ

கங

செல்லா வுலகத் தினுஞ்சென்றொரு விஞ்சை கறறோ
பல்லாரு நனகு மதிககப்பய நெய்து வாராகள
எல்லா மறிநத வெமக்கொன்றிலு மாசை யிலலை
கல்லாணை கணனல கற்க்கினறது காணடி யென்றா

கசு

கடைககண சிறிதே குறித்தாரமுன கடாககல யானை
மடைககண டிறநது மதமுனறும் வழிய விணவாய
அடைக்கும் படிவாய திறநதாரத்துப் புழைக்கை நீட்டித்
தொடைக்குன றனனகைச சுவைததண்டைப் பறித்த தன்றே

பறித்துக கடைவாய வழிசாறளி பாயநது நககக
கறித்துக குதட்டிப் பருக்கிகர மூச லாட
நெறித்துத் தருக்கி நிழலசீறி நிமிர்நது நிற்ப
மறித்துக கடைககண குறித்தாரபினு மாயம் வல்லார.

கசு

மட்டுற தாரான கழுத்திறகண்ட மாலை தனனை
எட்டிப் பறித்த திகலகாஞ்சுகி மாககள சீறிக
கிட்டிக களிறறைப் புடைப்பானகிளாகோலகொண டோசசச
கிட்டத் தவர்கண சிவநதானையைச் சீறி நோகக

கள

கண்டா வளியைக்* களிறுண்டது கண்கள சேப்புக†
கொண்டா னரசன சிவயோகரிற் கோப மூளத்
தண்டா வரசன றமருட்டறு கண்ணா சீறி
வண்டா ரிதழி மறைத்தாரை யடிக்க வந்தார.

சஅ

அப்போ திளமுர் லரும்பியச சித்த சாமி
கைப்போ தமைத்துக் கடிநதோராதமை நினமி நென்ன
மைப்போ தகமன னவாவைத்தடி போக்க லாற்ற
தொப்போ தரிய நிலையோவியம் போல நின்றா

கசு

மத்தக களிறுன வெகுளித்தழன மாறி யனபு
பொத்தப் புதைநத் மனத்தறபுதம் பொங்கிச் சோரச
சித்தப் பெருமா னடிமாழுடி தீண்டப் பாச்
பெத்தத் தமியேன பிழையைப்பொறு மென்று வீழநதான். உய

அனபுக கிரங்குங் கருணைக்கட லான வையா
இனபுறறு வேண்டும வரங்கேளெனத் தாழநது வேந்தன்
நனபுத் திரப்பே றுறள்வாயென நலக்ச செங்கை
வனபுறறு வேழ மிசைவைத்தரு ணுட்டம் வைத்தார.

உக

[கவிவிருத்தம்]

தழைக்கு நீள்கதிர்த தணமுத்த மாலையைப்
புழைக்கை நீட்டிக் கொடுத்தது போதகம்
மழைக்கை நீட்டி னன வாங்கின நீதியிற்
பிழைக்க லாத பெருந்தகை வேந்தனே.

௨௨

முத்த மாலிகை வாங்குமுன முன்னினற்
சித்த சாமி திருவுருக கண்டிலன
மத்த யானை வடிவமு மேனைய
ஒத்த தாக வரவோன வெருவினா.

௨௩

இந்த வாட லெமக்குயி ராயவிவ
வந்த மிலலி யருளவினை யாட்டெனா
முநதை வேத முதலவனை மீளவும
வந்து வந்தனை செய்தனன மன்னனே.

௨௪

முழுது ணாந்த முதலவநின் னுடலை
இழுதை யேனறி யாதளந தேனெனா
அழுதி றைஞ்சி யபராத மீநதுகை
தொழுது நினறு துதிக்கத் தொடங்கினா

௨௫

[கொச்சக்ககலிப்பா]

வேதியாய வேத விளைபொருளாய வேதத்தின
நீதியாய் நீதி நெற்கடந்த நீளொளியாய
ஆதியா யீறாய நவொ யவைகழிந்த
சோதியாய நின்றையென சோதனைத்தோ நின்னியலபே.

௨௬

நின்னா மொழிந்தமறை நின்னடிகள் வந்தித்தும்
பன்னா ளருச்சித்தும் பாதந தலைசுமந்தும்
உன்னாமம் வாசித்து முன்னையறி யேனென்று
சொன்னா லடியேனென* சோதனைத்தோ நின்னியலபே

௨௭

[ஊ வேறு]

பெரியதினும் பெரியதுமாய்ச் சிறியதினுஞ் சிறியதுமாய்
அரியதினு மரியதுமா யெளியதினு மெளியதுமாய்க்
கரியதுமாய்க் காண்பானுங் காட்சியுமா யவைகடந்த
துரியமுமாய் நின்றையென சோதனைத்தோ நின்னியலபே.

௨௮

[அறுசீடியாகிரியவிருத்தம்]

என்றுபல முறைபழிச்சி மனையெய்தி
 விகரமனை யீன்று பனனாட
 டொன்றுமுறை கோலோச்சி விககிரமன
 சுவனமிசைப்பரா சுமத்திப பாசம
 வென்றுகளைந தருட்சித்த சாமிதிரு
 வருணைக்கால விளைபே ரினப
 மன்றனமது* வீழவணடிற் கலந்திருந்தா
 னபிடேக மாறன் மனனே

உசு

ஆகச் செய்யுள் - கநஅஇ

இருபத்திரண்டாவது யாணையெய்தபடலம்

[கலிவருத்தம்]

கட்டவிழ கடுகையா கலாணை கழைதினன
இட்டதிது பஞ்சவ னிடத்தமண ரேவி
விட்டமத யாணைவிழ மேவலா புரத்தைச
சுட்டகணை விட்டுயிர தொலைத்தமுறை சொலவாம க

விகிரம பாண்டியன வெலற்கரிய செங்கோல
திகுநில னுநதிறைகொள செலவநிறை வெய்த
அககிரம வெங்கலி யருமபகை யொதுங்கச
சககர முருட்டியிடா சாயத்துமுறை செயவான். உ

புத்தரம னாதிய* புறக்களை யகழநது
நித்தமறை யாகம நெறிப்பயிர வளாதது
மெயத்தவிதி பத்தியின விளைந்தபயன யாருந
துயத்திட மனுத்தொழி னடத்திவரு தூயோன ங

மருவிதழி யானுறையும் வானிழி விமானத
தருகுவட பக்கமுற வாலய மெழுபபி
உருவரு விரண்டினையு மொருவிவரு சித்தா
திருவுருவு கண்டுபணி செய்தொழுகு† நாளில். ச

செய்யகதி ரோனவழிய செம்பிய நெருத்தன
கையனவன வென்றிப்பயில காஞ்சிநக ருள்ளான
பொயயமணா கட்டுரை புறத்துறையி னினருன
மையினமதி மாறனெடு மாறுபட நினருன ரு

முடங்கனமதி செஞ்சடை முடித்துவிடையேறும்
விடங்கரது சேவடி விழுங்கிய மனத்து
மடங்கனிகா தென்னனெனிர வநதுபொர லாற்று
தடங்கலனொ வஞ்சனையி னுலட மதித்தான. சு

(பா - ம்.) *ஆதியா. †செயதுவரு.

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அஞ்சனங் கவுஞ்சங் கோவாத் தனநதிரி கூடங் காஞ்சிக்
குஞ்சாஞ் சைய* மேம கூடமே விநத மென்னும
மஞ்சிவா வரைக னெட்டும் வைகுறு மமணா தம்பில
எஞ்சலில குரவாக கோலை வேறு வேறெழுதி விட்டான. எ

வடிவுபோ லுள்ள மெல்லா மாசிருள புதைய நின்ற
அடிகண்மா ராவா ரெண்ணு யிரவரு மாரத்தார வேயநத
முடிகெழு வேந்தன் விட்ட முடங்கலை நிமித்தது வாசித
திடிகெழு காபோற குன்றி னிழிந்ததுவே ற்டததிற செலவாரா. அ

யாவரு மொருங்கு கூடி யிருளவழி கொளவ தேயப்பக
காவணவல லாணஞ் சூழ்நத காஞ்சிமா நகரத் தெயதிப
பூவலா தாரான கோயிற் புறங்கடை புருநது வேந்தன்
ஏவலா விடுபப வுளபோ யிறைமக னிருக்கை புககாரா, சு

மன்னவன முடிமேற் பீலி வைத்தன ராககங் கூற
அன்னவ னவரை நோக்கி வசியமுன னுறும் வல்லீர்
தென்னனை யாபி சாரஞ் செயதுயிர் செகுத்தா லுங்கட
கென்னது நாடு பாதி தருவலபோ யியற்று மென்றான. டி

தவம்புரிந் தவமே செயவார தாமதற் குடனபட டேகி
நிவநத்தெண் டிரைநீர்ப் பாவி நெடுங்கரைக காத் முன்றிற
கவாந்தகன் சாலை கோலி யோசனை யகலங் கலலி
அவம்படு வேளவிக் குண்டங் கோணமெட டாகக கண்டாரா. கக

விடம்பொதி காட்டம் பெயது நிம்பநெய விராய் நஞ்சின
உடம்புடை யுயிரின கோமூன கற்பொபாடி யூறு மெண்ணெய்
இடம்பட வாயங் காந்த வெரிகழுழி புதையப் பெயது
கொடுமபழி வேளவி செய்தாரா கொல்லாத விரதம் பூண்டாரா. கஉ

மாடுள பொதுமபா நநதா வனமுள சோலை யுள்ள
காடுள கருகிச சாயக கயலுள வோடை யுள்ள
கோடுள வாலி யுள்ள குளமுள வறப்பத் தாவிச
சேடுள முகிலுந தீயச சிகையெழு குண்டத் தீவாய் கங்

கூற்றெழு தோற்றம் போல வஞ்சனக் குன்றம் போலக்
காற்றெழு செவியு நால்வாய் கௌவிய மருப்பு மாறு
ஊற்றெழு மதமு மூச லாடிய வொற்றைக் கையும்
ஏற்றெழு விடம்போற் சீறி யெழுந்ததோ தறுகண் யானை. கச

அநதமா வேள்வித தீயு மவியமும் மதமுஞ் சோர
வநதமா களிறறை நீபோய வழதியை மதுரை யோடுஞ்
சினதவே தொலைத்தி யெனனாத தெனற்சைச செலல வேவி
முநதவே விடுதத் மாச முழுகுட லமணப பேயகள. கடு

[கவிவிருத்தம்]

அருளதறிரு னு—லிறபுதை யமணக்கய வாகளுட
டெருளதறரு மறையிறபடா செயலறற்க பரமெயப
பொருளதறவ னனிகத்தொடு புறமொய்ததிட மதமா
வெருளதறிடி குரலிறபடி வெடிபட்டிட வருமால. கஞ

அடியினனள வகலபாதல முடியினனள வண்டம
இடியினனள வெழுகாரசெவி யெறிகாலள வகிலம
மடியுமமள வுளாகானமத் மழையினனள வுலக
முடிவின்னெழு கடலகண்ணழ லளவாமுது வடவை கள

கூற்றஞ்சிய* வருமிககரி குரலஞ்செவி முழைவாய
ஏற்றஞ்செய மடங்குஞ்செவி யெறிகாலவழி விழித்தி
ஊற்றஞ்செய மடைவாயுடைந தொழுகுங்கட மதநீ
நாற்றஞ்செயத் திசைவேழமு நடுக்கஞ்செயது நலியும். கஅ

இடிககுமபுயல வயிறறைக்கிவித திட்யேற்றறினை யுதிராகும
வெடிககுமபிளி ரெலிபாறற்சை விழுங்கிசெவி டாககுந
துடிககுமபுழைக கையோசசிவிண டொடுகுநறினைச சுற்றிப
பிடிக்குங்கடல கலக்குநதனிப பெருமத்தெனத் திரிககும கக

உருமுககுர லெலியிறறள ரொலிவிடெறி செவியிற
றிருமுடபிறை யெயிறிறறழ லெரிக்கடிரு னுடலிற
றருமுககூட வருவித்தூ லடியிறறென நிலமேல
வருமுககிர வடவைககனல வரினொபபத் மதமா உய

தெழிப்பட்டதிக்கு கயத்தினசெவி தீயப்பகை யோடும
வழிபட்டொரு கடுங்கூற்றென வருகுஞ்சா வரவை
விழிப்பட்டவா மொழியாலுணா விரைப்பட்டலா வேம்பன்
சுழிப்பட்டலை புனலபோனமனஞ் சுழனருனினைந தழனருன். உக

(பா - ம்.) *கூற்றஞ்சிட. †அழலெறி ‡தெழிப்பட்ட. வழிப்
பட்டொரு. விழிப்பட்டவா. சுழிப்பட்டலை.

மைப்போதகம் பொறையாற்றிய மணிககோயினமுன குறுகாக
கைப்போதக முரித்தானகழற காறபோதக முறத்தாழந்
திப்போதகந் தனையுந்தொலைத் தென்ககாததியென நிரந்தான்
அப்போதகல வானினொரு திருவாககெழுந் தனறே. உஉ

விட்டாவலி கெடநாமொரு விறசேவக னாகி
ஒட்டாவிட வருவெங்கரி யுயிர்வெளவுது முதனின
மட்டாபொழிற் கடிமாநக ரயற்கீட்டிசை மருங்கோ
அட்டாலைமண டபஞ்செய்யென வதுகேட்டெழுந் தாசன். உங

அகங்கவவிய களிப்பெய்திவந் தட்டாலைமண டபம்பொன
நகங்கவவிய தென்தனூனொரு நாணுகினி லெடுத்தே
சகங்கவவிய புகழானசெய்தத் தறுகடகணை மதமா
முநகங்கவவிய விறசேவகன வருவானது மொழிவரம். உச

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

நீனிற் நீதத் நீநது நிழனமதி யிரண்டுண டென்ன
வானிற வலயச சங்க வாகுழை நுழைவித் தம்பூம்
பானிற வெகினக காண்ப படாசடை மறைத்துத் தோற்றுங்
கானிறை குஞ்சிச சூட்டிற் களிமயிற் கலாபஞ் சூடி. உரு

கருங்கடன முளைத்த செககாக கதிரெனக குருதிக் கசசை
மருங்குற் வீக்கிச சோரி வாயுடை வாளுங் கடடி
இரங்குநான மறைக ளேங்க விருநிலந் தீண்டு தாளிற
பொருங்கழல் வளைத்து வாளிப் புட்டிலும் புறத்து வீக்கி உங

வீங்கிய தடந்தோ ளிட்ட வாகிலை விலவி னோடும்
பாங்குறை யிமயப் பாவை பாதிவே யன்றி முற்றும்
வாங்கிய வண்ணம் போன்று மல்லது மாலு மோபால
வாங்கிய வண்ணம் போன்று மொளிநிறம் பசுநது தோன்ற * உங

காமனுங் காமுற் றஞ்சங் காணையம் பருவந் தோன்றத்
தாமுல களநத் வென்றத் தனிவிறசே வகனயத் தோன்றி
மாமறை மகுட மன்ன மண்டபத் தேற்த தென்னா
கோமக னிடுக்கண டாப்பான குஞ்சர வரவு நோக்கா.† உஅ

அஞ்சக விலிசசேய்த தென்ன வதுவர வறணி லாதான
வெஞ்சினக கோலி னோணுண மிதித்துமெய் குழைய வாங்கிச்
செஞ்சிலை நெடுநாண பூட்டித் திருவீர நெறித்துத் தாக்கிக்
குஞ்சர மெட்டு மஞ்சக கோளரி முழக்கங் காட்டி உங

(பா - ம) *பசுந்து தோன்றி. †நோக்கி,

இங்கித நெடுங்கோ தண்ட மிடங்கையி லெடுத்த நார
 சிங்கவெங் கண்தொட டாகந் திருதமுன னிடத்தாள செலல
 அங்குலி யிரண்டா லையன செவியுற வலித்து விட்டான
 மங்குலின முழங்கும வேழ மத்தகங் கிழிந்த தனறே நய

கொண்டலி னலறிச சீறி வீழ்ந்தது கொடிய வேழம்
 பிண்டது பாருளு சேடன சென்னியும் பிளந்த தண்டம்
 விண்டது போலு மென்னத துண்ணென வெருவிப் போன
 பண்டைய தருக்கும் வீழும் படைத்தன திசைமால யானே நக

புதைபடக கரித்தோல போரத்த புண்ணிய மூரத்தி தாளால
 உதைபடக கிடந்த கூற்ற மொத்தது மத்த யானே
 சுதைபடு மதிக்கோ வேந்தன ரெழுஞ்சு சிறுவ னெத்தான
 பதைபடு மமணா கால படரெபை படரிற் படடா நஉ

இருள்கிடந தனைய தான யிட்டசிற துரங்கா மலை
 இருணமுகத் தொதுங்கிச செல்லு மிரவிசெங் கிரணம் போன்ற
 திருணமுழு துண்ணக் காலை யெழுந்திர வட்ட மன்ன
 திருளினை மறைத்த கண்ட னெய்தவாய பெயயுஞ்ச செநநீர்.நங

பொயயற மனத்தார தேற்றும் புன்னெறி யொழுககம் பூண்ட
 வெயயகோன கொடுங்கோ றனனை வெண்மருப் பாகத் தாங்கி
 மையனமா வடிவங் கொண்டு வந்தவெங் கலிபைத் தென்னன
 செயயகோ லையன சிங்க வாஸியாயச சிதைத்த தனறே நஉ

உருமுவிழப் புண்ட குன்ற னுமபனமா† வம்பு தொடட
 பெருமுழை வாயும் வாயும் பெருகின வருவிச சோரி
 கருமுகின மானச சேனங் கழுதுகள் பூத் மொய்த்த
 திருமணித் தடந்தோள வீங்கத்த† தென்னவ னுவகை பூத்தான.

ஆனையின புண்ணீ ருண்ண வடுத்தகா ருடறபே யெனனச
 சேனையின செல்லப் போந்த திணியிரு ளமணா தமமை
 மீனவன கண்டு சீற வேந்தவன குறிப்பி னிறகும
 மானவெரு சினவேன மள்ளா‡ வல்லையோய முடுக்க லுற்றா.நங

எடுத்தனா கையிற றண்ட மெறிந்தனா மறிந்து சூழபோய்த்
 தடுத்தனா காகந் தூளாத தகாதனா பீலி யோடுந்
 தொடுத்தன ருடுத்த பாயைத் துணிபடக கிழித்துக் காலவாய்
 விடுத்தனா மானம் போக்கி விட்டனா சிலலோ தமமை. நங

(பா - ம) *வாயப் பெய்யும் †உமபனமான, மால. ‡வீங்கி.
 ழீமன்னா.

எறியுண்டு செய்த மாய பிழம்புண்டு சேனை யோடு
முறியுண்டு நடுக்கம் பாவ முழுகுண்டு மாழகிச சாமபிப
பறியுண்ட தலையா யாரும பழிப்புண்டு பாயுந தாமும
உறியுண்ட கரகத தோடு மொதுங்குண்டு பதுங்கிப் போனா டுஅ

மாதங்கந் தடிந்தட டாலை மண்டபத் திருநத வீரன்
பாதங்கள் கையாற பறறிப் பாண்டிய னிரநது வேண்டிப்
போதங்கள் கடந்தா யென்றும் பொலியவ்வு கிருத்தி யென்ன
வேதங்கட கருத்தஞ் சொன்ன வேதிய னாதற்கு நோந்தான, டகூ

பின்னுஞ்சில வரங்க ணலகப் பெற்றுநான மாடக கூடல
மன்னுஞ்சின மயனை வந்து வந்திதது வருநாட காமன
என்னுஞ்சின மலாபபூந தண்டா ரிராசசே கரணைப் பெற்று
மின்னுஞ்சில வியந்தோ வேந்தன மேதினி புரக்கு மனனோ. சயி

வம்புளாய மலாந்த வாரான வரவிடு மத்தக குன்றிற்
சிம்புளாய வடிவங் கொண்ட சேவக னேவல செயத்
அம்புளாயத் தூணம் விளள வனறவ தரித்த வாபோற
செம்புளாய கொடிய* நர சிங்கமா யிருந்த தன்றே

சக

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

உலகெலா மழித்தது மீளவுண் டாககு
முருத்திரன் வீரசத் தியினிற்
சிலதரித் திறவா வவுண்ணமார பிடந்த
சிங்கநா யகனை யங்கெய்தி
அலகினமா தவஞ்செய துரோமசன றனபே
ரறியவோர தீரத்தமுண் டாககி
இலகுபே றடைந்தான பிரகலா தனுநோற
நீறிலாப் பெருவர மடைந்தான

சஉ

ஆகச செய்யுள் - கசஉஎ.

இருபத்து மூன்றாவது விருத்தகுமார பாலரானபடலம்

[கலிநிலைத்துறை]

தழையு லாங்கைய ரேவிய தநதிமேல விடைமேல
அழகா சேவகஞ் செயதவா றறைநதன மவரே
கிழவ னாகிப்பின காணையாக கிஞ்சகச செவவாயக
குழவி யாயவின யாடிய கொள்கையைப் பகாவாம

க

தென்னன விககிர மனபுயத திருநிலச செலவி
மனனி வாழுநாண் மதுரையின மறையவ னொருவன
அன்ன வனவிரு பாக்களு மவன்குடி வாழ்க்கை
மின்ன னுளவட மீனனுள பெயாகுப விரதை

உ

அணையா தங்களுக் கருமபெறன மகவின்றி யனநதம
புனித நல்லறஞ் செய்தொழி லொழுககமும் பூண்டு
நனைய வாகுமு லனனைய ரெழுவாபா னண்ணி
இனிய மாதவளு செய்தொரு பெணமக வீன்றா

ங

பேருங் கௌரியென றழைத்தனா பிராயமோ ரைநதிற
சாருங் கௌரியும் பிறவிநோய் தணிப்பதற குறுதி
தேருஞ் சிந்தையா டந்தையை வணங்கியிச சென்னம
ஈருந் தெயவத மந்திர மியாதென வினவ

ச

அநத னுளனு மதிசயித தருமபெறன மகடகுச
சிந்தை யாவமோ டிறைவிதன மனுவினைச செப்பத
தந்தை பாலது தெளிந்தநாத தழுமபுறப் பயின்றாள்
முந்தை நாளருந் தவக்குறை முடித்திட வந்தாள்

ஞ

தாதை தன்றவக கொழுந்தினுக கிசையமா சைவ
மாத வத்தன யாதியாச சிரமத்தில் வழங்கும்
வேத வித்துமாய் மாபினுன் மேம்படு வான்பெ
போது போதுமென் றுளத்தொடு புகன்றுகொண டிருந்தான்.க

பருவ நாவிரண டாகமேற கடிமணப் பருவம்
வருவ தாகவவ கொருபகல வைணவப் படிவப்
பிரம சாரியாய்க் கடைதொறும பிச்சைபுத் குணபான
ஒருவன வந்தனன பலிககவ ணயற்புலத்* துள்ளான எ

பிச்சை வேண்டினு னவறகுத்தன பெண்ணினைக் கொடுப்பான
இச்சை கூரதருந் தவதநிலை வருந்தியின றெடுத்த
விச்சை வேதியன மனையொடு சுற்றமும் வினவா
தச்ச மினநீர் ரெடுத்தவ னங்கையிற் பெய்தான அ

கலிகு நாபுரச சீறடிக கனனிதன விதியும்
பலிகு வருவ வலவினைப் பகுதியுந் தூரப்
ஒலிகு மந்திரச் சிரகநீ ரொழுககினுன முந்திச்
சலிகு மனையுந் தமாகளுங் கேட்டுளந் தளாவா கூ

குலனு மோகிலன கோத்திர மோகிலன குடிமை
நலனு மோகில னொழுககமுங் கலவியு நண்ணுந்
தலனு மோகிலன கனனியைத் தத்தஞ்செய தானெனப்
புலனு மோரந்தவன விதிவழி மதியெனப் புலந்தா டி

மற்ற வனகுடி கோத்திரஞ் சூத்திர மற்றும்
உற்ற றிருநம மரபினுக் கொக்குமான மாயோன
சொற்ற தந்திர வைணவத் தொடக்குண்டு திரியுங்
குற்ற மொன்றினி மறுப்பதென கொடுப்பதென றிச்சந்தா கக

தாயு மொக்கலு மொத்தபின றுதையும் வேதத்
தாயு மெணமணத் தாதியா மற்றிலை யாற்றலு
தேயு துண்ணிடைக் கனனியைச் செம்பொன்ற புதைத்துக்
காயு மாரமுன முன்னரக் காளனைக் கொடுத்தான. கஉ

தெய்வ மங்கல வரிசைகள் செயதுதான பயந்த
மெளவ லங்குழற் கனனியை மணமக் னோடுங்
கெளவை யம்புனல வேலிசூழ் கடிநகா விடுத்தான
சைவ மங்கல வேதியத் தாபத் தரிப்பால கங

[அறசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

இல்லாக்குக் கிழியீடு நோபட்டா
லெனப்பல்லா ரிலலந் தோறுந்
செல்லாநின் றிரநதுண்டு திரிந்தமகன
மணமக்குயச் செலவ நலக

(பா - ம.) *ஊயற்புலத். †முந்தச்.

வல்லாளை மணநதுவரு வானபோற்றம்
மனைபுகுத வனகட் சீலப
பொல்லாராய வைணவத்துப் புகுகொழுது
தாயதநதை பொருளாக ளாகி

கச

வந்தமண வாட்டிசிவ சிந்தனையுரு
சைவதவ வடிவு நோக்கி
வெந்தவுடல் போனமனமும் வெந்தவளை
வேறொதுக்கி வேண்டா ராகி
நிந்தனைசெய தொழுதுவா ரவனையொரு
நாணித்து நீங்கி வேறழாத
தந்தமாமங்க கலங்காணபான* றனியேவைத
தகம்பூட்டித் தாங்குள போனா.

கரு

உணமாசு கழுவுவது நீறென்றே
யுபநிடத முரைப்பக கேடும்
மண்மாசு படப்பூசும் வடிவுடையா
ரகனறதற்பின் மனையில் வைக்கும்
பெணமாசு கழியவொரு சிவனடியாரா
தமைக்காண்ப பெறும் லினெறன
கண்மாசு படுவதெனக் கனிந்தொழுது
தலையனபாற கவலை கூர்வாள

கக

சிவனடியாராக கனபிலாச சிந்தையே
யிருமபேவல செய்து நாளும
அவனடியாரா திறத்தொழுகா வாககையே
மரஞ்செவிக ணுகி யைந்தும்
பவனடியா ரிடைச்செலுத்தாப படிவமே
பாவைமறை பரவுஞ் சைவ
தவநெறியல லாநெறியே பவநெறியென
றளியளாய்த தளாவாள் பினனும்

கஎ

எனைத்துயிர்க்கு முறுதியிக பாமெனப்
வவைகொடுப்பா னெல்லாந தானாய்
அனைத்துயிர்க்கு முயிராகு மானென்ப
வவனறிவாக கங்கம் வாகு
மனத்துறுமெய்ப பத்திவழி வருமெனப்
வப்பத்தி வழிநிற பாகு
வினைத்துயாதீர்த திடவெடுத்த வடிவெனப்
தவனடியார வேட மனனே.

கஅ

என்னவிருந் தலமருவா ளிருக்குமிடத்
 தவளுள்ளத் தெண்ணி யாங்கே
 தென்னவனு யிருந்தரசு செய்தபிரா
 னவடகருளுஞ் செவவி நோக்கிக்
 கன்னமுரங் கரஞ்சிரநதோள் கண்டமுங்கண்
 டிகைபூண்டு கையிற மம்போற்
 பன்னெடுநாட் பழகியதோர் தனிப்பெரிய
 புத்தகமும் பக்கஞ் சோததி.

கக

கரிந்தநீள் கயனமுள்ளி னரையுமுது
 திரைகவுளுங் கணைக்கு நெஞ்சஞ்
 சரிந்தகோ வணவுடையுந் தலைப்பணிப்பு
 முத்தரியந் தாங்கு தோளும
 புரிந்ததூல கிடந்தலையும் புண்ணியநீ
 றணிமாரபும் பொலிய நீழல்
 விரிந்ததோர் தனிகுஞ்செய்த தண்டுனறிக்
 கவிழந்தசையு மெய்யுந் தாங்கி

உய

ஒருத்தரா யுண்டிபல பகலகழிந்த
 பசியினாபோ லுயங்கி வாடி
 விருத்தவே தியராயவந் தகம்புகுத்த
 கண்டெழுந்த மீது ரனபின
 கருத்தளாயத் தவிசிருத்திக் கைத்தொழுது
 சிவனையிங்குக் காண வென்ன
 வருத்தமா தவமுடையே னெனமுனிவா
 பசிகுதுன்பால் வந்தே மென்றா

உக

இறபூட்டிப் போயினு ரெமரங்க
 ளெனக்கெளரி யியம்ப மேரு
 விறபூட்டிப் புரம்பொடித்த வேதியாநின
 கைத்தெட்டு விடுமுன யாதத்
 கொறபூட்டு விடுநதிறந்து கடித்தடிசில்
 சமைத்தியெனக் குமரி தாளில்
 அறபூட்டு மடவரலு மவவாறே
 யட்டிலபுகுந் தடிசி லாககி

உஉ

தையனமா தவக்கொழுந்து புறம்போந்து
 சிரகநீர் தளிரககை தாங்கி
 ஐயனே யழுதுசெய வெழுந்தருளு
 மெனவெழுந்த வடிகள பாதச்

செய்யதா மரைவிளக்கி யநநீர்தன
சென்னியினமேற் றெளித்துப் பாச
மையனமா சிருளகழுவி யகமபுகுவித
தாசனமேல வைத்துப் பினனா

உரு

நகைமலரிட டருசசித்து நலலபரி
கலந்திருத்தி நறுவீ முலலை
முகையனைய பாலடிசில வெள்ளிமலை
யெனப்பருப்பு முதுகிற செம்பொற
சிகரமெனப் பலவேறு கருணைபுறந
தழீஇக்கிடந்த சிறுகுண நீட்ட
வகையெனநெய யருவியெனப் படைத்தனைய
சிறுண்டி வகையும் பெயது.

உரு

செய்யவா யிடையிடையே முகமனுரை
யினனமுது செவியி லூட்டத்
தையலாள் வளைக்கையறு சுவையமுது
வாயூட்டத் தளர்ந்த யாககை
ஐயாதாந திருவமுது செயதமுதுண்
டவரெனமுப் பகன்று பூவிற
கையதே மலாவாளிக காளைவடி
வாயிருந்தார் கன்னி காண்.

உரு

பூசியவெண் ணீறுபோயக கலவையாயக
கண்டிகைபோய்ப் பொனசெய் பூணுங்
காசணிபொற குண்டலமுங் கடகமுமாய
மூப்புப்போயக காளை யான
தேசருவங் கண்டுநடு நடுங்கிவளைக
கரநெரித்துத் திகைத்து வோத்துக
கூசியொரு புறத்தொதுங்கி நின்றனாக
கற்புமலாக கொம்பரன்னாள்

உரு

ஆனபொழு தருங்கடிநன மணங்குறித்து
மனையிறநீரந தயலூர் புகை
தேனொழுகு துழாயலங்கற நீரத்தனுககன
புடையார்போற நிரியும் வஞ்ச
மானமுடை யாரமீண்டு மனைபுகலும்
பதினாறு வயதின் மேய
பானனமணி கண்டனுதற காப்பணிந்தோர்
பசங்குழவிப் படிவங் கொண்டான்.

உரு

எழுதரிய மறைச்சிலம்பு கிடந்தபுறத்
தலம்பவனப் ரிதய மென னுஞ்
செழுமலரோ டையினமலாந்து சிவானந்தத்
தேனறதாம்பு தெய்வக் கஞ்சத்
தொழுத்குசிற றடிப்பெரிய விரலசுவைத்து
மைக்கணீர் துளுமப் வாய்விட
டமுதணையா டையிறகிடந்தா னனைத்துயிரு
மீனறுகாத தமிழ்க்கு மப்பன.

௨௮

தாயவிட்டுப் போனதொரு தனிகுழவி
யெனக்கலங்கித் தாங்கித் தேடி
ஆயவிட்டுப் பிரமனழ மறைகளழ
வனபுடையா ளனபிற் பட்டு
வாய்விட்டுக் கிடந்தமுத மகவினைக்கண
டணங்கனையாண மாமி யென னுந்
காய்விட்டு மதக்கொடியா ளிமமகவே
தெனக்கேட்டாள கௌரி தனனை

௨௯

நத்தனயன றனக்கரிய நாயக னுக்
கனபுடையா ணவிலவா டேவ
தத்தனயந தருமனைவி யொடுபோந்து
சிறுபோது தைய லாயீண
டித்தனயன றனைப்பார்த்துக் கோடியென
வைத்தகனறு நென்னு முன்னஞ்
சித்தநய னங்கலங்கச் சீறிமண
வாட்டிதனமேற செற்றங் கொண்டாள்.

௩௦

என்புபூண் டுகொட்டிற் பொடியாடு
முருத்திரானுக் கிடைய ருத்
ஆன்புபூண் டான்மகவுக் கனபுடையாய்
நீயுமெமக் காகா யெனனாத்
துன்புபூண் டயர்வானை மகவையுங்கொண
டகத்தை விடத்தூத்தி னாகள்
வன்புபூண் டொழுகுவை ணவமபூண்டு
பொறையிரக்க மாந நீத்தார.

௩௧

தாயிலாப் பிள்ளைமுகந தனைநோக்கித்
தெருவினிடைத் தளர்வா னுள்ளங்
கோயிலாக் கொண்டுறையுங் கூடனா
யகனைமனக் குறிப்பிற் கண்டு

வேயிலாக கியதடநதோட கௌரிதிரு
 மந்திரத்தை விளமப லோடுஞ்
 சேயிலாக கிடநதழுத குழவிவிசும
 பிடைவிடைமேற நெரியக கண்டாள்.

ந.உ

மழவுருநீத தடலேற்றின வருவாரதம
 மிடத்தணங்கின மனுவை யோதிப
 பழகியபாரப பனமகளைப பாரப்பதியின
 வடிவாக்கிப பலருங் கண்டு
 தொழவிடைமே லேற்றிவிசும பாறாக
 மலாமரி சுராக நூற
 அழகரெழுந் தருளினா களிதூங்கி
 யதிசயிததா ரவனி மாககள்.

ந.கூ

ஆகச செயபுள் - கசகய.

இருபத்து நான்காவது கான்மாறியாடினபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்]

திருத்த ராயமது ராபுரி மேனிய
சித்தரா கியசெலவா
விருத்த ராயினே யவருமாய மழவுமாய
வேடங்கொண்ட டடலேற்றின
ஒருத்த ராய்வினே யாடிய வாடலை
யுரைத்தன மினிமன றுள
திருத்த ராயவா மாறின ருடிய
நிலைசிறி துரைசெய்வாம்.

க

வேந்தன மீனவன கொடியவ* னாகிய
விககிர மனறனறோள
ஏந்து மண்பொறை யிராசசே கரனபுயத
திறக்கியைந தருநாடன
பூந்தண மாமலா வேதியன மாதவன
புரத்தினமேற பொலிந்தோங்குஞ்
சாந்த நீறெனச சண்ணித்த புண்ணியத
தனிமுத னகாசாந்தான.

உ

கண்ண கனபுவி யிராசசே கரனபொதுக
கடிந்துசெங் கோலோச்சி
வண்ண வெண்குடை நிழறறுவா னுநந்த
வடிவமாய்த தனிமன றுள
அண்ண லாடிய திருநடத் தன்பின
லாடனூ லொழித்தேனை
எண்ணு மூவிரு பத்துமுக கலையுநகற
நிறைமுறை செயுநாளில்.

ஊ

சிலம்பி வாயினூ விழைத்திடு பந்தரிற்
செங்கணமா ரெழுவைகும
அலம்பு தெண்டிரைப பொன்னியந தண்டுறை
யானைக்கா லிறைக்கன்பு

(பா - ம.) *மீனவன் கொடியவ.

கலந்த சிந்தையான மூவிரு பத்துநாற
கலைகளும் பயின்றுள்ளம்
மலராத வனகரி காறபெரு வளத்தவன்
வையகம் புரக்கின்றான்.

ச

பொன்னி நாடவன வாயிலுள ளாடுநொரு
புலவனவந தலாவேமபின
கன்னி நாடனைக கண்டுமுன பரவுவான
கனைகழற கரிகாடுலம்
மன்ன வறகறு பத்துநாற கலைகளும்
வரும்வரா துனக்கொன்று
தென்ன ரேற்றை யாயது பரதநா
தெரிந்திலையெனச் சொன்னான்.

ரு

கேட்ட மீனவன மறுபுல விஞ்சையன
கிளத்துசொல் விகனமானம்
மூட்ட வாசுல மூழ்கிய மனத்தனாய
முதுமறைச் சிரமன்றுள
நாட்ட மூன்றுடை நாயக னுடலை
நானுமா நுதற்குள்ளம்
வேட்ட தேக்கொலா மிதுவுமெம் பிரானருள
விதியென வதுகற்பான.

ந்

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

ஆடனூல் வரம்பு கண்டவ ராகி
யவவழி யாடலும் பயின்ற
நாடக நடைதோ புலவரைத் துருவி
நண்ணிய வவாககெலா மகிழ்ச்சி
வீட்டுருஞ் சிறப்பா லுறவையும் பூணும்
வெறுக்கையும் வெறுத்திடக் கொடுத்தப
பாடலவண டரற்றுந் தாரினுன பரதப
பனுவலுங் கசுடறப் பயிலவான்.

எ

பாவமோ டராகந் தாளமிம மூன்றும்
பகாந்திடு முறையிற்றை பரதம்
ஆவயி னங்க முபாங்கமே பிரத்தி
யாங்கமே யலாழுக ராகம்
ஒவறு சீசால கரப்பிர சார
முவமையில் சிரக்கர கருமந்
தாவறு கரகேத் திரங்கர கரணந்
தானக மேசுத்த சாரி.

அ

விண்டிடாத் தேசி சாரியே நியாயம்
 விருத்தியே பிரவிசா ரம்பூ
 மண்டல முடனா காசமண் டலமே
 மாசிலசுத் தககர ணஞ்சீர
 கண்டவுற புளித் கரணமே யங்க
 காரமே யிரேசித் மெனனக
 கொண்டநா லேநது பேதமுங் கறறுக
 கோதற்ப பயின்றபி னவற்றுள்.

க

வருத்தமின் மனோபா வாதியா மெட்டு
 வகைநிருத் தங்களிற் சாரி
 நிருத்தமா கியதாண் டவமக மராகக
 நிகழத்திடுந் தேசியே வடுகே
 அருத்தமா கியசின களமென மூன்ற
 மதுநிலை யாறுமூ விரண்டு
 திருத்தமாம பதமுந் திகழிரே காதி
 செபபிய வங்கமீ ரெட்டும்.

ய

நாலவகைத் தாகுங் கரணமு மேலோர்
 நாட்டிய விருவகைக் கரமுங்
 காலவகை புரிகை முதற்பதி னூறுங்
 கவானமனை யாதியா மிரண்டும்
 பாலது மடிப்பு வகையெழு நாண்கும
 பழிப்பறு சுத்தசா ரியெனும
 ஏவறு பூசா ரிகளபதி னூறு
 மிததுணைக் ககனசா ரிகளும்.

கக

ஏற்றதிக கிராந்த மாதியா முப்பத
 திருவகைத் தேசிகா ரிகளுங்
 காற்றினுங் கடுநதோச சககர முதலாங்
 ககனசா ரிகைகளே ஹைந்துஞ்
 சாற்றுவித் துவறபி ராந்தமா தியவாஞ்
 சாரிபத் தொன்பது மாகப்
 போற்றிவை யனைத்து முடப்படப் புட்ப
 புடத்திலக் கணமுதற் பொருள்கள்.

கஉ

ஆசுவாத் தியமுன் பொருணமுதற் களாச
 மாதியாம பாடபே தங்கள்
 பேசிய பதினா றென்பதும் படக
 பேதமொன் றெழிந்தநா லேநதும

மாசறு மளக மாதியாம பாட

வகைகணு லேழுமற் றவற்றிற
பூசல்வராத திகந்தொட டைவகைச சசச
புடாதியாந தாளமாத திரையும்.

கங்

கிளந்தமாத திரையின கதிகளுஞ் சொல்லுங்
கீதமும பாடமு மெழுததும
வளந்தரு மணிபந தாதிகே தத்தின
வகுததகட டனையெழு நானகும்
அளந்திடு சரணே யாதிகட டனையே
ழைநதுநன கமைந்தபா வாதி
விளம்பிய மூன்று கலப்பு மீரூக
விளைத்திடுங் கூத்தக மாராககம்.

கசு

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

உரைத்தவிக் கூத்துக் கறகும் போதுதன னுடம்பிற சால
வருத்தநோ யெய்கி யிந்த வருத்தநான மறையுந் தேரு
அருத்தமா யறிவாய வெள்ளி யம்பலத தாடி நின்ற
நிருத்தனா தமக்கு முண்டே யென்பது நினைவிற கொண்டான். கரு

கரியதா மரைக்கண ணுனுங் கமலநான முகனுங் காண்டற
கரியதா ளொன்றே நோவ வாற்றநா ணிற்ப தந்தோ
உரியதா மிதனைக் கற்று வருத்தமுற் றோநது மீது
தெரியநா னிருப்ப தேயோ வறனைச சிந்தை நோவான். கசு

வடுப்படு பிறவிப பௌவ வரம்புகாண கின்ற நாளவந்
தடுப்பவா யாவ ரேனு மவாக்கெலாம் போகம் வீடு
கொடுப்பவா செய்யு மிந்தக் கூதையெப படிநாஞ் சென்று
தடுப்பது தகாதன றேனும வருந்துமே சரண மெனனா கள

இதற்கிது துணிவென றுனனி யெழுந்தபோய்ச சிவனி ராவிற்
கதக்களிற் றெருத்த லேநதுங் கதிமணிக் குடுமிக் கோயில
மதக்கரி யுரியி னாற்கு வரம்பறச சிறந்த பூசை
விதப்பட யாம நானகும் விதிவழி யியற்றல செய்யா. கஅ

விண்டக மலாததா ளேததி வெள்ளியம் பலதது ளன்பா
தொண்டக மலா நின்ற சோதிமெய்த்ஞ் ஞானக் கூத்தைக்
கண்டக மகிழ்ந்து தாழ்ந்து கடபுனல சோரச செங்கை
முண்டக முடிமே லேற்றி முகிழ்த்துநின் றிதனை வேண்டும். கங்

நின்றதா ளெடுத்து வீசி யெடுத்ததா ணிலமீ தூனறி
இன்றுநா னகாண மாறி யாடியென வருதத் மெல்லாம
பொன்றுமா செய்தி யனதேற் பொன்றுவ லெனனா வன்பின்
குன்றனா சுரிகை வாணமேற குப்புற வீழவே னெனனா உய

நாட்டினா குறித்துப் பாய நணனுமுன னிடத்தா னுன்றி
நீட்டினா வலத்தா ளவீசி நிருமலன மாறி யாடிக
காட்டினா கணனி நாடன கவலையு மபாச முன்றும்
வீட்டினா பரமா னந்த வேலையு ளவீட்டி னானே உக

வினைகளவாய் வீழ்ந்த வண்டின மெய்யறி வினப் மென்னும்
அளவிலா முநரீர் வெள்ளத் தாழ்ந்தவ னெழுந்த பினனும்
உஷ்முமவா சசமு மெய்யு முடையவ னதுவே யாகப்
பளகிலா வனபு தானே படிவமாயப் பழிச்ச லுற்றான உஉ

[கவிவிருத்தம்]

பெரியாய் சரணா னு சிறியாய சரணா
கரியா கியவா கணனே சரணம்
அரியா யெளியா யடிமா றிநடம்
புரிவாய் சரணம் புனிதா சரணம். உங

நதியா டியசெனா சடையாய நகைவெண
மதியாய மதியா தவாதம் மதியிற்
பதியாய பதினெண் கணமும் பரவுந்
துதியாய சரணா னு சுடரே சரணம் உச

பழையாய புதியாய் சரணம் பணிலக
குழையாய் சரணம் கொடுவெண் மழுவாள்
உழையாய சரணம் முருகா தவாபால
விழையாய் சரணம் விகிதா சரணம் உரு

இருளாய வெளியாய சரணம் மெனையும்
பொருளாக நினைந்து புரந்தான மால்
தெருளா தநடந தெரிவித் தெனையாள்
அருளாய் சரணம் மழகா சரணம். உசு

அயனத் தனெனப் படுமா டாவச
சயனத் தவனைத் தருதத் துவநால
வயனத் தவவா னவாவா னவசேல
நயனத் தவனா யகனே சரணம் உஎ

கதவெங் கரியின னுரியாய் சரணம்
 முதலந் தமிலா முதலே சாணென
 றதிரைபங் கழனா புரவண டலறம்
 பதபங் கயமுன் புபணிந் தரசுன

உஅ

[அறுசீரடியாசிரியவிருதம்]

எனறுமிப படியே யிரதத் திருநடம் யாருங் காண
 நினறருள செய்ய வேண்கு நிருமல மான வெள்ளி
 மனறவ வடியேன வேண்டும வரமிது வென்று தாழ்ந்தான
 அனறுதொட டினறு மெங்கே கா னநநட நிலையாய் நினறான். உசு

ஆகச செய்யுள் - கசஅக

இருபத்தைந்தாவது பழியஞ்சினபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருதம்]

ஈறிலான செழிய னனபுக கெளியவ னாகி மனறுள
மாறியா டியகூத தெனசொல வரம்பின தாமே கங்கை
ஆறுசேர் சடையான றுளே ரருமபழி யஞ்சித் தென்ன
தேறலா மனத்தைத் தேற்றுந திருவிளை பாடல சொலவாம். க

இனையநாட சிற்று செல்ல விராசசே கரனறன காதற
றனையனாக குலோத்துங் கறகுத் தன்னா சிருக்கை நலகி
வினையெலாம் வென்று ஞான வெள்ளியம் பலத்து ளாடுங்
கனை கழ னிழலிற பினனிக கலநதுபே ரினப முற்றான். உ

குரவனசெங் கோலகைக கொண்ட குலோத்துங் வழுதி செங்கண்
அரவங்கம் பூண்ட கூட லாதிநா யகனை நிகதம்
பாவனபின் வழிபா டாணப பத்திமை நியமம் பூண்டான
இரவஞ்சங் கதுப்பி னல்லா ரீரையா யிரவ ருள்ளான. ங

[கொச்சக்ககலிப்பா]

அப்பதின யிரவாகு மொவ்வொருத்திக் கவவாறிய
ஒப்பரிய வறுபதின யிரங்குமா ருளவருட
செப்பரிய வல்லாண்மைச் சிங்கவிள வேறனையான
வைப்பனையான முதற்பிறந்த மைந்தனபே ரனந்தகுணன். ச

கலையின்று பரிநெடுநதோ கரியின்று பலகைவாள்
சிலையின்று வருகுமரா திறநோக்கி மகிழ்வேந்தன
அலையின்ற கடலாடை நிலமகளை யடலணிதோள
மலையின்று குளிர்தூங்க மகிழ்வித்து வாழுகளாள். டு

செய்யேநது திருபுத்தூர் நின்றுமொரு செழுமறையோன
பையேநது மாவலகுன மனைவியொடும பானலவாய்க்
கையேநது குழவியொடுங் கடமபுகுநது மாதுலனபால
மையேநது பொழிநமதுரை நகாரோக்கி வருகின்றான். ன

வருவானுண் ணீர்வேட்டு வருவானீர் வழிநிறகும்
பெருவானந் தடவுமொரு பேராவி நீழலின்கீழ்
ஒருவாத் பசுநகுழவி யுடனிருந்தந் தீரேத்த
தருவான்போய் மீண்டுமீன யிருக்குமிடந் தலைப்படுமுன. ௭

இலைத்தலைய பழுமாதின் மிசைமுனன னெயத்தொரு
கொலைத்தலைய கூர்வாளி கோப்புண்டு கிடந்ததுகால
அலைத்தலைய வீழ்நதுமை வினையுலப்ப வாங்கிருந்த
வலைத்தலைய மாளேகுகி வயிறுருவத் தைத்தனறால் ௮

அவ்வாறவ வணங்கனையா னுயிரிழந்தா எவவேலைச
செவவாளி யேறிட்ட சிலையுடையா னொருவேடன
வெவவாளி யேற்றையான வெயிறகொதுங்கு சிழ்வேடி
அவ்வால நிழலெய்தி யயனின்று னிளைப்பாற ௯

தண்ணீர்குப போயாவி தலைப்பட்ட மறையவனும்
உண்ணீர்கைக கொண்டுமீன டொருங்கிருந்த குழவியொடும்
புண்ணீர்வெள ளத்துக்கா ருழந்தியிரைப் புறங்கொடுத்த
பண்ணீர் மழலைமொழிப் பாப்பனிபைக கண்ணுறறான 10

அயிலபோலுங் கணையேறுண டவவழிபுண ணீர்ச்சோ
மயிலபோல வுயிர்போகிக் கிடக்கின்றன மருங்கணைந்தென
உயிர்போலவா யுனக்கிதுவென னுற்றதென மத்தெறிதண்
தயிர்போலக் கலங்கியறி வழிநதுமனஞ் சாம்பினுன. ௧௧

இனையதோ பெண்பழியை யாரேற்ற ரெனத்தோவான
அனையதோ பழுமாதின் புறத்தொருசா ரழல்காலும்
முனையதோ கணையோடு முடக்கியகைச சிலையேந்தி
வினையதோந் தெதிரினற விறலவேடன றனைக்கண்டான. ௧௨

[கலிசிலைத்துறை]

காப்பணி தாளன வாளொடு வீக்கிய கசசாளன
கூப்பக பூக்கோ லேற்று விலலன் கொலைசெய்வான
ஏற்பன கைக்கொண டிவவிடை நின்ற னிவனையென
பார்ப்பனி பைக்கொன றினனுயி ருண்டு பழிபூண்டான ௧௩

என்ன மதித்தே யேடா வேடா வென்னேழை
தனனை வதைத்தாய நீயே யெனனாத் தழல்காலகண்
மின்ன லெயிறறுக கூற்றென வலவாய் விடடார்த்து
மன்னவ னுணைப் பாச மெறிநது வலித்தேக்கும ௧௪

மாண்டவ னைத்தன் வெநரிடை யிட்டான மகவொக்கற்
 றுண்டவ னைத்தான ருய்முலை வேட்டமு தனசேயைக
 காண்டொறும விமமாக கணபுனல சோரக கடிதேகா
 ஆண்டகை மாறன கூட லணைநதா னளியன்றான.

கரு

மட்டவிழ தாரான வாயின மருங்கே வந்தெய்தா
 உடடுக ளிலலா வேடனை முனவிட டுயிரனனா
 சட்டக* நேரே யிடெதிரா மாறன றமாகேடபக
 கட்டுளி சிந்தா முறையிடு கின்றன கையோசசா

கக்

கோமுறை கோடாக கொற்றவ ரேறே முறையேயோ
 தாமரை யாளவாழ தண்கடி மாபா முறையேயோ
 மாமதி வாளை வழிவரு மைந்தா முறையேயோ
 தீமைசெய் தாய்போற செங்கை குறைத்தாப முறையேயோ கன

பிறங்குங் கோலான மாறடு கொற்றம பெறுவேந்தன
 உறங்கும போதுந் தன்னரு ளாணை புலகெங்கும
 ஆறங்குன றுவாக காப்பதை யெனப் வந்திபாதிம
 மறங்குன றுதான செய்கொலை காவா வழிபென்றன

கஅ

வாயிலு ளாராத மன்னவன முன்போப மனனாந
 கோயிலின மாடோர வேதியன மானகக் கொலைசெய்தான
 ஆயின னென்றோர வேடனை முனவிட டவிரதானைத்
 தாயினன வந்திங் கிடையா கின்றன றமிபென்றா

கக்

இறைமக னஞ்சா வெனகுடை நன்ற லெனகாவல
 அறமலி செங்கோ லஞ்சு பயந்தீராத் தாசாரும்
 முறைமையு நன்றன மண்கலி மூழகா† முயன்றேந்தும்
 பொறைமையு நன்ற லென்று புலந்து புறம்போந்தான.

உயி

வேதிய னிறகுந் தனமை தெரிந்தான மெலிவுற்றான
 சாதியின மிககாய வந்த துனக்கென றளாகின்றாய்
 ஒதுதி யென்னக் காவல னைப்பாராத் துரைசான்ற
 நீதியு ளாயகே னென்றுரை செயலா நிகழ்செய்தி

உக

இனறிவ னைக்கொண டோரவட நீழ லிடையிடடுச‡
 சென்றுத னீர்கொண டியானவரு முன்னிச சிலவேடன
 கொன்றய னின்ற னென்றுலை யூட்டுங் கொலைவேலபோல
 வன்றிறன் மாறன செவிநுழை வித்தான மறையோனா

உஉ

அநதணன் மாற்றந தனனையு முடகொண டநோககுஞ்
சநதன வெற்பன மறவனை நோக்கத் தாழநதனனு
எந்தை பிரானே நாயடி யேனின நெய்ப்பாற
வந்து புகுந்தே நந்த மரத்தின் மருங்கோசார

உரு

ஐயே நானுங் கொன்றவ னலலேன கொன்றாரை
கையேன வேறுங் கண்டில னென்ற னிவளாகம்
எய்யே றுண்ட வாறெவ னென்ற ரெதிரினறா
மெய்யே யையா யானறி யேனிவ வினைவென்றன

உச

இககொலை செயதான யானல னெனனா துளனென்னத
தக்கவ னேயோ தறுகண் மறவ னுரைமெய்யோ
சிக்க வொறுத்தா லல்லதை யுண்மை செப்பானென
றொக்க வுரைத்தா மந்திர றுள்ளா பிறரெல்லாம்

உரு

மன்னன றுனு மறந்து செயமயின் னெனமளளா
பின்னந தண்டஞ் செயதனா கேடகப் பிழையிலலான
முன்னஞ் சொன்ன சொற்பெய ஞாய மொழியாநின்
றினனந தீரத் தேருமி னென்ற னெனசெயவான்.

உசு

ஆற்ற வொறுக்குந தண்டமு மஞ்சா னறைகின்ற
கூற்றமு மொன்றே கொன்ற குறிப்பு முகநதோற்றன
மாற்றவ ரேயோ மாவோ புள்ளோ வழிவந்த
கோற்றொடி யைக்கொன நென்பெற வல்லான கொலைசெயவான்.

கைதவ னுமிக கானவ னேயோ பிறரேயோ
செயதவா யாரே பிக்கொலை வேட்டஞ் செயதோரமா
எய்த விலக்கிற றப்பிய கோறு னேறுண்டிம்
மைதவழ் கண்ணா மாயநதன னேயோ வறியேனால

உஅ

எனனா முன்னித தென்னவ னின்ன மிதுமுன்னூல
தனனா லாயத் தக்கதை யென்றன நகவிற்றன
அனனா ரந்நு லாய்ந்திது நூலா லமையாதால
மனனா தெய்வத் தாலே தேறும் வழியென்றா

உசு

வேந்தர்கள் சிங்கம் வேதிய னைப்பாரத் திதுதீர
ஆயநதுன துள்ளக் கவலை யொழிப்பே னஞ்சேனின
ஏந்திழை யீமக் கடனிறு விப்போ தென்றேவித்
தேநதுணா வேங்கைத் தாாமற வோனைச் சிறைசெயதான்

நட

மின்னனை யாடன செய்கடன முற்ற மீண்டோனைத்
தன்னமா கேயிற கடை வயின் வைத்துத் தானேகிக
கொன்னவில வேலான றங்குள குடிக்கோர குலதெய்வம்
என்ன விருந்தா ரடிகள் பணிந்தா னிதுகூறும்.

நக

[கொச்சக்கலிப்பா]

மனருடு மணியேயிம் மறவனருள பாப்பபணியைக்
கொன்றோடு பிறாபிறிதாற கொன்றதோ விதுவறநூல்
ஒன்றலு மளப்பரிதாக கிடந்ததா லுன்னருளால்
என்றழவு கெடத் தேற்று யென்றிரந்தா னவவேலை.

நஉ

திருநகரின் புறம்பொருசா குலவணிகத் தெருவினகண்
ஒருமணையின் மணமுளதங் கத்தணோ டொருங்குநீ
வருதியுன துளந்தேறு மாற்றமெலந் தேற்றுதுமென
றிருவிசுமபி னகடுகிழித் தெழுந்ததா லொருவாக்கு.

நந

திருவாக்குச் செவியடுத்துச் செழியனறன புறங்கடையிற்
பெருவாக்கு மறையவனோ டொருங்கெய்திப் பெரும்பகலபோய்க்
கருவாக்கு மருணமலைக் கங்குலவாயத் தன்னேவேற
றுருவாக்கிக் கடிமனைபோ யொருசிறைபுக கினிதிருந்தான.

நச

ஆனற்றைவ னருளால்வ கவாகேடக் வம்மணையின்
மனறலமகன றனக்களந்த நாளுலப்ப மறவியிருட்
குன்றமிரண் டெனவிடுத்த கொடுமபாசக் கையினாவாய்
மெனறுவருளு சினத்தவரி லொருவனிது விளம்புமால்.*

நநு

இன்றேயிங் கிவனுயிரைத் தருதிரெனு மிருமபகட்டுக்
குன்றேறுங் கோணுரையாற கொளவதெவன பிணியுடம்பின்
ஒன்றேனு மிலனொருகா ரணமின்றி யுயிர்கொளவ
தன்றேயென் செயதுமென மறவனீ தறைகிறபான

நசு

ஆற்றாலே றுண்டகளை யருகொதுங்கும் பார்ப்பணியைக்
காற்றாலவிழ்த் தெவவாறு கவாந்தேம்ப படியிர்தச
சாற்றா வரத்திற றுமபறுத்துப் புறநின்ற
ஈற்றவை வெருளவிடுத் திவனாவி கவா கென்றான்.

நஎ

அந்தமொழி கேட்டாச னருமறையோய் கேட்டனையோ
இந்தமொழி யெனப்பனவ னிவனிவ்வா றிறந்தாலென்
பைந்தொடியா ளிறந்ததுமப படியேயென மனக்கவலை
சிறதவிது காண்பேனென் றொருங்கிருந்தான றென்னனொடும.

நஅ

ஒட்டியபல கிளைதுவனறி யொல்லொலிமங் கலநதொடங்கக
கொட்டியபல் வியமுழங்கக குழுமியலோ சையின வெருண்டு
கட்டியதாம பிறப்புனிற்றுக் கற்றுவொன றதிரநதோடி*
முட்டியதான மணமகனை முடிந்ததா வவனாவி

நக

மணமகனே பிணமகனாய் மணப்பறையே பிணப்பறையாய்
அணியிழையாவாழத்தொலிப் போ யழுகையொலியாய்கழியக்
கணமதனிற பிறந்திறுமிக காயத்தின வரும்பயனை
உணாவுடையார் பெறுவருணா வொனறுமிலாக கொனறுமில்ை ()

கண்டானந் தண்ணென்ன காரியஞ்செய தேனெனத்தன
வண்டாபூங் குழனமனைவி மாட்சியினுங் கழிதுன்பங்
கொண்டானமற் றவனெடுநதன கோயிலபுகுந் தலாவேப்பந்
தண்டாரா னமைச்சாக்கும பிறாககுமிது சாற்றினா

சக

மறையவனை யினனுமொரு மணமுடி ததுக் கோடியென
நிறையவரும் பொருளீர்து நீபோதி யெனவிடுததுச
சிறையழுவத் திடைக்கிடந் செடித்தலைய விடக்குரல
கறையுடலவே டனைத்தொடுதத காலயாபபுக கழல்வித்து.

சஉ

தெனியாதே யாமிழைத்த தீத்தண்டம் பொறுத்தியென
விளியாவின னருள்கரநது வேண்டுவன நனிநலகி
அளியானு மனத்தரச னவனையவ னிடைச்செலுத்திக்
களியானை விழுவெய்த கெளரியனைப் போய்ப் பணிவான

சங

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

ஆதரம் பெருகப் பாவியென பொருடடெம்
மடிகணீ ரரும்பழி யஞ்சு
நாதரா யிருந்தீ ரெந்தையாக குண்டோடி
நானசெயத் தக்கதொன நெனனாக
காதலிற் புகழ்நது பணமுறை பழிச்சிக
கரையினமா பூசனை சிறப்பித்
தேதம் தகற்றி யுலகினுக் குயிரா
யிருந்தன னிறைகுலோத துங்கன்.

சச

ஆகச் செயபுள் - கடுநக.

(பா ம.) *எதிர்தோடி †வாழ்த்தொலியே. ‡கழிந்த.
§காவலனை, ிஉண்டே.

இருபத்தாறாவது மாபாதகந்தீர்த்தபடலம்

[சுவீருத்தம்]

வேத நாயகன வெம்பழி யஞ்சிய
நாத னுன நலனிது நலகிய
தாதை யைக்கொலை செயத தனயனமா
பாத கந்தனைத் தீர்த்தத்தை பாடுவாம க

விரைசெய மாலைக் குலோத்துங்க மீனவன
திரைசெய கீர்திலஞ் செங்கோல செலத்தனி
அரசு செய்யுமந நாளி லவந்தியென
றுரைசெய மாநக ராடுஞ்ஞ பூசரன. உ

வெருவுங் காயசின மாறிய வேதியன
மருவுங் காதன மனையெனும பேரினாள்
திருவுங் காமனற* தேவியு மண்புனை
உருவுங் காழுறு மொப்பில வனப்பினாள் ங

படியி லோவியப பாவையொப பாகிய
வடிவி னுளவள பானமக னென்றொரு
கொடிய பாவி பிறந்து கொலைமுதற
கடிய பாவக கலனபோல† வளருநாள. ச

கோடி கோடி யடுஞ்சிலை கோடடியே
கோடி கோடி கொடுங்கணை பூட்டியே
கோடி கோடி விகாரமுங் கூட்டியே
கோடி கோடி யனங்கரெய் தாராகொலோ. ரு

இளமைச் செவ்விய யாககையன மையலகூர்
வளமைக் காமமும் வலவினை யுநிறைத
தனைவிட‡ டாததலிற தன்னை வயிறறிடை
வினைவித தீனறவ டனனை விருமபினாள். கூ

(பா - ம்.) *காமனறன தேவியும். †கனல்போல. ‡தனையிட்டே.

அனணை யெனனு மழிதகை யாளாகத்
தினனு யிராத்துணை யுமமனக காவலாய்
மனனு நாண மடமுத னுலவருந்
தனணை நீங்கவிற ருனுமொத தாளரோ.

எ

இனப மோசிநி தாகு மிதிலவருந்
துனப மோகரை யிலலாத தொடுகடல
எனப தாரு மிவனு லறியவிவ
வனப தான வினையால வருநதுவான

அ

மைய னாக மதியை விழுங்கவக்
கைய னுயைக கலந்தொழு குஞ்செயல
ஐயன ருனசுறிப பாற்கண் டயற்செவிக
சூயய லாவண்ண முள்ளத் தடக்கினுன

க

வேற்றோ வைகல வெளிபாடக கண்டறஞ்
சாற்று நாவின்ன வேற்றெனறுஞ் சாற்றிலன
சீற்ற மேலகொடு செலவன கொல வேனென
ஏற்றெ முந்தன னீன்றன விலக்குவாள

ஐ

தாயி லினப நுகாந்தனை தந்தையைக
காயி லென்பெறு வாயெனக காழுகாக
காயி லனனையி லப்பனி லெனபயன
ஏயி லின்னரு ளென்னற மென்னென்றன

கக

மண்டொ டுங்கரு விபபடை வனகையிற்
கொண்டு தாதை குரவெனன ரோகிலான
துண்ட மாகத் துணித்தானாய் வாயமுகந்
துண்ட காம நறவா லுணாவிலான்.

கஉ

மைக்க நுங்கங்குல வாயக்கொன்ற தாதைக்குத்
தக்க தீத்தவி சிட்டன்னை தனனெடுங்
கைக்க டங்கு பொருளொடுங் கன்னெறி
புக்க னன்புடை சூழந்தார புளிரோ

கக

எய்யுங் கோருடு விலல ரிடிக்குநேர்
செய்யுஞ் சொல்லினா செலலை நில்லெனக
கையி லுள்ளவுங் கைக்கொண்டு காரிகைத்
தைய நனையுந் தாங்கொடு போயினார்.

கச

சென்று சேனிடைய சிங்கற வாழலாம்
 எனற வெண்ணெ மான மெய்திய வண்ணமொன
 மெனறு நாமெண்ணை தெய்வமொன மெண்ணிய
 தெனற வாரத்தை யிவனிடைய பட்டதால கடு

தாதை தனறன யற்கினி யாதுணை
 மாதா யாயை மறவாகைக கொள்ளவிப
 போது தானறுணை பென்பவன போனறுமா
 பாத கத்துரு வாயவந்து பறறினன. கக

ஆவ வென்னு மழுஞ்சிவ தாவெனும்
 பாவம் பாவம் பழியிது வேவைய
 கோவெ னுங்கை குலைதெறி யுநிழற
 பாவை போல விடாதுபின பறறுமால் கக

[ஹே வேறு]

நல்லதீர்த தஞ்சிவ தலநலோர பக்கமுஞ்
 செல்லவொட டாதன சோதநிர மஞ்செவிப
 புல்லவொட டாதுளம் புதுதவொட டாதுநாச
 சொல்லவொட டாதுகண் டியிலவொட டாதரோ கஅ

சுறறுமுன பின்புறச சூழந்துதன கொடுக்கினிற*
 பற்றிநின தீர்க்குமா பாதகத தாலலை
 தெறறினிச செயவதென றுறறலா திடருழந
 துறறுவேர் றுலகெலா மச்சமுற றுழலுமால் கக

உறுகனோ யாற்றநா றுறறுமுன றுலகெலாம்
 மறுகவே திரியுமா பாதகன் வலியெலாரு
 சிறுகுவான சிவனருட செயலினிற† பாதகந
 குறுகுநாள குறுகுநாள் கூடலை குறுகினுள் உய

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அழிதகன் குறுகு வானமுன னங்கயற கண்ணி தந்தக
 குழையிரு காதுக கோத்துக கொல்கெழு* புலிபபற றுவி
 துணைமீர் கிடுநாண பினன னேன்பிட ரலைப்ப பூண்டோர்
 பழிதகை யாத வேடப பாவையாப்ப படிவந கொள்ள உக

கொலையிரும* பழிககன றஞ்சங கூடலெம பெருமான கொன்றை
மிலையிருங குஞ்சி வேங்கை மெலவிணாக கண்ணி வேயநது
கலையிரு மருபபிற கோடிக காதள வேடுந தாடிச
சிலையிருந தடக்கை வேடத திருவுருக கொண்டு தோன்றி உஉ

கொண்டலகண படுக்கு மாடக கோபுர மருங்கிற போந்தின
கண்டகக கருக்கு வாய குரைக்குநாய கதுவிக நாப்பப
புண்டலை வாளி விலலோர புறங்கிடந திமைப்பத திங்கட
டுண்டவா ணுதலா ளோடுரு குதுபோ ராடல செயவான உஉ

வெருவரு வேழ முண்ட வெள்ளிலபோல வறிய னுகிப
பருவா லுடனாங் கெயதும் பாதகன வரவு நோக்கி
ஒருவரு முள்ளத் தாலு முன்னருங் கொடிய பாவி
வருவது காண்டி யென்னு மாதரை நோக்கிக் கூறும். உஉ

அணங்குநோ யெவாகுரு செய்யு மனங்கு லலைபுண டாவி
உணங்கு றுள்ளஞ் செல்லு மிடன்றிந் தோடிச செல்லா
குணங்கு லெழுக்கங் குன்றல கொலைபழி பாவம பாரா
இணங்குமின னுயிரக்கு மாங்கே யிறுதி வந்துறுவ தெண்ணு.உரு

களஞ்ண்டல காம மெனப கருததறை போக்குச செய்வர்
எளஞ்ண்ட காமம போல வெண்ணினிற காணிற கேட்கிற்
றளஞ்ண்ட விடத்தி னஞ்சந தலைகொண்டா லென்ன வாங்கே
உளஞ்ண்ட வுணாவு போக்கா துண்டபோ தழிக்குங் களஞ்ண் ()

காமமே கொலைகட் கெல்லாங் காரணங் கண்ணோ டாத
காமமே களவுக கெல்லாங் காரணங் கூற்ற மஞ்சங்
காமமே களஞ்ண் டறகுங் காரண மாத லாலே
காமமே நரக பூமி காணியாக கொடுப்ப தென்றான. உரு

கொலைப்பழி கோடபட் டாங்கே குறுகியான முகங்கண் டேட
அலைப்பட ருழநது சாம்பி யழிவதென பாப்பா னென்னக
கலைப்படு திங்கள வேணிக் கானவ னருடக ணைக்கந்
தலைப்பட்ச சிறிது பாவந் தணிரதுதன னறிவு தோன்ற. உஅ

முற்பக விழைத்த பாவ முதிர்ச்சியாற† பிறந்து தநதை
தற்பக‡ னுன வாறுந் தாதையை வதைத்த வாறும
பிற்பக லந்தப் பாவம் பிடித்தலைத் தெங்குந் தீரா
திப்பதி புருநத் வாறு மெடுத்தாரைத் திரங்கி நின்றான. உக

(பா - ம.) *கொலையெழு. †செயவது. ‡பாவமுயற்சியால். §தத்
பகை.

மறப்பெரும படிவங் கொண்டு மனத்தருள சரநது நின்ற
அறப்பெருங் கருணை மூர்த்தி யழிதகை யவீனப் பாரத்தித்
திறப்பழி யாங்குச சென்று மீங்கனறித் தீரா தெனறக,
கறைப்பழி தீரும் வண்ணங் கருதியோ ருறுதி கூறும் நு

வருதிநின் னுமஞ் சொன்னோ வருக்கமு நரகில வீழ்க
கருதிநீ செயத பாவங் கழிப்பவ ரெவாயா நோக்கந்
தருதலா லெளிதிற மீரச சாறறுது மையங் கையேற
ரெருபொழு துணடி யீச னுறுதவ* ரேவல செய்தி நுக

செங்கதிக கடவுள வானந தீண்டுமுன னெழுநது தீநதண
பைங்கதி ரறுகு கொயது பசுக்களை யருத்தி யாவம
பொங்கமுப போதுங் கோயிற புறத்தொட்டித் தீரத்த மாடிச
சங்கரன றனைநூற றெட்டு மெயவலஞ் சாரச் செய்தி நு

இத்தவ நெறியி னின்ற லிப்பழி கழியு மெனஞ்ச
சித்தவன புடைய வேடத் திருவுருக் கொண்ட கொன்றைக்
கொத்தவ னுரைத்தான் கேட்டுக் கொடிச்சியா யிருந்த வமமை
மத்தவன கரித்தோல போரத்த மறவனை வினவு கின்றாள் நு

ஐயனிக் கொடியோன செயத பாவத்துக் களவில காலம்
வெய்யநா லேழு கோடி நரகிடை வீழ்ந்தா னேனும்
உய்வகை யிலாத பாவி யிவனுக்கென னுய்யுந் தேற்றஞ்
செய்வகையென்றுகேட்பச செங்கணமால் விடையோனசெபபும்.

அடுபழி யஞ்சா நீச ராயினு நினைக்கி னசசம்
படுபழி யஞ்சான செயத பாதகத் தொடக்குண டெங்கும்
விடுவகை*† யினறி வேறு களைகணு மின்றி வியக
கடவனைக் காப்ப தன்றோ காப்பென்றான் கருணை மூர்த்தி. நு

நெய்தற்போ தனைய வுண்க ணேரிழை நீயா தொன்று
செய்தற்குஞ் செய்யா மைக்கும் வேறென்று செயற்கு மாற்றல்
மெய்தக்க கருணை வளளல் வேண்டினெவ வினைஞ் ரேனும்
உய்தக்கோ ராதல் செய்கை யுன்னருள் விளையாட டன்றோ. நுக

என்றக மகிழ்ச்சி பொங்க வியம்பினு ளியம்ப லோடுங்
குன்றக நாட்ட வேடக குழகனு மறைந்து வெள்ளி
மணற்க நிறைந்தான் மேக மறைந்திட மறைந்து செல்லும்
மின்றக விடாது பின்போம் விளங்கிழை மடநதை யோடும். நுக

ஆததா யியுங்கண்* டானா வறபுத மடைநது கூடல
நாதனா நவினற வாற்றா னன்னெறி விரதச செயகை
மாதவ வொழுககந தாககி வருமுறை மதிய மூன்றிற
பாதகங் கழிநது தெயவப பாரப்பன வடிவ மாணா.

ந.அ

சொறபதங் கடந்த வெவதை சுந்தர நாதன றுளிற
பறபல வடசொன மாலை பத்தியிற ரெடுத்தச சாததித
தற்பா வறிவா னந்தத தனியுரு வுடைய சோதி
பொறபத மருங்கிற புககான புண்ணிய மறையோ னமமா

ந.க

ஆனனையப புணாநது தாதை குரவனா மந்த னுளன
றன்னையுங் கொன்ற பாவந தணித்துவி டனித்த தென்றற
பின்னைநீ ரிழிநோய குட்டம பெருவயி றீனை வெப்பென
றன்னனோய தீரககுந தீரத்த மென்பதோ விதற்கு மேனமை சய

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அழிந்தவே தியனமா பாதகந தீரத்த
தறிநதுவேந தமைச்சரு றுள்ளாரா
ஒழிந்தபா றுள்ளாரா வானுளாரா வியப்ப
முற்றநல லுரையுணா வெல்லாங்
கழிந்தபே ரருளிக கயவனமேல வைத்த
காரணம யாதெனக் கண்ணீர்
வழிநதுநான மாடக் கூடனா யகனை
வழுத்தினா மகிழ்ச்சியுட டினைத்தார

ச.க

ஆகச செயயுள் - தடுஎச.

இருபத்தேழாவது அங்கம் வெட்டின படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வேதகந தாதது* முக்கண வேதியன மறையோன செயத
பாதகந தவிாதத வாறு பகாநதனம விஞ்சை யீந்த
போதகன மனைக்குத தீங்கு† புநதிமுன னாகச செயத
சாதகன றனைப்போ ராற்றித் தண்டித்த தண்டஞ் சொலவாம க

கூரத்தவெண் கோட்டி யானைக் குலோத்தங்க வழுதி ஞாலந்
காததர சளிகு நாளிற கடிமதி லுடுத்த கூடல
மாததனி நகருள வந்து மறுபுலத் தவனா யாககை
மூத்தவ னெருவன வைகி முனையவாள் பயிற்றி வாழ்வான உ

வாளவினை குரவ னன்னுன வல்லமண விடுத்த வேழந்
தோளவினை வலியா லட்ட சுந்தர விடங்கன றனை
ஆளவினை யன்புந் தானும வைகலு மடைந்து தாழ்ந்து
மூளவினை வலியை வெல்லு மூத்தி வுடைய னமமா. ந

கைவினை மறவாள் விஞ்சைக் காவல னவனைத் தாழ்ந்து
தெவவினை வெலவான கற்குஞ் சிங்கவே றனையா தமமுள
உயவினை யுணராப பாவி சித்தனென றெருவ னுள்ளான
அவவினை நிரம்பக் கற்றா னாகலுழ வலியா லன்னுன ச

மானவாள் விஞ்சை யாலே தனைநன்கு மதிக்கத் தக்க
தானதோர் செருக்கி னுறறன னுகிரி யற்கு மாறயத்
தானுமோர் விஞ்சைக் கூடஞ் சமைத்துவாள் பலருங் கற்க
ஊனுலாம படைவல லானி லுதிய மிதப்பக் கொளவான. டு

ஒருத்தனே யிருவா வாளின விருத்தியு மொருங்கு கொள்ளுங்
கருத்தனாய் விருத்த னூரிற் கழிவது கருதி யன்னுன
வருத்துவா ளினையா தன்பால வரமனந் திரித்து நாளும்
விருத்தமே செய்வான் ரூபை விரும்பினுற கிளையோ னன்னுன. கூ

(பா - ம.) *வேதகநதரித்த. †போதகனநனக்கு.

தொடத்தொடப் பொறுக்குந் தின்மைத தொன்னில மனையா னில்லா
இடத்தவன மேவி பாறபோ யிடனுண்டே யிடனுண் டேயென்
றதெதடுத தஞ்சா தென்றுங் கேடடுக்கேட் டகலவா னாக
நடைத்தொழிற பாவை யனன நங்கைவா ளாவி ருநதாள்.* ௪

பின்னொரு பகறபோய்ச செங்கை பிடித்தனன வலிப்பத தளளி
வன்னிலைக கதவ னாககித் தாமுக்கோல வலித்து மாண்ட
தன்னிலைக காப்புச செய்தா டனிமனக காவல பூண்டாள்
அந்நிலை பிழைத்த தீயோ னனங்கத்தி வெதுப்பப் போனான் ௮

அறங்கடை சினரு நுளரு மாறறவங் கடைய னாகிப்
புறங்கடை சினருன செயத புலைமைதன பதிககுந தேற்றாள்
மறநதவிா கற்பி னுடன் மனமொபாதிந துயிராக டோறும்
நிறைநதநான் மாடக கூட னிமலனை நினைநது நொநதாள். ௯

தாதக நிறைநத கொன்றைச சடையவன புறம்பு செயத
பாதக மறுக்குங் கூடற் பகவனெவ வுயிராககுந தானே
போதக னாகித் தோற்றும புண்ணியன புலைஞன் செய்த
தீதக முணாநது தண்டஞ் செய்வதற குள்ளங் கொண்டான் ௧௦

கோளுடைக குரவ னேபோற் சித்தனைக் குறுகிச சித்தா
காரையா நீயுந் சாலக கழியமுப் படைநத யாமும்
வாளம் ராடி நநதம் வலிகளு மளந்து காண்டும்
நானைவா வருது நாமு நகாபபுறத தொருசா ரெனருன ௧௧

நாதனாங் குரவன கூற நனறென வுவநது நாலாம
பாதக னதற்கு நோநதான படைககலக குரவன மீண்டு
போதரு மளவில் வையம் புதையிருள வெள்ளத் தாழ்
ஆதவன வைய முநநீர் வெள்ளத்து ளாழநத தம்மா. ௧௨

ஆசினன குரவற கினனா வாறறினோன பாவம் போல
மாசிரு டிணிநத† கங்குல வலிகெட வடிவாள விஞ்சைத்
தேசிக னொருவ னனனான றிணியுடல சிதைப்பத தீட்டுங்
காயசின வாளபோற கிழைக கலலிடை முனைததான வெய்யோன ()

நன்றியைக கொன்று தினரே னாயக னானைக கஞ்சம்
வன்றிற் லரிமா னூர்தித் தெய்வதம் வழிபட டேத்தி
வென்றிவாள பாவிக் கச்ச விககிவாள பலகை யேநதிச
சென்றுவா னுழவன சொன்ன செருக்களங் குறுகி னானே ௧௩

மதுகைவா ளமாககு நென்னல வந்தறை கூவிப் போன
முதுகடும புலியே றனன முடங்குடற் குரவன் றுனும
அதிராகழல வீக்கிக் கசச மசைத்துவெண்ணீறுஞ் சாத்திக்
கதிராகொளவாள பலகை தாங்கிக் கயவனுக் கெதிரே வந்தான கநி

மடங்கலே றென்றும் பைங்க ணரியொன்று மலைந்தா லென்ன
முடங்கலவான றிங்க ளொன்று முக்கணு நானகு தோளும்
விடங்கலுழ மிடறுந் தோற்று வென்றிவாள விஞ்சை வேந்தும்
அடங்கலன றுனு நேரிட டாடம் ராடல செய்வா. கசு

எதிரப்பாபின பற்வா நோபோ யெழுந்தவா னேறு போல
அதிரப்பாகே டகத்துட டாழவுற நடங்குவா முளைப்பா வாளை
விதிரப்பாசா ரிகைபோய வீசி வெட்டுவா விலக்கி மீளவா
கொதிப்பா போய நகைப்ப ராணமை கூறுவா மாறி நோவா கள

வெநநிடு வார்போற போவா வட்டித்து விளித்து மீளவா
கொன்னிடு வாணமா பேறபா குறிவழி பிழைத்து நிற்பா
இநநிலை நாலைக கனன லெல்லையின றுடல செயதார
அநநிலை யடுபோ காணபா ரனைவருங் கேடக வையன கஅ

குரத்தியை நினைத்த நெஞ்சைக் குறித்துரை நாவைத் தொட்ட
காததினைப் பார்த்த கண்ணைக் காதத்தனை கோடி யென்றென
றுரைத்துரைத் தவற்றுக் கெல்லா முறுமுறை தண்டஞ் செயது
சிரத்தினைத் தட்டித் துட்டித் திருவுரு மறைந்து நின்றான கசு

போகெழு களங்கண டாருட பொருபடைக் கேள்விச் செல்வா
வார்கெழு கழற்கா லானைக் கண்டிலா மனையிற் றேடி
ஏர்கெழு கற்பி னுளை யெங்குற்றான குரவ னென்னக்
கூர்கெழு வடிவேற கண்ணுள போயினா கோயிற் கென்றா.உய்

என்றவப் போதே கோயிற் கேகிணு மீண்டான றேடிச்
சென்றவா சித்தன றனைச் செருக்களத் தடுபோர் செய்து
வென்றனை யேபின னந்த வெங்களத் தெங்குந் தேடி
நின்றனைக் காணு திங்கு நோந்தனம் யாங்க ளென்றா உக

விரைசெய்தா ரவனயா னங்கம் வெட்டினே னல்லே னீங்கள
உரைசெய்வ தெவன்யா ரென்போற சித்தனை யுடன்று மாயத்து
வரைசெய்தோள விரதைக் கீந்தா மறறிது சுற்றும் வையைத்
திரைசெய்நீர்க் கூட லெந்தைத் திருவுளச் செயல்கொ லென்றான.()

மட்டித்த கலவைக கொங்கை மனைவியுஞ் சித்தன றனைக
கிட்டிப்பல காலும் வந்து கேட்டது நெருநல வாய்வந
தொட்டித்தன கையைப் பற்றி யீரத்தது முள்ளம் வெநது
தட்டிப்போய்க் கதவந் தாழிட டிருந்ததுஞ் சாற்றி னுளே உக

அமமனை யருளிச சொன்ன படியெலா மருளிச செயது
தெம்முனை யடுவாள வீரா சித்தனை மாயத்தா ரீது
மெய்மமையா மென்று கண்ட மைநதரும் விளம்பக கேட்டான
எம்மையா னுடைய கூட லிறைவினை யாட்டே யென்றான உச

கொடியையே ரிடையா னோடுங் கொற்றவா ளினைஞ் ரோடுங்
கடியநான மாடக கூடற் கண்ணுத லடிக்கீழ்த் தாழநது
நெடியனா முகனுந் தேரு நெறியது சிறிய வேழை
அடியனே னளவிற தேரின னருளவினை யாட லென்றான. உரு

தணமதி வழிவந் தோனு நகருளார தாமும பாதி
விணமதி மிலைநத் வேணி விடையவ டை னோக்கிக்
கணமலா வெள்ளத் தாழநது கண்கழ லடியிற ருழநது
பணமலா கீதம் பாடி யாடினா பழிச்சி நினரா உச

[ஹே வேறு]

அடியவருக கெனியரிவா பாதேசி காவலரென
றடிவீழந் தேத்தி
வடியயிலவேற குலோத்துங்கன மாணிக்க மாலையெனு
மனையா னோடுந்
தொடியணிதோண முதுமகனைக் களிதேற்றி நகரைவலஞ்
சூழ்வித் திப்பால
முடியணிவித் தனநதகுண பாண்டியறகுத் தன்னிறைமை
முழுது மீநதான உள

நிலைநிலையாப் பொருளுணரநது பற்றிகநது கரணமொரு
நெறியே செல்லப்
புலனெறிநீத் தருளவழிபோய்ப் போதமாந் தனவலியைப்
பொத்தி நின்ற
மலவலிவிட டகலவரா வுமிழந் தமதி போலவிளங்கி
மாறி யாடுந்
தலைவனடி நிழலபிரியாப் பேரினபக கதியடைநதான
றமிழா கோமான உஅ

இருபத்தெட்டாவது நாகமெய்த படலம்

[எழுசீரடியாசிரியவீருத்தம்]

செங்கண மாலவிடை மேலவி டங்கா
செருக்க ளத்திடை வாளெடுத்
தங்கம் வெட்டிய சேவ கத்தை
யறைநத் நந்தமிழ் மாறனமேற
சங்கை யிட்டம் னீச ராற்றிய
தறுகண் வேளவி முளைத்தேதோ
வெங்கண வாளர வைத்து ணித்து
விளித்த வாறு விளம்புவாம்

க

கோதி லாத குணத் தனநத்
குணப்பெ ருந்தகை மீனவன
ஆதி நாயக னுருவ மாகிய
வைநதெ முத்தொடு கண்டுவெண்
பூதி சாதன மாவ தேப்பொரு
ளென்று பத்திமை பூண்டுதன
தாதை யேழுத லாய மன்னவா
தமமி னுநதலை யாயினுன.

உ

அத்த கைச*சிவ சாத நந்தனி
லனபு மிக்கவ னெழுகலால
அத்தன மெயத்திரு வைநதெ முத்தொலி
யாலு நீற்றொளி யாலுமுட
பைத்த வல்லிரு னுமபு றத்திரு
ஞஞ்சி தைநது பராபரன
வித்த கத்திரு வேட மானது†
மீன வனநிரு நாடெலாம்

ங

நாயி னுங்கடை யான மாசுட
னளனி ருடபுரை நெஞ்சரெண
ணயி ரஞ்சமண் வேட ரன்ன
தறிநது கொண்டு வெகுண்டழற

ரேயி ருமபென மாண வெங்கனல
சுட்டி டத்தரி யார்களாய
மாயி ருந்தமிழ் மாற னைத்தெற
வஞ்ச வேளவி யியற்றுவார.

ச

எலலை காத மளநது சாலை
யெடுத்த முறபடு குண்டமுங்
கலவி யாரழ லிட்டெ முமபுகை
கெளவி யெண்டிசை களுமுறச
செல்ல வான வுடுகை னுமபொரி
யிறபொ ரிந்தன சித்தநீண
டொலலை தாவி விசுமபு தைவர
வோட்டி* வெங்கனன மூட்டினா.

ரு

அதத் முனறெரி குண்ட நினறு
மகனபி லத்தெழு வானெனப்
பைத்த துஞ்சிருள வாயும் வாயிரு
பாலும் வாலிய பகிரமதிக
கொத்து நஞ்சின† மொழுகு பறகளு
மூழி யாரழல விழிகளும்
வைத்த சைந்தொரு வெறபு வந்தென
வந்து ளாறொரு தானவன

ங்

உதித்த செங்க ணரகக வஞ்ச
னுருத்தெ முந்தெரி வடவையிற
கொதித்த மெபசி தாக முங்கொடி
தாலெ னக்கொடி யோரைநீ
விதித்தி மெபணி யாதெ னக்கென
மீன வனறனை மதுரையோ
டெதிராத தெடுத்துவி முங்கி வாடுவன
வேவி னுருட னேகினை

எ

[அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்]

பாயுடை யவாவிட விடநாகப
படிவுகொ ணிசிர னிலண்ணடந
தோயுட லினனுடல விடமுறிச
சொரிதுளை யெயிற்றன வடவைசெந

(பா - ம.) *ஒட்டி. †கொத்தஞ்சினம்.

தீயுடை யனவென வெரிகண்ணன
 நிணியிருள வரைமுழை யெனவிண்ட
 வாயுடை யவனெடு நெறிமுன்னி
 மழைதுழை வரையென வருகின்றன

அ

அரவிறை யுறையிலம் வெளிகாண
 வரையுடல் புதைபட நிலமவிளள*
 வருவிழி† யழலெழ வுயிரகானமுன
 வளியுளா கிளாவலி விளிவெயதப
 பொருகின் விழியெதிர படுபைபகூழ்
 புகையெழ வனமரை பொரிபொங்கா
 கருகிட முதுகினை யிறைகொள்ளுந்
 ககநிரை சிறைசுருள படவீழ்

க

அகனிலம் வெருவுற நிலனேநது
 மரவிறை வெருவுற வெயிலகா லும
 பகனமதி வெருவுற விவைகௌவும
 பணிகளும் வெருவுற வகறிககின்
 புகாமலை வெருவுற வடுதண்டப
 பூவலன வெருவுற வருசெங்கண்
 நகைமதி புரையெயி றவனமாட
 நகரெதிர குடவயின் வருமெலலை

ய

கண்டவா கடிநகா கடிதோடிக
 கௌரிய னடிதொழு தடிகேணங்
 கொண்டலகண் வளாமதில் வளைகூடற்
 குடவயி னொருபொரு விடநாகம்
 அண்டமு மகிலமு மொருவாயிட
 டயிறா வருவதை யெனநீளவாய
 விண்டுகொண் டனைவதை யெனலோடும்
 வெருவலன மதிசூல மறவீரன

கக

மறறிது முனமத கரிவிட்டோ
 வரவிட வருவதை யெனவெண்ணட
 உறறிது தனையும் விளிததற்கெம்
 முடையவா விடையவா விடநாகஞ்
 சுறறிய சடையின் ருளரொனஞ்ச
 சுரூல கிழிசுட ரொநிறகுந்
 கற்றனி யிடையுறை யிறைமுனபோயக
 கனைகழ் லடிதொழு தறைகிறபான.

கஉ

(பா - ம.) *விளள, †வருவழி.

வழிவழி யடிமைசெய தொருபோது
 மறவலன் வழிபடு மடியேனின்
 மொழிவழி முறைசெயது வருவேனிம
 முதுநக ரடையவு மமணீசா
 அழிவது கருதினா விடுநாக
 மடைவது னருளவழி யதனாவி
 கழிவது கருதிய வடியேனைக
 கருணைசெய தருளிது கடனென்றான

கங்

அனுமதி கொடுதொழு திறைபாத
 மகமதி* கொடுபுற னடைகின்ற
 பனிமதி வழிவரு சிமிழமாறன்
 பகழியொ டடுசிலை யினனேனக
 குனிமதி தவழ்தரு மசின்டுங்
 கொடியணி குடகடை குறுகாமுன
 தனிவரை யெனநிகா தருகோபத்
 தழலவழி யரவினை யெதிரகண்டான

கசு

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பலபொறிப பசுவாயப படம்புடை பரபடிப
 பக்கமெண டிசையொடு விசம்பிற
 செலகதா புலத்ததுத திணியிருள பரபபித்
 திங்களின் பகாபுரை நஞ்சம
 பிலகெயி றதுககிப பெரிதுயிரத் தகலவாய்
 பிளநதுமா நகரெலா மொருங்கே
 ஒலலெனக கௌவி விழுங்குவான சீறி
 யுருத்தன னூரகவா ளவுண்ண

கரு

அடுத்தன னரச சிங்கவே றிட்யே
 றஞ்சவாத தங்கையிற் சாபம்
 எடுத்தன னெடுநா ணிருதலை வணக்கி
 யெரிமுகக கூடங்களை தொடுத்தது
 விடுத்தனன விடுத்த சாமெலா முரகன
 வெறுநதுகள் படக்கறித் துமிழந்து
 படுத்தனன பொருது பஞ்சவன புராரி
 பங்கயச சேவடி நினையா.

கக

கொடியதோர் பிறைநா யம்பினை விடுத்தது
 கோளரா வளையுட றுணித்தான
 இடியதோ வெனவாரத் தெரிநிறக குருதி
 யிரங்கிவீ முருவியிற கவிழ
 நெடியதோ ருடலம் புரளபடக கூவா
 னெளிதர விளிபவன மேலைக
 கடியதோ ரால காலவெள ளம்போற
 கக்கினுன் கறையிரு ணஞ்சம.

கௌ

திவிட முருத்துத் தினியிருள கடுப்பத்
 திருநக ரெங்கணுஞ் செறந்த
 காவிடங் கூவல கயந்தலை சதுக்கங்
 கழகமா வணமக் பிஞ்சி
 கோவிட மாட முபரிகை மேடை
 சோபுர மரங்கெலாம் பரந்து
 தாவிட மயங்கி யுறங்கினா போலச்
 சாமபினா தனிககா மாககள்

கஅ

நிலைதளாந் துடலந் திமிர்ந்துவோ வருமபி
 நிறைபுலன பொறிகர ணங்கள்
 தலைதடு மாறி யுரைமொழி குழறித்
 தழுதழுப் படைநதுநா வுணங்கி
 மலைதரு கபமே னிமிர்ந்துணா வழிந்து
 மயங்கிழ்ச சொடுங்கியுள ளாவி
 அலைதர வுச் சொடுஞா கிடந்தா
 ரன்னதொன னகருளா ரெல்லாம்

கக

தென்னவன விடங்கண் டஞ்சமால் போலச்
 சினகர மடைநதுதாழந் தெந்தாய
 முன்னவ வாதி முதலவ வித்தினறி
 முளைத்தவ முடிவிலா முனிவ
 என்னவ வனபாக கெளரியவ யாககு
 மிறையவ விநகராக கென்றம்
 மன்னவ வனாதி மறையவ முக்கண்
 வானவ நினைச்சர ணடைந்தேன

உஹ

அடுத்துவந் தலைக்கு மாழியைத் தூரந்து
 மாழியுண டேழுமொன ருகத்
 தொடுத்துவந் தலைக்கும் பெருமழை தடுத்துந்
 துளைக்கைவிண் முழாவவெண் பிறைக்கோ

டெடுத்துவந தலைக்குங் களிற்றினை விளித்து
 மிநகரா புரந்தனை யினது
 மடுத்துவந தலைக்கும் விடத்தினுன மயக்கும்
 வருத்தமுங் களைதியென நிரந்தான

உக

அருடகட லனைய வாதிநா யகனற
 னவிசடை யணிமதிக கொழுந்தின
 பெருக்கடை யமுதத் தண்டுளி சிறிது
 பிவிறறினுன பிவிறறிட லோடும
 பொருக்கென வெங்கும பாவினிற பிரைபோற
 புரையறக கலந்துபண் டுள்ள
 திருக்கிளா மதுரா நகரமாப புனிதஞ்
 செயததச சிறுதுளி யமமா

உஉ

இரவீமுன னிருள தெனவிறை யருண்முன
 னிருணமல வலியென வெங்கும
 பரவிய வழதால விடமகன றவசப
 படிவொழிந் தியாவரு மினபம
 விரவிய களிப்பின மேவினா ரிருந்தாரா
 மீனவா பெருந்தகை வேந்தன
 அவணி சடையாற கன்புருத் தானே
 யாகிமண காவலசெய திருந்தான.

உங

ஆகச்செய்யுள் - தகஉரு

இருபத்தொன்பதாவது மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்

[கலிநிலைத்துறை]

சுருதி யினபுறத தவாவிடு மராவீணைச சுருதி
கருத ருமபர னருளுடைக கௌரியன் றுணித்த
பரிசி தங்கது பொழுதமண படிறாபின் விடுபப
வருபெ ருமபச விடையினுன மாயத்ததும் பகாவாம

க

பண்பபெ ருமபகு வாயுடைப பாந்தனை யனந்த
குண்பபெ ருந்தகை துணித்தபின் பின்வரு குண்டா
தண்பப ருங்குழாங் காலிறை றளளுண்டு செலலுங்
கண்பபெ ருமபுயல போலுடைந் தோடின கலங்கி

உ

உடைநது போனவ ரனைவரு மோரிடத் திருளபோல
அடைநது நாமுனபு விடுத்தமால யானைபோ வினறு
தொடாநத் பாம்பையுந் தொலைத்தனா மேலினிச சூழ்ச்சி
மிடைநது செயவதை யாதென வினையமொன றோவார

ங

ஆவை யூறுசெய் யாராபழி யஞ்சுவா ரதனை
ஏவு வாமிது வேபுணாப பெனறுசூழந் திசைநது
பாவ காரிகள் பண்டுபோற பழித்தழல் வளாததார
தாவி லாவுரு வாகியோர தானவன்முனைத்தான

ச

குண்ட முறகணின் றெழுந்தவக கொடியவெம பசுவைப
பண்டு போலவா விடுத்தனா கூடலம் பதிமேல்
உண்டு மிலையு மெனத்தடு மாற்றநூ லுரைத்த
பிண்டி யானுரை கொண்டுழல் பேயமண குண்டா

ரு

(கலிவிருத்தம்)

மாடமலி மாளிகையி லாடுகொடி மானக
கோடுகளி னோடுமுசில குத்திமிசை கோத்துச
சேடன்முடி யுங்கதிரகொள சென்னிவரை யுருள
ஆடவடி யிட்டிலை யஞ்சிட வுயிர்த்தே

சு

விடுததிடு முயிராபபினெதிர பூனேநறை விபோல
அடுததிடு சராசர மனைத்துமிரி வெயதக
கடுததிடு சினககனவி னுககுலக மெலலாம
மடுததிடு தழற்கடவுள் வராபுனை மான

எ

உடனறிறைகொள புளளொடு விலங்கலந் யோட
மிடைநதபழு வத்தொடு விலங்கலை மருப்பால
இடநதெறி மருத்தென வெற்றிநதளவி லோரைத
தொடாநதுடல சிதைத்ததுயிர தொலைத்தியி னூததே

அ

மறலிவரு மாறென மறப்பசு வழிககொண
டறலிவா தடம்பொருளை யாறுடைய மாறன
திறலிமலா மங்கையுறை தெனமதுரை முன்ன
விறலிவரு கினறத்து மீனவ னறிந்தான.

க

மீனவனு மாநகருண மிககவரு முககண
வானவனை மாமதுரை மன்னவனை முன்னோ
தானவனை யாழிகொடு சாயத்தவனை யேத்தா
ஆனதுரை செயதுமென வாலய மடைந்தா

ய

நாதமுறை யோபொதுவின மாற்றிட மாடும்
பாதமுறை யோபல வுயிராகுமறி விக்ரம
போதமுறை யோபுனித பூண புராண
வேதமுறை யோவென விளித்துமுறை யிட்டா.

கக

நின்றுமுறை யிட்டவரை நித்தனரு ணைக்கால
நன்றருள் சுரந்திடப நந்தியை விளித்துச
சென்றமண ரேவவரு தீப்பசுவை நீபோய
வென்றுவரு வாயென விளம்பினன விடுத்தான.

கஉ

[கலிநிலைத்துறை]

தண்டங் கெழுகூற றமுமஞ்சத தறுகட் செங்கட்
குண்டந தழன்று கொதிப்பக்கொடு நாககெ றிந்து
துண்டந துழாவக கடைவாய்நுரை சோர்ந்து செனனி
அண்டந் துழாவ வெழுநதன்றட லேறு மாதோ

கங

நெற்றித் தனியோடை நிமிர்ந்து மறிந்த கோட்டிற்
பற்றிச் சுடர்செம மணிப்பூண்பிறை பைய நாகஞ்
சுறறிக கிடந்தா லெனத் தோனறவெள் ளாழியீனற
கறறைக கதிரோற் பருமமபுறங் கௌகி மின்ன.

கச

கோட்டுப் பிறைகால குளிரவெண்கதிராக கறறை போலசு
 சூட்டுக் கவரித் தொடைத்தொங்கலு நெற்றி முனனாப
 பூட்டுத் தாள முகவடமும் பொலிபப பின்னல
 மாட்டுச சதங்கைத் தொடைகலலென வாயவிட டாபப கரு

பணிநா வசைகடும் படியென்னக கழுத்தில வீர
 மணிநா வசைபப நகைழுத்தின வகுத்த தண்டை
 பிணிநாண சிறுகிங் கிணிபிப்பல மாலைத் தொங்கல
 அணிநா ணலம்பச சிலம்பாபப வடிக னுன்கும கங

அடியிடடு நிலங்களைத் தண்டமென டிகடும் போர்பபப
 பொடியிட டுயிர்த்துப் பொருகோட்டினிற் குத்திக் கோத்திட
 டிடியிட டதிராக ரெதிரேறெறமுந் தாங்கு நோக்கிச
 செடியிட டிருகண ணழலசிறந் நடநத் தனறே கள

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பாலகொண்ட நிழலவெண டிங்கட் பகிரகொண்ட மருப்பிற் கொண்டமூசு
 சூலகொண்ட வயிறறைக் கிணடு துள்ளியோர் வெள்ளிக் குன்றங்
 காலகொண்டு நடந்தா லென்னக் கடிந்துடன் றுவைச சீற்றம்
 மேலகொண்டு நாற்றம் பற்றி வீங்குயிர்ப் பெறிநது கிடடா. கஅ

குடக்கது குணக்க தென்னக் குணக்கது குடக்க தென்ன
 வடக்கது தெற்க தென்னத் தெற்கது வடக்க தென்ன
 முடுக்குறு மருப்பிற் கோத்து முதுகுக் ழாகத் தளந்ரும
 எடுக்குறு மலையைக் காலபோத் தென்ததிசைப புறத்து வீசம்.கக்

கொழுமணிச சிகர கோடி சிதைபடக் குவட்டில வீசம்
 பழுமரச செறிவில் வானரேய பணையிற் வெறியும் வானின்
 விழுமறப் பசுப்போல வீழ வேலைவாய வீச மிங்நன
 செழுமதிக் கோட்டு நநதித் தேவினை யாடல செயது. உய

பூரிய ரெண்ணி யாங்கே பொருதுயி றுற்றஞ் செயயா
 தாரிய விடைதன மாண்ட வழகினைக் காட்டக் காமுற
 றீரிய நறுமபூ வாளி யேறுபட டாவி யோடும்
 வீரியம் விடுத்தது வீழ்நது வெறபுரு வாயிற் றனறே உக

வாங்கின புரிசை மாட மாநக ரானு வினபந
 தூங்கின வரவாய் வேம்பின் றோடவிழ் தாரான் நிண்டோள்
 வீங்கின விரவி தோன்ற வீங்கிரு ளுடைநத் தென்ன
 நீங்கின நாண மோடு நிரையமண் குழாங்க் ளெல்லாம். ௨௨

உலகநி கரியாத தனபே ருருவினை யிடபக குன்றாக
குலவுற நிறுவிச சூகக வடிவிற்ற குறுகிக கூடற
றலைவனை வணங்க வீசன றண்ணருள சூரநது பண்டை
இலகுரு வாகி யிஙங னிருக்கென விருத்தி னானே

உங

அநநிலை நகரு ளாரு மரசன மகிழ்ச்சி தூங்கிச
சன்னிதி யிருநத நநதி தாளடைந திறைஞ்சிப போக
மின்னவிர சடையா னநதி வென்றிசால வீறு நோக்கி
இன்னமு தனையா ளோடுங களிசிறந திருக்கு நாளில

உச

அவவிடை வரைமேன முநநீ ராகலி யிலங்கைக கேருந
தெவவடு சிலையி ராமன வானர சேனை சூழ
மைவரை யனைய தம்பி மாருதி சுககி ரீவன
இவவடல வீர ரோடு மெய்தியங கிறுத்தான மனனே

உரு

அன்னது தெரிநது விநத மடக்கிய முனியங செயதி
மன்னவற காககங கூறி மழவிடைக கொடியோன கூடற
பன்னரும புகழமை யோது பனுவலை யருளிச செய்ய
முன்னவன பெருமை கேட்டு முகிழத்தகை முடியோ னாகி

உசு

முனியொடு குறுகிச செம்பொன முளரியுண முழுகி யாதித
தனிமுத லடியை வேணி முடியுறத தாழநது வேத
மனுமுறை சிவாக மத்தின வழிவழா தருசுகித தேத்திக
கனிவுறு மனபி லாழநது முடியிசைக கரங்கள கூப்பி.

உஎ

புங்கவ சீவன முததி புராதிப புனித போக
மங்கல மெவற்றி னுககுங காரண வடிவ மான
சங்கர நினது தெய்வத் தானங்க ளனநத மிநத
அங்கணமா ஞால வட்டத் துள்ளன வவைக டமமில்,

உஅ

[கலிநிலைத்துறை]

அறபு தப்பெரும பதியிநத மதுரையீ தாற்றப
பொறபு டைததெனப தெவனபல புவனமு நினபாற
கறபு வைத்துய நீசெயத கருமத்தின விருத்தம
வெறபு ருக்களாய்ப புடைசினறு விளங்கலான மனனே.

உக

கண்ட வெல்லையிற் றுனபங்கள களைதற்கு மளவைக
கண்ட ருமபெருஞ் செலவங்க ளளித்தற்குங கருனை
கொண்டு நீயுறை சிறப்பினுற குளிர்மதிக கண்ணி
அண்ட வாணவிவ விலிங்கத்துக கொப்புவே ருமோ.

உஹ

தோயநதி மும்பொழு தீட்டிய தொலவினைப் படலம்
மாயநதி மும்படி மாயத்துநின் மங்கல போகம்
ஈநதி மும்படிக கிருந்தமா தீர்த்தத்தி னியல்பை
ஆயநதி மும்பொழு ததற்கொரு தீர்த்தமொப பாமோ.

ந.க

எத்த லத்தினு மொவ்வொன்று விழுமிதா மிந்த
மெய்தத் லத்திலிம் மூவகை விழுப்பமும் விளங்கும்
அத்த வாதலா லித்தல் மடைநதவ ரெவாகஞ்ஞ
சித்த சுத்தியும் பலவகைச் சித்தியும் பயக்கும்

ந.உ

அடிய னேனெண்ணுங் கருமமுஞ் சரதமே யாக
முடியு மாறரி தச்செயன முடியுமெப் படியப்
படிபு ரிந்தருள கடிதென்ப பணிநதன்ன பரணும்
நெடிய வானபடு மமுதென வெதிரமொழி நிகழ்த்தும்.

ந.ந

[அறுசீரியாசிரியவிருத்தம்]

இரவிதன மாபின வந்த விராமகே ளெமக்குத் தென்கீழ்
விரவிய திசையிற போகி விரிகடற் சேது கடடிக
கரவிய வுள்ளக களவன கதிரமுடி பத்துஞ் சிந்தி
அரவமே கலையி னுனையருஞ்சிறை யழுவ நீக்கி.

ந.ச

மீண்டுநின் னயோத்தி யெய்தி விரிகட லுலகம் பன்னாள்
ஆண்டினி திருந்து மேனாள் வைகுண்ட மடைவா யாக
ஈண்டுநீ கவலை கொள்ளே லெனு* மச ரீரி கேட்டு
நீண்டவன மகிழ்ந்து தாழ்ந்து நிருத்தனை விடைகொண் டேகி ()

மறைப்பொரு ளுரைத்தோன் சொன்ன வண்ணமே யிலங்கை யெய்தி
அறத்தினைத் தின்ற பாவி யாவிதின் றனையான செலவத்
திறத்தினை யிளவற கீந்து திருவிரா மேசங்கண்டு
கறைப்படு மிடற்றி னுனை யருச்சித்துக் கருனை வாங்கி

ந.சு

பற்றிய பழியி னீந்தி யிர்திரன பழியைத் தீர்த்த
வெற்றிகொள விடையி னுனை மீளவும் வந்து போற்றி
அற்றிர ளனைய கோதைக் கற்பினுக் கரசி யோடுஞ்
சுற்றிய சடையி ராமன றொன்னக் கடைநதா னிப்பால

ந.ள

[கலிநிலைத்துறை]

செங்கோ லனந்த குணமீனவன றேயங் காப்பக
கொங்கோ டவிழ்தாக்க குலபூடணன றனை யீன்று
பொங்கோத் ஞாலப் பொறைமற்றவன பாலி றக்கி
எங்கோ னருளாற சிவமாநக ரேறி னுனை.

க.அ

ஆகச் செய்யுள்—கககக.

(பா - ம.) *கொள்ளேலென.

முப்பதாவது

மெய்க்காட்டிட்டபடலம்

பாவமென வடிவெடுத்த படிற்றமணா பழித்தழலசெய
தேவவரு மறப்பசுவையேறுயாததோன விடைநந்திக
காவலனை விடுத்தழித்த கதையுரைத்து மட்டாலேச
சேவகன்மெய்க காட்டிட்டு விளையாடுந் திறமுரைப்பாம

க

வெவவியமும் மதயானை விறற்குலபூ டணனசமணா
ஆவ்வியவஞ் சனைகடந்த வனநகஞ்ச செழிப்பனபாற
செவவியசென கோலவாங்கித் திகிரிநிசை செலவுருட்டி
வவவியவென கவிதூரநது மணகாத்து வருகின்றன

உ

சவுந்தரசா மந்தனெனத் தானைகா வலனொருவன
சிவந்தசடை முடியணண லடியவரே சிவமாகக்
கவாந்தொழுகி யருச்சிக்குந் கடப்பாட்டி நெறிநின்றேன
உவந்தரசுற கிருமைக்குந் துணையாகி யொழுதுநாள

ங

வலவேடாக கதிபதியாய வருசேதி ராயனெனும
விலவேட னொருவனவன விறவவியான மேலிட்டுப்
பலவேறு பரிமானறோப் பஞ்சவனமேற படையெடுத்துச்
செலவேனென் றுறவலித்தான நென்னாபிரா னந்திறந்தான

ச

தன்னதுதா ணிழனின்ற சாமந்தன றனைப்பாத்தெம்
பொன்னறைதாழ் திறநதுநிதி முகந்தளித்துப் புதிதாக
இன்னமுநீ சிலசேனை யெடுத்தெழுநிக கொள்கென்றன
அன்னதுகேட டசனடிக கனபுளா நெனசெயவான.

ரு

தென்னவாகோன பணித்தபணி பினறளளச சிறதையிலன
புன்னவா னருளவந்து முன்னீர்பப் வொலலைப்பாயப்
பொன்னறைதாழ் திறந்தறத்தா நீட்டியும பொறகுவையுட
டனனதுளத் தவாவமையத் தக்கநிதி கைக்கவரா.

க

எண்ணிறந்த களிப்பினொடுந் திருக்கோயி லீடத்தனைநது
கண்ணிறைந்த பொன்முளரிக கயந்தலைநீர் படிந்துதன
துண்ணிறைந்த மெய்யன்பி னொளியுருவாய் முளைத்தெழுந்த
பண்ணிறைந்த மறைப்பொருளைப் பணிநதிறைஞ்சி யிதுவேண்டும்.

பண்ணியனான மறைவிரித்த பரமேட்டி யெங்கோமான
எண்ணியகா ரியமுடிப்பா யிவையுன்குது முன்னடிகழி
அண்ணியமெய யடியவாகுது மாதக்க வெனவிரந்தப்
புண்ணியமா நிதிமுழுது மவவழியே புலப்படுபான

அ

அண்டமுக டிரிஞ்சிநிமிர கோபுரமு மாயிரக்கான
மண்டபமுந கண்டிகையும வயிரமணிக கோளனையுந்
குண்டலமுந தண்டரளக குடைநிரையுந் கொடிநிரையுந்
கண்டனனமுன னவனருளாற பிறப்பேழுந் கரைகண்டோன.

க

வானூடாக கவியுணவின வகைமுந்நான மனறனமுதல்
நானூவாஞ் சிறுவேளவி நானமறையோக கறுசுவையின்
ஆனாத பேருண்டி துறவடைந்தோராக கருத்துபலி
தானாதி பலவேறு தருமநனி தழைவித்தான.

இ

எவரேனு முருத்திரசா தனங்கண்டா லெதிரவணங்கி
அவரேநம் பிறப்பறுகக வடிவெடுத்த வரனென்று
கவராத வனபுள்ளு கசிரதொழுக வருசசித்துச
சுவையாறி னமுதருத்தி யெஞ்சியவின சுவைதெரிவான

கக

இனறைககா யிரநானை கிருமடங்கு வருநாட்கும
அனறைககன றிருமடங்கா வரசன்து* பொருளெல்லாந்
கொன்றைசெஞ் சடையார்க்கு மடியார்க்குந் கொடுப்பதனைத்
தென்றற்கோன செவிமடுத்தான சேனைக்கோ னிதுசெய்வான ()

[அறுசீடியாசிரியவிருத்தம்]

காவல னவையத் தெய்திக காரியஞ் செய்வா ரோடு
மேவினன பிறநாட் டுள்ள வீராக்கு வெறுகைக போககிச
சேவகம் பதிய வேலை செலவிடுத் தழைப்பான போலப்
பாவகஞ் செய்து தீட்டிப் படடிமை யோலை யுயப்பான.

கங்

எழுதுக தெலுங்காக கோலை யெழுதுக கலிங்காக் கோலை
எழுதுக விராடாக கோலை யெழுதுக மராடாக கோலை
எழுதுக கொங்காக கோலை யெழுதுக வங்காக கோலை
எழுதுக துருக்காக கோலை யென்றுபொய யோலை விட்டான.

கச

என்குமிப் படியே யோலை செலவிடுத் திருப்ப வாறு
திங்களி னளவு மந்தச சேவகா வரவு காணு
தங்கதிர வேலோன சேனைக் கரசனை யழைத்து நாளை
வெங்கதிர படுமுன சேனை யாவையும் விளித்தி யென்றான.

கரு

என்றமன் னவனு க கேறகச சாமநத னிசைநது வெள்ளி
மனறவ னடிககீழ் வீழநது வள்ளலே யரச னீநத
குன்றுறழ் நிதிப மெல்லாந கொண்டுனைப பணிகொண டாயே
வனற்றற சேனை யீட்டும வண்ணமயா தென்ன நினருன கசு

அடியவா குறைவு தீர்த்தாண டருளவதே விரதம் பூண்ட
கொடியணி மாடக கூடற கோமகன காமற காயநத
பொடியணி புராணப புததேட புண்ணிய னருளி னாலே
இடியதிர விசம்பு கீறி யெழுநததோர தெய்வ வாகு கள

சூழநதெழு சேனை யோடுந தோற்றுது நாளை நீயும்
வீழநதர சுவையத் தெயதி மேவுதி யென்ன விண்ணம்
போழநதெழு மாற்றங் கேட்டுப் பொருநரே றுவகை வெள்ளத்
தாழ்நதன்ன முநரீர் வெள்ளத் தலாகதி ரவனு மாழநதான.கஅ

மீனவன காண மேரு விலலிதன றமரை வனகண
மானவேன மறவ ராககி வாமபரி வீர னாகத்
தானுமோர் கூத்துக கொலளு சமைநதுவந் தாட விட்ட
நீனிற் வெழினி போலக காரிரு னிவநத் தெங்கும் கசு

புண்ணிய மனையிற் போகிப் புலாவதெப் போழ்தென நெண்ணி
அண்ணலசா மநதன றஞ்சா னடிககடி யெழுநது வானத்
தெண்ணிறை மீன நோக்கி நாழிகை யெண்ணி யெண்ணிக
கண்ணுத லெழுசசி காண்பா னளநதன்ன கங்கு லெல்லாம். உயி

தெருட்டரு மறைக டேருச சிவபரளு சுடரோ ரணபன
பொருடொரு வடிவங் கொண்டு புரவிமேற் கொண்டு போதும்
அருடபடை யெழுசசி காண்பான போலவா கலியின் மூழ்கி
இருட்டுகள் கழுவித் தூய விரவிவந் துதயஞ் செய்தான உக

பொருநரே றனையா னோநது போநதுநான மாடக கூடற
கருணைநா யகனைத் தாழநது கைதொழு திறநது வேண்டிப்
பரவிமீன டொளிவெண டிங்கட பனமணிக குடைக்கீழே
குருமதி மருமான கோயிற் குறுகினுன குறுகு மெல்லை உஉ

கரைமதி யெயிறுச சங்கு கன்னனமுன் னுன வென்றிப்
பிரமத் கணமுங் குண்டப் பெருவயிற் றெருவ னுதி
வரைபுரை குறுத்தாடீ பூத மறவருங் குழுமி வீககு
குரைகழல வலிய நோனருட கோளுடை வயவ ராகி. உங்

நெட்டிலை வடிவாள் குந்தந் தோமர நேமி நெய்ததோர
ஒட்டிய கணிசசி சாப முடம்பிடி முதலா வெண்ணப
புட்டவெம படைமூ வாறும பரிதத்செங் கையா காலிற
கட்டிய கழலா காலிற கடியராயப புறம்பு காப்ப

௨௪

வார்கெழு கழற்கா னந்தி மாகாளன பிருங்கி வென்றித்
தார்கெழு நிகுமபன கும்போ தானமுதற் றலைவா யாநும
போர்கெழு கவசந் தொட்டுப் புண்டர றுதலிற நீட்டிக
கூர்கெழு வடிவா னேந்திக குதிரைச்சே வகராயச சூழ

௨௫

கற்றைச்சா மரைகள் பிச்சங் கவிகைபூங் கொடிககா டெங்கும
துற்றக்கா ரொலியு நாணத் தூரிய முழுது மேங்கக
கொற்றப்போ விடையைத் தானே குருங்குளைப் பரியா மேற்கொண்
டொற்றைச்சேவகராய் மாறியாடிய வொருவா வந்தார

௨௬

பலலிய மொலிகு மாபபும பாயபரி கலிகு மாபபு
செல்லொலி மழுங்க மளளா தெழித்திடு மாபபு மொன்றிக
கல்லெனுஞ் சமமைத் தாங்க கலந்தெழு சேனை மேனா
மல்லன்மா நகாமேற் சீறி வருகடல் போன்ற தன்றே

௨௭

சேனையின வரவு நோக்கித் திருமகன ற்ருமுன னேகுந்
தானையந் தலைவன் றெனைன றுணிழல் குறுக்கி கூற
மீனவ னுவகை பூத்து வெயினமணிக் கடையிற போந்தந்
கானமண் டபத்திற செம்பொ னரியனை மீது வைக

௨௮

தெவ்வடு மகிழ்ச்சி பொங்கச் சேனையின செல்வ நோக்கி
எவ்வெவ் தேயத் துள்ளா ரிவரென வெதிரே நினறு
கொளவையின மனச்சா மந்தன கையிற்பொற் பிரம்பு நீட்டி
அவ்வவா தொகுதி யெல்லா மணியணி நிறுவிக கூறும்

௨௯

[கலிலிருத்தம்]

கொங்கரிவ ரையகுரு நாடரிவ ரைய
கங்கரிவ ரையகுரு நாடரிவ ரைய
அங்கரிவ ரையவிவ ராரியாக னைய
வங்கரிவ ரையவிவா மாளவாக னைய

௩௦

குலிங்கரிவ ரையவிவா கொங்கணாக னைய
தெலுங்கரிவ ரையவிவா சிங்களாக னைய
கலிங்கரிவ ரையகவு டத்தரிவ ரைய
உலங்கெழு புயத்திவாக ளொட்டியாக னைய

௩௧

(பா-ம்.) *என்குமுற்ற. †தானையர் தலைவன். ‡எவ்வெவ் தேயத்தினுள்ளார்.

கொல்லரிவ ரையவிவா கூாசசராக னைய

பல்லரிவ ரையவிவா பப்பராக னைய

விலலரிவ ரையவிவா விதேகரிவ ரைய

கல்லொலி கழற்புனை கடாரரிவ ரைய

நஉ

கேகயாக ளாவிவாகள கேழ்கிளா மணிபபூண்

மாகதாக ளாவிவா மராடரிவா காஞ்சி

நாகரி க ராவிவாக னமமுடைய நாட்டோ

ஆகுமிவா தாமெனமெயக காட்டி*யறி வித்தான நஉ

இத்தகைய சேடபுல னுளாரையிவ னுயதத

வித்தகைமை யென்னென வினுவியருள செய்யேல

அத்தரின னருமபொரு ளனைததுமவரை யாதே

உயததலி னடைநதனாக ளாலென வுரைத்தான நஉ

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அநநெடுஞ சேனை தன னுட சேணிடை யடனமா லூநது

பின்னுற நிறகு மொற்றைச சேவகப பிராணை நோக்கி

மன்னவ னவனயா ரென்னச சாமந்தன வணங்கி யைய

இன்னவா சேனை வெள்ளத் தியாரையென றறிவ தெனருன.நந

அவரையிவ கழைத்தி யென்று னரசனறன வழிச்செல வார்போற்

கவயமிட டவரும் போந்தரா காவலன களிகூந தம்பொன

நவமணிக கலன்பொன னுடை நலகிஞ னுள்ளத் தனபு

தவறிலான பெருட்டு வாங்கித் தரித்துத்தன றமாக்கு மீந்தா.

ஆயநதவெம பரிமாத தூண்டி யைங்கதி நடத்திக் காட்டி

ஏய்ந்ததஞ் சேனை வேளளத் தெயதின ரெயது மெலலை

வேயந்ததராச சேதிராயன வேடடைபோயப புலிகோட் பட்டு

மாயந்தன னென்றே ரொற்றன வேந்தனமுன வந்துசொன்ன.உள

முரசதி ரனிக நோக்கி முகமலாந துவகை பூத்த

அரசனு மனிக வேந்தற களவிலசீத் தலைமை யோடும

வரிசைகண மிதப்ப நலகி வந்துமெயக காட்டுத் தருது

பரசிய பதாதி தத்தம் பதிபுகச செலுத்தது கென்றுன

நஅ

அறைந்தவார் கழற்காற சேனை காவல னனிகந தத்தஞ்
சிறந்தசே னூட்டிற் செல்லச் செலுத்துவான போன்று நிற்ப
நிறைந்தநான மாடக கூட னிருத்தனந நிலைநின் றுங்கே
மறைந்தனன மனிதத் வேடங் காட்டிய மறவ ரோடும் நடக்

கண்டனன பொருநை நாடன வியந்தனன கருத்தா சங்கை
கொண்டனன் குறித்து நோக்கி யீதுநங் கூடன மேய
அண்டாத்ம பெருமான செய்த வாடலென றெண்ணிக கண்ணீர்
விண்டனன புளகம் பேராபப் மெய்யனபு வடிவ மாணுன சய

தனக்குயிராத துணையா நின்ற சாமந்தன றனை நோக்கி
உனக்கெளி வந்தார கூட லுடையநா யகரே யென்றால்
எனக்கவ ராவார நீயே யென்றவற கியாவு நல்கி
மனக்கவல பினறி வாழ்ந்தான மதிவழி வந்த மைந்தன். சக

ஆகச் செய்யுள்—களாச.

முப்பத்தொன்றாவது உலவாக்கிழியருளியபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அடியார பொருட்டுப் பரிவபவ ராகிச செழியன் காணவிடைக
கொடியார வந்து மெய்ககாடகெ கொடுத்த வண்ண மெடுத்துரைத்துங்
கடியார கொன்றை முடியாரக கன்னி நாடன நனக்கிசைந்த
படியா லுலவாக கிழிகொடுத்த படியை யறிந்த படிபகாவாம க

வளளல குலகூ டணனறிநகங் வாரந தொடுத்துச சிவதருமம்
உள்ள வெல்லாம வழாதுநோற ரொழுதும் வலியாற நன்னாட்டில்
எள்ள விலலா வேதியரை யிகழ்ந்தா னைணை மழைமறுத்து
வெள்ள மருக வளங்குனறி வினைவஃ கியது நாடெல்லாம உ

அறவோ ரெல்லாம நிரப்பெய்தி யாகங் கிடந்த நூலன்றி
மறைநூ லிழநது முனிவேளவி வாறோ வேளவி தென்புலத்தின்
உறைவோ வேளவி யிழந்திழந்த தொழில்செய தாறநூ துயாவளப்பான்
புறநா டணைந்தார பசியாலே புழுங்கி யொழிந்த குடியெல்லாம.ங

எநநா டணைவோ மெனவிரங்க விரங்கி மதிககோன மதிநாளிற்
பொன்னாண முளரித் தடங்குடைந்து சித்திக் களிற்றைப் பூசித்துத்
தன்னா தரவாற கயற்கண்ணி தலைவன றனை யருச்சித்து
முன்னா விழநது கரமுகிழ்த்துப் பழிச்சி மகிழநது மொழிகினறன.

அத்த வுலகி லுயிராகதுயிரீ யலலை யோவவ வுயிரபசியால
எயத்த வருத்த மடியேனை வருத்து மாறென யானீட்டி
வைத்த நிதியந தருமத்தின வழியே சென்ற தினியடிகள்
சித்த மலாந்தென னிடுமபைவினை தீரவருடகண செய்கவென. ரு

கோளா டரவ மரைக்கசைத்த கூடற பெருமான குயிரககும்
ஆளா மரசன நவறுசிறி த்கங்கொண டத்தை திருச்செவியிற்
கோளா போல வாளாதே யிருப்ப மனையிற் கிடைத்தமலன்
தாளா தரவு பெற்றினைநது தரையிற் கிடநது துயில்கினறன க

ஆங்கண் வெள்ளி யமபலத்து ளாடு மடிக ளவனகனவிற
சங்கக குழையும் வெண்ணீறுஞ் சரிகோ வணமுந் தயங்கவுரன்
சிங்க நா தங் கிடைந் தசையச சித்த வடிவா யெழுந்தருளி
வெங்கண் யாணைத் தென்னவாகோன முன்னின் நிதனை வினம்புவா.

ஏடா ரலங்கல வரைமாப வெம்பா லென்று மனபுடைமை
வாடா விரத் விழுசெசுவ முடையாய வைய மறங்கடிகுந்
கோடா தளிக்குஞ் செங்கோனமையுடைய யுனக்கோ குறையுன
வீடா வளஞ்சோ நாட்டிநாளாவெளவிக செல்வமருகியதால். அ

மறையே நமது பிழிகையா மறையே நமது பாதுகையாம
மறையே நமது வாகனமா மறையே நமது தூபுரமாம
மறையே நமது கோவணமா மறையே நமது விழியாகும
மறையே நமது மொழியாகு மறையே நமது வடிவாகும. கூ

வேதந் தானே நமதானைச் சத்தி வடிவாய விதிவிலககாய்ப்
போதங் கொளுத்தி நிலைநிறத்திப் போகங் கொடுத்துப் பலலுயிரகும்
பேதஞ் செய்யும் பிணியவிழத்தெம் பிரியா வீடு தருவதுதேன
நாதஞ் செய்யுந் தாவேந்தே நமது செங்கோ லதுவாகும். டி

அநத் மறைக டமக்குறுதி யாவா ரநதூல வழிகலிரோய
சுநத் மகத்தீ வளாததெம்பாற் சுநதை செலுத்து மந்தனரால
இநத் மறையோரோ வேளவிமழைக் கேது வாகு மிவாதமமை
மைநத் விகழ்நது கைவிட்டா யதனுன மாரி மறுத்தனரூல கக

முமமைப் புவனங் கருமுயய முததீ வேடகு மிவாதமமை
நமமைப் போலக் கண்டொழுகி நாளு நாளு வளம்பெருக்கிச்
செமமைத் தருமக் கோலோச்சித் திகிரி யுருட்டி வாழதியென
உமமைப் பயன்போ லெளிவந்தா ருலவாக் கிழியொன றுதவுவா.

இநதக் கிழிப் பிலெத்துணைப்பொன னெடுத்த வழங்குந் தொறநாங்கன்
தநத் வளவிற குறைபாத் தனமைத் தாகு மிதுகொண்டு*
வநத் விலம்பா டகற்றென்று கொடுத்து வேந்தன மனக்கவலை
சிந்தத் திருநீ ரதுசாத்தி மறைந்தா னையா திருவுருவம். கங

கண்ட கனவு நனவாகத் தொழுதா னெழுந்து கௌரியாகோன
அண்டா பெருமான் திருவடிபோ லம்பொற் கிழியை முடித்தலைமேற்
கொண்டு மகிழ்ச்சி தலைசிறப்ப நினரோ முகூததங் கூத்தாடித்
தண்டா வமைச்சா படைத்தலைவா தமக்குங் காட்டி யறிவித்தான்.

செங்க ணரிமான பிடாசுமநத தெயவ மணிப்பூந தவிசேற்றிச்
சங்க முழங்க மறைமுழங்கச சாநநந திமிநது தாதொழுகத
தொங்க லணிநது தசாங்கவிரைத தூப நறுநெய்ச சுடாவளைத்துக்
கங்கை மிலைநத கடவுளெனக கருதிப் பூசை வினைமுடிததான கரு

அடுத்த வணங்க வலஞ்செயநிட் டம்பொற கிழியைப் பொதிநீக்கி
எடுத்து முததீ வினைஞாகும யாகந களுக்கும் யாவாகும
மடுத்து நாளும் வரையாது வழங்க வழங்க வடியார்க்குந
கொடுக்கக் குறையா வீட்டினப் மாயிற றையா கொடுத்தகிழி கசு

ஆய பொதியில விளைபொன்னு* லசம்பு செயது விசம்பிழிநத
கோயி லதனை பகம்புறமுந குயினு ஞானக கொழுந்தனைய
தாயி லறுகாற பீடிகைவான றடவு கொடிய நெடியபெரு
வாயில பிறவு மழகெறிப்ப வேய்ந்தான மறையின வரம்பறிந்தான.

முநதிக குறையா நிதிககடலை
முகநது முகநது நாடோறுஞ்
சிறதிக குலபூ டணககொண்ட
தெயவ தருமப் பயிர்வளாப்பப்
பநதித திரைமுந நீாமேகம்
பருகிச சொரியப் பலவள னும
நநதிக கன்னி நாடளகை
நகாபோற செலவந தழைத்தனறே.

கஅ

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வையா கரணாக ணையா யிகாமறை
வல்லோர மறைமுடி சொல்லாய்வோ
மெய்யா மிருதிகள பொய்யா விரதிகள
வேளவித தழலகளை வாழவிப்போ
பையா டரவணி யையா னன்னுரை
பகாவோ ருலகிய லகலவோரகள
எய்யா னுறைதவி ணையா தளகைய
தென்னப் பொலிவது தென்னாடு.

கங்

ஆகச செயயுள்—கஎஉந

முப்பத்திரண்டாவது வளையல்விற்றபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வேதந் தனது வடிவென்று விண்ணின றிழிந்த விமானமறைக
கீதன செழியன றனக்குலவாக கிழிந்த தளித்த வழியிதுவப
போதங் கடந்த பொருளவணிகப் புத்தேண மாட மணிமறுகு
பாதந் தடவ நடந்துவளை பகாந்த பரிசு பகாகிறபாம். க

இறைவன குலபூ டணனறிகிரி யிவவா றுருட்டு நாணமுனனாட்
சிறைவண் டறையுந் தாருவன தெய்வ முனிவா பன்னியாதந்
நிறையன்றளது*காட்டுகென நெடியோன மகனைப் பொடியாகும்
அறவன ருளோ காபாலி யாகிப் பலிகுரு வருகின்றன. உ

வேத மசைக்குங் கோவணமு மெய்யி னீறு முள்ளாளக
கீத மிசைக்குங் கனிவாயு முள்ளே நகையுங் கண்கிணிகுழ
பாத மலரும் பாதுகையும் பவிகொள கலனுங் கொண்டிரதி
மாதா கணவன† றவவேட மெடுத்தா லொத்து வருமெலலை டு

விள்ளுங் கமலச சேவடிகுழ சிலம்பி னெலியு மிடறதிரத
துள்ளுங் கீத வொலியுங்கைத் துடியி னெலியுஞ் செவித் துளைகண்
டுள்ளம் பிளந்து நிறைக்கோந்தீத தொல்லை வருமுன வலலியாகள்
பள்ளங் கண்டு வருபுனலபோற் பவிகொண்டிலின புறம்போந்தார். டு

[ஊ. வேறு]

ஐயங்கொண டணைவா ரையா பரிகலத் லைய மனறிக
கையம்பொன வளையும் பெய்வா கருத்துநா ணனறிக காசு
செய்யும்பொன மருங்கு னாணு மிழப்பாவேள சிலையம் பனறிக்
கொய்யுந்தண மலாகக் கணம்புங் கொங்கையிற சொரியச சோரவார். டு

மடமயி லணையா ரெங்குள வளையினைத் தருதி ரென்றா
கடலவிட மயினு னுங்குள கந்தரத் துள்ள தென்றன
தடமதிக கொம்ப னாரெங் கலையினைத் தருதி ரென்றா
முடமதி மிலைந்தா னுங்கண முகமதி யிடத்த தென்றன. டு

(பா - ம்) *சிறைவனறளது. †மாது கணவன.

இடையறிந் தெமமைச சோமி னென்றன ரிளைய ரொங்கோன
கடலமு தனையீர் நுககட கிடையினிக காணு தென்றன
மடநலா ரஃதேற பண்டை வண்ணமீந் திலலிற் செலல
விடையளித தருணமி னென்றா வேலைபுக குறங்கு மென்றன எ

நங்கையா கபாலிக கென்று நடுவிலை போலு மென்றா
நகண னடுவி லாமை நுமமனோக கடுதத தென்றன
மங்கையாடிக ணெஞ்சம வலியகற் போலு மென்றா
கொங்கலா கொன்றை யானுங் கொங்கையே வனகலென்றன.அ

காதுவே லன்ன கண்ணா கங்கைகீர் சுமந்த தேதுக
கோதுமி னென்றா நுமபா லுண்பலி யேற்க வென்றன்
ஏதுபோ லிருந்த தைய னிசைத்தசெப பென்றா ரீசன
கோதுறு வழதன் னீர்நுங் கொங்கைபோ லிருந்த தென்றன கூ

கறுத்ததை யெவன கொலைய கந்தர மென்றா வேலை
வெறுத்தவன மாரி பெய்தற் கென்றன விழியால வேலை
ஒறுத்தவா யாவ தென்றி ருத்தர மென்றா கூறறைச
செறுத்தவன நென்பா னினறு நோக்கினுற் றெரிவ தென்றன் ய

செக்கரஞ் சடையான கண்ணிற மமுருந்த தெரிய நோக்கி
இக்கொடி யார்போற் கண்ணு னெமமையு மிருத்தி ரென்றா
நக்கனுந் தனையன் னாகண னிடைக்கண்டு நகைத்து நமமின
மிககவா நுகக னுள்ளார விழித்தவாக காணமி னென்றன கக

அஞ்சலிப போது பெய்வா சாணமென றடியில விழ்வா
தஞ்செனத் தளிராகை நீட்டித் தழுவிய கிடைக்குந் தோறும்
எஞ்சுவா னெஞ்சா தேத்தி யெதிர்மறை யெட்டுந் தோறும்
வஞ்சனு யகலவான மையல வஞ்சியாக கணிய னுமோ கஉ

அடுத்தெமைத் தழாதி ரேனீ ரவிழத்தழுக கலையை மீள
உடுத்திமி னுமபால யாங்கண மையனோ யுழப்ப நோக்கிக்
கடுத்தெமா முனியா முன்னங் கழறறிய வளையுங் கையில்
எடுத்திடு மென்றா நாளை யிடுதுமென நேகினுனே ககஉ

பிள்ளைவெண் டிங்கள் வேய்ந்த பிரானகொண்டு போன நாணும்
உள்ளமு மீட்க லாற்றா துயங்கினா கலையுஞ் சங்குந்
துள்ளவைங் கணையான் வாளி துளைப்பவெம பசலை யாகங்
கொள்ளைகொண் டுணை நின்ற ரநிலை கொழுநா கண்டார். கச

பொய்தவ வடிவாய் வநது நமமனைப பொன்னி னன்னா
மெய்தழை கறபை நாண வேரொடுங் களைநது போன
கைதவன மாடக கூடற் கடவுளென றெண்ணித் தேர்ந்தார
செய்தவ வலியாற கால மூனறையுந் தெரிய வல்லார கரு

[ஹே வேறு]

கற்புத திரிந்தார தமைநோக்கிக் கருத்குத் திரிந்தா நீராழி*
வெறுபுத திரிந்த மதிற்கூடன மேய வணிகா கன்னியராயப
பொறுபுத திரியா தவதரிப்போ போமென றிட்ட சாபங்கேட்
டற்புத திரிந்தா ரெங்களுக்கீ தகலவ தெப்போ தெனமுனிவா.

அநத மாட மதுரைநகர கரசா கியசுந தரககூடவுள
வநது நுமமைக கைதீண்டும வழியிச சாபங் கழியுமெனச
சிறதை தளாநத பன்னியருந் தெனனா மதுரைத் தொன்னகரிந்
கந்த முலலைத் தாவணிகா காதன மகளி ராயப்பிறந்தார. கஎ

வளாநது பேதை யிளமபருவ மாறி யலகுற புடையகன்று
தளர்ந்து காஞ்சி மருங்கொசியத் ததுமபி யண்ணா தருமபுமுலை
கிளாநது செல்லும பருவத்திற கிடத்தா ராக விப்பானமண
அளநத் விடையான வநதுவளை பகரும வண்ண மறைகிறபாட கஅ

கங்கை கரநது மணிகண்டங் கரநது றுத்தகண கரந்தொருபால
மங்கை வடிவுங் கரநதுழையு மழுவுங் கரநது மழவிடையூர்
அங்க ணமுகா வளைவணிக ராகி யேன மளநதறியாச
செங்க மலச்சே வடியிரண்டுந் திரைநீர் ஞால மகளாகூட கக

பண்டு முனிவா பன்னியாபாற

கவாநத வளையே பட்டுவடங்

கொண்டு தொடுத்து மீண்டவாககே

யிடுவே மெனுமுட கோளினாபோற

றொண்டா தொடுத்த வைவண்ணத்

துணாததார போலத் தோளசுமந்து

மண்டு வளையை விலைபகாந்து

வணிக மறுகில வருகின்றார

உய

மன்னு மறையின பொருளுதைத்

மணிவாய திறநது வளைகொணமின

என்னு மளவிற பருவமுகி

விமிழின னிசைகேட டெழுமயிலபோற

முன்னு மணிமே கலைமிழற்றத்
தூய வணிக குலமகளிர்
மின்னு மணிமா ளிகைநின்றும்
வீதி வாயிற் புறப்பட்டார்.

உக

வளைக ளிடுவா ரெனத்தங்கண்
மனமெல் லாந்தம புடையொதுங்கத்
தளைக ளிடுவார் வருகின்றா
தம்மைக் கொடமை வெம்முலையார்
துளைக ளிடுதிங் குழலிசைபோற
சுருடபு பாடக் கருங்குழன்மேல்
விளைக ளொழுக றுடங்குவரு
மின்போ லடைந்து கண்டார்கள்.

உஉ

கண்ட வடிவாற் றிளைப்பதற்குக்
கழிபே ரன்பு காதல்வழிக்
கொண்டு செல்ல வொருசார்தங்
குணனா நாணமுத னான்கும்
மண்டி மொருசார் மறுதலைப
மனமு முழன்று தடுமாற
அண்டர் பெருமான் விளையாடற்
கமையச் சூழ்ந்தா ரமுதனையார்.

உங

[வேறு]

இரங்குமே கலைசிலம் பன்றி யேனைய
விரும்பிய குழைதொடி மின்செய் கண்டுகை
மருங்கிறச் சுமப்பினும் வளைகைக் கில்லெனின்
அருமபிய முலையினுர்க் கழகுண் டாகுமோ.

உச

செல்வநல் வணிகரெஞ் செங்கைக் கேற்பன
நல்வளை தெரிந்திடு மென்று நாய்கர்முன்
வல்வள ரிளமுலை மகளிர் மின்னுமிழ்
கல்வளர் கடகமென் காந்த ணீட்டினார்.

உரு

பண்டருங் கிளவியங் கயற்கட் பாவைகைத்
தண்டளிர் பற்றிய தடக்கை மாதர்கைம்
முண்டகம் பற்றியே முகிழ்த்துப் பல்வரி
வண்டு க ளேற்றுவார் மைய லேற்றுவார்.

உசு

புகவ வுனுவை புடைத்து மீளவந்
தெங்களுக கிடவிலை யிடுதி ராலெனக
கொங்கவழி பைங்குழ லெருத்தங் கோட்டின
றங்கா நீடுவா ராசை நீடுவா.

உ௭

எமக்கிடு மெமக்கிடு மெனப்பின பற்றியே
அமைத்தடந் தோளினு ரனங்கன பூங்கனை
தமைத்துனை படுத்தவோ சராபி லாமையாற
கமைப்புறு நாணமுதற காப்பு நீங்கினா

உஅ

முன்னிடு வளையெலாங் கழல் முன்புகுழந்
தினனவை பெரியவே ற்டுமென ற்டடபின
அன்னவு மனையவே யாக மீளவந்
தினனமுஞ் சிறியவா விடுமென தோதுவா

உக

பின்னிடு வளைகளுஞ் சரியப் பேதுறு
முன்னெனா குறுகிநீர் செறித்த மொயவளை
தன்னெடு கலைகளுஞ் சரிவ் தேயென
மின்னென துடங்கினா வேனெ டுங்கனா

ஙஉ

இவவளை போலவளை* யாமுன கண்டிலேம
மெயவளை வணிகிரிவ வரிய வெளவளை
எவவயி னுள்ளவின் றினிய வாசியெம
மெய்மமயிர் பொடிப்பெழ† வீக்கஞ் செயதவே,

ஙக

நாளையும வளையிட நண்ணுமிங் கெனபா
கோளவளை விலையிது கொண்டுபோ மெனபா
வாளவிழி யோபினுள வாங்கிக் கோடுமென
றாளரி யேறனு ராடிப் போயினா

ஙஉ

போயின வணிகாதம் புடையின மின்னெனப்
பாயின மகளிரும் பலருங் காணமுன
மேயின விண்ணிழி விமானத் துள்ளொளி
ஆயின திருவுரு வாக்கித் தோன்றினா.

ஙங

மட்ட மப்பு கோதை யாமுன வளைப் காந்த வணிகாதம்
பட்டி சைந்த வலரு னங்கை பாக ராகு மெனவிபந்
துட்ட துமபு முவகை வெள்ள முறறெ முந்த குமிழிபோற
கட்ட துமபு புனலி லாழநது களிய டைந்த நகரொலாம்.

உருவி லாளி யுடல பொடித்த வொருவா கூட விருவரான்
 மருவி லாதி ருககை தொட்டு வளைசெ றித்த நீமையாற்
 கருவின மாத ராகி நாயகா கனனி மாரகண மினனுவேற்
 பொருவில் காளை யெனவ ரம்பில புதலவ ரைப்ப யந்தனர். கூடு

பிறந்த மைந்த ரளவி றந்த பெருமை கொண்ட பெருமிதஞ்
 சிறந்த வீர மாற்ற லேற்ற திறலபு னைந்து வைகினா
 மறந்த துமபு வேனெ டுகண வணிக மாதா சிறி துநாள
 துறந்த ரனற னருள டைந்து துணைய டிக்கண் வைகினா. நூ

ஆகச் செய்யுள்—களிக

முப்பத்து மூன்றாவது அட்டமாசித்தியுபதேசித்த படலம்

[எழுசீரடியாசிரிய வீருததம்]

கொத்தி லங்கு கொணறை வேய்ந்த கூட லாதி ஙாடநீள
பத்தி யமபொன மறுக ணைநது வளைப கர்ந்த பரிசுமுன
வைத்தி யமபி னாமி யகக மாதா* வேண்ட வட்டமா
சித்தி தந்த திறமி னித்தெ ரிந்த வாறு செபபுவாம.

க

மினன லங்கல வாகை வேலவி முப்பெருங் குலத் தினிற
றெனன வனற னானே நேமி திசையெ லாமு ருட்டுநாள
முன்னை வைக லாழி தோறு மோங்கு மொய்வ ரைக்கணை
மன்னு தனப ராரை† யால நிழனம ருங்கு மறைமுதல

உ

அடுபப மாசில வெள்ளி வெறபி னருகி ருக்கு மரகதங்
கடுபப வாம மிசை யிருநது கனக வெறபன மகளெனும
வடுபப டாத கறபி னாணம டித்து வெள்ளி லைச்சருள
கொடுபப நேச மூறு போக குரவ னகி வைகினுன

ங

பிருங்கி நந்தி யேழு தற்பெ ருந்த கைக்க ணத்தரும
மருங்கி ருந்த சனக னாதி மாத வத்தா நாலவரும
ஒருங்கி றைஞ்சி யுண்ண வுண்ண வழுத மூறு சிவகதைக
கருமப ருந்த வாய்ம லாநது கருணை செய்யு மெல்லவாய

ச

பௌவ மூழ்கு சூத டிந்த பால னுக்கு முலைகொடுத
தெய்வ மாய வினைக டீரி யகக மாத† ரறுவருந்
தெய்வ நீறு முழுத ணிரநது செய்ய வேணி கண்டிகைச
சைவ வேட மாதவந தரித்து வந்து தோனறினா

தி

மந்தி ரச்சி லமப லமபு மலர டிக்கண் வந்திசெய்
தெநதை யட்ட சித்தி வேண்டு மெங்க ளுக்கெ னத்தொழா
அந்த ளிராகை யவரி ரப்ப வண்ண றன்ம டித்தலந்
தந்தி ருக்கு மாதை யங்கை கூட்டி யீது சாறறுமால்

ஈ

[அழசாடியாசிரியவீருததம்]

அலாபசம பொலங்கொம பன்ன வணங்கிவ ணிறைவா லெங்கும்
மலாபரா சததி யாகி மகேசையா யணிமா வாதிப
பலாபுகழ் சித்தி யெட்டும பணிர்துகுற நேவல செயயுஞ்
சிலதிய ராகிச் சூழ்ந்து சேவகஞ் செய்ப வைகும் எ

இவனாரீர் சிந்தித தானமுன னீட்டிய வினையை நீக்கித
தவலருஞ் சித்தி யெட்டுந் தருமெனக கருணை பூத்துச
சிவபரஞ் சோதி யெட்டுச சித்தியுந் தெளிததல செய்தான
அவரது மறந்தா ருமமை யாழ்வினை வலத்தான மனனே. அ

செழுமதிப பிளவு யேயநத தேவுமக குற்ற நோக்கி
முழுமதி முகத்தி னுரை முனிந்துநீர் பட்ட மங்கைப
பழுமா முதலஞ் ஞானப பாரையாயக கிடமி னென்னக
கழுமலுற நவாநாழந் தென்று கழிவதிச சாப மென்றான். கூ

இப்படிசு கருங்க லாகிக கிடத்திரா யிரமாண டெல்லைக
கப்பற மதுரை நினறு மடுததுமைத் தொடுதத சாபத
துப்பற நோக்கி னுங்க டொல்லுரு நலகிச சித்தி
கைப்படு கனிபோற காணக காட்டுதும் போதி ரென்றான். டி

[வஞ்சித்துறை]

கொடியனாக ளறுவரும
நெடியவானி மிரந்துகா
படியுமபட்ட மங்கையால
அடியிறபாறை யாயினா. கக

ககிரகலம்பெய காட்சிபோல்
உகிரபழத்தி னுடலெலாம
புதைபடக கிடந்தனா
மதாரித தடங்கனா கஉ

பருவமா யிரங்கழிந்
தொருவமாட மதுரையென
குரவெண்ண குணத்தினுன
திருவுளந் திருமபினுன. ககஉ

தன்னதிச்சை கொண்டதோர்
இன்னருட் குரவனுப்
அந்நெடுங்க லாயினார்
முன்னாவநது தோன்றினான். ககச

இருட்டதும்பு கோதையாரா
மருட்டதும்பு வினைகெட
அருட்டதும்பு கண்ணிறை
றெருட்டதும்பு நோக்கினுன.

கரு

அடிக்ஞைக்க வம்புயங்
கடிகொணையதல காந்தளபைங்
கொடிகொணமுலலை குமுதமேற
படியபூத்த பாறையே

கங்

தாகக்கவேத கதநீரும
பாககமுற்ற பொன்னென
நீக்கமற்ற விருணமல
வீக்கமற்று விட்டகே

கள

நிறையுமனபெ னுநந்தி
பொறையெனுங் கரைகடந்
திறைவனினை ருடகடற்
றுறையினவாய மடுப்பவே

கஅ

எழுந்திறை யடிகக்கணை
அழுந்துநேச மொடுதவக
கொழுந்தனாக ளறுவரும
விழுந்திறைஞ்சி னாரேரோ.

கக்

குமரற்கூட்டு மிளமுலை
உமையொப்பபாக்கள சென்னிமேல
அமலசசோதி யங்கையாங்
கமலப்போது சூட்டினுன

உடு

சித்தியெட்டு மநலரா
புத்தியிற கொளுந்தவே
கைத்தலத்தில வைத்ததோரா
முத்தெனத் தெருட்டுவான.

உக

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அணிமா மகிமா விலகிமா
வரிய கரிமா பிராததிமலப
பிணிமா சுடையோராக கடைவரிய
பிராகா மியமீ சத்துவமெய
துணிமா யோகாக கௌரியவசித்
துவமென றெட்டா மிவையுளக்கண்
மணிமா சறுத்தோரா விளையாட்டின்
வகையா மவற்றின மாபுரைப்பாம.

உஉ

அறவுஞ் சிறிய வுயிர்தொறுநதான் பரமகாட்டை யணுவாய்ச்சென்
 றுறையுஞ் சிறுமை யணிமாவா முவரி ஞால முதன்மேலென்
 றறையுஞ் சிவாநத மாறாறு முளளும் புறனு மகலாதே
 நிறையும பெருமை தனையன்றோ மகிமா வென்னு நிரம்பியதூல.

இலகு மேரு பாரமபோ விருக்கும யோகி தனையெடுத்தால
 இலகு வான பரவணுபபோ* விருப்ப திலகி மாவாகும்
 இலகு வான பரவணுபபோ விருக்கும யோகி தனையெடுத்தால
 இலகு மேரு பாரமபோ விருப்ப தன்றோ கரிமாவாம் ௨௪

பிலத்தி விருநதோ நயனுலகிற புகுதன மீண்டும் பிலமடைதல்
 பலத்தின மிகுநத பிராததியதாம் பரகா யத்தி னண்ணுதலவான்
 புலத்தி னியங்க விசசித்த போக மீனைததூந தானிருக்குந
 தலத்தி னினைநத படிவருதல பிராகா மியமாந தவககொடிநீர

விண்ணி லிரவி தன்னுடம்பின வெயிலா லனைததும் விளக்குதல்போல்
 மண்ணி லுளவாம் பொருளபலவுந கால மூன்றும் வானத்தின்
 கண்ணி லுளவாம் பொருளுநதன காயத தொளியா விருநதறிதல்
 எண்ணி லிதுவுமறையொருசார பிராகா மியமென நியமபுமால்.

ஈச நெனமுத தொழிலுநதன னிசசை வழிசெய தெழுபுரவித்
 தேசன முதற்கோள பணிகேட்பத திகழவ தீசத துவமாகும்
 பூச லவுணா புளவிலங்கு பூத மனிதா முதலுலகும்
 வாச வாதி யெண்மருநதன வசமாக கொள்கை வசித்துவமாம்.

எமமை யுணாநத யோகியாக
 ளிவறறை விரும்பா ரெனினுமவா
 தமமை நிழலபோ லடைநதுலகாக
 கனையா பெருமை தனையுணாததும்
 செமமை யுடைய விவையெனனச
 சித்தி யெட்டுந தெளிவெய்தக
 கொமமை முலையா ரறுவருக்குந
 கொளுத்தி னுனெண் குணசசெலவன ௨௮

[ஷு வேறு]

தேவதே வுபதே சித்த சித்தியைச சிலம்பன செலவி
 பாவனை வலத்தா னனகு பயின்றுவான வழிகொண் டேகிப
 பூவலா கதுப்பி னல்லா ரறுவரும் புரமூன றட்ட
 காவலன் விரும்பி வைகுந கயிலைமால வரையிற புக்கார. ௨௯

ஆகச செயபுள—தளவு

முப்பத்துநான்காவது விடையிலச்சினையிட்டபடலம்

[எழுசீரடியாசிரியவீருத்தம்]

சநது சூழ்மல யச்சி லம்பா தவடிபு ரிந்த வியக்கிமாரக
கந்த நாலிரு சித்தி தந்த தலைந்த நைதன தடிதொழா
வநது மீளவள வனபொ ருட்டு வடாது வாயிற் றந்தழைத்
தநது சேகரன விடையி லச்சினை யிட்ட வாறுவி ளம்புவாம் க

தோடு வெட்டி மலைத்து வாளவிதிர்
துணைவிழிக்குயி விளமுலை
கோடு வெட்டிய குற்கொண மேனியா
குடிக்கொண மாநகா கடிக்கொளபைந
காடு வெட்டிய காரணக்குறி
காடு வெட்டிய சோழனென
தேடு வெட்டிய வண்டு சூழ்பொழி
லெயில்கொள கச்சியு ளானவன

௨

உத்த மச்சிவ பத்த ரிறபெரி துத்த மனபுது விரைகலன
மித்தை யெனறுவெணீறு கண்டுகை யார மெனறணி மெய்யினுன
ரித்த வேத புராண மாதி நிகழத்தி டுப்பொருள கணனுதல
அத்த னேபர தத்து வப்பொரு ளெனற ளந்தறி கேளவியான

அங்க மாறொடு வேத நானகு மறிந்து மெயப்பொரு ளாயநுளஞ்
சங்கை கொண்டனு தினம ரனபுகழ் சாற்று சைவபு ராணனுல
பொங்கு மின்சுவை யமுத தனசெவி வாய்தி றந்து புகட்டியுண்*
டெங்க னாயக னடியி னைக்க கணிந்து மனபு கருத்துளான ச

முகக னாயகன முப்புரத்தை முனிந்த நாயகன மங்கையோர
பகக நாயகன மிக்க வானவா பரவு நாயக னரவணிச
சொக்கர் நாயக னுடனுஞ் செவி யானமு கந்து சுவைதருந்
தக்க பாலொடு தேனக லந்துத ருக்கி யுண்பவ னுயினுந்

நு

(பா - ம.) *புகட்டவுண்டு.

(பா - ம.) †அரவணி சொக்க. ‡சுவைதருந்.

அங்க யற்கண் மடநதை பாக னடித்த லநதொழு மாசைமேற்
பொங்கி மிககெழு மனப னாய்மது ரேசன மின்னு பொலங்கழற்
பங்க யப்பத மென்று நான்பணி வேனெ னப்பரி வெய்தியே
கங்கு லிறையில வானக யற்புரை கண்ணி பங்கனை யுன்னியே. ஈ

அன்று செம்பியா கோம கன்கன வினகணே யருள வெள்ளிமா
மன்று ணினறவா சித்த ராயெதிர வநது மன்னவ நின்னுளத
தொன்று மஞ்ச லொருத்த னாகி யுருத்தி ரிருதுத னித்துவந
தின்று வநதனை செயது போதி பென்பபு கன்றன ரேகினா. எ

கேட்டு வேர்தன விழித்து ணாநது கிளாநத வறபுத னாகியே
ஈட்டு சேனை யமைச்ச ளாரபிறா யாரு மினறி வழிகொளீஇ
நாட்ட முனறவ னும வாளகொடு நல்ல ருட்டுணை யாயவழி
காட்ட வனபெனு மிவுளி மேலகொடு கங்குல வாயவரு வானரோ.

கலலு மாரழ லத்த மும்பல கலுழி யுங்குண கண்கடற
செலலு மாநதி பலவும வானிமிர் கனன லுஞ்செறி செநநெலும
புலலு மாநில னுங்க ழிநது புறங்கி டக்கர டநதுபோய்
வலலு மாமுலை யாரக ணம்பயில வையை யநதுறை யெய்தினுனீ

குறுகு முன்ன ரகிராறு வையை கொதித்த கனகரை குத்திவோ
பறிய வனகனை முறிய விணொடாடு பைநத ருக்களை யுருதியே
மறுகி வெள்ள மெடுத்த லைத்தர மன்ன வனகரை தன்னினின
றிறுதி யிலவனைத்தொ ழற்கிடை யூறி தென்றஞ ரெயதுவான.

இழுதொ டஞ்சவை யமுது பொறகல னிட்டு னாதிரு கணகணீர்
வழிய வநது விலக கு வாரின வளைநத தாறு பகற்செயும
பொழுதெ மும்பொழு தோம றுகம விளைக்கு மேயிகல பூழியன்
வழுதி யன்றியும் வையை யுமபகை யான தென்று வருநதுவான.

வெள்ள நோக்கி பழுங்கு செம்பியன
மெலிவு நோக்கி விரைந்தெழீஇக
களள நோக்கி லகப்ப டாதவா
கணவு போலவ னனவிலவந
துள்ள நோக்குடை யனப ருக்கரு
ஞ்ருவ மாகிய சித்தாதாம
பள்ள நோக்கி வருமபெ ருமபுனல
வற்ற நோக்கினா பாதத்தரோ

வறநத வாறுக டநது வநது வடசுரு வாயிறி றநதுபோய்
நிறைநத காவலக டநது விதிக ணீநதி நேரியா வேநதனைச
சிறநத வாடக புனித பங்கய திபபி யபபுன லாடுவித
தறநத வாதறை சாம கண்டாத* மால் யம்புரு வித்தரோ கந

[அறுசீடியாசிரியவிருத்தம்]

வேமமைசெய் கதிகால† செம்பொன விமானசே கரத்தின மேய
தமமையும் பணிவித் தெண்ணில சராசர மனைத்து மீனற
அமமையந கயறக ணுளா மணங்கையும் பணிவித் துள்ளளு
செமமைசெய தினப வெளளத தழுத்தினா சித்த சாமி கச

எண்ணிய வெண்ணி யானகே யானபெற முடித்தாய போற்றி
பண்ணியன மறைக டேரூப பானமொழி மணுள போற்றி
புண்ணியா தமக்கு வேதப பொருளுரை பொருளே போற்றி
விண்ணிழி விமான மேய சுநதர விடங்க போற்றி கரு

எவவுட லெடுத்தேன மேனா னெண்ணிலாப பிறவி தோறும்
அவ்வுட லெல்லாம் பாவ மறம்பொருட டாக வனரே
தெவவுடல பொடித்தா யுனறன சேவடிக கடிமை பூண்ட
இவவுட லொன்றே யனரே வெனக்குட லான தையா கக

இன்னன பலவு மேததி யிறைஞ்சிப்பல வரமும் வேண்டும
மின்னகு வேலி னான வேநதரீ போநத வண்ணந
தென்னவ னறிநதா லேதஞ் செய்யுமென றூரத்தாக கணணி
மன்னனைச சித்த சாமி யுத்தர வழிகொண டேகா கள

மண்ணினை வளாக்கும் வையை வடகரை யளவு நண்ணிப
புண்ணிய ரீற்றுக் காப்புப புண்டர நுதலிற சாததி
உண்ணிறை கருத்துக் கேறப வுறுதுணை யுனக்குண டாகி
நண்ணுக வென்று பொன்னி நாடனை விடுத்தா மீண்டு. கஅ

[கலிவிருத்தம்]

காப்புச செயது‡ கதவில விடைக்குறி
யாப்புச செய்தமைத தீரஞ்சடைச சித்தாபோய்த
துாப்புச கைவரை சூழவட மேருவிற
கோப்புச செயதபொற கோயிலின மேயினா கக

கங்கு லினதருந கைக்குறைப பாணெனச
செங்கை நீட்டித் தினகரன ரோன்றலும்
எங்க ணாயக னிட்ட குறியறிந
தங்கண வாயி றிறப்பவ ரையுறு. உய

மறறை வாயிலகண மூன்றினும் வலலைபோய்
உற்று நோக்கினா தானெனன லொற்றிய
கொற்ற மீனக குறிபிழை யாமைகண்
டெற்றி தான்கொலென நேந்தனமு னெயதினா உக

போற்றி மன்னநம் பொன்னங் கயற்குறி
மாற்றி யுத்தர வாயிற கதவதில
ஏற்றி லச்சினை யிட்டவா யாரையென
றுற்றல வேந்த வறிகிலம் யாமென்றா உஉ

வையை நாடனும் வந்தது நோக்குறீஇ
ஐய வினனதோ மறபுத மாயையைச
செய்ய வல்லவா யாரெனத் தோகிலான
ஐய மெய்தி யகனமனை நண்ணினா உங

மறுத்த வுண்டியன மாமலாப பாயலை
வெறுத்த கனறரை மேற்பள்ளி கொள்ளவும்
பொறுத்த னனமுயின றுனிருட போழ்தினிற்
கறுத்த கண்டா கனவினிற கூறுவா, உச

மட்ட மமபிய தாதகி மாலையான
உட்ட துமபி யொழுகிய வனபினா
கட்டி லங்கெயிற கச்சியிற காடெலாம்
வெட்டி நம்புடை வித்திய பத்தியான, உரு

வந்து நமமை வழிபட வேண்டினா
இந்த வாயி றிறந்தழைத் தினனருள
தந்து மீள விடுததுப்பின றுட்கொளீஇ
நந்த மாலவிடை நாமபொறித் தேமெனா உசு

அருளி னானையந தேற்றி யகனறபின
மருளி னீங்கி மலர்க்கண விழித்தெழீஇ
வெருளி னானவெயாத தானவிமயி னுன்பல
பொருளி னாறுறுதித் தான்குல பூடணன், உள

வள்ள லன்புக கெளிவந்த மாணபுகண்
டுள்ள வுள்ளநின் றாற்றெழு மறபுத
வெள்ள முமபர மானந்த வெள்ளமுங்
கொள்ளை கொண்டுதன கோமனை நீங்கினான், உஅ

அனிய றுமனத தனபுடை யனபருக
 கெனிய ராடலை யாககும் வெளிப்படத
 தெனியு மாறு தெளிவித்துத் தனனைப்போல்
 விளிவிலா வினப வெள்ளத் தழுத்தினுன

உக

[கொச்சக்கலிப்பா]

கோடாத செங்கோலும் வெண்குடையுங் கோமுடியும்
 ஏடா ரலங்க விராசேந தீரற்களித்துத்
 தோடா ரிதழியான றுடகமலஞ் சூடிவான
 நாடா ளரசரிமை பெற்றா னரபதியே

ஙய

ஆகச்செய்யுள் கஅகஅ

முப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

சமபு மதுரைப் பரனிரவு
தனியே வருது தனைப்பணிந்த
வெம்பு கதிரோன மருமாளை
விடுத்து மீண்டு தாழிறுகி
அம்பொற கதவின விடைபொறித்த
தறைந்துந் தென்ன னடுபடைக்கு
வம்பு மலாதோய புன்றபந்தா
வைத்துக் காத்த வகைசொல்வாம.

க

தென்ன னரச புந்தரனேகால்
செலுத்து நாளிற காட்டறிந்த
மன்ன பின்னா வெளிப்படைபாயப்
போந்து போந்து மதுரைசன
பொன்னங் கமலத் தாளவணங்கிப்
போவான முன்னிப் பொரும்பொருநைக்
கன்னி நாடன கேண்மைபெற
விடுத்தான வரிசைக் கையுறையே

உ

பொன்னி நாடன வரவிடுத்த
பொலம்பூ ணுடை முதற்பிறவுங்
கன்னி நாடன கைகவாந்து
தானுங் கலக்குந் தொடாபினால்
உனன், வேறு கையுறையுயத்
துறவு செய்ய வுவப்பெய்திச்
சென்னி காதன மகடகொடுப்பா
னிசைந்தா னந்தச் செழியற்கு

ங

செழிபன றனக்கு வரையறுத்த
செய்தி கேட்டுச் செம்பிரானே
கழியன புடைய குலமகன்த
தானோராயக் கொளவான கருதியி

வழிவந தவறகுத தம்பியென
வநத வரச சிங்கமெனும்
பழியஞ் சாதான வஞ்சிததுப
பழனக காஞ்சிப பதிபுகுவான

சு

காஞ்சிப பதிமுன குறுகுமிளந
காவ லோனைக கடற்சேனை
தாஞ்சுற் றியவந தெதிரகொடுபோய்த
தனமுன றனககென றிருநதமகள
ஆஞ்சிற றிடையை மணமபுணாததி
யநத மருகற கரசநிலை
வாஞ்சித தரச புரந்தரனைப
பிடிக்க மதித்தான வனமெறிநதான.

ரு

[எழுசீரடியாசிரியவீருததம்]

மரும கனற னுடனெ முநது மாம னுன வளவாகோன
பொரும கனற சேனை யானை புடைநெ ருநக மதிவழித
திரும கனறன மேல மாததி றநகு றிதது முரசறைந
துரும கன்ற பலவி யமமொ லிபப வநது ளானரோ

சு

திரண்ட திரந்தெ முநது வநத செனனி சேனை தன்னகாக
கிரண்டு யோசனைபபு றத்தி றுககு முன்ன ரொற்றரால
தெருண்டு தென்னன மாட நீடு கூடன மேய சிவனதாள
சரணபு குநது வேண்டு கென்று சாரநது தாழநது கூறுவான்.

ஆன்று பாதி யிரவில வநது னடிப ணிநது தமியனாயச
செனற செனனி யெனனு நின்ன திருவ டிகக ணனபினுன்
இன்று மநநிலைய னாயெ நககு வேண்டு வனவிடுத
தொன்று கேணமை புரிசு வானு ளத்தி லொன்றை யுனனினுன்.

அறத்தி னுககு ளாகி யன்று நின்ற நீய வனசெயும
மறத்தி னுககு ளாகி யினறு வனமை செயவ தேயறப
புறத்தி னாபு ரம்பொ டிகக புண்ணி யாவெ நககரைந
துறைத்து வேண்டி னுன வேலை யுமபா நாத னருளினுல.

சு

மெயது றநத வாயமை யொன்று விண்ணி னினறு மண்ணலே
ஐது றங்குள சேனை யோடு மாக வதது நாளைநீ
எயதி வநத தெவவ ரோடெ திரநது ருதது நினறுபோர
செய்தி வென்றி நின்ன தாதல செயது மெனறெ முநததால. டி

காய வாணி செவிநுழைநத காலை வேந்த நிரந்திரன்
நாய ரூர டிக்கணை நயந்த வனபு முவகையும்
ஆய வேலை வீழ்நது தாழ்ந்த கன்று தனனி ருக்கைபோய்
மேயி னுனி மிரந்த கங்குல விடியு மெலலை நோக்குவான்.

கக

கழித்த கங்குலி விறவி சுரபு கணனி ழிகு முன்னரே
விழித்தெழுந்த சந்தி யாதி வினைமுடித்து வானநீர்
சுழித்த லமபு வேணி யண்ணைய பூசை செய்தெழீஇத
தெழித்தெழுந்த சேனை யோடு செருநி லத்தை நண்ணினான்.

அலைசி நந்த சலதி மீதொ ராறு செல்லு மாறுபோல
மலைசி நந்த நேர் வெறபன் மள்ளா சேனை வெள்ளமேற
கலைசி நந்த மதிநி நைந்த கணனி நாடு காவலான
சிலைசி நந்த சிறிய சேனை சென்ற லைத்து நின்றதே

கங

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

உருமு வன்ன குரவினா நுலவை யனை, செலவினா
வெருவு தீயின வெகுளியார வெடித்த வீர நகையினா
செருவின மான வணியினா சினைஇ மடித்த வாயினா
இருவா சேனை மள்ளரும் மெதிரந்து கைக லந்தனா,

கச

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மன்ற லந்தெரிய நேரி மலைய வன்ற மாகக்கலாந்
தென்ற லம்பொருபி னுன்றி ரண்ட நான்கு கருவியும்
மின்ற யங்கு செய்ய வேணி விடைய வன்ற நருளினால்
ஒன்ற னந்த மாக வந்து ருத்தெ திரந்து தோன்றுமால்.

கரு

தேரி னோதை கந்து கஞ்சி நிகு மோதை சொரிமதக்
காரி னோதை பேரி யங்கு நங்கு மோதை மறவாதம்
போரி னோதை வீரா தோளபு டைக்கு மோதை யோடுமுந்
நீரி னோதை யொன்றெ னக்க லந்தொடு நெகிர் நின்றதே.

கக

சிலைப யின்ற வீர ரோடு சிலைப யின்ற வீரரே
கலைப யின்ற வாள ரோடு கலைப யின்ற வாளரே
கொலைப யின்ற வேல ரோடு கொலைப யின்ற வேலரே
மலைப யின்ற மலல ரோடு மலைப யின்ற மல்லரே,

கங

கரியு கைத்த பாக ரோடு கரியு கைத்த பாகரே
பரியு கைத்த மறவ ரோடு பரியு கைத்த மறவரே
கிரியு கைத்த வலவ ரோடு கிரியு கைத்த வலவரே
ளரியு கைத்தெ திரந்த காலெ னக்க லந்து மலைவரால்.

கஅ

விடுக்கும் வாளி யெதிர பிழைப்பா வெயய வாளி யெயதுபின்
தொடுக்கும் வாளி விலலொ டுநது ணிப்பா பின்ன ணிப்பற
மடுக்கும் வாளி மாறபு தைப்ப வாங்கி மற்றவ வாளி*கொண்
டடுக்கு மேவ லாரை யெயத் டாப்பா கிள்ளி மள்ளரே. ௧௯

சேனை மாரி யிற்சாளு சொரிநது நினறு துளளுவார
ஆன வாளி யெதிரபி ழைத்தொ துங்கி நின்ற முற்சாங்
கூனல வாளி சிலையி றத்தொ டுத்தெ றிநது கூவுவார்
மீன கேத னத்து வேந்தன வீரா செனனி வீராமேல ௨௦

தறிநத தாட காநத செனனி தரையு றுண்ட வரையெனச
செறிநத தோள சரிநத தோ சிதைநத பலப டைக்கலம
முறிநத யானை கையி ருமு முங்கி வீழநத செம்புனல
பறிநத பாறு பாரி டங்குள பைத்த கூளி மொய்த்தவே. ௨௧

மடலி னீடு தார லங்கன மனனா சேனை யினனவா
றுடலி னீழ லடிய கத்தொ டுங்க வுமப ருச்சியிற
கடலி னீடு கதிரப ரப்பு கடவு ளெயது மளவுநின்
றடலி னீடி யிடைவி டாம லமரு முநத தாலரோ † ௨௨

அநத நாள் னைத்தை யுமம முக்க நின்ற வரனுதற
சினது தீயெ னக்க னன்று ருத்து நினறு தெறுதலால
எநத யாறு மற்றவ றப்ப விமப ரனறி யுமபரும
வெநது வான யாறும வறற வேனில வந்தி றுத்ததால ௨௩

மண்பி ளநது பிலது ழைநது வரைபி ளநது நிரையவாய்
எண்பி ளநது நின்ற பொங்க ரிலையு கப்பி ளநதுமேல
விண்பி ளநது பரிதி ரீடு வெங்க ரங்குள யாரையுங்
கண்பி ளநத முனறு வீசு கான லெங்கு மானதே ௨௪

[அறுசீரடிவாசிரியவிருத்தம்]

ஆயிடை யலகைத் தேரு மடைநதவா வெயாவு மனறித்
துயரீர வறநத வந்தச சுடுபுலந தோயநத காலும
மீயுயா மதிநி லாவும் வெயயவாயச் சுடுநல லோருந
தீயவா தமமைச சோநதாற நீயவ ராவ ரனரோ. ௨௫

வினைமத ஆறறு மாறி வெகுளியுளு செருக்கு மாறித்
துளையுடைக கைமமான றுங்கு நடையவாயச சாமபிச சோர்ந்த
உளாதரு மூழிக் காலி னோடுவாம புரவி யெயத்துத்
தள்ளாடையுடைய வாகித் தைவரு தெனறல போன்ற. ௨௬

காணலந தோமேற சூறைக காலெனும் பாகன ஹாண்ட
வேனிலவேந தேற்ச சீற் வெப்பமாம படைகள் வீச
மாரிலங் காவல பூண்ட மன்னவ ரிருவா* தங்கள்
தானையு முடைநது கண்ணீர் நசைகடச சாமபிற றனறே. ௨௭

இரக்கமில் கொடிய செலவா மருங்குபோ யிரப்பா போல
உருப்பமொண டிறைநகரு களளி நீழலபுக கொதுங்கு வாரும
தருக்கற ரிரப்பா லெயத்தோர தம்மினும் வறியா பாறசென
நிரப்பபோ லிலைநீந துக்க மாசிழ லெயது வாரும ௨௮

கொல்லிபம் பரிமான றேரின குறுநிழ லொதுங்கு வாரும
அலலிருள வட்டத தோலவெண் கவிகையு ளடங்கு வாருளு
செல்லிடம் பிறிது காணா வீரவான சென்றோர நின்ற
கலலுடர் னிழலசோ வாரு மாயினா களம் ரெல்லாம ௨௯

ஆயதோ ரமையந தன்னி லளவிலா வுயிரகரு மீன்ற
தாயனா துலைபோல யாக்கரு சமநிலை யாய கூடல
நாயனா செழியன றுனை நனநதலை வேத நாதகாற
பாயதோர தண்ணீர பந்தா பரபியப பந்தா நாப்பண ௩௦

புண்டர துதலுங் காதின் புறத்தணி மலரும் பா த
முண்டக மலாமே லொற்றைக கிண்கிணி முழக்குங் கசடியாப
புண்டதோ லுடையுங் கண்டோ ருள்ளமுங் கண்ணுங் கொள்ளை
கொண்டபுன னகையு முள்ளக கருணையின் குறிப்புந் தோன்ற.

அருமறை யகத்து ணினருங் கருந்தவ ராகி வேணிப
பொருபுனல பூரித தாங்கோர புண்ணியச சிரகந் தாங்கி
ஒருவருக கொன்றே யாகி யிலக்கருக கிலக்க மாகித
தருகுமம் புழையால் வாக்கித தணிததனா தண்ணீர்த தாகம்.

சுந்தரப புத்தேள வைத்த துறுமலா வாசத் தெண்ணீர்ப
பந்தாபுக கடைநது நன்னீர் பருகியெயப் பகல வாற்றல
வந்தபின் செழியன றன்றோ வளவனமே லேறிச சீறி
அந்தமி லனிகஞ் சிறித துமபைவேய்ந தடுபோர செய்தார.

கடலுடைந தெனனப் பொன்னிக காவலன றுனை சாய
மடலுடை வாகை வேயநது வளவனை மருக னோடும்
மிடலுடைத் தறுகட சேனை வீராவெங் கையாற பற்றி
அடலுடைக் கன்னி நாடாக் கரசனமுன கொண்டு போந்தார்.

கொடுவந்த வளவன றனனை கோப்பெருஞ் செழியா கோமான
 வடுவந்த தம்பி யோடு மாடநீள கூடன மேய
 கடுவந்த மிடறூர முனபோய விடுதெநதை கருத்தியா தெனன
 நடுவந்த நிலையான கோடப நாயக னிகழ்த்து மனனே நு

ஆறவன் யலலை யோவுன னகத்தினுக கிசைந்த செய்கென
 றிறைவன தருளால வானின றெழுமொழி கோட்டு வையைத்
 துறைவனு மறத்தி னுறறற சோழனைச் சிலமால் யானை
 மறவயப பரிபூண மறமும் வழங்கினுன விடுததான பினனா நசு

வளளறன றம்பி யென்னு மன்னவா சிங்கந தனனைத்*
 தள்ளருந தறுக ணணமைத் தருக்கறத் தானாள் செலவம்
 உள்ளன சிறிது மாற்றி யொதுக்கியெவ வுயிராகருந தாயாயப
 பள்ளநீ ரகலங் காத்துப் பலவளம் பழுகு வாமூர்தான நள

ஆகச்செய்யுள் - த அருகு.

முப்பத்தாறாவது

இரசவாதஞ்செய்தபடலம்

[கலி நிலைத்துறை]

வரதன மீனவன் படையிடை வந்துநீர்ப் பந்தா
விரத னாகநீ ராருத்திய வினையுரை செய்தும
பரத னூலிய னாடகப் பாவையா ளொருத்திக
கிரத வாதஞ்செய தருளிய வாடலை யிசைப்பாம

க

பருங்கை மாலவரைப் பூழியன பைந்தமிழ் நாட்டின்
இரங்கு தெண்டினைக கரங்களா லீரம்புனல் வையை
மருங்கி னந்தன மலாந்தபன மலாகடுயப் பணியப்
புரங்க டந்தவ னிருப்பது பூவண நகரம்

உ

எண்ணி லங்குறை சராசர மிலிங்கமென நெண்ணி
விண்ணி னாளகளுங் கோளகளும விலங்குவ தியாககைக்
கண்ணி னானகதிர முதற்பல கடவுளா பூசை
பண்ணி வேண்டிய நலவர மடைந்ததப் பதியில்

ங

கிளியு ளாரப்பொழிற் பூவணக் கிழவாதங் கோயிற்
றளியு ளாராதவப் பேறனா டாதுகு பூந்தார
அளியு ளாரகுழ லணங்களு ளந்தரத் தவாக்குங்
களியு ளாராதர மயக்குறாஉங் கடலமு தனையாள்.

ச

நரமபி னேழிசை யாழிசைப் பாடலு நடனூல
நிரமபு மாடலும பெண்ணல நீரமையும் பிறவும
அரம்பை மாதரை யொத்தன ளறனெறி யொழுக்கும்
வரமபி னாலவா தமக்குமே லரயினுண மனனே.

டு

ஆய மாதாபேர் பொன்னனை யாளெனப் வவடன
நேய வாயமோ டிரவிரு னீங்குமு னெழுந்த
தூய நீர்க்குடைந் துயிர்புரை சுடாமதிக கண்ணி
நாய னாடி யருச்சனை நியமமு நடாத்தி.

ஊ

திருத்தர் பூவண வாணரைச் சேவித்துச் சுத்த
நிருத்த மாடிவந தடியரைப் பொருளென நினைபுங்
கருத்த ளாயருச் சித்தவா களிப்பவின சுவையுண்
அருத்தி யெஞ்சிய தருநதுவா ளஃதவ ணியமம். எ

மாத நிரநெறி வழங்குநாண் மற்றவ ளனபைப்
பூத லத்திடைத் தெருட்டுவான பொனமலை வல்லி
காத னாயகன் றிருவுருக காணிய வுள்ளத
தாத ரங்கொடுத் தருளிநா பூவணத் தையா அ

ஐயா தநதபே ரனபுந வாயினுண் மழுமான
கையா தநதிரு வருவினைக் கருவிநிறை கண்டு
மைய கண்ணினுள் வைகலும வருமபொரு ளெல்லாம
பொயயி லனபுகொண் டனபாதம் பூசையி னோவாள சு

அடியா பூசனைக் கன்றியெஞ் சாமையா லடிகள்
வடிவு காண்பதெப் படியென்று மடியிலச செழியற்
கொடிவில* பொற்கிழி நலகிய வளவலை யுன்னிப்
பிடிய னுளிநுந தாளஃ தறிநதன்ன பெருமான டி

துய்ய நீறணி மெயயினா கடடங்கந் தொட்ட
கையா யோகபட் டத்திடைக் கடடினா பூதிப்
பையா கோவண மிசையசை யுடையினா பவளச
செய்ய வேணிய ரங்கொரு சித்தராய வருவா கக

வநது பொன்னனை யாணமணி மாளிகை குறுகி
அநத மினறிவந தழுதுசெய வாரொடு மணுகிச
சிறதை வேறுகொண் டடைநதவா திருவழு தருநதா
துநது மாளிகைப் புறங்கடை யொருசிறை யிருநதார. கட

அமுது செய்தருந தவரெலா மகலவே றிருநத
அமுத வாரியை யடிபணிந் தடிச்சிய னைய
அமுது செய்வதற் குளளெழுந தருள்கென வுங்கள்
அமுத னுனையிங் கழைமினென றருள லு மனையா கந

முத்த ராமுகிழ் வாணகை யலகுலாய முககண்
அத்த ரானவா தமரெலா மமுதுசெய தகனறா
சித்த ராயொரு தம்பிரான சிறுநகை யினராய
இத்த ராதலத் தரியரா யிருக்கின்ற ரெனறா கச

நவம ணிககலன பூததபூங் கொம்பரி னடநது
துவரி தழ்ககனி வாயினுள சவாகதங் கிலவென்
துவமை யற்றவர்க் கருக்கிய மாசன முதவிய
பவம கற்றிய வடிமலா முடியுறப் பணிநதாள.

கஞ

எதத வஞ்செய்தே னின்கெழுந தருளுதற் கெனனாச
சித்தா மேனியும் படிவெழிற செலவமு நோக்கி
முதத வாணகை யருமபநின் றஞ்சலி முகிழ்பப
அததா நோக்கினு ராருடகணு லருளவலைப பட்டாள.

ககூ

ஐய * உளளெழுந தருளுக வடிகணீ ரடியேன்
உயய வேண்டிய பணிதிரு வுளதகினுக கிசையச
செயய வல்லனென றஞ்சலி செயயவுண ணகையா
மைய னோக்கியை நோக்கிமீ னோக்கிதன மணுளன

கஎ

வடியை நோவிழி யாயபெரு வனப்பினை சிறிதுன
கொடியை நேரிடை யெனவிளை த தீனயெனக கொன்றை
முடியி னுண்டி யாரமென முகிழமுலை கொடிதாழந
தடிய நேறகுவே றுயொரு மெவிவிலை யையா

கஅ

எனக னாயகா திருவுருக காண்பதற கிதயந
தனகு மாசையாற கருவுருச சமைததனன முடிப்பேற
கிளகு நாடொறு மெனகையில் வருபொரு ளெல்லாம
உன்கள பூசைக்கே யல்லதை யொழிந்தில் வென்றாள்

ககூ

அருநது நல்லமு தனையவ ளனபுதித் திககத †
திருநது தேனென விரனகுசொற செவிமடுத தையா
முருநது மூலாய செவ்வெய யிளமைநீர் மொகருள
இருநத வெல்லையு நிலையில் வென்பது துணிநதாய

உஓ

அதிக நல்லற நிறபதென றறிநதனை யறத்துள
அதிக மாஞ்சிவ புண்ணியஞ் சிவராசசனை யவறறுள
அதிக மாஞ்சிவ பூசையு ளடியவா பூசை
அதிக மெனற்றிந தனபரை யருசசனை செய்வாய

உக

உறுதி யெயதினை யிருமையு முனபெயாக கேறப
இறுதி யிலவன றிருவுரு வீகையாற காண்ப
பெறுதி யாகநின் மனைக்கிடைப பித்தனை யீயம
அறுதி யானபல கலனகளுங் கொணாதிபென றறைநதாா

ஈயஞ் செம்பிரும பிரசித மெனபவும் புணாப்பாற்
ரேயும் பித்தனை வெண்கலந தராமுதற் றெடக்கத
தாயும் பலவகை யுலோகமூங் கலலென வலம்பத
தேயுஞ் சிறிதடை கொண்டுபோய்ச் சித்தாமுன வைத்தாள்.

வைத்த வேறுவே றுலோகமு மழுவுழை கரந்த
சித்த சாமிக னீற்றினைச் சித்தினா பாவித்*
தித்தை நீயிரா வெரியிலிட டெடுக்கினன பொன்னும்
அத்தை நாயகன் றிருவுருக கொள்கென வறைந்தாள். ௨௪

மங்கை பாகரை மடந்தையு மிங்குரீர் வதிந்து
கங்குல வாயமு தருந்தியிக் காரிய முடித்துப்
பொங்கு காரிருள புலருமுன போமெனப் புகன்றாள்
அங்க யறகண டனைப்பிரி யாரதற் கிசைபா ௨௫

சிறந்த மாடநீண் மதுரையிற் சித்தாயா மென்று
மறைந்து போயினா மறைந்தபின் சித்தராய வந்தாள்
அறைந்த வாகுழ லலம்பிட வெள்ளிமன ருடி
நிறைந்த பேரொளி யாயுறை நிருத்தரென றிறந்தாள் ௨௬

மறைந்து போயினா ரெனச்சிறி தயாச்சியு மனத்தில்
நிறைந்த தோர்பெருங் கவற்சியை நீக்கினா ரெனனச்
சிறந்த தோர்பெரு மகிழ்ச்சியு முடையளாய்ச் சித்தா
அறைந்த வாறுதிப் பெய்தன ஞாலோகங்க ளனைத்தும். ௨௭

அழல டைந்தபி னிருணமல வலிதிரந் தானுள்ள
நிழல டைந்தவா காட்சிபோ னீப்பருங் களங்கங்
கழல வாடக மானதா லதுகொண்டு கனிந்த
மழலை யீரஞ்சொலாள் கண்டனாள் வடிவிலான வடிவம். ௨௮

[அறசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

மழவிடை யுடையான மேனி வனப்பினை நோக்கி யச்சோ
அழகிய பிரானே வெனனா வளனிமுத தங்கொண டனபிற
பழகிய பிரானை யானாப் பரிவினாற் பதிட்டை செயது
விழவுதோ நடாததிச சினனாள் கழிந்தபின் வீடு பெற்றாள். ௨௯

கையுதுண ணிடையி னுள்ள நாயகன் கபோலத் திட்ட
கையுக்காக குறியுஞ் சொன்ன காரணக் குறியுங் கொண்டு
வெய்யவெங் கதிரகால் செம்பொன் மேனியே றுகி நாலாம்
பொய்யுகத் தவாகுத் தக்க பொருந்துரு வாகி மன்னும். ௩௦

ஆகச் செய்புள் - நூஅஅதி.

முப்பத்தேழாவது

‘சோழனை மடுவில் வீட்டிய படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

மின்னனை யார்பூங் கொன்றை வேணிய ரிரத வாதம்
பொன்னனை யாணமுன செயது போந்தது புகன்றே மாரததார்
மன்னனை மடுவில் வீட்டி மலரடிக் கனப னுன
தென்னனை யமரிற் காதத திருவினை யாடல சொலவாம க

பொன்னெடுந் தேரி ராச புரந்தரன புரந்த ராதி
பன்னெடுந் தேவ தேததப பரனுல கடைநதா னிப்பால
அநநெடுந் தகையோன மைநத னடவிரா சேசனெனபோன
இநநெடுந் தகையோன மைநத னிராசகம பிர னெனபோன. உ

மற்றிவன குமரன பாண்டி வங்கிய தீப னன்னுன
பொற்றிணி தடநதோண மைநதன புரந்தர சித்தா மன்னுன
வெற்றிகொள குமரன பாண்டி வங்கிய பதாகன வீரம
பற்றிய சுந்த ரேச பாதசே கரன வனசேய. ட

பலாபுகழ் சுந்த ரேச பாதசே கரனுந் தென்ன
அலைபுன லுடுதத கூட லடிகளுக் கனப னுக்கி
கொலைபுணா வேலால வெங்கோற் குறுமபெனுங் கலைக டாதது
மலாதலை யுலக மென்னும வானபயிர் வளாகஞ் நாளில ச

பத்துமான றடநதோ நூறு பனைக்கைமா நூற்றுப் பத்துத்
தத்துமா னயுத மளளா தானையிவ வளவே யீட்டி
இத்துணைக் கேற்ப நலகி யெஞ்சிய பொருளாக ளெல்லாஞ்
சித்துரு வான கூடற் சிவனுக்கே செலுத்து மனனே. டு

கண்டுகை மகுட மாதிக் கலனிரை சூயினுந் திங்கண்
மண்டல மிடறுஞ் சென்னிக கோபுர மாட மாதி
எண்டிசை யிருங்கால சீபப் வெரிமணி யிழைத்து வேய்ந்தூந்
திண்டிற் லுடையா னினன திருப்பணி பிறவுஞ் செய்தான. கூ

கல்லுமா நகன்ற மாபன கருவியின சிறுமை நோக்கி
மல்லுமா ருத திண்டோள வளவாகோ நெருவன் காலிற்
செல்லுமா யிரம்ப ரிக்கோ சேவக நெனபோன ருனே
வெல்லுமா நெண்ணி வருகி வேயநதுகொண்டெழுநது போந்தான்

பலவகைக கருவி யீட்டப் படையொடும் பரவை சீறிச
செலவது போலக கனனித தீமபுன னுடு நோக்கி
மல்வரை யாத தோளான வரவறிந தெழுநது மேருக
கலவரி சிலையான் முனபோயக கைதவன ருழ்நது கூறும். அ

பொன்னது வணிய வேணிப புனிதவிப பூமி நேமி
உன்னது வலத்தி னுலே யுருட்டுமென வலத்தை நோக்கான்
தன்னது வலத்தி னுலென ருணியின சிறுமை நோக்கி
என்னது தேயந கொளவா நெண்ணினுன போலு மன்னோ. கூ

காவிரி நாடன சேனைக கடவிடை யெரிபோன மூண்டு
மேவின நென்று கூறி மீனவன வேண்ட வானிற
பூவிரி வாகை நீயே புனையநாம பொருது மென்ன
நாவிரி யாத மாற்ற நாயகன கூறக கேட்டான டி

எல்லியந கமலச செவவி யெனமுக மலாநது நாதன
அல்லியந கமலச செநநா ளகநதழீஇப் புறமபு போநது
பல்லியந துவைப்பத தானைப் பரவையுட பரிமா லூநது
கொல்லியம் பொருப்பன சேனைக கடலெனா குறுகினுனே கக

பண்ணுத விசைவண் டார்க்கும் பசுநதொடைச செழியன ருனை
எண்ணுத விலவாரு செனனி யிருமபடைக கடனே ராரூய
நண்ணுத லெனப்போயப் பொன்னி நாடவன நமாகட கெல்லாங்
கண்ணுத லருளா லங்கோர கடலெனத் தோன்றிற் றமமா. கட

கடலென வருமா லூநது கைதவன சேனை முனபோய
அடலணி மேருக கோடடி யாலவாய நெடுநாண பூடி
மடலவிழ் துழாயக்கோ னுடடி வாயெரி புரத்தி லூடடி
மிடலணி கூடற் கோமான வேடுரு வாகி நின்றன. கந

கங்குலவாயத திண்கள போலக காதணி தநத்த தோடுங்
கங்குலவாய முனைத்த மீன்போற் கதிாமுத்த வடமுந குஞ்சிக
கங்குல்வாயச சிலைபோல வெட்சிக கண்ணிசூழ கலாபச சூட்டுங்
கலகுலவாய் கிழிகருந தநதக் கடகமு மினனாக காலு, கச

அண்டத்தா ரமரா நாம மனறுதொட் டடையத் தோற்று
கண்டத்தா ரிருளே யென்குந கலநதெனக கறுத்த மேனி
கொண்டத்தா ராரி னுற்கோர கூற்றெனக கொல்வே லேநதிச்
சண்டத்தி யென்ன நின்றான் காவிரித் தலைவன் காணு. கஞ

சீறியா யிரமப ரிககோர சேவகன வநதே னென்னோக்
கூறினா னெதிராததான வெள்ளிக் குன்றவன் பத்து நூறு
மாறிலாப பரிக்கு மட்டோர வயவனீ யன்றோ வெண்ணில
நறிலாப பரிக்கு மொறறைச சேவகன யானே யென்றான் கக

என்றசொல லிடியே நென்ன விருசெவி துளைப்பக கேட்டு
நின்றவ னெதிரே மின்னு நீட்டிச்சென மேகம போலச
சென்றுவேல வலந திரித்துச செயிராததன னதிராத்துச் சீற
வன்றிற னூற்றுப பத்து வயப்பரிச கொருவ னஞ்சா. கஎ

யாமினி யிரத வேலா லிறப்பதற் கைய மிலலை
யாமென வசனமுன மாவோ டாயிரம பரிககோர மனனன
காமனை வெகுண்ட வேடன மறைந்தனன கங்குற சோதி
மாமக னதுகண டோடும வளவனைத் துரத்திச சென்றான் கஆ

துரந்திடு மளவி லோடுஞ் சோழனுந திருமபி நோக்கிக
கருந்தடங் கண்ணி பாகங் கரந்தவே டுவனைக காணான
வருந்தய ரசசந திராது மதுரையி னளவும பற்றிப
புரந்தர புறங்கண டானைப புறங்கண்டு முடுக்கிப போனான்.

காலொன்று முடுக்கப பட்ட கனலொன்று நடந்தா லொத்து
வேலொன்று தடக்கை நேரி வேந்தனான முடுக்குண டோடுஞ்
சேலொன்று கொடியி னுன்றன செழுநகா விரைந்து செலவான்
மாலொன்று களிற்றி னுங்கோர மதுமலாக கிடங்கில வீழந்தான்.

மீனவன மதுரை மூதூர மேற்றிசைக கிடங்கில வீழ்
மானவெம புரவி யோடும வளவனும் வீழந்தான் கூடற
கோனவ னருளால வானோ குரைகடல கடையத் தோன்றும்
ஆனையி னெழுந்தான நென்னன கோழிவேந் தாழ்ந்துபோனான்

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

பிலத்தள வாழ்ந்த கடிமலாக கிடங்கிற
பெருந்தகை யவிரதவன றுகிலபுன
கருத்தரும் பேழை படைபரி மானறோ
கரியெலாக் கவாநதுதண பொருரைத்
தலத்தவன நங்க ணையக ரணியத்
தககதூ சணிகல னலகி
நலத்தகை யவாபே ரருடகடற கணபு
நதியெனப பெருகவீற றிருந்தான்

உஉ

முப்பத்தெட்டாவது

உலவாக்கோட்டை யருளியபடலம்

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

மின்ப னிககதிர வேணி வானவன மீன வனறனை மானவேல
முன்ப னிக்க வலநதி ரிதது முடுக்கி நேரி யடுக்கலான
மின்ப னிக்கம லதத டத்திற விட்ட வாறிது பெருமைசால்
அனப னுககுல வாத கோட்டை யளித்த வாறு கிளத்துவாம். க

[கலிநிலைத்துறை]

பொடியார்ககு மேனிப புனிதாககுப புனித வேற்றுக்
கொடியார்ககு வேதக் குடுமிககிணை யான கூடற
படியார்ககு சீரத்திப பதியேருழ வோரு ணலலான
அடியார்ககு நல்லா னறத்திற்கும புகழ்க்கு நல்லான் உ

அனையா னறத்திற கருளபோன்றவ ளானற கற்பின
மனையாண மரபின வழுவாத தரும சீலை
எனையாரு நனகு மதிகக் விருக்கு நீராள
தனையாள பதிகக்கு கதிகுத்ததனிச சார்பு போலவாள ங

பலலே ருழவின றெழிலபூண்டு பயன்கள கொள்வான
விலலே ருழவன கடனகொண்டு மிகுநத வெல்லாம
இலலே ருழத்தி மடைச்செலவ மியற்றி யேநத
அலலேறு கண்ட னடியாரை யருத்து நீரான ஈ

தொகைமாண்ட தொண்டா சுவையாறு தழீஇய நானகு
வகைமாண்ட மாறு படுமுண்டி மறுத்த ருநத
நகைமாண்ட வனபின றலையாயவ னலக் நலகப
பகைமாண்ட செலவ மணற்கேணியிற பலகு நாளின னு

இநநீர வாய வளங்குனறினு மினமை கூறுத*
தன்னீமை குன்று னெனுநதனமை பிறாககுத் தேற்ற
நன்னீர வயவின வினைவஃகி நலிவு செய்ய
மின்னீர வேணி மதுரோசா விலக்கி னாரே. க

குன்று விருத்திக கடனகொண்டுகொண் டனபா பூசை
நன்ற ருடாததத தொடுத்தானகடன் ருனுங் கிட்டா
தொன்றாலுங் கொண்ட விரதத்துக குறுதியினி
நின்ற னுடம்பை யொறுக்கின்ற நியமம் பூண்டான். எ

கொடுப்பா ரவரே விளைவுங்கடன கோளு மரற்றித்
தடுப்பா ரெனினமற் றதையாவா தடுக்க வல்லா
அடுப்பாா விழுமங் களைவாரடி யாககு நல்லுண
மடுப்பா னியமந தடைப்பட்டு வருந்து கின்றான். அ

விண்ணுறு சூடும் விடையானறமாக கூட்டி யன்றி
உண்ணுத வனறன் னுயிராகுத்தனை யாய* கற்பிற
பண்ணாமொழி தன்னெடும் படடினி விட்டு நெஞ்சம்
புண்ணாக வாகம் பசித்தீயிற புழுங்கப் பட்டான் க

இறக்கும் முடம்பாற பெறுமபேற்றி யாவ தென்ன
அறக்குன ற்ளையான மனையோடு மடைநதிச செயதி
நிற்ககின்ற செம்பொற் சிலையாககு நிகழத்தி யாவி
துறக்கின் ததுவே துணிவென்று துணிந்து போனான். ட

ஐயன் றிருமுன்ன ரடைந்தடி தாழ்ந்து வாறோ
உய்யும் படிநடு சமுதுண்ட வொருவ வுன்றன்
மெய்யனபா பூசைக கிடையூறு விளைய வென்றன்†
செய்யும் புலமும் விளைவின்றிச சிதைந்த வென்னு. கக

விடனலகு சூலப் படையாய் கடன வேறு காரணை
கடனலக வல்லா தமைக்காட்டுகி காட்டி லாயேல
மடனலகு மிந்த வுடம்பினசுமை மாற்று வேனென்
றுடனலகு கற்புக குரியாளொடும் வெண்டு மெல்லை கட

பஞ்சாதி வேதப் பொருளசொன்ன பரமன் வாககொன்
றஞ்சாதி வேளாண் டலைவாவு னகத்தி வினரோ
செஞ்சாதி யாய‡ செழுவாலரிக கோட்டை யுயத்தேம்
எஞ்சா திருக்கு மெடுக்குந்தொறு மென்று மாதோ. கங்

நீராளும பூசித் ததிலவேண்டிய கொண்டு நித்தம்
ஆனாத வன்பாக கழுதூட்டி யெவாககு மன்ன
தானதி நான தருமங்களுஞ் செயதி வீடு
மேனா ளளிக்கின் தனமென்று விசம்பிற கூற. கச

கேடடினப மெய்திக கிளாவிமமித னாகி வேதப
பாடடின் பயனைப் பணிநதிலல மடைநது பண்டை
ஈட்டுந தவபேபே நெனககண்டனன நெண்டாக கெநதை
கூட்டுந கதிபோ லுலவாமற கொடுத்த கோட்டை கஞ

வானு குடி தருகோட்டையை வைக றேறும்
பூநாறு சாந்தம புகையொண்சுடா கொண்ட ருசுகித
தானுத செவவி யடிசிறகு மதற்கு வேண்டும
நானு கருவி விலைக குமமது நலக வாங்கா கக

மினனா சடையான நமராயநதவா வேதச செலவா
தெனனா தெயவம விருந்தொககல செறிநது நட்போர்
முனன மெவாககு முகிலபோல வரையாம னலகி
எநநாளு நோயின நளகாதிப நெனன வாழநதான், கஎ

[ஐடி வேது]

அனபன னடியாக கினியா னனிநா ளளநதலகித
தனபன னியொடு மயலா சற்றந தமரோடும
பினபந நிலையே யிமவான மகளைப் பிரியாத
இனபன னுருவாயச சுவமா நகாசென றிறைகொண்டான

ஆகச செய்யுள் - தககஉரு

முப்பத்தொன்பதாவது

மாமனாகவந்து வழக்குரைத்தபடலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

தாமநா நிதழி யாரதந தமாககனபன வறுமைப படடோன
ஆமநா ஞாலவாக கோடடை யருளிய முறையீ தையன
தேமனாண் முலலைத் தீநதாச சிறுதகை வணிகற காக
மாமனாம படிவங் கொண்டு வழக்குரை வண்ணஞ் சொலவாம க

கன்னிநான மாடக் கூடற கடிநகா வணிக மாககள்
தன்னினமா நிதிககோ னன்னா றனபதி யென்னும பேரான
மன்னினா ன்னையான கற்பின மடவரல ஈசிலை யென்பாள
பொன்னினாண் முளரிச சேககைப புண்ணியத் திருவி னன்னாள்.

எனவிவா தமக்கு மைநதற பேறின்றி யிரங்கு நாளிற
றனபதி மருகன றனனைத் தகவுசான மகவாக கொண்டு
மனமகிழ் சிறப்பா னலக மனைவியுந தொழுது வாங்கிப்
புனைவன புனைநது போற்றிப் பொலிவுற வளாததுகொண்டாள்.

தனபதி மகப்பே றற்றா னாயினுந தணவாக காதன
மனைவிமேல வைத்த வாசை மயக்கினால் வருந்தி யீன்ற
தனையனை மகவாத தந்த தங்கைமேற் றீராப் பூசல
வினைவினைத் தொழுக வேராநா ளினையனும் வெகுண்டு சொலவான்

பெருமத முனக்கேன பிள்ளைப் பேற்றற பாவி ரீயென
அருமைநன மகனா லன்றோ விருமையு மடைவா யென்னப்
பெரிதுநா ணடைநது மேல்கை காயினும் பிள்ளைப் பேறு
தருதவம் புரிவே னென்னுத தனபதி தவமேற் செலவான். ௯

தனபெருஞ் செலவ மெல்லா மருமகன றனக்கே யாக்கி
ஆனபுகொண் மனைவி யோடு மருந்தவ நெறியிற சென்றாள்
பின்பவன வரவு தாழ்ப்ப மருமகன பெற்ற வெல்லாம
வனபினால் வழக்குப் பேசி வெளவினா தாய மாககள். ௧௦

விளைநில னடிமை பைமபூண் வெறுககைநன பசுகக ளேனை
வளனுமாற் றவர்கைக் கொள்ள வனசிறை யிழந்த புட்போற்
றளாவுறு மகனுந் தாயுஞ் சாபிலாத தமம் னோக்கோர்*
களைகனா யிருக்குங் கூடற் கடவுளே சரண மெனனா

எ

வநதுவா னகடு போழந்த மணிமுடி விமானக கோயிற
சுந்தர நாதன பாதத் துணைதொழு திறைஞ்சி யாரக்குந்
தந்தையுந் தாயு மாகுந் தம்பிரா னீரே யெங்கட
கெந்தையும் யாயு மெனனா விரங்கினின் றீனைய சொலவாள. அ

என்மகன தனை மைந்த னினமையா லெவருங் காணத்
தனமக னாகக் கொண்டு தகுதியா லன்றே காணி
பொனமனை பிறவு நல்கிப் போயினா னெனமு னிப்பால்
வனமையாற் றுயத் தாக்க ளவைபெலாமவெளவிக் கொண்டா.

ஒருத்திரா னொருத்திக் கிந்த வொருமக னிவனுந் தேருங்†
கருத்திராச சிறியன வேறு களைகனாங் காணே னைய
அருத்திரா லறவோரே தேறு மருட்பெருங் கடலே யெங்கும்
இருத்திரீ யறியாய் கொல்லோ வென்றுபார படிய வீழ்ந்தாள்.

மாறுகொள வழக்குத் தீரக்க வல்லவ ராருளி னாலே
சீறுகொள வடிவேற கண்ணாள் சிறுதுயி லடைந்தாள் மெய்யில்
ஊறுகொள கரண மைந்து முற்றறி கனவிற கங்கை
யாறுகொள சடையா வேதச செலவரா யடுத்துச் சொலவா.

புலந்தபின ருயத் தோரைப் புரவல னுனை யாற்றால்
வலந்தரு மன்றத் தேற்றி மறித்தனை யிருத்தி யாமபோந்
தலந்தரு மறிவான மூத்தோ ரனைவரு மிசைய† வந்தச
சலந்தரு வழக்குத் தீர்த்துத் தருகுமம் போதி யென்றா. கஉ

வேரியங் குவளை யுண்கண் விழித்தனள வியந்து கெட்டேன
ஆருமில் லாக்குத் தெய்வந் துணையெனப் தறிந்தே னெனனாக்
காரிருங் கயலுண் கண்ணாள் கணவனைத் தொழுது வாழ்த்திச்
சீரினங் குமரனோடு தெரிவைதன மனையிற் சென்றாள். கங

செனறவள கங்கு லெல்லை தெரிந்தபி னெழுந்து வெள்ளி
மன்றவன கோயில் வாயில் வநதுவந் தனைசெய் தம்பொற்
குன்றவ னுரைத்த வாற்றாற் கொடுமைசால் வழக்குப் பூட்டி
வெனறவ ரிருக்கை யெய்தி விளம்புவாள பலருங் கேட்ப. கச

(பா - ம்) * சாபிலாத தம்மனோக்கோ. † இவனுந் தேறும்.

‡ அனைவரு மறிய.

அட்டிலவாய் நெருப்பி டேலோ ரடியிடே லறததா றனறிப
பட்டிமை வழக்கால வென்று போகொட்டேன் பலருங் கேட்க
இட்டன னரச னுணை யறததவி சேறி யான்றோ
ஒட்டிய படுகேட டெங்க னுரிப்பொரு டந்து போமின கடு

என்றனள மறிதத லோடு மிழுகஞரை யாடி வைது
வனறிநல வலியார தளளி யடித்தனா மைநத னோடுரு
சென்றனன் முறையோ வெனதை திருநதறத தவிசி னோமுன
நின்றுரை யாடி னுளகேட டறிநதனா நீதி னாலோரை கன

அறததவி சிருப்போ ரேவ லாடவ ரோடும போந்து
மறிததவைக் களததிற் கூட்டி வந்தனள வந்த வெலலை
அறக்கொடி பாகா வெளளி யமபல வாணா தாமத
திறததன பதியே யெனனத திருவுருக கொண்டு செலவார கள

[கலிவிருத்தம்]

பெருவிலைக் குண்டலம் பிடரிற் பத்திபாய்ந
தெரிகதிர கவிழப்பவா னெறிககு மங்கதம்
அருவரைத தோளகிடந திமைப்ப வாகமேற
குருமணிக கண்டிகை குலாயப்பின கோட்டவே கஅ

முரலளி புறவிதழ மொயப்பச செயயதா
மரைசிறி தலாநதென மணிசெய் மோதிரக
கரதலம் வீசியோரா கடுங்க ணேறெனப
பெருமித நடைகொடு நடக்கும பெற்றியார. கக

வாடிய முளரிபோன மாறிட் டாரிடத
நூடிய மலாநதபோ தொப்ப மைநதனமேல
நாடிய தண்ணளி நயந்து முடகிடை
கூடிய முகத்தினா குறுகு வாரவை. உயி

[அறசேடியாசிரியவிருத்தம்]

அரசனிக கில்லை கொல்லோ வானவ ரிலலைகொல்லோ
குரைகழல வேநதன் செங்கோல கொடியதோ கோதி னூல்கள
உரைசெயுந தெயவந தானு மிலலைகொ லுறுதி யான
தருமமெங் கொளித்த தேகொ லென்றறத தவிசிற் சார்வார்.உக

தனபதி வாவு நோக்கி வஞ்சனை தாயத தார்கள
இனைவுறு மனத்த ராகி விமமித மெய்தி வெல்லும்
மனவலி யிழந்து பண்டு வழக்கலா வழக்கால் வென்ற
வினைநினைந் துள்ள மச்ச நாணிஞல விழங்கப பட்டார. உஉ

மாதுல ராகி வநதேதா மருகனைத் தம்பின் வநத்
தாதுல ராத கோதை தன்னெடுந் தழீஇத்தந் கண்ட
மீதுல ராத சாம வேதமாரப் பவாபோல வாய்விட்
டாதுல ரானீ ரநதோ வையவென மழுது நைநதார. உக

குடங்கையி னெடுங்க ணளுந் குமரனும வணிகா தாளிற்
றடங்கனீ ராட்ட வீழநதார தடககையா லெடுத்தப புலவி
மடங்கலே றீனையா தாழு மற்றவா தமைத்தந் கண்ணீர்
நெடுங்கடல வெள்ளத் தாழத்திக் குமரனை நோநது நைவார.உச

ஐம்படை மாரபிற கானேன சிறுசிலம் படியிற் கானேன
மொய்ம்படை மதாணி கானேன முகத்தசை சுட்டி கானேன
மின்படு குழைகள் கானேன வெறுடல கண்டே னப்பா
எனபெறு மென்று பிள்ளைப் பணிகளுந் கவாநதா ரெனனா உடு

அனைவரு மிரங்க வாயவிட டழுதவ ரினையா டனனைத்
தனையனைக் கண்ணீர் மாற்றித் தடககையான முதுகு தைவந
தீனையனமினெனமுன வேறென நெண்ணனமினெண்ண வஞ்ச*
வினைஞாவல வழக்குச் சோரநது விடுவதுங் காணமினெனனா.உச

நட்பிடை வஞ்சஞ் செயது நம்பினாக கூனமா றுட்டத்
துடபடக் கவாநது மேறறோக் கிமமியு முதவா ராயும
வடடியின மிதப்பக் கூறி வாகுகியுஞ் சிலாபோ லீட்டப்
பட்டதோ வறத்தா றீட்டு நம்பொருள படுமோ வெனனா உஎ

மங்கல மாட மோனகு மதுரைநா யகனை நோக்கிச்
செங்கரஞ் சிரமேற கூப்பி மாணிக்கந் தேற்றி விறகும்
எங்குல வணிக ரேறே யெமமனோ வழக்கை யிரதப்
புங்கவ ரீடனாத தீர்த்துத் தருகெனப் புலம்பி யாரத்தார உஅ

ஆவலித் தழுத் களவா வஞ்சரை வெகுண்டு நோக்கிக்
காவலன் செங்கோ ணுண்ணூல கடடிய தருமத் தட்டில
நாவெனுந் துலைநா னிட்டெம் வழக்கையு நமராய வநத்
மேவலா வழக்குந் தூக்கித் தெரிகென விதநது சொன்னா உக

நரைமுது புலியன னுனசொற கேட்டலு நடுங்கிச் சான்றோ
இருவாசொல வழக்குமேற்கொண டறுவதித் திரண்டு நோக்கித்
தெரிவழி யிழக்கு ஞாதி வழக்கெனச் செப்பக் கேட்டு
வெருவினா தாயத் தார்கள வலியரின வேறு சொலவார. நய

தவலருகு சிறப்பி னுன்ற தனபதி வணிக ரல்லா
இவரென வவையந கேட்ப விருகையும் புடைத்து நகக்கு
கவளமா னுரித்துப் போர்த்த கண்ணுதல வணிகா கோமான்
அவரவா குடிப்பேர் பட்டந காணிமற் றீனததுங் கூறும் நட

தநதைதாய மாமன் மாமி தாயத்தா ரவரை * யீனரா
மைநதாக னுடனபி றநதரீர மனைவியா கிளைஞா மறமும்
அநதமில் குணங்கள் செய்கை யாதிய வடையா ளங்கள்
முநதையின வழுவா வண்ண முறையினுன மொழிநதான் முன்னேன்

அனையது கேட்ட வானரே ரனைவரு நோக்கி யநதத
தனபதி வணிகா தாமே யிவரெனச் சாற்ற லோடும்
மனவலித தாயத தாராதம் வழக்கிழக கடைநத தீது
நனைவழி வேம்பன றேரிற் றணடிகு நமமை யெனனா நட

இலலினுக கேகி மீளவன யானென்றுங் குளத்திற் கேகி
ஒலலியில் வருவே னென்று மொவ்வொரு வாரததை யிடடு
வலலெழு வனைய தோளா ரனைவரும் வனகா றளளச்
செலலெழு முகில் போற கூட்டஞ் சிதைநதனரோளித்துப் போனா

அனையவா போக நின்ற வறனவின மன்றத துள்ளோரா
தனபதி வணிகா தநத தனமெலாந ததத் மைநதற்
கெனமனை யெழுதி வாங்கி யீநதன ரீநத வெலலை
மனமொழி கடநத நாயகா மறைநதுதங் கோயில் புககா. நட

இமமெனப் பலருங் காண மறைநதவ ரிருநதண கூடற்
செமமலென றறிநது நாயகச் சிறுவனுக குவகை தூங்க
விமமித மடைநது வேநதன வரிசைகள் வெறுப்ப ட்நல்கிக்
கைமமறி வணிகா கோயில் புதுக்கினுன கனகந் கொண்டு நட

பூத நாயகன பூரண சுநதரப் புத்தேள
பாத சேகரன வரகுண பாண்டியன புயத்தில்
ஓத நீருல கின்பொறை சுமககவைத துமபா
நாதா சேவடித தாமரை நகைநிழ லடைநதான் நட

ஆகச் செய்யுள் - ௧௧௧௨

நாற்பதாவது

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங் காட்டியபடலம்

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

பண்கொண்ட வேதமுத லீடையீறு நாடரிய
பரனமா மனாகி * யொரு வணிகன
எண்கொண்ட காணிபொருள கவாஞாதி மாதுலரை
யெதிரேறி வென்றபடி யிதுவாக
தண்கொண்ட நேமிவர குணதேவ நெய்துபழி
தனனைத் துடைத்தனைய மனவன
கண்கொண்டு காணவுயா சிவலோக மதுரைதனில
வருவித்த காதையினி மொழிவாம

க

இயமான னிந்திரவி யெரிவா னிலஞ்சலில
மெற்கா லெனுமபகுதி யிருநான
மயமான சுந்தரனை மனமவாய்மெய யன்பினிறை
வழிபா டடைந்தவர குணனுய்ச்
சயவேளை வென்றவடி வின்னீறில் வென்றிபெறு
சதவேளவி யிந்திரனை நிகாவோன
இயனமேனி கொண்டவொளி யினிலேழ பசுமபுரவி
யினனேறேச † வென்றவர குணனே.

உ

மறையாதி கலைபலவு மகமாகி பலவினையும
வழுவாது நிறுவுதலின் மலாமேல
இறையாகி மலாவனிதை பிரிவான ‡ திருமகளி
ரிகபோகம் வினையமுறை செயலாற
கறையாழி வளைகளணி கரனாகி யிகலசெய்பொறி
கரனாதி பகைகளைபு நெறியால்
அறையாயமை யுரையினமுழு துணாவாலெவ் வுயிருகிறை
யரனாகி யுலகுமுறை செயுநாள

ஊ

வேட்டஞ்செய காதலொரு நாட்டங்க வேகிவன
மேட்டெனகு மாதணி பெரியா
நாட்டஞ்செய காயுழுவை நீட்டுங்கை யானைமுக
நாட்டுமப லேனமிவை முதலா
ஒட்டஞ்செய் தேரிரனி கோட்டினக னேறியிரு
னாட்டநதி மாலைவரு மளவாக
கோட்டஞ்செய வாகிலையின மாட்டம்பி னூறியுயிர
கூட்டுண்டு மாநகரில் வருவான

ச

காலிற சுடுமபுரவி மேலிற கடிநதுவரு
காலக கடநதனிலொர மறையோன்
மாலுற நயாநதுமுகம வோவைக குறுநதிவலை
வாரக்கி டநதுவிழி துயிலவோன
மேலக சுடுமபுரவி காலவைபப வநதன்னும
வீயுற றவிநதனன தறியான
கோலிற செலுமபரியின் மீனதத னுநதனது
கோயிற புருநதனன வளவே

ரு

[செடி வேறு]

கனவட்டத் தடியிட்டறப பொறிவிட்டுப் புலனவியக
காணத்துட பொதியுயிரவிட டவனாக
தனையொகதற பனவரெடுத தனாகிட்டிக குரிசிலகடைத
தலையிட்டத் திறமொழியத் தமிழமாறன
இனைவுறறுப பனவாகையிற கனகக்குப பைகணிறைவித
தெமதிககுற றவனையெடுத தெரிமாலை
புனைவிததக கடனமுடிவித் தனனமறறப பழிபடரி
புதையபபற நியதிடைவிட டகலாதே

சு

[அறசீரடியாசிரிய விருததம்]

பறறிய பழிகுத தீரவு பழமறைக கிழவா சொன்ன
பெறறியி னைவே றுண்டி நதிககரைப பெருநூற கேள்வி
முறறிய மறையோரக கீநது மூவரார தாரு வேநதைச்
சுற்றியுந தூரவை கொய்து சுரபிகள சுவைகக வீநதும்.

எ

அகமரு டனததா லோம மாறறியு மாணை தாவின
நகைமணிக கோடு தோய்நத * நளிரபுனல குடித்துந தான
வகைபல கொடுத்தது நீங்கா வலியதா யிழுது பெய்த
புகையழ லெனமே விட்டுப் புலப்பட வளைநத தனறே.

அ

(பா - ம.) * தோய்தத.

[கலி நிலைத்துறை]

ஏங்கும் பெருமூசு செறியுங்கை யெறியுங் குன்றின்
ஒங்குஞ் சிறுகு முடன்றூரத்திடு முன்னும் பின்னும்
பாங்குந் தொடருஞ் சிரிகுமபகு வாயை மெல்லும்
நீங்குந் குறுகும் பழிதாவென நோநது பற்றும்

௯

மாசுண்ட தெய்வ மணிபோற்பணி வாயிற பட்ட
தேசுண்ட தீநதண மதிபோலொளி தேயபி வண்டு
முகுண்ட தான முகமாவுண்ட வெள்ளில் போலக்
காசுண்ட பூணு னறைபோய் கருத்த னுணு.

௧௦

மறையோகள பின்னும் பழிமேலிடு வண்ண நோக்கி
இறையோ யிதுநான முகனசெனனி யிறுத்த கூடல்
அறவே நியனைத் தினமாயிரத் தெண்காற் சூழல்
உறவே யொழிக்கப் படு* மினன முரைப்பக் கேட்டி.

௧௧

ஆளு விரத நெறியாலிரண் டைநது வைகல்
வாளு டனையம் முறைபால் வலஞ்செயது வந்தாய்
ஆளு லதற்கு வழிகாட்டுமென றையா கூறப்
போளு னரசன புனிதன்றிருக் கோயில் புககான

௧௨

விழியா யிரத்தோன பழிதீர்த்தனை வேதி யன்றன
கழியாத மாபா தகந்தீர்த்தனை கௌவைக் கங்கைச்
சுழியா றலைக்குஞ் சடையாயெனைத் தொட லைக்கும்
பழியா னதுநதீர்த தருளென்று பணிநது வீழ்ந்தான.

௧௩

எண்ணும் படியம் முறையாலவனைத் தேத்த வையன்
விண்ணின் றியம்பு மாசேபரி மேத வேளவி
நண்ணும் பயனோ ரடிவைப்பினி னண்ண வெமமைப்
பண்ணும் வலத்தான் மகிழ்ந்தேம்பழி யஞ்சன மனனோ

௧௪

பொன்னோடு முததங் கொழிக்குநதுறைப் பொன்னி நாடன
கின்னோ டமராற்ற நினைநதெழு நீயு நோவாய்
அன்னோ னுனக்குப் புறகிட்டகன ரோடு நீயும்
பின்னோடி யெட்டிப் பிடிப்பாரிற் றுரத்து மெல்லை

௧௫

எமையா மருச்சித் திருக்குநதல் மெய்து வாயால்
அமையா தவன்கட் பழியாற்றது † மென்னசு சேற்கண்
உமையான் மணுன னருளவாழ்த்தி யாக னுசுச்சு
சுமையாறு தோளான் ரொழுதான்ற னிருக்கை புக்கான்.

௧௬

(பா - ம) * ஒழியப்படும. † பழிமாற்றதும்

காண்டம்] வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபடலம் நடவக

ஆரத்தார் முடிபோன் சிலநாள்கழித தாறற லேற்ற
போர்த்தாவு வேங்கைக் கொடிததானே புடவி போர்ப்பப
போத்தா கலிவந தெனப்பேரிய மாபபக கணனிப
பார்த்தாம வேணமீ னவனாட்டிற் படாநத வெல்லை கள

மிடைநதேறு நேரிப பொருப்பனபடை வேலை மேறசென
றடைநதேறி மீனக கொடியானம ராட வாழி
கடைநதேறு வெறபிற கலங்கிறறெனக கிளளி சேனை
உடைநதேக வெநநிட டுடைநதோடின னுள்ளம வெளகா. கஅ

சுறவக கொடியண்ண றுரநதுபின பறறிச செலவோன்
புறவக கடிமுல லையுநதாமரைப போது மேநதி
நறவக கழிநெய்தலங் கானவின ஞாங்கா மொயதத
இறவப புலவு கழுவீரநதுறைப பொன்னி சோநதான. கக

பூசத துறையிற புருந்தாடியப பொன்னித தெனாசா
வாசத் திடைமா மருந்தபபணி தறகு வையைத
தேசத தவனகீழக திசைவாயில கடநது செல்லப
பாசத தனையும் பழியுமபுற நின்ற வனறே உய

சுருதிச சுருமபு புறஞ்சுழநது குழறத தெய்வ
மருதிற சிறநத பெருந்தேனைககண வாயங் காநது
பருகிப படிநது தழலவாய வெண்ணெய்ப பாவை யொப்ப
உருகிச செயலற றுரையறறுணா வாகி நினறூன். உக

[அறுசேடியாசிரிய விருததம்]

கிராமய பரமா னநத நிருததநான மாடக கூடற
பராபர விமையா முககட பகவபாரப பதிம னுள
புராதன வகில நாத புண்ணிய மருத வாண
அராவணி சடையா வென்றென றளவிலாத துதிகள் செய்தான்.

சொறபதங் கடநத சோதி துதித்தடி பணிநத வேநதை
மறபெருந தோளாய கிழை வாயிலிற பிரம சாயை
நிற்பதந நெறியாற் செலலே னிழன்மதி யுரிஞ்சு மேலைப்
பொறபெரு வாயி னீங்கிப போதிரம் மதுரைக கெனறூன் உங

வரகுண னதுகேட் டையன மருதினை வளைநது நீங்கற
கருமையால வாயி றோறு மடிக்கடி வீழ்நது வீழநது
வரைதொளைத் தன்ன மேலை வாயிலாற போவா னன்ன
திருமணிக் கோபு ரந்தன் பெயரினாற் செய்து சின்னான். உச

திருப்பணி பலவுளு செய்து தெனற்சை வழிகொண் டேகிச
சுருப்பணி நெடுநாண் பூட்டுஞ் சுவைத்தண்டச சிலையாற் காய்ந்த
மருப்பணி சடையான் கோயில வழிதொறுந தொழுது போற்றிப்
பொருப்பணி மாடக கூடற் பொன்னக ரடைந்தான் மனனோ.

தொடுபழி தொலைவித தாண்ட சுந்தரத் தோன்றல பாதக
கடிமல ரடைந்து நாளுந் கைதொழு துலக மெல்லாம
வடுவறு செங்கோ லோசகம் வரகுண் னறவோர் நாவால்
அடுசுவை யமுத மன்ன வரனபுகழ் செனிம டுப்பான் ௨௬

வேதமா கமமபு ராண மிருதிகண் முதலா னு லும்
ஒதுவ துலகின் மிகக் துருத்திர வுலக மென்னும்
போதம் தகவகொண்ட நதப் பொற்பதி காண் வேண்டுக
காதலசெல வழியே யீசன கங்குலிற கோயி லெய்தா. ௨௭

[கவிநிலைத்துறை]

மாதை மானமட நோக்கிதன் மனனானை வணங்கிப்
பீழை யேழப்பவங் கடந்துநின் னடிநிழல் பெற்றோ
சூழ நீசில புரத்திலவீற் றிருப்பது தொழுதற்
கேழை யேற்கொரு கருத்துவந் தெயதிய தெந்தாய ௨௮

என்ற காவல னனபினுக் கெனியராய வெள்ளி
மன்ற வாணாவ வுலகையிவ வுலகிடை வருவித்
தின்று காட்டுது மிவறகெனத் திருவுளத் தெண்ணம்
ஒன்றி னாஃ துணாந்ததா லுருத்திர வுலகம். ௨௯

கோடி மாமதிக் கடவுளா குருஉச்சுடர பரப்பி
நீடி யோரிடத் துதித்தென மினமினி நிகாதது
வாடி வானிரு சுடரொளி மழுங்கவா னிழிந்து
தேடி னாக்கரி யானுறை சிவபுரந் தோன்ற ௩௦

ஆண்ட நாயக னந்தியை யழைத்தெமக் கன்பு
மாண்ட காதலான் வரகுண் வழிநிம் முலகங்
காண்டல வேண்டினான் காட்டெனக் கருணையா லேவல்
பூண்ட வேத்திரப் படையினு ன் றொழுதனன் போனான். ௩௧

வருதி யாலெனப் பணிந்தெழு வரகுண் ற கொடுபோயக
கருதி யாயிரம் பெயருடைக் கடவுணை முகத்தோன்
சுருதி யாதியீ றனப்பருளு சொயம்பிர காசப்
பரிதி யானசிவ புரமிது பாரெனப் பணித்தான். ௩௨

காண்டம்] வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபடலம் கூஉடு

கருப்பு ரங்கமழந் துளாபகங் காலகளா லுதையுண்
டருப்பி னஞ்சிதைந் தாயிரப் பத்தியோ சண்போய
மருக்க மழந்துந் ருயிரம் வாலிதழக கமலம்
இருக்கு மோடைகள புடைதொறுந் தழுவிய யாறும. கூஉ

வரம்பின மாதாரா மதூவாய திறந்துதேன வாகும*
நரம்பி னேழிசை யாழிசை நகைமலாத தருவின
சுரும்பி னேரிசை நாரதா துமபுரு[†] விசைககும்
இருமபு ரீரமெழு காககிய வினனிசை யெநகும் கூச

அமுத வாலியும் டொனமல ரம்புயத் தடமுங்
குமுத வாயர மாதாரா குயிலினம் பயிலும்
நிமிர் வாளவிடு மாகத் நெடியபைங் காவூந்
திமிர் மாசறக் கழுவிய தேவாவாழ் பதமும கூடு

அலமபு பாறகடல[‡] போறபுறத் தழுதரீ ரகழும்
பொலஞ்செய ஞாயிலஞ்ஞ புரிசையும் பொனசெய்கோ புரமும்
நலங்கொள பூவியல வீதியு நவமணி குயின்ற
துலங்கு மாளிகைப் பந்தியுஞ் சூளிகை நிரையும் கூக

ஐம்பு லங்களும் வைகலும் விருந்ததா வருந்த[§]
வெம்பு நாலவகை யுண்டியும் வீணையுஞ் சாந்துஞ்
செம்பொ ஞாழு மாடலின செலவமுந் தெய்வப்
பைம்பொன் மேகலை யோவியப் பாவையொப் பாறும். கூஎ

படாந்த வராசடை யுருத்திரா பணைத்திறு மாந்த
வடங்கொள பூணமுலை யுருத்திர மகளிரோ டமரும்
இடங்கொண் மாளிகைப் பந்தியு மிகலவினா துனபங்
கடந்த செலவமுங் கவலையில் போகமுங் காட்டி. கூஅ

முண்ட காசனன் பதமிது முவுல களந்த
தண்டுழாயவன புரமிது தனிமுதல வடிவங்
கொண்டு வீறுசா லுருத்திரா கோப்பதி யினன்
எண்டி சாமுகங் காவல நுறைவிட மிவைகாண். கூச

புலரு முன்புன லாடி[‡] ருடிநம் புனிதன்
இலகு மாலயம் விளக்கிந் தனப்பணி யியற்றி
மலாகொய் தாய்நனா தொடுத்தான புகழ்செவி மடுத்திவ்
வுலக வாணராய்ப் போகமுற றுறைகுவ ரிவர்காண். சயி

(பா - ம.) *வார்க்கும், [†]நாரத தம்புரு. [‡] அலங்கு பாற்கடல்.
[§] விருந்தாவருந்த.

தூய ராகியைஞ் சுததிசெய் தகம்புற மிரண்டின்
நேய ராய்விதி நெறியினுன முகமனீ ரெட்டாற
காயம வாய்மன வொருமையா லாசசித்துக் கடவுள்
நரய னூரநு குழைபத நண்ணினு ரிவர்காண்

சக

கிளராத காலினு லங்கியை நிமித்ததுமேற கிடைத்து
வளர்ந்த பிங்கலை யிடைநடு வழியுரு மதியின
விளைந்த வினனமு துண்டுநம விடையவன் வடிவங்
குளராத னிறகுறித் தவனுருக கொண்டவ ரிவாகாண்

சஉ

முகக ணுயகன பொருட்டென வேளவிகள் முடித்துத்
தொகக வேதிய ரிவாபுனற சாலையித் தொடக்கத்
தகக பேரறம் புகழ்பயன றமைநனகு மதிக்கும்
பொக்க மாறிய கிராசையாற புரிந்தவ ரிவாகாண்

சங

மறையி னூற்றினூ றந்திர மரபினுன மெய்யில
நிறையு நீற்றினா நிராமய னிருத்தனைந தெழுத்தும்
அறையு நாவினா பத்தரா யரன்புகழ் கேட்கும்
முறையி னூவிவா வினைவலி முருக்கினூ கண்டாய்.

சச

மறைக ளினசத் வருத்திர மந்திர நவினேரூ
நிறைகொள கண்டுகை நீறணி நீரரியா ரேனூங்
குறிகு ணங்குலன் குறித்திடா தன்பரைச சிவனென
றறியு மன்பினூ பிறவிவே ரறுத்தவ ரிவாகாண்.

சரு

ஆனஞ் சாடிய பரஞ்சட ரிறைசிவ ஞான
தானஞ் செய்தவா தருப்பணஞ் செய்தவா சாம்
கானஞ் செய்தவற காலயங் கண்டுதா பித்தோ
ணனஞ் சோபிறப் பறுத்துவா முத்தம் ரிவாகாண்.

சக

சிவனை யாசசனை செயபவாக கிசைவன செயதோ
அவனெ னக்குறித் தடியரைப் பூசைசெய தாறு
சுவைய வின்னமு தருத்தினூ தொண்டாதம் பணியே
தவமெ னப்புரிந் துயாசசியைச சாராதவ ரிவாகாண்.

சன

ஆதி சுந்தரக கடவுளுக காலயம் பிறவும்
நீதி யாலருச சனைபிற பணிகளு நிரப்பிப்
பூதி சாதன வழிநிலம் புரந்திவ ண்டைநத்
கோதி லாதநின் சுவழிக் கொற்றவ ரிவாகாண்.

சஅ

காண்டம்] வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபடலம் கடவுள்

என்று வேததிரங் கொடுகுறித் தெமயிறை நந்தி
கொணறை வேணிய னடியாதங் குழாததினைத் தேற்றி
நின்று வீழ்ந்துவீழந் தஞ்சலி முகிழ்த்திட நெறியே
சென்று வானவா நாயகன றிருமுனடி விடுததான.

சக

மறைக ளாகமம் வடிவெடுத் திருபுடை வாழத்த
நறைகொள யாழத்தீஇத் துமபுரு நாரதா பாட
அறைகொள வண்டிமிர் கொம்பரி னரமபைய ராடக
குறைகொள வானவா பதங்குடை யாதிறை கொள்ள.

ஞல்

மதங்க விழக்குமால் வரைமுக மைந்தனுஞ் சூரன்
கதங்க விழத்தவேற கந்தனுங் கருதலன் வேளவி
விதங்க விழத்தவாள வீரனும வெயினமுடித் தாராதேன
பதங்க விழப்பவிழந் தேயின பணிவழி நிற்ப

ஞக

தூங்கு தானைய யொதுக்கிவாய துணைக்கரம் பொத்தி
ஒங்கு மாலயன் றங்குறை யொதுங்கிரின றுரைப்ப
வாங்கு வானசிலை யிரதிரன் முதறலிசை வாணா
தாங்க டாமபுரி காரியக குறைநின்று சாற்ற

ஞஉ

எழுவி னோடுதண டேநதிவாய மென்றெயி றதுக்கிக்
குழுமு பாரிடத் தலைவருங் கோடிகூற றெதுங்கி
விழும மூழ்கிமெய் பனித்திட விதிரக்குமுக குடுமிக்
கழுமு ளேந்திய கணத்தவா கடைதொறுங் காப்ப

ஞக

சித்தா வானவா தானவா சாரணா திணிதோள்
வைத்த யாழினா கினனரா மாதவ ரியக்கா
பைத்த பாரிடா காருடா பாதல வாணா
சுத்த யோகியா முதற்கணத் தொகையெலாம் பரவ

ஞச

இனிவ ருமபிற்ப் பறுத்தெமைக காததியா லெனத்தங்
கனிவ ருமபிய வளபெழு கருணையா ரமுதைப்
பனிவ ருநத்தங் கண்களாற் பருகிமெய் பனிப்ப
முனிவா சங்கர சிவசிவ வெனமுறை முழங்க

ஞஞ

வரநத் வா தன் யாவாகும வரனமுறை வழங்கி
முருநத் வானகை* மலைக்கொடி முகிழநகை யருமபத்
திருநத் வாயிரங் கதிர்விடு சிங்கமெல லணைமேல
இருநத் நாயக னிருக்கைகண் டிறைஞ்சினு னிறைவன.

ஞச

உரைக ஞாதடு மாறமெய யுரோமமுஞ் சிலிப்பக
கரையி றந்தவின் னருடபெருங் கடலிலன பென்னுந்
திரையி றந்தவா றீராததிட மிதநதுபோயச செப்பின
வரையி றந்தவா னந்தவா ரமுதைவாய மடுததான

ருள

தன்பு லனகளுங் கரணமுந் தன்னவே யாககி
அன்பு டமபுகொண் டவனெதி ரருட்சிவ லோகம்
பின்பு பண்டுபோன மதுரையாப் பிராட்டியுந் தானும்
முன்பி ருந்தவா றிருந்தனன சுந்தர மூர்த்தி

ருஅ

வேந்தா சேகரன் வரகுணன் விண்ணிழி கோயில
ஏந்தல சேவடி யிறைஞ்சிறிந் திறையருட் பெருமை
ஆயநத வாவுதன னகமபுக வினபமோ டன்பு
தோயநது தாரைநீர் துளுமபநாக குழறிடத் துதிப்பான

ருக

[கொச்சக்ககலிப்பா]

நாயினே னெனனை* நடுக்கும பழியகற்றித்
தாயினே ராகித் தலையளித்தாய் தாளசரணஞ்
சேயினேன காணச் சிவலோகங் காட்டிப்பின
கோயினோ நின்றவருட் குன்றேநின் றுளசரணம்

கூய

மாழாநது செய்யும் வினைவழிபோய வன்னரகிற
ருழா தடியனேற கனபுதந்தாய் தாளசரணம்
ஏழாகி நான்கு வகையா யெழுபிறப்பும்
பாழாக வெனனைப் பணிகொண்டாய் தாளசரணம்

கூக

வெங்கட பழியின வினையேனை வேறுககித்
திங்கட குலக்களங்கந் தீரத்தாயநின் றுளசரணம்
அங்கட சிவபுரமுண டன்புடையாந் கென்பதையின்
றெங்கட்குக் காட்டி யிசைவித்தாய் தாளசரணம்

கூஉ

[கலிநிலைத்துறை]

என்ன வேத்தியின் னருளமுகந் தீரிலா வன்பாற
பின்னா வேறுபல பூசையும் பிறக்குவித் திருந்தான்
மன்ன ரேறடை யாக்கொரு மடங்கலே றடலவேற
றென்ன ரேறெனத் தோன்றிய வரகுண தேவன

கூங்

என்ற தெனமலை முனிவனை யிருடிக ணைக்கி
அன்று வாசவன பழிகரி சாபமந தணனை க
கொன்று தாயொடுங் கூடிய கொடுவினை முதலாத
துன்று பாவமு மதுரையிற றெலைத்தன னன்றே சூச

பரம ணெண்குணன பசுபதி வரகுணற பற்றும
பிரம வனபழி யிடைமரு திடைவிட்டுப் பெயர
வரம ளித்தவா றெனனைகொல வளளலே யிதனை த
திரமு றப்புக லெமக்கென முனிவாகோன செப்பும் சூரு

பூத நாயகன சுந்தரன புண்ணிய'மூாததி
யாத லாலன்ன தலத்துறை யடியவ ரஞ்சிப
பாத கஞ்செயா தொழுகுறாஉம படிநினைந தினை ய
திது றாஉமபழி தனையிடை மருதினிற நீரத்தான சூசூ

என்ற கத்திய முனியிறை யிறைகொடுத தியமப
நனறெ னசகிரம பணிநது*மெயஞ ஞானவா னந்தந
துன்றி நற்றவா சுந்தரச சோதிசே வடிககீழ
ஒன்று மறபுத வானந்த வுத்தியுட குளித்தார† சூள

[கொச்சக்க கலிப்பா]

அன்னதனித தொனமதுரை யனறுதொடுத தினறெலலை
தன்னனைய தாயகில தலங்களசிகா மணியாகிப
பொன்னகரின் வளஞ்சிறநது பூவுலகிற சிவலோகம்
என்னவிசை படப்பொலிந்த தேழிரண்டு புவனத்தம சூஅ

ஆகச்செய்யுள் - ௨௦௩௦

நாற்பத்தொன்றாவது

வி ற கு வி ற் ற ப ட ல ம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

நெடியவன் பிரமன் தேட நீண்டவன் நென்னற கேழின்
முடியதாளு சிவலோ கத்தைக காட்டிய முறையீ தையன்
படிமிசை நடநது பாடிப பாணனறன் விறகா ளாகி
அடிமையென் றடிமை கொண்ட வருட்டிற் மெடுததுச சொலவாம்.

மன்றலந தெரியன் மாரபன் வரகுணன் செங்கோ லோச்சிப
பொன்றலங் காவ லானிற பொலியுநா ளேம நாதன்
என்றொரு விறலயாழ்ப பாணன் வடபுலத் திருநதும் போநது
வென்றிகொள விருதி னோடும் விஞ்சைசூழ மதுரை சாரநதான்.

பூழியா பெருமான கோயில் புகுநதுவேத தவையத் தெயதிச
சூழிமால் யானை யானைத் தொழுதுபல புகழ்கொண்ட டாடி
ஏழிசை மழலை வீணை யிடநதழீஇச சுருதி கூட்டி
வாழியின் னிசைத்தேன் மன்ன னஞ்செவி வழியப் பெய்தான்

முகையுடைந தவிழநத மாலை முடித்தலை னுளக்கித் தூசு
பகலவிர மணிப்பூ ணலகிப பலலுணுக கருவி நலகி
அகனமனை வேறு காட்டி யரசாகோன் வரிசை செய்ப
இகலறு களிப்பி னோடு மிசைவல்லா னிலலிற புககான்

மீனவன் வரிசை பெற்ற செருக்கினும் விருதி னுனும்
மானமேல் கொண்டு தனனோ டினனிசை பாட வல்ல
தானயாழ்ப புலவா வேறிங் கிலலெனத் தருக்குஞ் செயதி
கோன்றிந் துழையாக கூவிப் பத்திரற் கொணாதி ரென்றான்

உழையரால் விடுக்கப் பட்ட பத்திர னுவரி வென்றோன்
கழலபணிந் தருகு நிற்பக கௌரிய னோக்கிப் பாணி
பழகிசை வல்லா னோடும் பாடுதி கொல்லோ வென்ன
மழலையா ழிடநதோ ளிட்ட பாணாகோன் வணங்கிச் சொலவான்.

தென்னவா பெரும யானுன றிருவுள வலனுங் கூடன்
மூன்னவ னருளுங் கூட்டு முயற்சியான் முயன்று பாடி
அன்னவன் விருது வாங்கி யவனை ழிழிப்ப நென்றான
மன்னவ னுளைப்பாடு போகென வரைநது சொன்னான்

இறகண்ணே யிசைவல லானபோ யிருநதுழி யனையான் பாங்காக
கற்கும்பாண மககண் மல்ல லாவணங் கவலை மன்றம்
பொற்குன்ற மனைய மாட மறுகெங்கும் போகிப் போகிச்
சொற்குன்ற வகையாற பாடித் திரிந்தனா வீறு தோன்ற

இவவிசை கேட்டு நனறென றதிசயித் திசைவல லானபால
வவவிசை மைந்தா பாடும் வண்ணம் தெனை கெட்டேன
அவவிசை வல்லான பாடு முறையெற்றே வவனை நாளைச்
செவவிசை பாடி வெல்ல தெவனெனத் திவவுக் கோலான

மையணி மிடற்றி னுனை மதுரைநா யகனை வந்தித்
தையனே யடியேற கின்று னருட்டுனை செயயல வேண்டும்
மெய்யனே யென்று போற்றி வேணடுகொண டன்புதோய்ந்த
பொய்யறு மனத்தா னிலலம் புககினி திருந்தா னிப்பால

[கலிநிலைத்துறை]

வருத்த னுகிவந திரந்தவ னிசைப்பகை மாற்ற
விருத்த னுமவிற காளென விண்ணிழி விமானத்
தொருத்த னாறி வாகிய வுண்மையா னந்தத்
திருத்த னாதம் திசசையாற றிருவுருக் கொளவா

அழுககு மூழுகிய சிதரசைத் தவிர்சடை யமுதம்
ஒழுககு வெண்மதி வாங்கியே செருகிய தொப்ப
மழுககு கூனல்வெள வாயகசூயம் வலம்பட்ச செருகி
இழுககு தேய்செருப் பருமறை கடந்ததா னேற்றி

பழைய தோர்பொல்லம் பொத்திய பத்தாயாழக கோரோள
உழைய தாகவிட டெருத்தலைத் தூசலா டியவொண்
குழைய காதினிற் களவிணாகத் குறியகாய தூக்கித்
தழையும் வாராசிகை சரிந்திடச் சமையடை தாங்கி

(பா - ம்.) *தெவவிசை. † வானமதி ‡ களவிற்குறிய

தறிந்த விந்தனந் தினந்தொறுந் தாங்கிரீள் பங்கி
பறிந்து தேயந்தமுந் தியதலை யுடையராயப் பறிந்து
மறிந்த கங்கையும் பங்குறை மங்கையுந் காணு
தெறிந்த விந்தனச் சுமைதிரு முடியினமே லேற்றி

கச

எனப் தோன்றியு னினறியே யினைத்தயாக கையராய்
அனப் தோன்றியே கண்டவ ரகங்கனின் திரங்க
வனப் தோன்றிய மனமொழி கடந்ததாண் மலாபா
முனப் தோன்றிய தவத்தினுன முடிமிசைச* சூட

கரு

திருமு ந்ததுவோ வருமபவாய குவிர்தொலிச் செய்ய
வருவா கறசுமை தாங்கிமேற் சாரத்துவா மடுநீர்
பருகு வாரெடுப் பாரதலை வெம்மைவோ பறிய
இருகை யாலடிக் கடியெடுத் தேந்தியூர் புகுவார்.

கக

நடந்து கொள்ளுநாக கருவிலை பகாந்துநான மாடம்
மிடைந்த வ்தியுங் கவலையு முடுக்கரு மிடைந்து
தொடாந்த வேதமும் பிரமனமால் சூழ்ச்சியும் பகலுங்
கடந்து போக்பவ விசைவலான கடைத்தலைச் செலவார்

கக

வரவு நோந்தழைப் பவரென வாமபலவாய மலர்
இரவு காணுவென மதிநகைத் தேழவுயிரத் துணைவா
பிரிவு நோக்கினு ரெனக்கணீர் பிலகுதா மரையின
நிரைகள் கூம்பிடக் கதிரவன சூடகட† னீந்த

கஅ

பறவை வாயடைத் தநகனை பாபபொடும் பெடையைச்
சிறக் காலனைத் திருமபொழிற் சூடம்பையுட் செறிய
நறவ வாயப்பெடை யுண்டதே னக்கிவண் டோடைப்
பொறைகொ டாமரைப் பள்ளியுட் புகுந்துகண் படுக்க

கக

புல்லெ னீணிலைக் குரங்கினம் பொதுமபாபுக் குறங்க
முல்லை யாயமகா ருயத்தரக் கனனுள்ளி முந்திக்
கொல்லை யானிரை மனைதொறுங் குறுகிடச் சிறுபுன
கல்வி மாணவச் சிஞாபயில் கணக்கொலி யடங்க

உய

புனைந்த வாழ்கடற் கருமபடா முடம்பெலாம் போதது
வனைந்த பூணமுலை நிலமக் டியிலவது மானக்
கனைந்த காரிருண மெல்லெனக் கவிதரப் பிரிவால்
இனைந்த காதலா நெஞ்சில் வேளெரிகனை நாட்ட

உக

(பா - ம.) *முடிமிசை சூட †சூவித்தொலி ‡சூரைகட னீந்த.

தின்கள் வாணுதன் முயற்கறைத் திலகமுஞ் சிவந்த
மன்கு லாடையு மயங்கிரு ளோதியும் வானமீன்
பொங்கு மாரமும் பொலிந்துதன் கொண்களைப் பொருப்பன்*
மன்கை தேடிவந் தாளென் வந்தது மாலை

22.

எடுத்த விந்தன மொருபுறத திறக்கியிட னுன்றி
 ஆடுத்த வனபுறந திணைமீ தமாநதிலேப பாறித
 தொடுத்த வினனிசை சிறிதெழீஇப பாடினா சுருதி
 மடுத்தி யாவன பாடுவா னென்றிசை வல்லான்.

215

[அறுசீரடியாசிரிய வீருத்தம்]

வண்டறை கொன்றை யானமுன வந்தூர் யாரை யென்றான்
பண்டரு விபஞ்சிப் பாணப் பத்திர னடிமை யென்றான்
முண்டக மலரோன மாயோன புரந்தரன் முதனமற நேனை
அண்டருந் தன்குற நேவ லடிமையாக கொண்ட வம்மான் உச

25

கனியிசைக கிழவனறனகீழக கற்பவ ரநேகா தமமுள
நனியிசைக கிழமை வேட்டு நாணுமவ வினைஞ னானேன
தனியிசைக கிழவ னேககித தசை யெலா மொடுங்க மூததாய
இனியிசைக கிழமைக காகா யென்றெனை த தளளி விட்டான்.

வெவ்விற் தெரிந்து கட்டி விலைபகாந தேனு மைய
இவ்வயி றோம்பு கேனென றித்தொழில் பூண்டே னென்ன
நைவனா தெரிந்த வேம நாத்தனும் விற்கு மளளா
அவவிசை யொருநா லினனும் பாடுநெ லையன பாடும்

25

குண்டுநீர் வறந்திட டன்ன நெடுங்கொடிக் குறுங்காயப் பததாத
தண்ணீர் ணிறத்த நலயா ழிடநதழிஇத தெறித்துத் தாககிக
கண்டுமா டகந்தி ரித்துக் கௌவிய திவவிற பாவ
விண்டுதே ணெழுகிற மென்ன வீக்கிமென் சுருதி கூட்டி ௨௭

உள

விசையொடு தானந் தோறும் விரண்டந் தூச லாட
இசைமுத லேழிற பலவே றினனிசை யெழுஞ்சா தாரி
அசையொடு வீதிப் போககு முடுகிய லராகம் யாராகும்
நசைதரு நரம்பு கண்ட மொற்றுமை நயங்கொண் டாரப்ப. ௨௮

(பா - ம) * பொருப்பின் மங்கை.

† விபஞ்சிப்பாண.

‡ பாணன் பத்திரன்.

வயிற்து குழிய வாங்க லழுமுகங் காட்டல வாங்குஞ்
செயிரறு புருவ மேறல சிரநடுக குறலகண ண்டல
பயிரறு *மிடறு வீங்கல பையென வாயங் காத்தல
எயிற்து காட்ட லினன வுடற்றெழிற குற்ற மெனப்

௨௯

வெள்ளைகா குளிக் கோசை வெடிசூர னுசி யினன
எளளிய வெழாலின் குற்ற மெறிநதுநின் நிரட்ட லெல்லை
தளளிய கழிபோக கோசை யிழைத்தனெட டியிரப்பத தளளித
துள்ளலென றினன பாடற் ரெழிறகுற்றம் பிறவுந தீரந்தே னுட

எழுதுசித திரம்போன மனனி யிழுமெனு மருவி யோதை
முழவொலி கஞ்ச நாதம் வலம்புரி முரலு மோசை
கொழுதிசை வண்டின றூரி யெனவிசைக குணனும வேரல
விழுமில் சிரனமீன மேலவீழ வீழ்ச்சிபோற் பாடற் பண்பும னக

பொருந்தமந தரத்தி னோடு மத்திமந தாரம் போக்கித
திருந்திய துள்ள னாங்கன மெலிவது சிறப்பச செயது
மருந்தன செய்யு ளோசை யிசையோசை வழாமல யாராகும்
விருந்தெனச செவியின் மாந்தப் பாடினா வேத கீதா

௩௨

[கொச்சக்ககலிப்பா]

விரைசார மலரோ னறியா விகிாதன
அரசாய மதுரை யமாந்தா னென்னே
அரசாய மதுரை யமாந்தா னவனென
புரைசார மன்னும புகுந்தா னென்னே

௩௩

பாடன மறையுந தெளியாப் பரமன
கூடல கோயில கொண்டா னென்னே
கூடல போலக கொடியே னகமும
ஆட லரங்கா வமாந்தா னென்னே.

௩௪

நீல வண்ணன தேரு நிமலன
ஆல வாயி லமாந்தா னென்னே
ஆல வாயா னலரில வாசம்
போலென் னுளமும புகுந்தா னென்னே

௩௫

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம்]

பாணாதம் பிரானைக காப்பான் பருந்தொடு நிழல்போக கென்ன
யாணரம் பிசைபின் செல்ல விசைத்தவின னிசைத்தே னண்ட
வாணாதஞ் செவிககா லோடி மயிரத்தனை வழியத தேககி
யாணரின் னமுத வாககை யிசைமய மாககிற றனறே ௩௬

தருக்களுஞ் சலியா முநநீரச சலதியுங் கலியா நீண்ட
பொருப்பிழி யருவிக் காலு நதிகளும் புரண்டு துள்ளா
அருடகடல விளைத்த கீத வினனிசை யமுத மாந்தி
மருடகெட வறிவன றீட்டி வைத்தசித திரமே யொத்த ௩௭

வீணைகை வழுககிச சோரவார சிலாசிலா விரன டாததும்
யாணரம் பெழாலுங் கண்டத தெழாலுமவே ருக் வோப்பா*
நாணமோடு வகை துள்ள நாததலை † நடுங்கித் தங்கள்
மாணிழை யவாமேல் வீழ்வார விஞ்சையா மயங்கிச சிலலோர

போதுளான பரமன பாதப போதுளா னான வேலை
மீதுளான பரமா னந்த வேலைமீ துள்ளா னான
தாதுளாக் கமலக கணபோற் சதமக னுடல் மெல்லாங்
காதுளா னல்லே னென்றான கண்ணுளான கானங் கேட்டு ௩௮

முனிவருந் தவத்த ராதி முததாமா சித்த ரன்பன்‡
துனிவரும் பழங்கண் டாப்பான சுந்தரத் தோன்றல் கீதங்
கனிவருங் கருணை யென்னுங் கடலிலன் பென்னு மாற்றிற்
பனிவருங் கண்ணீர் வெள்ளம் பாயந்திட வினபத் தாழ்ந்தார

ஊடிவே றெதுங்கித் துன்ப வுவரியுட் குளித்தார தமயிற்
கூடிவே றற்ற வினபக் குளிரகடல் வெள்ளத் தாழ்ந்தார
நாடிவே றிடைப்பி ரிந்தார மேனமன நடாததி மேனி
வாடிவே ளலைப்பச் சோநது மமமானோ யுழந்தார மண்ணோ.

பைத்தலை விடவாய நாகம் பலபொறி மஞ்ஞை நாலவாய
மத்தமா னரிமான புலவாய வலவிய மருடகை யெய்தித்
தத்தமா றறியா வாகித் தலைத்தலை மயங்கிச சோர
இத்தகை மாவும் புளளு மிசைவலைப் பட்ட வமமா. ௪௦

(பா - ம்) * வேறுக வோப்பார். † நாத்தல நடுங்கி.

‡ அன்பின துனிவரும்.

வனறரை கிழிய வீழ்போய வானசீனை கரிநது நின்ற
ஒன்றறி மரங்க ளெல்லாஞ் செவியறி வுடைய வாகி
மென்றளி ர்ந்து போது விரிந்துகண் ணீருஞ் சோர
நன்றறி மாரதா போல நகைமுக மலாந்த மாதோ

சக

வாழிய வுலகின் வானோ மனிதாபுள் விலங்கு மற்றும்
ஆழிய கரண மெல்லா மசைவற வடங்க வையன
எழிசை மயமே யாகி யிருந்தன வுணர்ந்தோ றுள்ளம்
ஊழியி லொருவன றுளபுக கொடுங்கிய தன்மை யொத்த

சச

கண்ணிறை நுதலோன சாம கண்டத்தி னெழுந்த முல்லைப்
பண்ணிறை தேவ கீதஞ் சராசர வுயிரும் பாடும்
விண்ணிறை திசைக ளெட்டும் விழுங்கித்தன மயமே யாககி
உண்ணிறை யுயிரு மெய்யு முருக்கிய திசைவல லான

சடு

[சுலிநிலைத்துறை.]

சிறதை தோயுமைம பொறிகளுஞ் செவிகளாப் புலன்கள்
ஐந்து மோசையா விசைவலா னிருந்தன னாகப்
பந்த நானமறை நாவிறை பத்திர னாளாய்
வந்து பாடினா ரிந்தனா ஈமையொடு மறைந்தா

சக

யான றிந்தசா தாரியன றிம்பரு ளிதனை
நான றிந்ததென றெரு நவரு நவின்றிலா தேவ
கான மீதிவற குணாததினோன கடவுளே யன்றி
ஏனை மாணுடா வல்லரோ விதுவியப் பெனனா

சஎ

இழுககி விட்டவிக கிழமக னிசையிதே லந்த
வழுககில பத்திரன பாடலெற றேவென மதியா
அழுகக முற்றெழுந் திசைவலா னடுதத்தன பண்டா
குழுகக ளுங்குலை சூலைநிட விருளவழிக் கொண்டான

சஅ

மடக்கு பலகலைப் பேழையு மணிக்கலம் பிறவும்
அடக்கு பேழையுந் கருவியாழக கோலுமாந் காங்கே
கிடக்க மானமு மச்சமுந் கிளாந்துமுன னீர்த்து
நடக்க வுத்தர திசைக்கணே நாடினா னடந்தான

சக

சுவிகை யோவாழி விறலிய ரோவாழி செல்லக
கவிகை யோவாழி கற்பவ ரோவாழி கடுக்க
சுவிகை யேவல ரொருவழி கூடநா ணுள்ளத
தவிகை யோவரு மொருவழி யகன்றிட வகன்றான

இல

அன்று பத்திரன கனவிலவந தாடலேற மழகா
இன்று பத்திர விசைவலா னிடைவிற காளாயச
சென்று பத்திர னடிமையா மெனறுபாண செயது
வென்று பத்திரஞ் செயதுநின் வேண்டுகோ ளென்றா

இ

குஞ்சி நாணமலாக கொன்றையா ரங்ஙனங் கூறும்
நெஞ்சி னுனினைப் பரியசொற கேட்டலு நெஞ்சம்
அஞ்சி னுனிது செய்யவோ வடியனேன மறைகட
கெஞ்சி னுரையின றிரந்தவா றெனறுகண விழித்தான

ருஉ

கணம் லாந்தெழு பத்திரன கரையிலா வுலகை
உணம் லாந்தெழு மனபுகொண் டேக்கவெங் கதிரோன
விணம் லாந்தெழு முனபுபோய விசுமபிழி கோயிற
பணம் லாந்தநான் மறைப்பொரு ளடித்தலம் பணிந்தான்

நட

கடிய கானகம் புகுதவோ கடடிய விறகை
முடியி லேற்றவோ முண்டகத் தாளகனொந் திடவந்
தடிய னேனப்பொருட் டாதசொற பகரவோ வஞ்சக
கொடிய னேனகுறை யிரந்தவா வினைந்ததே குற்றம்

ருச

நெடிய னேழுதல வானவா நெஞ்சமுஞ் சுருதி
முடிய னேகமுங் கடந்தநின் முண்டகப் பாதஞ்
செடிய னேனப்பொருட் டாகவிச சேணிலந் தோயநத்
அடிய னேறகெளி தாயதோ வையநின் பெருமை

ருசு

நாத வந்தமுங் கடந்தமெயஞ் ஞானவா னந்த
போத மென்பரஃ தினறொரு புடவிமா னுடமாய
ஆத பந்தெற வெறிந்த* விரதனஞ்சுமந் தடியேன
பேதை யனபன வாயதோ பெருமநின் னுருவம்

ருசு

மறிந்த தெண்டிறை கிடந்தவ னுந்தியில வந்தோன
அறிந்த தன்றரும பொருளவரம் பகனறெழு விசுமபுஞ்
செறிந்த வண்டமுங் கடந்தது சிறியனேன பொருட்டாத்
தறிந்த† விரதனஞ் சுமந்ததோ தம்பிரான்‡ முடியே

ருள

என்ன வந்தனை செய்துநின் நேத்தியங் கயற்கண
மின்ன மாந்தபங் கொருவனை வலங்கொடு மீண்டு
மன்னா தம்பிரா னாகிய வரகுண தேவன
தன்னை வந்தடி பணிந்தனன றந்திரிக் கிழவோன்.

ருஅ

(பா - ம.) * தெறத்தறிந்த † எறிந்த. ‡ எம்பிரான்

வந்த வேழிசைத் தலைமகன் வரவறிந் தரசன்
அந்த வேழிசைக் கிழவனை யழையென வுழையோ
பந்த யாழமக் கிருக்கைபோய்ப் பாராததனா காணா
சினதை யாகுல மடைந்தவன் போனவா தெரியார

ஞசு

எங்கு ளானெனத் தேடுவா ரிவரெதி ரயலவாய
அங்கு ளாரசில ரறிந்தவா றறைகுவா ரவனேற்
றிங்கு ளானவிற கெடுத்தொரு முதுமக் கிவன்பாற்
பொங்கு மேழிசைப் பத்திர னடிமையாய்ப் போந்தான்.

சுய

பாடி னுனபின்பு பட்டது தெரிகிலேம பாணை
ஒடி னுனைக்க கேட்டலு மொற்றாபோய்க் கொற்றஞ்
சூடி னுனைவை யடைந்தவா சொல்லிய வாறே
ஆடி னாவியப் படைந்தனு மானமுற் றரசன்

சுக

தன்ன டைந்தவத் தந்திரித் தலைவனை நோக்கி
என்ன வாறவன் போனவா றிங்கினும் போன
பினை யாதுந் செயதனை யெனவிசைப் பெருமான
தெனனா கோனடி தொழுதுதன் செய்தியை மொழிவான்.

சுஉ

நென்னல வாயடி யேனின் தாணிழ னீங்கிப்
பின்னல வாரசடை மெல்லியெம் பிரானடி பணிந்தேன
இன்ன லாசுறை யிரந்துமீண் டிருக்கைபுக கிருந்தேன
கன்ன லாமொழி பங்கரென கனுவில வந்தருளி

சுந

ஒடி யுன்பொருட் டாகநாம விற்கெடுத்த துழன்று
வாடி நினபகைப் புறங்கடை வந்துசா தாரி
பாடி வென்றுநின் பகைவனைத் துரந்தன மெனச்சொல
ஆடி னாவிழித் தேனிது நிகழ்ந்ததென றறைந்தான்

சுச

ஏவன மைந்தாபோய் விளங்கிவந் திசைத்ததும் வீணைக்
காவ லனகனா ந்கழ்ச்சியு மொத்தலிற கைக்கும்
பூவ லங்கலா னிஃதுநம் பொன்னகாக் கூடற்
நேவர் தம்பிரான் றிருவிளை யாட்டெனத் தெளிந்தான்.

சுரு

இகழந்த கூற்றெறி சேவடிக் கிடையறா நேயந்
திகழந்த பத்திர னனபையுந் தேவரைக் காப்பான்
அகழந்த வாழிநஞ் சண்டவ னருளையும் வியந்து
புகழ்ந்து போய்மது ராபுரிப் புனிதனைப் பணியா

சுக

பத்தா யாழிசைக கிழவனைப் பனைக்கைமா நெருததில
வைத்து மாடநீ ணகாவலஞ் செயவிதது மலாந்த
சித்த மாழநதிட வரிசைகண மிதப்புறச் செய்து
தத்து மானொடைத தேரினா றனமனை புகுவான

கூஎ

தேவ ருந்தவ முனிவருந் தேவரிற் சிறந்தோ
யாவ ருந்தமக காட்செய விருப்பவ ரிருநாள
நோவ வந்துமக காட்செயது நங்குறை முடிப்பார
ஆவ ரேலுமக கனைவரு மேவல ரனரே

கூஅ

ஆத லாலெனக குடையாநீ ருமக்குநா னடியேன
ஈத லாலெனக குமமொடு வழக்குவே றிலைநான
ஓத லாவதோர குறையுள தினறுதொட டுமக்கு
வேத நாத்தனைப் பாடலே கடனென விடுததான

கூகூ

அரசு னலகிய வெறுககைந் ணடைகள் பிறவும
பரசு நாவலா மாணவா யாவாகும பகிரந்து
வரிசை யாலிசைக கிளையொடு மனையிலவந் தெயதிக
கரைசெ யாமகிழ சிறந்திசைக காவல னிருந்தான

எய

ஆகச செய்யுள் - ௨௧௦௦

நாற்பத்திரண்டாவது திருமுகங் கொடுத்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருதம்]

முன்னவன் மதுரை மூதூர் முழுமுத லிசைவ லானை
இன்னிசை பாடி வென்ற தினுரை செயதே* மந்தத
தென்னவன் சேரன் மாடே திருமுகங் கொடுத்தப பாணா
மன்னவன் றனக்குச் செம்பொன் வழங்கிய வழக்கஞ் சொலவாம க

இனிமதி யெமக்கீ தெனனு யாழ்வல்லோ னன்று தொடடுப
பனிமதி மருமான கோயிற பாணிசைச கிழமை நீததுக
குனிமதி மிலைந நாதன கோயினமுப போது மெய்திக
கனிமதி யனபிற பாடுங் கடப்படு நியமம் பூண்டான ௨

இததொழி லன்றி வேறு தொழிலிவற கினமை யாலே
பத்திர னிலம்பா டெய்தப் பொறுப்பரோ பழனக கூடற
சித்தவெம் மடிகள் வேந்தன பொன்னறைச் செலவம்வெளவிப
பத்தாயா ழிடத்தோ ளேந்திப் பாடுவான காண வைப்பார ௩

சிலபொலங் காசு சினனாண் மணிக்கலன் சினனாள் செம்பொற
கலைவகை சினனா ளம்பொற சாமரைக காமபு சினனாள்
அலாகதி ரரிமான சேககை யாடகத் தகடு சினனாள்
குலமணி வருககஞ் சினனாள் கொடுத்திடக் கொண்டு போவான ௪

கைவரும பொருளைத் தந்த கள்வருந் தானு மன்றி
எவ்வெவா தமக்குந் தோற்று தெரியிலிட டழித்துஞ் சினனாள்
செய்வன் செய்துந் தன்னைச் சோந்தவ ரிரந்தோர் கைபாரத்
தய்ப்பவா பிறாககு மாறு துதவியுட கவலை தீர்ப்பான. ௫

வைகலுங் கொடுப்போர் பினனாண் மறுத்தன ராகப் போய்ப்போய்க்
கைதொழு திறைஞ்சி வாளா வருமவன் கலியின் மூழ்கி
உய்வகை வேறு காணு தொககலு மொகக வாழிக
கையற் வடைய நோனா துறங்கினாள் கனவி னெல்லை. ௬

சித்தவெம் பெருமான வந்து செப்புவா ரப்பா நிம்பத
தொத்தவன கோசந தன்னிற றுமபியுண கனியின வெளவி
இத்தன மின்று காறு மீந்தன மெம்பா லன்பு
வைத்தவ ன்றிரதாற் சங்கை மனத்தனய விகற்பங் கொள்வான் ன

மயலறக கற்புக காகரு மகளிரபோற் றுறவு காகக
முயலுமயோ கரிலுட காப்பு முரசெறி புறஞ்சூழ காப்புந
கயலிலச சினை யு நிறக்க கவாந்ததற் புதமிக களவன
உயிர்தொறு மொளித்தது நினற வொருவனோ* வறியே னென்பான்.அ

கோமக னினை யசெயதி யறியுமேற் கோசந காப்போரக
காழுறு† தண்ட நினபோ லன்பகத தெமமை வைத்த
தேமரு போந்தின கண்ணிச சேரமான றனக்கிப் போது
நாமொரு முடங்க றீட்டி நலகுவம் போதி யெனனா கூ

மறைக்குரை செயத வாககான மதிமலி புரிசை யென்னுனா
சிறப்பியல் சோசால செய்யுட பாசுரஞ் செப்பித் தீட்டிப்
பிறைச்சடைப் பொருமா னலகி மறைந்தனன பெருமபாண செல்வன்
உறக்கநீத தாடிப் பாடி யுலகைமா கடலி லாழந்தான ட

[கலீ விருத்தம்]

வாங்கிய திருமுக மணிப்பட டாடையிட
டாங்கிறை யடிபணிந் தகன்று பத்திரன
ஒங்கிய கோயிலை வலங்கொண டொலலென
நீங்கிமேல் வரைபுல நெறிகொண டேகுவான கக

கொலையுந குறிஞ்சியுந் கொதிக்கும் வெம்பரற்
கல்லத் தத்தமுங் கடந்து முடபுறப்
பலசுளைக கனியடி யிடறப் பைப்பைய
நலவளங் கெழுமலை நாடு நண்ணினான கஉ

அலைகட னெடுந்துகி லந்த நாடுனா
தலைமக டனக்குவான றடவு குன்றுபூண
முலையென விளங்கின முகத்திற றீட்டிய
திலகமே யானது திருவஞ் சைக்களம் கங

அறமக ளாககமு மலரின் மேயசெந்
நிறமக ளாககமு நீதி சானற்போ
மறமக ளாககமும வடசொற் றெனகலைத்
திறமக ளாககமுஞ் சிறந்த தநகா‡ கச

(பா - ம) *ஒளித்த கள்வ னொருவனோ. †ஆமுறுந்தண்டம்.

‡சிறந்தவந்தகர்.

மணபுக ழநநகா மறுகின மாடொரு
தண்புறை சாலையிற் சாரந்து ளாணிப்பால்
விணபுகழ நீதியவ வேந்தற கன்றிராக
கண்புனை நுதலினூ கனவிற றேனறினூ

கக

தென்னவன மதுரையி லிருக்குஞ் சித்தாயாம
நின்னிடைய வந்துளே நின்னைக் கண்டுதான
நன்னிதி வேண்டநம மோலை கொண்டுநம
இன்னிசைப் பாணபத திரனிங் கெயதினான

கக

மற்றவற கருநிதி கொடுத்தது மன்னநீ
தெற்றென வரவிடு கென்று சித்தாதாரு
சொற்றனா போயினூ சுரக்குந் தண்ணளி
ஒற்றைவெண குடையினு னுறக்க நீங்கினுன

கஎ

கங்குலவாயக கண்டவக கனவைப் பெண்ணையந்
தொங்கலான றமரொடு சொல்லிச் சேறகணுள
பங்கினுன றிருமுகங் கொணாத பத்திரன
எங்குளான கொல்லெனத் தேட வெண்ணுவான

கஅ

மற்றவா தமைத்துரீஇ வருக திலலெனக்
கொற்றவ னேவலோர குறுகி மாடமுந்
தெற்றியு நியமமு மன்றுஞ் சென்றுசென
றெற்றிகழ மணிகக் ரெங்குந் தேடுவார

கக

தருமநீர்ப் பந்தரி னிருக்குந் தந்திரி
வருமிசைக் கிழவனைக் கண்டு வலலைபோயத்
திருமகற் குணாததினூ சேனையோ டெழீஇப்
பெருமகன பாணாதம் பிரானை நண்ணினுன

உய

கண்டனன முகிழ்த்தகைக் கமலஞ் சென்னிமேற்
கொண்டனன பாடினன கூத்து மாடினன
தண்டென வீழநதன னன்பிற றண்ணு
வண்டென மகிழநதனன மன்னா மன்னனே

உக

வாங்கினன றிருமுக மலாகக் ணுற்றறினன
தாங்கினன முடிமிசைத் தாமம் போன்மகிழ்
தூங்கினன் றடங்கனீர் துளிப்ப மெய்யெலாம்
வீங்கினன் பொடிப்பெழ வேந்தா வேந்தனே

உஉ

[எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மின்னவிருஞ் செம்பொனமணி மாடக கூடன்
 மேயசிவன யாமெழுதி விடுக்கு மாற்றம்
 நன்னாமுகி லென்பபுலவாக குதவுஞ் சேர
 நரபாலன காணகதன்போ நம்பா லன்பன
 இன்னிசையாமுப பத்திரனறன மாடே போந்தா
 னிருநிதியங் கொடுத்ததுவர விடுபப தென்னத
 தென்னாபிரான றிருமுகத்தின் செய்தி நோக்கிச
 சேராபிரான களியபெல்லை தெரியா னுகி

உந

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பொன்னின றளிகை மிசைவைததுப
 புழைககை மதமான றலையேற்றி
 மன்னுங் கொளையாமுப புலவனைமுன
 வைததுப பின்னே தானிருந்து
 மின்னுங் கதிரகா லிணைக்கவரி
 வீசிப பலவே றியங்கவிப்பத
 தென்னென றளியா ரிசைத்தாரான
 றிருமா நகரை வலஞ்செய்யா.

உச

பஞ்சு தடவுஞ் சீறடியார
 பலமங் கலங்கொண டெதிரபோத
 மஞ்சு தடவு நீள்குடுமி
 மாட மனையிற கொடுபோகி
 நஞ்சு தடவு மணிகண்ட
 னன்பன றனை*நன் னீராட்டி
 அஞ்சு தடவி யோவியஞ்செய
 தழைத்த மணிமண டபத்தேற்றி

உரு

அம்பொற் றவிசிட டருச்சுனைசெய
 தாறு சுவையின னமுதருத்திச
 செம்பொற் கலவை நறுஞ்சாந்தந்
 தீமஞ் வாதி முகவாசம்
 பைம்பொற் கலத்து வெள்ளிலைதீம்
 பழக்காய பிறவு முறைநலகி
 உம்பாக கிறைவன் றிருமுகத்தி
 லுயப்ப தெனலா லுயத்துமென

உசு

செம்பொன்றையையத் திறந்தழைத்துக்
 காட்டி யிணைய திருவெல்லாம
 உம்பா பெருமா னடியோர்
 ருடையோர் கவாநது கொணமினென
 இம்பா நீழற்றும் வெண்குடையா
 னிசைப்ப வெதிரதாழந் திசைக்கிழவன்
 நம்ப னருளுக் குரியோர்
 நலகிற றமையு மெனக்கென

உள

மன்னன ருனென ணியவாற்றால்
 வழங்க வழங்க மறுத்தும்றுத்
 தினன றீரு மிசைக்கிழவ
 னிலங்கும பொலம்பூ ணிருந்தியம
 பொன்னஞ் சிவிகை கரிபரிமான
 பொற்பட டாடை பலபிறவுந்
 தன்ன வென்னு* மளவாற்றாற
 ருனே கொள்ளத் தாரவேந்தன

உஅ

பின்னே முடியோ சேட்சென்று
 பெருமை சான்ற வரிசையிறை
 றன்னே ரிசையான றீனைவிடுத்தது
 மீண்டா னாகத் தமிழமதுரை
 மின்னோ சடையா ரிசைத்தொண்டன
 ருனு மீண்டு வெயிலவிரிக்கும
 பொன்னோ மௌலி நிதிக்கிழவன்
 போல மதுரை நகரபுககான

உக

வந்து மதுரைப் பெருமாளை
 வணங்கிக் கொணாநத் நிதியெல்லாம
 இந்து மருமா னகருள்ளார
 யாரு மறிய யாவாக்கும
 முநதை வேத முதலவாக்கும
 புலவோர தமக்கு முறைநலகிச
 சந்த யாழி னிசைப்பாணா
 தரும மனையான் வைகிளுன

ஙய

ஆகச செயபுள் - உகங்

நாற்பத்துமூன்றாவது பலகையிட்டபடலம்

[கொச்சகக்கலிப்பா]

கருந்துழாய் முகிலொருபாற் கலந்தவா*பத திரற்குறிதி
திருந்துதா ருதியனிடைய திருமுகமீந் தனித்ததிது
வருந்தியாழ்வனின்சைப்ப மழைதூங்கு நள்ளிரவில்
இருந்துபா டெனப்பலகை யிட்டதூஉ மிளிப்பகாவாம க

முன்புடைய நாயகனை முப்போதும் புகுந்திறைஞ்சி
இன்புறுமே ழிசைக்கிழவ னிருநிதிய மருளியபின்
அன்புசிறந் தரையிரவு மடைநதுபணிந் தடலவிடையின்
பின்புறநின் றேழிசையும் பாடிவரும் பேறடைவான உ

தொழந்தகையன பருந்தேவா தொகுதிகளுந் தொழத்திங்கட
கொழந்தலைய நதியலையக குணிககின்ற தனிககடவுள்
செழுந்தரளச சிவிகையினமேற் றேவிதிருப் பள்ளியறைக
கெழுந்தருளும் போதுபணிந் தேத்துவா னேரிரவில் ட

இன்னிசையாழப் பெருமபாண னெவவிடையு றிடுததாலுந்
தன்னியம் நெறியொழுககந் தவானென்ப துலகறியப்
பொன்னியலுஞ் சடைமௌலிப் புராணாதிரு விளையாட்டால
அன்னிலையிற் கருங்கொணமூ வராததெழுந்த திசையெல்லாம்

தடித்துநிறை புடைபரப்பித் தடுமாறித் திசைமயங்கத்
துடித்துவிட வாயரவஞ் சோரநதுகருண டனையொதுங்க
இடித்துவின கணம்புதைப்ப னிருளகான்று சலபதிமுன
முடித்திடுவான வரவிடுதத் முகிலேழும் வளைந்தவென\$ னு

கருங்கடலை விசும்பெடுத்துக் கவிழப்பதென வெண்டாரை
நெருங்கிருளி னிருப்புககோ னிரைத்தென நிறங்கருக
ஒருங்குசொரிந் துள்ளுணரா ருள்ளம்போ லுட்புறமபு
மருங்கொடுகீழ் மேலென்று தெரியாத மயங்கிருளவாய க

(பா - ம.) * கரந்தவா † அநிலையில் ‡வரவழைத்த. \$வளைந்ததென.

மாமாரி யிடைநனைநது வருவானம் மாரிதனைப்
பூமாரி யெனநினைநது திருக்கோயிலு புருந்தெய்திக
காமாரி தனைப்பணிநது கருணைமா ரியினனைநது
தேமாரி பொழிவதெனத் தெளவினியாழ வாசிப்பான எ

விடைக்கடவுள் பின்னின்று வீணையிடத் தோள்கிடத்திப்
புடைததுநரம் பெறிநதுமிடற் றெலிபோக்கிப் பொலங்கொன்றைச்
சடைக்கடவுள் செவிவழிபோ யருடபைங்கூழ் தலையெடுப்பத்
தொடைதமிழி னிசைப்பாணிச் சுவையமுத மடைதிறந்து. அ

நரம்புநனைந திசைமழுங்க நனைநதுடலம் பனிப்பவிசை
வரம்பொழுகு விரனயிறைத்து வலிவாங்க மயிரிசிலிப்ப*
நிரம்பியசே றடிபுதைப்ப நின்றுநிறை யன்பிசையாய
அருமபுதலபோ லென்புருக்கு முழுவதவிசை பாடுமால். கூ

[இடைமடக்கி வந்த கொச்சகவொருபோகு]

மாதா நகையாய மதுரேசருணபலிகெம் மனைவாய வந்து
காதன முகத்தரும்பிக காட்டிபென சிந்தை கவாந்தார போலுங்
காதன முகத்தரும்பக கையறவு தீரக் கலப்பேன பாதி
பேதையுரு வாயிருந்தார நாணிவிழித் தாவி பிழைத்தேன போலும்

ஒண்ணுதலாய வெண்டலைகொண் டுண்பலிக்கு

நமமனையி னூடே கூடற்

கண்ணுதலா ருள்ளாளக் கானமிசைத்

தென்னுள்ளங் கவாந்தார போலுங்

கண்ணுதலா பாடு மவநயங்கண்

டாகங் கலப்பேன பாதி

பெண்ணுருவ மாயிருந்தார வெளகிவிழித்

தாவி பெற்றேன போலும்

கக

ஐயரியுண கண்ணாய திருவால்

வாயுடையா ரையங் கொள்வான

மையனகை செய்தென வனமுலையின

மேற்செங்கை வைத்தார போலும்

மையனகை செய்தென வனமுலையேற்

கைவையப் மாழகிச் சோரவேன

தையலிடங் கண்டு நடுநடுங்கி

விழித்தாவி தரித்தேன போலும்.

கஉ

[அறுசீரடியாசிரிய வீருத்தம்]

பாடுவா ரிருவாக கன்று பரிசிலாக கொடுத்த சங்கத
தோடுவா செவியி லூட்டுந தொணடுகண டிதனமே னின்று
பாடுவா யுனக்கே யிரதப பலகையென றுழந்த வனபின
நாடுவா விசுமபிற கூறி நவமணிப பலகை யிட்டா

கங்

இறையரு ளாணை யஞ்சி யிட்டபொற பலகை யேறி
நறைகெழு மதுர கீதம பாடிநான மறைகள் சூடும
அறைகழ லகததுட கொண்டு பலகையு மங்கை கொண்டு
மறைவழி யாழுவல லோனறன் மனைவயிற் செலலு மெல்லை

கச

மின்னுமா மேக நீங்கி விசுமபுவாய விளங்கித் தெனறல்
மன்னுமா மலய மேய* மாதவன குடித்த வைகற
பொன்னுமா மணியு முததும் புலப்படக் கிடந்த வேலை
என்னமீன விளங்கித் தோன்ற வேகியில புருந்தா னிப்பால கரு

பாயிருட படலங் கீண்டு பரிதிசுண விழித்துச் செங்கை
ஆயிரம் பரபபி முநநீ ரலைகட னீந்து மெல்லை
மாயிரு ஞாலங் காக்கும் வரகுண னிரவு தங்கள்
நாயகன் பாடற் கீந்த நல்லருட பரிசில கேட்டான

கங்

இன்னிசைக் கரசை யிட்ட பலகைமீ திருத்தி மன்னா
மன்னவ னிவனே யெங்கண் மதுரைநா யகனென றுன்னி
மின்னிவா மணிபூ ணல்கி விளைநில மிகவு நல்கி
நன்னிதி வெறுப்ப நல்கி வரிசையா னடத்தி† வந்தான்.

கங்

[எழுசீரடியாசிரியவீருத்தம்]

இறையருள வரிசை பெற்றபத திரனு
மேறுயாத தவரைநாற போதும்
முறையினுல வழிபட டொழுகுவா னாக
முடிகெழு வரகுண வேந்த
மறைமுத லடிகள் வந்துவந தனையால்
வழுத்துவான் சில்பகல கழிய
நிறைபெருஞ சுடரோன் றிருவுரு வடைநது
நெறியினுற சிவபுர மடைந்தான்

கஅ

ஆகச் செய்யுள் - ௨௧௪௮

நாற்பத்து நான்காவது இசைவாது வென்ற படலம்

[எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்]

கூட லம்பதியி லாடக மேருக
கொடிய விற்குரிசி லடியவ னுகுப
பாட லீனபரிசி லாகிய செம்பொற
பலகை யிட்டபடி பாடின மனனா
வீடரும பொருவில கற்புடையாளோ
விறலி யைப்பரம னிறையருள பற்றி
மாட கஞ்செறியும் யாழவழி பாடி
வாது வென்றவர லாறு மிசைப்பரம

க

வறகு ணனகதி யடைந்தபி னம்பொன
மௌலி சூடிய விராச விராசப
புரவ லன்புவி மடந்தையை வேட்டுப
புயந்த ழீஇககொடு நயந்தரு நாளிற
பரவு மனபதை புரந்தொழு கந்தப
பஞ்சவற சூரிய ரஞ்சன வுணகண
மரபின வந்தமட வாராபல ரேனை
மையல செய்யுமட வாராபலா மாதோ

உ

அனன போகமட வாரு ளொருத்தி
யரச னுககழுது மாவியு மாசும்
மினன னாணமதுர கீத மிசைககும்
விஞ்சை யின றுறைவ லாளவ ளுசகும்
பன்ன காபரண னீனனிசை பாடும்
பத்திரன பொருவில கற்புடையாடகும்
மனனு கீதவினை யாலிகன மூள
வழுதி காதனமட மாது பொருளாய

ஊ

பாடி னிககெதிரொ பாடினி தன்னைப
பாட விட்டி வள படைத்த செருக்கை
ஈட ழிப்பலென வெண்ணி யெழீஇத்தன
னிறை மகற்கஃ திசைத்தலு மந்தத்

தோடி நபபொரு கயற்கணி டோன
சொன்னவா ரொழுது மன்னவா மன்ன
நாடி யத்தகைய விறலியை யீழ
நாட்டி னுமவர வதைத்து விடுத்தான

ச

பந்த யாழமுதுகு தைவர விட்டுப்
பாட லாயமிரு பக்கமு மொயப்ப
வந்த பாடினி மடந்தையு மன்னா
மன்ன னைத்தொழுதொ கின்னர மாதிரி
சந்த வேழிசை மிழற்றின னினரு
டனனை நோக்கியொரு மின்னிடையாணமேற
சிறதை போக்கிவரு தீப்பழி நோக்காத
தென்னருக கரச னின்னது செப்பும்

ரு

பத்தி ரனமனை தனனையெம் முன்னாப
பாடு தற்கழை யதற்கவ ளாற்றி
துத்த ரஞ்சொலினும யாமவள சார்பா
யுனைவி லக்கினும விடாது தொடர்ந்தே
சித்த நாண்முற வஞ்சின மிட்டுச்
செல்ல நிலலென வளைந்துகொ ளென்ன
எய்தத் துண்ணிடையி னுளை யிருக்கைக
கேகி நாளைவரு கென்று விடுத்தான

சு

[கலிநிலைத்துறை]

பின்ன ரின்னிசைப் பத்திரன பெருந்தகை விறலி
தனனை யங்கழைத் துளத்தொன்று புறத்தொன்று சாற்றும
என்னொ டின்னிசை பாடுவா ருளாகொலோ விங்கென்
றுன்னி வந்திருக்கின்றன ளிசைவலா ளொருத்தி

எ

ஆட மைத்தடந தோளினு யவளொடுங் கூடப்
பாட வலையோ பகரெனப் பாடினி பகாவாள
கோட ருந்தகைக் கற்புமிக கூடலெம் பெருமான
வீட ருங்கரு ணையுமெனக் கிருக்கலால வேந்தே.

அ

பாடி வெலவதே யன்றிரான பரிபவ முழந்த
வாடு வேனலே னென்றுரை வழங்கலு மதுக்கால்
எடு வராசுழ லவனையு மிருக்கையுந்த திருந்தான்
நீடு வாரதிரைப் பொருநையந தண்டுறை நிருபன்.

க

மறறை வைகலவ விருவரைப பஞ்சவன மதுரைக
கொற்ற வன்றன தவையிடை யழைத்தநோ கூட்டிக
உற்ற வேழிசை கேட்குமுன் கலத்தினும் போந்த
வெற்றி வேன்மதா நெடுங்களுள் விறலியை வைதாள

யி

குற்ற மெத்தனை யெத்தனை குணங்கள் யாழக கோலுக
குற்ற தெய்வமயா* விசைப்பதெவ வுயிருடம் புயிரமெய
பெற்ற வோசையெவ வளவவைக குத்தரம் பேசி
மற்றெ னோடுபா டிலையேல வசையுனக கென்றாள்

கக

இருமை யும்பெறு கற்பினு ளியம்புவாள் கலத்தின
வரும் ரும்பெற்ற கலவியும் வாதினமே லாககப
பெருமை யும்பலா விரும்புறு பெண்மையின் செருக்குந்
திரும கன்சபை யறியவாய திறக்கவேண டாவோ

கஉ

நெய்யுண பூங்குழன் மடவரா னினனெடும வாது
செய்யும் பூசலுக கெதிரலாற் றியவாய திறந்து
வையும் பூசலுக கெதிரலேன மானமவிற றுனபோல
உய்யும் பாவைய ரேயதற் கெதிரென வுரைத்தாள்

கங

வென்றி மீனவன விலக்குவான போலெதிர் விலக்கித்
துன்று தார்க்குழன் மடந்தைமீர் பாடுமின றோற்றோ
வென்ற மாதாராக கடிமையாய விடுவதே சபதம்
என்று மானமுண் டாக்கலு மீழ்நாட டரிவை

கச

முந்தி யாழிடந் தழீஇக்குரல வழிமுக்கிழ விரலபோய
உந்த வேபெரு மிதநகை யுட்கிடந் தருமபச
சந்த வேழிசை யிறைமகன் றுழ்செவிக கனபு
வந்த கா தலான் மழலையி னமுதென வாரத்தாள்

கரு

வீணை வாங்கினண் மாடக முறுக்கினள் விசித்தது
வாண ரம்பெறிந் திருசெவி மடுத்தன ரியக்கா
நாண மெலவிர னடைவழி நாவின் யமுதம்
பாணா கோமகன் விறலியும் பலாசெவி நிறைத்தாள்

கக

அரச னுட்கிடை யற்றிதில ரவைக்களத் துள்ளார
விரைசெய் வாராகுழற் பாடினி பாடலை வியந்தார
புரைசை மானிரைப பூழிய னிலங்கையிற் போந்த
வரைசெய் குங்குமக கொங்கையாள் பாடலை மகிழ்ந்தான்.

கக

[அறுசீரடியாசிரியவிருதம்]

தன்னவ னுட்கோ னெலலை தெரிந்தன ரவையத துள்ளார
 புன்னவன் புகழ்நத வாறே புகழ்நதன ரவனை தானே
 னன்னவ னருளைப் பெற்று முமமையுந துறந்தோ ரேனும
 னன்னவன் சொன்ன வாறே சொல்வது வழக்கா றன்றோ கடி

பானறளி ரனையாண மையற புதுமது நுகாந்து தீது
 னறறி யாத கணனி நாடவ னவையை நோக்கி
 னன்றொரு நாளிற நேரத தக்கதோ விதுவென றந்த
 வன்றடு வேறக ணுரைப் போமென விடுததான மன்றோ கக

ருவிய வாய மேதத விருந்தினுண மனைவந தெய்திப
 ரவலன றனது பாடடைப் புகழ்நததே புகழ்நத தாகப்
 பருமிதந தலைகொண டானுப் பெருங்களிப் படைநது மஞ்சத
 டருமல ரனைமே லாவந தினைத்தினி திருந்தா ளிப்பால உய

ணங்குறு மருங்கிற கற்பின மடவரன மதங்கி தானும
 புணங்கிறை கொண்ட நெஞ்ச ளங்கயற கண்ணி பாகக்
 ணங்குறி கடந்த சோதி குரைகழ லடிககி டெய்தி
 ணங்கினள கலுழகண ணீர ளொ துங்கினிந றிதனைச் சொன்னா

தன்னவ னுகி வையஞ் செயயகோல செலுத்திக காதத
 னன்னவ வழிதி வாடி வழிவழக குரைப்ப தானு
 புன்னவன் கருத்துக் கேற்ப வவையரு மனைய ரானா
 னன்னடு நிலைமை தூக்கிப் பேசவார யாவ ரையா உஉ

னன்னருட டுனை*செய தெனபா லுறுகனோய துடைப்ப தென்ன
 னன்னாய நீயே நாளை வெல்லுமா செயது மஞ்சேல
 னன்னவா காய வாணி யீறிலா னருளாற கேட்டு
 னன்னருங் கற்பி னுடன மனைபுகுந திருந்தாண மனனோ உங்

புனுதுபோன மறறை ஞானறு மழைததனன் பாடல கேட்டுக்
 நனுதுபோற புயததா னென்னற கூறிய வாறே கூற
 னனுளார பலரு மன்ன வண்ணமே சொன்னா கேட்டு
 ன்ற்பாண மடந்தை பாண்டி நிருபனை நோக்கிச் சொல்வாள்

தன்னரே றனையாய ஞால மனுவழிச் செங்கோ லோசகம்
 னன்னரே றனையாய் வார வழக்கினை யாத லான்
 ிசான்னவா றவையுஞ் சொல்லத் துணிந்தது துலைநா வன்ன
 னன்னகா பரணா முன்போய்ப் பாடுகேம் பாடு மெல்லை. உரு

இருவரேம பாட்டுங் கேட்டுத் துணிந்திவள வென்ற ளென் னொ
ஒருவாசந் நிதியிற் சொன்னாற் போதுமென றுரைத்தாள பாண்டித்
திருமக ன்னைய வாறே செயமினீர் செய்யி னென்ன
மருவளா குழலி னாத மனைபுகுந் திருந்தார பின்னா ௨௬

[கவி வீருத்தம்.]

தென்ற னுடனு மந்திரச் செவ்வரும
நன்று தீதுணா நாலவகைக கேளவியோர
ஒன்ற வேகி யொளிவிடு வெள்ளிமா
மன்ற வாணாமா மண்டபத் தெயதினா ௨௭

எயதி யமமட மாதரை யிங்குறச்
செயதி ரென்னத் திருமக னேவலோர
நொயதி னோடி நொடித்தழைத் தாரொடு
மைதி கழந்த விழியார வருவரால் ௨௮

படிமை யாரதவப் பாடினி வந்தெனக்
கடிமை யாவளின் றையமின றுலெனக்
கொடுமை யாரமனக் கோட்டச் செருக்கொடுங்
கடுமை யாசவந் தாளகலத் தினவந்தாள ௨௯

கற்பின மிக்கெழு* கற்புங் கருத்தினிற்
கிற்பரஞ்சுடா சேவடி மேலவைத்த
அற்பு மிக்கெழ் மெல்லவந் தாளரோ
பொற்பின †மிகுளு பத்திரன பொன்னனா ௩௦

அலங்கு மாறமோ டங்கத் மாதிபல
கலனக் டாங்கிக் கலூர் குழாததிடை
இலங்கு மாட மதுரைக் கிறைவரும
புலன்கொ ணுவலா போலவந்து வைகினா ௩௧

அநத் வேத்தவை தன்னி ளருங்கலம்
வநத் வேயத்தடந் தோளிசை மாதராள
முநத் வேத்திசை பாடினள முநகையோ
சிறதை வேட்டொன்றுஞ் செப்பின ரிலையால் ௩௨

வீண தோளிடு னேந்திய வெண்மலா
வாணி பாட விருக்கையின வைகியே
யாண ரம்பெநீந் தின்னிசை யோநதெழீஇப்
பாணா கோமகன பன்னியும் பாடுமால் ௩௩

(பா - ம) *கற்பு மிக்கெழு † பொற்பு மிக்குன.

குடங்கை நீரும் பச்சிலையு மிடுவாக கிமையாக குஞ்சரமும்
படங்கொள பாயும் பூவணையுந் தருவாய் மதுரைப் பரமேடடி
படங்கொள பாயும் பூவணையுந் தருவாய் கையிற் படுத்தலைகொண்
டிடங்க டோறு மிரப்பாயென மேசு வராக்கென பேசுவனே

தேனா மொழியா விழிவழியே செல்லா தவாக்கே வீடென்று
நானா வேதப் பொருளுரைத்தாய் நீயே மதுரை நம்பரனே
நானா வேதப் பொருளுரைத்தாய் நீயே பாதி நாரியுரு
ஆனா யென்று பிறாபழித்தா லடியேன விடையே தறைவேனே.

வரத னாகி யெவவயிராக் கு மாயா விருத்தி வலியடக்கிச
சரத மான வீட்டினபந் தருவாய் மதுரைத் தனிமுதலே
சரத மான வீட்டினபந் தருவாய் வீடு பெறுவார்போல
விரத யோக நிலையடைந்தா யென்பார்க கெனனான விளம்புவனே.

[எழுச்சுடியாசிரியவிருத்தம்]

கண்ணுதன மதுரைப் பிரானையிவ வாறு
கருதிய பாணியாற கனிந்து
பண்ணுதல் பரிவட டீணமுத லிசைநூல்
பகாமுதற் ரெழிலிரு நான்கும்
எண்ணுறு வராதல் வடித்திடன முதலா
மெட்டிசைச் சுரணமும் பயப்ப
மண்ணவா செவிககோ வானவா செவிக்கும்
வாக்கினா னுவினே யமுதம்

கரு

இடையினே டேனேப் பிங்கலை யியக்க
மிகநதுழ லந்தொடுத் தியக்கி
நடுவுறு தொழிலாற பிரமந் திரந்த
நடைபெற விசைக்கு முள்ளாளம்
மிடறுவீந் காளகண் ணிமைத்திடா ளெயிறு
வெளிப்படாள் புருவமே னிமிராள்
கொடிந்து துடியாள் பாடலு மதுகேட
டீனவருங் குதூகல் மடைந்தாரா

கரு

கன்னிரா டுடையான கைதவ னெனும்போக
காரணந் தேற்றுவா னெனத்தான
இன்னிசை யறிஞ் னாகிய முன்போ
வியம்புவா னொருப்படு கின்றான
முன்னவ னருளாற றனமனக் கோட்ட
முரண்கெடப் பொதுமையா னோக்கி
இன்னவ டானே வென்றன ளென்றா
னினையவா றினே வரு மொழிந்தாரா

கரு

கரிபுரை மொழிந்த கைதவ னிலங்கைக
கைதவப் பாடினி கழுத்திற
புரிசூழன் மாதை யிருத்தென விருத்தும்
போதுமை யிடங்கரை திருந்த
அரியநா வலர் தற்புத மீதற
புதமென வற்றந்தவை காண
விரிகதிர மினபோன மறைந்தனா யாரும
வியந்தனா பயந்தனன வேந்தன

சுய

செங்கணை றழக ராடலீ தென்றே
யாவருந தெளிந்தன ரேத்தி
அங்கணு யகாதங் கருணையின றிறனு
மடியவ ளன்பையுந சூககித
தங்கணு மருவி பெருங்கவா னந்த
தனிப்பெருஞ் சல்தியி லாழந்தார
வங்கமேல் வந்தாள பிடாமீசை யிருந்த
மாணிழை விறலியை மன்னன

சுக

இறக்குவித தவடகு முந்தமுத தார
மெரிமணிக கலன றுகில வரிசை
பெறக்கொடுத தேனை யவடகுமுண மகிழ்ச்சி
பெறச்சில வரிசைதந் தவையிற
சிறக்கவந் தொருங்கு வைகிவா னிழிந்த
தெய்வதக கோயிலபுக கிருந்த
அறக்கொடி யிடஞ்சோ பெருமபுல வேராகு
மருங்கல் னாதிக ணலகா

சுஉ

[அழகீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மன்னவா வலிக ளெல்லாந் தெய்வத்தின வலிமுன னில்லா
அன்னமா தெய்வஞ் செய்யும் வலியெலா மரணமுன றட்ட
முன்னவன வலிமுன னில்லா வென்பபலா மொழிவ தெல்லாம
இன்னபாண மகளிற காண்ப பட்டதென் றிறுமபூ தெய்தா.

மின்னியல சடையி னுனை விடைகொடு வலஞ்செய தேகி
இன்னிய மியக்கஞ் செய்ய வெழிகொடன கோயி லெய்தித
தொன்னிதி பெற்றான போலச சுருணபாண் டியனைப் பெற்ற
மன்னிய மகிழ்ச்சி வீங்க வைகினு னிராச ராசன

சுச

நாற்பத்தைந்தாவது பன்றிக் குட்டிக்கு முலைகொடுத்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருதம்]

இருளைக்கந் தரத்தில் வைத்தோன றனனிடத் தென்று மனபின
தெருளைத்தந் தவடகு மாளுந தெரிவையை யிசையால வெலை
அருளைத்தந் தனித்த வண்ண மறைந்தனந் தாயாய்ப் பன்றிக்
குருளைக்கு முலைந் தாவி கொடுத்தவா நெடுததுச சொல்வாம

முறையென விமையோர் வேண்ட முளைத்தந் சயின்று சான்றய
உறையென மிடறில் வைத்த வுமபரான மதுரைக் காரந்
திறையென வெறிநீர் வையைத் தெற்கது குருவி ருந்த
துறையென வுளதோர் செலவத் தொனமணி மாட மூதூர் உ

தருநாத னாதி வாணோ தவகுரு விருந்து நோற்பக
குருநாத னெனப்போ பெற்றுக் கோதிலா வரந்தந் தேற்றில்
வருநாதன சித்தி ரத்தோ வலவனு ருடனே சுஞ்சத்
திருநாதன பரவ வைக் பி ருகுமச சிறந்த ஆரில்

ந

சுகலெனென மெருருவே ளாள் னவனமனை சுகலை யென்பாள்
இசுலருங் கறபி னுளபன் னிருமகப் பெற்றுள் செலவப்
புகலருளு செருகார னென புதலவரைக் கடியா ராகி
அசுலருங் களிப்பு மீதூ ரன்பினுல வளாகு நாளில்

ச

தருதையுந் தாயு மாயத் தறுகணமிக குடைய ராகி
மைநத் தும் வேட ரோடு கூடிவெங் கானில் வந்து
வெந்தொழில் வேட்டரு செயவார வெயிலுபுசாப் புதற்கி யெய்தி
ஐந்தவித் திருந்து நோற்குங் குவளை யங்குக் கண்டார

ரு

கைத்தலம் புடைத்து நகருக் கல்லுமவெம் பரலும் வாரி
மெய்ததவன் மெய்யிற் றுகக் வீசினா வினையை வெல்லும்
உத்தமன் வீசுகளு* செயதார தவத்தினுக் குவரென னுன்னிச
சித்தநொந் தினைப் பஞ்சத் தீயரைச் செய்யாத்து நோக்கா

சு

தொழுந்தொழின் மறந்து வேடத தொழிலுவந் துழலவீரோமண
உழுந்தொழி லுடைய நீராற் பன்றியி னுதரத் தெயதிக
கொழுந்தழ லீனையவேனக குருநீயாயத் தந்தை தாயை
இழந்தல முறுமி னென்ன விட்டனன கடிய சாபம். எ

பாவத்தை யனை மைந்தா பன்னிரு பேரு மஞ்சிச
சாவத்தை யேற்றெப போது தணிவதிச சாப மெனன
ஆவத்தை யகற்று மீச னருடகழ னினைந்து வந்த
கோவத்தை முனிவு செயதக கடவுளா குரவன டுறும அ

எனனையா ஞுடையகூட லேகநா யகனே யுங்கட
கனனையாய முலைதந தாவி யளித்துமே லமைச்ச ராககிப
பினனையா னந்தவீடு தருமெனப பெண்ணோ பாகன
தனனையா தரித்தோன சொன்னா பன்னிரு தனயா தாழ்ம

தொனமைசால குருவி ருந்த துறையதன புறத்த வான
பனமைசால கான வாழ்க்கைப பன்றிகட கரசாய வைஞர
தனமைசா றனியே னத்தின் றனபெடை வயிறறிற் சென்று
வனமைசால குருநீ யாகிப பிறந்தனா வழக்கான மன்னே டி

ஆனநா னொருநா ளெலலை யரசருந் கரசனா
மீனவன மதரை நீங்கி மேற்றிசைக கான நோக்கி
மானமா வேட்டரு செய்வான மததமா வுக்கைத்துத் தண்டாச
சேனை* தன புறம்பே மொயப்பச செல்கின்றன செல்லு மெலலை

மாவழங் கிடங்க டேர வல்லதோல வனகா லொற்றா
பாவடிச சுவடு பற்றிப படாந்துநா றழலடி லாலவாயத்
தீவிழி யுழுவை யேனந் திரிமருப பிரலை புலவாய
மேவிட னற்றிந்து வலலே விரைந்துவந் தெதிரே சொன்னா கஉ

மறத்துறை வேட்ட மாககள் வலைபோ யொடியெ றிந்து
புறத்துவரா வலைகள் போக்கி நாயதன் புறம்பு போரப்ப
நிறைத்துமா வொதுக்கி நீட்டும படைஞராயச* சூழ்ந்து நிற்ப
அறத்துறை மாறாக கோலா னுனைமேல கொண்டு நிற்ப கந

சிலலரித் துடிக்கோ டெங்குஞ் செவிடுறச் சிலையா நிறப்ப
பலவகைப பாரவை காட்டிப பயிலவிளி யிசையா நிறபடி
வல்லிய பிரலை மையன் மானினம வெருளா நிற்ப
விலலிற் வலித்து வாங்கி மீளிவெங் கணைக றோததார கச

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

செறிந்த மான்மு றிந்த தாளசி தைந்த செனனி செமபுன்ற
பறிந்த வாறு வெண்ணி ணமப ரிந்து வீச கையிழு
மறிந்த வேழு யாந்த வேழ மாண்ட வெண்கு வலலியம்
பிறிந்த வாவி யோடும வாயி ளந்த வாயவி முந்தவே. கரு

தொட்ட புறகி ழங்கு வாடை தொடவி ரைந்து கண்ணியுட
பட்ட யுமபொ றித்து வைத்த பாரவை வீழந்த ந்ததவுங்
கட்டி யிட்ட வலையி ழைத்து ஞமலி கௌவ நின்றயும்
மட்டி லாத வொட்டி நின்ற மளளா வேலின மாயந்தவே கரு

பட்ட மாவொ ழிந்து நின்ற மறவி லங்கு பலசில
வட்ட மாவ லைந்து ந்தத வலையி னுந்தி யபபுறத
தெட்டி ந்ன்ற கொல்லுமே லெதிருந்து மீளவ வெயில் வலைந
தொட்ட னுரை மலையு மாபபொ றிகக ணங்க ளொத்தவே கரு

வலலி யந்து லைத்த கன்று மான்று லைத்த கன்றுவெங்
கலலி யங்கு மெண்கி லைத்து லைத்த*கன்று கயவுவாய
வெள்ளி பந்து லைத்து மளளா விட்ட வாளி யிங்ஙனஞ்
சொல்லி னுங்க டிந்து போயத்து ணித்த மாவ ளப்பில கரு

மடுத்த வாவி யிற்சி ழைத்து வலையை முட்டி யபபுறத
தடுத்த மாலை வெளவி நாய லைத்து நின்ற வாதிராள
உடுத்த பாச வலையி னின்று முயகு வாரை யொய்யெனத்
தடுத்த வாவி லைத்து ந்ன்ற தைய லாரை யொத்தவே கரு

மதியை நோவ கிரந்து கௌவி யனை யானம் ருப்புவெங்
கதிய வேழ மீது தாது காறு நீல முகையினீள*
துதிய வேறு ழைந்த செமபு ணாழில் வீழு முதிர்நீர்
முதிய கான வரையின மீது மொயத்த தியை யொத்தவே உரு

மளள ரோசை துடியி னோசை வயிரி னோசை வாளிபோயத்
தளள வீழவி லங்கி னோசை தப்பி போடு மானினமேற
றுளஞ் நாயகு ரைக்கு மோசை கானமுடு தொக்குவான
உளஞ் லாயு டன்றொ லிக்கு முருமி னோசை புரையுமால். உரு

இன்ன வேறு பலவி லங்கெ லாம லைத்தி லங்குவேல
மன்ன ரேறு தென்னா கோம கனகு டக்கி னேகுவான
அன்ன போதொ ரேன மேன வரசி ருக்குமடவிவாய்
முன்ன ரோடி வந்து நின்று வந்த செய்தி மொழியுமால். உரு

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

எங்களுக சரசே கேடடி யிங்குள் விருக மெல்லாந்
திங்களுக கரசன கொன்று வருகின்ற? நென்று செப்ப
வெங்களிப் படைந்து பன்றி வேந்தனு மடுபோ ராற்றச
சங்கையற் றெழுந்த பாவான நன்னுயிரப் பட்டையை நோக்கா.

இனம்பாண டியனை நேரிட டிருஞ்சம ராடி வென்று
வன்றிறல் வாகை யோடு வருஞுவ னேயோ வன்றிப்
பொன்றுவ னேயோ நீயன் புகல்வரைப் பாது காத்து
நன்றிவ ணிருத்தி யென்ன நங்கைப்பே டி யுன்ன கூறும் உச

ஆவியங் கேக விந்த வாகுநிங் கிருப்ப கேயிப்
பாவியோ மேன ளிந்தப் பறழினை வருத்த தெய்வம்
மாவம் ராடி வென்று வருநீயேல் வருவே னன்றி
நீவிளிந் திடத்து மாயவே னிழலுக்குஞ் செலவே லுண்டோ ()

போதுக மெழுக வென்னு ட்பொருக்கென வெழுந்து நீலத்
தாதுற மேனப் பாட்டி தனபுடை தழவிச் செல்லும்
பேதுறு பறழை ழாக்கிப் பிணைட்டாந் திணைந்து செல்லக்
காதெயிற றெழுழி வேந்தன சாலென நடந்தா னன்றே உச

பலவகைச் சாதி யுள்ள பன்றியின் கணங்க ளெல்லாம்
வெல்படைத் தறுகட சேனை வ்ரராய முன்பு செல்லச்
செல்லெனத் தெழித்துச் செங்கட டுடிக் மான மென்னுய
மல்லவாம புரளி மேல்கொண் டெழுந்தன்ன வராக வ்ரன உச

முறப்படு தூசி யாக நடக்கின்ற முரட்காற் பன்றி
மறப்படு சேனை நேரே வருகின்ற மன்னா மன்னன்
வெறப்படு தடந்தோள் வனமுள் வீராமேற் சீறிச் செல்லப்
பிற்பட வொதுங்கி வீரா பெய்தன ரப்பு மாரி உச

சொரிந்தன சோரி வெள்ளஞ் சொரிந்தன விழந்த யாககை
சரிந்தன சூடாக ளென்பு தகாந்தன வழுமபு மூளை
பரிந்தன சேனங் காகம் படாந்தன வுயிரு மெய்யும்
பிரிந்தன வேன நின்ற பிறைமருப் பேன வ்ரா. உச

பதைத்தன ரெரியிற் சீறிப் பஞ்சவன் படைமேற் பாயந்து
சிதைத்தனர் சிலரைத் தள்ளிச் செம்புனல் வாயிற் சோர
உதைத்தனர் சிலரை வீட்டி யுரம்புதை படக்கோ நேறி
வதைத்தனர் சிலரை நேரே வகிர்ந்தனர் சிலரை மாதோ டுய

காண்டம்] பன்றிகுட்டிககு முலைகொடுத்த படலம் ௩௫௯

தாளசிறைந் தாருஞ் சிலலோர தீலசிறைந் தாருஞ் சிலலோர்
தோள்சிறைந் தாருஞ் சிலலோர் தொடைசிறைந் தாருஞ் சிலலோர்
வாளசிறைந் தாருஞ் சிலலோர் வரையறுத் தலரோன நீட்டிம
நாளசிறைந் தாருஞ் சிலலோர் நராதிபன சேனை வீரர் ௩௬

கண்டனா கன்னி நாடு காவல னமைச்சா சீற்றங்
கொண்டனா முசல நேமி கூற்றென வீசி யாாததார
விண்டனா மாண்டார சேனை வீரரு மனைய வெல்லைப்
புண்டவ முழிற்று வேநகைப் புடைநின்ற பேடை நோக்கா ௩௭

ஏவிய சேனை யெல்லா மிறந்தன வினிநாஞ் செயயல
ஆவதென வாளா நாழு மழிவதிங் கெனனை தப்பிப்
போவதே கரும மென்று புகன்றதத் துணையை நோக்கிச்
சாவதை யஞ்சா வேனத் தனியர் சொன்று சாற்றும் ௩௮

நுண்ணறி வுடைய ராகி நூலொடு பழகி னாலும்
பெண்ணறி வெனப் தெல்லாம பேதைமைத் தாத் லாலுன்
கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற காரிய முரைத்தாய் மானம்
எண்ணறி வுடையோக கெல்லா மிழுககுடைத் தன்றோ வீதால்.

தூங்கிருள் வறுவாய்ச் சிங்க மிரண்டுறை துறையின மடோர்
வாங்கிரு மருப்புக் கேழல் வந்துநீர் பருகி மீளும்
வீங்கிரு னுடற்கா ரேன மொன்றுறை துறையில் வீரர்
தாங்கிரு மடங்க னீர்க்குத் தலைப்பட வஞ்ச மன்றே ௩௯

அத்திட மரபின வந்து பிறந்துளே னாத் லாலே
கைத்திடு தாரான் வீரங் கவாந்திசை திசையும் வாணம்
வைத்திட வல்லே னன்றி மடிந்திட வல்லே னாகிற
பொய்ததிடு முடம்பே யன்றிப் புகழுடம் பழிவ துண்டோ ௪௦

[கலிநிலைத்துறை]

நீநில லெனத்தன பெடைதனை நிறுத்தி நீதென
கானில லெனவாழ் கருமாவின கணங்க ளெல்லாம்
ஊனில லுயிருண் டனமென்றினி யோடல கூடற்
கோனில லெனவாரப் பவன்போலக் கொதித்து நோந்தான் (1)

நிலத்தைக் கிளைத்துப் பிலங்காட்டி நிமிர்ந்த தூள்வான
தலத்தைப் புதைப்பத் தனியேன வரவு நோக்கி
வலத்தைப் புகழ்ந்தான் வியந்தான் சிலைவாங்கி வாளிக்
குலத்தைச் சொரிந்தான் பொருரைத்துறைக் கொற்கை வேந்தன்.

குறிததுச செழியன விடுவாளியைக கோல் வேந்தன
பறிததுச் சிலவாளியை வாயகொடுபைம்பு லென்னக
கறிததுச சிலவாளியைக காலகொடு தேய்த்தது தேய்த்து
முறிததுச சிலவாளியை வாஸீன முறிதது நினறான

௩௯

மானம் பொறுது மதியினவழி வந்த வேந்தன
தானம் பொறுது கவிழ்க்குமபுகாத தந்தி கையில
ஊனம் பொறுத முசலங்கொடுத்த தேறி டியத்தான
ஏனம் பொறுதாராத தடியேற்றி நெழுந்த தனறே

௪௮

தந்திப் பொருப்பைத துணிகனெனா தழனறு வீற்றம்
உந்திக கதலிக கொழுந்தண்டென வுசற கையைச
சிற்திப் பிறைவா னெய்றோசகிச சிதைத்தது வீட்ட
முந்திக கடுந்தோ மிசைப்பாயந்தனன் ழுரித தாரான

௪௯

திண்டோ மிசைநின் றடனேமி திரிதது விட்டான
கண்டேன வேந்தன விலக்கிக கடுங்காலிற பாயந்து
தண்டே ருடையத தகாததானபரி தன்னிற பாயந்து
வண்டேறு தாரான விடவேலை வலந்தி ரித்தான

௪௮

சத்திப் படைமேல விடுமுன்னாத தறுகண் வீரன
பத்திச சுடாமா மணித்தாரப்பரி மாவின் ினபோய
மொத்திக குடாசெம புனலசோர முடுகிக கோட்டாற
குத்திச செகுத்தான பொறுத்தானலன் கூடல வேந்தன

௪௩

மண்ணிற குதிதது வலிகண்டு வராக வேந்தை
எண்ணித தலையிற புடைத்தான்கை யிருப்புக தண்டாற
புண்ணிற படுசெம புனலாறு புடவி போரப்ப
விண்ணிற புகுந்தான் சுடாகீறி விமான மேலால்

௪௪

வேனிற கிழவோனில விளங்கி வியந்து வாறோ
தேனிற பொழிபூ மழைபெயய நனைந்து தெய்வக
கானத* தமுதுண் டிருகாது† களித்து வீர
வானத தமுதுண் டரமங்கையா கொங்கை சோந்தான

௪௫

[கலிவிருத்தம்]

பின்றுணை யாய பெடைத்தனி யேனம
என்றுணை மாய விருப்பது கற்போ
வென்றில னேனும விசுமபடை வேனால்
எனறிகல வேந்தை யெதிராத துருத்தே

சச

விறனவில பேடடை விளிப்பது வேந்தாக
கறனல வென்றவ னுளவினை மளளாக
கிறைமக னுன சருசசர னென்றோ
மறமக னோந்தம ராட வ்ளோந்தான

சஎ

நனிபொழு தாடப ராடின னஞ்சிற
கனிசின வனபெடை காயசின வேடக
தனிமக னைத்தரை வீட்டின காற்றல
இனியிலை யெனன விளைத்துயிர சோரவான

சஅ

இருமபுசெய தனயுனை யிமமென வோங்கிப*
பொருமபெடை செனனி புடைத்து விளிந்தான
விருந்தின ராயிரு வோரும விமானத
தருந்திறல வான மடைந்தன ன்ஹே

சக

வன்றிறன மனவா மன்னவ னுந்தன
பொன்றிகழ மாநக பககன னிப்பாற
பனறி விழுந்து பருப்பத மாகா
நின்றது பனறி நெடுங்கிரியெனன

சூய

அன்று தொடுத்தத னுககது பேராய
இன்றும வழங்குவ திம்பரி னந்தக
குன்றி லருந்தவா விஞ்சையா கோபம
வென்றவ ரெண்ணிலா வீடுற நோற்பார.

சூக

[கலிநிலைத்துறை]

என்று கூறிய வருந்தமிழக கிறைவனை டோக்கித
துன்று மாதவ ரறிவிலாச சூகர வருவக
குன்றின மீதிருந தவரெலாங் கோதற நோற்று
நின்ற காரணம யாதெனக குறுமுனி† க்கழத்தும்

சூஉ

வேனில் வேளென விளங்குவிச சாதர னென்னுந்
தான யாழமகன் புலத்தியன் றவத்தினுக் கிடையூ
றூன பாணசெயப் பன்றியாச சபிததன னறவோன
ஏன மாகுவோ னுயவதென மெனக்கென முனிவன்

௩௩

மன்னா மன்னனா தென்னவன வந்தூரின் வனத்திற்
றுன்னு பலவகை விலங்கெலாந தொலைத்துனை மாயகமும்
பின்ன ரிவ்வுருப் பெறுகெனப் பணிததன னியக்கன
அன்ன வாறுவந் திறந்துபின் பழவுரு வடைந்தான்

௩௪

ஆய புண்ணிய விஞ்சைய னாகமாயக கிடந்த
தூய நீரதா லவவரை மீமிசைத் துறந்த
பாய கேளவிய ரிறைகொளப் பட்டதெவ வுயிரகமும்
நாய னாமது ரேசரு நயந்தவ னுறைவாரா

௩௫

என்ற கத்தியன விடைகொடுத்த தியம்பின் னிப்பாற
பன்றி யேறறையும் பாடடியும் பைம்புனத் திட்டுச
சென்ற விந்தபின் பன்னிரு குருநாயுந் திகைப்புற
றன்ற லக்கனோ யுழந்தமை யாரளந் துரைப்பாரா

௩௬

ஒடுகின்றன தெருமர லுறுவன நிழலைத்
தேடு கின்றன தாயமுலை தீப்பால வேட்டு
வாடு கின்றன தாகவெம பசிரனி வருத்த
வீடு கின்றன வெயில்கட வெதுமபுகின் றனவால

௩௭

இன்ன வாற்றிவை யணங்குறு மெல்லேவேல வலல
தென்ன ராகிய தேவாக டேவரங் கயற்கண்
மின்ன னொளாடு மின்னவிர விமானம் தேறி
அன்ன கானகத் திச்சையா லாடலசெய திருந்தாரா

௩௮

ஏன மென்பற முறுகனோயக கிரங்கினா ரிச்சை
ஆன வனபுதந் தத்துய ரகற்றுவா னீன்ற*
மான வனபுடைப் பேடையின் வடிவெடுத்த தயருங்
கான வனபறழ் கலங்கொர் கலங்கனோ வந்தாரா

௩௯

கிட்டு கின்றதந் தாயெதிர குடடியுங் கிட்டி
முட்டு கின்றன மோப்பன† முதுகுறத் தாவி
எட்டு கின்றன காலவிசைத் தெறிவன நிலத்தை
வெட்டு கின்றன குதிப்பன வோடுவ மீள்வ

௪௦

காண்டம்] பன்றிகுட்டிக்கு முலைகொடுத்த படமை ந.கூட.

ஏன மின்னமுங் காண்பரி தாகிய வேனம
ஆன மெய்மமயிர முகிழ்த்திடத் தழுவிமோந் தருளின்
மான மென்முலை யருத்திமா வலஹமவன றிறனும
ஞான முமபெருந் தகையுநற குணங்களு நலநா.

கூக

துங்க மாமுக மொன்றுமே சூகர முகமா
அங்கம யாவையு மானுட யாகுகைப் வாககிக
கங்கை நாயகன் கடவுளா நாயகன் கயற்கண்
மங்கை நாயகன் கருணையாந் திருவுரு மறைந் தான

கூஉ

இமமை யிப்பவத் தன்னை யா யினிவரு பவமுஞ்
செமமை செயதசே தன ததையுஞ் சேதனஞ் செயதார்
எமமை யெப்பவத் தாபினு மெனைப்பல வுயிராகும்
அமமை யப்பராயக காப்பவ ரவரலா லெவரே

கூங்

ஆகச் செய்யுள் உஉருஞ்

நாற்பத்தாருவது பன்றிக் குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கிய படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

தநதை தாயிழந தலமநு குருளையைத் தாயாய
வந்து நாயகன முலைகொடுத் தருளிய வகையீ
தநத் வாரிறு மைந்தரு மந்திர ராகி
எநதை யாரசிவ புரம்புகுந் திருந்தவா றிசைப்பாம

க

ஐதி நாயகன றிருவுரு மறைந்தபி னீனைய
கோதி லா றிரண டேனமாக குமரருங் காலேச
சோதி யா றிரண டருக்காபோற் றேனறியப் பொருப்பில
ஐதி யாயந்தபல கலைஞரா யொருங்குவீற் றிருந்தார

உ

அனைய ராயவா வைகுநா ளறைபுன்ற கூடற்
புனித நாயக னருட்டிற் முயிரக்கெலாம பொதுவாய
இனிய வாவன வென்பதை யாவருந் தேற்
வனிதை பானமொழி மங்கைதன மணாளீன வினவும

ங

வெவவி லங்கினும் வெய்யதா* யசேதன விலங்காம
இவவி லங்கெயிற் றேனமென குருளைகட கிரங்கிக
கைவி லங்கினை யெய்தநீ கருணையாய முலைதந்
திவவி லங்கறி வகற்றிய தியாதென விறைவன

ச

அகில வேதமு மாகம பேதமு நமமைச
சகல சீவத் யாபர னென்னு ளை சாலபால
இகலில சேதன மசேதன மாகிய விரணமும்
புகலில் வேறல வெமக்கவை பொதுமைய வதனால.

ஞ

தாயி ழுநதுவெம பசித்தழ லகஞ்சுடத் தழன்று
காயு மாதபம புறஞ்சுடக் கானிடைக் கிடந்த
தீயு மேனமென குருளைக் டெருமர விரங்கி
ஆயு மாய்முலை யளித்ததுயி ரளித்தன மதனால

சு

அளவி லாற்றலுந் திறனுநல் லருமபெற்ற கலவி
விளைவு ஞானமுங் கிடைத்தனா மீனவற கினிமேல்
வளைவி லாதகோ லமைச்சராய் வளம்பல பெருக்கிக்
களைவில பாசநீத தெமபெருங் கணத்தவ ராவா.

எ

என்று நாயக னாயகிக் கிறைகொடுத் தியம்பி
அன்று மீனவன கனவிலவந் தரசுகேள் பன்றிக்
குன்றி லேனமா முகத்தராயப பன்னிரு குமரா
வென்றி வீரராய வைகுநா மிககறி வுடையா

அ

அவரை நினகடைக கமைச்சராக கோடியென றளவில்
சிவப ரஞ்சுட ரருளசெய்ச செழியாகோ வேந்தன
கவல ருங்களிப புடையனாயக கணமலாந தெழுமான
தவழ நெடுநதிரைக் கருங்கட றத்திரீந் தெல்லே

க

மாண்ட கேளவிசான மந்திராக குணாததியம மலைமேற
காண்ட கேனமா வீரரைக கொணாகெனக் கருணை
பூண்ட காவல னமைச்சரும் பேராயவாக கண்டு
வேண்ட வீரரு மீண்டினா மீனவன றிருமுன.

ய

வந்தி றைஞ்சிய வராகமா பைந்தரை நோகண
டந்த மில்களிப படைநதுவேந் தமைச்சியற் கிழமை
தந்து வேறுபல வரிசைபுந் தக்கவா நலகிக்
கந்து சீறிய கடகரிக் கைதவன பின்னா

கக

பழைய மந்திரக் கிழாமடப பாவைபோல வாரை
விழவு சாலகடி மங்கலம் விதியினுற புணாததி
அழகி தாமென நடத்தினு ன்னையரும் வீரக்
கழலி னுறகொரு கவயமுங் கண்ணுமாய நடப்பா

கஉ

[ஹே வேறு]

உடம்பா றிரண்டிற குயிரொன்றென வென்றி யைவாய்
விடம்பா யரவம் விழுங்குமயிரை யொத்து நெஞ்சந்
திடம்பாடு கொள்ள வினைவாங்கிச் செழியன் கல்வி
இடம்பாடு நல்கும பயன்போனமகிழ் வெய்த நின்றா

கங்

நல்லாவின பாலி னுறந்தேனகலந் தென்னப் பன்னூல
வல்லாரு மாகி மதிதுடபரு மாகிச் சோராவில்
சொல்லா லடையா மனமுங்கனி தூங்கச் சொல்லிப்
பல்லார் பிறர்சொற் பயனாய்நது கவர வல்லார்.

கச

பழையே மிறையுட கொளப்பட்ட*மென் தேமாப் பெய்தர
உழையேவல செய்யுளு சிறுபோல வொதுங்கி வேந்தன
விழவே ததனை விடம்போல வெறுத்து வெஃகார
அழலபோ லணுகா ரகலாதிழ னன்ன நீரார

கடு

மறுக்குஞ் செயனீத்து நடக்கையின வையத தோரை
ஒறுக்கும் பொருளும் பணிகேடகையி னென்ன லாரசை
செறுக்கும் பொருளுங் கவராவிரை செலவ மாககள்
இறுக்கும் பொருளே யிறைவாக்கிவ ரீட்டுஞ் செலவம்.

கசு

மறத்தாம வேலானி மனக்கொள்கைதந நெருசுள வான
நிறத்தாடி நீழ் லெனத்தோற்ற நிறுத்து மறற
தறத்தா நெனிலாற றுவரனநெனி லாகக மாவி
இறத்தான வரினு மனத்தா னு மிழைக்க வெண்ணா

கௌ

[எழுசீரடியாசிரியவீருத்தம்]

இன்னவா நொழுதும் பன்னிரு வேரு
மீகையுந் தருமமும் புகழுந்
தென்னாகோ மகற்குவைகலும் பெருகத்
திசையெலாம் விடயமுண டாககிப
பன்னகா பரணன் சிவபுர மடைநது
பரன்கண் நாசருட கலநது
மன்னிவீற றிருந்தார மன்னாமன் னவ னும்
வானபத் மடைநதுவீற றிருந்தான

கஅ

ஆகச செய்யுள் ௨௨௭௩.

நாற்பத்தேழாவது

கரிக்குருவிக் குபதேசஞ்செய்த படலம்

[கொச்சகக்கவிப்பா]

வரிககுருகிப பத்திரற்குப பல்கையிட்ட மணிசண்டன
அரிககுருளை வடிவான வடலவீராக கரசன்பார
பரிககுமமைச சியலளிதத பரிசுரைததாம பசுபதிபாற
கரிககுருவி குருமொழிகேட டருளடைந்த கதைபகாவாம க

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம்]

மன்னவ னிராச ராசன வானவாக கரச னுன
பின்னவன குமர னுன பெருவலி மடங்க லன்னுன
துன்னல ரடுபோர சாயககுஞ் சகுணபாண டியனீர் ஞாலம
இன்னறீராத தற்ககோ லோச்சி யீரங்குடை நிழற்று நாளில உ

ஆற்றலசா லொருவன மேன ளாற்றவு மறனே யாற்றி
மாற்றமில் சிற்று பாவஞ் செயததன வலத்தால்* வந்து
தேற்றமில் கயவா யாகிச செனித்தலாற காக மாறி
கூற்றென ஆற்றஞ் செய்யக குருதி சோர தலைய தாகி ட

புடகெலா மெளிதா யூறு பாடஞ்சிப புரத்தன † வைகி
உட்கிளை வனத்துட போகி வழிமருங் கொருசார நிற்கும
கடகவிழந தொழுகப பூதத கவிழிணா மாமேல வைகி
வெடகமீ தூரச சாமபி வெயதுயிராத திருக்கு மெலலை ச

விடையவ னீறு பூச மெய்யவன் பூண்ட கண்டித
தொடையவன் புறம்பு முளளுந் துயவன் குடைபுங் கையில்
உடையவன றரும தீராத யாததிரை யொழுககம பூண்ட
நடையவ னொருவ னந்த நறுந்தரு நிழலிற சாரந்தான டு

இருந்தவன சிலரை நோக்கி யியம்புவா னெவாகும பேறு
தருந்தலந தீராத மூரத்தித தன்மையிற் சிறந்த வன்பு
வருந்தமிழ் மதுரை பொற்றா மரைத்தடஞ் சுந்த ரேசுட
பெருந்தகை யென்று சான்றோ பேசுவ ராத லாலே க

ஒரிடத் திணைய மூன்று* விழுப்பமு முள்ள தாகப்
பாரிடத் திலலை யேனைப் பதியிடத் தொன்றே யென்றுஞ்
சீருடைத் தாக்குங் கூடற் செழுநக ரிடத்தம் மூன்றும்
பேருடைத் தாக்கு மென்றற் பிறிதொரு பதியா தென்றான் எ

இம்மது ரேசன் சேவித் தேத்துவோராக கெளரிய னுக்க
கைமமலா நெல்லி போலக் கருதிய வரங்க ளெல்லாம்
இமமையி னுடனே நல்கு மேனைய தலத்து வானோ
அமமையி னன்றி நலசா ராதலா லதிகர் மென்றான் அ

மற்றது கேட்டுக் கொம்பா வைகிய சுயவாய ஞானம்
பெற்றது பறவை யாகிப் பிறந்ததும் பிறவுந் தேற்றம்
உற்றது நாமிச சனம் மொழிப்பதற் கறவோ னிங்ஙன
சொற்றதே யுறுதி யென்று துணிவுகொ டெழுந்த தன்றே கூ

ஆயமலாக கான நீங்கி யாடக் மாடக் கூடற்
போயமலாக கனக் கஞ்சப் புண்ணியப் புனரோயந் தாமபல்
வாயமலாக கயலுண் கண்ணுண் மனானை வலஞ்செய தன்பிற
ரோயமலாக கழலி னுனை யகத்திறை ரெழுதாச சித்தே யி

இன்னண மூன்று வைகல் கழிந்தபி னெம்பி ராடபு
தன்னமா காதலானைத் தாமுந்தெதிர நோக்கி வாய
என்னையிக சுயவாய செய்யுஞ் செயலிதன் வரவியா தென்ன
முன்னவ னதன்றன் செய்தி வரவெல்லா முறையாற் கூற கக

பத்திமை நியமம் பூண்ட பறவைமேற் கருணை நாட்டம்
வைத்திமை யாத முக்கண் மறைமுத் லொருசேயக் கன்று
நித்திய நிலைமை நல்கி நோந்தவெங் கூற்றைக் காயந்த
சத்திய ஞான மிரத்திஞ் சயத் ததினை யுபதே சித்தான. கட

[கவிவிருத்தம்]

உவமை யற்றவ னுரைத்த மந்திரஞ்
செவிம தெதலுஞ் சிறற் றுணாச்சிபோயப்
பவம் கற்றிடப் படுக ரிகஞர்இ
கவலை விட்டரன் கழல்வ முத்துமால் கட

எண்ணி லாவுயிராக கிறைவ போற்றிவான
தண்ணி லாமதிச சடிவ போற்றியென
புண்ணி யப்பயன் போற்றி யங்கயற்
கண்ணி நாதரின கருணை போற்றியால. கச

தெளித லின்றியே செய்த தீமையால்
விளியு மெண்ணையு மாளல வேண்டுமோ
எளிய ரெங்குளா ரென்று தோந்துதேர்ந்
தளியை யாவதுன னருளின் வண்ணமே

கடு

உமமை நல்லற முடைய நீரமையால்
இமமை யிமமனு வியம்பி னுயிது
அமமை நன்னெறிக கேது வாதலான
முமமை யுநல முடைய மொய்ம்பினேன

கக

ஆயி னுமமெனக கைய வேராகுறை
தீய புள்ளெலா மூறு செயதேனைக
காயு மானமுங் கழியக கண்டபோ
ஏயெ னுமபடிக கெளிய னுயினேன

கஎ

என்ன வகடூரீஇ யியம்ப வெம்பிரான
அன்ன புடகெலாம வலியை யாகெனப்
பின்னு மகடூரீஇ தாழ்நது பேதைபேற
கின்னு மோவரந் தருதி யெனறதால்

கஅ

வலியை யெனபதென மரபி னுக்கெலாம
பொலிய வேண்டுமெப போது நீசொன
ஒலிய மந்திர மோதி யோதிநாங்
கலியை வெல்லவுங் கருணை செய்கென

கங

ஆவ தாகவென றமரா நாயகன
மூவெ முததினா முடிநத வமமனு
தாவி றெயவத மிருடி சந்தமோ
டோவி லோசைமூன ரெடுதெ ருடடினா.

உய

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

குருமொழி பயின்று முளவாயக குருவிதன குலனுந் தன்போல
அருமறை முதலவ னீந்த வாற்றலாற் பறவைக கெல்லாம
பெருமைசால் வலியா னென்னும பெயரவா யுலகின் மன்னக்
கருமணி கண்டன செம்பொற் கண்கழ லடிசோந் தன்றே உக

இக்கரிக குருவி தானோற் றெயதிய வரத்தைத் தன்போல
ஒக்கலு மெளிதா வெயதப் பெற்றதா லுலகின் மேன்மைத்
தக்கவ னெருவன வாழத் தன்கிளை வாழவ தென்ன
மிக்கவ ரெடுத்தக கூறும் பழமொழி விளக்கிற் றன்றே உஉ

கஜபதி

திருவிளையாடற் புராணம்

[ஊ வேறு]

ஈசனடிக்கன் பிலலார்போ லெனியா ரில்லை யாவாகடும்
ஈசனடிககன் புடையார்போல வலியா ரில்லை யாவாகடும்
ஈசனடிககன் பினமையினா லெனிதாயத் திரிந்த விககயவாய்
ஈசனடிககன் புடைமையினா லவலிதா யிற்றே யெவவுயிராகடும். உக

ஆக திருவிருத்தம் உஉகக

நாற்பத்தெட்டாவது

நாரைக்கு முத்திகொடுத்த படலம்

கலி வீருததம்

அததி தநத விமான வழகியார
பததி தநத பறவைககு மநதிர
சிததி தநத திறனிது நாரைககு
முததி தநத கருணை மொழிசுவாம

க

தேககு நீரவையை நாடொரு தெனபுலத
தாககு மாடவைப பொன றுள தவவயின
வீககு யாழ்செயும வண்டுக்கு வீழநற
வாககு தாமரை வாவினொன றுளளதால

உ

ஆழ மிகக கயநதலை யததலை
வாழு மீன மனைததையும் வாபபபெயது
சூழ நந்துமுத தீனூந துறைககணை
தாழவ தோரசெய்ய தாணமட நாரையே.

ங

சிறிய நாணமழை யினறியச சேயிதழ
வெறிய தாமரை யோடை வியனகரை
இறைகொ ணரை யிருவினைப பௌவமும
வறிய தாகி வறப்ப வறநததால

ச

நுரைசெ றிததனன நோனசிறை நாரையும்
இரைவி ருமபியவ வாவி யிகநதொரீஇ
விரைய வநதொரு கானிடை வீழநததாற
புரையி லோராககிட னாகுமப பொங்காவாய்.

டு

முதத ரான முனிவா குழாததொடுஞ்
சுதத வானநத வாரியுட டோயநதுதன
சிதத மாசு கழீஇசசிவ மாகிய
சத்தி யததவ மாமுனி தங்குமால்,

சு

கூபபி டெலலை குணிததுச சதுரமா
யாபப மைநதுசுற நெங்கும படிததுறைக
கோபப மைநது குணிரசநதி யாமடங்
காபப மைநதோர் கயநதலை யுளளதால.

ஊ

விரைசெய் சண்பகம் பாதிரி வேங்கைதேன்
இரைசெய வஞ்சி யிலஞ்சி குராமரா
நிரைசெய் கிஞ்சக நீணமரு தாதியா
உரைசெய பன்மர முமபுறத் துள்ளவால

அ

அநத வாவியின பேரசசோ தீர்த்தமென்
நிநத ஞால மியம்புவ தாலிரை
உநத் வாவுகொ கேக வெழுநதுமுன்
வநத நாரை யதனகரை வைகுமால்

கூ

ஆயநத மாதவ ரபபுனி தத்தடந
தோயநது தோயநதங் கெழுந்தொழந தோடபுறஞ்
சாய்நத வராசடைக கற்றையிற் றததுமீன்
பாயநது பாயநது புரளவன பார்த்தரோ

ய

ஈண்டை யித்தவத தோத்திரு மேனியைத்
திண்ட வெத்தவஞ் செயதன வேகொலென
றுண்டை மீனமக காகா வெனவிரை
வேண்டு நாரை வெறுத்தங் கிருந்ததால்

கக

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

தன்னிகா தவத்தோர யாருந் தடம்படிந் தேறி நித்த
மன்னிய கரும முற்றிச சந்தியா மடத்தில வைகி
மின்னிய மகுடஞ் சூடி வேந்தனா யுலகங் காதத்
பொன்னிபல சடையான கூடற் புராணநூ லோது கின்றா

கஉ

அண்ணலெம் பருமான செயத் வருளவின யாட்டு மாதிரி
பண்ணவன சிறப்புங் கூடற் பழம்பதிச சிறப்புந் தீர்த்தத்
தெண்ணருஞ் சிறப்புஞ் சோந்தோக கெளிவரு மிறைவ னென்னும்
வண்ணமு மெடுத்தக கூறக் கேட்டங்கு வதியு நாரை

கங

மடம்படு மறிவு நீங்கி வலவினைப் பாசம் வீசித்
திடம்படு மறிவு கூடநது சிவபரஞ் சோதி பாதத்
திடம்படு மன்பு வாவென் றீர்த்தெழ வெழுநது நாரை
தடம்படு மாடக கூடற் றனிரக ரடைநது மாதோ

கச

வாங்கிய திரைசூழ பொற்ற மரைபடிந் திமையா வேழந்
நாங்கிய விமான மேய தலைவினைத் தாழ்ந்து சூழநது
தேங்கிய வருடக ணைக்கத் தெரிசித்ததுத் திருமுன் வைகி
ஓங்கிய கருணை மேனி யுள்ளுறத் தியானஞ் செய்து.

கஞ

இநநிலை நியம மூவைந தெலலைஞான் றியன்று பின்னாள்
அநநிலை பொழுது நாரை யாடக கமலந தோயவான்
வன்னிலை மதிலுஞ் ஞாநகா வநதுழிப பசியால வெநது
மின்னிலை வேலபோற றுளஞ மீன்கவாந துணரு மென்னு கக

சிறிதுளத துள்ளி நாதந றிருவருள வலததாற பினனர்
அறிவுவந தசசோ விநத வறபபெருந தீரத்தத துள்ளே
எறியுமீ னருநத வாசை யெழுநததே யெனக்கிப போதிப
பிறவியென ரெழிவ தெனனாப பேரஞ ரடைநது பின்னும கக

சுநதரச செமமல பாதத துணைமல ரனபிற ரேய்நது
சுநதைவைத திருக்கு மெலலை தேவரு மறையுஞ் செயயும
வநதனைக கரியா னாரை மனநினை வடிவாயத தோன்றி
எநதமக கினியாய வேண்டும வரமென்கொ லியமபு மென்றன

கவி வீருததம்

செய்ய கானமட நாரையுஞ் செனறுதாழந்
தைய னேயிப பிறவி யறுததுநின்
மெயயா வாழ்சிவ லோகத்தின் மேவிநான்
உயய வேண்டுமொன றினனமு முண்டரோ

கக

வள்ள லெனமர புள்ளவு மஹைய
புள்ளு மிரதப புனித மலாததடத
துள்ள மீனியி ருண்ணினெக காலமுந்
தளளொ ணுத பழிவநது சாருமால

உ௦

என்று மிததட மீனில வாகநீ
நன்று சாலவர நலகென வெள்ளிமா
மன்று ளாநும வரநதநது போயினான்
சென்று நாரை சிவலோகஞ் சோநததால

உக

இயங்க னைநது மியமப விமானமேற
புயங்க ணுன்குமுக கண்களும் பொற்பவான
வியங்கொள பூமழை வெள்ளதது ளாழ்நதுபோய்
வயங்கொ ணநதி கணததுள வதிநததே

உஉ

அன்று தொட்டின றளவுமபொற் றுமரை
என்று ரைக்கு மெழின்மல ரோடையிற்
சென்று கைததுத் திரிகின்ற மீனலால்
ஒன்று மறறன நீர்வா முயிரகளும்.

உஉ

அறசீரடியாசிரிய விருததம்

தன்கிளை யன்றி வேற்றுப பறவைக டாமுந தனபோல
 நனகதி யடைய வேண்டிற் றேகொலிந நாரை செய்த
 அன்பினில் வியப்போ வீச னருளினில் வியப்போ வன்பாக்
 கின்புரு வான வீச னன்பருக கெளிதே யைய உசு

கவி விருததம்

மறக்கு றுமபுக களைகட்டு மண்ணினமேல
 அறப்பெ ருமபயி ராககி யதனபயன
 சிறக்க நலகிட ஷுண்டு செருக்குவான
 துறக்க மெயதி யிருந்தான சுகுணனும. உரு

ஆக திருவிருததம் உகஉக

கூடறகாண்ட முற்றிறறு.

ந. திருவாலவாய்க்காண்டம்

நாற்பத் தொன்பதாவது

திருவாலவாயானபடலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

பாயுடையார விடுததபழி யழலவழுதி
யுடலகுளிப்பப பதிக மோதும்
சேயுடையா ரணந்தினைககுஞ் செவியுடையா
ரளவிருந்த திசைக ளெட்டுந்
தோயுடையா பொன்னிதழித தொடையுடையா
விடவரவஞ் சுற்று மால
வாயுடையா புகழ்பாடப் பெறுவேமேல
வேணடுவதிம மனித யாககை

க

வேதனெடு மாலாதி விண்ணாடா
மணனாடா விரத யோகா
மாதவாயா வருங்காண மணிமுறுவல
சிறிதருமபி மாடக கூடல
நாதனிரு திருக்கரந்தொட டமமியினமேல
வைத்தகய னாட்டச செலவி
பாதமல ரெழுபிறவிக கடனீந்தும்
புணையெனபா பற்றி லாதோ

உ

[ஷு வேறு]

ஓலவாய மறைக டேற வொருவனறன் னுலகந தன்னைச்
சேலவா யுழலு நாரைக கருளிய செயலீ தமம்
நீலவாய மணிகோ கண்ட னெடியநான மாடக கூடல
ஆலவா யாகச செயத வருட்டிற மெடுத்தாச சொலவாம

ங

சித்திர மேரு வென்ற திரண்டதோட சுருணன் பின்பு
சித்திர விரதன சிதர பூடணன றிணடோ வலல
சித்திர துவசன் வென்றிச சித்திர வருமன வன்றோட
'சித்திர சேனன சோசால சிதரவிக கிரம னென்போன்.'

ச

மணிகெழு தேரி ராச மார்த்தாண்ட னிராச சூடா
மணியணி முடியி ராச சராததூல வழுதி சிந்தா
மணிகிரா துவிச ராச குலோத்தமன மடங்கா வென்றி
மணிதிகழ பொலமபூ னாயோ தனப்பிர வீணன் மனனோ ௫

இயம்பருந திறலி ராச குஞ்சரன பரவி ராச
பயங்கரன கைக்கும் பைந்தா ருக்கிர சேனன பாரைச
சயங்கெழு தோணமே லேநது சததுருஞ் சயனவீ மததோ
வயங்கெழு மனனன வீம பராகரம வழுதி மாதோ ௬

பெயவணீ விநதை சோநத பிரதாப மாரததாண டப்போத
தெவவடு சிலையான் றோவிக கிரமகஞ் சுகனறே ராரபோர
வெளவிய சமர கோலா கலனெனும வாகை வேலான
அவவிய மவிதத சிந்தை யதுலவிக கிரம னெனபான ௭

எழிலபுனை யதுல கீர்த்தி யெனவிரு பத்தி ரண்டு
வழிவழி மைந்த ராகி வையகங் காதத வேந்தா
பழிதவி ரதுல கீர்த்தி பாண்டியன றனபா லின்பம
பொழிதர வுதிதத கீர்த்தி பூடணன புரக்கு நாளில ௮

கருங்கட லேழுங் காவுற கரைகடந தாரததுப பொங்கி
ஒருங்கெழுந துருததுச சீறி யுமபரோ டிமப ரெட்டுப
பொருங்கட கரியு மெட்டுப பொன்னெடுங் கிரியு நேம்ப
பெருங்கடி வரையும் பேரப டிரளயங் கோதத வனறே *௯

அபபெருஞ் சலதி வெள்ளத தழுந்தின வழிவி லாத
எப்பெரும பொழிலு மேழு தீபமு மிவற்றுட டங்கி
நிற்பன செலவ வான திணைகளு நீண்ட சென்னிப
பாபபத வகையு மீறு பட்டன வாசு வங்கண ௧௦

தேனிழி குதலைத தீஞ்சொற சேனெடுங் கண்ணி கோயில
வானிழி விமானம் பொற்றா மரைவினை யாட்டின வந்த
கானிழி யிடபக குன்றங் கரிவரை நாகக குன்றம்
ஆனிழி வரைவ ராக வரைமுத லழிவி லாத ௧௧

வெள்ளநீர் வறப்ப வாதி வேதியன ஞால முனபோல
உள்ளவா றுதிப்ப நலகி யுமபரோ டிமப ரேனைப
புள்ளொடு விலங்கு நலகிக் கதிருடற் புத்தேண மூவா
தள்ளரு மரபின் முனபோற் றமிழவேந்தா தமையுந் தந்தான,

[கலி விருத்தம்]

அங்கியை மதிமர பென்னு மாழியுட
டங்கிய கலையெண்ண கிரட்டி தன்னெடும
பொங்கிய நிலாமதி போலத தோன்றினு
வங்கிய சேகர வழுதி மன்னனே

கரு

தாளணி கழலினுன றங்க ணையகன
கோளணி புரிசைசூழ கோயில சூழவோர
வாளணி கடிநகா சிறிது வைகவைத
தாளரி யேறென வவனி காகருநாள்.

கசு

செயயகோன மனுவழி செலுத்து நீரமையாற
பொயகெழு களிப்பகை புறந்தந தோடததன
வையகம் பலவளஞ் சுரப்ப வைகலும்
மெயகெழு மனபதை மிகக வாலரோ

கரு

பலகுறு மானிடப் பரப்பெ லாமொருங்
கலகுறு விடங்குறை வாக வாயமதுப்
பிலகுறு தாரினுன பிறைமு டித்தவன
மலகுறு கோயிலின மருங்க ரெயதினா

கசு

கறையணி கண்டனை த தாழ்ந்து கைதொழு
திறையவ நின்னருள வலியி னிரநிலப்
பொறையது வாறறுவேற கீண்டிப் போதொரு
குறையதுண டாயின தென்று கூறுவான்

கசு

இததனை மாககரு மிருக்கத தக்கதாப்
பததனங் காணவிப் பதிகக ணுதியே
வைத்தறை செயதிடும வரமபு காண்கிலேன
அத்தமற றதனையின றறியக காட்டென்றான்

கசு

நுண்ணிய பொருளினு நுண்ணி தாயவா
விண்ணிழி விமானநின் றெழுநது மீனவன
திண்ணிய வனபினுக கெளிய சித்தராயப்
புண்ணிய வருடகட லாகிப் போதுவா

கசு

[கலிநிலைத்துறை]

பாமபி றைகடி சூத்திரங் கோவணம் பசுநதாட
பாமபி றைபுரி நூலசன்ன வீரமவெம் பசுவாயப்
பாமபி றைகுழை குண்டலம் பாதகின் கிணிரண்
பாமபி றைக்கர கங்கணம் பரிததனர் வரதார

உய

வந்த யோகாமா மண்டப மருங்குநின் றங்கைப்
பந்த வாலவா யரவினைப் பாரததுநீ யிவனுக்
கிந்த மாநக ரெல்லையை யளநதுகாட் டென்றா
அந்த வாள்ரா வடிபணிந தடிகளை வேணடும் உச

பெரும விர்தக ரடியனேன பெயரினில் விளங்கக்
கருணை செய்தியென றிரந்திடக் கருணையங் கடலும்
அருண யநதுநேந தனையதே யாகெனப் பணித்தான
உருகெ முஞ்சின் வுரகமு* மொல்லெனச் செலலா. உஉ

கீட்டி சைத்தலைச் சென்றுதன கேழுகிளா வாலே
நீட்டி மாநகா வலம்பட நிலம்படிந துடலைக்
கோட்டி வாலேவாய வைத்துவேற கொற்றவற கெல்லை
காட்டி மீண்டரன் கங்கண மானது கரத்தில உங்

சித்தா தஞ்சின் கரத்தெழுந் தருளினா செழியன்
பைத்த வாலவாய கோலிய படிசுவ ரெடுத்தது †
சுத்த நேமிமால் வரையினைத் தொட்டகழந் தெடுகது
வைத்த தாமென வகுத்தனன் மஞ்சு குழிஞ்சி உச

தென்றி சைப்பரங் குன்றமும் வடதிசை யிடபக்
குன்ற முங்குடக் கேடக நகரமுங் குணபாற
பொன்ற லங்கிழித் தெழுபொழிற் பூவண் நகரும்
என்று நற்றபெரு வாயிலகட் கெல்லையா வகுத்தான உரு

அனைய நீணமதி லாலவாய மதிலென வறைவா
நனைய வாரபொழி னகரமு மாலவாய நாமம்
புனைய லாயதெப் போதுமப் பொன்னகா தன்னைக்
கனைய வராகழற் காலினுன பண்டுபோற் கண்டான உச

கொடிக ணீணமதின மண்டபங் கோபுரம் வீதி
கடிகொள் பூம்பொழி லினனவும் புதியவாக கண்டு
நெடிய கோளகை கிரீடமவா ணிழனமணி யாற்செய்
தடிகள் சாத்திய கலன்களும் வேறுவே றமைத்தான உள

பலவ ன்கப்பெருங் குடிகளின் பரப்பெலா நிரப்பிச்
செலவ வானவனநீ புரந்தரன் புரத்தினுஞ் சிறப்ப
மல்லன் மாநகா பெருவளந் துளும்பிட வளாததான
தொல்லை நாட்குல சேகரன் போலவரு தோன்றல உஅ

ஆகச்செய்யுள் - உங்சக

(பா-ம) * உருகெழுஞ் செலவுரகமும் (பா-ம்) † சுவடெடுத்தது.

(பா-ம) ‡ கொடிகொள்.

§ வானவா.

ஐம்பதாவது

சுந்தரப்பேரம்பெய்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அங்கண நூக மணிநதநூர்
வடிவ மடைநதர சகமகிழக
கங்கண விடவர வங்கொடு
கடிநகா கண்டநுண முறையி துவாளு
சங்கணி குழையினா பஞ்சவன
வழிபடு தம்பெய ரெழுதியகூர்
வெங்கணை கொடுவள வனபடை
முடுகிய வென்றியை யினிமொழிவாம

வெங்கய னீள்கொடி வங்கிய
சேகரன வெண்குடை நீழலினவாய
வங்கமு லாவிய தெண்கடன
ஞால மடநதையு மாசறுசீரச
செங்கம லாலய மங்கையும
வாலிய திண்பது மாலயமேல
நங்கையு மோவற மங்கல
மான நயம்பெற* வாழவுறுநாள்

வேழ மறப்படை சூழ
வெதிரத்தவா வீறு கெடுத்தடியிற
முழ வடாததிகல வாகை
தொடுத்தலா தாரபுனை விககிரமச
சோழன மதிகுல நாயக
னைப்பொரு குளகரு தித்தொலையா
ஆழகட லுக்கிணை யாமனி
கத்தொடு மாடம ருக்கெழுவான

கயபதி காயகின நரபதி
பாயதூர கதபதி யேழுதலா
வயமிகு தோளவட திசையின
ராதிரா வலிகெழு சேனையினே

டியமிடி யேறிமி ழிசையென
வாயவிட விரதம் தேறிநடாஅயப
பயனமலி காவிரி நதியரு
கேயுறை பதிகொடு மேயினனூல

ச

சிலைத்தெழு செம்பியன வெம்படை
மளளா செயிராது மதிககடவுட
குலத்தவ னாட்டினி ருந*தெழி
லானிரை கொண்டு குறுமபுசெய்து
மலாததட மேரி யுடைத்து
நகாககு வருமபல பண்டமுமா
றலைத்து முடுக்கி நடுக்கம்
விளைத்து மமாககடி யிட்டனரால

க

மாற னறிந்தினி யெனசெய்து
நேரியன வனபடையோ வளவின
நேறி யெதிராதம் ராட
லெனக்கரி† திககுறை யைப்பிறையோ
டாறணி பூரண சந்தர
னெனதை யடித்தல முனகுறுகாக
கூறியி ரந்து வரமபெறு
கென்றிறை கோயி லடைந்தனனூல

க

அடைந்தது பணிந்தரு ணையக
னேயடி யேனெடு விககிரமன
தொடாந்தம் ராட வயற்புல
மன்னவா தொகையொடு பாசறைவாயப
படாந்திறை கொண்டன னேபொர
வொத்த பதாதி யெனக்கிலையே
மிடைந்து வருமபடை மிக்க
விடத்தரண வேறுள தோவிறைவா

எ

என்னை யினிச்செயு மாறென
மாற னிரந்து மொழிந்திடலும்
முன்னவன வானிடை நின்றச
ரீரி மொழிந்தருள வானமுதன்
அன்னவ னோடம் ராடுகி
னாழு மடைந்துத் வித்துணையாய
கின்னது வாகை யெனப்பொரு
கின்றன நீயினி யஞ்சலென

அ

சிந்தை களித்திரு கணக
 ளித்திரு செங்கை குவித்திறைவன
 அநதி மதிசசடை யந்தண
 னைத்தொழு தன்று புறப்படமுன
 வந்தன னொறுவ னநதி
 வரைக்கயல் வந்தது விககிரமன
 வெந்தது கடப்படை யென்றர
 சறகு விளம்பின னப்பொழுதே

க

அரச னீயம்பல வதிர
 வலம்புரி யலற வலங்குளைமான
 இரத மணைநதிட விசைகொடு
 சிந்தைபி னிடவல் வனகடவப
 புரசை நெடுங்கரி திரையெறி
 யுங்கடல் பொருபரி விண்டொடுதோ
 விரைசெய நலுந்தொடை விருதாக
 ணம்புடை விரவ நடந்தனனூல்

கய

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

அளந்து சூழ்திரு வால் வாயமதி
 லினபு றத்தக மாழிபோல
 வளைந்த சோழ னெடுமப டைக்கெதிர
 வஞ்சி வேயந்தெழு பஞ்சவன
 கிளந்த சேனை யதிரந்து கிடின்
 கிடடி யவவிரு படைஞருங்
 களஞ்சி றந்திட வஞ்சி னங்கொடு
 கைவ குத்தமா செயவரால்

கக

சைய மொத்தெழு தேரி னாரொடு
 சைய மொத்தெழு தேரரும்
 மையன் மைக்கரி வீர ரோடெதிர
 மையன் மைக்கரி வீரருங்
 கொய்யு னைப்பரி வயவ ரோடிகல்
 கொய்யு னைப்பரி வயவருங்
 கைய முற்படை வீசி மினவிடு
 காரெ னப்பொரு வாரரோ

கஉ

முடங்கு வெஞ்சிலை விலல ரோடு
 முடங்கு வெஞ்சிலை விலலரும்
 விடங்க லுழந்திடு வேல ரோடு
 விடங்க லுழந்திடு வேலரும்

இடங்கை தோலவல வாள் ரோடு
மிடங்கை தோலவல வாள்ரும
மடங்க லேறு மடங்க லேறு
மலைப்ப தென்ன மலைப்பரால

கங்

அரவி னன்னில மமபு யம்பொறை
யாற்று மீனவ னூற்றலகூர்
புரவி யினனிரை வைய மேலகொடு
போந்த நேரியா வேந்தனோ
விரவி மின்னிய முரசு யமப
மிடைநது வெஞ்சம ராடுமா
நிரவி தனனெடு மதிய வனபொர
வேகி னூனிக ராகுமால

கச

துளஞ் மாவொலி தான யாறு
துளமுடி மாவொலி தூண்டுதோ
தளஞ் மாவொலி படையொ டுமபடை
தாககு மாவொலி பொருநராத
தெளஞ் மாவொலி மள்ளா பைங்கழ
லேங்கு மாவொலி வீங்கிபந்
தெளஞ் மாவொலி வேறு பாடு
திரிநது கல்லென லாயதே

கஞ்

துடித்த வாளர வென்ன வீசிய
தூங்கு கையின வீங்குநீர்
குடித்த காரொடு காரம் லைதிடு
கொள்கை போல வுடனறுடன்
நிடித்த வாயின வசனி யேறி
னிருபபு லக்கை யெடுத்தெறிந்
தடித்த சோரியொ டாவி சோர
விழுந்த வெஞ்சின வாணையே

கக

எயத வாளி விலக்கு வாரபிறி
தெய்யும் வாளித மாபுடதோள
செயத போதவ ராணமை கண்டு
சிரித்து வென்றி வியப்பரால
வைத வாவடி வேலெ றிந்திட
வருவ தைக்குறி வழியிறை
கொய்த தாராமற் வாளெ றிந்து
குறைத்து வேறு படுத்தவாரா

கக

பின்னி டாதிரு படைபு மொததம்
 ராடு மெலலை பெருமபடைச
 செனனி தன்றுணை யாய வுததர
 தேய மனனவா படையொடுந
 துனனி ஞால முடிகு நாளொழு
 சூறை தளள வதிராதெழும
 வனனி யெனன வுடனறெ திராதனன
 வழுதி சேனை யுடைநததே

கஅ

மினன லங்கிலை * வாளொடுஞ்சிலை
 விலலி ழநதனா வீரரே
 பனன லம்புனை தேரொடுங்கரி
 பரியி ழநதனா பாகரே
 தெனன வனபொரு வலியி ழநதன
 னென்று செம்பியன வாகையுந
 தனன தென்று தருககு மேலகொடு
 சங்கெடுத்த முழக்கினன.

கக

அநத வேலையின முனன ருநதம்
 தருளெனககுளிர கடிபுனற
 பந்தா நீழ லளிதது மோடை
 படுத்தி யுமபகை சாயவே
 வந்த வேடர வண்ண மேயொரு
 மான வேடர சாயவலளு
 சிந்த வாகுல மூழகு மீனவன †
 சேனை காவல ராயினா

உய

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

குன்றவில வேடன சாபந குழைவிததுச சுந்த ரேசன
 என்றதன னுமந தீட்டி யிட்டகூடந கண்க ணைடி
 வென்றன மென்று வாகை மிலைநதுவெண சங்க மாரதது
 நின்றவன் சேனை மீது நெறிப்படச செலுத்தா நின்றான் உக

அமமுனை வாளி யொவ்வொன றடல்புனை ‡ நூற்று நூறு
 தெமமுனை வீரா தமமைச செகுத்துயி ருண்ண நோக்கி
 இமமுனை வாளி யொன்றுக கிததுனை வலியா தெனன
 வெமமுனை மறவேற செனனி வியந்தனு மான மெய்தா. உஉ

(பா - ம்.) * மின்னிலங்கிலை

(பா - ம்.) † மீனவர்.

(பா - ம்) ‡ நூறு நூறு

அன்னகூர் வாளி தனனைக் கொணர்கென வதனை வாசித்
தினனது சுந்த ரேச னெனவரைத் திருப்ப தீது
தென்னவற கால வாயான றுணைசெய்த செயலென றஞ்சிப்
பொன்னிநா டுடையான மீண்டு போகுவான போகு வானை

செருததுணை யாகி வந்த வுத்தர தேயத துள்ளார
துருக்கரோட டியாவே றுள்ளார யாவருஞ் சூழ்ந்து நிலென
றுருத்தனா வைது நீபோக குடைந்தனை போதி யீதுன
கருத்தெனி னுண்மை யாவா கண்ணதுன் மான மெனனும் உச

செல்லலை வருதி யெனஞ்செயிராததெழுந் திடியி னாததுக
கல்லெழு வனைய திணடோட கௌரியன படைமேற் செனது
விலலிற் வலித்து வாங்கி வேறுவே ருகி நினறு
சொல்லினுங் கடிய வாளி தொடுத்தனா விடுத்தார தூரத்தார

வடுத்தவா மருமச செம்புண மறமக னுகி நினற்
கடுத்தவா மிடற்று முக்கட கண்ணுதற் சாமி தானமுன
எடுத்தவா டகவி லன்ன * விருஞ்சிலை வாளி யொன்று
தொடுத்தவா டவாதாம விட்ட சுஞ்சுந் தொலைத்துப் பின்னும்

பத்தமபு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துமான நேரைச சாயத்தான்
பத்தமபு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துவெங் கன்றிறை மாயத்தான்
பத்தமபு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துவாம பரியைக் கொன்றான்
பத்தமபு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துமா னுடரை வென்றான்

நூறமபு தொடுத்து நூற்று நூறு † வெம் பரிமே லெய்தான்
நூறமபு தொடுத்து நூற்று நூறுவெங் கரிமேற் பெய்தான்
நூறமபு தொடுத்து நூற்று நூறுதோ சிதைய விட்டான்
நூறமபு தொடுத்து நூற்று நூறுசே வகரை யட்டான் உச

ஆயிரம் வாளி யானா ருயிரம் பரியைக் கொன்றான்
ஆயிரம் வாளி யானா ருயிரங் கரியை வென்றான்
ஆயிரம் வாளி யானா ருயிரந் தேரைச சாயத்தான்
ஆயிரம் வாளி யானா ருயிரம் பேரைத் தேயத்தான் உச

தடிந்தன தோளுந் தாளுந் தகாந்தன சென்னி மண்ணிற
படிந்தன மடிந்தோ யாகசை பரிந்தன துமபைத் தாமம்
மடிந்தன மையல யானை மாண்டன தாண்டிம் பாய்மான
ஒடிந்தன கொடிஞ்சி மானறே ரொதுங்கின வொழிந்த சேனை.

ஆவிமுன் னேகத தாமு மருககமன் டலததாநேகத
தாவுவ வென்ன வாடுந தலைபல சிலைவாள் * பட்டுக்
கூவிளி யெடுத்தது வீழுங் குறைததலை யாடப பாதிச
சாவுட னினறு கைகள் கொட்டுவ தாள மென்ன.

நடக

தறைவிழத தனது செனனி வீட்டினா தமமை நின்ற
குறையுடல கைவேல் குததி னாகருவ குரவை பாடி
எறிபடு தலைகள் வாயமென றெயிறது கறிதது வீழ்நது
கறுவின மாபந தட்டி நிற்பன கவநத யாககை.

நடக

ஒருவழிப பட்டு வீழு மிருதலை யொன்றற கொன்று
மருவிய கேணமை யாகித் வாலெயி நிலநக நககுப
பிரிவற வந்தாய நீயு மெனறெதிர பேசிப பேசிப
பரிவுற மொழிநது மோநது பாடினின் ருடல செயத

நடக

மாகவாறியங்கு சேனம வல்லிருட குவையி னன்ன
காகமவன கழுகு வெம்போர்க் களனிடை யவிழ்நது வீழ்நதோர
ஆகமேற சிறக டிக்கொண டவைன வேடை நீக்கப
பாகநின் ருல வட்டம பணிபபன போன்ற வனறே

நடக

வெள்ளமாச சோரி யோபப மிதக்கின்ற தோகள் வெம்பேயப
மின்னைகண மூழ்கிக கீழ்போய மறிததெனப பெயாநது வீழுவ
தெளளுநீரக கடலின மீதுரா சிதைக்கல நிறையுந தாககித
துள்ளிமற றவறறைச சாயகஞ் சுறவமும போன்ற வனறே.

கத்திநின் றெருபா லோபபக கருங்கொடி சேனந் துண்டங்
கொத்திநின் றெருபா லோபபக குடவயிற றழல்கட் பூதப
பத்திநின் றெருபா லோபபப பட்டவ ராகங் கூளி
பொத்திநின் றெருபா லோபப வைமபொறி போல மனறே.

துடுவைவான முறங்கா றளளுந துணைசசெவி யரிசிகோட்டின
உடுவைநோ மணியின் குபபை யுரலடி யுலககை திண்கோ
ட்டுகலங் கடநதீச சோரி மததக மடுபபென் றியாணைப
படுகளம் விசயச செலவ் யடுமடைப பள்ளி மாணும

நடக

பிணத்தினை கோலிப புணணி ராற்றினைப் பெருக்கி புண்பேய்க்
கணத்தினை யுதைத்து னூக்கிக கரையுடைத் தொருவன் பூதம்
நிணத்தொடும் வருமந் நீத்த நேர்பட விருநது கையால
அணைத்துவாய மடுக்கும் வையை யருந்திய பூத மென்ன.

நடக

(பா - ம்.) * சிலவாள்.

† குறையுடற்கைவேல்.

‡ கேண்மைத்தாடி.

புரத்தினு ஞாயந்த கூடற் புண்ணிய நெழுதி யெய்த
சரத்தினி லவிர்தார சென்னிக குறுழிச சராவாய வந்த
அரத்தினை யறுககும் வைவே லயற்புல வேந்தா நசக
மரத்தினை யடுத்த சந்தன கதழெரி மடுத்த தென்ன. கக

மாசறு காட்சி யானறன வாளியா லவிரதோர தமமை
மூசவண டென்னச சூழநது மொயத்தன பைத்த கூளி
காய்சினச சேனங காகந கழுகினம பற்றி யீர்த்துப
பூசலிட் டொன்றோடொன்று போசெய்வான் றொடங்கிற மம்மா.

வெஞ்சின மறக்கோ னம்பி விடுகனை வெள்ளத் தாழ்நது
வஞ்சின முறுத்தன சேனை மடிந்தது கண்டு மாழந
தெஞ்சின படையுஞ் சூழ வேதிலா நகையுஞ் சூழத்
துஞ்சின மறமுஞ் சூழச் சோழனு முடைநது போனான். சக

விலலொடு மேக மன்ன வெஞ்சிலை வேட வேந்தன்
மல்லொடு புயினற தென்னன மலாமுகச செவவி நோக்கி
அலலொடு மதிவந்தென்ன வருணகை சிறிது பூத்துச
செலலொடு பகைபோற் கொண்ட திருவுரு மறைநது போனான்.

பாடுவா யளிதே னூட்டும பைந்தொடைச செழியன வென்றிக்
கோடுவாய வைத்திட டாராத்துக குஞ்சர முகட்டி லேறித்
தோடுவாய கிழிக்குங் கண்ணூர மங்கலந் துவன்றி யேந்த
நீடுவாரா திரைநீர வேலி நீண்மதி நகரிற் புககான் சக

[எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்]

சிலைவீற்சே வகஞ்செயது வாகை வாங்கித்
திருவளித்த சேவகற்குச சிறந்த பூசை
நிலைவித்தாய் மணிப்பொலம்பு ணிறுவிச சாத்தி
நிழலவிரிக்கும் வெயினமணியா நெடிய மேரு
மலைவிறற் றென்னவரிச சிலையு நாமம்
வரைநதகடுங் கூங்குகணையு வனைநது சாத்தி
அலைவித்தாழ் கடலுலகுக் ககலச செங்கோ
லறம்பெருக்கும் வங்கியசே காண மண்ணல் சச

ஆகச செயபுள் = ௨௩௬௩

ஐம்பத்தொன்றாவது

சங்கப்பலகை தந்தப்படலம்

[அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்]

வேடுரு வாகி மேரு விலலிதன னுமக கோலெய
தாடம ராடித தென்ன னடுபகை தூரந்த வண்ணம
பாடினரு சங்கத தார்க்குப் பலகைதந தவரோ டொப்பக்
கூடிமுத தமிழின் செலவமிய்ளக்கிய கொள்கை சொல்வாம. க

வங்கிய சேக ரனகோல வாழநாண மேலோர வைகற
கங்கையந துறைசூழ் கனனிக கடிமதிற காசி தனனிற
பங்கய முளரிப புத்தேள பததுவாம பரிமா வேளவி
புங்கலா மகிழ்ச்சி தூங்க மறைவழி போற்றிச செயதான். உ

நிரப்பிய வழிநா ணனனீ ராடுவா னீண்ட வீணை
நரபிசை வாணி சாவித திரியெனு நங்கை வேத
வரபிசை மணுவாக காயத திரியெனு மடவா ரோடும
பரபிசைச கங்கை நோக்கிப் படருவான படரு மெல்ல. ஈ

நானவா குழலி னூரம் மூவரு* ணவின செலவி
வானவா ரியங்கும விஞ்சை மாதரா னொருத்தி பாடுங்
கானவா றுள்ளம் போக்கி நினறனை கமல யோனி
யானவா லறிவ னேகி யநந்திக கரையைச சோந்தான். ச

நாமகள் வரவு தாழ்ப்ப நங்கைய ரிருவ ரோடு
தாமரைக் கிழவன மூழ்கித் தடங்கரை யேறு மெலலைப்
பாமகள் குறுகி யெனனை யன்றிப் படிநத வாடுநெ
னமென வெகுண்டாள் கேட்ட வமபுயத தண்ணல சொல்வான்.

குறறின் மேல தாக நமமைநீ கோபங் கொளவ
தெறநென வீணைய தீங்கை யெண்ணு மாக்க டோற்றம்
உற்றனை யொழித்தி பென்னு வுரைதனைச் சாப மேற்கும
பொற்றொடி மடநதை யஞ்சிப் புலம்புகொண் டவலம் பூண்டான்.

ஊனிட ரகன்றோ யுன்னு ருயிரதனுனை யாவே னிரந்த
மானிட யோனிப் பட்டு மயங்குகோ வென்ன வண்டு
தேனிடையழுநதி வேதஞ் செப்புமவெண் கமலச செல்வி
தானிட ரகல நோக்கிச சதுர்முகத் தலைவன் சாற்றும்

எ

முகிழ்தரு முலைநின் மெய்யா முதலெழுத் தைமபத் தொனறிற்
நிகழ்தரு மாகா ராதி ஹாகார மீறச செப்பிப்
புகழ்தரு நாற்பத தெட்டு நாற்பததெண் புலவ ராகி
அகழ்தரு கடலெழு ஞாலத் தவதரித் திடுவ வாக

அ

அத்தகு வருண மெல்லா மேறிநின் றவற்ற வற்றின்
மெய்ததகு தனமை பெய்தி வேறுவே றியக்கந் தோன்ற
உய்த்திடு மகாரத் திறகு முதனமையா பொழுது நாதா
முத்தமி ழால வாயெம முதலவரம் முறையான மனனோ.

க

தாமொரு புலவ ராகித் திருவுருத் தரித்துச் சங்க
மாமணிப் பீடத் தேறி வைகியே நாற்பத தொன்ப
தாமவ ராகி யுண்ணின் றவரவாக் கறிவு தோற்றி
ஏழுறப் புலமை காப்பா ரென்றனன் கமலப் புத்தேள்

டு

அக்கர நாற்பத தெட்டு மவவழி வேறு வேறு
* மக்களாய்ப் பிறந்து பனமாண் கலைகளின் வகைமை தோந்து
தொக்கவா ரியமு மேனைச் சொற்பதி னெட்டு மாய்ந்து
தக்கதென் கலைநுண் டோச்சிப் புலமையிற் றலைமை சாராதார, கக

கழுமணி வயிரம் வேய்ந்த கலன்பல வன்றிக் கண்டிக்
கொழுமணிக் கலனும் பூணுங் குளிரிலா நீற்று மெய்யா
வழுவறத் தெரிந்த செஞ்சொன மாலையா லன்றி யாயந்த
செழுமலா மலை யானுஞ் சிவாசசனை செயபு நீரா

கஉ

புலந்தொறும் போகிப் போகிப் புலமையால வென்று வென்று
மலர்ந்ததன் பொருரை நீத்த வளங்கெழு நாட்டில் வந்து
கிலந்தரு திருவி னுன்ற நிறைநிதிச செழியன் செங்கோல்
நலந்தரு மதுரை நோக்கி நண்ணுவார் நண்ணு மெல்லை.

கங

பற்பல கலைமாண டேர்ச்சிப் பனுவலின் பயனுய் நின்ற
அற்புத மூர்த்தி யெந்தை யாலவா யடிக் ளாங்கோர்
கற்பமை கேள்வி சான்ற கலவியினை செல்வ ராகிச
சொற்பதங் கடந்த பாத மிருநிலந் தோய வந்தார்.

கச

(பா - ம்) * அக்கரங்கள் மக்களாய்ப் பிறந்தனவாகக் கூறிய தன்
கருத்து, கடுவர் என்னும் உரை தூலில் விளக்கப் பெற்றது

அவ்விடை வருகின் றுரை நோக்கி நீ ராரை நீவிர்
எவ்விடை நின்றும் போது கிணறணி ரொன்ன வன்னா
வெவ்விடை யணையா பாங்கள் விஞ்சைய ரடைந்தோர் பாவம்
வெளவிடு பொருநை நாட்டின வருகின்றே மென்ன லோடும். ககி

தனிவரு புலவா நீவிர் தண்டமி மூல வாபெய
கனிவரு கருணை மூாததி கணைகழ விழைஞ்சல வேண்டும்
இனிவரு கென்ன நீரே யெங்களுக களவில கோடி
துனிவரு வினைக டாககுஞ் சந்தரக கடவு ளென்றார். கக

மறையினு றொழுகும் பனமாண் கலைகள்போன் மாணட கேள்வித்
துறையினு றொழுகுஞ் சான்றோர் சூழமீண் டேகிக் கூடற
கறையினார் கண்டத தாரைப பணிவித்துக கரந்தா ரொறழைப
பிறையினார் மகுடந் தோற்ற தறிஞராய் வந்த பெமமான கள

விமமித மடைந்து சான்றோ விண்ணிழி விமான மேய
செம்மலை வேறு வேறு செய்யுளாற பரவி யேததிக்
கைமமலை யுரியி னாதங் காறொழு திழைஞ்சி மீண்டு
கொய்மமலா வாகைச செவவேற செழியனைக் குறுகிக் கண்டார்.

மறமலி நேமிச செங்கோன மன்னவன வந்த சான்றோர்
அறமலி கேள்வி நோக்கி யவைககளக் கிழமை நோக்கித்
திறமலி யொழுகக் நோக்கிச சீரியா போலு மென்ன
நிறைமலி புவகை பூதத நெஞ்சினு னிதனைச செயதான கக

திங்களங் கண்ணி வேயந்த செக்கரஞ் சடிவ் நாதன
மங்கலம் பெருகு கோயில் வடகுட புலத்தின் மாடோர்
சங்கமண் டபமுண் டாககித் தகைமைசால சிறப்பு நலகி
அங்கமாந திருத்த ரென்ன விருத்தினு னறிஞர் தமமை. உகி

வண்டமிழ் நாவி னூக்கு மன்னவன வரிசை நலகக
கண்டுளம் புழுங்கி முனைப புலவரக் கழகத் தோரை
மண்டினா மூண்டு மூண்டு வாதுசெய் தாற்றன் முட்டிப
பண்டைய புலனாந் தோற்றுப் படருந் தெய்த்துப் பேரனார். உக

இணையர்போல் வந்து வந்து மறுபுலத திருக்குங் கேள்வி
வினைஞரு மதமேற் கொண்டு வினய்வினய் வாதுஞ் செயது
மணவலி யினைப் பென்று வைகுலோ ரொன்றை வேண்டிப்
புணையிழை பாச நீங்காப் புலவர்பு னண்ணி னாரே. உஉ

முந்துநான் மொழிந்தாரா தமமை முறைமையால வணங்கி யெமமை
வந்தவந தெவரும் வாதஞ் செய்கின்றா வரிசை யாக
அந்தமில் புலமை தூக்கி யளப்பதா* வெமம னோர்க்குத்
தந்தருள் செய்தி சங்கப் பலகையொன றென்று தாழ்ந்தார். உரு

பாடிய பாணற் கன்று வலியவே பலகை யிட்டார்
பாடிய புலவா வேண்டிற் பலகைதந் தருளார கொல்லோ
பாடிய புலவ ராகும் படியொரு படிவந் கொண்டு
பாடிய புலவா காணத் தோன்றினா பலகை யோடும். உசு

சதுரமா யளவி ரண்டு சாணதிப் பலகை யமம்
மதியினும் வாலி தாரு மந்திர வலிய தாரும
முதியதும் போலவார்க் கெல்லா முழுவளாரந் திருக்கை நல்கும்
இதுதமக் களவு கோலா யிருக்குமென் றியடபி யீந்தார். உரு

நாமக் னுருவாய வந்த நாவலா தமக்கு வெள்ளைத்
தாமரை யமளி தனனைப் பலகையாத் தருவ தென்னக்
காமனை முனிந்தாரா நலக்க கைக்கொடு களிறு தாங்கும்
மாமணிக் கோயி றனை வளைநதுதந் கழகம் புககார. உசு

நாறுபூந் தாம நாற்றி நறுமபனி தோயந்த சாந்தச்
சேறுவெண் மலாவெண் டுக* செழுமபுகை தீப் மாதி
வேறுபல வகையாற் பூசை வினைமுடித் திறைஞ்சிக் கீரன
ஏறினான் கபில னோடு பரணனு மேறி னானே. உசு

இருங்கலை வல்லோ ரெல்லா மிமமுறை யேறி யேறி
ஒருங்கினி திருந்தார யார்க்கு மொத்திடங் கொடுத்தது நாதன
தருஞ்சிறு பலகை யொன்றே தன்னுரை செய்வோர்க் கெல்லாந்
சுருங்கிரின் மகலந் காட்டித் தோன்றுதூல போன்ற தன்றே. உசு

மேதகு சான்றோர் னூலின விளைபொருள விளங்கத் தமமில்
ஏதுவு மெடுத்தது காட்டு மெழுவகை மதமுந் கூறும்
போதவை தெளிந்த கிள்ளை பூவையே புறமபு போந்தது
வாதுசெய் வரர்கள் வந்தான மறுத்ததுநோ நிறுத்த மன்னே. உசு

[சுவி விருத்தம்]

ஆய வாரெண் புலவரு மாயந்துணர்
பாய கேள்விப் பயன்பெற மாட்சியாற்
நாய் பாட ரொடங்கினர் செய்துகொண்
டீய வாழிருந் தாரந்த வெல்லவாய்.

கூலி

பலருஞ் செய்த பனுவலு மாண்பொருண்
மலருஞ் செல்வமும் சொலவின வளமையுங்
குலவுஞ் செய்யுட் குறிப்புமொத தொன்றியே
தலைம யங்கிக் கிடந்தவத் தனமையால

நக

வேறு பாடறி யாது வியந்துநீர்
கூறு பாட லீதுவென்றுங் கோதிலென
தேறு பாட லீதுவென்றுஞ் செஞ்செவீ
மாறு பாடுகொண டாரசங்க வானரே.

நஉ

ஊருஞ் மாறு மயக்கற வானபொருள
தெருஞ் மாறுஞ் செயவல்ல கள்வர்சொற்
பொருளு மாமது ரேசா புலவாமுன்
அருஞ் நாவல சாய்வநது தோன்றினா.

நக

வந்த நாவலா வந்திகு நாவலா
சிறதை யாகுலஞ் செயய மயக்குறும்
பந்த யாபபைக கொணாகெனப் பாவலா
எந்தை யீங்கிவை பென்றுமுன னிட்டனா.

நச

தாய சொல்லும் பொருளின் றொடர்ச்சியும்
ஆய நாவல ரவவவா தமமுது
வாய பாடல் வகைதெரிந் தவவவாக
கேய வேயெடுத தீந்தன ரென்பவே

நஞ

வாங்கு சங்கப் புலவா மணங்களித
தீங்கு நீரெம ரோடு மொருததராய்
ஓங்கி வாழ்திரென றொல்லெனத் தங்களைத்
தாங்கு செம்பொற றவிசி லிருத்தினா.

நக

பொன்னின பீடிகை யென்னுமபொன னுரமேல
துன்னு நாவலா சூழ்மணி யாகவே
மன்னி னூர்நடு நாயக மாமணி
என்ன வீற்றிருந் தாராமது ரேசரே.

நஎ

நதிய ணிந்தவர் தம்மொடு நாறபத்தொன
பதிண்ம ரென்னப் படுமபுல வோரெலாம்
முதிய வான்றமிழ் பினனு முறைமுறை
மதிவி ளங்கத் தொடுத்தவண் வாழுகாள்.

நஅ

[சலிநிலத்துறை]

வங்கிய சேகரன் வங்கிய சூடா மணிதனனைப்
பொங்கிய தேசார் முடிபுனை வித்துப் புவிநலகி
இங்கியல பாச வினைப்பகை சாய விருந்தாங்கே
சங்கியல வாராகுழை யானடி யொன்றிய சராபுறமுன

௩௯

ஆகச் செய்யுள் ௨௪௩௨.

ஐம்பத்திரண்டாவது

தருமிக் குப் பொற்கிழியளித்த படலம்

[கலிநிலததுறை]

சொறகுவை தேரும பாவல்லா மேவத தொகுபீடம்
அறகுவை கண்டத தண்ண லளித்த தறைநதேமால்
தறகுவை தந்தா லுயகுவ லென்னுந தருமிகுப்
பொறகுவை நல்கும் வண்ண மெடுத்தப புகல்கிறபாம் க

மன்னவா மன்னன வங்கிய சூடா மணிமாறன
தென்னவ ராகித திகிரி யுருட்டுந தென்கூடல
முன்னவ ரன்னங் கண்டறி யாத முடிககேறபப*
பன்மலா நல்கு நந்தனம் வைக்கும் பணிபூண்டான். உ

மாதவி பாதிரி தாதகி கூவிள மந்தாரா
தாதவிழ மலலிகை முலையி லஞ்சி தடங்கோங்கம்
வீதவழ கொன்றை கரந்தைசெ முங்கர வீரந்தன
போதவிழ நந்தி செருந்திசு ருந்தம் புனனாகம். ந

முண்டக மெனகடி நீலமு தற்பல முப்போதும்
எண்டிசை யுங்கம் மும்படி நந்தன மெங்குநதேன
உண்டிசை வண்டு படிநதுமு ரன்றிட வுண்டாக்கி
வண்டிமீர சண்பக நந்தன முந்தனி வைத்தானால் ச

பொயத்திடு துண்ணிடை மங்கல மங்கையா பொன்பூண்டா
ஒத்தெழு சண்பக மொய்ததவ ரும்ப ருடைநதெங்கும்
வைத்திடு நந்தன வாசமவி முங்கி மணங்கானறு
பைத்து மலாநதன கண்டு மகிழ்நது பரிததேரான. இ

செருக்கிய வண்டு விழாமலா கொய்து தெரிந்தாயநது
நெருக்கிய விண்டை நிரைத்தொடை தொங்க நெடுநதாமம்
மருக்கிளா கண்ணி தொடுத்தணி வித்து வணங்காரூ
கருக்கிய கண்ணுத லாதிரு மேனி கவினசெய்தான. கூ

அன்னவி யனபொழின் மாமது சேச ரடித்தாழ்வோன்
பொன்னவிர சண்பக மாலைபு னைந்த புதுக்கோலம்
தண்ணவி யந்திவா சண்பக சுந்தரா தாமெனனா
முன்னரி றைஞ்சின னிமபம னிந்த முடித்தென்னன்.

எ

அன்னதொரா நாமம் பெற்றன ரின்று மணிகூடன்
முன்னவ ரந்தத் தாமம் வாகு முடிக்கேற்றும்
இன்னதொர் நீராற் சண்பக மாற னென்றேபோர்
மன்னிவி ளங்கின வங்கிய சூடா மணிதானும்.

அ

சண்பக மாறன் சண்பக சுந்தரா தமமாதே
நண்பக மாறா நனபணி செய்யு நன்னுளிற்
பண்பகா சொல்லா தம்புடை மாரன் படுபோரமுண்
டெண்பக வெயவா னுகிய வந்தன றிளவேனில்

க

[அறுசீரடியாகிரியலிருத்தம்]

மனிதாவெங் கோடை தீராகும் வசந்தமென காலும் வேறு
துனிதவி றிளங்கால வேண்டுஞ் சோலையுஞ் சோலை வேண்டும்
புனிதநீரத் தடமும் வேறு புதுமல ரோடை வேண்டும்
பனிதரு மதியும் வேறு பாணமதி வேண்டுங் கரலம்.

யி

அண்டவான றருமேற் சீரீச சிவந்தெழுந் தாகுதத் தேமாத்
தண்டளி ரீன்று வானந் தைவர நிவந்த காசு
கொண்டிடை யழுத்திச செய்த குழையணி மகளிர் போல
வண்டிறை கொள்ளப் பூதது மலாந்தன செருந்தி யெல்லாம்.

கசு

செங்கதிர் மேனி யானபோ லவிழ்ந்தன செழுமப் லாசம்
மங்குலூர் செலவன போல மலாந்தன காஞ்சி திங்கட்
புங்கவன போலப் பூதத் பூஞ்சினை மரவஞ் செங்கை
அங்கதி ராழி யானபோ லலாந்தன விரிந்த காயா

கஉ

தரைகிழித் தெழுநீர் வைபைத் தடங்கரை யெக்க ரலகுல
அரவமே கலைகுழந் தென்ன வலாந்துதா துகுப்ப ஞாழல்
மரகதந் தழைத்து வெண்முத் தருமபிப்பொன மலர்ந்து வாங்குந்
திரைகடற் பவளக் காடு செய்வன கன்னிப் புனனை.

கங்

ஊடினார் போல வெம்பி யிலையுதிந் துயிரன னாரைக்
கூடினார் போல வெங்குங் குழைவரத் தழைத்து நீங்கி
வாடினார் போலக் கண்ணீர் வாடிமெய் பசரது மையல்
நீடினா ரல்போற் பூதது நெருங்கினமரங்க ளெல்லாம்.

கசு

விழைதரு காதலார்தா மெலிவுற மெலிந்து நெஞ்சம்
குழைவுறக் குழைந்து நிற்கும் கோதிலாக கம்பி னூபோல்
மழையறுங் கோடை * தீப மரந்தலை வாட வாடித்
தழைவுறத் தழைத்து வின்ற தழீஇயபைங் கொடிக ளெல்லாம்

சேட்டிகைத் தென்காறளளத் தெண்மதுச சிதறத் துமபி
நீட்டிசை முரலச சாயா நினறுபூங் கொம்ப ராடல
நாட்டியப் புலவ னுட நகைமுகம் வெயாவை சிந்தப்
பாட்டிசைத் தாடா நின்ற பாவைமார போன்ற வன்றே. கக

மலர்ந்தசெவ வந்திப் போதும வகுளமு முதிர்ந்து வாடி
உலர்ந்துமொய்த தளிதே நகக கிடப்பன வள்ள மிக்க
குலந்தரு நல்லோர செல்வங் குன்றினுந் தம்பா வில்லென்
றநந்தவாக குயிரை மாறி டாயினுங் கொடுப்ப ரன்றே. கஎ

நாறிய தண்ணை தேமா நறுநதளிர் கோதிக கூவி
ஊறிய காமப் பேட்டை யுருக்குவ குயினமென சேவல்
ஹீறிய செங்கோல வேந்தன வெளிப்படத் தேயந் காவல்
மாறிய வேந்தன போல வொடுங்கின மயிலக ளெல்லாம் கஅ

பொங்கரி னுழைந்து வாவி புகுந்துபந் கயந்து ழாவிப்
பைங்கடி மயிலை முலை மலலிகைப் பந்தா தாவி
கொங்கலா மணங்கூட டுண்டு குளிராநதுமெல லென்று தென்றல்
அங்கங்கே கலைக டேரு மறிவனபோ லியங்கு மன்றே கக

தாமரை களாஞ்சி தாங்கத் தண்குயின் முழுவ மேங்க
மாமரு தமருங் கிளளை மங்கல் மியமபத் துமபி
காமர மிசைப்ப முளவாப் கைதைத் வா ளெடுப்ப வேன்ற
கோமகன் மகுடஞ் சூடி யிருப்பதக் குளிர்பூஞ் சோலை உடி

கலையின னிறைந்த விரது காரதமண் டபத்துஞ் § செயத்
மலையினு மெழுது மாட மருங்கினு நெருங்கு சோலைத்
தலையினுங் கமல வாவித் தடத்தினுந் தணமுத் தார
முலையினு மன்றிக் கோடை முடிவிடங் காணார் மைந்தா. || உக

(பா - ம்.) * மழைவறுங்கொடை

† காந்த மண்டபத்தில.

† முள்வாய்க் கைதை.

|| காணா மாந்தர்.

நிலந்தரு திருவி னுனற னிழனமணி * மாடக் கூடல
வலந்தரு தடந்தோண மைந்தா வானமும் வீழும் போக
நலந்தரு மகளி ரோடு நாகநா டவாதஞ செல்வப
பொலந்தரு வ்னைய காட்சிப பூம்பொழி னுகாவான போவார். ௨௨

ஷை வேறு

மாததாண மதமா நெருத்தின மடங்க லெனசசெல வாரும
பூததா ரொலிவாம பரிமேற புகாமா வென்பபோ வாரும
பாததாரா பரிதி யெனவாம பரித்தே நுகைத்தார வாருந்
தேத்தா நுளாவண டலம்பச சிலம்பி னடக்கின ருரும ௨௩

நீலப பிடிமேற பிடிபோ நெறிகொள் வாருந் தரள
மாலேச சிவிகை மிஸ்சவெண மலரா ளெனசசெல வாரும
ஆலைக் கருமபன றுணைபோ லணித்தாரப பரியூர் வாருந்
கோலத் தடக்கை பற்றிக கொழுந் ருடனபோ வாரும. ௨௪

சுருப்புக கமழ்தேங் கண்ணித் தொடுபைங் கழலா டவருங்
சுருப்புச் சிலைமன ளவனாற் சுருவிப படையன வவரும
விருப்புற மெறிநீர் வையை வெள்ளைத் தரளந் தெள்ளிப
பொருப்பிற குவிகும புள்ளிம புறஞ்சூழ சோலை புதுவார். ௨௫

கூந்தற பிடியும் பரிபு மூவாரா கொழுநா தடந்தோள
ஏந்தச் சயமா தென்னத் தழுவா விழிநது பொழில்வாய்ப
பூந்தொத் தலாபொற் கொடிதா துஞ்சுமா றென்னப் புனைந்த
சாரந்தக் கலவை யுதப்போய வனமங் கையாபோற் சாரந்தார் ௨௬

ஏமா சலமென முலையா நடைபோ வியமே யெனனப்
பூமா தவிசோ வாரும புனைந் நிழலசோ வாருந்
தேமா நிழலசோ வாருஞ் செருந்தி நிழலசோ வாருந்
காமா யுதசா லைகள்போற் கைதை நிழலசோ வாரும. ௨௭

கோடும பிறைவா ணுதலா குழலைக் கருவிக் காரென
ருடுந் தோகை யவாகண னோக்கிக் கணையென றஞ்சி
ஒடுங் கொடியி னன்னு ருருமாந் தளிரென றயில்வான்
நாடுங் குயிலன் னவாபண் ணிசைகேட டொதுங்கி நாணும். ௨௮

நீடுந் தரங்க மிரங்கு நிறைநீர் நிலையே யன்றிப்
பாடுஞ் சுருமபுண கழுநீர் பைந்தாட குழுதம் பதுமங்
கோடும பூதத் வெணனக் கொடியே ரிடையா குழையுந்
தோடுங் கிடந்த வதனத் தொகையாற் பொலிவ் சோலை. ௨௯

காண்டம்) தருமிகுப் பொற்கிழியளித்த படலம் நகை

பிடிசு ளெனன நடந்தா றுடனபோய்க் கொழுநர் பெருந்தண்
கொடிகண் மிடைந்த விலவி வியக்கா போலக குறுகிக்
கடிகொள் பணிநீர் தெளித்து வேடை தணிததுங் கன்றும்
அடிகள் பிடிததுஞ் சேடி யவாகைக் குதவி யாவார் நட

மைவார் தடவண் மடவார் வளைப்பா சொம்பின் மலரைக்
கொய்வா குமிழ்மோந் துயிரப்பா குழையுஞ் செவியுங் குழலும்
பெய்வா மகிழ்ச்சி செய்வா பேரா மையல கூர்
எய்வா கணைபோற் றைப்பக கொழுநா மாறபத தெறிவா. நக

முத்தோ நகையா வளைப்ப முகைவின் டலாபுங் கொம்பாப்
புத்தேள வண்டும பெடையும் புலம்பிக் குழலிற் புருந்து
தெத்தே யெனப்பாண செய்து தீந்தே னருந்தாந் துணையோ
டொத்தே ழிசைபா டிக்க னுண்ணும் பாண ரொத்தே நட

சை வேறு

இமபர்வீ டளிகுந தெய்வ மகளிரே யென்பா கூற்றம்
வம்பல மெய்பே பேரலும் வளைக்கையா வளைப்பத தாழ்ந்து
கம்பமுற் றடிப்பூச சிந்தி மலாமுகங் கணனீர் சோரக
கொம்பரும் பணிந்த வெணு* லுலகியல கூற்ற பாற்றே நட

மைக்கண் ளொருத்தி பெட்டா நிமிர்கொம்பை வளைக்குந் தோறுங்
கைக்குநோ படாமை வாடுங் கடிமலாக் கொடிபோ னிற்பத
தைக்குழை கணைவே ளன்ன னொருமகன் றலைபட் டெனனை
எய்க்கினறா தோண்மே லேறிப் பறிபென வேந்தி நின்றான். நட

தையலா ளொருத்தி பெட்டா மலாக்கொம்பைத் தளிர்க்கை நீட்டி
ஐயநுண் மருங்கு னேவ வருந்தலு மாற்றாக கேளவன்
ஐய்பென விதுவு மெனனை யூடிய மகள் ரேயோ
கொய்யென வளைத்து நின்றான் கணமுத்தங் கொழிப்ப நின்றான்.

மைக்குழ ளொருத்தி காலை வட்டப்பொன னேலை யூடே
திக்கய மனையான கொய்த செருந்திப்பூச செருகி நோக்கி
இக்குழை யழகி தென்ற னிடுவெங்கைக் டிகுதி யெனன
அக்குழை யோடும் வீசி யனபனுக கலக்கண் செயதாள். நட

மயிலிளம் பெடையன் னாளோ மாதாமாந் குடம்பை செல்லுங்
குயிலிளம் பெடைதன் னாவிச் சேவலைக் கூவ நோக்கி
ஆயிலிளம் களிற்ற னனைக் கடைக்கணித் தளியுந் தேனும்
பயிலிளஞ் சோலை மாடோர் மாதவிப் பந்தா சோந்தாள். நட

(பா - ம்) * பணிந்த தென்றல்.

† இடுமெங்கை.

பாசிழை யொருததி யாற்றாப் புலவியான பைந்தா ரானமுன்
பூசுகில வாசக காவீற போக்கியும் புண்பூண காஞ்சி
ஓசையைச் செவியி லுயததுங் கலவியி னுருவந தீட்டுந
தூசினி யுடுததும் போததுந தூதுவிட்டவள்போ னின்றாள.௩௮

வாய்ந்தநாண் மலாகொய் தீவான் மெய்யிலம் மலாததேந் தாது
சாநதமான மதம்போற சிந்திக கிடப்பவோர தையல யாரைத்*
தோய்ந்தசாந தெனற னுள்ளத துனையுஞ் சமந்து கொய்த
ஆய்ந்தசண் பகத்தா தெனற னெய்சொரி யழலி னின்றாள.௩௯

பிணியவிழ கோதை யாளோர பேதைதன பதிதன னூடல
தணியவந தடியில வீழ்த தனனிழ லீனயான செனனி
மணியிடைக கண்டு கங்கை மணுளனை யொப்பீ ரெமமைப
பணிவதென னென்று நக்குப பரிவுமேற பரிவு செயதாள். ௪௦

மதுகைவா ளொருவ னங்கோர மங்கைதன வடிவை நோக்கிப
பதுமமே யடிகை காநதள பயோதரங் கோங்கு காவிப
புதுமலா விழிவா யாமபற போதுநம் மூர லெப்போ
ததனைவாய திறநது காட்டிப் போமினென றடுதது நின்றான

விடைத்தனி யேறன னானோ விடலைபோர வேறக னுணமுன
கிடைத்ததுநம் மிடத்தெ னெஞ்சங் கெட்டுவந தொளித்த தல்குற்
றடத்திடை யொளித்த தேயோதனத்திடை யொளித்த தோழும்
படத்தினைத் திறநது காட்டிப் போகெனப் பற்றிச் சென்றான்

மாநதளி சடியார சாயப்ப வளைந்தபூஞ் சினைவண டனனா
கூந்தலிற் கிடநத செமமற கோதைமேல வீழநத கற்பின
ஏந்திழை யவரை நீத்துப் பலர்நுகாந தெச்சி லாககும்
பூந்தொடி யவரைத் துய்க்கும் பேதையா போனற தனறே.௪௩

கல்விருத்தம்

புலலி மைந்தா பொருளகவாந தாரென
வலலி யனன மடநதையா கொய்தலின
அலலி நாணமல ரற்றபின கைப்பொருள்
இலலி யென்ன விளைத்தன காவெலாம்.

௪௪

மைபுண கண்ணியா மைந்தரோ டமமலா
கொய்யுஞ் செலவ நுகாநது கொழுங்க னும
மெய்புந தோயிற் கொழுநரின் வேறதுமை
செய்யும் பொய்கை திளைப்பச்சென றுரரோ.

௪௫

அன்ன மன்னவ ராடுங் கயந்தலை
நன்னா நீல நளினங் குமுதமென
நின்ன வனறி யெழினமுலலை சண்பகம்
பொன்னக கோங்குமட பூதத்து போன்றதே.

சச

[கலி நிலைத்துறை]

குரவ வோதியா கயந்தலை குறுகுமுன கயலும்
அரவு மாமையு * மலவனு மன்னமு மகன்ற
பருவ ராலகளு மிரிந்தன பகைஞாமே விட்டு
வருவ ரேலெதிர நிற்பரோ வலியிழந் தவரே.

சஎ

பண்ணை னுஞ்சொலார குடைதொறும பன்மலா வீழ்ந்த
தண்ணை னுந்திரை யலைதொறு நினைநிரை தாக்கல
கண்ணு நீலமு முகங்களுங் கமலமும் வாயும்
வண்ண வாம்பலுந் தத்தமின மலைவன வனைய

சஅ

கூடை பாசியின் விரிந்திட மகிழ்ந்தாரீ குடையும்
மாதையுண்களை கொங்கையு முகங்களு மருங்கா
குழ ருமபொடு மலாந்தசெந் தாமரைத் தொகுதி
ஆழத் தங்கநீ ரிடைக்கிடந் தலைவன வனைய.

சக

தூய நீர்குடைந் தேறுந்தன றுணைவியைத் துணைவன
வாயுங் கண்களும் வேறுற்ற வண்ணங்கண் டென்கண்
வய வினனுயி ரீனையவ ளொங்குளா ளென்றான்
காயும் வேறகளை முலைகுளிப் பாட்டினுள் கண்ணீர்.

டு

மங்கை நல்லவ ளொருத்திரீ ராடுவான மகிழ்நன்
அங்கை பற்றின ளோகுவா ளவன்குடைந் தேறும
பங்க யககளை ளொருத்தியைப் பார்த்தலுஞ் சீசீ
எங்கை யெச்சினீ ராடலே னெனக்கரை நின்றான்

டுக

வீணந்த பைங்கழ லானபுன லாடலின் மார்பின்
நீணந்த குங்குமத் தலையெறி நளினமொட் டமுந்தப்
புணந்த கொங்கையால வடுபபடப் பொறித்தவள யாரென்
நினைந்த முங்கினு ணையசொரி யெரியென வொருத்தி.

டுஉ

(பா - ம்.) அரவும் யாமையும்.

† அவன் குடைந்து.

‡ பார்த்தனன் சீசீ.

விழந்த காதலன் செய்ததீம் காகிய வேலாற்
போழந்த நெஞ்சினுள் புலவிநோய் பொருளவன் காண்
ஆழந்த நீரிடை யழுந்துவாள் * போனறயாந் தயலே
தாழ்ந்த வனனத்தை நோக்கிக்கை தாவென விரந்தான். ௯௩

கருமபு போன்மொழி யாளொரு காரிகை வதனஞ்
சுருமபு சூழகம் லங்களுட் கமலமாயத் தோன்ற
விருமபு காதல னீயுற்று மெலிந்தன மெல்ல
அருமபு முலலைகண் டையததி னீங்கிச்சென றணைந்தான் ௯௪

கனித்த காதலன் மொகஞளவாயத் தன்னிழல் கண்டு
தெளித்து வாணகை செய்யமாற றுள்ளென்று சீறித்
தனிககை நீட்டினள் கண்டில டடவினள் சலத்துள்
ஒளித்தி யோவென வுதைத்தனள் பேதைமர தொருத்தி. ௯௫

நாறு சுண்ணமென கலவையு நானமுந் தமமின்
மாறி வீசிரின ருடுவார மாலைதாழ் முகலத்
தூறு பாடற் வந்தரத் தனிகவர்ந் துண்ப
ஆறு செல்பவா பொருளவெளவு மரட்டரே போல ௯௬

கொய்யு நீலமுந் கமலமுந் கொணடுகொண் டனங்கன
எய்யும் வாளியி னெறிவரா லெறிந்திடு மலரைக்
கையி னறாபுடைத் தெளிந்தவா கதிர்முகம் படக்கண்
டைது வாணகை செய்தக மகிழ்ச்சியு ளாழ்வார ௯௭

வாச மென்பனி நீரொடு சுண்ணமும வாரி
வீச வாரிளம் பிடியொடு வேழமா நிரைபோற்
காச லாந்தொடி விலலிடக் கைகளா லள்ளிப்
பூச சாரத்தை யழிந்திடப் புனிதநீ ரிறைப்பார. ௯௮

அப்பெ ருமபுனற் றடங்குடைந் தாடுவா ராயத்
தொப்ப ருந்தனி யொருமக ளொருவன்றன் முகத்துத்
துப்பை வென்ற செந்நுவரித் துழச் செய்யவாயத் தூரீ
கொப்ப ளித்தன ளாமபலந் தேனெனக் குடித்தான். ௯௯

ஆழ மவவிடைச் செல்லலை நிலலென வடுத்தோர்
வேழ மன்னவன் விலங்குவான் போலொரு வேற்கண்
ஏழை தன்னைக்கை யாலவளைத் தேந்திவண் டறைதார
சூழ மாபனைத் திராதிதோ டோயந்தவ னொத்தான். ௧௦௦

மாசி னுனமுஞ் சூடிய மாலைபு மெய்யிற
பூச சாந்தமு மாரமும பொய்கைகளுக *கொடுத்து
வாச மெய்யினி மெய்ய வாசமு மயங்க
ஆசை மைந்தரோ டினையவ ரகைகரை யடைவார. ௭௭௧

தைய லாசிலா நனைந்தநுண் டாணையுட பொதிந்த
மெய்யெ லாமவெளிப படககரை யேறுவான வெளகி
ஐய தாபொலந் துகிலென வண்பரைக கூயககண
செய்ய மாயனைக் கேட்குமாயச சிறுமிய ரொத்தார ௭௭௨

உலத்தை வென்றதோ ளாடவ ருசகிமேற பொறித்த
அலதக கத்தொடு குங்கும மனைநதுசெம புனலாய
மலாதத டங்குடைந் தவாசகுநீ ராளுசன† வட்டக
கலத்தை யொத்தன சுற்றினி† ருரொத்த கடிககா ‡ ௭௭௩

பட்டும பன்னிறக கலிங்கமும பனமணிக கலனுங்
கொட்டுஞ் சாந்தமு நானமுங் குங்குமச சேறுங்
கட்டுந் தாமமுந் தமதுகட டழகெலாங் கவர
மட்டுண கோதைய ராடவா மனமெலாங் கவாந்தார. ௭௭௪

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

காவியுங் நமலப போதுங் களொளாழு காமபற போதும
ஆவியுட பூத்த போல வாடியுட பூப்ப நோக்கி
ஏவிரண் டன்ன கண்ண லனங்களை யேவல கொள்ளும
பூவிரி பொலங்கொம பன்னா புதுமது நுகரப் புககா. ௭௭௫

பொன்னினும வெள்ளி யானும பளிங்கினும் புலவன செயத
நன்னிறக கலகதிற கூாவா ணட்டென வாககிச சேடி
மின்னா ரளித்த தேற்ற சிறுதுளி விரலிற றெள்ளித்
துன்னிவீழுகளிவண்டோசசித்தொண்டையங் கனிவாய வைப்பார்.

வள்ளத்து வாளபோல வாக்கு மதுக்குடந் தனபாற பெய்த
கொள்ளைத்தேனமதுவைக**கொள்ளை கொள்வந்தவள்ள மீதென்
றுள்ளத்து வெகுண்டு வைவா னுன்றிமார பிடப்ப தொத்த
களனைச்சுழ காளை வண்டு செருச்செயல காண்ப வொத்த. ௭௭௬

(பா - ம்.) *மாரபமும் பொய்கைக்கு. †நீராசனம்.

‡சுற்ற. ‡சுகா. **தெண்மது.

தணியலுண் டுள்ளஞ் சோரு மொருமக டணிய லுண்பான
பினியவிழ் கோதை யாளோர பெணமகள் கலததில வாகஞ்
துணிமதுத தாரை தன்னை வாளெனத் துணிந்து பேதாய
தினிகதிர வாளால் வள்ளஞ் சிதைத்தியோ வென்று நககாள்.

மலாதொறுஞ் சிறுதே நககித் திரிவண்டு மடவார தங்கைத்
தலனெடுத் தோச்ச வோடா தழீஇத்தடஞ் சாடி மொய்ப்ப
இலமெனப் பலலோ மாட்டு மிரந்திரந் தினமை நீங்கா
தலமரும வறியோர வைத்த நிதிகண்டா லகலவ ரேயோ. ௬௯

உண்டவ ளொருத்தி களவா யுதிக்குநதன முகமுங் கண்ணுங்
கண்டுதா மரைகள் வேலை முளைத்ததக கள்ளை யார
மொண்டுண்ப பேதைத் தும்பி யமமது முளரி வாரதேன
முண்டுளி செறிவ தெனஞ் ரொடித்துககை புடைத்து நககாள்.

மங்கையா ளொருத்தி தானுண் டெஞ்சிய மதுவுட் டோன்றுந்
திங்களை நோக்கி யெனனைப் பிரிவினகட டியாய்ச் சுட்டாய
இங்குவந் தகப்பட டாயே யினிவிடேன கிடத்தி பெனஞ்
அங்கொரு வளங் கொண்டு சேமித்தா ளருந்தல செயயாள்.

வெவவிய நறவ முண்ட விளங்கிழை யொருத்தி கையிற
கொவிய வாடி தன்னிற கருங்கய நெடுங்கட சேப்புந்
கொவவைவாய விளாபபு நோக்கி யென்னலங் கூட்டுண டேகும
ஒளவிய மனத்தான் யாரென றயாகினு ளயலா ரெள்ள. ௭௨

ஒருத்திகள் ஞ்ணகின ருடன் னுருவமந் நறவுட் டோன்ற
ஒருத்தியென னுடன்வந் துண்பாள காணென வுண்ட தோழி
ஒருத்திவந் தெனசெய் வாடன் னுருவமு நோக்கிப் பேதாய
ஒருத்தியோ விருவ ரென்று ளெச்சிலென் றுகுத்து நககாள். ௭௩

சாடியு ணறவ முண்டா டன்னுரு வேறு பாட்டை
ஆடியு ணைக்கி நாளை வல்லளை வெனைத்தான கைக்கொண
டோடினா பிறரு முண்டோ வுயிரனனை வந்திங் கெனைத்
தேடினென் செய்கே னெனைத் தேடித்தா சேடி யென்றாள் ௭௪

களித்தவ ளொருத்தி நின்ற வாடியுட் கணவன றன்பின
ஒளித்தவ னுருவுந் தானு நோபட வருத்து நோக்கித்
துளித்தகண் ணீர ளாகி யேதிலா டோடோயந் தினபங்
குளித்தனை யிருத்தி யோவென் றுதைத்தனள கோப முண்டாள்.

இளமபுளிந தயிராவி ராய வினசுவை பொதிந்த சோறு
வளமபட விருந்தி னோடு மருந்துவார வசந்த வீணை
களமபடு மெழாலி னோடு கைவிர னடாததிக காமன
உளமபுகுநதலைப்பவெண்ணெயப்பாவைபோலுருகிச்சோரவார்.

இவ்விள வேனிற் காலத தின்னுயிராத துணைவி யோடும்
செவ்விய செங்கோ னேமிச செண்பக மாற னோராள
கைவினை வலலோன செயத கதிர்விடு காததக குன்றில்
வெவ்விய வேடை நீப்பா னிருந்தன்ன வேறு வைகி. எள

மாந்தளி ரீன்று கோங்கு வண்டள வருமப்த தண்டேங்
காந்தளசெங் கமல மாம்பல சண்பகங் கழநீர் பூத்துச
சாயந்தமென கொடியுந தானுந தனியிடத் திருப்பா னேரே
வாயந்ததோர்* நாற்றந் தோன்ற வசைந்தது வசந்தத் தென்றல.

வெவ்விய வேலான வீசும வாசமோநட் தீது வேறு
திவ்விய வாச மாக விருந்தது தென்றல காவில
வெளவிய வாச மன்று காலுகும் வாச மிலலை
எவ்வியல வாச மேயோ விதுவென வெண்ணங் கொளவான.

திருமபித்தன நேவி தனனை நோக்கினான் நேவி யைம்பால
இருமபித்தை வாச மாகி யிருந்தது கண்டிவ வாசஞ்
சுருமபிறகுந் தெரியா தெனஞ்ச சூழந்திறும் பூது கொண்ட
தருமபித்தைக்கியலபோசெய்கையோவெனவையங்கொண்டான்.

ஐயுறு கருத்தை யாவ ராயினு மறிந்து பாடல
செய்யுந் ரவாககே யினன வாயிரஞ் செம்பொ னென்றக
கையுறை வேலா னீந்த பொற்கிழி கைக்கொண டேகி
மெய்யுணா புலவா முனஞாத தூக்கினா வினைசெய மாககள் அக

வங்கத்தார பொருள்போல வேறு வகையமை கேள்வி நோக்கிச
சங்கத்தா ரெல்லாந் தமழிற் றனித்தனி தோந்து தோந்து
துங்கத்தா வேம்ப னுள்ளஞ் சூழ்பொரு டிழாவி யுற்ற
பங்கத்தா ராகி யெய்ததுப படருறு மனத்த ரானா. அஉ

[சுவிவிருத்தம்]

அந்த வேலையி லாதி சைவரில
வந்த மாணவன மணஞ்செய வேடகையான
முநதை பாசகிம முயலும் பெற்றியான
தந்தை தாய்லீன் றருமி யென்றுளான

அஉ

ஒருவ னுன்முகத் தொருவன மாரபுறை
திருவ னுடருந தேவ னுலுந
அருவ நாலகன் றுனைத் தனகலி
வெருவ நாடிமுன வீழ்ந்து வேண்டுவான்

அச

தநதை தாயிலேன் றனிய னுகிய
மைநத னேனபுது வதுவை வேடகையேன
சிரதை நோய்செயுஞ் செலை றீரப்பதற
கெநதை யேயிது பதமென் றேத்தியே.

அரு

நெடிய வேதநா னிறைய வாகமம்
முடிய வோதிய முறையி னிற்கெனும
ஊவி† லிலலற வாழககை யினறிநின
அடிய ருசசனைக கருக னுவனே.

அசு

ஐய யாவையு மறிதி யேகொலாம
வையை நாடவன் மனக்க ருத்துணாந
துயய வேராகவி யுரைததெ னகசருள
செய்ய வேண்டுமென றிரந்து செப்பினுன்.

அள

தென்ன வன்குல தெயவ மாகிய
மனனா கொங்குதோ வாழககை யினறமிழ
சொன்ன லம்பெறச சொல்லி நலகினா
இன்ன றீரநதவ னிறைஞ்சி வாங்கினுன

அஅ

பொற்ற னிசசடைப† புவன நாயகன
சொற்ற பாடலகைக கொண்டு தொன்னிதி
பெற்றெ டுததவன போன்று பிடுறக
கற்ற நாவலா கழக நண்ணினுன

அசு

கலவி யாளாதந கையி னீட்டினுன
வலலை யாவரும வாங்கி வாசியாச
சொல்லின செலவமும பொருளுந தூக்கியே
நலல நலலவென அவகை நண்ணினா

கயி

அளக்கில் கேளவியா ரரசன முனபுபோய
விளக்கி யக்கவி விளமபி னாகடன்
உளக்க ருத்துநே ரொதத லாறசிரந
துளக்கி மீனவன மகிழ்ச்சி தூங்கினுன்.

கக

உணர்ந்த கேள்வியா ரிவரொ டொல்லையோய்ப்
புணர்ந்த வாயிரம் பொன்னு மினறமிழ்
கொணர்ந்த வேதியன கொளக வினறென
மணந்த தாரினுன மகிழ்ந்து நல்கினான்

கூஉ

வேந்தனேவலால் விபுதா தமமொடும
போந்து மீண்டவைப புறம்பு தூங்கிய
ஆயந்த பொர்க்கிழி யறுக்கு நம்பியை
நேர்ந்து கீரனில லெனவி லக்கினுன

கூங

குறற மிககவிக் கென்று கூறலுங்
கறறி லானெடுங் காலம் வெம்பசி
உறற வன்கலத துண்ணு மெல்லைகைப
பறற வாடினுன பண்பு பறறினுன.

கூச

உலாந்த நெஞ்சுகொண் டொதுங்கி நாயகன்
நலந்த ருங்கழ னண்ணி னுனவன்
மலாந்த பாடல்கொண டறிஞா வைகிடத்
தலாந்த சிந்தைகொண டடைந்த மைந்தனே.

கூரு

செய்யுள் கொண்டிபோய்த திருமுன் வைதனுள்
பையுள் கொண்டவப பணவ னெனனைநீ
மையுண் கண்ட*விவ வழுவு பாடலை
கையு ணல்கினுய கதியி லேற்கென

கூச

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வறுமைநோய பிணிபபப பன்னுள வழிபடு மடியே னினபாற்
பெறுபொரு ளிழந்தே னென்று பேசிலேன் யார்க்கு மேலாங்
கறைகெழு மிடறறேய நின்றன கவிக்குறறஞ் சிலவாழ் நாட்சிற்
றறிவுடைப புலவா சொன்ன லாருனை மதிக்க வல்லா. கூஎ

எந்தையிவ விகழ்ச்சி நின்ன தல்லதை பெனக்கியா தெனஞ்ச
சிந்தைநோ யுழந்து சைவச சிறுவனின் நிரங்க யார்க்கும
பந்தமும் வீடும வேதப பணுவனும் பயனு மான
சந்தர விடங்க னங்கோர புலவனுய்த தோற்றஞ் செய்தான். கூஅ

கண்டுகை மதாணி யாழி கதர்முடி வயிரம் வேய்ந்த
குண்டலங் குடிக்கொண டாகத தழகெலாங் கொள்ளை கொள்ளத்
தண்டமிழ் மூன்றாம் வல்லோன் றுனெனக் குறியிட் டாங்கே
புண்டர னுதலிற பூத்துப் பொய்யிருள் கிழித்ததுத தளள. கூக

விரிகதிப படாததிற போாதத மெய்ப்பையு ளடங்கிப் பக்கத
தெரிமணிக் கடகத திண்டோ ளிளையவ ரடைப்பை யோடுங்
குருமணிக் களாஞ்சி யமபொற் கோடிகந தாங்க முத்தாற்
புரிமதிக குடைக்கீழ்ப் பொற்காட கவரிபால புரண்டு துள்ள. ஈ

சொல்வரம பிகநத பாத மென்பது தோன்ற வேதம்
நல்லபா துகையாயச சூட நவினறன கற்றுப் பாட
வல்லவா மறையி னுறு மனுமுதற கலைபோற பினபு
செல்லநூ லாய்ந்தோர வைகுரதிருநதவைக்கள ததைச்சேர்ந்தான்.

ஆரவை குறுகி நோநின் நகுகிருந தவரை நோக்கி
யாரைங் கவிக்குக குறற மியடபினு ரென்னு முன்ன
கிரைஞ சாது நானே கிளத்தினே நென்ற னினற
சீரணி புலவன் குறறம யாதெனத தேராக கீரன. ஈஉ

சொறகுறற மின்று வேறு பொருடகுறற மென்றான றாய
பொறகுறற வேணி யண்ணல பொருடகுறற மெனனை யென்றான்
தற்குற்றம வருவ தோரான் புனைமலாச சாரபா லன்றி
அறகுறற குழறகு நாதற மிலையே யென்ற னையன ஈங

பங்கய முகமென கொங்கைப் பதுமினி குழலோ வெனன
அங்கது மனைததே யென்று லைவா டுடையான நெயவ
மங்கையா குழலோ வெனன வனனது மந்தா ரத்தின்
கொங்கல ரனைந்து நானுங் கொள்கையாற செய்கைத தென்றான்.

பரவிநீ வழிபட டேததும் பரஞ்சுடா திருக்கா ளத்தி
அரவுநீராச சடையார பாகத தமாநகளு னப்பூங் கோதை
இரவினீரங் குழலு மறறே வெனவஃது மறறேயெனன
வெருவிலான சலமே முற்றச சாதிததான வினைவு நோக்கான்.

கற்றைவார சடையா நெறறிக் கண்ணினைச சிறிதே காட்டப்
பறறுவா னினனு மஞ்சா னுமபரார பதிபோ லாகம
முற்றுநீர கண்ணு னுலு மொழிநததும் பாடல குறறந
குறறமே யென்றான் றன்பா லாகிய குற்றந தேரான். ஈச

[கலிநிலைததுறை]

தேய்ந்த நாண்மதிக் கண்ணியா னுதலவிழிச செநதீப
பாய்ந்த வெமமையிற் பொறுதுபொற பங்கயத தடததுள்
ஆய்ந்த நாவலன போய்விழுந தாழ்ந்தன னவனைக
காய்ந்த நாவல னிமமெனத திருவுருக கரநதான் ஈன

ஐம்பத்து மூன்றாவது

கீரணைக் கரையேற்றிய படலம்

[சுலிலைத்துறை]

மாரணைப்பொடி கண்டவ னநதண மைநதனுக்
கார நற்கன கககிழி யீநத தறைநதனம்
ஏர னத்திரள் சூழமல ரோடை யிடத்தினுங்
கீரணைக்கரை யேற்றிய வாறு கிளததுவாம்.

க

தாழநத வேணிய னெற்றி முளைதத தழறகறை
போழ்நத நாவல னாடக பங்கயப பொயகைவாய்
வீழ்நத ருமபடா வேலையில் வீழநதன்ன விமமுறச்
சூழநத நாவலா கண்டு பொருது துளங்குவாரா.

உ

ஏனற வேநத னிலாககுடி யீட்டழு மின்கதிரா
கானற நாயக மாமணி போகிய கண்டியும்
ஆன்ற ஞானமி லாதவா கலவியு மானதே
சானற கீரனி லாதவை கூடிய சங்கமே.

ங

ஐய சொற்பொரு டனவடி வானவ ராலவாய
மைதழைத்த மிடற்றினா தமமொடும் வாதுதான்
செய்த விபபிழை யோபெரி தெப்படி தீருமோ
உய்வ தறபுத மேயென யாவரு முன்னினா.

ச

எயதி வெள்ளி மலைபெயாத தானு மிறுத்ததன
கையில் வீணைதொட டினனிசை பாடக கனிந்தவன்
செய்த திறகு பொறுத்தது மன்றித்திண் டேரொடும்
மொய்கொள் வாளுங் கொடுத்தனன புணணிய மூத்ததியே.

ரு

யாவ ராலு மகற்றரி திபபிழை யாவாகருந்
தேவ ராமவ ரேதிரு வுள்ளந திருமபிறை
போவ தேயிது வேதுணி பென்று புகனறுபோய்ப்
பாவ லோர்பரன் ருணிழ லீற்பணிந தேததுவாரா.

சு

திருத்த நேசர ணஞ்சர ணமமறைச சென்னிமேல
 திருத்த நேசர ணஞ்சர ணநிறை வேதநூல
 அருத்த நேசர ணஞ்சர ணநதிரு வாலவாய
 ஒருத்த நேசர ணஞ்சர ணங்க ஞனக்குநாம

எ

பாயு மாலவிடை மேலவரு வோயபல லுயிராககெலாந
 தாயுந தந்தையு மாகுநின றண்ணளி தாமரைக
 கேயு மாதவன போனலல தீய வியற்றி னாக
 காயு மினபழுந துனபழு மாககுல தாதலால

அ

அதத கற்ற செருக்கி னறிவழி கீரனின
 விதத கககவி யைப்பழு தெனற விதணடையான
 மதத கககண விழித்து வெதுப்பின மலாரதபொன
 முதத கககம லத்திடை வீழ முடுக்கினுய

க

இருணி றைநத மிடறறடி கேளினி யிப்பிழை
 கருணை செயது பொறுத்தரு ளென்று கபிலனும
 பரண னுமமுத லாகிய பாவலா யாவருளு
 சரண மென்று விழுந்திரந தாரடி சாரவே,

இ

[அறசீரடி யாசிரிய விருத்தம்]

அககீர வேலை யால மயினறவெங் கருணை வளளல
 இககீர மழலை தீஞ்சொ லிறைவியோ டெழுநது போநது
 நககீரன கிடநத செம்பொ ணளினப்பூந் தடதது ஞாங்காப
 புககீர மதுரத தீஞ்சொற புலவாதங் குழாதது ணினறூன

கக

அனறகணு ளோககி னுண்பின னருடகணு ளோகக வாழநத
 புனறகணு கிடநத கீரன பொறிபுலன கரணமெல்லாங்
 கனறகணு தமவே யாகக கருணைமா கடலி லாழநது
 வினைககணு யெடுத்த யாககை வேறிலன புருவ மாணுன

கஉ

போதையா ருலக மீனற புனிதையார பரஞா னப்பூங்
 கோதையா குழற்குத தீங்கு கூறிய கொடிய நாவின்
 றீதையா பொறுப்ப ரேயோ* வவரனறித திருக்கா ளத்திக
 காதையா குழையி னுரைக காளத்தி கயிலை யெனனா,

கங

எடுத்தசொன மாறி மாறி யிசையநே ரிசைவெண பாவாற
 றொடுததவந் தாதி சாததத துணைசசெவி மடுத்த நோவந்
 தடுத்தவன கையைப் பற்றி யகனகரை யேற்ற னாதாள
 கொடுத்தெழு பிறவி வேலைக் கொடுங்கரை யேற்ற வல்லார, கச

கைதநது கரையே றிட்ட கருணையங் கடலைத் தாழ்ந்து
மைதநத கயறக ணுனை வந்திததுத் திங்கு நன்கு
செயதநதோரக கிகலு மனபுளு செயதமை பொருளாச செய்யுட்
பெயதநது பாடு கினரூன பிரானருள நாடு கினரூன. கரு

அறனிலா னிழைதத வேளவி யழித்தபே ராணமை போற்றி
மறனிலாச சண்டிக கீநத மாணபெருங் கருணை போற்றி
கறுவிவீழ் கூறறைக காயநத கனைகழற கமலம் போற்றி
சிவவனுக் கழியா வாழநா ளளிததருள செய்தி போற்றி. கரு

சுரைதர னுடலங் கீண்ட சககரப படையாய் போற்றி
வலநதரு மதனை மாயோன வழிபடக் கொடுத்தாய் போற்றி
அலாநதசெங் கமலப புத்தே ணடுச்சிர மரிந்தாய் போற்றி
சிலநதியை மகுடஞ் சூட்டி யரசருள செலவம் போற்றி கரு

திரிபுர மெரிய* நகக சேவகம் போற்றி மூவாக
கருளிய தலைமை போற்றி யனங்களை யாகந தீய
ளரியிடு நயனம் போற்றி யிரதிவந திரபப் மீளக
கரியவன் மகனுக் காவி யுதவிய கருணை போற்றி கரு

நகைத்தட வநத† வநத நகுசிரந திருகி வாங்கிச
சிகைத்திரு முடிமேல வைதத திண்டிறல் போற்றி கோயில
அகததவி சுடரைத தூண்டு மெலிககர சாள் மூன்று
சுகததையு மளித்த தேவா தம்பிரான சரணம் போற்றி கரு

பொருப்பகழந் தெடுத்தோன சென்னி புயமிற
மிதித்தாய் போற்றி

இருக்கிசைத தவனே பாட விரங்கிவாள
கொடுத்தாய் போற்றி

தருக்கொடு மிருவா தேடத தழறபீழம்
பானாய் போற்றி

செருக்குவிட டவரே பூசை செய்யநோ
நினரூய் போற்றி. ௨௨

பருங்கைமால யானை யேனம் பாய்புலி
யரிமான் மீனம்

இருங்குறள் யாமை கொண்ட விகலவலி
கடந்தாய் போற்றி

குங்குபாம பெறுமபு நாரை கோழியா
 ணலவன் றேரை
 கருங்குரீஇ கழுகி னன்புக் கிரங்கிய
 கருணை போற்றி.

உக

சாலநா னிழைத்த தீங்குக் கென்னையுந்
 தண்டன செயத
 கோலமே போற்றி பொல்லாக் கொடியனேன்*
 ரொடுதத புன்சொன
 மாலேகேட் டெனனை யாண்ட மலைமகண்
 மணை போற்றி
 ஆலவா யடிகள் போற்றி யமமைநின்
 னடிகள் போற்றி

உஉ

கவிநிலைதிறை

ஆவலந்தனே னடியனேற கருளரு ளெனனாக
 கோவ மும்பிர சாதமுங் குறித்தனரை பனுவற
 பாவ லங்கலாற் பரனையும் பங்கிலங் கயறகட்
 பூவை தன்னையு முறைமுறை போற்றியென் றேத்தா†

உங

தேவ தேவனைப் பின்பெருந் தேவிபா ணியொடுந்
 தாவி லேழிசை யேழுகூற நிருக்கையுஞ் சாததிப்
 பூவா சேவடி சென்னிமேற பூப்பவீழந் தெழுந்தான
 பாவ லோகருந் தனித்தனி துதித்தனா பணிந்தார.

உச

துதித்த கீரணுக கினனருள சுரந்தூநீ முனபோன
 மதித்த நாவலா குழாத்திடை வதியென மறைநூல்
 உதித்த நாவிரா கருணைசெய துருக்கரந் தயன்சேய
 விதித்த கையிலபுக கிருந்தனர் விளங்கிழை யோடும்.

உரு

கற்ற கீரணுக கலைஞருங் கழகமண் டபத்தில
 உற்ற வாடகக் கிழியறுத தந்தணற் குதவிக்
 கொற்ற வேந்தனும் வரிசைகள் சிலசெய்க கொடுப்பித்
 தற்ற நீங்கிய கலவியின செலவரா யமாந்தார.

உசு

அறுசீரடியாசிரிய வீருத்தம்

சும்பக மாற னென்னுந் தமிழ்நாதம் பெருமான் கூடல்
 அம்பக நுதலி னானை யங்கயற கண்ணி னானை
 வம்பக நிறைந்த செந்தா மரையடி வந்து தாழ்ந்து
 நம்பக நிறைந்த வன்பாற பலபணி நடாத்தி வைகும்

உஎ

ஆகச்செய்யுள் - உருகச.

(பா - ம்.) * போற்றியஞ்சிக் கொடியனேன். † போற்றியின் தேத்தா.

ஐம்பத்து நான்காவது

கீரனுக்கு இலக்கண முபதேசித்த படலம்

அறுசீரடியாசிரிய விருததம்

கொன்றையந தெரியல வேய்ந்த கூடலெம
பெருமான செம்பொன்
மன்றலங் கமலத தாழ்ந்து வழிபடு
நாவ லோனை
அன்றகன கரையே றிட்ட வருளுரை
செய்தே மிப்பாற
றெனறமி ழுனையான் றேறத் தெருட்டிய
திருனுஞ் சொலவாம

சு

முன்புநான் மாடக கூடன முழுமுத
லாணை யாறபோய
இன்புற வறிஞ் சீட்டத தெய்தியாந
குறையுங் கீரன
வன்புறு கோட்டந தீரந்து மதுரையெம
பெருமான றுளில
அன்புறு மனதத னுகி பாய்ந்துமற
றிதனைச் செய்வான்

உ

கட்டவிழ் கடுக்கை யண்ணல் கண்ணினு லவிந்த காளை
மட்டவிழ் மலரோ னுலு மாயவ னுலுங் காககப
பட்டவ னல்ல னன்னு னுதலவிழிப படுத்தி நமமைச
சுட்டபோ துருப்பந தீர்த்துக் காதத்திச சுவண கஞ்சம்.

ந

இப்பெருந தடமே யெய்மை யெய்மையுங் காப்ப தென்னாக்
கப்பிலா மனததான் மூன்று காலமு மூழ்கி மூழ்கி
அப்பனை பால வாயெம மடிகளை யடியார சேம
வைப்பினை யிறைஞ்சி நிததம் வழிபடு நியமம் பூண்டான்.

சு

ஸ்மயறு மனததான் வந்து வழிபடு நியம நோக்கிப்
பையர வாரம் பூண்ட பரஞ்சுடா மாடக கூடல்
ஐயனு மணிய னாகி யகமகிழ்ந் தவனுக் கொன்று
செய்யநன் கருணை பூத்துத் திருவுளத் திதனைத் தோவான் னு

இலக்கண மிவனுக் கினனுந் தெளிகில விதனா லாய்ந்த
நலத்தசொல வழுஉச்சொ லென்ப தற்கில னவைதீர கேளவிப்
புலத்தவா யாரைக் கொண்டு போதித்த மிவனுக் கென்னு
மலைத்தனு வளைத்த முககண் மன்னவ னுன்னு மெல்லை சு

பங்கயச செங்கை கூப்பிப் பாலினோ மொழியாள சொல்வான்
அங்கனா வங்கை நெல்லிக கணியென வளைத்தங் கண்ட
புங்கவா நினது சங்கைக் குத்தரம் புகல் வல்லார
எங்குளா ரேனு மென்னெஞ்சு திப்பதொன றிசைப்பே னையா

பண்டொரு வைகல்*வெள்ளிப் பனிவரை யிடத்துன பாங்காப்
புண்டவழ குஞ்சிக கோமான பூமகன் மாயப் புத்தேள்
அண்டருஞ் சனக் குதி யருந்தவா பிறரு மீண்டிக்
கொண்டன ரிருந்தா ரிரந்தக் குவலயம் பொறுது மாதோ அ

தாழ்ந்தது வடகீழ்மலை யுயர்ந்தது தெனமேற் கெல்லை
சூழ்ந்தது கண்டு வாறோ தொழுதுனைப் பரவி யைய
ஊழ்ந்திட மரவம் பூண்டோ யொருவனின் னெப்பா னெங்கே
வாழ்ந்திட விடுததா லிரந்த வையனோ நிற்கு மென்றா சு

பைத்தலை புரட்டு முநநீரப் பெளவமுண் டவனே பெய்மை
ஒத்தவ னனையான் வாழ்க்கைக் குரியளா கியவு லோபா
முத்திரை யிமவான் பெற்ற முகிழ்முஞ்சு கொடியொப் பாளென
றத்திரு முனியை நோக்கி யாயிடை விடுததா யன்றே ய

விடைகொடு போவா னென்றை வேண்டினு னேருந் தேயந்
தொடைபெறு தமிழநா டென்று சொல்லுப் வந்த நாட்டின்
இடைபயின் மனிதத் ரெல்லா மின்றமி ழாய்ந்து கேளவி
உடையவ ரென்ப கேட்டாக குத்தர முரைத்தல வேண்டும்.

சித்தமா சகல் வந்தச் செந்தமிழியனு றன்னை
அத்தனே யருளிச் செய்தி யென்றன னனையான் றேற
வைத்தனை முதலா றன்னை மறந்து தெளிந்த பின்னும
கித்தனே யடியே னென்று நின்னடி காண்பே னென்றான் கஉ

கடம்பமா வனத்தி லெமமைக கண்டனை யிறைஞ்சி யுள்ளத
திடம்பெற யாது வேட்டா பவையெலா மெம்பாற பெற்றுத்
திடம்பெற மலயத் தெய்தி யிருக்கென விடுததாய் சென்று
குடம்பெறு முனியு மங்கே யிருக்கின்றன கொடியி னோடும

இனையதுன றிருவுள ளத்துக கிசைநததே ஸ்வற்குக் கேளவி
அனையமா தவனைக் கூவி யுணாததென வணங்கு கூற
இனையநா ணிகழ்ச்சி* யெல்லா மறந்திடா தின்று சொன்னாய்
அனையதே செயது மெனனா வறிவனை நினைந்தா னையன கசு

கலிங்கலததுறை

உடைய நாயகன றிருவுள முணாநதனன முடிமேல
அடைய வஞ்சலி முகிழ்த்தன னருந்தவ விமானத்
திடைபு குந்தனன பன்னியோ டெழுந்தன னகலவான
நடைய னுகிவந தடைநதன னற்றிழ முனிவன கரு

இயங்கு மாதவத் தேரினும் பன்னியோ டிழிந்து
புயங்க னுலயம் புகுந்தாநாற புயம்புடை கிளைத்துத்
தயங்கு செம்பவ ளாசலந தனனையு மதனபால
வயங்கு மிரதிர நீலமால வரையையும் பணியா கசு

பெருகு மனபுளந துளுமபமெய யானநதம் பெருக
அருகி ருந்தன னவையிற் கீரனு மம்பொன
முருக விழந்ததா மரைபடிந திறைவனை முனபோல
உருகு மனபின லிறைஞ்சுவா னொலலைவந தடைந்தான

இருந்த மாதவச் செலவனை யெதிர்வர நோக்கி
அருந்த வாவிவற கியற்றமி ழமைந்தில வெம்பாற
றெரிந்த நீயதை யரிற்பத் தெருட்டெனப் பிணியும்
மருந்து மாகிய பெருந்தகை செய்யவாய மலாந்தான கசு

வெளனை மாமதிட பிளவணி வேணியங் கருணை
வள்ள லாரபணி சிரத்தினு மனத்தினுந் தாங்கிப்
பள்ள மேழையும் பருகினோன பணியுந் கீரன
உள்ள மாசற் வியாகர ணத்தினை யுணாததும† கசு

இருவ கைப்புற வுரைதழீஇ யெழுமத் மொடுநாற
பொருளொ டுமபுணாந தையிரு குற்றமும் போக்கி
ஒருவி லையிரன டழகொடு முததியெண் னான்கும்
மருவு மாதிறா லினைத்தொகைவகைவிரி முறையால உயி

கருத்துக கண்ணழி வாதிய காணடிகை யானும்
 விருத்தி யானுநூற கிடைப்பொரு ளெக்கற விளக்கித்
 தெரித்து ரைத்தன னுரைத்திடு திறங்கண்டு னூலின்
 அருத்த மேவடி வாகிய வாதியா சிரியன்

உக

தருக்கு மின்பமுங் கருணையுந் தழைய^{*}மா தவனைத்
 திருக்க ரங்கலான மகிழ்ச்சியுட் டினைத்திடத் தடவிப்
 பெருக்க வேண்டிய பேறெலாம் பீடுற நல்கி
 இருக்கை யிற்செல விடுத்தன னுலவா யிறைவன்

உஉ

பொன்ன னுளொடுங் குறுமுனி விடைகொடு போன
 பின்னை யாருயிரக் கிழத்திதன பிரானேநோ நோக்கி
 என்னை நீயிவற குணாததிடா தித்தவப் பொதியின்
 மன்ன னுலுணரத் தியதென மதுரைநா யகனும்

உ௩

தன்னை நித்தலும் வழிபடுந் தகுதியோர் சாலப்
 பொன்ன ளிப்பவா தொடுத்தமற் சரமிலாப் புனிதா
 சொன்ன சொற்கட வாதவா துகடவிர நெஞ்சத்
 தின்ன வாககுநூல கொளுத்துவ தறனென விசைப்ப

உச

இவனெ டித்தமற் சரத்தினுல யாமுணரத் தாதத்
 தவனை விட்டுணரத் தின்மெனச் சாற்றினுன கேட்டுக்
 கவலை விடக்க மகிழ்ச்சிகொண டிருந்தனள் கதிர்கால
 நவம் ணிக்கலம் பூத்ததோர் கொடிபுரை நங்கை,

உரு

கற்ற கீரனும் பின்புதான முனசெய்த கவிகண்
 முற்று மாயநதுசொல வழக்களும் வழாரிலை முடிபும்
 உற்று நோக்கினு னறிவினறி முழுதொருங் குணானதோன
 சொற்ற பாடலிற் பொருளவழிச் சொல்லினே னென்னு.

உ௧

மறையி னந்தமுந் தொடாததா ணிலந்தொட வந்த
 நிறைப் பஞ்சுடா நிராமய நிருத்தற்குப் பிழைத்தேன
 சிறிய கேள்வியோர் கழியவுஞ் செருக்குடை யோரென
 நறிஞாகூறிய பழஞ்சொலென னளவிறே யமம்

உ௨

அட்ட மூர்த்திதன றிருவடிக கடியனென பிழைக்கப்
 பட்ட தீங்கினு லெனையவ னுதலவிழிப் படுதீச
 சுட்ட தன்றியென் னெஞ்சமுஞ் சுடுவதே யெனறென்
 றுட்ட துமபிய விழுமனோ யுவரியு ளாழநதான

உ௩

(பா - ம்) *தழைப்ப. † தினைத்திடத் தழுவ.

காண்டம்] கீரனுக்கு இலககண முபதேசித்த படலம்

சகடு

மகவை யீன்றதாய் கைத்திடு மருநதுவாய மடுத்துப்
பகைப டுமபிணி யகற்றிடும பானமைபோ லெனனை
இகலி னைத்ததறி வுறுத்தினாற்* கேழையேன செய்யத்
தருவ தியாதென வரமபிலா மகிழ்ச்சியுட டாழநதான

உக்

மாத வன்றனக் காலவாய மன்னவ னருளாற
போத கஞ்செய்த நூலினைப் புலவரே னோகரும
ஆத் தஞ்செய்க கொளுத்தியிட டிருநதன னமலன்
பாத பங்கய மூழ்கிய பத்திமைக கீரன

ங.ய

ஆகச் செய்யுள் - உடுகசு.

ஐம்பத்தைந்தாவது

சங்கத்தார் கலகந் தீர்த்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

காமனைப் பொடியாக கண்ட
கண்ணுத றென்னுலக் கீர
நாமநற புலவற கீர்த
நலமிது பொலம்பூங் கொணறைத
தாமனச சங்கத துள்ளார
தலைதடு மாற்றந தேற
ஊமனைக கொண்டு பாட
லுணராததிய வொழுககஞ் சொலவாம

சு

அநதமில் கேளவி யோரெண ணறுவரும வேறு வேறு
செந்தமிழ் செயது தமயிற செருக்குறு பெருமை கூறித்
தநதமின மாறயத தததந தராதர மளகக வல்ல
முநதைநூன மொழிநத வாசான முன்னாவந தெயதி னாரே உ

தொழுதன ரடிகள் யாங்க டொடுததவிப பாட றமமுள
விழுமிதுந தீதந தூக்கி வேறுபாடளநது காட்டிப
பழுதறுத தையந தீரப பணிககெனப பணிநதார கேட்டு
முழுதொருங் குணாநத வேத முதலவன முககண மூத்ததி டு

இருவருந துருவ நீண்ட வெரியழற் றாணிந றேனறும்
உருவென வறிவா னநத வுணமையா புலகுத கெல்லாந
கருவென முளைதத மூல விலிங்கதது ணினறுங் காண்டற
கரியதோர புலவ னாகித தோனறியன றருளிச செயவான. ச

[சுவி விருத்தம்]

ஐமமாநக ருள்ளானொரு வணிகனறன பதியென
றமமாரிதிக கிழவோனமனை குணசாலினி யணையா
தமமாதவப பொருட்டாலவெளிந றறிவாளரைத தழுவும்
பொய்மமாசற வினனபோலவ தரிததானொரு புத்தேன டு

(பா - ம்.) * தொன்னூல்.

ஓயாவிறன் மதனுககினை யொப்பானவ லாமச
சேயாமவ னிடைநீருரை செய்யுடகவி யெலலாம
போயாடுமி ன்னையான து புரதிககிசைந தானன
ரூயாவரு மதிகருநதமி ழுதுவேயென வறைநதான்.

க

வன்றூண்மழ விடையாயவன மணிவாணிக லாமன
என்றாலவன கேடடெங்ஙன மிப்பாடலிற கிடககும்
நன்றூனவுந தீதானவு நயநதாயநததன் மனமை
குன்றுவகை யறைவானென மன்றடிய கூததன்.

எ

மல்லாரதடம புயவாணிக மைநதனறனக கிசையச
சொல்லாழமும் பொருளாழமும் கண்டானமுடி துளக்காக்
கல்லாரபுயம புளகித்தாளங் களிதூங்குவன கலகம
எல்லாமகன றிடுமுங்களுக கெனரூலயஞ் சென்றான.

அ

பின்பாவல ரெல்லாமபெரு வணிககருல மணியை
அனபாலழைத தேகித்தம தவையத்திடை யிருந்தா
நன்பானமலா நறுஞ்சாரதுகொண் டருச்சித்தனா நயநதே
முனபாலிருந தருநதீர்தமிழ் மொழிநதாரவை கேளா

க

மகிழநதானசிலா சொல்லாழ்ச்சியை
மகிழநதானசிலா பொருளை
இகழநதானசிலா சொல்வைப்பினை
யிகழநதானசிலா பொருளைப்
புகழநதானசிலா சொல்லின்பமும்
பொருளினபழு மொருங்கே
திகழநதானசிலா சொற்றிண்மையும்
பொருட்டிண்மையுந தோநதே

ய

இததனமைய னாகிககலை வல்லோரதமி மெல்லாஞ்
சித்தனகொடு தெருட்டுஞ்சிறு வணிகனறெருள கீரன
முத்தண்டமிழ் கபிலனறமிழ் பரணனறமிழ் மூன்றும்
அததனமைய னறியுநதொறு மறியுநதொறு மெல்லாம.

கக

நுழைநதான்பொரு டொறுஞ்சொறறொறு
நுண்டிஞ்சுவை யுண்டே
தழைநதானுடல புலனைநதினூந்
தனித்தானசிரம பனித்தான்
குழைநதான்விழி வழிவேலையுட்
குளித்தானறனை யளித்தான்
விழைநதானபுரி தவப்பேற்றினை
வினைத்தான் களிதினைத்தான்.

கஉ

பல்காசொடு கடலிறபடு பவளஞ்சுடா தரளம்
 எல்லாநிறுத தளபபானென வியலவாணிகக குமரன
 சொல்லாழமும் பொருளாழமுந துலைநாவெனத தூக்க
 நல்லாற்றி புலவோராகளு நடடாரிகல விட்டார

கந

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

உலகினுட பெருகி யநத வொண்டமிழ மூன்றும் பாடற்
 றிலகமாய்ச சிறநத வாய்நத தெய்வநா வலருந தங்கள்
 கலகமா நவையிற றீரநது காசறு பனுவ லாயநது
 புலமிசு கோட்டி செப்து பொலிநதன ரிருநதார போலும். கச

ஆகச செயபுள் - உசுகய

ஐம்பத்தாறாவது

இடைக்காடன் பிணக்குத் தீர்த்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம்]

குடைக்காடன் பசிக்கனனக குழியருத்தி
வேடகையறக கொடுத்த கங்கைச
சடைக்காடன் புலவரிக றணிவித்த
முறையி துமேற றனனைப் பாடுந்
தொடைக்காடன் பகனறிகழந்த தென்னவனை
முனிந்துதனைத் தொழுது போன
இடைக்காட் னுடன்போயப்பின பெழுந்தருளிப்
பிணக்கறுத்த வியலபு சொலவாம.

க

இந்திரனறன பழிதூரத்தி யரசளித்துப்
பின்புகதி யின்ப மீந்த
சுந்தரன்பொன னடிககனபு தொடுத்தாறுஞ்
சண்பகத்தார தொடுத்துச் சாததி
வந்தனைசெய திருத்தொண்டின வழிககேற்பச
சண்பகப்பூ மாற வேந்தன
அந்தரஞ் டாமணியாஞ் சிவபுரத்து
ணிறைசெலவ மடைந்தா னிப்பால்.

உ

ஆற்றன்மிகு பிரதாப சூரியனவந்
கிசத்துவச னளவில சீரத்தி
சாற்றரிய விரிபுமருத் தன்னசோழ
வங்கிசாந் தகனறன் வென்றி
மாற்றரிய புகழ்ச்சேர வங்கிசாந்
தகன்பாண்டி வங்கி சேசன
தோற்றமுறு பரித்தோவந் கிச்சிரோ
மணிபாண்டிச சுரனறன் மன்னோ.

ங

துணிவுடைய குலத்துவசன் வங்கிசபூ
 டணமாறன் சோம சூடா
 மணிகுலகு டாமணியே யிராசகு
 டாமணியே மாற்றா போற்றிப்
 பணியவரும் பூபகு டாமணியே
 குலேசபாண டியனே யெனனக்
 கணிதமுறு பதினைவா வழிவழிவந்
 துதிததுநிலங் காவல பூண்டா

ச

அததகைய பாணடியருட் குலேசபாண்
 டியனென்னு மரசன ரோணமேல
 வைத்தவனித தலம்புரப்போ னிலக்கணமு
 மிலக்கியமும் வரம்பு கண்டோன்
 எத்தகைய பெருநூலு மெலலைகண்டோ
 தைலினை லிவனுக கேற
 முததமிழோர் பயிசெங்க மிடங்கொடுத்த
 தனையமணி முழவுத தோளான்

ரு

கழிந்தபெருங் கேள்வியினு னெனக்கேட்டு
 முழுதுணர்ந்த கபிலன றன்பாற
 பொழிந்தபெருங் காதனமிகு கேணமையினு
 னிடைக்காட்டுப புலவன றெனசொன
 மொழிந்தரசன றனைக்காண்டு மெனத்தொடுத்த
 பனுவலொடு மூரித தீரதேன
 வழிந்தொழுகு தாரானைக் கண்டுதொடுத்த
 துரைப்பனுவல வாசித தானால்.

சு

வழுககாத சொற்சுவையும பொருட்சுவையும
 பகிராதருந்த வல்லோ னுள்ளத்
 தழுககாற்றாற் சிரந்துள்ககா னகமகிழ்ச்சி
 சிறிதுமுகத தலாந்து காட்டான
 எழுககாயுந் திணிதோளா னொன்றுமுரை
 யானவாளா விருந்தா னாயந்த
 குழுககாத னண்புடையான் றனைமானம
 புறந்தளளக் கோயில புக்கான,

ள

சந்திதியில் வீழ்ந்தெழுந்த தமிழறியும்
 பெருமானே தனனைச் சார்ந்தோர்
 நன்னிதியே திருவால வாயுடைய
 நாயகனே நகுதார் வேமபன்

பொன்னிதிபோ லளவிறநத கல்வியுமிக்
குளனென்று புகலக கேட்டுச்
சொன்னிறையுந கவிதொடுததே னவமதிததான்
சிறிதுமுடி துளக்கா னுகி

அ

பரிவாயின் மொழிதொடுத்து வருணித்தோர்க்
ககமகிழ்நதோர பயனு நலகா
விரிவாய தடங்கடலே நெடுங்கழியே
யடுங்கான விலங்கே புள்ளே
பொரிவாய பராரைமர நிரையேவான்
றொடுகுடுமிப பொருப்பே வெம்பும்
எரிவாய கொடுஞ்சுரமேயெனவிவற்றோ
ரஃறிணையொத திருநதா நெநதாய்.

க

என்னையிகழந தனனோசொல வடிவாய்நின்
னிடம்பிரியா விமையப் பாவை
தன்னையுஞ்சொற பொருளான வுன்னையுமே
யிகழநதன்னென றனக்கியா தெனனா
முன்னைமொழிந திடைக்காடன் றணியாத
முனிவீரப்ப முநதிச சென்றான்
அன்னவுரை திருச்செவியி னூறுபா
டெனவுறைப்ப வருளின் மூர்த்தி.

ய

போனவிடைக காடனுக்குங் கபிலனுக்கு
மகததுவகை பொலியு மாற்றான
ஞானமய மாகியதன நிலங்கவுரு
மறைத்துமையா நங்கை யோடும
வானவாதம பிரானெழுநது புறம்போய்த்தன்
கோயிலினோ வடபால வையை
ஆனந்தித தெனபாலோ ராலயங்கண்
டங்கணினி தமாநதான மன்னோ.

கக

சங்கவான றமிழததெய்வப் புலவோரு
முடனெழுநது சைல வேந்தன்
மங்கைநா யகனபோன வழிபோயந
கிருநதாரவ வழிநாள் வைகற
கங்குலவாய புலவரும் வைகறையிற்
பள்ளியுணா காலத தெய்தி
அங்கனா யகனடியார் சேவிப்பா
நிலங்கவுரு வங்குக் காணார்.

க௨

என்னவதி சயமோவீ தெனறயிராததா
 ரிரங்கினு ரிதனை யோடி
 மன்னவனு ககறிவிப்பான வேண்டுமெனப்
 புறப்பட்டு வருவா ராவி
 அன்னவரைப் பிரிந்துறையு மணங்கனையா
 ரெனவுமல ரணங்கு நீதத
 பொன்னவிராதா மரையெனவும புலமபடைநது
 பொலிவழிநத புரமுங் கண்டாரா.

கந்

அரசனிடையு புருநதுள்ள நடுநடுங்கி
 நாவுணங்கி யரசே யாமொன
 றுரைசெயவஞ சதுமுங்க ணையகனைத்
 திருப்பள்ளி யுணாச்சி நோக்கி
 மரைமலாச்சே வடிபணிப்ப புருநதனமின்
 ருங்கவனறன வடிவங் காணேம
 புரமுநனி புலமபடைநத தெனறழலவே
 லெனச்செவியிற புகுதக லோடும.

கசு

வழுதியரி யணையிலிருந தடியிறவீழ்
 பழுமரம்போன் மணமேல யாககை
 பழுதுறவீழந துயிரொடுங்க வறிவொடுங்கி
 மடபாவை படிநதாங் கொலலைப்
 பொழுதுகிடந தறிவுசிறி தியங்செவெழுந
 தஞ்சலிக்கைப் போதுகூப்பி
 அழுதிருகண னீர்வெள்ளத் தாழநதடியே
 எனன்பிழைத்தே னண்ண லண்ணல.

கஞ்

கொலையினையோ ரவுணாபுர நொடிவரையிற
 பொடியாகக் குனிதத மேருச
 சிலையினையோ பழையசிவ புரத்தினையோ
 வருவிமணி தெறிகும வெள்ளி
 மலையினையோ தமமைமறந துணைநினைப்பார
 மனத்தினையோ வாழத்தம வேதத
 தலையினையோ வெங்குற்ற யெங்குற்ற
 யென்றென்று தளரு மெலலை.

கங்

சிலர்வரது மன்னாவோ ரதிசயங்கண்
 டனமவையைத் தென்சா ராக
 அலர்வரதோன படைத்தநாண் முதலொருகா
 லமுங்கண்ட தன்று கேள்வித

தலைவந்த புலவரொடு மாலவா
யுடையபிரான றுனே செம்பொன்
மலைவந்த வலலியொடும வந்திறைகொண
டுறைகின்றன மாதோ வென்றாஃ. கள

அவவுரைதன் செவிநுழைந்து புகுந்தீர்ப்ப
வெழுந்தரசு னசுசுத தாழ்ந்து
தெவவாமுடித தொகையிடறுங் கழற்காலா
னடந்தேகிச செழுநீர் வையை
கௌவைநெடுந் திரைக்கரத்தாற் கடிமலா தூஉய்ப்
பணியத்தென கரைமேல் வந்து
மௌவலிள முகைமூரன் மாதினெடு
மிருககின்ற மணியைக் கண்டான். கஅ

படாந்துபணிந் தன்புகுகுங்† கண்ணீரோரந்
தானந்தப் பௌவத் தாழ்ந்து
கிடந்தெழுந்து நாககுழறித் தடுமாறி
நின்றிதனைக் கிளக்கும் வேதந்
தொடாந்தறியா வடிசிவப்ப நகாபுலம்ப
வுலகின்ற தோகை யோடிங்
கடைந்தருளுங் காரணமென னடியேனற்
பிழையுளதோ வையா வையா கக

அல்லதையென றமராலென பகைஞராத்
களவரா லரிய கானத்
தொல்லைவிடங் காதிகளா லிடையூறின
றமிழநாட்டி லெய்திற றுலோ
தொல்லைமறை யவரொழுககங் குன்றினரோ
தவந்தருமஞ் சுருங்கிற றுலோ
இலறந்நுந் துறவறந்நும பிழைத்தனவோ
யானறியே னெந்தா யெந்தாய உய

களளேறு கடுககைந்நுஞ் சடையானே
போற்றிபெருங் கருணை போற்றி
வௌளேறு கொடியுயாதத் விடையானே
போற்றியருள விகிதா போற்றி
புளளேறு கொடியுயாதத் புனிதனயன்
றேறாத புனிதா போற்றி
வளளேறு சிறுகுழவி மதிநுதலங்
கயற்கண்ணி மணுள போற்றி உக

பாதமல ரிணைபோற்றி பன்னிரண்டு
கையாணைப் பயந்தாய் போற்றி
வேதமுடி கடந்தபர ஞானத்தி
லானந்த விளைவே போற்றி
போதவடி வாயநாலவாக கசைவிறந்து
நிறைந்தபரம பொருளே போற்றி
மாதவள நீறணிந்த மனனாவங்
கயற்கண்ணி மணுள் போற்றி

உஉ

பொக்கமுடை யாரசெய்யும் பூசைதவங்
கண்டுருகும் புராண போற்றி
தக்கனமகம் பொடியாகத் திருப்பருவ
நெரித்தகொடுந் தழலே போற்றி
செக்கமலக கண்ணிடந்த கண்ணனுக்குத்
திகிரியருள செலவா போற்றி
மைகருவனை யனையமணி கண்டாவங்
கயற்கண்ணி மணுள் போற்றி.

உஉ

தென்னவ னினன வண்ண மேத்தினுன செம்பொற் கூடன
மன்னவன கேட்டா காய வாணியால வையை நாட
உன்னது சோதத நாங்கேட் டுவந்தன மினிய தாயிற்
றின்னமொன றுளது கேட்டி யென்றன னருளிச செய்வான்.

இயம்பரும் பதிகடமழு ளாலவா யேற்ற மீங்குச
சயம்புவா யனந்த முள்ள தானவ ரியக்கா சித்தா
வயம்புரி யரக்கா வானோ முனிவரா மனித ருள்ளாரா
நயம்பெற விதியாற கண்ட நங்குறி யனந்த முண்டால்

உரு

அக்குறி களினமேம் பட்ட குறியறு பதது நானகாம
இக்குறி களினமேம் பட்ட குறிகளெட டினைய வெட்டுத்
திகுறை வானோ பூசை செய்தன விவற்றியாம வந்து
புகுறை குறிநந தோழன் பூசித்த குறிய தாகும்

உசு

அறைந்தவித தெய்வத் தான மனைததுமோ ருழிக காலத்
திறந்தநந தோழன் கண்ட விலங்கமா மதன லிங்கே
உறைந்தன முறைத் தாலே யுத்தர வால வாயாயச
சிறந்திடத் தருவ தினறு முதலிந்தத் தெய்வத் தானம்.

உ௪

ஒங்குதண் பணைசூழ் நீப வனத்தைநீத தொருபோ தேனும்
நீங்குவ மலலேங் கண்டா யாயினு நீயும் வேறு
தீங்குனை யல்லை காடன செய்யுளை யிகழத் தாலே
ஆங்கவ னிடத்தியாம வைத்த வருளினுல வந்தே மென்னு.

பெண்ணினைப் பாகந் கொண்ட பெருந்தகைப் பரம யோகி
விண்ணிடை மொழிந்த மாற்ற மீனவன கேட்டு வானோ
புண்ணிய சிறியோ குற்றம் பொறுப்பது பெருமையன்றோ
எண்ணிய பெரியோக கென்னு வேத்தினு னிறைஞ்சி னானே.

அடிபணிந் தேத்தி னான யருள்சுரந் தசையு மினனுக்
கொடியணி மீனயிற் போக்கிக் கோமள வல்லி யோடும்
உடனுறை புலவ ரோடு மொலலைதன கோயில புககான
வடதிரு வால் வாயில வந்துவீற றிருநத வளளவ னாய்

மின்மதிசசடையி னானபி னடநதுபோய் விடைகொண்டேகும்
மன்னவன றனைப் பாடி வந்தவன் றனை மாடசித்
தனமைசால சங்க வரணா தமமொடுங் கொடுபோ யென்றும்
பொன்மகள் காணி கொண்ட புரிசைசூழ் கோயில புககான்

விதிமுறை கதலி பூகங் கவரிவால் விதானந் தீபம்
புதியதா நிறைநீரக கும்பங் கதலிகை புனைநத மன்றற
கதிர்மணி மாடத் தம்பொற் சேககைமேற் கற்றோ சூழ்
மதிபுனை காடன் றனை மங்கல வணிசெய் தேற்றி.

சிங்கமான சமநத பொன்னஞ் சேககைமே லிருநது வெள்ளைக்
கொங்கவிழ் தாமந் தூசு குளிரமணி யாரந் தாங்கி
மங்கல முழுவ மாரபப் மறையவ ராககங் கூற
நங்கையா பலலாண் டேத்த நனமொழிப் பனுவல கேட்டு

அறிவுடைக் காட னுககு மருமைமாண் புலமை யோர்க்கும்
முறைமையா லாரந் தூசு முகிழ்முலைக் கொடியி னன்னா
நிறைநிதி வேழம் பாயமான விளைநில நிரமப் நலகி
அறைகழற் காலிற் பின்னே முடிநடந் திதனை வேண்டும்

புண்ணியப் புலவீர் யானிப் போழ்திடைக் காட னாககுப்
பண்ணிய சூற்ற மெல்லாம பொறுக்கெனப் பரவித் தாழ்ந்தான்
நுண்ணிய கேளவி யோரு மன்னந் துவனற் சொல்லாந்
தண்ணிய வழுதா லெவகங் கோபத்தீத் தணிந்த தெனன.

இன்னமு மாலவாயெம் மிறையவன் கருணை நோக்காற்
பன்னரும் புகழ்மை குன்றப் பாக்கிய முனக்குண் டாக
என்னநல் லாக்கங் கூறி யேகினு ராக வந்தத
தென்னவன குலேசன் செய்த தவமுருத் திரிந்தா லென்ன.

எரிமருத் தவனி முன்னு மெண்வகை மூர்த்தி யன்பு
 புரிமருத் துவணைச சூழ்நத பொருபழி துடைத்தோன சோதி
 விரிமருத் துடல்வான றிங்கண மிலைநதவ னருளின வந்தான்
 அரிமருத் தனனாந தெனன னடலரிக் குருளை யனனான். ௩௭

(கலிநிலைத்துறை)

பரிசிலைப் புலவருக கருள்குலை சன்பல பகலகழீஇத
 திரிமருப பிரலைவெம மழுவெடுத தவனமதிச சென்னிமேல்
 வரிசிலைப படைபொறித தவனெனப பெறுவர மைநதனும்
 அரிமருத் தன்னிடத தவனிலைத தரனடி யெய்தினான். ௩௮

ஆகச செய்யுள் - ௨௬௪௮

ஐம்பத்தேழாவது வலைவிசின படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

மின்றிரித தன்ன வேணி வேதிய னிடைககா டன்பின்
செனறுமீண டனையான கொண்ட பிணக்கினைத் தீர்த்த வண்ணம்
இனறுரை செய்து முநரீ ரெறிவலை வீசி ஞாழன்
மனறலங் குழலி னுனை மணநதமீள் வண்ணஞ் சொல்வாம. சு

அநதமி லழகன் கூட லாலவா யமாநத நீல
கநதர னுலக மீனற கனனியங் கயறக னுளாந
கொநதவி ழலங்கந் கூநதற கொடிசுருவே றிடத்து வைகி
மநதண மான வேத மறைப்பொரு ளுணாதது மாதோ. உ

நாதனின னருளாற கூறு நானமறைப் பொருளை பெல்லாம
யாதுகா ரணத்தான மனனோ வறிகிலே மெம்பி ராட்டி
காதர மடைந்தாள போலக கவலையுஞ் சிறிது தோனற
ஆதர மிலளாய்க் கேட்டா ளுத்தெறிந் தமலச சோதி நட

அராமுக மனைய வலகு லணங்கினை நோக்கி யேனை
இராமுக மனைய வுளளத தேழைமார போல வெம்பாற
பராமுகை யாகி வேதப் பயனொருப் படாது கேட்டாய்
குராமுகை யவிழ்ந்த கோதா யுற்றவிக குற்றந் தனனால். ச

விரதமு மறனு மினறி மீனபடுத திழிஞ் ரான
பரதவா மகளா கெனறு பணித்தனன பணித்த லோமே
அரதன வாரந தாழ்ந்த வாரமென் ழுலையா ளாஞ்சி
வரதநிற் பிரிந்து வாழ வல்லனோ வென்று தாழ்ந்தாள ன்

வீங்குரீச சடையா னீங்கு மெல்லியல பிரிவு நோக்கி
வாங்குரீசக் காணல் வாழ்க்கை வலைஞாநோன மகளாய் வைகி
ஆங்குரீ வளாநாள் யாமபோந் தருங்கடி முடித்து மெனனாத
தேங்குரீ ரமுதன னுனைச செலவிடுத் திருந்தா னிப்பால். சு

அன்னது தெரிந்து நால்வா யைஈகரக் கடவு டாதை
முன்னாவந திதன லன்றோ மூண்டதிச செயதி* யெல்லாம
என்னவீர்த் கவளம் போலாந கிருநதபுத தகங்க ளெல்லாந
தன்னெடுங் கரத்தால் வாரி யெறிநதனன் சலதி மீதால ள

வரைபக வெறிநத கூாவேன் மைநதனுந் தநதை கையில்
உரைபெறு போத னூலை யொல்லெனப பறிதது வல்லே
திரைபுக வெறிநதா னாகச செல்வநான மாடக கூடல
நரைவிடை யுடைய நாத னநதியை வெகுண்டு நோக்கா. அ

அடுததுநா மிருக்குஞ் செவவி யறிநதிடா திவரை வாயில்
விடுததுநீ யிருந்தாய திங்கு விளைநததுன றனக்கு மிநதத
தொடுத்ததிங் கொழிய வின்றோ சுறவுரு வாகி வையம
உடுத்தகா ரோத நீர்புக குழல்கெனப பணிததான் மன்னே. கூ

வெருவரு செலவின் வேழ முகத்தனை விதித்த சாபப்†
பெருவலி தன்னைச சாரும் பெற்றியாற சாபங் கூறான
அருவரை நெஞ்சு போழநத வளளிலை நெடுவேற் செங்கை
முருகனை வணிகா தமமின் மூங்கையா கென்ற னிப்பால். டி

நாயக னேவ லாலே நாயகி வலைஞா மாதர்
ஆயது நநதிப புததே ளடுசுற வாகி முநரீர
மேயதுங் கருணை வளளன மீனபடுத தணங்கை வேட்டுப
போயது மவடகுக் கேளவி புகன்றது முறையிற சொலவாம.

[கலிநிலைததுறை]

சூழும் வார்திரை வையையந துறைகெழு நாட்டுட்
கீழை யாாகலி முகத்தது நெய்தலங் கீழ்நீர
ஆழ நீளகருங் கழியகழ் வளைநதுகா ரளைநத‡
தாழை மூதெயி லுடுதததோர தண்டுறைப பாக்கம். கஉ

முடங்கு முள்ளிலை யாறபுதைந தெதிரெதிர மொய்த்து
நுடங்கு கைதைபோ தொடுவளி நூக்கரின றசைவ
மடங்கு மெய்யராய்க் கையிருங் கேடக வடடத்
தடங்கி வாள்பனித தாடம ராற்றுவா ரணைய. கங

(பா - ம்.) *மூண்ட விசசெய்தி. †சாபம் பெருவலி.

(பா - ம்) ‡காசனைந்து, தாதனைந்து.

புலவு மீனுணக் கோசையும் புடகளோப் பிசையும்
 விலைப காந்திடு மமலையு மீனகொளகம பலையும்
 வலையெ றிந்திடு மரவமும வாங்குமா ரவமும
 அலையெ றிந்திடு பரவைவா யடைபபன மாதோ

கச

வாட்டு துண்ணிடை நுளைச்சியா வண்டலம் பாவைக்
 கூட்டு கின்றசோ றருகிருந துடைநதபூங் கைதை
 பூட்டு கின்றன நித்திலம் பொருகடற றரங்கரு
 சூட்டு கின்றன கடிமலா சூழல்கூழ் ஞாமல

கடு

நிறைநத தெண்கட லாடிநீ னெறியிடைச செல்வோக்
 கறநதெ ரிந்தபோற பொதிந்தசோ றவிழப்பன தாழை
 சிறநத முததொடு பசுமபொனும் பவளமுந திரட்டிப
 புறநதெ ரிந்திடக கொடுபபன மலாநதபூம புன்னை.

கச

கொன்று மீன்பகா பரதவா குரமபைக டோறுஞ்
 சென்று தாவிமேற படாவன திரைபடு பவளம்
 மனறல் வராசூழ னுளைச்சியா மனையின்மீ னுணக்கும்
 முன்றில சீபபன கடலிடு முழுமணிக துபபை.

கள

கூற்றம் போன்றகண் ணுளைச்சியா குமுதவாய் திறந்து
 மாற்றம் போக்கினா பகாதருங் கயறகுநோ மாறாந்
 தோற்றம் போக்குவ வவாவிழித துணைகளக கயனமீன்
 நாற்றம் போக்குவ தவாசூழ் னறுமலாக கைதை*

கஅ

அலாநத வெணடிரைக கருங்கழிக கிடங்கரி னருமபா
 குலைநத விழநதுதேன றுருமபிய குமுதமே யல்ல
 கலநத ருங்கட லெறிகருங் காறபனங் களவாய்
 மலாநத ருந்திய குமுதமு மொயபபன வண்டு.

கக

ஆய பட்டினத் தொருவன்மே லாற்றிய தவததாற்
 றாய வானவா தமமினுந தூயயைச சிறிது
 தீய தீவினைச செயதியாற றிண்டிமில் வாணா
 மேய சாதியிற் பிறந்துளான் மேம்படு மனையான்.

உயி

செடிய காருடற பரதவர் திண்டிமி னடததா
 நெடிய வாழியிற் படுததமீன் றிறைகொடு நிறைகருங்
 கடிய வாயிலோ னவாகக்கெலாங் காவலோ னேற்றுக்
 கொடிய வானவ னடிக்குமெய் யனபுசால் குணத்தோன்.

உக

மகவி லாமையா லாற்றநாண் மறுமையோ டிம்மைப
புகலி லானென வருநதுவா னொருபகற் போது
தகவு சால்பெருந கிளையொடுஞ் சலதிமீன் படுப்பான
அகல வராகலிக கேடுவா னதனகரை பொருசார உஉ

தகக மேருமா மலைமக னோடையிற் றவத்தான
மிகக மீனவன வேளவியில் விருமபிய மகவாயப
புகக நாயகி தனபதி யாணையாற் புலவு
தொக்க மீனவிலை வலைஞனமேற் றவப்பயன் றுரப்ப * உங

இசசை யாலவ னனபினுக கிரங்குவாள போலச
செசசை வாயதிறந் தழுதொரு திருமக வாகி
நெய்ச்ச பாசிலைப் புண்ணென னீழலிற் கிடந்தாள
மைச்ச காருடற் கொடுந்தொழில் வலைஞாகோன கண்டான.

கார்கொ ணீரத்திரு மாதுகொல சுரந்துநீ ருறையும்
வார்கொள பூணமுலை மடநதைகொல வனத்துறை வாழ்க்கைத்
தார்கொள பூங்குழ லணங்குகொ றடங்கணு மிமைப்ப
ஆர்கொ லோமக வாகியீண் டிருந்தன ளெனனா † உடு

பிள்ளை யினமையேற் கிரங்கியெம் பிரானறிமிக கூடல
வளள னலகிய மகவிது வேயென வலத்தோள
துளள வனபுகூந் தெடுத்திரு தோளுறப் புலவித்
தளள ருந்தகைக கற்பினு டனதுகைக கொடுத்தான். உசு

பிறவி யந்தகன நெரிந்துகண் பெற்றறெனக் கழிந்த
வறிய னீணிதி பெற்றென வாங்கினா வலைஞா
எறியும் வேலையி னூத்தனா கையெறிந் திரட்டிக
குறிய வாணகைவ லைச்சியா குழறினா குரவை. உஎ

பிழையில் கற்புடை மனைவியும் பெறுதுபெற் றெடுத்த
குழவி யைத்தடங் கொங்கையுங் கண்களுங் குளிரத்
தழுவி முததமிட டெச்சிமோந் தன்புளந் ததுமப்
அழகி தாகிய மணிவிளக காமென வளரப்பாள உஅ

புலவு மீனவிலைப் பசுமபொறை செயதபல பூணும
இலகு மாரமும் பாசியுங் காசுடை யிடடுக
குலவு கோவையுஞ் சங்கமுங் குலத்தினுக கிசைய
அலகி லாதபே ரழகினுக் கழுகுசெய் தணிந்தாள உசு

தொண்டை வாய்வலைச் சிறுமியர் தொகையொடுந் துறைபோய்
வண்ட லாடியு நித்தில மாமணி கொழித்தது
கண்டன ஞாழல்குழ கானலங் கடிமலா கொய்துங்
கொண்ட லோதிபின றுழதரக் குரைகடல குளித்தது. நட

தளராத பைங்கொடி மருங்குலுந் தன்னுயிரத் தலைவன்
அளரத் வைகலுங் குறைபட வவனிதத் தாராவங்
கிளராத வன்புமொண கொங்கையுங் கிளரராத சிறிதில
வளரந்து வைகினுள் வைகலு முயிரெலாம வளரப்பாள நட

ஆல வாயுடை நாயக னேவிய வாறே
மாலை தாழிள மதிசசடை மகுடமுங் கரங்கள
நாலு மாகிய வடிவுடை நந்தியுஞ் சுறவக்
கோல மாகிவெண டிரைக்கடல குளித்தினி திருந்தான. நட

குன்றெ றிரதவேற குழகனுங் கரிமுகக் கோவும்
அன்றெ றிரததந் திரமெலாஞ் சிரமிசை யடக்காக
கன்றெ றிரதவ னறிவருங் கழனமனத் தடக்கா
நின்றெ றிரதகன மத்தென* வழக்கிடா நிற்கும நட

கிடநு தோணியைப் படகினைக் கிழிபட விசைபோயத்
தட்டுஞ் சோங்கினை மேலிடு சரக்கொடுங் கவிழ்
முட்டுஞ் சீறிமேல வருமபல சுறவெலா முடுக்கி
வெட்டுங் கோடுகோத் தேனைய மீனெலாம வீசும. நட

தரங்க வாரிரீர கலக்கலாற றந்திரங் கொடுமேல
இரங்கு வான்புல வேராகக் குழிகையா லெண்ணா
புரங்கண மூன்றையும் பொடித்தவ னுணையாற புனலிற்
கரங்க ணுனகையுங் கரந்தமீன் மந்தரங் கடுக்கும். நட

தளஞ் ரீரத்திரை போய்துளைச் சேரிகள் சாயப்பதத்
துளஞ் ரீரகுடித் தெழுமறை சூலிறப் பாயும
முளஞ் ரீணமருப் புடையமீன் மொய்கல மந்தத்
தெளஞ் ரீரத்துறை நடையற் வினெண்ண திரியும நட

எறறி தாலெனத் துறைமகன் யாமிது பிடிக்கும்
பெறறி யாதெனக் கிளையொடும பெருவலைப் பாசம்
பறறி யாழியூர பட்குகைத் தெறிந்தன்ன படகைச்
சுறறி வாய்கிழித் தெயிறற்றப் பாயந்தது சுறவம். நட

(பா - ம.) * வனமத்தென. † படவீண. ‡ சேரிகள் சாய.

(பா - ம்.) § படவுகைத்து.

படவு டைப்பவோரோ தோணிமேற் பாய்ந்துமத் தோணி
விடவு நததெறித தெறிநதிட விசைத்தொரு சோங்கின்
இடைபு குருதுநீள வலையெறிந திங்நனம் வெவவே
முடலபு குருதுழ லுயிரெனப் பரதனு முழலவான். நடஅ

முன்னா வீசிநுற பின்னுற முளைத்தெழு முயன்று
பின்னா வீசிநுன முன்னுறப் பெயாந்தெழும் வலததில
உன்னி வீசிநு லிடம்பட வருத்தெழு மிடத்தின்
மன்னி வீசிநுல வலததெழு மகரவே நதுதான். நடக

எறிவ லைப்படு மகமலாந தீரப்பவ னுள்ளம்
மறுத லைப்பட வலையினும் வழிஇப்பொரு ளாசை
நெறிம லாககுழ னல்லவா நினைவென நினைவுற
நறிப வாககரி தாமபரம் பொருளென வகலும். சயி

ஏவ லாளரோ டினனவா றினனமீன படுத்தற்
காவ தாநதொழி லியற்றவு மகப்படா தாக
யாவ ரேயிது படுப்பவ ரென்றிருங் கானற
காவ லானும் பரதருங் கலங்கு ருழந்தாந். சக

சங்க லம்புதண றெறகெழு நாடனிச சலதித
துங்க மந்தர மெனக்கிடந தலமருளு சுற்றை
இங்க ணைந்தெவன்* பிடிப்பவ னவனியா னீன்ற
மங்கை மங்கலக கிழாநென மனமவலித திருந்தான். சஉ

நந்தி நாதனு மினையன யங்கய னுட்டத
திந்து வாணுத லாளுமங் கனையளா யிருப்பத
தந்தி நாலீரண டேந்திய தபனிய விமானத
துந்து நீராச்சடை யாராமண முன்னினா மன்னே சந

உயாநத சாதிபுந தமமினு மிழிந்தவென னுன்னிக
கயந்த நெஞ்சடை வலைக்குலக கன்னியை வேட்பான்
வியந்து கேட்பதெவ வாறவா வெறுக்குமுன னவருக
கியைநத மீனவலை யுருவெடுத்த தேகுது மென்னு. சச

[அறுசேடியாசிரிய வீருத்தம்]

கருகிருண் முகநதா லன்ன கச்சினன கச்சோ டார்த்த
சுரிகையன றேணமே லிட்ட துகிலினன குஞ்சி சூட்டும†
முருகுக்கொப் பளிகுக்கு நெய்தற கண்ணியன் மூத்த வானோ
இருவரு மறைபுந தேடி யிளைப்பவோரோ வலைஞ னானன். சரு

(பா - ம.) * அங்கணைந்தெவன்.

(பா - ம்.) † குஞ்சிசூட்டும்; குஞ்சிசூடும். ‡ கொப்புளிக்கும்.

முழுதுல கீன்ற சேற்கண் முதலியை யருளி லார்போல்
இழிதொழில் வலைமா தாகச சபிததவா நென்னே யென்றும்
பழிபடு சாப மேறா பரதராய் வரவும் வேண்டிற்
றழிகிது நனறு நனறெம மால்வா யடிகள் செயகை. சக

தன்பெருந கணத்து ளானோ தலைவனுஞ் சலதி வாணன்
எனபது தோன்ற வேட மெடுத்தெறி வலைதோ ளிட்டு
வெண்புற மலைப்பக காவி மீனிடு குடமபை தாங்கிப
பின்புற நடந்து செல்லப் பெருந்துறைப் பாக்கம் புககான். சன

கழித்தலைக கண்டற் காடுங் கைத்தையங் காணு நெயதற
சுழித்தலை கிடங்கு* நீததுச சுஃஹெனுந் தோட்டுப் பெண்ணை
வழித்தலை சமநது வராகள் வராப்பவா யங்காந் தாமபல
குழித்தலை மலாபூங் கானற் கொடுவலைச சேரி சோந்நான் †.

பெருநதகை யமுதன னுளைப் பெறுதுபெற நெடுப்பா னேற்ற
அருநதவ வலைஞா வேநத னதிசய மகததுட டோன்ற
வருநதகை யுடைய காளை வலைமகன வரவு நோக்கித்
திருநதழ் குடைய நம்பி யாரைநீ செப்பு கெனருன. சக

சநந்நான் மறைக டேறாத தனியொரு வடிவாயத தோன்றி
வநதமீன கொலைஞன கூறு மதுரையில் வலைஞாக் கெல்லாந்
தநதைபோற் சிறந்து ளானோ தனியலை யுழுவ னல்ல
மைநதனயான படைத்துக் காததுத துடைக்கவும் வல்ல னுவேன்.

அல்லது வானமீ னெல்லா மகப்பட வலைகொண டோசச
வல்லவ னுவே னென்ன மற்றிவன வலைஞன கோலம்
புல்லிய மகன்கொன முன்னம் புகன்றசொல லொன்றிப் போது
சொல்லிய தொன்றி ரண்டுஞ் சோதனை காண்டு மெனனா. நுக

தொண்டுறை மனததுக் கானற் றுறைமக னஃதே விநதத
தண்டுறை யிடத்தோர வனமீன றழலெனக் கரந்து சீற்றங்
கொண்டுறை கின்ற தைப் குறித்தது பிடித்தி யேலென
வண்டுறை கோதை மாதை மணஞ்செய்து தருவே னெனருன.

சிங்கவே றனையான காலிற சென்னடைப் படகிற பாயந்து
சங்கெறி தரங்கந் தடபத் தடங்கடல கிழித்துப் போகிக்
கங்கர னுன காளை வரையெனக் கிளைத்த தோண்மேற்
றெங்கலிற கிடந்து ஞானற் தொகுமணி வலையை வாங்கி. நுக

செவ்விதி னோக்கி யாகந் திருகநின் றெறிநதான பககந
கௌவிய மணிவில வீச விசையொலி கறங்கிப் பாயப்
பைவிரித துயிராதது நாகம விழுங்கவாயப பட்ட மீனபோல
வெவவினைச சுறவே றையன விடுவலைப பட்ட தனறே. ௫௪

மாசறு கேளி ரன்பின் வலைபபடு வலைஞா கோனறாய்*
வீசிய வலையிற் பட்ட மீனினைச சுருக்கி வாங்கிக
காசெறி தரங்க முநீராக கரையிடை யிட்டான களவாய
மூசுதே நென்ன வார்த்து மொய்த்தன பரதச சாதி ௫௫

கிளையுநங கோனும் வீச வலைஞராயக கிளாதோ ளாறறல
வினைவொடு முயவறு பன்னாள் வினைசெயப படாத மீனிவ்
வினையவ நெருவன றானே யொருவிசை யெறிநதா னீரத்தான
அளியநங் குலத்தோர தெயவ மகனிவ னாகு மென்றா. ௫௬

கைதைசூழ துறைவ னோகை கையிகப பம்பை யேங்க
நொய்தெனு நுகுபபிற களவாய் துளைசசியர் குரவை தூங்கப்
பைதழை பகுவாயக கசசைப பரதவற கலங்கன ஞாழல்
செய்தபூவ கோதை† மாதைத் திருமணம் புணரத்தி னானே. ௫௭

ஆந்நிலை வதுவைக கோல மாயின மருக னாரும்
மின்னிலை வேறக னாரும் விண்ணிடை விடைமேற கொண்டு
தந்நிலை வடிவாயத தோன்றத் தடங்கரை மீனந தானும்
நன்னிலை வடிவே போன்று நநதியாய் முநதித் தோன்ற. ௫௮

கொற்றவெள விடைமேற காட்சி கொடுத்தவா கருணை நாட்டம்
பெற்றவின் மேலைச சாரபாற பிணித்தவிப பிறவி யாககைச†
சிறற்றி வொழிநது முநீராச சோபபனல லறிவு தோன்றப்
பொற்றனு மேரு வீரன பூங்கழ லடிக்கீழத் தாழ்நதான ௫௯

இரக்கமி விழிநத யாக்கை யெடுத்ததுழ லேழை யேனைப்
புரக்கவின் றென்போல வந்த புண்ணிய வடிவம் போற்றி
அரக்கெறி பவளச செவவா யணங்கினை மணநதென பாசந
கரக்கவெள விடைமே லின்ற கருணையே போற்றி யென்றான.

அகவிலான பரவி நின்ற வன்பனை நோக்கிப் பன்னாள்
மகவிலா வருததநீ நோக்கி யுமையையா மகளாத தநது
தகவினா மணந்தே நீயித் தரணியிற றனத் நென்ன
நகவிலாப் போக மூழ்கி நமமுல கடைவா யென்ன. ௬௦

(பா - ம்.) *கோன்றான். † ஞாழற் செய்தெழுங்கோதை.

(பா - ம்.) ‡ பிறவிவாழ்க்கை. § மகவிலாவருமை.

பெண்ணினை வதுவைக் கீந்த பெருநதுறைச சேர்ப்பற் கன்று
தண்ணளி சுரநது நல்கித் தருமமால விடைமேற் றேன்றி
விண்ணிடை நின்றான சென்றான வேத்திரப் படையா னேடும்
உண்ணிறை யன்ப ரோடு முததர கோச மங்கை. சுரு

அங்கிருந தநாதி மூத்தி யாதிநான மறைக னேததுங்
கொங்கிருந கமலச செவ்விக் குரைகழல வணங்கிக் கேட்பப
பங்கிருந தவட்கு வேதப பயனெலாந திரட்டி முநரீப
பொங்கிருந சுதைபோ லட்டிப புகட்டினுன செவிக ளார சுரு

[வேறு.]

அவ்வேலை யன்புடையா ரறுபதின யிரவருக்கு மளித்துப் பாச
வெவவேலை கடப்பித்து வீடாத பரானந வீடு நல்கி
மைவேலை யணையவிழி யங்கயறக ணங்கையொடு மதுரை சார்ந்தான்
இவவேலை சிலம்புரக்க முடிசுவித்துப் பாண்டியனென் றிருநத மூர்த்தி.

ஆகச செய்யுள் - ௨௪௧௨

ஐம்பத்தெட்டாவது வாதஞ்சூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம்

[கொச்சக்கலிப்பா]

கலைவீசு மதிச்சடையோன கடற்றுறைவன றலைச்சென்று
வலைவீசி யவன்பாச வலைவீசும பரிசிதுமேல
அலைவீசும புனலவாத ஞ்சுரைவந தவிச்சைவலி
நிலைவீசிப பணிகொண்ட நெறியறிநத படிமொழிவாம. க

தொடுத்தவறு மையுமபயனுந தூங்கிவழங் குநாபோல
அடுத்தவயல குளநிரப்பி யறமபெருக்கி யவனியெலாம
உடுத்தகட லொருவாககு முதவாத வுவரியென
மடுத்தறியாப புனலவையைக கரையுளது வாதஞ்சூர உ

விழவறு நகரெங்கும் விருநதறு மனையெங்கும்
மழவறு மகிழ்வெங்கு மறையறு கிடையெங்கும்
முழவறு வரங்கெங்கு முகிலறு பொழிலெங்கும்
உழவறு வயலெங்கு முடம்பறு வுயிரெனந ரு

ஆயவளம் பதியதனி னமாததிபரி லருமறையின
நாயசிவா கமநெறியின றுறைவிளங்க வஞ்சனையான
மாயனிடும் புத்தவிரு ளுடைநதோட வநதொருவா
சேயவிளம் பரிதியெனச சிவனருளா லவதரித்தார. ச

போவாத ஞ்சுரெனப பெறுததம் பிறங்குமறைச
சாராவாய நூலவழியாற சடங்கெல்லா நிறைவெயதி
நீராவாய விளமதிபோ னிரமபுவார வேதமுதற
பாராவாயென ணெண்கலையும் பதினாறு டினிறப்பினாற் று

இததகையோ நிகழ்செய்தி யறிநதவாசென றியமபவரி
மாததனபாண டியனகேட்டு வரவழைத்து மறவரைச
சித்தமகிழ வரிசையிறை சிறப்பளித்துத் தன்கோயில
வித்தகநன் மதியமைச்சின ரெழிலபூட்டி மேமபடுத்தான். க

(பா - ம) உவரிசை யிறைச சிறப்பளித்து.

செற்றமிகுந கருவிகளின் றிறநூலு மனுவேந்தன்
சொற்றபெருந தொன்னூலுந துளக்கமற் விளக்கமுறக்
கற்றிறநேதோ ராதலிறை காவலறசூக கண்போன்ற
முறறுணர்நத வமைச்சரினு முதலமைச்ச ராய நிகழ்வாரா. எ

புல்லாதார முரண்டககிப பொருள்கவாவா ரென்பதெவன்
சொல்லாத பலவேறு தீபததுச செங்கோன்மை
வல்லாருந தததமதேத தரியபொருள வரவிடுதது
நல்லாரா யொப்புரவு நடபடைய நடக்கின்றாரா. அ

அண்ணலரி மருததன்னுக கடல்வாத வுரமைச்சார
கண்ணுமிகு கவசமுமபோற் காரியஞ்செய் தொழுகுவாரா
தண்ணள்செய தவனியெலந தனகிளைபோற் குளிரதூங்க
வண்ணமதிக குடைரிழற்றி முறைசெயதுவாழுநாள். க

[சுலிநிலைததுறை]

மெய்மமை யாமபொருள விவேகமும் வேறுபா டாய
பொய்மமை யாமபொருள விவேகமும் புநதியுட டோன்ற
இமமை யாசையு மறுமையி லாசையு மிகநது
செமமை யாகிய கருததாராயப பரகதி தோவாரா. ட

புத்த ராதியோரா புறவுரை நெறிகளும் பொய்யா
நித்த வேதநூ றமுனிய வகவுரை நெறியுரு
சித்த மாசறுத தானருட டெனியியா வதனான்
மித்தை யாணவத தொடக்கரு திலையாம வீடும். டக

பத்தி செயதர னருளபெறும பத்தருக் கன்றி
முத்தி யெயதரி தெனமறை மொழிவதப பொதுநூற்
சத்தி யபபொருட டெனிலெலாஞ் சத்தினி பாதர்க
குத்தது னாததுவ தாகம மெனபாமெய யுணர்நதோரா. டஉ

வேத வாகமச சென்னியில விளைபொரு ளபேதம்
பேத மாகிய பிணக்கறுத் திருடபிணி யவிழ்தது
நாத னாகிய தன்னையு மென்னையு நல்கும்
போத னாகிய குருபரன் வருவதெப பொழுதாலா. டங

காவி லாதபே ரன்பினுக கெளிவருங் கருணைக
குரவ னாரூ ளன்றியிக கொடியவெம் பாசம்
புரையில கேள்வியாற் கடப்பது*புணையினு லன்றி
உரவு நீர்க்கடல் கரங்கொடு நீநதுவந்தொகும். டச

(பா - ம்.) *கேள்வியாற் கழிப்பது, † கரங்கொடு நீங்குவது.

என்றவ வாதவூர*மறையவ ரினபவீ டெய்தத
துன்று மாசையாற றெடக குண்டு சுருதியா கமநூல
ஒன்று கேளவியோரா வருந்தொறு முணாரதவ ரிடைத்தாளு
சென்று காணடொறு மளவளாயத தோருவா ரானா யிடு

எண்ணி லாரிடத தளரதளந தறிபொரு ளெலலாம
உண்ணு நீர்விடாயக் குவரிநீ ருண்டவ ரொப்ப
அண்ண லாரகத தமைவுறு தரசனுக குயிருந
கண்ணு மாயமைச சரிமையுந கைவிடா தியலவார. யசு

களளக் காதல னிடததனபு கலநதுவைத தொழுகும
உளளக் காரிகை மடநதைபோ லுமபரைக காப்பான
பளளக காரியுண் டவனிடத துள்ளனபு பதிநது
கொளளக காவல னிடைப்புறத தொழிலுமுட கொண்டார. யசு

இன்ன செய்கையி னெழுகுவா ரொருபொழு தேகித
தென்னா தம்பிரா னவையிடைச சென்றெதிரா ரினரா
அன்ன போதடு பரிநிரை காப்பவ ரரசன
முன்னா வந்துதாழந தொருசிறை ரினறிது மொழிவார யசு

மறநத வாதவேல வலவநம வயப்பரி வெள்ளத
திறநத வாமபரி போகநின் றெஞ்சிய வெலலாம
நிறைநத நோயவு நெடிதுழைப் புடையவு மன்றிச
சிறநத வாமபரி யொன்றிலை தோநதிடி னென்றார யசு

மன்றல வேமபனும வாதவூர வள்ளலை நோககி
இன்று நீரநம தறைதிறந திருநிதி யெடுத்ததுச
சென்று வேலையந துறையிலவந திறங்குவ தெரிநது
வென்றி வாமபரி கொடுவரப போமென்று விடுத்தான உயி

உள்ளம வேறுபட் டமைச்சிய னெறியினின் றெழுகும
வள்ள லாரிதி யறைதிறந தருமபெறல வயமான
கொள்ள வேண்டிய பொருளுெலாந் கொண்டதா ழிறுககி
வெள்ளை மாமதி வேந்தனை விடைகொடு போவார. உசு

எடுத்த பொறசமை யொட்டகத திட்டுமுன னேக
விடுதது விண்டொடு திணடிமில்† விடையவன கோயில்
அடுத்த விழநதபொன் மையுத தடம்படிந தனைய
மடுத்த தங்கரைச சித்தியைந கரத்தனை வணங்கா. உஉ

கருணை நாயகி யங்கயற கண்ணியெம் பிராட்டி
அருண நான்மலாச செய்யசீ றடி* ததல மிறைஞ்சி
வருண ஞாபெரு வயிற்றுநோய வலிகெடுத தாண்ட
தருண நான்மதிச சடையுடைய யடிகண் முன்றூழா. உரு

ஒன்று வேண்டுமிப பொருளெலா முனக்குமைம பொறியும்
வென்று வேண்டினினைனபாககு மாககு வௌள்ளி
மன்று வேண்டினினை றுடிய வௌள்ளென குறையீ
தென்று வேண்டினினை நேததுவாக் கிறைவனின் னருளபோல்.

ஆதி சைவனா மருசசக நெருவனே ரணைநது
பூதி யீந்தன நமக்கிது போலிலை நிமித்தம்
ஈது நன்னெறிக கேதுவென றிருகையேற றணிநது
வேத நாத்தனை யிறைஞ்சினா விடைகொடு மீண்டார உரு

[கலிவருத்தம்]

இன்னிய மதிநதன வெழுந்தன பதாதி
துன்னிய வினைக்கவரி துள்ளின துகிரககாற
பொன்னியன மதிக்குடை நிழனறன†பொலங்கொண
மின்னிய மணிசசுவிகை மேற்கொடு நடந்தார உரு

மற்றிவா வழிபபடுமுன மாறிநட மாடும
வெற்றிவிடை யாரிவா வினைத்தொகையி னெப்பும்
பற்றிய விருட்டுமல பக்குவமு நோக்கா
உற்றடிமை கொண்டபணி கொண்டருள வுன்னா. உரு

சந்தமறை தீண்டரிய தங்கருணை யாலோரா
அந்தனா குலக்குரவ னாகியடி நீங்கா
மைந்தாபலா தம்மொடு பெருநதுறையில வந்தோரா
கொந்தலா நெருங்கிய குருந்தடி யிருந்தார உரு

பெருங்கட லனீகமொடு போய்ப்புற வடுதத
இருங்கட மளப்பில கடந்தெழு பிறப்பாற
கருங்கடல கடக்கவரு வராகருணை வெள்ளப
பெருங்கட னிறைநதுறை பெருநதுறை யடைந்தார. உரு

அடுத்திட வடுத்திட வகத்துவகை வெள்ளம்
மடுத்திட முகிழ்த்தகைம மலாககமல முச்சி
தொடுத்திட விழிப்புன றுளித்திட வினைக்கே
விடுத்திடு மனத்தருள வினைத்திட நடந்தார உரு

பித்திது வெனப்பிறர் நகைக்கவரு நாலாளு
சததிபதி யததமது சத்தறிவு தன்னைப்
பொத்திய மலத்தினும் வெரீஇச்சுமை பொறுத்தோன்
ஒத்திழி பிணிப்புறு மொருததனையு மொத்தாரா. நட

நெருப்பிவிடு வெண்ணெயென நெஞ்சருக வென்னை
உருககுமித னுலெனை யொளித்தமல வாறறல்
கருககுமவ னுகியெனை யாளகருனை வெள்ளம
இருககுமிட னேயிதென வெண்ணிநகா புக்காரா. நட

காயிலை யடைந்தகழு முட்படை வலத்தாரா
கோயிலை யடைந்துகுளிர் வான்முனல் குடைந்து
வாயிலை யடைந்துடல மணனுற விழுந்து
வேயிலை யடைந்தவரை மெய்ப்புகழ வழுத்தா நட

ஆலய மருங்குவல மாகவரு வராமுன
மூலமறை யோதிமுடி யாதபொரு டனைச்
சீலமுனி வோர்தெளிய மோனவழி தேறறுங்
கோலமுறை கின்றதொர் குருந்தையெதிரா கண்டார். நட

வேத னாலொரு மருங்கினு மெய்வழிச சைவப்
போத னாலொரு மருங்கினும் புராணத்துட் கிடந்த
கீத னாலொரு மருங்கினுங் கிளைகெழு சமய
போத னாலொரு மருங்கினும் வாய்விட்டுப் பிறங்க நட

சுருதி கூறிய வறமுத னுன்குமத தொனனுற
கரிய தாங்கதிக கேதுவென் ருகமங் காட்டுஞ்
சரியை யாதிராற் பாதமுந் தலைதெரிந் துணர்ந்த
பெரிய மாணவா கழகமும வினாவிடை பேசு. நட

சரியை வலல்மெய்த் தொண்டருஞ் சம்புக கினிய
கிரியை செய்யுநன் மைந்தருங் கிளாசிவ யோகந்
தெரியுஞ் சாதகக கேளிருந் தேசிகத் தனமை
புரியும் போதகச செலவரு மளவிலா பொலிய. நட

ஒழித்த நோன்பின ராடலர் பாடல ருலகம்
பழித்த செய்கைய ரழகையா நகையினா பாசங்
கழித்த கண்ணின லரனுருக் கண்டுகொண் டிலகில்
விழித்த கண்குரு டாத்திரி வீரரும் பலரால. நட

கரவி லுள்ளமாம் விசம்பிடைக காசற விளங்கும்
பரசி லாசகடர்க் குதயமீ நின்மையாற் பகலும்
இரவு நோபடக் கண்டில ரியன்றுசெய் நித்த
விரத மாதிரோன பிழநதுறை விஞ்சையா பலரால். ஈக

உடையுங் கோவண முண்டியுங் கைப்பலி யுறவென்
றடையுங் கேளிநு மரனடி யாக்கண்டி கலன்கண்
படையுங் பாரிட மாயினும் பகலிரா முதலீ
றிடையின் ருமிடத் துறங்குவ திஃதவா வாழ்க்கை சய

இத்த கைப்பல தொண்டாதங் குழாததிடை யாலம்
ஓதத பைங்குருந தடியினில் யோகவா சனதறி
புத்த கததெழு தியசிவ ஞானமெயப் போதந
கைதத லநதரித திருப்பதோர் கருணையைக் கண்டார்.சக

மன்று ளாடிய வானந்த வடிவமும வடவால்
ஒன்றி நாலவருக கசைவற வுணாததிய வருவும்
இன்று நாயினேற கெளிவநத விவவுரு வென்ன
அன்று நாயகன குறிப்புளத துணாததிட வறிந்தார் சஉ

முனப ணிரதன ரணிரதன ரஞ்சலி முடிமேல
எனபு நெக்கிட வருகின ரினியரா யெளிவந
தன்பெ னுமவலைப் பட்டவ ரருளவலைப் பட்டார்
துன்ப வெமபவ வலையறுத திடவநத தொண்டா சந

கால முங்களுக காட்சியு *நிமித்தமுங் கடிந்தார்
சீல மாணவா செவ்விதோ தேசிக னென்ன
மூல வாகம மோதினான் முறுக்கவிழ் கழுநீர்
மாலை சாநதணிந தடியினமேல வனகழல வீக்கி. சச

அண்ணல வேதிய ரொழுககமு மனபுங்கண் டியாக்கை
உண்ணி லாவுயிர பொருளபுன லுடன்கவாந துள்ளக்
கண்ணி னான்மலங் கழீஇப்பத கமலமுஞ் சூட்டி
வண்ண மாமலாச செங்கரஞ் சென்னிமேல வையா. சந

சூக்க மாகுமைந தெழுத்தினிற் சுற்றிய பாச
வீக்க நீக்கமெய் யானந்தம் வினோரிலத துய்த்துப்
போககு மீட்சியுட் புறம்பிலாப பூரண வடிவம்
ஆக்கி னானொரு தீபகம போல்வரு மண்ணல. சக

பாரதத பாவையா லீருமபுண்ட நீரெனப் பருகுந
தீராதன றனையுங் குருமொழி செய்ததந தமமைப
போதத பாசமுந தமமையு மறநதுமெய்ப் போத
மூாததி யாயொன்று மறிந்திலா வாதவூ முனிவா சஎ

தேனும பாலுந்திங் கன்னலு மமுதுமாய்த தித்தித
தூனு முள்ளமு முருககவுள னொளியுணர்ந தின்பம
ஆன வாறு*தேக கிப்புறங் கசிவதொத தழியா
ஞான வானிவந திறுததன ளனபாதந நாவில சஅ

தொழுத கையினா துளங்கிய முடியினா துருமப
அழுத கண்ணினா பொடிப்புறு மியாககையா நாக்குத்
தழுத மூத்தவன புரையினா தமையிழந தழலவாய
இழுதை யன்னமெய யினாபணிந தேததுவா ரானா. சக

பழுதி லாதசொன மணியினைப் பத்தியெய தன்பு
முழுது மாகிய வடத்தினுன முறைதொடுத தலங்கல
அழுது சாததுமெய யனபருக ககமகிழந தையா
வழுவி லாதபோ மாணிக்க வாசக னென்றா ருய

பாடடிற் கின்புறு குருபரன பாதமேற கண்ணீர்
ஆடடிச சொனமல ரணிந்துதற போதவின னமுதை
ஊடடித தற்பர ஞானமா மோமவெங் கனலை
மூடடிச சமபுனின் பூசைமேன் முயற்சிய ரானா ருச

ஆசை வெமபவ வாசனை யறறுமா ணிக்க
வாச கப்பிரான நேசிகன மாணவ ரோதும்
ஓசை யாகம வுபரிடப் பொருளெலாங் கேடடு
நேச மங்குவைத திருநதன ரதுகண்டு நிருததன. ருஉ

[எண்சீரடியாசிரியவிருததம்]

தித்திகு மணிவாரததை யினனஞ் சின்னாட
டிருசசெவியி லருநதவுங்கைச செமபொ னெல்லாம
பத்திப்பே ரன்பளித்துக் கவாந்து வேண்டும
பணிகொடுபாண டியனையிவா பண்பு தேற்றி
முத்திக்கே விடுததிடவும புததை வாது
முடித்திடவுந திருவுளள முன்ன மெய்தி
எத்தித்தொண் டரைக்கருமஞ் சிறிதுண டிங்கே
யிருத்தியென வருககரநதா னடிய ரோடும். ருஊ

(பா - ம்.) * தேக்கிய புறம்.

கனவில்வருங் காட்சியெனக் கருணை மூர்த்தி
காட்டிமறைத் தலுமன்பா கலக்கத் தாழ்ந்து
நனவுகொல்லோ கனவுகொல்லோ வின்று நாதன
ஞமலிக்குத் தவிசிட்ட நலம்போ லெனனை
நினைவரிய திருமேனி சாட்டி யாண்டு
நீததையென் றையுற்று நெஞ்சந் தேறி
இனவடியா ருடனகூட்டா தேகி னாயோ
வென்னையுமென வினையையுமிங் கிருத்தி யெந்தாய்.

நசு

வஞ்சவினைக் கொள்கலனா முடலைத் தீவாய்
மடுக்கிலேன் வரையுருண்டு மாய்ப்பே னலலேன்
நஞ்சொழுகு வாளாலுங் குறைப்பே னலலே
னாதனே யதுவுநின் துடைமை பென்றே
அஞ்சினேன றுனையு மழியா தாவி
யையனே நினைப்பிரிந்து மாற்ற கில்லேன்
எனசெய்கோ வெந்தாயோ வெந்தா டியாவென
நிரங்கினா புரண்டமுதா ரினைய சொல்வார

நுநு

வறியவனா* மொருபிறவிக் குருடன கையில
வந்தபெரு விலைமணிபோன மழலை தேருச
சிறியவனா† மொருமதலை கையிற கொண்ட
செம்பொன்மணி வள்ளம்போற் றேவா யாககும்
அறிவரியாய் சிறியேனை யெள்வந் தாண்ட
வருமையறி யேனறுன்பத் கழுவத் தாழ்ப
பிறிவறியா வனபொரு மகனறிய கல்லாப்
பேதையேன குறையலதெம் பிரானு லென்னே.

நுநு

[கலிப்பா]

மண்ணுதி யாற்று மனநதுழாவித் தடுமாறிப்
புண்ணகி யெனைக்காணு துழல்கின்றேனைப் போதவருட்
கண்ணு லைவமுழுதுங் கரையநோக்கி யானயானென
றெண்ணு வெனைத் தந்தா யெனகுற்றையோ வெந்தாயே நுநு

வானுதி யைநதுமுதல் வகுத்தவோசை முதலைநதம்
ஆனாதி யங்குமன மாதிரான்கும் வழியடைப்பத்
தேனாதி யறுசுவையுங் கழியவூறுந் தெள்ளமுதம்
யானா நல்கினையா லெங்குற்றையோ வெந்தாயே

நுநு

மாசாய் மறைக்குமல வலிபுமநானும் வேறின்றி
ஆசா விகாரமல* மாயினேனைப் பொருட்படுத்திப்
பேசாத வுன்புருவி† னின்னோடென்னைப் பின்வைத்த
நசா வெனையிங்கிட் டெனகுறையோ வெந்தாயே. . ௫௯

[கலிநிலைத்துறை]

என்று வாய்திறந் தரற்றினு ரிரங்கினார் புனிறறுக
கன்று நீங்கிய வானெனக் கரைந்தநெஞ் சினராய்ச்
சென்று கோபுர வாயிலின புறமபுபோய்த் திரண்டு
நின்ற காவலன மமாகளை நோந்தனா நோக்கா. கூடு

துங்க வாரியிற கடுமபரித தொகையெலா மாடித்
திங்க னின்றலை வருமென முன்புபோய்த தென்னா
புங்க வன்றனக் குணாததுமின் போமென விடுத்தார்
அங்க ணாய்கன பெருந்துறை நாயக னன்பா கூக

புரசை மாவயப் புரவிதோப பொருநர்போய்ப் பொறிவண்
டிசைசெய் தாராமுடி வேந்தன்முன னிறைஞ்சினு ளுள்ள
துரைசெய் தாரது கேட்டொன்று முறைததில் னிருந்தான்
நிரைசெய் தாரப்பரி வரவினை நோக்கிய நிருபன் கூஉ

வள்ளல் வாதவூர் முனிகளு மன்னவன் பரிமாக
கொள்ள நலகிய பொருளெலாங் குருநிலவந் தாண்ட
பிள்ளை வாண்மதிச சடைமுடிப பெருந்துறை மறையோர்க்
குள்ள வாதரம பெருகமுன வேண்டியாங் குயப்பரா. கூஉ

சிறந்த பூசைக்குந் திருவிழாச் சிறப்புகளுஞ் செல்வம்
நிறைந்த வாலயத் திருப்பணித் திறத்துக்கு நிரப்பி
அறந்த வாதபே ரன்பாகளுஞ் செலுத்தியத் தலத்தே
உறைந்த வாவற வினைண மொழுகுநாள கழிப்பரா கூச

எலலை கூறிய குளிர்தி யடுக்கவந் தெய்த
மல்லல் யானையா னின்னமும் வயப்பரி வந்த
திலலை யாலிது வென்னென வேலைபு மெழுதிச
செல்ல வுய்ததனன் வாதவூ ரமைச்சாதந் திருமுன். கூரு

மன்ன வன்றிரு முகங்கண்டு முறைமையால வாங்கி
அன்ன வாசகந் தெரிந்துகொண டாதியீ றிலலா
முன்ன வன்றிரு வருட்கடன மூழ்கிய முனிவா
என்னை வேறினிச் செய்யுமா நென்றுநின் நயர்வா. கூக

காண்டம்] வாதஜூடிகளுக்கு உபதேசித்த படலம்

சசுஞ்

சிறதை யாகிய செறுவினுட சிவமுத லோங்கப்
பந்த பாசமவே ரறக்களைந தருட்புனல் பாய்ச்சி
அந்த மாதியின் ருகிய வானந்த போகந
தந்த தேசிக வழுவன்றன கோயிலை சார்ந்தாரா.

கௌ

[அறசீடியாசிரிய விருததம்]

என்னு யகனே பொன்னுட
ரேறே யேறு கொடியுயர்த்த
மன்னு தென்னு பெருநதுறையெம
மணியே வழுதி பொருளெல்லாம
நின்னு லயத்து நின்னடியா
ரிடத்துஞ் செலுத்து நெறியளித்தாய்
பின்னு னவனுக் கென்கொண்டு
பரிமாச செலுத்தப் பெறுமாரே.

சுஅ

எனனு விறைஞ்சி யெழுந்தேத்தி
யிரந்தா ரெதிரே பெருநதுறையின
மின்னா சடைமேற பிறைமுடித்தோன
விசுமபி னிறைந்த திருவாக்கான
மன்னு னவற்குப் பரியெல்லாம
வருமென றேலை விடுதியெனச
சொன்னு னதுகேட டகத்துவகை
துளுமபி வரைந்து சுருளவிடுத்தாரா.

சுசு

அந்த வோலைப் பாசரமு
மறையக கேட்டு நின்றாகோ
சிறதை யானு மகிழ்சிறப்ப
விருந்தான புரவித தேரோடும
வந்த வாதிச செங்கதிரோன்
மறைந்தா னவனுல வையமெல்லாம்
வெந்த வேடை தணிப்பானபோன
முனீததா னுதி வெண்கதிரோன்.*

சுய

அன்று துயிலும் வாதஜூ
ரடிகள கணவிற் சுடாவெள்ளி
மன்று கிழவர் குருந்தடியில
வடிவங் காட்டி யெழுந்தருளி

(பா - ம்.) *ஆழிவெண்கதிரோன்.

வென்றி வேந்தன் மனங்கவரும்
விசயப் பரிகொண டண்கிணமேம
இன்று நீமூன் னேகுதியென்
றருளிச் செய்ய வெழுந்திருந்தா

எக

கனவி னிடத்தாந் தேவாக்குந
காண்டற கரிய கருணையுரு
கனவி னிடத்தாந் கனவிடத்து
மெளிதே யனறே நமக்கென
நினைவி னிடைக்கொண டிருக்கின்றா
நிருத்தா நந்தச் சுடருளாத
தினவி ருளைத்தின் மெழுவதென
வெழுந்தா னிரவி யிரவொதுங்க

எஉ

எழுந்தா ருடைய பெருநதுறையா
நிருதாள பணிந்தா ரினிப்பிறப்பில்
அழுந்தா வழிக்கொண டாரடைந்தா
ரகன்றா நெறிக ளவிர்திங்கட்
கொழுந்தா சடையா விடையார்தென
கூட லணைந்தா பாடளிவண
மெழுந்தா வேந்தன் பொற்கோயி
லுறறா காண்ப பெற்றாரால்.

எங

மன்னா பெருமா னெதிவந்த
மறையோர் பெருமான் வழிபாடு
முன்னா முறையாற செய்தொழுகி
முன்னே நிற்ப முகநோக்கித்
தெனனா பெருமா னெவவளவு
செம்பொன கொடுபோ யெவவளவு
நன்ன ரிவுளி கொண்டதெனக
கேட்டான கேட்ட நானமறையோர்

எச

பொன்னு மளவோ விலைகொண்ட
புரவித தொகையு மனை ததவைதாம
பின்னர் வரக்கண் டருளுதியெம
பெருமா னிதறை றுரங்கபதி
என்னு நாமம் பெறுதிமதி
யெனற ரெனற மந்திராக்குத
தென்னன் சிறந்த வரிசைவளஞ்
செய்து விடுபபச செலகின்றார்.

எரு

பொன்னங் கமலத் தடம்படிநது
புழைக்கை மதமா முக்க கடவுள
தன்னங் கமலச் சரணிறைஞ்சித்
தனியே முஹோதத் சிவக்கொழுநதை
மின்னங் கயற்கட் கொடிமருங்கில
வினோதத் தேனை முகநதுண்டு
முன்னங் கருத்து மொழியுடம்பு
மூன்று மனபாயத் தோன்றினா.

எசு

மன்னே யெனனை யாட்கொண்ட
மணியே வெள்ளி மன்றும்
அன்னே யடியேன வேண்டியவா
றரசு னீந்த நிதியெல்லாம்
முன்னே கொண்டென் பணிகொண்டாய
முனியா தரசு னனிமகிழ்
என்னே புரவி வருமவண்ண
மென்று வேண்டி நின்றிடலும்.

எள

மெய்யன புடையா யஞ்சலைநீ
வேட்ட வண்ணம் விண்ணிரவி
வையம் பரிக்கும பரியனைய
வயமாக கொண்டு வருதுமென
ஐயன்றிருவாக ககலிசுமபா
றெழுந்த தாக வதுகேட்டுப்
பொய்யன பகன்றா சிவன்கருணை
போற்றி மனையிற் போயினா

எஅ

[ஹே வேறு]

கடிமனை யடைந்த வெலலை வாதவூரக் காவ லோரை
மடிமையில சுற்றத் தோருங் கேளிரு மாண்ட காதல்
அடிமையுள ளாரு மேதி லாளரும் பிறரு மீண்டி
இடிமழை வாயவிட் டெனனப் புந்திக ளினைப் சொலவார்.

எசு

மந்திரக் கிழமை பூண்டு மன்னவா கருமஞ் செய்வ
தந்தணாக கறனே யல்ல வமைச்சிய லறத்து நின்றால்
வெந்திற லரசாக கேற்ற செய்வதே வேண்டு மென்னத்
தந்திர மனுநூல் வல்லோரா சாற்றுவா ரன்றோ வையா,

அடி

அரைசிய லமைச்ச நீதி யாய்ந்ததுங் கட்டு நாங்கள்
உரைசெய்வ தெவனீர் செய்வ தொன்றுநன் றுவ தில்லை
விரைசெறி தாராற் கின்று வெம்பரி வருவ தாக
வரையறை செய்தீர் நானே யென்சொல வல்லீ ரையா. அக

தழுவிய கிளைஞர் நட்டோர் சாவுனோர் தக்க சான்றோர்
சூழவினைக் காக்க வேண்டுங் குறிப்பிலீர் போலு நீவிர்
ஒழுகுறு செயலி னாலே யுஞ்செய லுமக்கே சால
அழகிது போலு மென்னக கழறினா ரதுகேட் டையன் அஉ

சுற்றமுந தொடாபு நீத்தேந னுனபமு மின்பு மறநேம
வெறுதுன மானந தீரநதேம் வெறுககைமேல வெறுககை வைததேம்
செறறமுஞ் செருககுங் காய்ந்தேந தீவினை யிரண்டுந தீரநதேம்
கற்றைவரா சடையான் கோலங் காட்டி யாட கொண்ட வன்றே.

தந்தைதாய் குரவ னாசான சங்கர னிராசை பெண்டிர்
மைநதாபல லுயிருஞ் சுற்ற மாசிலா வீச னனபா
அநதமில் பிறவி யேழு மடுபகை யெனப தோரநதேம
எந்தையா கருணை காட்டி யெமமையாட கொண்ட வன்றே.

ஊரெலா மட்ட சோறு நமமதே யுவரி சூழநத
பாரெலாம பாய றுனனற கோவணம் பரிகஞ் மாடை
சீரெலாஞ் சிறநத சாநதந் தெயவநீ றணிபூண கண்டி
நீரெலாஞ் சுமநத வேணி நிருததனுட கொண்ட வன்றே அரு

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம்]

இறக்கினு மினறே யிறககுக் வென்று
மிருக்கினு மிருககுக் வேந்தன
ஒறுக்கினு மொறுகக் வுவுகையு முடனே
பூட்டினு மூட்டுக வானிற
சிறக்கினுஞ் சிறக்க கொடியதீ நாகிற
சேரினுஞ் சேருக சிவனை
மறக்கிலம் பண்டைப பழவினை வினைந்தான
மாற்றுவார் யாரென மறுததார

அக

ஆகச செயுன உ,எகஅ.

ஐம்பத்தொன்பதாவது நரி பரியாக்கிய படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

அரிகளைத் தொடுத்த வேழ மட்டவன செழியன வாயிற
நெரிகலை யமைச்ச ரேற்றைத் தேசிக வடிவத் தீண்டி
வரிகழல் சூட்டி யாண்ட வண்ணமீவ வண்ண மையன
நரிகலைப் பரிக ளாககி நடத்திய வாறுஞ் சொலவாம.

க

சுற்றமாம பாச நீவித துகளறுத் திருந்தார தமமை
மற்றைநா ளழைத்து வேந்தன் வந்தில் போலு மினனா
கொற்றவாம பரிக ளென்னக் குறுமதி முடித்தா னனபா
இறறைநாண முதனாண் மூன்றி லீண்டு விறைவ வெனா

உ

சிறந்த நுதனமால் யானைச் செல்வவப் பரிக்கு வேறு
மந்துரை யகன்ற வாக* வகுக்ககுழ தண்ணீ ரூட்ட
நந்துறை தடங்கள் வேறு தொடுக்நீ ணகர மெங்கும்
இந்துறை மாட மெல்லா மழகுசெய திடுக் வென்றா

ங

காவலன் கருமஞ் செயவோ கந்துகப் பந்தி யாற்றி
ஒவற நகர மெங்கு மொளிபெற வழகு செய்யத்
தாவுதென கடலேழ் கண்ட சகராபோல் வைகன மூன்றில்
வாவியுங் குளனுந் தொடடார் மண்டொடு கருவி மாக்கள்.

ச

வரையறை செய்த மூன்று வைகலுங் கழிந்த பின்னாட்
கரையறு பரிமா வீணடக் கண்டில் மின்ன மென்ன
விரையறை வண்டா தண்டா வேமபனும் விளித்து வந்த
உரையறை நாவி னுரை யொறுப்பவ னொத்துச் சீறு.

ஞ

என்னிவன் பரிமாக் கொண்ட தென்றவை வருவ தென்னாத்
தன்னெதிர் நின்ற வஞ்சத் தறுகணர் சிலரை நோக்கிக்
கொன்னுமிக கள்வன றனைக் கொண்டோய்த தண்டஞ் செய்தெம்
பொன்னெலா மறுவு கொண்டு வாங்குமின் போயி னென்றான்.

(பா - ம்) * மந்துறை யகல்தாக வகுப்பது, † வேறு தொடு
வது. ‡ அழகு செய்திடுவது. § வருவ வென்னா.

கற்றிணி தோளான் சீற்றங் கண்டெதிரா நில்லா தஞ்சிசு
சுற்றிய பாசம போலத் தொடர்ந்துகொண் டேகி மள்ளர்
எற்றிணி வகைதான் பொண்ணுக் கியம்புமென்ற திர்த்ததுச சீற்சு
செற்றமில் சிந்தை யாராமேற செறிந்தகல லேற்றி னாரே. எ

பொன்னெடுஞ் சயிலங் கோட்டிப புரம்பொடி படுத்த வீரா
சொன்னெடுந் தானே யுளகி நின்றனா சுமந்த பாரம
அநநெடுந் தகையா தானகி யாற்றின ரடைந்த வன்பா
தநநெடும பார மெல்லாந் தான்குவா ரவரே யன்றோ அ

சிலையது பொறைதோற றுது சிவனடி நிழலி னினறா
நிலையது நோக்கி மாய நெறியிது போலு மென்னாக
கொலையது வஞ்சா வஞ்சா கொடுஞ்சினந் திருகி வேதத்
தலையது தெரிந்தாரா கையுந் தாளகளுந் கிடடி யாராதாரா. கூ

அக்கொடுந் தொழிலு மஞ்சா திருநதன் ரரணை யுளகி
ஐக்கொடுந் தொழிலி னாதா மினிநனி யொறுடப் ரெனனுப
புக்கது காண்டற் குளளம் பொருனென விரகிப புத்தேள்
மிககதன் னொளிகண் மாழகி விரிகட லழுவத தாழநதான. டி

சுந்தர விடங்க ரணபா சூழ்துய ரகற்ற நேரே
வந்தெழு காட்சி போல வந்தது செக்கா வானம்
இந்தவா மாபந் தூங்கு மேனவெண் கோடு போன்ற
தந்தர வுடுக்க ளெல்லா மயனறலை மாலை யொத்த. ய்க

சுழிபடு பிறகித துன்பத் தொடுகட லழுவத தாழநது
கழிபடு தண்புந் காப்பான கண்ணுதன் மூர்த்தி பாதம்
வழிபடு மவரைத் தேரான† வனசிறைப் படுத்த தென்னன்
பழிபடு புகழ்போ லென்கும பரந்தது கங்கு லீட்டம் டிஉ

கங்குல்வந் திறுத்த லோடுந் கருஞ்சிறை யறையிற போக்கிசு
சங்கிலி நிகளம் பூட்டித் தவத்தினைச சிறையிட டென்னச
செங்கனல் சிதற நோக்குஞ் சினங்கெழு காவ லாளா
மங்குலி னிருண்ட கண்டா தொண்டரை மறுக்கஞ் செய்தார். டிங்

மிடைந்தவர் தண்டஞ் செய்ய வெஞ்சிறை வெள்ளத் தாழ்நது
கிடந்தவா கிடந்தோன பூமே லிருந்தவன் தேடக் கீழ்மேல
நடந்தவர் செம்பொற் பாத நகைமலா புணையாப் பறநிக
கடந்தனர் துன்ப வேலை புலங்கதது கங்குல் வேலை. டிச

ஆந்தமி லழகன் றன்னை யங்கயற் கண்ணி யோடுஞ்
சுந்தர வமணிப பள்ளி யுணாததுவான் றெண்டர் சூழ்
வந்தனை செய்யு மார்ப்பு மங்கல சங்க வாரப்பும்
பந்தநான் மறையி னாரப்பும் பருகினா செவிக ளார.

யடு

போதவா னந்தச சோதி புனிதமெய்த தொண்டாக காக
நாதமா முரசு மாரபப நரிப்பரி வயவர் சூழ்
வேதவாம பரிமேற் கொண்டு வீதியில் வரவு காணுவ
காதலான் போலத தோமேற் கதிரவ னுதயஞ் செய்தான்.

யக

கயனெடுங் கண்ணி யோடுங் கட்டவிழ் கடிப்பூஞ் சேககைத்
துயிலுணர்ந் திருநத சோம சுந்தரக கருணை வெள்ளம்
பயினெடுஞ் சிகர நோக்கிப் பங்கயச செங்கை கூப்பி
நயனபங் கயநீர் சோர நாதனைப் பாட லுற்றா.

யள

[கொச்சக்ககலிப்பா]

எந்தா யனைத்துலகு மீனறயெத தேவாகஞ்
தந்தாய செழுங்குவளைத் தாராய பெருநதுறையில்
வந்தாய மதுரைத் திருவால் வாயுறையும்
சுந்தா மணியே சிறியேற் கிரங்காயோ.

யஅ

மூவா முதலாய் முதமறையா யமமறையுந்
தாவாத சோதித் தனிஞான பூரணமாய்த்
தேவாதி தேவாயத் திருவால் வாயுறையும்
ஆவா கொடியா யடியேற் கிரங்காயோ.

யக

முன்னு முதுபொருட்கு முன்னு முதுபொருளாயப்
பின்னம் புதுமைக்கும் பின்னாகும் பேரொளியாய்த்
தென்னு மதுரைத் திருவால் வாயுறையும்
என்னு யகனே யெளியேற் கிரங்காயோ.

உய

மண்ணய்ப் புனலாய்க் கனலாய வளியாகி
விண்ணு யிருகடரா யித்தனையும் வேறுகிப்
பண்ணு யிசையாய்ப் பனுவலா பெங்கண்ணுங்
கண்ணு யென்னுறுகண் காணுவா நென்கொலோ.

உக

பொங்குஞ் சினமடங்கல் போன்றுருத்து வெங்குற்றம்
அங்கும் புரியா வருநதுன்பத் தாழ்ந்துநான்
மங்கும் படியறிநதும் வந்தஞ்ச லென்கிலயால்
எங்குஞ் செவியுடையாய் கேளாயோ வென்னுரையே.

உக

பூட்டியருட் பாசமிரு பாதம் பொறித்ததுடலிற்
கூட்டி யடியாரு ளகப்படுத்தாட் கொண்டருமை
காட்டியவோ வின்றென்னைக் கைவிட்டாய வெய்யரெனை
ஆட்டி யொறுக்குமிடத் தாரேன்று கொளவாரே. ௨௩

ஊரா ருணைச்சிரிப்ப தோராயென் றுன்னடிமைக
காரா யடியே னயாவே னஃதறிந்தும்
வாரா யரசன் றமரிழைக்கும் வன்கண்ணோய்
பாராயுன் றனமை யிதுவோ பரமேட்டி. ௨௪

[கவிநிலைத்துறை]

என்றி ரங்குவோ ரிரங்கொலி யிளஞ்சிறு ரழகை
சென்று தாயாதஞ் செவித்துளை றுழைந்தெனச் செல்லக்
குன்றி ருஞ்சிலை கோட்டிய கூடனா யகனகேட
டன்று வனசிறை நீக்குவான றிருவுளத் தமைத்தான ௨௫

நந்தி யாதியாம் பெருங்கண் நாதரை விளித்தான
வந்தி யாவரும் பணிந்தனா மன்னவற் கின்று
முந்தி யாவணி மூலநாள வந்தது முனிவு
சந்தி யாமுனம் பரியெலாஞ் செலுத்துவான் வேண்டும். ௨௬

யாவ ருமபுனத் தியங்குறு நரியெலா மீட்டித்
தாவ ருமபரி யாககியத் தாமபரி நடாததுஞ்
சேவ சுஞ்செயவோ ராகமுன செல்லுமின யாமும
பாவ கம்பட வருதுமப் படியெனப் பணித்தான். ௨௭

ஏக நாயக னுணைபூண் டெழுக்கணத் தவரும்
நாக நாடரும் வியப்புற நரியெலாந் திரட்டி
வேக வாமபரி யாககியவ வெமபரி நடாத்தும்
பாக ராயினா ரவாவரும் பரிசது பகாவாம் ௨௮

தாககி யாரத்தசெம் பட்டினா சரிகையா தொடுதோல்
வீக்கு காலின ரிருப்புடற் காப்பினா வெருளின்
நோக்கு பாவையர் புண்டர றுதலின ரிடியிற்
ஶுக்கி யார்ப்பெழு நகையினா தழைநெழு சினத்தோர். ௨௯

வட்டத் தோல்வரி புறங்கிடந் தசையவை வடிவாள்
தொட்ட கையினர் சிலர்நெடுந் தோமரஞ் சூழல்
விட்ட கையினா சிலர்வெரி னிடைநெடு விசிகப்
புட்டில் வீக்கிவிற் றாககிய புயத்தினா சிலரால். ௩௦

செம்ப டாளுசெயத போவையா சிலாபசும* படததான்
மொய்ம்பு வீக்கிய கவயததா சிலர்கரு முகிலபோல
அம்பு யம்புதை காப்பினா சிற்சில ரவிரும
பைம்பொன் வாணிதப் படாளுசெயகுப பாயததா சிலரால. ௩௧

பிசச வொண்குடை யாபலா கவரிவால பிறங்கத
தைசச தண்குடை யாபலா சலலிசூழ நாற்றி
வைசச வண்குடை யாபலா வாணிலா முததம்
மொய்ச்ச வொண்குடை யாபலா மொய்ம்பின ரிவருள். ௩௨

தரும் மாதிநாற பொருளெனுந் தாளது ஞான
கரும் காண்டமாளு செவியது காட்சியைக கடந்த
ஒருமை யாமபர மபரமா முணாவெனுந் கண்ண
தருமை யாமவிதி முகததது நிதேதவா லதுவால் ௩௩

தந்தி ரங்களாற புறவணி தரிததது விரிதத
மந்தி ரங்களாற சதங்கைதார மணிச்சிலம் பணிந்த
தந்த ரஞ்சுழல் சோமனு மருக்கனு மிதிக்குஞ்
சுந்த ரப்பதம் பொறைகொளத தூங்கிரு புடைததால். ௩௪

மாண்ட தாரகப பிரமமாந் கலினமவாய் கிழியப்
பூண்ட தாற்புறச சமயமாம பொருபடை முரிய
மூண்டு போரெதிர வுளைத்திகன முடிப்பது முளரி
ஆண்ட கோமுக மந்தூரை யாகமே வியதால். ௩௫

ஆண்ட கோடிக ளனை ததுமோர பிண்டமா வடுக்கி
உண்ட நீரதா முதுகின்மே லுபநிடக கலனை
கொண்ட வாலிய வைதிகப் புரவிமேற் கொண்டான
தொண்டர் பாசவன ரெடரவிழத திடவருஞ் சோதி. ௩௬

ஆன மந்திரக் கிழாரொருட் டன்றியும் வென்றி
மீன வன்பிறப் பறுக்கவும் வாகழல் வீக்கி
வான நாயக னேந்திய மறையுறை கழித்த
ஞான வாளபுற விருளையு நக்கிவா னெறிப்ப. ௩௭

சாயந்த கொண்டையுந் திருமுடிச சாததுமவாள வைரம்
வேய்ந்த கண்டியுந் தொடிகளுந் குழைகளும் வினையைக்
காய்ந்த புண்டர துதலுமவெண் கலிங்கமுந் காப்பும்
ஆய்ந்த தொண்டர்த் மகம்பிரி யாதழ் கெறிப்ப. ௩௮

பிறக்கு மாசையோ மறநதுமிந கணுகனமின பிறப்பை
மறக்கு மாசையோ ரிமமென வமமினன் பரைவேந
தொறுக்கு நோய்களை வானென வொருவனும் பிறவி
அறுக்க வந்தன னெனப்போற் பரிசுசிலம் பலம்ப. நக

கங்கை யைச்சடை முடியின்மேற் கரந்தனை யவள்போல
எங்க டமமையுந் கரந்திடென றிரந்தகா வேரி
துங்க பத்திரை யாதியா நதிகளுஞ் சூழப்
பொங்கி வீழ்வபோ லொலியலுந் கவரியும் புரள. சய

வாவி நாரிய வாலிதழ்த் தாமரை மலரோன்
நாவி னாளுமை நாயக னான்மறை பரியா
மேவி னானெனத் தானொரு வெண்குடை யாகிப்
பாவி னுலென முடியின்மேற் பானிலாக் கால சக

முறையி னேதிய புராணமூ வாறுநா மொழியும்
ஹைவ னாயிவன் படைத்தளித் தழிப்பவ னிவனே
மறையெ லாமுறை யிடுபரம பொருளென வாயவிட்
டறையு மாறுபோ லியங்களி ரொனபது மாரபப். சஉ

மிடைநத மாயவாம் பரித்திரண் மேற்றிசை நோக்கி
நடநத நாயக னான்மறைப் புரவியு நாபபண்
அடைநத தாலெழுந தூளிக ளண்டமுந திசையும
படாந்த போமவழி யாதென மயங்கினுன பரிதி. சந

பள்ள மாக்குவ திடரினைப் பள்ளத்தை மேடு
கொள்ள வாக்குவ பாரெலாம விலாழிகொப் பளித்து
வெள்ள மாக்குவ தூளியால வெள்ளத்தை வெறிதாய
உள்ள தாக்குவ புளளுவ வருக்ககொண்ட பரிமா சச

கொய்யு னைப்பரி யெழுந்ததூள் கோப்பவான கங்கை
வையை யொத்ததேழ் பசும்பரி செம்பரி மாவாச
செய்த தொத்தது சிந்தூரந் திசைக்கய முகத்துப்
பெய்த தொத்ததா லொத்தது பெருமபகன மாலை. சரு

விளம்பு கின்றவச் சம்புவெம் பரித்திரண் மிதிக்குந
குளம்பு கிண்டிய வெழுந்ததூள் குன்றிற் கரிந்தோன்
வளம்பு குந்தடை வாராசு வழிபுரி வேள்விக்
கனம்பு கைந்தெழு தோற்றமே யல்லது கடாதால். சன

மட்பு லநதிசை வான்புதை பூழியுண் மறைந்து
கொட்பு றும்பரி சதங்கைதா ரொலியினுங் குளிரவான
பெட்பு றுங்குர லொலியினுஞ் செவியினிற் பிறிது
கட்பு லங்களாற் கண்டிலா வழிவரக கண்டோர்.

சஎ

[கொச்சக கலிப்பா]

தாங்கமெறி முததிவை விலாழியல தாாமா
இரங்குமொலி யலலதிரை யேங்குமொலி யின்ன*
தூங்கமல மற்றிவை சுராககரச னினறும்
புரங்கொல விடுததிட வரும்புணரி யெனபா.

சஅ

இமபருல குளளவல பண்டினைய பாயமா
உமபருல காளிபரி யேகொலது வொன்றே
வெம்பரிதி வெம்பரிகொ லேழவைக ளேழும்
பைம்பரிகள யாவினைய பாயபரிக ளென்பா.

சக

வெம்பணிக னைப்பொர வெகுண்டெழுவ தேயோ
பைம்புன லுடுததமுது பாரமுதுகு கீறும்
உமபருல கைப்பொர வருததெழுவ தேயோ
அம்பர முகட்டள வடிக்குர மழுததும்

ரு

உததர திசைப்புரவி தெற்கடையு மாறும்
அததகைய தெற்குள வடககடையு மாறும்
அததகை† குடக்கொடு குணக்கடையு மாறுஞ்
சித்தாவினைய யாடலின் வெளிப்படுதல செய்யா

ருக

மறைமரபு சாலவரும் வன்னியிவை பொன்னித
துறைவனுள முஞ்சுடு மிருமபனை தொடுக்கும்
அறவனுள முஞ்சுடு மமைச்சரை யொறுக்கும்
இறைவமுதி யுள்ளமு மினிச்சுடுவ தென்பா

ருஉ

முநதையொரு மந்திரி பொருட்டரசன் முனன
அநதமி லனீகமொ டருமபரியில் வந்தாந
கந்தமறை மந்திரி யிடுமபைதணி விப்பான
வந்தனாகொ விப்பரி வரும்பொருந ரென்பா

ருஉ

காமனிவ னேகொலறு காலுழு கடப்பப்
தாமனிவ னேகொலபொரு தாரகனை வென்றேன்
மாமனிவ னேகொன்மலை வன்சிற கரிநத
நாமனிவ னேகொலென நாரிய ரயிர்த்தரர்.

ருச

அடுத்திடுவா கண்ணிறைய வண்ணலழ கெலலாம்
மடுத்திடுவா கைவளைய மாலைவிலை யென்னக
கொடுத்திடுவா மாலைகள் கொடுத்திடுதி யனறேல
எடுத்திடுதி யென்களவளை யென்களகையி லெனபார.

ருரு

ஏந்தனமுடி மாலைமலா சிந்தினவெ டுததுக்
கூந்தலினமி லைநதுமதன வாகைமலா கொளவார
சாரதனைய சிந்தின தனநதடவி யண்ணற
ரேயநதளவி லாமகிழ துளுமபினவ ராவார

ருசு

பொட்டழகன் மாபிலிடு போரவைகவ சப்போ
இட்டதுமெய் நமமுயிராத டுததமையி னெனபார
கட்டழகன் மாலையது கண்ணியென வேதப
பட்டதுமெய் நமமுயிர படுததமையி னெனபார.

ருள

[கலிலைததுறை]

இசசை யாலவடி வெடுப்பவ னிரதிர சால
விசசை காட்டுவா னெனபபரி வீரனி லுலகைப
பிசச தேற்றிட மயக்கியுந காமனிற பெரிது
நசச* மாதரை மயக்கியு மிவனன நடநதான.

ருஅ

தாவு கருதுக மிரதிய மொததன சயமா
வாவு திண்கண மள்ளாகண் மனங்களை யொத்தார
மேவி யமமனந தொறுமிடை விடாதுநின் றியக்கும்
ஆவி யொத்தது நடுவரு மருமறைப் பரியே

ருசு

துன்னு மினனிய முழக்கமுந துரகத வொலியும
ஆன்ன வீரவா யரவமுந திசைசெவி டடைப்பக
கன்னி மாமதில சூழகடி நகாககரைக காதம
என்ன வெய்தினுன மறைப்பரிப பாகனவ வெலலை

சுயி

[கொச்சக கலிப்பா]

கண்டவா கடிதோடிக கடிநகா குறுகிககார
விண்டவழ் மணிமாடத் தடுசிறை மிடைகினற
கொண்டலி னனையாரமுன் குறுகினா மலாசெவவி
முண்டக வதனத்தார முகிழநகை யினர்சொல்வார.

சுக

மன்னவ னெறிக்கோடா மந்திர ரடலேறே
பன்னிற வெழுமுந்ரீப பரவைகள் வருமாபோற
றுன்னின வருகினற துரகத முளவெல்லாம
பொன்னெயின மணிவாயில் புகுவன விதுபோதில

சுஉ

ஒல்லையி லதுமன்னற குரையுமி னெனமேரு
வில்லவ னருளபெற்ற வேதியா பெருமான்போயச
செல்லது' தனையிட்ட திருமக னருகெய்தி
மலலணி திணிதோளாய வருவன பரியெனரா.

சுரு

மருத்தென வருகின்ற மாககட லெனமன்ன
திருத்தணி கடகப்பூண டெறித்திட வுடலவீங்கப*
பெருத்தெழு மகிழ்தூங்கிப் பெருவில் மணியாரம
அருத்திகொள கலைலகி யமைச்சரை மகிழ்வித்தான்

சுசு

ஏந்தரி யணைநீங்கி யெழுதிய தலைவாயிற
போந்தரு கொளிரமாடம் புகுந்தரி யணைமேவிக
காந்தனின் விரனல்லார கவரிகள புடைவீச
ஆயந்தவா புறஞ்சூழ வடுபரி வரவேறபான

சுரு

பரனருள விளையாடல காட்டிப் பரிவெள்ளம்
வருவன சிறுகாலந் தாழ்த்தலு மதிவேந்தா
புரவலன மனமவெளகிப் பொய்யிது வெனவுளகி
அருகணை புழையோரைக குறித்தன னழலகண்ணன

சுசு

மன்னவ னினைவாற்றான மந்திரா பெருமானைத்
துன்னினா கொடுபோய்த தோளவலி மறமளளா
உன்னரி தெனவஞ்சா தொறுத்தன ருரவோதந்
தென்னவா தமையுளகிச சேவடி துதிசெடவாரா.

சுள

[கலிநிலைத்துறை]

பூவார முளரிப் புத்தே ளறியா நெறித்தந்தாய்
பாவார தெனசொற பனுவன மாலைப் பணிகொண்டாய்
தேவா தேவாக கரசே சிறியே னுறுதுன்பம்
ஆவா வென்னு யஞ்சே† லென்னு யறனேயோ.

சுஅ

நெஞ்சே யுரையே செயலே யெல்லா நின்வென்றாய்
வஞ்சே போலு மஃதே வின்று வாராயோ
பஞ்சே ரடியாள பாகா கூடற பரமேடடி
அஞ்சே லென்னு யிதுவோ‡ வருளுக கழகையா.

சுசு

காவி நேருந் கண்டா நாயிற கடையான
பாவி யேனைப் பொருளாககொண்டென பணிகொண்டாய்
ஆவி யோடிவ வுடலு நினதே யன்றோவின
ரோவி வாளா திருந்தலாரென் னுடையானே.

எயி

(பா - ம்) *உடல் வீங்க. †ஆவா வென்னு வஞ்சே.
‡அஞ்சே லென்னு விதுவோ.

[அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்]

என்றிரந் திரங்கு மன்ப ரிருசெவி யூடே யேங்குங்
கன்றிளரு செவியி னல்லான் கனைகுர லோசை போல
ஒன்றிய சின்னன காளங் காகள மொலிக்கு மேனைச
வென்றிகொள் புரவிச செநது டிசையெலாம் விழுங்கக் கண்டார். எச

வழுதியு மறிநது வாத லூரை விளிகது வநத
தொழுகுல் வமைச்சா தம்பாற றுகடவி ரன்பு கூடநதெம்
பழுதறு கரும் துமபோற பரிக்குநர் யாரை யென்னு
எழுதரு மகிழ்ச்சி மேற்கொண் டளவளா யிருக்கு மெல்லை. எஉ

பாயிருட் படலங் கீறிப பலகதிா பரப்பித தோனறுகு
சேயிளம் பரிதி வரணை ரணையராயச சிறநத காட்சி
மேயின பாக ரோடும விலாழியாற பரவை செய்யும
வாயின வாகி வநத மாயவாம பரிக ளெல்லாம எங

வண்டுழு தாரி னுன்றன் மரபினமன னவரு முன்னுட்
கண்டறி யாத காட்சிக கவனவாம பரியை நோக்கி
அண்டாநா யகனபோ னுழு மாயிரங் கண்பெற் றுலும
உண்டமை யாவென றுள்ளக குறிப்பொடுமுவகை பூத்தான் எச

தானென மகிழ்ச்சி யெனனத தலைதடு மாறி வேநதன
மானவெம் பரிமேல வநத வயவரை வியநது மிககார
ஆனவ ரிவருள யாரென றமைச்சரை வினவ வையா
யானது வறியே னென்றா யாவையு மறிய* வல்லார எரு

[அறுசீரடியாசிரிய வீருத்தம்]

அண்டமெலா மாதா மாகத தாங்கு
மானநதத தனிச்சோதி யண்டந் தாங்குரு
சண்டமறைப பரிதனக்கா தார மாகித
தரிககவொரு காலதது மசைவி லாத
புண்டரிகத் தாளசையப பாச நீக்கும
புனைகரததாற பரிபூண்ட பாசம் பற்றிக
கொண்டாச னெதிரபோநது மனனு வெங்கன
குதிரையேற றஞ்சிறிது காண்டி யென்றா எச

[அறுசீரடியாசிரிய வீருத்தம்]

இசைத்தவைங் கதியுஞ் சாரி யொன்பதிற் றிரட்டி யானட்
விசித்திர விகற்புந் தோனற வேநதனு மவையு மனறித
திசைப்புலத தவரு மேலைத தேவரு மருள மேற்கொண்
டசைத்தன ரசைவற நெல்லா வுலகமு மசைக்க வல்லார். எள

ஆண்டகை யவர்போ னின்ற வடுகணத் தவருநதத்தங்
காண்டகு புரவி யெல்லா நடத்தினா காட்டக் கண்டு
பாண்டிய னவரை நோக்கி நுங்களிற் பதியாநதனமை
பூண்டவர் யாவ ரென்றா னிவரென்றா புரவிவீரா.

அஅ

சுட்டுதற் கரிய சோதி சுருதிவாம புரவி யோடு
மட்டவீழ் தாரி னுன்முன வருதலாங் கருணை நாட்டம்
பட்டுள மயங்கித் தனனை மறநதெழீஇப் பாண்டி வேந்தன்
தட்டவீழ் கமலச் செங்கை தலைமீசைக் கூப்பி நின்றான்

எண்

பின்னவ னானை யாலே மறைப்புண்ட பெருநீரக் கூடன
மன்னவ னறிவு தோன்ற வினறொரு வயமா வீரன்
தனனை நாங்குண்டெழுநது தடங்கரங் கூப்பி நின்ற
தென்னெனத் தவிசின மீள விருந்திட நாணி நின்றான்.

அய்

நிற்கின்றான் முகத்தை நோக்கி நோநின்ற மறைமா வீரா
பொற்குன்றம் புயத்தா யுன்றன் பொருளெலாங் கொண்டு போந்துன்
சொற்குன்ற வமைச்சன் றானே நமக்குநடு சூழ னீங்கா
மற்குன்ற நமாககு மார வழங்கினுன வழங்க லாலே.

அக

வானவா தமக்கே யன்றி மனிதருக் கிசையத் தக்க
வானவன் றறிஞ ரிட்ட விலைவரம் பகன்ற நூலின
மானமுள் ளனவாய் நல்ல வாசிக ளுனக்கு வந்த
ஊனமில் பரிமா விற்கும் வாணிக முரைப்பக் கேட்டி

அஉ

இன்னவாம பரிக ளென்பா லினறுநீ கயிறு மாறி
நின்னவாக கொள்ளு நீரா னின்னவாம பரியே நாளை
என்னவா யிருந்த வேறு மெனக்குமுன் றனக்குங் கொண்டு
மன்னவா கரும் மிலலை பரிவிலை வழக்கீ தென்றா.

அங்

அப்பொழு தரசன் றுனு மகமகிழ்ந் ததற்கு நோநதெம்
மெய்ப்புக முமைச்சர் தமமின் மேமபடு வாதவூரா
ஒப்பருந திறத்த ராகி யுமமிடை நட்பான் மிக்க
துப்புர வுடைய ரானு ரெனநனி சொல்லி னானே.

அச

உரகத் வாரந் தோற்று துயாமறைப் பரிமேல் வந்தார
மரகத் நிறத்து நிமப மால்தாழ் மாபி னறகுக
குரகத்தங் கயிறு மாறிக் கொடுப்பவா பொதுமை யாய்
துரகத் விலக்க ணங்கள் சொல்லுவான் றொடங்கி னாரே.

அரு

காபுமவேன் மனன வேரிக் கடுமபரி யமையம வந்தான
 ஞாயிலுந் தாண்டிச் செல்லு நாட்டமு துழையாச சால
 வாயிலு துழையுந் கண்ட வெளியெலாம் வழியாச செல்லுந்
 தியவெம் பசிவந் துற்றா நினனாத வென்னுந் தின்னும் அசு

[கலிவிருத்தம்]

பொருவிலசி ரிலககணப புரவி பொன்றுதான
 ஒருவன திடைவதிந் துமையி னெல்லென
 மருவுறுந் திருமகன மல்லற செல்வமும்
 பெருகுறுந் தீர்த்திகள பல்கும பெற்றியால அசு

நெய்ததிடு மாநதளிர் நிறதத நாவின்
 வைத்திடு குளம்புக ஞாயாநத வாராநதுநோ
 ஒத்திடு மெயிறிறின வுரமுந் கண்டமும்
 பைத்திடு மரபபடம போன்ற பாடலம் அசு

அகலிய நுதலின் வாய்நத குஞ்சிபோல
 நிகரறு கொய்யுளை நிறமொன றுயின
 புகரறு கோணமுன றுகிப பொறபுறு
 முகமுடை யனவய மொய்கொள் கோடகம் அசு

முட்டிய சமரிடை முகத்தில வாளினால்
 வெட்டினு மெதிரபபதாய்க் குரங்கு வேங்கைதோல
 பட்டிமை நரியரி சரபம் பாயமுயல
 எட்டிய கதியின விவுளி யென்பவே கூடு

உன்னத நீளமுண் டாகிச சங்குவெண்
 கன்னலின் வாலிய விலாழி காலவதாய்ப்
 பின்னமா கியதனி வன்னம் பெற்றுமை
 வன்னமு முடையது வன்னி யாவதே கூக

திணிதரு கழுத்தினிற சிறந்த தெய்வத
 மணியுள தாகியெண் மங்க லத்ததாய்
 அணிதரு பஞ்சகல யாண முள்ளதாய்க்
 குணிதரு நீரது குதிரை யாவதே கூஉ

ஞங்குமந் கருப்புரந் கொழுநதின் காரகிற்
 பங்கமான் மதமெனக கமழும் பாலதாய்ச்
 சங்கமு மேகமுஞ் சரப முங்கொடுஞ்
 சிங்கமும போலொளி செய்வ தாமபரி கூகூ

நாலுகால் களுங்கடைந் தெடுத்தது நாட்டினூற
போவ்வதாய்க் கொட்புறம் போது சுற்றுதிக்
கோலையொப பாகிமேற கொண்ட சேவகன
காலினு ளடங்குவ தாகுங் கருதுகம்.

கூசு

அரணமுந் துருக்கமு மாறுந் தாண்டிடும
முரணின வாகியிம* முற்றி லககணப
புரணமெல லாரிறை புரவி போந்தன
இரணவே லாய்வய தெட்டுச சென்றவால

கூரு

பகைத்திற முருககுமிப பரிகண மன்னநீ
உகைத்திடத் தககவென றேறி வேதநூற
சிகைத்தனிச சேவகா திருமபித் தமமனோ
முகத்தினை நோக்கினா மொய்தத் வீரரும்

கூசு

வாமபரி மறைக்கெலாம வரமபு காட்டுவ
தாமபடி கண்டவ ரறிவும பிறபடப
போமபடி முடுக்கினா புரவி யாவையும்
வேமபணி தோளிணுன வியபபு மெய்தியே.†

கூள

ஆததராய் மருங்குறை யமைச்சா யாரையும்
பாரததசை யாமுடி யசைத்துப் பைப்பையப்
பூததவா ணகையொடு மகிழ்ச்சி பொங்கினுன
தீர்த்தனு நடத்தினுன நெய்வ மாவினை

கூஅ

இருவகைச் சாரியு மெதிராநது வட்டமாய்
வருவழி றெுகிழிபோன மறுகெ லாமொரு
தூரகத் மேநிலை நின்ற தோற்றமொத்
தொருவற நடத்தினு ரொருக ணத்தினே.

கூசு

இந்நிலை யலமரு மிவுளி மேலொரு
மின்னிலை வேலினுன் வினவத் தங்கையின
மன்னிய கங்கணம் விடுத்தது மாநகா
தன்னிலை காட்டிய தனமை பொதத்தது.

நா

பன்னிற முடையவாம பரியும் வீதிபுட்
பின்னிய வாவெனப் பினனி வட்டமாய்த்
தன்னிகா மதுரையாந் தையல் கையணி
துன்னிய பன்மணித் தொடியும் போன்றவே.

நாசு

(பா - ம்.) *முரணது வாகி. †வியப்ப மெய்தியே. வியப்ப
மெய்தினுன்.

இந்திய னுதலினு ரிடித்த பொற்கணஞ்
சிறதிய மறுகிடை நடக்குந் திண்பரிப்
பந்தியி னெழுந்த துள் சுவணப பாரின்மா
உந்திய வெழுந்தபொற் பூழி யொத்ததே.

ஈஉ

தேவரு மனிதருந் திருந்து கூடலா
யாவரு முவபபுற விவுளி விட்டுமண்
காவலன முனகுறீஇக கருணை மாக்கடல்
மாவருந் திறனெலாம வகுத்துத் தேற்றுமால்.

ஈங்.

(எழுசீரடியாளிய விருத்தம்)

வளங்கொள காமபோச மிப்பரி யிமமா
மந்தர மிந்தவரம புரவி
விளங்கு காரதார மிக்குரங் குளைவான்
மீகமிக கருதுகரு சிறது
துளங்கில பாஞ்சால மிககன வட்டந்
துளுவமிக குதிரையித் துரகங்
களங்கமி லீமயம பருப்பத மிந்தக்
கறகியிம மணடிலங் கலிங்கம்.

ஈச

ஆரிய மிந்தப் பாடல் மிந்த
வசசுவன *கூரசசர மிந்தச
சீரிய துரங்கங் கேகய மிந்தத்
திறலுறு கொய்யுளை யவனம்
வேரியம பணைகுழ மக்கமிக கொக்கு
விரிபொழில் வனுயச மிந்தப்
போரிய லிவுளி பலலவ மிந்தப்
பொலம்புனை தாரநெடும பாய்மா.

ஈரு

கற்றவர் புகழ்சுவ வீரமிக் கோரங்
கன்னிமா ராட்டமில் வன்னி
கொற்றவர் பயிலவா சந்திக மிந்தக்
கோடகங் காடகங் கன்னல்
உற்றகான் மீர மிவவய மிந்த
வுத்தம கோணமா எவமிவ
வெற்றிசோ குந்தங் கந்தர மிந்த
விறல்புனை யரிசவு ராட்டம்.

ஈசு

விரிபொழிற் சாவி வேய்மிகு கிள்ளை
 வேறுதீ வாநதர மிந்தத
 தூரகத மிந்தக் குரகதம் கொண்டல்
 குழுகுருக கேததிர மின்ன
 பரவுபல வேறு தேயமு முள்ள
 பரியெலா மிவனறநு பொருளின்
 விரவிய நசையாற கொணாநதிவா வநதார
 வேந்தகே ளிந்தவாம பரியுள.

நாள்

வெண்ணிறஞ் சிவபபுப பொன்னிறங் கறுபபு
 வேற்ற விரவிய நான்கு
 வண்ணமுள ளனவும் வேறுவே ரூப
 மரபுமை வண்ணமும் வந்த
 எண்ணிய விவற்றின சிறப்பிலக கணததை
 யியம்பு துனகேளென விகலகாய
 அண்ணலங் களிற்றற கருமறைப பரிமே
 லழகியா ரடைவுடன விரிப்பார.

நாஅ

வெள்ளிநித திலம்பால சந்திரன் சங்கு
 வெண்பனி போலவது வெள்ளைத்
 துள்ளிய புரவி மாதாமை போது
 சகிரந்தசெம பஞ்சியின் குழம்பிற
 நெள்ளிய நிறத்த செம்பரி மாமை
 சிறைக்குயில் வண்டுகொ முகிலபோல
 ஒள்ளிய கரிய பரியெரி யழலா
 னுரோசனை நிறத்தபொற் பரியே.

நாக

தெரிதர வகுத்த விரகிற நான்குஞ்
 செறிந்தது கமிச்சிர மென்பபோ
 உரைசெய்வா முகமார புச்சிவால காலென
 றுரைத்தவெட் டுறுபபினும வெண்மை
 விரவிய தட்ட மங்கலந தலைவால
 வியனூர மென்றவிம மூன்மும்
 ஒருவிய வுறுபபோ ரைநதிலும் வெள்ளை
 யுள்ளது பஞ்சகல யாணி.

நாய

அணிகிளர் கழுத்தில் வலஞ்சுழித் திருந்தா
 லறிந்தவ ரதனையே தெய்வ
 மணியென விசைப்பர் முகந்தலை நாகி
 மாரபமிந் நான்குமில் விரண்டு

பணிதரு சுழியு நுதனடுப *பின்னைப
பக்கமு மொவ்வொரு சுழியுந்
துணிதர விருப்ப திலககண முளதிச
சுழியில திலககண வழுவே

ககக

பிரிவுற வுரத்தி லைஞ்சுழி யுளது
போசிரீ வறசமா நுதலில
இருசுழி யாதன முசுசுழி யாத
விருக்கினு நன்றது வன்றேல
ஒருவற நானகு சுழிவலம் புரியா
வுள்ளது நல்லது வனறி
இருசுழி முன்னக காலகனின் மூலத
திருக்கினு நல்லதென றிசைப்பார்.

ககஉ

கனநடு விரடடைச சுழியுடைப பரிதன
கருத்தனுக கறமிடி காட்டும
அளவறு துன்ப மரணமுண டாக்கு
மவைகனைக காலுள வாகில்
உளபயந் துன்ப நிகளபந் தனமே
லுதடுமுற காலடி கபோலம்
வளாமுழந் தாளிர நானகினுஞ் சுழிகண்
மன்னினுந் தலைவனை வதைக்கும்.

ககங

இச்சுழி யுடைய புரவிபந் தியில்யாத
திருக்கினும பழுதிவை கிடக்க
அச்சமில் பரிக்குப பிராயநா லெட்டா
மவததைபத் தாகுமொவ்வொன்றில
வைச்சது மூன்று வருடமு மிரண்டு
மதியமும் பன்னிரு நாளும
நிச்சயித் தளர்தா ரினனமு மொருசார்
நிகழ்த்திடு மிலககண மதுகேள்,

ககச

[அறுசீரடியாகிரிய விருத்தம்]

எவ்வண்ண பேதமிகுந் திருநதாலும்
வெள்ளைகலந் திருநத் தானால்
அவ்வண்ணப் பரிநன்று கரும்புரவிக்
ககடேனு மகனமரா பேனுஞ்

செவவண்ண மிருககினது சயமுளதப
படிவெண்மை சேர்ந்தா லந்த
மைவண்ணப பரியினபோ வாருணமாளு
சயங்கொடுக்கு மாற்றா போரில.

ககரு

மகவளிக்கும் பிடாவெருப்பு மகிழ்வளிக்கு
முரவெருப்பு மணிததாரக கண்டத
தகவெருப்பு பொருள்கொடுக்கு முகவெருப்புச
சயங்கொடுக்கு மதனபின பகத
தகவெருப்புச சுகமபயக்கு மிடவெருப்புச
சந்தானந தழைக்குந் செலவம்
மிகவளாகருந தனம்பலதா னியநலகும்
வலப்புறத்து வெள்ளை மாதோ.

ககசு

நற்புறமவான முகமுனறும வெருத்தபரி
வென்றிதரு* நாபி தொடடு
முற்புறமெ லாமபரிதி யெனச்சிவந்து
மதியெனப்பின் முழுதும் வெளகும்
பொறுடைய வயப்பரிக்குப பகலவிசய
மதியெனமுற புறமபு வெளகிப
பிறப்புறமெல லாங்கதிரோற சிவந்தபரிக்
கிராவிசயம் பெருகுந் மனறே.

ககசு

வந்தனவா லிவவிரண்டு வகைப்பரியும்
புரவியடி வைத்தா லொத்த
பந்தெனவு சின்னாலோ மலையெனவு
மொலித்தாலோ பகடு சீறும்
வெந்தறுக ணரியெனவும வேகத்தாற
காற்றெனவு மிதிகருந கூத்தாற
சந்தநட மகனெனவு நடக்கிலரி
களிற்றெனவுந தகைய தாகி †

ககஅ

குலமகள்போற கவிழ்முகமுந கருநெய்த
லெனக்கண்ணுந் கொண்டு காரபோல
நிலவியசோ வண்ணமுநகரா நெய்தலெனக
கடிமணமு நிறைந்து நாற்ற
மலரகில்சந தெரிமணிப்பூ ணலங்கரிக்கி
லாணை மகிழ்ச்சி யெய்தி
இலகுவதுத் தமவாசி யென்றுரைப்பா
பரிவேத மெல்லை கண்டோர.

ககசு

(பா - ம்.) நென்றிதரும். †விசயம் பெருக்கும் ‡தகையவாடி.

நூறுவிர லுததமவாம பரிக்குயர்வீ
 ரெட்டுவிர னூறு நீக்கிக
 கூறுவிரன மத்திமவாம பரிக்கறுபத
 தொன்றதமக் குதிரைக சென்ப
 ஈறிலபுகழாய்பொருந ரிப்பரியைப
 பூசனஞ்செய திறைஞ்சிப பாசம்
 மாறுவரா லெனமணித்தார சதனகைசிலம்
 பணிவிதது மதிககோ மாறன்.

கஉயி

கொத்தவிழ்தார நூறுஞ்சாரநங் கொண்டுசெழும
 புகைதீபங் கொடுத்துப் பூசை
 பத்திமையாற செய்திறைஞ்சி யெதிராநிற்ப
 வாலவாய்ப் பரணை நோக்கிக
 கைத்தலநதன சிரமுகிழத்தது வாழியெனப்
 பரிகொடுத்தான கயிறு மாறி
 முததொழிலின் மூவராய் மூவாசஞ்
 தெரியாத முக்கண மூத்ததி.

கஉக

[ஹே வேறு]

உவநிடக கலணை வாசி யொன்றலா னினற மாயக்
 கவனவாம புரவி யெல்லாங் கொடுத்திடக் கவாநது வீறு
 தவனனில விளங்குந தென்னன றனபெருந் கோயி லுய்ப்பப்
 பவனமுங் கடலும் போலக கொண்டுபோய்ப் பந்தி சோத்தார்.

வாசிவா ணிகாககுத தென்னன் வெணடுகில வரிசை யாக
 வீசினான் பாணற் கேவல செய்தவா வெளகு வாரோ
 கூசிலா நேசாக் காப்பான குதிரையி னிழிந்தேற நந்தத
 தூசினை யிரண்டாங் கங்கை யெனமுடி சூடி நின்றார். கஉங

இணையதா சிவன்பா லூரதி யிழிந்தனின் நேற்றுச் செனனி
 புனைவதென னிவாகை யோடும் புனைந்ததிக குடையும் பூண்ட
 கணலரப் பூணு மன்னன் கவருமோ வென்று தமயின்
 வினவினா வெகுண்டு சொன்னா கணத்தனி வீர ரெல்லாம். ()

அறந்தரு கோலான் வெவ்வே றடுபரி வயவர் பார்க்கும்
 நிறந்தரு கலிங்க மீந்தா னேர்ந்தவை வாங்கி யன்பிற்
 சிறந்தருள் வடிவாய் வந்தார செழுமறைப் புரவி யோடு
 மறைந்தனர் மறைந்தா ரொக்க மாயவாம பரிமேல் வந்தார். ()

இருமைக்குந் துணையாய் நின்ற விருபிறப பாளர்க் கேற்ப
 அருமைத்தாளு சிறப்பு நல்கி யவரிடத் தவரை யுய்த்துப்
 பருமதத யானே வேந்தன் பகற்கதிர வானத் துச்சி
 வருமபபோ தெழுநது செமபொன மாடநீள கோயில புக்கான்.

ஏனை மந் திரருந தத்த மிலபுகப புரவி பார்த்த
 மாநக ராருந ததத மனைபுகப பரியினபாகா
 ஆனவா தாழுங் கோயி லடைநதுதம வினையாட் டெல்லாம்
 மீனெடுக கணணி னுட்கு விளம்பின ரிருநதா ரனறே. கஉஎ

ஆகச செய்யுள் --உ,கஉஇ

அறுபதாவது

பரி நரியாக்கி வையை யழைத்த ப ட ல் ம்

[கலிநிலைத்துறை]

ஞான நாயக னுணையா னரிபரி வெள்ளம்
ஆன வாறுரை செயதுமீண் டப்பரி நரியாப்ப
போன வாறுகண் டமைச்சரைப் புரவலன் கறுப்ப
வான வாறுபோல வையைநீர் வந்தவா றுரைப்பாம்

சு

நெருங்கு தூரிய முழக்கமுந் தாணியு நிமிர்
மருங்கி லாதவா வந்தெதிர மங்கல மேந்த
அரங்கொல் வேலினு னருளிய வரிசையோ டணைந்து
புரங்கொல் வேதியாக கனபாதந் திருமனை புகுந்தரா

உ

உடுத்த சுற்றமுந் கழகமு மொட்டிய நட்பும
அடுத்த கேண்மையால் வினவுவா ரவரவாக கிசைய
எடுத்த வாய்மையான முகமனு மகிழ்ச்சியு மீந்து
விடுத்த வாதலு ராளிகள் வேறிடத் திருந்து

ந

கரத்தை சூடிய வாலவாயக் கண்ணுத னுமன்
நிரந்த வண்ணமே யாங்கொடு போகிய வெல்லாம்
பரந்த வன்பருந் தானுங்கொண் டெம்மையும் பணிகொண்
டாரதை தீர்த்தன னன்றியு மரசனுக் கிசைய.

சு

நல்ல வாம்பரி செலுத்தின னமக்கினிக கவலை
இல்ல வாம்படி யாக்கின னின்னமொன் றுலகை
வெல்ல வாம்படி தன்னருள் ளிளைக்குமா னநதம்
புல்ல வாம்படி யெமைத்தவம் பூட்டுவான் வேண்டும்

ரு

என்ற வாதர தலைக்கொள விகபரத் தாசை
ஒன்று மின்றியே யுணாவினுக் குள்ளுணா வாகத்
துன்று பூரண மாகிய சுந்தரச சோதி
மன்று னாடிய சேவடி மனம்புதைத் திருந்தார்.

ன

நானை யுநதிரு வாலவாய நாயகன் றமரை
ஆள மணசுமந தருளுமென் றதனையுந காண்பான
ஊனாவெம்பரிப* சூழிபோரப புண்டமெய் கழுவி
மீள வேண்டுவான் போறகடல் குளித்தனன வெய்யோன். எ

ஈச னுடல்வெம பரிக்குழாத தெழுந்தசெந தூளான
மாச மூழ்கிய வண்டத்தை வானிலா வென்னுந
தூசி னுலறத துடைப்பவ னெனமணித தொகுதி
வீச மாழியுண் முளைத்தனன வெணமதிக கடவுள். அ

சேய தாரகை வருணமாத தீட்டிய வானம்
ஆய வேட்டினை யிருளெனு மஞ்சந தடவித
தூய வாணிலா வென்னுமவெண் டீசினுற றுடைப்பான்
பாய வேலையின முளைத்தனன பணிமதிக கடவுள். கூ

களளொ முக்குதார மீனவன கடி மனை புகுநத
புளளு வப்பரி நள்ளிருட போதுவந தெய்தப
பிள்ளை யாகிய மதிமுடிப பிரானவினை யாட்டால்
உள்ள வாறுதம வடிவெடுத தொன்றொடொன றுசாவும் டி

சங்கி னோசையும் பிண்பபறை யோசையுஞ் சரிநத
மங்கு லோதிய ரமுகுர லோசையும் வடநதாழ்
கொங்கை சேப்புறக கையெறி யோசையுந் குளிரத்
எங்கு நாஞ்செவி பருகுவ மின்னமு தெனன டிக

வாமப ரித்திர ளாகிரா மணித்தரைச சமநது
தாமபு சங்கிலித தொடக்குண்டு மத்திகை தாகக
ஏமப லுற்றனம் பகலெலா மிப்பொழு தீண்டு
நாமப டைத்தன நமமுரு நமவிதி வலத்தால் டிஉ

கான கந்தனி லொழுகுநாண முதலிநதக கவலை
யான துன்பநா மறிநதில் மின்னமு மாராதத
மான வனறொடா வடுக்களு மத்திகைத தழும்பும்
போன வனறினிப புலருமுன போவதே கருமம் டிகஉ

உள்ள மாநநாந தினபதற் கூனசரிந தொழுகும்
நொள்ளை நாகில நநதில் றுழைநதனை யொதுங்கும்
கள்ள நீளகவைக கான்றொண்டு மிலவினிக கடலை
கொள்ளி னோடுபைம பயறுபுற் கொள்வதை† யடாதால். டிச

நாடிக் காவலன் மமருளார் நகருளார் கண்டாற்
சாடிக் காய்வரே புலருமுன் சங்கிலித் தொடரீத
தோடிப் போவதே சூழ்ச்சியென் னாக்கமுற் றெருங்கே
கூடிப் பேசின லுனைவாய்க் குறுநிக குழாங்கள், ௨௫

வெறுத்த காணமுங் கடலையும் விரும்பின கோமூன்
துறுத்த நாகுநந் தலவளைச சங்கிலித் தொடரை
முறித்த காலகளிற் கடடிய கயிறொடு முளையைப்
பறித்த லுனையிட் டெழுந்தன போமவழி பாராப் ௨௬

நின்ற நீணிலைப் பந்தியு ணெருங்குமா நிரையைச்
சென்று தாவிவா ளெயிறுற்ச சிதைபடக் கடித்து
மென்று சோரியைக் குடிப்பன வீக்கிய முளையோ
டொன்ற வோடவே மண்டத்தி லூறுசெய வனவால, ௨௭

ஊளை யோசைகேட டிமமென வுறக்கரீத தெழுந்து
காளை வீரராம மந்துரை காப்பவா நெருநல
ஆளி போலவரு பரியெலா நரிகளாய மறறை
ஒளி மாநிரை குடாபறித் துண்பன கண்டா, ௨௮

காண்ட லுஞ்சில வலியுள் கடியமுள் ளரணந்
தாண்டி யோடின சிலநரி சாளர முழையைத்
தூண்டி யோடின சிலநரி சுருங்கையின் வழியால
ஈண்டி யோடின னாழிலடிக் கேகின சிலவே, ௨௯

முடங்கு காலுடைச் சம்புவு மூப்படைந் தாறறல்
அடங்கு மோரியுங் கண்குரு டாகிய நரியும்
ஒடுங்கி நோயுழந் தலமரு மிகலனு மோடும
இடங்கள் கண்டில பந்தியிற் கிடந்தன வேங்கி ௩௦

கிட்டி யோடினா வெருட்டுவோ கீழ்விழக் கடித்துத்
தட்டி யோடுவ சிலவெதிர தடுப்பவ ரடிக்கீழ்
ஒட்டி யோடுவ சிலகிடந் தூனையிட டிரங்குங்
குட்டி யோடணைத் தெயிலிற குதிப்பன சிலவே, ௩௧

மறம்பு னைந்தவேன் மீனவன மாளிகை தள்ளிப்
புறம்பு டைந்தவிந் நரியெலாம் பொய்கையுய் யானம்
அறம்பு யினறநீண் மனைமறு காலயங் கவலைத்
திறம்ப டாநதபன் மாடநீ னைகரொலாஞ் செறிந்த, ௩௨

மன்றுஞ் சித்திர கூடமு மாடமு மணிசெய்
குன்றுந் தெற்றியு முற்றமு நாளொடு கோள்வந்
தென்றுஞ் சுற்றிய பொங்கரு மெங்கணு நிரமபி
ஒன்றுஞ் சுற்றமோ னோயிட மெலவன நரிகள். உரு

கரியி னோசையும் பலலிய வோசையுங் கடுந்தோப்
பரியி னோசையு மினறமி மோசையும் பாணா
வரியி னோசையு நிரம்பிய மணிநக ரெங்கும்
நரியி னோசையாய்க் கிடந்தது விழித்தது நகரம். உசு

விழித்த ஞானிகள் விழித்தன கேகயம் வெருவி
விழித்த கோழிகள் விழித்தன மதுகரம் வெருண்டு
விழித்த வோதிமம் விழித்தன குருகினம் விரைய
விழித்த வாரணம் விழித்தன கருங்கொடி வெள்ளம். உரு

அட்டில் புககன நிணத்தினை யழற்பசி யுருக்கப்
பட்ட நெகிய கருங்கல முருட்டுவ பாரு
சுட்ட சோறுபல லுணவுவாய மடுபபன சூழ்நத
குட்டி யுண்ணவுங் கொடுபபன கூவிளி கொள்வ. உசு

புறவு பூவைபைங் கிளனைகள் பூததலைச சேவல
பிறவும் வாருவ வுறங்கிய பிளனையைக் கொடுபோய
நறவு நாரிய சூழ்தவாய நகையெழ நசகி
உறவுபோல விளை யாடுவ ஆறுசெய யாவால். உள

பறிபப வேரொடு முனறிலவாய்ப் படாபசுங் கொடியைக்
கறிபப நாகிளங் காயெலாங் கருமபுதேன கவிழ
முறிபப வாயிடடுக் குதட்டுவ வணடுவாய மொய்ப்பத்
தெறிபப ஆனையிட டாடுவ திரிவன பலவே உயு

ஆயி ரம்பொரி திரிமருப் படலகெழு மேடம்
ஆயி ரங்கருந் தாதுநே ராககைய வேனம்
ஆயி ரங்கவி ரனையசூட டவிரதலைக் கோழி
ஆயி ரங்குறம் பாரப்பொடு மாருயிர் செகுப்ப உசு

பின்னொ டாநதுநாய குரைப்பொடு துரந்திப பெயர்ந்து
முன்னொ டாநதுயிர் செகுப்பன வெஞ்சின மூட்டி
வன்ற டம்புய மள்ளர்போய் வலிசெயப் பொருது
கன்றி வநதுசெய புனலுக்க கடிப்பன வனந்தம். உயி

பன்றி வாயவிடு மிரக்கமும் பலபொறி முளவாய
வென்றி வாரணச சுமமையு மேழகத தொலியும்
அன்றி நாயகுரைப போசையு மாவ வாரப்பும்
ஒன்றி யூனைவாய நரிக்குற கொப்பதுண டொருசார, நக

கங்கு லெலலைகா ணியநகா கணவிழித தாங்கு
மங்கு ரோயபெரு வாயிலக டிறத்தலு மாரு
தெங்கு மீண்டிய நரியெலா மிமமென வோடிப
பொங்கு காரிருட டெனியெனப போயின கானம். நக

ராறி லாசசிவ பாஞ்சுட ரிரவிவந தெறிப்பத
தேறு வாரிடைத தோன்றிய சிறுதெய்வம் போல
மாறி லாதபன செங்கதிர மலாநதுவா ளெறிப்ப
வீறு போயொளி மழுங்கின மீனகண மெல்லாம் நக

அண்ட ருக்கரி தாகிய மறைப்பொரு ளழகைத
தொண்ட ருக்கெளி தாகிமண சுமநருள வருத்தந
கண்ட ருடகழல வருவொன கைகளா யிரமுங்
கொண்ட ருக்கவெங் கடவுளுங் குணகட ஓதித்தான். நக

கவன வெம்பரி செலுத்திமேற் கவலைதீர துள்ளே
சிவமு ணாரநதவா சிநதைபோன மலாநதசெங் கமலம்
உவமை யிலபரம் பொருளுணர் துரையிற திருந்தோ
மவுன வாயென வடங்கின மலாநதைங் குமுதம். நக

பந்தி யாளாகள் யாதெனப பகாதுமென றசசஞ்
சிரதி யாவெழுந் தொலைபோயத திரணமதங் கவிழ்க்குந்
தந்தி யானர சிறைகொஞ் மிருக்கையைச் சார்ந்து
வந்தி யாவுடல் பனிப்புற வந்தது மொழிவார. நக

காற்றி னுங்கடுங் கதியவாய்க் கண்களுக் கினிதாய*
நேற்று வந்தவரம் பரியெலா றினறவரம் பரிகஞ்
கூற்றெ னுமபடி நரிகளாய நகரெலாங் குழமி
ஊற்றஞ் செயதுபோய்க் காட்டகத் தோடிய வென்றா. நக

கருத்து றுதவிச சொல்லெனுங் கடியகால செவியாந்
துருத்தி யூடுபோய்க் கோபமாஞ் சுடுதழன மூட்டி
ளரித்த தீப்பொறி சிதறிடக் கணசிவந திறைவன
உருத்த வாறுகண டமைச்சரும் வெருவின ரொதுங்கி. நக

அமுத முண்டவ னஞ்சமுண் டாலென முதனாட்
சமர வெம்பரி மகிழ்ச்சியுட் டாழ்ந்தவ னவையே
திமிர வெங்குறு நரிகளாய்ச சென்றவே பென்னா
அமர ரஞ்சிய வாணையா னாரஞ ராழ்ந்தான்

ந.க

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

அருகிருகருந தொல்லமைச்சா தமைநோக்கி
வாதவூ ராளி யென்னுங்
கருகிருட்டு மனக்களவ னமமுடைய
பொருண்முழுதுங் கவாந்து காட்டிற்
குருதிநிணக் குடாபிடுங்கித் தின்றுதிரி
நரிகளெல்லாங் குதிரை யாக்கி
வரவிடுததா னிவனசெய்த மாயமிது
கண்டரோ மதிநூல வல்லீர

சஉ

இமமாயஞ் செயதானை யெனசெயவ
தெனவுலகி லெமருக கெல்லாம
வெம்மாசு : டுபாவம் பழியிரண்டும்
படவிழுக்கு விளை ததுத் தீய
கைமமாழ் கொன்றானை பொருட்டினியா
மேதுரைச்சக கடவே மென்று
சுமமாது சிரந்தூக்கி யெதிராடா
திருந்தாரைச் சூழ்வல் லோராகள்.

சக

அவ்வேலை மனக்கினிய பரிசெலுத்தி
யரசகா ரியநன ருக்கி
வெவவேலை மனக்கவலை விடுததனமென
றகமகிழ்ச்சி விளைவு கூர
மைவவேலை விடமுண்ட வானவனை
நினைந்தறிவு மயமா மின்ப
மெய்வேலை யிடைவீழ்ந்தார விளைந்தறி
யாவந்தார வேந்தன மாடே

சஉ

வந்தவரைச் சிவந்தவிழிப் பொறிசித்தறக்
கடுகடுத்த மறவோ னோக்கி
அந்தமிலாப் பொருள்கொடுபோய் நல்லவயப்
பர்கொடுவந் தழகி தாகத்
தந்தனையன றோவரச கருமமுடித்
திசைநிறுத்தத் தக்கோர நின்போல
ளந்தவுல குளரேயோ வெனவெகுண்டா
னதுகேட்ட வீசன் றெண்டர்.

சக

குற்றமே தபபுரவிக் கெனககேட்டா
கோமகனுங் குற்ற மேதம
அற்றதா லரைபிரவி னரியாகி
யயனிநற புரவி யெல்லாஞ்
செற்றுவார் குருதியுக் கிணஞ்சிதறக்
குட்பிடுங்கித் தின்று நோவந்
துற்றபோக கூற்றமிழைத் தூரகலங்கக்
காட்டகத்தி லோடிற் றன்றே.

சச

கண்ணுமிடு கவசமுமபோற் காரியஞ்செய்
தொழுகியதுங் காலம் பாரததெம்
எண்ணரிய நிதியீட்டங் கவாவதற்கோ
நினனமைச்சி னியற்கை நன்றற்
புண்ணியவே தியாமரபிற பிறநதனமென்
றொருபெருமை பூண்டா யேநீ
பண்ணியகா ரியமபழுது பிறராகிற்
றண்டிககப் படுவ ரென்றான

சடு

தண்டலா ளாகளிவனைக் கொடுபோயநம்
பொருண்முழுதந் தடுத்த மீததும்
மிண்டினுல வலிசெய்தும் வான்குமென
வெகுண்டரசன விளம்பக் கூற்று
மண்டுமேன மறஞ்செய்யும் வலியுடையா
கதிரையிரு ளுடுத்துப் பற்றிக்
கொண்டுபோ னுலெனனக் கொடுபுறம்போ
பறவோரைக் கொடுமை செய்வார.

சச

கதிரோக்கிக் கனன்முட்டுங் கடுமபகலுச்
சியிலிரவிக் கடவு ணோநின
றெதிரோக்கக் கிலைநிறுத்திக் கரங்களினு
துதலினுங்கல லேற்றிச் செந்திப்
பிதிரோக்கத் தவரொறுபப் வாற்றாராய்
விழநதிருளைப் பிாப்போன செந்தீ
மதிநோக்கத் தனிச்சுடரை யழைத்தழுது
துதிசெய்வார வாத வூரா.

சன

[கொச்சகக்கவிப்பா.]

நாதவோ நாத முடிவிறந்த நாடகஞ்செய்
பாதவோ பாதகன மென்னைப் பணிகொண்ட
வேதவோ வேத முடிவின் வினைந்ததனிப்
போதவோ போத நெறிகடந்த பூணவோ

சஅ

ஐயவோ வென்னுடைய வன்பவோ வன்பர்க்கு
மெய்யவோ மெய்யில வினையேன் றலைவைத்த
கையவோ செய்யகழற காலவோ காலனைக்காய
செய்யவோ வேதப பரியேறுஞ் சேவகவோ.

சன

அததவோ கல்லாக கடையேனை யாட்கொண்ட
பித்தவோ பொய்யுலகை மெய்யாகப் பேதிககுளு
சித்தவோ சித்தந தெளிவித் தெனை ததநத்
முத்தவோ மோன மயமான மூர்த்தியவோ.

நு

[ஒருபோகு கொச்சக கவிப்பா]

என்றேறிய புகழ்வேதிய ரிரங்குநதுதி செவியிற்
சென்றேறலும் விடையேறுசந தரனமற்றிவா செயலை
மன்றேறவு முடிமேனதி மண்ணேறவு முதியாள
அன்றேறிய தேரோடுமணை ணடைந்தேறவு நினைந்தான்.

நு

கனகைப்புனல் வடிவாகிய கவவைத்திறை வையைச்
சங்கச்சரி யறலாமலாத தாரோதியை நோக்கா
வங்கககடல் பேருழியில வருமாறென வெவரும்
இங்கறபுத மடையப்பெரு கென்றுனருள குன்றான.

நு

துமபைச்சடை முடியானொரு சொல்லாடவு முன்னா
வமபைப்பொரு முலையாலவரி வளையாலவடு வழததுங்
கொம்பைத்தவங் குலைப்பானகடுங் கோபங்கொடு நடக்குங்
கம்பைப்பெரு நதியிறகடுங் கதியாலவரும் வையை

நு

பத்திககுளிர கழுகின்சூலை பரியககரை முரியக
குத்திப்பழகு சிதறச்செறி கோட்டங்களை வீட்டி
முத்திககொடு கதலிப்புதன முதுசாலிக ளரி ததுத்
தத்திப்பல தருவேரொடுந தளளிக்கடு கியதே

நு

பல்லாயிரஞ் செந்தாமரை பரப்பிககொடு வரலால
நல்லாயிரங் கண்ணுனெழி னயக்குங்குளிர நளினங்
கல்லாரமுங் கடிமுலையுங் கருமபுகொடு வரலால
வில்லாயிரங் கொடுபோரசெயும வேளவீரனு மானும

நு

மணிமாலையு மலர்மாலையுஞ் சிதராவிற் மருங்கே
அணிகாஞ்சியு மொளிர்சங்கமு மலறப்புடை யெறியாக
கணியாவெழின் முகதாமரை கண்ணீரொடுங் கவிழாத
தணியாமுனி வுடனுடிய தடங்கண்ணியா போலும்.

நு

வரையுந்திய மதுமுல்லையி னென்பாறயிர மருதத்
தரையுந்திய கருமபின்குறை சரேருடுவ ராரேரு
டிரையுந்தெழு தூரீரவைபை யிரநன்னகா வைகுந்
திரையுந்தெழு கடமமிடஞ் சென்றலவை போலும். ௫௭

கல்லெனறதிர சுமமைப்புனல கடிமாமதிற் புறமபோய்
இல்லங்களுஞ் சிறுதுசசிலு மறித்திடடிருங் கடலவாய்ச்
செலலுங்கல நாவாயபல திமிலபோறசுமந் தேகிப
புலலுமபுரி சையுந்தள்ளியுள புகுகின்றதை யனறே. ௫௮

மறுகுமபல பொருளாவண மணிவீதியு மன்றுஞ்
சிறுகுங்கண் மதமாரிரை சேருந்தெரு வுமபோய்
முறுகுஞ்சின மொடுதெண்டிரை மூரிப்புன ருவிசு
குறுகுமபடி கண்டஞ்சினா கொடிமாநக ருள்ளார. ௫௯

சிலாமைநதரை யெடுப்பார்களுஞ் சிலாமைநதரைக காணு
தலமாநதழு வாருஞ்சில ரங்கைத்தளிர பறறிக்
குலமங்கையா தமைக்கொண்டியப் போவார்களுந் குறுகுந்
தலமெங்கெனத் திகைப்பார்களுந் தடுமாறுகின் ருரும கூடு

பொன்னுள்ளன பணியுள்ளன பொருளபேணலசெய வாரும
மன்னுஞ்சில பொருள்கைக்கொள மறப்பார்களு மாடம
மின்னுங்கொடி நெடுமாளிகை மேலேறுகின் ருரும
இந்நன்னகா துயாமுழுகுதற் கேதேதுவென பாரும. கூக

நேறறுமபரி நரியாயின நெடுமாநக ரெங்கும
ஊறறுஞ்செயத் வெண்பார்களு மொருகாலமு மிந்த
ஆறறினபெருக கிலையென்றயா வாருங்கட லரசன்
சேறறங்கொடு முன்போலவருஞ் செயலேகொலென பாரும. கூஉ

சங்கோமகன் செங்கோலபிழைத் தனனோவென நவில்வார்
ஆங்கோலவளை பங்கனவிளை யாட்டோவென வறைவார்
இங்காரிது தணிப்பாரென விசைப்பாரிது தணிப்பான்
பொங்காலமுண் டருளசுந்தர னலதியாரெனப் புகல்வார். கூங்

அடுததாயிரங் குண்டோதர ரெதிரேற்றிருந் தகல்வாய்
மடுததாலுமி தடங்காதென மதிப்பாரிது தீனயும்
எடுததாயிர முககங்கையி னிறைவன்சடை யேறக்
கொடுததாலல தடங்காதிதன கொடுங்கோபம் தென்பார். கூசு

காண்டம்] பரி நரியாக்கி வையை யழைத்த படலம் சௌ

வானுழி நதியாய் ர முகத்தாலவரு வதுபோல்
ஆனாதெழு நீதநதணி யாவாறுகண டன்பு
தானாகிய சிவனனபரை யொறுகருநதறு கண்ணா
போனாதம தகததேயுள பொருளபேணுதல கருதா கூடு

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

வழுதிதன றமாவிட டேக மதுரைநா யகனபாலேகி
அழுதிசை பாடுந தொண்டி லகப்படும பாதம போற்றித
தொழுதுகொண டறிவா யூறுஞ் சுகப்பெருங் கடலின மூழ்கி
எழுதுசித் திரம்போன் மனனி யிருநதனா வாதவூரா கூசு

ஆகச் செய்யுள் - ௨,௬௬௬

அறுபத்தொன்றாவது மண் சுமந்த படலம்

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

பண்சு மந்தமறை நாட ரும்பொருள்
பதஞ்சு மந்தமுடி யாராமனம்
புண்சு மந்ததுயா தீர வந்தபரி
நரிக ளாயடவி போனபின்
விண்சு மந்தசுர நதியெ னப்பெருகு
வித்த வைபையிது விடையவன்
மண்சு மந்துதிரு மேனி மேலடி
வடுசுசு மந்தகதை யோ துவாம.

க

கருங்க டற்றிரை யிடைக்கி டந்துசுழல்
கலமெ னக்கன முகடளாய்
வருமபு னற்பரவை யுக்கி டந்துநகா
மறுகி யுட்கமற வேலினுன
ஒருங்க மைச்சரை விளித்து நீர்கரை
சுமந்தொ துக்கிவரு மோதநீர்ப
பொருங்க தத்தினை யடக்கு வீரென
வமைச்சருந தொழுது போயினா.

உ

வெறித்த டக்கைமத யானை மந்திரிகள்
வேறு வேறுபல குடிகளுங்
குறித்தெடுத்தெழுதி யெலலை யிட்டளவு
கோல்கி டத்திவரை கீறியே
அறுத்து விட்டுநக ரெனக ணுமபறை
யறைநத னைத்துவிடு மாளொலாளு
செறித்து விட்டவ ரவாக்க ளந்தபடி
செய்மி னென்றுவரு வித்தனா.

ந

மண்டொ டுங்கருவி கூடை யாளரு
மரஞ்சு மந்துவரு வராகளும்
விண்டொ டும்படி நிமிர்ந்து வண்டுபடு
விசிபசந் தழைப லாடும்

மகாண்ட தாததவரு வரும் வேறுபல
கோடி கூடிய குழாமுநீர்
மொண்ட ருந்தவரு மேக சாலமென
வருபு னைகரையின் மொய்ததனர்

ச

கிட்டு வார்பரி நிறுதரது வாரரவு
ருட்டு வாரடி கிடத்துவார
இட்டு வாரதழை நிரபபு வாரவிளி
யெழுப்பு வாரபறையிரட்டுவார
வெட்டு வார்மண லெடுத்தது வாரசெல
வெருட்டு வாரகடிது துடுமெனக
கொட்டு வார்கரை பரபபு வாருவகை
கூரு வார்துரவை குழறுவார

ரு

கட்டு வாரகரை யுடைப்ப* நீர்கடுகல
கண்டு நெஞ்சது கலங்குவார
மட்டி லாதமுனி வெணனை யன்னையினி
யாறு கென்றெதிர வணங்குவார்
கொட்டு வார்மண லுடைப்ப டங்கமகிழ்
கொள்ளு வாரகுரவை துள்ளுவார
எட்டு மாதிரமு மெட்ட வாயொலி
யெழுப்பு வாரபறையிரட்டுவார.

சு

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

நநிலை யூரி லுள்ளார் யாவாக்குங் கூலி யாளா
ன்னிமுன் னனநத வெல்லைத தொழின்முறை மூண்டு செய்வார
யுநிலை நகரின் நெனகீழ்த திசையுளா ளளவி லாண்டு
ன்னிய நரைமூ தாட்டி யொருத்திபோ வநதி யென்பாள்.

சு

சுவியுண வான வேத சிரப்பொரு ளுணர்நது செநதி
யுவியுண லூட்டு மீச னன்பரி னூற்ற நோற்ற
வரிறை பேறு துயப்பா டாயிலாக கணனை யொப்பாள்
வையுறு பிட்டு விற்புண டொழிவினா டமிய ளாவாள்.

அ

வகலு மவித்த செவ்விப் பிட்டினை மருங்கு நான்கு
நககளாய் முனைத்த முக்கட் கருமபினை யருமபு மூரற்
சய்கதிர் முகத்தா னந்தத் தேறலை யாலவாயெம
யுனை யகத்தா னோக்கி யன்பினு லருத்தி விற்பாள்.

க

வளைநதமெய் யுடைய வந்த மாதவ நரைமூதாட்டிக்*
களந்தபங் கடைப்பான் கூலி யாள்கிடை யாம லாற்றத்
தளர்ந்தினி யென்னே மன்னன் றண்டிகி னென்செய கேனென்
துளநதடு மாறிக் கூட லுடையநா யகனை யுன்னு. ௩

பிட்டுவிற றுண்டு வாழும் பேதையே னிடுமபை பெனப
தெட்டுணை யேனு மினறி யிரவியெங் கெழுகென் றிநநான்
மட்டுநின் னருளா லிங்கு வைகினைற கின்று வந்து
விட்டதோ ரிடையு றைய மீனவ னுணை யாலே ௧௧

துணையின் றி மகக ளினறி த தமரினறிச சுற்ற மாசும்
பணையின் றி யேன்று கொளவாா பிறரினறிப பற்றுக் கோடாம்
புணையின் றித் துன்பத் தாழ்நது புலம்புறு பாவி யேறகின்
றிணையின் றி யிந்தத் துன்ப மெய்துவ தற்றோ வெந்தாய் ௧௨

தேவாககு மரிய னாகுந கேவனே யனப ராவா
யாவாககு மெளிய னாகு மீசனே வேந்த னுணை
காவற்செங் கோலாா சீற்றங் கடுகுமுன கூலி யாளாய
ஏவற்செய வாரைக காணே னேழையே னினியென செய்கேன். ௧௩

கூலியாள வருவ துண்டோ வென்றுதன் கொங்கை முற்றத்
தாவிபோற் கண்ணீர் சேராவாள் குறித்தமுன பருத்தும் பிட்டை
வேலைநீர் ஞாலங் காண மிசைந்தவ னிடுமபை தீர்ப்பான
பாவினோ மொழியாள பாக மறைத்தருட் படிவங் கொளவார். (.)

குறட்குரீ ரருத்தி வையைக் குடிஞையா யொழுதுங் கங்கை
அறற்குழல் பிரிவி னுறறு தன்பினு லவனைக் காண்பான்
மறக்கய னெடுங்க னுளை வஞ்சித்து வடிவ மாறிப
புறப்படு வாரைப் போலப் போதுவாா போத மூர்த்தி ௧௪

[கொச்சகக் கலிப்பா]

அழுக்கடைந்த பழநதுணியொன றரைக்கசைத்து விழுத்தொண்டர்
குழுககடந்த விண்டைநிகா சமையடைமேற் கூடைகவிழ்த்
தெழுக்கடந்து திசைகடந்தித் திணைகடந்த திருத்தோண்மேன்
மழுககடைந்து விளங்கியவாய் மண்டொடுதிண் படையேந்தி. ௧௫

திடங்காதல் கொண்டறவோர் திருவேள்வி தருமமுதும்
இடங்காவல் கொண்டிறைவா ளருத்தமுது மினிதுண்டும்
அடங்காத பசியினாபோ லண்ணுழைப் பாலருந்த
மடங்காத பெருவேட்கை மகவுபோற் புறப்பட்டார். ௧௬

ஆலுமறைச் சிரமுடியா ரடிக்கமல நிலஞ்சூடக்
கூலிகொடுத்த தென்வேலை* கொளவாருண டோவென்றென்
றோலமறைத திருமொழிபோ லுரைபரப்பிக கலுழகண்ணீர்
வேலையிடைப் படிநதயாவாள் வீதியிடத தணிகின்றா. ௧௮

தந்தையப் பிறரின்றி வருகின்ற தனிககூலி
மைந்தனா வாய்மலருங் குரல்கேட்டு வந்தியுந்தன
சிறந்தயா குலமிழந்து நலகூரதார் செல்வமகத்
தந்தபோ தெழுமகிழ்ச்சி தலைகொள்ளப் புறம்போந்தாள். ௧௯

அன்னையெனத் தனபரவின னருள்சுரந்து வருகாளை
தன்னையழைத் தெனக்களந்த கரையடைத்துத் தருவாயோ
என்னவிசைத் தனளாக வடைக்கின்றே நெனக்கனளை
பின்னையதற கிடுங்கூலி யாதென்றா பெருமுதியாள் ௨௦

பிட்டிடுவே னுனக்கெனறு எதற்கிசைந்த பெருமபசியாற
சட்டிடநான மிகமெலிந்தேன் சுவைப்பிட்டி லுதிநதவெலாற
இட்டிடுவா யதுமுந்தத் தின்றுநா னிளைப்பாறிக
கட்டிடுவே னினனுடைய கரையென்றா கரையிலலா. ௨௧

தெள்ளியடு சிற்றுண்டி சிக்கடைந்த பொதிகீக்கி
அள்ளியெடுத்த தருந்தப்பா வென்றிடா ளரைக்கசைத்த
புள்ளியுடைத் துகினீத்தாரா புறத்தாளை விரித்தேந்தி
ஓள்ளியெகன றவளன்பு முடனகூட்டி யமுதுசெய்வாரா. ௨௨

அன்னையுடைத் தீம்பாவி னரியசுவைத் திஃதந்தத்
தென்னவனு யுலகாண்ட திருவால வாயுடையத்
மன்னாபிரான றனக்கேயா மென்றென்று வாயப்பெயது
சென்னியசைத் தமுதுசெய்தாரா தீவாயநஞ் சமுதுசெய்தார். ௨௩

தந்தையொடு தாயினறித் தனிககூலி யாளாக
வந்தவெனக் கொருதாயா யருள்சுரந்து மாறாத
இந்தவிளைப் பொழித்தனையே யினிவேலைத் தலைசென்றுன்
சிறந்தகளிப் பெழுவேலை செயவேனென் றிசைத்தெழுந்தார். ௨௪

தந்தியாய் மருப்பிடறி வருங்குடிஞைத் தடங்கரையில்
வந்தியான் வந்தியா ளென்றேட்டில வரைவித்துப்
புந்தியா லுரையானுற பொருளினு ளப்பரிய
அந்திவான மதிச்சடையா கரையடைப்பா ராயினார். ௨௫

(பா - ம்.) * என்ன வேலை. † செல்வமிக. செல்வமகம். ‡ வாய்மலந்த

வெட்டுவார மண்ணைமுடி மேல்வைப்பார் பாசமெனக்
கொடுவார குறைததெடுத்துக் கொடுபோவார சுமடுவிழ்த
தட்டுவார் சுமையிறக்கி யெடுத்ததனைத் தலைபடியக
கட்டுவா ருடனசுமநது கொடுபோவார கரைசொரிவார. ௨௯

இவ்வண்ண மிவரொருகா லிருகாணமண சுமந்தினைத்துக்
கைவண்ண மலாகனறக கதிராமுடிமேல வடுவமுநத
மைவண்ண னறியாத மலரடிசெம புனலசுரநது
செவ்வண்ணம் படைப்பவொரு செழுந்தருவின மருங்கணைநதா ௨௯

தருமேவு மலைமகளுஞ் சலமகளு மறியாமற
றிருமேனி முழுதுநில மகடண்டித் தினைப்பெய்தக
குருமேவு மதிமுடியைக் கூடையணை மேற்கிடத்தி
வருமேரு வனையார்தம் வடிவுணர்நது துயில்கின்றா. ௨௮

அத்தருவே யாலநெடுந தருவாக வலைபுரட்டித்
தத்திவரும புனலடைப்பார சனகாதி முழுதுணர்நத
மெய்தவராய்க் கண்களிப்ப மெய்யுணர்ச்சி மோனமயச
சுததவருந தெளிவிப்பா ரென ததுயிலுந துயிலுணர்நதா. ௨௯

ஆடுவார சாமமெனத் தித்திககு மழுதவிசை
பாடுவார நகைசெய்வார தொழிலசெய்வார பராககடையக
கோடுவார மணலகுவிப்பார குதிப்பாரதூ ளெழவடிபாய்ந
தோடுவா ருடனமீளவா ருனமத்த ரெனவிருப்பா. ௩௦

வேலையிடு லைவருநதி யினைத் தார்போன மெயவேர்வை
காலமிசை மூசசெறிநது வாயொலியாற காற்றகைத்துச
சாலநெடும் பசியினார்போற றளநதடியா ளிடுமபிடின்
மேலடைநத விருப்பினராய மீண்டுமவள பாலணைவார. ௩௧

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

இடும்பைநோய் வெள்ள நீர்தி யினபநீர் வெள்ளத் தாழ்ந்த
கொடும்புற முதியாண முனபோயக் கூறுவார கோலுக் கேற
இடம்படு கரைக் கெல்லா மடைபடு கின்ற வினென
கடுமபசி யுடையே னனனை பிட்டிடு கடிதி னென்றா. ௩௨

ஆங்கவ ளப்போ தட்ட சிற்றுண வளித்தா னையர்
வாங்கியக கையு நாவுங் கனலெழ வாயிற பெய்து
பாங்கிரு கொடிது மொற்றிப் பதமுறப் பருகிக் கொண்டு
கீழ்க்குண போலப் போந்து கெடுங்கரை யடைச்ச துற்றார். ௩௩

பிட்டுவாய் மிதப்ப வுண்பா பெருவலி யுடையார் போல
வெட்டுவா ரெடுத்த மண்ணைக் கொண்டுபோய் வேற்றுப் பங்கிற்
கொட்டுவா ருடைப்பு மாறுக கொள்கைகண் டாத்துத் திண்டோன்
தட்டுவா ரயனின் ருரைத் தழுவுவா களிப்புத் தாங்கி. கூச

எடுத்தமண் கூடை யோடு மிடறிவீழ வார்போ லாற்றின்
மடுத்திட வீழ்வா நீநதி வலலைபோயக கூடை தளளி
எடுத்தகண் கரைமே லேறி யடித்தடித் தீரம போககித்
தொடுத்தகட்டவிழப்பா மீளத் துன்னுவா தொடுவா மண்ணை கடு

கொட்டுமண சுமந்து செல்வா கூடையை யுடைப்பில வீழத்
தட்டுவ ரெடுப்பா போலத் தாவிவீழ்ந தலையி லோட
விட்டொரு மரத்தைப் பற்றி மிதப்பா திண் கரையி லேற
முட்டுவா சுழியி லாழ்வர் சேட்சென்று முளைப்பா மீள்வர். கூச

கொட்டினைக் கழலப் பாரப்பா கோப்பாகோ லிடையாப் பிட்டுத்
தட்டுவ ருயிர்ப்பு வீங்கித் தள்ளினி றிளைப்பா கச்சிற
பிட்டினை துகாவா வேலை வினைகெடப் பிறாககு மள்ளி
இட்டுமா ரோசச நோக்கி கைகப்பாகை யிரண்டுந் தாக்கி.* கூச

வானத்தின் மண்ணிற் பெண்ணின் மைந்தரிற் பொருளி லரசை
தான்றறுத் தமையு நீத்துத் தத்துவ முணர்நத் யோகா
ஞானகைகண் கொண்டே யன்றி நாடருளு சோதி மண்ணோ
ஊனககண் கொண்டுந் காண் வுடனவினை யாடல செய்வா. கூச

அருளினை, லுலக மெல்லா மாக்கியு மளித்து நீத்தும
பெருவினை யாடல செய்யும பிறைமுடிப் பெருமா னிவனன்
ஒருவினை யாடல செய்ய வேசசுகோற் கைய ராகி
அருகுநின் தேவல கொளவா ரடைகரை நோக்கப் புக்கா. கூச

செட்டலை யொதுங்கி யோட நிவப்புற வரைபோ லிட்டுக்
கட்டிய கரைக் கொல்லாந் கண்டுகண் டொப்பு நோக்கி
அட்டமே செல்வா திங்க ளாயிரந் தொழுதாள் பேரால
விட்டபங் கடைப் டாமை கண்டனா வெகுள் மூண்டா. கூச

வந்திக்குக் கூலி யாளாய் வந்தவன் யாரென் றோடிக்
கந்தர்ப்ப னென்னோ நின்ற காளைபை நோக்கி யோட
அந்தப்பங் குள வல்லா மடைபட்ட தெவனீ யினனம்
இந்தப்பங் கடையாய் வாளா திருத்தியா நம்பி யென்றார். கூச

வேறுரை யாது தம்மை யுணர்ந்தவர் வீறு தோன்ற
நறிலா னிறுமாப் பெய்தி யிருந்தன னாக மேலிட்
டாறுவந் தடுத்த பங்கி லடைகரை கல்லிச் செலவ
மரறுகொண் டோசச வஞ்சி மயங்கினா வலிய கோலார். சஉ

பித்தனோ விவன்ற நென்பா ரல்லது பேய்கோட் பட்ட
மத்தனோ விவன்ற நென்பா வந்தியை யலைப்பான் வந்த
எத்தனோ விவன்ற நென்பா ரிந்திர சாலங் காட்டுரு
சித்தனோ விவன்ற நென்பா ராரென்று நெளியோ மென்பா. சந

பாடல்விஞ் சையனோ வென்பா பண்ணினா பாணிக் கேற
ஆடல்விஞ் சையனோ வென்பா ரருமபெற்ற செலவத் தாழ்நது
வாடிய மகனோ வென்பா ரிசைபட வாழ்நது கெட்ட
ஏடவிழ் தாரி னாருள் யாமக னிவனகொ லென்பா. சச

கரும்பனும் விருமப நின்ற கட்டழ் குடைய நென்பா
அரும்பெற லிவனான கூலிக் காட்செய்த தெவனோ வென்பா
இரும்பெரும் குரவ ரற்ற தமியனோ வென்பா வேலை
புரிந்தவ னல்ல நென்பா ரதுமேனி புகலு மென்பா. சரு

கூலியுந் கொண்டான் றானே கணக்கிலுந் குறிக்கச சொன்னான
வேலையுஞ் செய்பா னின்சொல விளம்பினுந் கேளான கலலின்
பாலறை முனையே யாகிப் பராமுகம் பண்ணி நினருன
ஏலநா மிதனை வேந்தற குணாததுது மென்று போனா. சக

தலைமகன் றிருமுன் ருழ்நது சாற்றுவா ரடிகே ளிந்த
ஆலைபுன னகரார் தத்தம் பங்கெலா மளந்த வாற்றான
மலையினும் வலிய வாகச சுமந்தனா வளைந்த சிறுநாண
விலைநரை யாட்டி தன்பங் கடைத்திலை வென்றி வேலோய். சஎ

வேளையும் வனப்பி னாலே வென்றவ நெருவன் வந்தி
ஆளென வங்கே வந்து பதிந்தன னரசா செலவக
காளோபோற் களிப்பன பாடு மாடுவன் காலம் போக்கி
நீளுவன் வேலை யொன்று நெஞ்சினு நினைதல் செய்பான். சஅ

ஆண்டகை வண்ப்பை நோக்கி யடிக்கவுந் கில்லே மஞ்சி
நண்டினே மென்று கூற விம்மென வமைச்ச ரோடும்
பாண்டிய நெழுந்து நாமபோய்ப் பங்கடை பட்ட வெல்லாந்
காண்டமென்றெறிநீர் வையைக் குடிஞாயக கரையைச் சார்ந்தான். சக

எடுத்ததின் கரைக ளெல்லா மிறைமக னுள்ளத் தேர்கை
மடுத்தன னோக்கிச் செலவான் வந்திபங கடைப்பா ரின்றி
அடுத்தநோன கரையுங கலவி யழித்தெழு வெள்ள நோக்கிக்
கடுத்தின் றெங்ஞற் றுனிக கரைசுமந தடைப்பா னென்றான். ௫1

வள்ளன் கோபங்கண்ட ழாறுகோற் கைய ரஞ்சித
தள்ளருளு சினத்த ராகித தடககைதொட் டாததுப பற்றி
உளொளாடு புறங்கீழ் மேலா யுயிர்தொறு மொளித்து ரின்ற
களவனை யிவனருன வந்தி யாளெக காட்டி ரின்றா. ௫௧

கண்டனன கனன்று வேந்தன கையிற்பொற் பிசம்பு வாங்கி
அண்டமு மளவி லாத வுயிரகளு மாக மாகக
கொண்டவன முதுகில வீசிப புடைத்தனன கூடை யோடு
மண்டனையுடைப்பிற கொட்டி மறைந்தன னிறைந்த சோதி. ௫௨

[எழுசீரடியாசிரியவீருத்தம்]

பாண்டியன முதுகிற பட்டது செழியன
பன்னிய ருடம்பினிற பட்ட
தாண்டகை யமைச்சா மேனிமேற பட்ட
தரசிளங் குமராமேற் பட்ட
தினடிய கழற்கால வீராமேற் பட்ட
திவுளிமேற பட்டது பருமம்
பூண்டவெங் கரிமேற பட்டதெவ வுயிராக்கும்
போதனமேற பட்டவத தழுமபு. ௫௩

பரிதியு மதியும் பாம்புமைங் கோளும்
பன்னிறம் படைத்தநாண் மீனும்
இருநிலம் புனலகா லெரிகடுங் கனல்வா
னென்னுமைம பூதமுங் காருளு
சுருதியு மாறு சமயவா னவருளு
சுரர்களு முனிவருந் தொண்டின்
மருவிய முனிவா கணங்களும பட்ட
மதுரைநா யகனடித் தழுமபு. ௫௪

வானவர் மனிதா நரகாபுள் விலங்கு
மாசுணகு சிதலெறும பாதி
ஆனபல சரமு மலைமரங் கொடிபுல்
லாதியா மசரமும் பட்ட
ஊனடை கருவும பட்டன தழுமபோ
டுதித்தன வுயிரிலோ வியமுந்
தானடி பட்ட சராசர சடங்க
டமக்குயி ராயினோன் தழுமபு. ௫௫

துண்ணென மாயோன் விழித்தனன் கமலச்
 சோதியும் யாதென வியந்தான்
 விண்ணவர் பெருமான் வெருவினாள் வாழோர்
 வேறுளா மெய்ப்பணிப் படைந்தார்
 வண்ணயாழியக்கர் சித்தாசா ரணாதம
 வடுப்படா வுடம்பினிற் பட்ட
 புண்ணையா தென்று தத்தமிற் காட்டி
 மயங்கினார் புகுந்தவாற்றியார்.

ருள

ஏகநா யகனெவ் ஷயிர்களுந் தானே
 பெனபது மன்பினுக கெளியன்
 ஆகிய திறனுந் காட்டுவா னடிபட
 டங்கொரு கூடைமண் கொட்டி
 வேகநீர் சுருங்கக் கரையினை யுயரத்தி
 மிகுத்துடன் வேலைநீத் தொளித்தது
 போகிய வாறு கண்டுகோற கையா
 போய்நரையாட்டியைத் தொடர்ந்தார்.

ருள

வன்புதாழ் மனத்தோர் வலிசெய வின்ன
 மன்னனான் மறுக்கமுண்டேயோ
 முன்புபோகியவா ளெனசெய்தா னென்னாய்
 முடியுமோ வினியெனத்திரங்கி
 என்புபோல் வெருந்தத குழலினாள் கூட
 லிறைவனை நோக்கினின் றிரங்க
 அன்புதேனாக வருத்திய சிற்றா
 னமுதுசெய் தருளினா ரருளால்.

ருள

கண்ணுத னந்தி கணத்தவர் விசுமபிற
 கதிர்விடு திப்பிய விமானம்
 மண்ணிடை யிழிச்சி யன்னைவா வெனறு
 வல்லவைத தமரர் பூ மழையும்
 பண்ணிறை கீத வோதையும் வேதப
 பனுவலும் துந்துபி னையநதம்
 விண்ணிடை நியிரச் சிவனரு ளடைந்தோர்
 மேலிய சிவபுரத் துய்ததார.

ருள

மன்றுடை யானோர் கூடைமண் கொட்டி
 மறைந்தது மடைகரை நீண்ட
 குன்றென வுயர்ந்த தன்மைபுந் தம்மேற்
 கோலடி பட்டது நோக்கி

என்றன்மேற் பட்ட தென்றன்மேற் பட்ட
திதுவென வதுவென வமைச்சா
நின்றவ ருணர்த்து நிகழ்ச்சியும் பிறாபா
னிகழ்ச்சியு நோக்கியந் நிருபன

சுய

[அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்.]

உள்ளததா சங்கை பூண்டா னுகமண் ணுடைப்பிற கொட்டிக்
சுள்ளததா ராகிப போனா ககனத்தா ராகிச சேனை
வெள்ளத்தா பிறருங் கேட்ப மீனவற குவகை வெள்ளங்
கொள்ளததா மழைத்தா காய வாணியாற கூற லுற்றா. சுத

மறத்தாறு கடந்த செங்கோல வழிநின் பொருளக ளெல்லாம்
அறத்தாற்றி நீட்டப் பட்ட வணியவை புனித மான
திறத்தாலே நமக்கு நமமைச சோந்தவா தமக்கு மாரவம்
உறத்தாவில வாத லூர னுதவினா னாத லாலே. சுஉ

அணையனை மறுககரு செய்தா யருமபிண்ப புலவத் தீவாய்
வனநரித திரளை யீட்டி வாம்பரி யாககித தநதேன
கணையிருட கங்குற போதிற கழிந்தன பின்னுந் தண்ட
வினையாபால விடுததுத துனபம் விளைததனை யதுபொ ழுதேம். சுந

வருபுனல் பெருகப் பாததேம் வந்திகைப் பிட்டு வாங்கிப்
பருகிவந் தாளாய மாறு பட்டன மணபோ கடடுப்
பொருகரை யுயரச் செயது போகியவ வனனை போலவாள்
பெருகிய விடுமபை தீரத்தெம் பேருல கடையச் செய்தேம். சுச

இத்தனை யெல்லாஞ் செய்த திவன்பொருட் டிறத வேத
வித்தகன் றனமை யொன்று மறிந்திலே வேடகை யெம்பால
வைத்துனக கிமமை யோடு மறுமையுந் தேடித் தந்த
உத்தமன் றெடைசந் தாதிப் புறப்பற்று மொழிந்த நீரான். சுரு

நிறையுடையிலனை யிசசை வழியினா னிறுத்தி யானற
மறைவழி மின்று நீதி மன்னவாக களந்த வாழ்நாள
குறைபடா தானை செலவ வாரியுட் குளித்தது வாழ்கென்
நிறையவன் மொழிந்த மாற்ற மிருசெவி நிரம்பத் தென்னன். சுச

அச்சமுற் றுவகை யீரப்ப வதிசய வெள்ளத் தாழ்ந்து
பொச்சயி லனப் ரெங்குற றுரெனப் புருந்து தேடி
நச்சர வசைத்த கூட னாயகன் கோயி னண்ணி
இச்சையிற் றிருக்கின் றுரைக் கண்டுபோ யிறைஞ்சி வீழ்ந்தான். சுச

தொல்லை நீருலக மாண்டு சுடுதுயா நரகத தாழ
வல்லவென் னறிவுக கேற்ற வண்ணமே செய்கே னீரென்
எல்லைதீர் தவப்பே ருயவந திகபர வேது வாகி
அல்லவெம பிறவி நோயக்கு மருமருந தானீ ரையா. சுஅ

செறுததுநா னுமமை யெண்ணு திழைத்தவித தீங்கு தனனைப்
பொறுத்தநீர் முனபோ னுன்கள புவிபெலாந காவல பூண்டு
மறுத்துடைத தாளாவ தாகென் றிரநதன்ன மண்ணி லாசை
வெறுத்தவா நகையுட் டோன்ற வேந்தனை நோக்கிச் சொல்வார்.சுக

பாய்திரை புரளு முநநீர்ப் படுகட லுலகு கெல்லாம
ஆயிரஞ் செங்க ணைபோ லரசவீற றிருப்பீட நுகள
நாயக னருளிச் செயத வண்ணமே நயநது செயவீர
தூயவ ரன்றோ நுகள சூழலசோந தொழுக வல்லார எய

உமமைநா னடுதத நீரா லுலகியல வேத நீதி
செமமையா லிரண்டு நனருத தெளிந்தது தெளிந்த நீரான்
மெய்மமையாரு சித்த சுததி விளைந்தது விளைந்த நீராற
பொயமமைவா னவரி னீந்திப் போந்தது சிவனபாற பததி.எக

வந்தவிப் பத்தி யாலே மாயையின விருத்தி யான
பந்தமாம பவஞ்ச வாழககை விளைவினுட பட்ட துன்பம்
வெந்தது கருணை யாகி மெய்யுணா வினபந தனனைத்
தந்தது பாதஞ் சூட்டித் தனமய மாககிற றன்றே எஉ

சச்சிதா னந்த மாமத தனிப்பர சிவனே தனன
திசசையா லகில மெல்லாம படைத்தளித் தீறு செய்யும
விசசைவா னவரைத் தந்த மேலவன் பிறவித் துன்பத்
தச்சமுற் றடைந்தோரக காணு வினபவீ டளிக்கு மனனோன்.எங

மந்தரங் கயிலை மேருப் பருப்பதம் வார ணசி
இந்தநல லிடங்க டோறு மிகபர போகம் யார்கருந
தந்தருள் செய்தேம் போலவார் தமமனம் புறம்போ காமற்
சிறதனை திருத்தி ஞானத் திருவுரு வாகி மனனும். எச

ஒப்பவா மிக்கோர வேறற் றெருவனு யெங்குந் தன்கும
அப்பரஞ் சுடரே யிந்த வாலவா யுறையுஞ் சோதி
கைப்படு கனிபோன் மேனாட் கண்ணுவ னாதி யோர்கரு
மெய்ப்பொருள் வினங்கித் தோன்ற வேதத்தை விருத்தி செய்தான்.எஞ

தன்னரு ளான ஞானத் தபனிய மாகுந தில்லைப்
பொன்னக ரிடத்தி லென்னைப் போகெனப் பணிததா னீரும்
அன்னதற கிசைதி ராகென றுலவா யடிக டமமைப்
பன்னருந் துதியா லேத்தி விடைகொடு பணிந்து போவாரா. எங்

தன்றொடக கறுத்த நரதன் றுடொடக குணடு போவார்
பின்றொடந தரசன செலலப் பெருநதவா நினமி னினமின்
என்றவா செலவுங் கூப்பி டெலலைசென மணிய னுகிச
சென்றடி பணிந்து தென்ன விடைகொடு திருமபி னுனே. எங்

துறநதவா போக மீண்டு தென்னக ரடைந்து தென்னன்
அறநதரு பங்கி னரை யடைந்துதான பிரமபு நீட்டப்
புறநதரு கருணை வெள்ளம் பூரிப்பத தாழ்ந்து நெஞ்சு
நிறைந்து வாயகொள ளாம னினறெதிரா துதிப்ப தானான். எங்

[கொச்சக கவிப்பா]

அடையாளம் படவொருவ னடித்தகொடுஞ் சிலைத்தழுமபுந்
தொடையாக வொருதொண்டன றொடுத்தெறிநத் கலலுமபோற்
கடையானேன் வெகுண்டடித்த கைப்பிரமபு மூலகமெல்லாம்
உடையானே பொறுத்ததோ வுன்னருமைத் திருமேனி. எங்

கடியேறு மலாமகனமான முதலாய கடவுளரும்
படியேழு மளவிறநத் பலலுயிரு நீயேயோ
மூடியேற மணசுமநதாய முதுகிலடி வடுப்பட்ட
தடியேனும் பட்டேனின் திருமேனி யானேனே அங்

கைக்குமருந் தின்சுவையின் காட்டுமா மெனவினைக்கும
பொயக்குமருந் கலனாகி மண்ணுண்டு புலைநரகந்
துயக்குமருந் துயாகளைவான மாறாயின் றுணையடிக்கே
உயக்குமருந் தவரிவரென் றறியாமை யொறுத்தேனே. அங்

பாதிபுமை யுருவான பரமேட்டி யெனக்கிமமை
ஊதியமும் பரகதிபு முறுதிபெற வினாவிக் கும
நீதியினுன மந்திரியாய நின்னருளே யவதரித்த
வேதியரை யறியாதே வெறுத்தநா னொறுத்தேனே. அங்

மாயா விருத்தியினுன் மாழாந்து மாதவரை
ஆயா தொறுத்தே னருநகத் தாழ்ந்துநான்
வீயாம லின்றியார் மெய்மமையெலாந் தேற்றியவென்
தாயானாய் தண்ணளிர்க்கென் றமியேன்செய் கைம்மாறே. அங்

மின்னையுணர்ந் தவர்வேத நெறிவேள்வி செய்துட்டும்
இன்னமுதிற் கழிசுவைத்தோ விவளிடும்பிட் டெவவுயிர்க்கும்
மன்னவனே செந்துவர்வாய் மலர்ந்தமுது செய்தனையால்
அன்னையிலா வுனக்கிவளோ ரன்னையாய் வந்தாளோ. அசு

அன்றுசிறுத தொண்டரிடும் பிள்ளைக் கறியமுதும
மென்று சுவைதெரிந்த வேடனிட்ட ஆனுமபோல்
நன்றுரை யாட்டியிடு பிட்டு நயந்தருந்தி
என்று மடியார்க் கெளிவந்தா யெந்தாயே. அரு

நரியாவும் பரியாககி நடத்தியும பரமன்றித
தரியாயான் றருதுகிலை திருமுடிமேற் றரிததுமறைக்
கரியாய்நீ யென்பாச மறுக்கவருந் திருமேனி
தெரியாதே பரியாசை திளைத்திறுமாந் திருந்தேனே. அசு

விண்சுமக்கும புளளாய் விலங்காய்ச் சுழன்றுமனம
புண்சுமக்குஞ் சூழ்சசி வலியுடைய புத்தேளிர்
மண்சுமக்கு மளளராய் வந்திலரே வந்தக்கரற
பண்சுமக்குஞ் சொல்லிபங்கன பா தமுடி காணபாரே. அசு

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம்]

என்றுபல முறையாலே துதித்தடைந்தோர்க்
கன்பரிவ ரிவரைத தேரின்
நன்றுமிக பரபோகம் வீடுபெற
லெளிதெனறு நகைத்தார வேந்தன்
அன்றுதிருப் பணிபூசை பிறவுநனி
வளமபெருக்கி யழகார வெளளி
மன்றுடையா னடிக்கனபு முயிராக்கன்புரு
சுரந்தொழுகி வாழு நாளில அஅ

முன்புபெருந் துறையார்க்கு மடியார்க்கு
மறந்தெரிந்த முறையா லீட்டுந்
தன்பெருள்போ யுடன்பலவாய்த் தழைத்துவரு
பயனேபோற் றலையு வாலின்
நன்பனிகான் மதிகண்ட வுவரியெனப்
பலசெல்வ நாளு மோங்க
இன்புறவான சுகந்த நெனுமகப்பெற்
சின்பத்து விரிப்பத் தாழ்ந்தான். அசு

அம்மகனை முடிசூட்டி யரசாக்கி
வாதலு ரமைச்சர் சார்பான
மெய்ம்மைநெறி விளங்கியிரு வினையொப்பி
லரன்கருணை வினோந்த நோக்கான்
மும்மைமலத தொடர்நீந்திச் சிவானந்தக்
கடற்படிநது முக்கண மூர்த்தி
செம்மலாத்தா ணிழலடைந்தான றிறலரிமர்த்
தன்னென்னுந் தென்பார வேந்தன.

சுய்

[ஹே வேறு]

வழுதியால் விடுக்கப் பட்ட லாதலு முனிக டமமைப்
பழுதிலப் பாடல் கொளவார பதிபல பணிநது போந்து
முழுதுணர் மறையோர் வேள்விப புகையண்ட முடிகண் தேழி
எழுவட வரைபோற் றேனறு மெழிற்றிலை மூதூர் சேர்த்தார்.)

[ஹே வேறு]

வீதிதொறும் வீழ்ந்துவீழ்ந் திறைஞ்சியா
லயத்தெயதி மெய்ம்மை யான
சோதியறி வானந்தச சுடருருவாரு
சிவகங்கை தோய்நது மேனி
பாதிபகிர் தவள்காணப் பரானந்தத்
தனிககத்துப் பயிலா நிற்கும
ஆதியரு ளாகியவம் பலனகண்டு
காந்தநே ரயம்போற சாரந்தார.

சுய்

அன்றுகுருந் தடியிலடி வைத்தாண்ட
கோலமே யருளா னந்த
மன்றினிடத தெதிர்ந்தோற்றி வாவென்பா
ரெனமூரன மணிவாய் தோற்றி*
நின்றதனிப் பெருங்கூத்தா நிலைகண்டா
ரஞ்சலித்தார நிலமேல் வீழ்ந்தார்
ஒன்றரிய புலன்கரண வழிநீந்தி
மெய்யன்பி னுருவ மாறா.

சுய்

வண்டுபோற் புண்டரிக மலரில்விளை
சிவானந்த மதுவை வாரி
உண்டுவா சகம்பாடி யாடியழல
வெண்ணெயென அருகுந் தொண்டர்

விண்டுழா வியகுடுமி மன்றுடையான்
 றிருவாககான் மிருந்த நேயந்
 கொண்டுபோய்க் குணதிசையி லருந்தவாவாழ்
 தபோவனததைக் குறுகி யங்கண்

கூட

குறிகுணங்கள் கடந்ததனிக கூததனுரு
 வெழுததைநதின கொடுவா ளோசசிப
 பொறிகரணக காடெறிநது வீசிமனப
 புலந்திருத்திப புனிதஞ் செயது
 நிறைசிவமாம விதைவிதைத்துப் பசுபோதந்
 கலைந்தருணன் னீரகால பாய
 அறிவுருவாய வினோததனிப பரானந்த
 வழுதருந்தா தருந்தி ரினறா

கூடு

மானிரையுங் குயவரியும் வந்தொருங்கு
 நினறுரிஞ்ச மயங்கு கானத
 தானிரைகன் றெனவிரங்கி மோநதுநக்க
 வானந்த வருட்கண் ணீரைக்
 கானிறைபுள ளினமபருக்க கருணைநெடுங்
 கடலிருக்குங் காட்சி போலப
 பானிறவெண் ணீற்றனப ரசைவின்றிச
 சிவயோகம் பயிலு நாள்ளி.

கூடு

புத்தர்சில ரிலங்கையினும போததுழ
 வாயிரமெய்ப் போத வேத
 வித்தகரோ டேழுநாள வரையறுத்துச
 சூளொட்டி விவாதஞ் செய்வா
 இத்தகைய நாளேழில் யாமிவரை
 வேறுமெனு மெண்ணம் பூண்ட
 சித்தமுடை யவராக வவாகனவி
 லெழுந்தருளித் தேவ தேவர்.

கூடு

வாதலு ரனைவிடுதது வாதுசெய்வி
 ரெனவிழித்து மறையோ ரந்தப
 போதவே தியரைவனம் புகுந்தழைத்தா
 ரப்போது பொதுவி லாடும்
 வேதநா யகனபணித்த வழிநினற
 ரெதிர்மறுபப மீண்டு போர்து
 காதரா குலமுழ்கி யிருந்தாழுத
 தழனிமிரத்தாக கலியைக காய்வார்*

கூடு

பின்னுமவர் கனவின் கண் மன்றுணடம
 பிரியாத பெருமான வந்து
 முன்னவனைப் பெருந்துறையிற் குருந்தடியி
 லாட்கொண்ட முறையி னானும
 இன்னிசைவண் டமிழமணிபோற் பாடுங்கா
 ரணத்தானும் யாமன றிட்ட
 மன்னியபோ மாணிக்க வாசகனை
 றழைமின்கள வருவ னென்றா.

கூக

உறக்கமொழிந் தறவோரசென றவாநாம
 மொழிந் தழைப்ப வுணர்நது நாதன்
 அறக்கருணை யிதுவோவென றவரோடு
 மெழுந்தருள ரடைநது மணனூர்
 துறக்கமுநீ த தருவருத்தார மன்றாடுந்
 துணைக்கமலந் தொழுது மீண்டோர்
 நிறக்கனக் க மண்டபத்திற் புகுகிருந்தா
 ரறிஞாகுழா நெருங்கிச் சூழ.

க஠

[சே வேறு]

தத்துநீர்க் கலத்திற் போந்த சீவரப் போரவை தாங்கும்
 புத்தரை வேறு வைத்தபு புக்ன்மினும் மிறையு நூலும்
 அததலை நின்றோ ரெய்துங் கதியுமென் றுயந்த கேள்வி
 மெய்ததவ நெறிமா ணிக்க வாசகா வின்வி னுரே

க஠

கனவினு நீறு காணுக் கைதவா காட்சி யானும்
 மனவனு மானத் தானும் வாசகப் பெருமான றமமை
 வினவிய மூன்று முத்தே சாதியின விரித்தார வேதம்
 அணையவா கேட்டம் மூன்று மனுவாதஞ் செய்துட கொள்ளா. ()

இன்றிவாக் கனமா னுதி யெடுபப்தென னென்று காட்சி
 ஒன்றுகொண் டவர்க டாமே யுடமபடன் மறுத்தார காட்சி
 அன்றியே தின்மை யாலே யனுமான வளவை யாலும்
 நின்றவன் றுங்கோ னுதி நிறுத்திய மூன்று மென்றார்.

க஠

பொன்றுதன் முத்தி யென்பார் பூசார பிராண நோக்கி
 இன்றெனக் காட்சி யொன்றால் வென்றன மென்றீ ரானால்
 நன்றுநங் கட்டி டன்னை யளவையா னுட்டி யெய்மை
 இவன்றிடு மென்று ரைந்தும் வென்றவா முதுவல செய்பா.க஠

பிறவியர தகாக்கு வெய்யோன் பேரொளி காட்ட னாமோ
மறைகளா ளளவை தனனாற நேவரான் மனத்தால் வாககால்
அறிவருளு சோதி யெனகோ னவன்றிரு நீற்றுத தொண்டின்
குறிவழி யன்றிக் காணுந கொளகையா னல்ல னெனறா. க0டு

தேற்றமில் லாதா ருங்கள் சிவனுக்குந் திருநீற் றுக்குந்
தோற்றமெப படித்திட டாநதஞ சொல்லுமினென்றார் னுபோ
வேறுமை யறநா மினனே விளக்குது மதனை நீங்கள்
தோற்றபி னுமக்குத் தண்டம் யாதுகொல சொனமி னென்றார்.)

செகசுர லீடையிட் டெமமைத திரிபபது தண்ட மெனன
எக்கராம புததா தாமே யிசைநதன- ரெரிவாய் நாகந
கொக்கிற கணிநதா ரனப ருலாநதகோ மயத்தை வளங்கிச
செகசுர தழுவாய்ப் பெய்து சிவநதிட வெதுபயி னானகி. க0௭

இவவண்ண மிருக்கு மெனக ளிறைவண்ண வடிவு மநதச
செவவண்ண மேனி பூதத திருவெண்ணீ ரதுவு மெனன
மெய்வண்ண முணாநத வேத விததக ரவைமுன காட்ட
உயவ்வண்ண மறியா மூட ருள்ளமு முயிருந தோற்றா. க0௮

இவகிவர் தோற்ற வண்ணந கேட்டவ ரிறபப தினபந்
தனகுவி் டெனறு தேற்றுளு சமயததி லாமுநத வாததிக்
கொங்கிவா தாரான் மூங்கைக குயிறபெடை யெனததா னீன்ற
மங்கையைக கொண்டு திலலை மல்லனமா நகரில் வுநதான. க0௯

யாவரே யாக வின்றிந கெனமகண மூங்கை தீர்த்தோ
ஆவரே வென்றோ ரெனற னுறறவு மானம பூண்டு
சாவதே முததி யெனபாா மணிமுதன் மூன்றுந் தங்கள்
தேவரே யெனறென றுளகிச செயயவுந தீரா தாக. கக0

அந்தணா பெருமான முன்போ யரசனறன் மகளைப் போகட
டிந்தநோய நீரே தீரகக வேண்டுமென் றிரநதா னையன
சுந்தர நாதன் மன்று ளாடிய துணைததா டண்ணச
சிறதைசெய்தருட்க ணைககாற றிருநதிழை யவளை நோக்கா. (.)

வேறுவே றிறைவன் கீர்ததி வினாவுரை யாகப பாடி
ஈறிலா னனபர் கேட்ப விறைமொழி கொடுத்த மூங்கை
மாறினாள் வளவன் கன்னி மடவரல வளவன் கண்டு
தேறினான் சிவனே யெல்லாத் தேவாக்குந் தேவ னென்னு. கக௧

பின்பர வாரம் பூண்ட பிரானருள் விளையப் பாடும்
 அன்பரை முனிவா மூவா யிரவரை யடியிற் றுழந்து
 முன்பவா சொன்ன வாறே மூரககரைத் தடிநது மன்றுள்
 இன்பரை நடங்கண டேத்தி யிறைமகன் சைவ னான. ககந்

மாசறு மணிபோற் பன்னாள் வாசக மாலை சாத்திப்
 பூசனை செயது பனனாட் புண்ணிய மனறு ளாடும
 ஈசன தடிககீ ழெய்தி யீறிலா வறிவா னநதத்
 தேசொடு கலநது ரினரா சிவனருள் விளகக வந்தாரா. ககசு

ஆகச செய்யுள் - நக0௫.

அறுபத்திரண்டாவது

பாண்டியன் சுரந்தீர்த்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

வான் லமுத மதிமுடிமேன மதுரைப் பெருமீன மண்சுமந்து
தேன லமுத வாசகரைக கதியில விடுத்த திறனிதுமேற
பானன் மணிவாயக கவுணியனை விடுத்துச் சமணா படிற்றொழுகுந்
கூனல் வழுதி சுரந்தணிததாட கொண்ட கொளகை கூறுவாம.க

வாகு வலத்தான சுகநாத வழுதி வேந்தன் மகனவீர
வாகு வவன்சேய் விககிரம வாகு வவன்சேய பராககிரம
வாகு வனையான மகனசுரபி மாற- னனையான றிருமைநதன்
வாகு வலத்தான மறிங்கடிநது மண்ணு ளுங்குந குமத்தென்னன் ()

அன்னுன குமரன் கருப்புரபாண டியனு மவன்சேய் காருணிய
மன்னு மவன்றன் மகனபுருடோத தமனு மவன்றன் மகனாகும
மின்னா மெளலிசு† சததுருசா தன்பாண டியனும் விறல்வேந்தன்
இன்னுன மகனகூன் பாண்டியனு மிவன்றோள் வலியா விசைமிககான். ()

திண்டோள் வலியாற குடநாடார செம்ம றனையு மாரலங்கல்
வண்டோ லிடுதா ரிரவிகுல மருமான்றனையு மலைந்துபுறந்
கண்டோ குடைக்கீழ் நிலமுன்னுந் காவல் புரிந்து கோலோசசிப
புண்டோய்குருதி மறக்கன்னிப புகழவேல் வழுதி நிகழநாளில். ()

விண்டுழாவுந கைமமாவும் வெறுக்கைக குவையு மணிககுவையும
வண்டு வீழந தாரளக வல்லி யாய மொடுநலகிக்
கண்டு கூடற கோமகனைக காலில் வீழ்ந்து தன்னுடு
பண்டு போலக கைக்கொண்டு போனான றேனா பனந்தாரான.நு

சென்னிக் கோணுந் தானீன்ற திலகப் பிடியை யுலகமெலாம்
மின்னிக் கோதில் புகழொளியால விளக்குளு ளைவ மணிவிளக்கைக
கன்னிக் கோல மங்கையருக் கரசி தனனைக் கௌரியறகு
வன்னிக் கோமுன் மணம்புனர்த்தி வாங்கி னுன்றன் வளநாடு.சு

[ஊ. வேறு]

வளவர்கோன் செழியன் கற்பின் மங்கையர்க் கரசி யாருக்
களவறு நிதியுஞ் செம்பொற் கலிங்கமு மணியும் போகம்
விளைநில மனைய வாய வெள்ளமும் பிறவுந் தென்னன்
உளமகிழ் சிறப்ப வேந்தர் வரிசையா லுதவிப் பின்னர். ௭

கோதறு குணத்தின் மிக்க குலச்சிறை யென்பா னங்கோர்
மேதகு கேள்வி யானை விடுததன்ன மீண்டு தென்னன்
காதலி யோடு காவற் கடவுள்*செம் பதுமக் கோயின
மாதரை மணந்து செல்வான போல்வந்து மதுரை சேர்ந்தான். ௮

மலர்மகள் மார்பன் பொன்னின் மன்னவன பயந்த தெய்வக்
குலமக னுடனே வந்த குலச்சிறை குணனுங் கேள்வித
தலைமையு மதியின் மிக்க தன்மையுந் தூக்கி நோக்கி,
நலமலி யமைச்ச னுக்கி நானிலம புரக்கு நாளில். ௯

வல்வினை வலியான் மெய்யில வலியகூ னடைந்தான் போலக்
கொலவினை விலராய் வஞ்சக கொண்டுமுன றுடுத்த பாசம்
வெல்வினை யறியா நக்க வேடர்சொல் வலையிற் பட்டு
நலவினை புதவாத் தென்ன னுன்மறை யொழுக்க நீத்தான். 10

போதவிழ் தாரா னக்கா புன்னெறி யொழுக்கம பூண்டோ
னாதலிற் கணனி நாடு மமணிநுண மூழ்கிப் பூதி
சாதன நெறியாளு சைவ சமயமு முத்திச செலவ
மாதவ நெறியுங் குன்ற மறைந்தது வேத நீதி. ௧௧

பறிபடு தலையும் பாயி னுடுக்கையும் பாசிப் பலலும்
உறிப்பாதி கலனு மத்தி நாததியென றுரைக்கு நாவும்
அறிவழி யுளமபோ னுணற் றழிந்தவெற் றரையுந் கொண்டு
குறிக்கெடு மணங்கு குழந்தாங் கமணிறை கொண்ட தெங்கும். ௧௨

அருந்தமிழ்ப பாண்டி வேந்தற் குறுதியா யாக்கஞ் செய்யும
மருந்தினிற் சிறந்த கற்பின் மங்கையாக் கரசி யாரும்
பெருந்தகை யமைச்ச நீறிற் குழைத்தன்றிப் பிறங்கப் பேறு
தருந்திரு நீறி டாராய்ச சிவனடிச சாரி னின்றா. ௧௩

பொய்யுரை பிதற்று மிந்தப் புன்சமண் களைகட் டுண்டு
மெய்யுரை வேத நீதி வியனபயிர் தலைசெய் தோங்கச்
செய்யுந் ரெவரோ வெனறு† சிந்தையிற் கவலை பூண்டு
நையுந் ராகிக் கூட னுதனை வணங்கப் போனார். ௧௪

(பா - ம்.) சுமாயக்கடவுள். - †. எனவே யென்று.

பேதுற்ற முனிவர்க் கன்று பெருமறை விளக்கஞ் செய்த
வேதத்தின் பொருளே யிந்த வெஞ்சமண் வலையிற் பட்டுப்
போதகதையிழந்த வேந்தன் புத்தியை மீட்டிப் போதுன
பாதத்தி லடிமை கொளவா யென்றடி பணியு மெல்லை. கடு

வேதிய னொருவன் கண்டி வேடமும் பூண்டோன மெய்யிற்
பூதியன் புண்டரீக புரத்தினும் போந்தோன் கூடல
ஆதியைப் பணிவான் வந்தான் மன்கையர்க் கரசி யாரும
நீதிய வமைச்ச ரோறு நோபட வவனை நோக்கா. கக

எங்கிருந் தந்த னுனிர் வந்தனி ரெனற ராய்ந்த
புங்கவன சென்னி பொன்னி நாட்டினும் போந்தே னென்றான்
அங்கவ ரங்குண் டான புதுமையா தறைதி ரென்றா
சங்கரற் றன்பு பூண்டோ னுண்டென்று சாற்று கின்றன. கஎ

ஏழிசை மறைவல லாளர் சிவபாத விதய ரெனனக
காழியி லொருவ ருளளா காரமண கங்குல சீபப
ஆழியி லிரவி யெனன வொருமக வளித்தி யெனன
ஊழியி லொருவன றுளை யுள்கினோற் றெழுதி நின்றா. கஅ

ஆயமா தவர்பா லீச னருளினு லுலக முயயச
சேயிளங் கதிர்போல வந்தான் செலவனுக கிரண்டான டெலலை
போய்பின் மூன்றா மாண்டிற் பொருகடன மிதந்த தோணி
நாயகன் பிராட்டி யோடும் விடையின்மே னடந்த நங்கை. கக

திருமுலை பாலி னோடு ஞானமுந் திரட்டிச் செம்பொற
குருமணி வளளத தேந்திக கொடுபவப பாலன் வாங்கிப்
பருகியெண் ணிறந்த வேதா கமயிவை பற்றிச் சாரவாய
விரிகலை பிறவு மோதா துணாந்தனை விளைந்த ஞானம். ௨௦

நம்பந்த மறுப்போன் ஞான நாயகன் ஞானத தோடு
சம்பந்தஞ் செய்து ஞான சம்பந்த னாகி நாவில
வம்பந்த முலைமெய்ஞ ஞான வாணியுந் காணி கொள்ள
அம்பந்த மறைக ளெல்லா மருந்தமி ழாகக் கூறும். ௨௧

கருமபினிற் கோது நீததுச சாறடு கட்டி யேபோல
வரம்பிலா மறையின் மாண்ட பொருளெலா மாணத தெள்ளிச்
சுரும்பிவர் கொன்றை வேணிப் பிரானிடந் தோறும் போகி
வரும்பிய தென்சொன் மாலை சிவமணம் விளையச் சாத்தி. ௨௨

பருமுதத முலையாள பங்க னருளினை பசும்பொற் றுளந்
திருமுததின் சிவிகை காளந தெண்முத்தின் பந்த ரின்ன
கிருமிதத வகைபோற் பெற்றுப் பாலையை ரெய்த லாக்கிப்
பொருமுத்த நதிசூழ வீழிப் பொற்படிக் காசு பெற்று. ௨௩

அருமறை வணங்குங் கோயிற் கதவினை யடைக்கப் பாடிப்
பாணுறை பதிக ளெங்குந தொழுதனா பாடிப் பாடி
வருமவா நுகக ணட்டு வணங்கவும் வருவ ரென்னத
தருமநூ லணிநத தெய்வத தாபதன் சாற்ற லோடும். ௨௪

கற்பலா கொடியன் னுருந தென்னவன் கண்போல வாரும
அற்புரை யமணபே யோட்டி யன்றுதங் கோமான் மெய்யிற்
பொறபுறு ரீறு கண்டு பூதிகா தனததா லெய்துரு
சிறபர வீடு கண்ட மகிழ்ச்சியுட் டிளை ததோ ரானா. ௨௫

தங்களபோ தீட்டி யோலை விண்ணப்பளு சண்பை நாடர்
புங்கவாக குணர்தத வந்தப் பூசுரன் கையிற் போக்கி
மங்கையாக் கரசி யாரு மரசற்கு மருநதன் னானும்
அங்கயற் கண்ணி கோளைப் பணிநதுதம மகததிற புக்கரா. ௨௬

பண்படு வேதச செலவன் வலைபோய்ப் பழன வேலிச்
சண்பையரா பிராணை கண்டு பறியுண்டு தலைக ளெல்லாம
புண்படத திரியுங் கையா பொய்யிருள் கடநதரா தநத
எண்படு மோலை காட்டிப் பாசுர மெடுததுச சொன்னான். ௨௭

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

வெங்குரு வேந்த ரடிபணிந தடியேன்
குலசசிறை விளம்புவிண ணப்பம
இடகெழுந தருளிச சமணிரு ளொதுககி
யெமமிறை மகற்குரீ றளிததுப
பொங்கிரும பணைசூழ தென்றமிழ் நாட்டைப்
பூதிகா தனவழி நிறுத்தி
எங்களைக காக்க வென்றபா சுரங்கேட்
டெழுநதனா கவுணியாக் கிறைவா. ௨௮

ஆதகா திதுவென் றேதுவார் நாவுக்
கரையர்நீர் சிறியவ ரவரோ
பாதக மஞ்சார தமமொடும் பன்னாட்
பழகிய வெணையவர் செய்த

வேதனை யுனந்து கூறுவ தென்னை
விடுகதில் லமமவோ வுமக்கிப
போதுநாள் கோள்கள வளியில வெனனப
புகலியா வேந்தரும் புகலவார.

௨௬

எந்தையெம பெருமா னருளிலார போல
வினன்ன மிசைப்பதென் னவாசெய்
வெந்த வேதனையி னுய்ந்தநீர நாளகோள
விலங்குபுள ளவுணாபேய் பூதம்
அந்தமில் பலவு மமமையோ டப்ப
னையா னடப்பன வவாநஞ்
சின்தையே கோயில் கொண்டுவீற றிருப்பத்
தினகிழை யாவென வெழுந்தார

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

மாமுர சொலிப்பச சங்கக காகளம வாயவிட டேங்கச
சாமரை பனிப்ப முததின பந்திற றரளத தெய்வக
காமரு சிவிகை மேற்கொண்* டமணிநுள கழுவுஞ் சோதி
யாமென நெறிக்கொண் டச னிடநதொறு மடைநது பாடி நக

செம்பிய னுடு நீந்தித் தென்னவ னுடு நண்ணி
வெம்பிய சுரமு முலலைப் புறவமு மேக விலலை
துமபிகை நீட்டி வாங்கு மலைகளுந் துறந்து பாகத்
தமபிகை யுடையான கூட னகாப்புற னனுக்கச் செலவார. ௩௨

புண்ணிய நீற்றுத் தொண்டா குழாததினுட் புகலி வேந்தா
நண்ணிய சிவிகை மீது நகைவிடு தரளப் பந்தா
கண்ணிய நேற்றநத் தீம்பாற கடலவயிற றுதிததுத தீரநது
விண்ணியன முழுவெண டுகள விளக்கமே யொத்த தன்றே.()

தேமபடு குமுதச செவவாய்ச் சிரபுரச் செல்வா முனனம்
போமபரி சனத்தார தமமிற் பொன்னெடுகு சின்ன மாப்போர
தாமபர சமய சிங்கஞ் சமணிநுள கிழியப் பானு
வாமபடி வந்தா னென்றென றூததெழு மோசை கேளா. ௩௪

நின்றுண்டு திரியுந கைய ரெதிராவது நீலிா நுகள
கொணறறஞ் சொன்ன தேவைக குமபிட வந்தா லிரத
வென்றிகொள சினன மெனகொல வீறென்கொல யாரை வென்றீர்
என்றனர் தடுததா ரென்று மீறிலா னடியார தம்மை ௩௫

(பா - ம.) * மேல்கொண்டு. † செம்பியனுடு நீங்கி.

‡ கண்ணிய தோற்றம்

மாமத மொழுகச செல்லுந திண்டிறன் மத்த வேழந்
தாமரை நூலிற கட்டத தடைபட வற்றோ கொற்றக்
காமனை முனிநதார் மைந்தா கயவாதந தடையை நீத்துக்
கோவணி மாட மூதா ரடைந்தரன் கோயில புக்கார. ந௭

கைமமலைச சாபந தீர்த்த கருணையங கடலை தாழ்நது
முமமுறை வளைநது ஞான முகிழ்முலைப் பாவி னோடு
செமமணி வள்ளத தீர்த திருவொடுந் தெர்முதா னநத
மெய்மமய வெள்ளத தாழ்நது நின்றனா வேதச செல்வர். ந௮

மறைவழி நின்று நின்னை வந்திசெய துயய மாட்டா
நிறைவழி வஞ்ச நெஞ்சச சமணரை நெறிக ளெல்லாஞ்
சிறைபட வாது செய்யத் திருவுள்ளஞ் செய்தி கூற்றைக்
குறைபட வுதைத்தோ யென்று குறித்துரை பதிகம் பாடி. ந௯

வேணடுகொண டருளைப் பெற்று மீளும் போது கண்டு
மூண்டவைம பொறியும் வென்ற வாசீச முனிக ளெனன்*
ஆண்டொ ரொருவா வேண்ட வவாதிரு மடத்தி லன்பு
பூண்டெழு காத லோடும் போயினா புகலி வேந்தர். ந௯

அங்கெழுந தருளி யெல்லி னமுதுசெய் திருப்ப வற்றைக
கருகுலவா யமணா செய்யுந கருதருளு செயலுந தங்கள்
மங்கல மரபின வந்தாள் வருததமுங் காண வஞ்சிச
செங்கதி ரவனபோய் மேலைச செழுங்கடல வெள்ளத தாழ்நதான்.)

மாறுகொ ளமணா செய்யும் வஞ்சனைக கிடனா யொத்தது
வேற்ற நட்புச செயவான வந்தென விரிநத கருகுல
ஈற்ற முளைத்த வானமீ னினமவா பறித்த சென்னி
ஊறுபட் டெழுநத மொக்கு ளொத்தவக கங்குலெலலை. ௧௧

[கலிநிலைத்துறை.]

வைதி கததனி யிளஞ்சிறு மடங்கலே றடைநத
செய்தி யைத்தெரிந தயனமலை யிடங்களிற் றிரண்ட
கைத வத்தவெண் ணாயிரங் கயவரு மொருங்கே
எய்தி முததமிழ் விரகாமேற் பழித்தழி விழைத்தார. ௧௨

மெய்யில சிந்தையா ரததழற கடவுளை விளித்தாங்
கெய்தி யெம்பகை யாயினோ ரிருக்கையை யமுது
செய்து வாவெனப பணித்தனா† சிறுவிதி மகத்துக்
கையி ழுநதவன் செல்லுமோ வஞ்சினான் கலங்கி. ௧௩

ஈனா தாளுசடத தீயினை யெடுத்தன ரேகி
ஞானபோனகா மடத்தினிற் செருகினா நந்தா
தான தீபபுகை யெழுவதை யடியவா கண்டு
வான நாயகன் மைந்தருக குணாததினார் வவலை

சச

சிடா நோக்கியத தீயினை கூடல தென்றமிழக
அட்ட மூத்ததியை யங்கிருந் தருமறைப் பதிகந்
துட்டா பொய்யுரை மேற்கொண்டு தொனமுறை துறந்து
விட்ட வேந்தனைப் பற்றெனப் பாடினா விடுததார

சரு

அடுத்த தககணத தரசனை வெப்புநோ பாகித
தொடுத்த திட்டபல கலனகளுந் துகளெழப் பணிநீர்
மடுத்த சாந்தமுங் கலவையு மாலைபுங் கருகப்
படுத்த பாயலுஞ் சருகெழப் புரவலன் பதைத்தான

சசு

வளவா கோன்றிரு மடந்தையு மந்திர ரேறுந்
தளாவ டைந்தூந் மருத்துநூல் விஞ்சையா தமைக்கூடய்ப்
பளகில் பன்மருந் தருத்தவும பாவையி னாலும
விளைவதே யன்றி வெஞ்சுந் தணிவது காணா

சஎ

சவலை நோனபுழந் திமமையு மறுமையுஞ் சாரா
அவல மாசரை விடுத்தன ரனைவரும் பாராது
தவவ லத்தினு மருந்தினுந் தணிந்தில் தாகக
கவலை யெய்தினு ரிருந்தனா விடிந்தது கங்குல

சஅ

வட்ட வாழியொன றுடையதோப் பரிதிதன மருமான
பெட்ட காதலகா மருகனைப் பற்றிய பிணிகேட
டிட்ட காரிரு னெழினியை யெடுத்தெடுத்த தங்கை
தொட்டு நோக்குவான வந்தெனத் தொடுகடன முளைத்தான. (1),

வாலி தாகிய சைவவான பயிரினை வளாப்பான
வேலி யாகியோ ரிருவரும் வேந்தனை நோக்கிக்
கால பாசமுஞ் சுடுபிந்நோ யருமறைக் காழ்ப்
பால ராலன்றித் தீர்த்திடப் படாதெனப் பகாந்தார

ரு௦

பொயயா சார்பினை விடாதவ னீங்குநீர் புகன்ற
சைவா நீறிட்டுப் பார்ப்பது தருவதோ வென்ன
ஐய நீயெனைத் திறத்தினு லாயினு நோய்தீந்
துய்ய வேண்டுமே யிதனில்யா துறுதியென றுரைத்தார.

ருக

அழைமி னீண்டென வரசனு மிசைநதன னூர்வந
தழையு மந்திரத தலைமகன் றனிரக ரெங்கும
விழவு தூங்கநன் மங்கல வினைகளால விளக்கி
மழலை யினறமிழ்விசுரகாதம மடததில்வந தெயதா.

ருஉ

அன்று கேள்வியா லருந்திய ஞானவா ரமுதை
இன்று கண்களா லுண்டுகண பெற்றபே றெயதிச
சென்றி றைஞ்சினு னெழுந்திருந தீயமண சூழ்ச்சி
வென்ற சிந்தையீ ரென்றனா பூநதராய வேந்தா.

ருங

நனறி ருநதனி ரேயென நன்கமலாத தடந்தா
வென்றி மீனவன கறபினா தமமையும் வினவ
என்று நுமமரு ளுடையவாக கெவனகுறை யெனனா
ஒன்று கேணமைகூ ரனபினா ரிதனை யு முரைப்பார

ருச

கையா மாளவு நீற்றினா கவுரியன நேயம
உய்வ தாகவு மின்றுநும மருளினு லொலிநீர்
வையை நாடனமேல வெப்பநோய வந்ததா லதனை
ஐய தீரத்திடல வேண்டுமென றடியிலவீழந திரந்தா.

ருரு

இரந்த வன்பருக கன்னதா கென்றருள சுரந்து
பரந்த நித்தில யானமேற பனிககதிர மருமான
சுரந்த ணிப்பலென நேருவா னெத்தமுய்ச சுருதி
புரந்த ளிப்பவா பாண்டியன் கோயிலிற புகுவா.

ருசு

வாயி லெங்கணுந தூபமு மங்கல விளக்குந
தோய குமபமுந் கொடிகளுளு சுண்ணமுந துவன்றச்
சேய காகள வொலிமனனன செவிப்புலன சுவைப்பக
கோயி லெயதினா ரமணாதங் கோளரி யனையா

ரு௭

காவ லோனமருந கிட்டதோ கதிரமணித தவிசின்
மேவி னூரவா நோக்கினுன மீனவன றெளிந்த
வாவி தாழ்செழுந தாமரை யெனமுக மலாநது
பாவி யேனபிணி தணிததெனை பணிகொணமி னென்றான.

ரு௮

புலையதொ ழிற்குவித தாயினோ கேடடுளம புழுங்குக
கலைத்த டங்கட னீந்திய காவலோ யுனறன
வலப்பு ரத்தனோ யிவரையு மறறையோ யெமையுந
தொலைத்தி டப்பணி யெனறனா கைதவன சொல்வான்.

ருக

அணைய செய்திரென் றிசையுமுன் சமணரு, மசோகன
 றினை னிநதுகைப் பீலியாற றடவியுங் கரத்துக்
 கண்கொ ளாலிரீர் சிதறியு நெய்சொரி கணல்போற்
 கிணவி மேலிடக கண்டனா தீர்ந்திடக காணா. சுய

தியா மானமிக் குடையராய்ச் செருக்கழிந் திருப்பப்
 பாய கேளவியோர் புண்ணியப் பையுண் றளளிக
 காயு நோயது தணித்திடக கருதினா ரதனை
 மாய நீறென விலககினா மாயை செயதழிவார். சுக

அண்ட நாயகன் றிருமடைப் பளளிநீ றளளிக
 கொண்டு வாருமென் றருமறைக கவுணியர் கூறக்
 கண்டு காவல ரேவலா கைக்கொடு வந்தார
 வண்டு லாவுதார வழுதினோய தணிப்பவா வாங்கி. சுஉ

மருநது மந்திரம யாவையு மறையுரைப் பதுவும்
 பொருந்து மின்பவீ டளிப்பதும் போகமும் பொருளுந்
 திருநது மாலவா யானறிநு நீறெனச் சிறப்பித்
 தருநது மின்னமு தனையசொற பதிகம தறைநது. சுந

மெய்யி லிட்டனா வருடலும் வெஞ்சுரந துறநத
 மையில சிந்தையோர் வெகுளியிற் றணிநதது வாசஞ்
 செயத தண்பனி நீர்விரைச் சந்தனந திமிர்நதால்
 எய்து தணமைய தாயின திறைவலப் பாகம். சுச

பொழிநத தணமதுத் தாரபுனை பூழியா கோனுக்
 கிழிநத செய்கையா கைதொட் வெரியிடு சுரத்தாற்
 கழிநத துண்பமுங் கவுணியா கைதொடச் சுரநதீரந்
 தொழிநத விற்பமு மிருவினை யொத்தபோ லொத்த. சுரு

ஐய விசுசுர மாற்றரி தாற்றரி தென்னு
 வையை நாடவன வலலமண் மாசுதீரந தடியேன
 உய்ய வேண்டுமே லதனைபு மடிகளே யொழித்தல
 செய்ய வேண்டுமென றிரந்தனன் சிரபுரக் கோனை. சுங்

பிள்ளை யாரிடப் பாகமும் பண்டுபோற் பெருமான்
 வெள்ளை நீறுதொட் டங்கையா னீவுமுன மேனா
 உள்ள கூனெடு வெப்புநோ யொழிந்தும் னுயாதத
 வளனன மாசறக் கடைநதவின மணியெனப் பொலிந்தான். சுள

அன்னதொரு காரணததாற சவுந்தரிய
 பாண்டியனென் முகியென்
 தென்னவாகோன் கவுணியர்கோன் றிருநோக்காற்
 பரிசததாற் றெருடும் வாககாற
 பொன்னடிதாழ்ந் தைந்தெழுதது முபதேசப
 பேறடைந்த பொலிவால் வஞ்சந்
 துன்னமணர் நெறியிகழநது தொலவேத
 நெறியடைநது தூய னானன்.

கூஅ

அறுபத்துமூன்றாவது

சமணரைக் கழுவேற்றிய படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

பஞ்சவ னடைந்த நோயைப் பாலறு வாயா தீர்த்து
நஞ்சணி கண்ட னீறு நலகிய வண்ணஞ் சொன்னேம
அஞ்சல ராகிப் பின்னும் வாதுசெய தடங்கத தோற்ற
வஞ்சரைக் கழுவே றிட்ட வண்ணமுஞ் சிறிது சொல்வாம். க

தென்னவன் நேவி யாரு மமைச்சருட் சிறந்த சிங்கம்
அன்னவன றுனுங் காழி யந்தண ரடியில் வீழ்ந்தெம்
மன்னவன் வெப்புங் கூனும் பாசமு மாற்றி னீரே
இன்னமு மடியேம வேண்டுங் குறைசெய்த தக்க தென்றா. உ

கன்னிரா டெங்கு மிந்தக் காரமண் காடு மூடித்
துன்னின் திதனை யினனே துணித்திடல வேண்டு மென்றா
அன்னவ ரால் வாயரா திருவுள்ள மறிவே னென்னு
உன்னிய மனத்த ராகி யொய்யெனக் கோயில் புக்கரா டு

அவவிரு வோருங்* கூட வடைந்துபொற் கமலம் பூத்த
திவவிய தீர்த்தந் தோயந்து சேனெடுங் கண்ணி பாக
நவவியங் கமலச் செங்கை நாதனைத் தாழ்ந்து வேந்தன்
வெவவிய வெப்பு நீத்தாரா தொழுதிது வினவு கின்றா ச

காயமே யொறுத்து நானுங் கைதவம் பெருக நோற்கும்
பேயரை யிமமை யோடு மறுமையும் பேற்ற றுரை
நீயுரை செய்த வேத வேளவியை நிரதை செய்யுந்
தீயரை யொறுத்தல செய்யத் திருவுளஞ் செயதி யென்றார் னு

வெமமத வேழங் காயந்த விடையவா விசுமபிற் சொல்வார
எமமனோ ராவீர் நுங்கட் கிசைந்ததே பெமக்கும வேண்டுஞ்
சமமத மதனா வெல்லத் தக்கவ ராக நீரே
அம்மத முடையா தோற்கத் தக்கவ ராக வென்றே க-

எம்மொழி தேறி னீர்போ யிறைமக னவையத் தெய்திச*
செமமையி லாரை வாது செய்திரீ ரணையா தோற்று
வெம்முனைக் கழுவி லேறி விளிகுவ ரென்னக கேட்டு
மைமமலி களததான மைநதா தொழுதுதம மடத்திறபோந்தார்.()

இருவரு மீண்டு ததத மிருககையிற போகி யற்றைப
பருவமந ககலப் பினனாட பாண்டிமா தேவி யாரும்
பெருமதி யமைச்ச ரேறும் பிள்ளையா மடத்திற போகி
அருகரை வெவலுளு குழ்ச்சி யாதென வளநது தோவார அ

பேரரு ணிறைநத காழிப பெருநதகை யுடனபோயத தங்கோன
சீரவை குறுகி யீது செபபுவார செயய கோலாய
காரமண் காடே யெங்குங் கழியவு மிடைநத வினன†
வேரொடுந களைநதாற் சைவ விளைபயி ரோங்கு மெனரா‡ கூ

அவவண்ணஞ் செய்வ தேயென றரசனு மனுசசை செயயச்
செவவண்ண வெண்ணீற் றண்ண லனுசசையுந தெரிநது தேயம
உய்வண்ண மிதுவென றநந் னுணமகிழ்ந திருநதார நீண்ட
பைவண்ண வாரம பூண்டார புகழெங்கும் பரப்ப வல்லா ய்

[கலி வீருத்தம்]

அநத வேலை யருகநதக கையரைக்
குநத வேறகட் குலமட மாதரும்
மைநத ராகிய மககளுந் கண்ணழல்
சுநத நோக்கி யிகழ்நதிவை செபபுவார கக

செழியா கோமகன மூழ்கிய தீப்பிணி
கழிய மாற்றும் வலியினறிக கற்றிலா
மழலை வாயொரு மைநதற்குத் தோற்றுவிவெம்
பழிவி னைத்தீர பகவன றமாககெலாம். கட

சாமப ராடுஞ் சமயம் புகுநதுவெம்
பாமப ணிநதவ னேபக வானென
வேமப னுங்கள் விரத நெறியெலாளு
சோமப லெய்தத துறநதா னிகழ்நதரோ. கந

ஏது மககு நிலையினி‡ யென்றவப
போது மற்றவா தமமைப புறகிட
வாது செய்தற் கெழுந்தனா வஞ்சகா
போது மெனனத தடுததனா பூவைமார கச

செல்லன் மின்க னுமக்கிது செவவியன்
றலல்ல கூர வருநதுன்பத தாழ்நாம
எல்லி கண்ட கனவுண் டிதனையாளு
சொல்லு கேமின்று கேண்மெனச சொல்லுவார்.

கடு

[கவி சிலததறை]

இடைய றுதுநம் பாழியும் பளனியு மென்குரு
சடையா முஞ்சியா சாமபலா தாங்கிய குலப
படையா தீவிழிப புலவுவாய்ப் பாப்பெரும புலித்தோல்
உடைய ராய்ச்சிலா வந்துவந் துலாவுதல் கண்டேம்.

கசு

கனனி யிறறுற வன்னகங் கணவனிற றுறவின்
மன்னு மாரியாக கண்கனுல வாகுமக குகைகள்
என்ன மூவகைப பெண்டவப பள்ளிக னெல்லாளு
சின்ன வெண்பிறைக கோட்டுமா சிதைக்கவுங் கண்டோம்.

கள

முண்டி தஞ்செய்த தலையராய் முறுககுறி தூங்கு
குண்டி கைத்தடங் கையராய்க் கோவணம் பிணித்த
தண்டு தாங்கிய சுவலராய்ச் சடையனபோ நாவிற
ஃகாண்ட சைத்தன ராயென்குங் குலாவுதல் கண்டேம்.

கஅ

காந்து வெங்கத முடையதோர் கயந்தலை வந்து
சூழந்து கொண்டுநம் மடிகணமார கணமெலார் துரத்தி
ஏந்து பூஞ்சினை யலைநதிட விரங்கிவண் டிரியப
பாய்ந்து பிண்டியை வேரொடும பறிக்கவுங் கண்டேம்.

கசு

அந்த மூவிலை வேலினு மயினமுனை க கழுவின்
பந்தி மீதநீ ரேறவுங் கண்டுளம் பனிப்பச
சந்த மார்பகளு சேப்பவந் தனிரக்கரம் புடைத்துக்
கந்த வாகுமுல் சோரவுங் கலுழவுங் கண்டேம்.

உய

தள்ள ருந்திற லிரதிர சாலமோ காதி
உள்ள விஞ்சையிவ வெல்லைவந் துதவில வென்றுங்
களள ராற்பறி பட்டவோ கணலிலவெந் தனவோ
வெள்ளங் கொண்டவோ சேமத்திற கிடப்பவோ விளம்பிர்.

உக

தாவு தீவளர்த தெழுகரி தனையா டரவை
ஆவை யேவிமுன னமமரோ பட்டது மறிந்தீர்
காவ லன்பிணி தணித்தினை ரினிச்செயுங் கருமம்
யாவ தாகுமோ வதனையு மெண்ணுமி னென்றார்.

உஉ

இற்றை வைகலுக் கேகன்மி னெனறன் ரத்ததைச்
செற்ற வஞ்சகா செலலுவார திருமபவுக கையைப்
பற்றி யீர்த்தனா பெண்டிர்சொற் கேடபது பழுதென்
றுறற தீவினை வழிச்செலவா ரோளித்தனா செலவார. ௨௩

கொங்க லாககுழல சரிந்திடக சூரத்தியா பின்னும
எங்கள சொற்கொளா தேகுவீர பரிபவ மெய்தி
உங்க ளுக்கிடை யூறுவந் துறுகெனச சபித்தார
அங்க தற்குமஞ சாரசெலவா ரழியுநா ளுத்தார. ௨௪

புட்க ளுமபல விரிச்சியும் போகலென நெதிரே
தடக வுங்கடந் தேகுவார தடங்கய லுக்கைப்பக
கடக விழ்ந்தலா கிடங்காசூழ கடிநகாப புறம்போய
உட்கு நெஞ்சரா யாவரு மோரிடத தீண்டி. ௨௫

யாது சூழ்ச்சியென் நெண்ணுவா ரிமைவனைக் கண்ட
தோதி நாமவ ன்னுமதி யுறுதிகொண்டனைய
ஏதி லாளனை வாதினல வேறுமென றிசைநது
போது வாராகா புருந்துவேத தவைக்களம் புகுவார ௨௬

ஆய போதினா காலையிற் கவுணிய ரால
வாயா சேவடி பணிநதுதம மடத்திற்றி செலலக
காயு மாதவச செலவனைக் கங்குலசூழந் தாங்கு
மாய வஞ்சகா வந்திடை வழித்தலை மறித்தார ௨௭

மறித்த கையாபின செலலமுன் மனனவை குறுகிக
குறித்த வாளரித் தவிசினமேற் கொச்சையா பெருமான
எறித்த சேயிளம் பரிதியி னேறிவீற றிருந்தார
பறித்த சீத்தலைப் புலையாகப் பொறுதிவை பகாவார ௨௮

மழலை யின்னமுந் தெளிகிலா மைந்த-கண் மணியொன
றுழலக ருங்கொடி யிருந்திடக கனியுதிந் தாங்குன
சுழலகொள விஞ்சையி னனமையான் மனனனைத் தொடுத்த
தழல வித்தன மென்றுநீ தருக்குறத் தகுமோ. ௨௯

நநது நாகுரீர் வண்டுசென னடைவழி யெழுத்தாய்
வநது வீழினும வீழுவ வழக்கினின கையிற்
சுருது சாமபருஞ் சிறுசொலு மருநதுமந் திரம்போற்
சுருது சூழமலை யானசுரந் தணித்தன கண்டாய் ௩௦

*உங்கண் மந்திர மோடொன்றிற் றீட்டுக வோரேட்-
டெங்கண் மந்திரந் தனனையுந் தீட்டுக விரண்டும்
அங்கி வாயிடின வெந்தது தோற்றதவ வங்கி
அங்கி டாதது வென்றதென ரொட்டியே நுவலா.†

நக

செக்க ரஞ்சடை யானுறை பதிகளிற் செய்யத்
தக்க தனறவ னடுநிலை பிழைத்துநுஞ் சாரவாய்
விக்க மெமமனோக கியற்றுவான வேறொரு தலத்திற்
புகக் மாநது வாநஞ்செப்ப போதுக மெனனா.

நஉ

வென்றி மாமுர சுறங்கிடா வியனகாப்புறம போய்
மன்றல வேம்பனமுன கதழெரி மடுததிடிற பிழைப்ப
தொன்று வேவதொன றீதுகொண டுமாகளு மெமரும்
இன்று வெவலதுந் தோற்பதுந் காணடுமென நெழுந்தாரா. நந

ஈடுவஞ்ச நெஞ்சரே யெழீஇந்காப புறம்புபோய்க்
கீட்டிசைக்க னோரழற் கிடங்குதொட டெழுந்துவான
நீட்டுகோ டரங்குறைத்து நிறையவிட்டு நெட்டெரி
மூட்டினா தமாதரார வயிறறுமிட்டு மூட்டினா.

ஞானமுண்ட முனிவாதமமை யெள்ளியெள்ளி நாயினும்
ஈனரங்கி யைத்தடுத்த திருப்பவெண் ணிராயிரா
ஆனதொண்ட ருடனெழுந்து சண்பைவேந்து மரசனும்
மானனாரு மந்திரக் கிழானும் வந்து வைகினா

நநு

உள்ளவிழந்த முலைசுரந் தொழுகுபா லருந்தியே
துள்ளியோடு கன்றுபின ரொடாநதுசெல்லு மானென
வெள்ளியம்ப லத்துளாடும வேதகீதா காதலகூட-
பிள்ளைபோன வாறுதம் பிராட்டியோடு மெயதினா.

நக

ஆறினோ டிரண்டடுத்த வாயிரஞ் சமணரும்
வேறுவேறு தாமுயன்ற மந்திரங்கள் வேறுவே
றுறுநீர் சுரந்தவோலை யிற்பொறித் தொருங்குபோய்ச்
சீறிவா னிமிரந்தெழுந்த தீயினவாய் நிரப்பினா.

நஎ

அக்கிவாய் மடுததவே டனைத்துமக் கணத்தினே
இக்குவா யுலாந்ததோ டெனக்கரிந்து சாமபராய்
உக்கவாறு கண்டுநீச ருட்கிடந்து பொங்கவே
திகுளுராகள் கண்டபோ சிரித்துளாக ளாயினா.

நஅ

(பா-ம்.) *உங்கண் மந்திர மோரேட்டிற் றீட்டுகவோ ரேட்டில்
†நுவல்வா. ‡வாயமைகூ.

3. நிரதவேத நாவாதாம விரிததவேத மெய்ப்பொருள்
ரைநதபுத்த கததைவண் கயிறறினால வகிர்ந்துதாம
புருந்தனான வமுதளித்த வமமைபே ரகப்படத
1. திரிநத வேடெடுத்ததெத்த தீயினவாயி லிட்டனா.

நக

2. றைபுலப படுத்தநூல வரைநதவே டனநதநாள
புறைபுனற கிடந்ததா மெனப்பசந்த தரசனும்
1. றையமைச்ச மரசியாரு நினறபேரு மந்தணாக
1. றைவரைப புகழந்தளப்பி லினப்பெள்ள மூழ்கினா.

சய

3. வந்தகிரதை யமணாவாது வெலவதற்கு வேறிடம்
நதிசெயது வந்தவப பொதுததலம் பொதுக்கடிந
நதனாளா வாதுவென்ற வனறுதொட்டு ஞானசம்
நதனென்ற நாமமே படைததுயாநத தினறுமே.

சக

4. னனவேடு முறையினே டுறுக்கியநத னாளாகோன
1. னனைநோக்க வினையினேடு பாயுத்தத மாசாதாளு
1. சானனஞள புலப்படத துணிநதுமவாயமை நாடுணரீஇக
னனிநாட னவைசிரிக்க வாற்றலாது கத்துவார.

சஉ

5. டநாங்க ளெழுதியிட்ட பச்சையேடு ணயிரம்
1. டவந்த நீவரைநது விட்டவோலை யொன்றுமென
1. டலினறி நீரிலிட்ட வண்ணமான தாலிதுன
1. டவஞ்செய் விஞ்சைகொண்டு பாவகற பிணித்ததே.

சங

6. னகளேடு மெனகளேடு மும்பாவா னளாய்விரைஇப
1. பாங்கியோடும வையைநீரி லிடுகவிட்ட போதுதான
புருநீ ரெதிரககுமோலை வெலலுமோலை யன்றியே
1. னகவேலை செலலுமோலை தோற்றகுமோலை யாவதே.

சச

7. வனறுவீ றடைந்தவாககு வீற்றிந்து தோற்றபோ
1. னறுமேவ லடிமையாவ தென்றிசைநது கைதவக
1. னறுபோலு நின்றகுண்டா கூறலோடு மீறிலா
1. னறுளாடு மடிகணமைந்தா வாய்மலாநது பேசுவார.

சரு

8. டியார பதினா றுயிரவ ருள்ளார சிவனை யவமதித்த
1. காடியார நீவி ருமக்கேற்ற தண்ட மிதுவோ கொன்றைமதி
1. டியாரருளா லுங்களைநாம வென்றேமாயின மூவிலேவேல
1. டிவா னிரைதத் கழுமுனையி லிடுவே மதுவே வழக்கென்றா.

ஊழின் வலியா லமணாதற குடனபட் டாக ளஃதறிநது
சூழி யானைக் குலசசிறையுந் தச்சா பலரைத் தொகுவித்துக்
காழி னெடிய பழமரத்திற் குல வடிவாய்க் கழுநிறுவிப்
பாழி நெடிய தோளவேந்தன் முன்னே கொடுபோயப் பரப்பினர்.

தேற லாதா தமைக்காழிச செமம் னேககி யினிவமயின
நீறு பூசிக் கண்டிகையும் பூண்டு நிருத்த ரெழுததைநதும்
ஊற வோதிப் பாசமொழித் துயமி னென்னு வறநோக்கிக்
கூறி னாமற் றதுகேட்டுக் குண்ட ரெரியிற் கொதித்துரைப்பார்.

முன்பு தீயில வென்றனமே நீரில யாதாய முடியுமென
அன்பு பேசி யெமையினக்கி யகல நினை ததா யலலைதநீ
பின்பு வாது செயததுணியும் பெற்றி யுரைத்தா யலலைபுலால்
என்பு பூணி யடிய நடந்தே வழாய் போதி யெனமறுத்ததா. ()

ஊகந் தவழும் பழமரத்தை யுதைத்துக் கரைமா றிடவொ துக்கிப்
பூகந் தடவி வோகிண்டு பொருப்பைப் பறித்துப் புடைப்பரப்பி
மாகந் துழாவிக் கடுகிவரும் வையைப் புனலை மந்திரத்தால்
வேகந் தணிவித் தேடுமுதி விடுத்ததா முன்போல வெளகாதா.

சிறையேப் புனல்குழ வேணுபுரச செலவா யாருந் தெளிவெய்த
மறையே வாயமை யுரையாகின மறைகணமுழுதந் துணிபொருடான
பிறையேய வேணிப் பிரானுகற் பெருநீ ரெதிரே செலகவென
முறையே பதிக் மெடுத்தெழுதி விட்டார முழங்கிவரு புனலில் ()

தேசம் பரவுந் கவுணியாகோன் விடுத்த வேடு செழுமதுரை
ஈச னுருளாந் கயிறுபிணித் தீர்ப்ப நதியி லெதிரேற
நாசஞ் செய்யும் பொறிவழியே நடக்கு முள்ள மெனச்சென்று
நீச ரேடெண் ணுயிரமு நீத்த வழியே யொழுகியவால். ௫௨

சினக் மனையா ரெழுதுமுறை யெதிராற் றேறத் தெரிநதமரா
அங்க ணறுமபூ மழைபொழிந்தா ரறவோர் துகிலவிண்ணெறிந்
தாரத்தார
கங்கை யணிந்தார திருத்தொண்டா கண்ணீரக் கடலி லமிழந்தினா
வெங்க ணமணா நடுங்கியுடல் வெயாவைக் கடலி லமிழந்தினா.

வேமே யென்ப தறியாதே வெலவே மென்றே குளொட்டி
நாமே யிட்ட வேடெரியில வேவக் கண்டு நதிகக்கெதிரே
போமே யினனம் வெலவேமென றிட்ட வேடும புணரிபுகத்
தாமே தம்மைச் சுடநாணி நினற ரமணா தலைதுக்கி ௫௪

பொருப்பே சிலையாப்ப புரங்கடந்த புனித நேயெத் தேவாக்கும்
விருப்பேய போகம் வீடுதரு மேலாங் கடவு ளெனநானகு
மருப்பேய் களிறுன முடிதகாததான மருமானறியக் குருமொழிபோல
நெருப்பே யனறி வேகவதி நீரும பின்னாத தேற்றியதால். ஐரு

பொய்யின் மறையின் புறத்தமணா புத்தாககனறி வாயமையுரை
செய்யு மறைநூல் பலதெரிந்தும் சிவனே பரமென றறியாதே
கையில் விளக்கி னெடுங்கிடங்கில் வீழ்வார போலக் கலங்கிமனம்
ஐயமடைந்த பேதைபாககு மறிவித தனவே யவையனரே. x ()

கண்டுகூடற கோமகனுங் கற்பு நிறைந்த பொறுபடைய
வண்டு கூடுந் தாரளக் வளவன் மகளு மந்திரியுந்
தொண்டு கூடு மடியாருங் காழிக் கரசைத் தொழுதுதுதித்
விண்டு கூடற் கரியம் கிழ வெள்ளத் தழுந்தி வியந்தனரால். ஐஎ

நன்றி தேறா பின்புள்ள மான மிழந்த நானழிந்த
குன்று போலுந் தோணிபுரக் கோமா னெதிரே யாங்களுமக்
கின்று தோற்றே மெமையிண்டு நீரே வென்பி ரெனநோந்து
நின்று கூறக் கவுணியாகோ னனையா ருய்பு நெறிநோக்கா ஐஅ

இன்ன மறத்தா றிசைக்கினறே நீரேன வாளா விறக்கினறீர்
அனளை யனையா னெமமிறைவ னவனுக் காளா யுய்மினகள்
எனன வேட சிறியாய்நீ யெவ்வா நெங்கட கடாதமொழி
சொன்ன தென்று மானமுளா கழுவிலேறத் தொடங்கினார். ஐக

மத்தத்தின் மான மிககா தாங்களை வலியவேறிப்
பகைத்திட விருந்தா ரேனைப் பறிதலை யவரைச் சைவ
வித்தத்தி லொழுகக் பூண்ட வேடத்தா பற்றிப் பற்றிச்
சிதைத்திடா செயதே றிட்டார் திரிதலை கழுக்கோ றன்னில.

வழிவழி வருமாணுகா சாதற்கு வருந்தி நெஞ்சம்
அழிபவா திருநீரிடா ரதுகிடா தயாவா ராவின
இழிவிலகோ மயத்தை யள்ளிப் பூசின ரிதுவுங் கிட்டா
தொழிபவ ராவின கன்றைத் தோளிலிட டுயிரைப் பெற்றார். ()

கூறிட்ட மூன்றுங் கிட்டா தயாபவா குற்றந்தீர்
நீறிட்டா நெற்றி யோடு நிருமல கோம யத்தின்
சேறிட்டா நெற்றியோடு நெற்றியைச் செறியத் தாக்கி
மாறிட்ட பாசந் தன்னை மறித்திடடுப் பிறப்பை வெல்வார கூஉ

(பா - ம்) *மனதையை மடைந்த அறிவித்ததெய்து வனரே.

†கோமானம். ‡காழிக்கரசைத் துதித்திறைஞ்சி. §விண்டுகூற்றக்கரிய.

மற்றிவர் தம்மை யூற்றஞ் செய்திலர் மடிந்தோர் யாருஞ்
சுற்றிய சேனங் காக நரிகணய் தொடரநது கௌவிப
பற்றினின் மீர்த்துத் தின்னக் கிடந்தனா பரும யானே
வெற்றிகொள வேந்தன காழி வேந்தரைத் தொழுது நோக்கா ()

இன்றுநீ ரிட்ட வேடிங் கியாவருங் காண நேரே
செனறதே யெங்கே யென்றா னதனையான செம்பொற்கூடன்
மன்றவ ரருளா லினனே வருவிப்ப மென்று வாது
வென்றவர் நதியின் மாடே மேற்றிசை நோக்கிச் செலவார் கூச

செல்லுநா காண வோலை காவதஞ் செல்வ தப்பால
ஒல்லையங் கொளித்த லோடும வியந்தவ னொருங்கு கூடிக்
கொல்லையான் மேய்தது நினறா சிலாதமைக குறித்தது நீரிவ்
வெல்லையுள விசேட முண்டோ விவண்கண்ட திசைமி னென்றா.

அவவிடைச சிறாகள யாங்க ளொன்றையு மறியே மென்ன
இவவிடை விசேடங் காணல வேண்டுமெத திறத்தது மென்னுத்
தெவவிடை வாது செய்யத் திருவுளக் கருணை செயத்
வெவவிடைக் கொடியி னாரைப் பாடினா வேதநாவா. கூசு

பாட்டினமேற கருணை வைத்தார சயம்புவாப்ப பராரைவில்லக்
காட்டினு ளிருப்ப நேரே கண்டுதாழந் தெழுநது சண்பை
காட்டினர் வலங்கொண டேத்தி யெதிரான்றா நகைத்தார நிம்பத்
தோட்டினு னதுகேட டங்கேதோன்றினுன் றுணையோடும. கூசு

அந்தமா விலிங்கத் திச னாயிர மதிப்பங் கண்ட
முந்தைவே தியராயத் தோன்றி முததமிழக கரசை நீயென
மைந்தன மிளையோ னொப்பாய வருகென நீறு சாத்திச்
சிறதைநீ ளாராவங் கூரத் திருவருள சுரந்து நின்றார் கூஅ

நின்றவந் தணரை யன்று நிருமல ஞான மீந்தார
எனறுகண டிறைஞ்சி யைய நீரிலயா னிட்ட வேடு
செனறதிங் கெடுத்தீர் நீரே யஃதுநுஞ் செல்வாக கேற்ற
தன்றதைத் தருதி ரென்றா ரறுமுகச செமம் லன்னா கூசு

இன்னமும பன்ன ளெமமை யிடந்தொழும் பாடி யெஞ்சும்
புன்னெறி யொழுஞ் வாரை வென்றுநம் புனித வீடு
பின்னாநீ பெறுதி யென்னு வேடுதந் தாசி பேசி
மின்னென மறைந்து நின்றா வேதிய ராய வேடர். எய்

தாதையார கவாநது மீளத் தந்தவே டதனை வானகிப
போதையார ஞான முண்டார புரிசடைப பிரானா வெளவி
ஈதையா மிரநது வேண்டத தந்தன் ரென்று கூறிக
கோதையார வேலி னறகுக் காட்டவக் கொற்கை வேந்தன். எக

கச்சான வரவ மாத்த கருணையங் கடலிற றேனறும்
விச்சான ஞான முண்ட ராற்றலின விளைவு தேரு
தச்சான வலியா னுமமை யளந்தன் னடியே னிரத்த
துச்சான பிழைதீர்த தாஸ்கென நிறைஞ்சினு றுணாததார வேமபன்.

அநநெடு மேரு வாகு மாடகச சிலையி னூககுப
பொன்னெடுஞ் சிகரக் கோயின மண்டபம் புயலைக் கீண்டு
மின்னெடு மதியஞ் சூடுங் கோபுர மேகந் தாவுங்
கன்னெடும புரிசை வீதி யாவையுங் களிப்பக் கண்டான. எங்

அறறைநா ளாதி யாக வேடக் மென்னு நாமம்
பெற்றதா லேட கத்தின மேவிய பிரனைப் பாண்டிக்
கொற்றவன் சமண ரோடுங் கூடிய பாவ மெல்லாம்
பற்றற்ப பூசை செய்து பாசமுங் கழியப் பெற்றான். எச

நறைகெழு துழாயி னுனுங் கலுழனு நாகா வேந்தும்
முறையின லுக்கங்கு முன்றும் பூசிதது முடியா வின்ப
நிறையருள பெற்று ரன்ன நிராமய விலிங்கந் தன்னை
இறுதியா முகத்திற பாண்டி யிறைமகன் பூசை செய்தான் எஞ்

அங்கணமா நகரகண டாங்கோ ராண்டிறை கொண்டு காழிப்
புங்கவ ரோடும பின்னாட் பூழியா பெருமான மீண்டு
மங்கல மதுரை சோநது வைகுநா ணீற்றுச் செலவம்
எங்கணும் விளங்கச் சினன ளிருநதுபின் ஞானச் செலவா. எச

வடபுலத் துள்ள வீசன் பதிகளும் வணங்கிப் பாடக்
கடவமென நெழுநது கூடற் கண்ணுதற் பெருமான நன்னை
இடனுறை கயற்க ணீரை யிறைஞ்சிப்பல வரனும் பெற்று
விடைகொடு தமிழநா டெங்கும் பணிந்தனா மீண்டு போவா. ()

தனபெருங் கற்பி னுஞ் மமைச்சனா தமிழநா கோலும்
பின்புழு னந்தண் காழிப் பிராண்டி பிரிவாற றுராய்
அன்புந் தவாபா னட்ட வனறுதொட் டானுக் கேண்மை
இன்பமுந் துன்ப மாகி விளைந்துமுன் னீர்ப்பப் போனா. எஅ

சண்பையா தலைவா தாழு மனையராயத தம்பின செலலும்
நண்புடை யவரை நோக்கி நமமிடத் தனபு நீங்காப்
பண்பின ராகி நீறு பாதுகாத தீசன கோத்தி
மண்பட வாழ்மி வீது மறுக்கினமி னினமி னென்றா.

எக

ஆளுடைப புகலி வேந்த ரருணமொழி மறுக்க வஞ்சித
தாளுடைப பதுமச செந்தா டலையுறப் பணிந்து மீண்டு
வாளுடைத் தானைத் தென்னன் மதுரையில் வந்தான கஞ்சத்
தோளுடைச சிங்க மனனூ சோழாகோ னுடு புககார.

அய

ஞானமா மதநீர சோர ஞானசம பந்த ரென்னும
மானமா யானை வந்து கடம்பமா வந்ததிற றுன்னும
ஊனமாளு சமண ரென்னுந் தருக்களை யொடித்து வெண்ணீ
ருனமாப் பூமி யளளித் தூற்றிய தவனி யெங்கும்.

அக

[கலிநிலைத்துறை]

ஆதி யாலயத் தடலைகொண் டாழிசூழ காழிச
சோதி வேதியா பாண்டியன் சுரந்தணித் துடலிற்
பேதி யாதகூ னிமித்ததலாற் பிறங்குகற் பாதிப்
பூதி யாவினுஞ் சிறந்தவவ வட்டிலவாயப் பூதி

அஉ

ஆகசு செய்யுள் - ௩,௨௫௫.

**அறுபத்து நான்காவது
வன்னியுங் கிணறும் இலிங்கமு
மழைத்த படலம்.**

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

சென்னிவெண் டிங்கண் மிஸ்சிய மதுரைச
சிவனரு ளடைந்தசம் பந்தா
துன்னிருஞ் சமணைக கழுமுனை யேறறித்
துணித்தவா றிசைத்தனம் வணிகக
கன்னிதன் மன்றற கரியினை மாறறாள்
காணவக கண்ணுத லருளால்
வன்னியுங் கிணறு மிலிங்கமு மாங்கு
வந்தவா றெடுத்தினி யுரைப்பாம்.

க

பொனமலாக கைதை வேலிசூழ வேலைப
புறத்தொரு பட்டினத் துள்ளான
மினமணிக் கொடுமபூ நொருகுல வணிகன்
வேறுவே ருமபல செல்வத்
தனமையிற் சிறந்தோன் மகவில னாகித்
தனமனக கினியதோர் காட்சி
நனமனைக் கொடியோ டறமபல புரிந்தோர்
நகைமதிக் கொம்பையின் றெடுத்தான்.

உ.

அத்தன் வணிகற் குரியநன் மருக
னவனமுதற் கடிமண முடித்தோன்
முத்தமிழ் மதுரைப் பதியுளா னவறகே
முறையினு னோறுநான பயந்த
வித்தக மயிலைக் கொடுப்பலென றனைய
வியற்குல வணிகாக்கோன றனனோ
டொத்தபல கிளைஞா யாவரு மறிய
வுணர்த்தினுன சிலபகல் கழிய.

ந.

ஊழவினை வலியா லாருயி நிழந்தா
 னுயிராகுடம் பனையதன கற்பின
 குழகதிர மணிபபூண் மனைவியு மிறப்பத
 துணிந்தன ளவரிரு வேராகும
 ஆழகடற் கிளைஞா செயததகு
 கடன்க ளாற்றியச செய்தியை மதுரை
 வாழ்தரு மருகற் குணாததுவா
 னோலை விடுத்தனா மருமகன வாங்கா.

த

தன்னருண மாமன றுஞ்சினுன கூடத்
 தாரமுந் துஞ்சிய திப்பால
 அன்னவற களவின றுகிய தனமுண்
 டவனனி நாண்மக வின்றிப
 பினனொரு பெண்ணைப் பெற்றன
 னவளைத் தனக்கெனப் பேசினு னனைய
 கன்னியை மணந்து செலகென
 முடங்கற் கழறிய பாசுநந தெரியா.

ரு

வீழ்ந்தனன றரைமேற் புரண்டன னுயிர்ப்பு
 வீங்கினன விழிப்புனல வெள்ளத்
 தாழ்ந்தனன விமமுற் றமமவோ வென்றன
 றரற்றினன கிளைஞாநட் படைந்து
 வாழ்ந்தவா தழுவத் தழீஇத்தழீஇக் கரைந்தான
 மறறவா தேற்றிடத் தெளிந்து
 சூழ்ந்தவெந் துயாரீத் தொருதலை மாமன
 றொன்னகாக கேசுவான றுணர்ந்தான.

ள

அங்குள கிளைஞா சிலரொடுங் கூடி
 யருங்கடி மதுரைநீத் தேகிப்
 பொங்கிருங் கழிசூழ் படடினங் குறுகிப்
 புகுதுவான வரவறிந் தங்குத்
 தங்குதங் கிளைஞா வினவநோ வாரைத்
 தழீஇத்தழீஇச் செலவிடுத் தேகிக்
 கொங்கிவா தளவத் தாரினுன மாமன்
 கோயிலபுக கிருந்தன னாக.

ள

[அறுசேடியாசிரிய விருத்தம்.]

நாள சில கழிந்த பின்னா நாயகரே றனையா னன்ன
 வாள்புரை கண்ணி னோை மதுரையிற் கொடுபோ யங்கென்
 கேளிரமுன் வேடப் லென்று கிளந்துதன மாம னீட்டு
 நீளபெரும பொருள்கண மறறுவகைக்கொண்டு நெறியிற் செல்வான்

காண்டம்] வன்னியுங்கிணறுமஇலிங்கமுமழைத்தபடலம் ஞகக்

வழிவிட வருவார் தம்மை நிறுத்திப்பின மதுரை மூதூர்க்
கெழுதரு சுற்றத தாரை முன்சென்மி னென்று போக்கித்
தொழுபரி சன்முந தானுந தோகையும் வைக லொன்றிற்
கழிவழி யரைமேற பெயத காவத மாகப போவான் ௯

வெங்கதிர் வேலை செலலும் வேலைவர தணையு முன்னம
இவகருந் தொழிக மென்னுப் புறமபய மூதா ரெய்தி
அங்கிறை கோயின் முன்னிக கூவனீ ராடி யங்குத
தங்கிய வன்னி மாடே போனகரு சமைத்துண டெலவாய் 10

மலைவைதத சிலையான கோயின் மருங்கொரு படியி னுமபாத
தலைவைத்து துயிலு மெல்லு விதிவழிச சார வந்தோ
கொலைவைதத விடவாய நாகங் கடித்தது கொதித்து நீண்ட
விலைவைதத கொடுமபூ ணுய்கன் விடந்தலைக் கொண்டு மாயந்தான்.

அங்குள பரிசு னங்க ளாவலித திரங்கிச சூழக
கொங்கைகள் புடைகதுச சேடிக குறறிடை மகளி ரேங்கச
கிங்கவே றையா னாகந தீண்டிடா தொதுங்கிப போந்த
பங்கய மலாககொம பன்னுன பாவைபோற் புறம்பு நின்றாள். ௧௨

[கலிநிலைத்துறை]

ஆளியே றன்னவ னரவினவாய்ப் பட்டது மவிந்ததும்
மீளியே லுண்கணா கைகுலைத் தழுவதும் விழுவதுங்
கேளிரசூழந் தயாவது மழுவதுங் கண்டிளங் கிளியாணா
வாளியே றுண்டதோ மயிலினவீழந் துயங்கினுண மயங்கினுள்.

வடிககணுட் செருகின வருகின வுயிரப்-பழல வாய்ப்படும
தொடுத்தபூங் கோதைபோற் சோந்ததா கங்காரு சோந்தன
அடித்தளிர் சோந்தன கன்னியன பைபெடை யன்னவள
இடிக்கெதிர்ப் பட்டுவீழந் தாளெனக் கிடந்தன ளென்செயவான்.

சாயுமபூங் கொம்பரிற் சூழந்திறந் தானபுறஞ் சாரந்தழுவ
ஆயமென் மகளிரமீண் டன்பனோ டெங்கைதன னாவியும்
போயதே கொல்லென மடியுறக் கொடுங்கையாற் புறந்தழீஇத்
தூயதூ செறிந்திளைப பாறறினா சிறிதுயிர் கோற்றவே ௧௩

மெய்கழிந் தின்னுயிர் மீண்டுதன யாககையின் மெல்லவே
கைகலந் தாங்கிரு காலியங் குறறன கண்களும்
பொய்கைநீ லஞ்சிறி தவிழந்தென வலாந்தன பூவையை
மைகழி நாண்முத னுனகுநால வேலியாய வளைந்தவே ௧௪

(பா - ம்.) அருகிய துயிர்ப்பு.

கையெறி யுகமுழற் கறறைசேர றுந்திரி காறுளி
நெய்யெனக் கண்புனல் கொங்கைமுற றததுக நெஞ்சும
பையவாய் விடும்புறம் பாரக்குநா னெடுந்தனை படுஞ்சிறு
தெய்வந்தொட டாளெனத் தேம்பிவிம் மாந்தொளி தேயுமால்.

வணங்கில்செல் வந்தழீஇப் பிறந்தநா டொட்டொரு வைகலும்
அணங்கெனக் கணவிலுங் கண்டிலா ளனபன்மே லன்பென
இணங்குதன னுருவாய் நிறைவரம் பிறறென விருந்தொர்பெண்
அணங்குவாய் விட்டழு தாலெனப் புலம்பலுற் றுளரோ. கஅ

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

என்னு யகனேயோ வெனலிருகண்
மணியேயோ வெனனை யீனறன்
தன்னுவி யனனதனி மருகாவோ
முருகாவோ தாரார முல்லை
மன்னுவோ வணிகாகுல மணியேயோ
விடவரவின வாயப்பட டாயோ
உனனாக நிழலான் வெனனைவிடுத
தெவவண்ண மொளிப்ப தேயோ

கக

பொன்னாடின் மடவாரைப் புணாவதற்கோ
நம்மளகா புரத்து வேந்தன
நன்னாட்டின் மடவாரை மணப்பதற்கோ
வுணைக்கடித்த நாகா வேந்தன
தன்னாட்டின் மடவாரைத் தழுவுதற்கோ
வென்னுவித் தலைவா வெனனை
இநநாட்டி விருத்தியென வஞ்சித்துப்
போயினவா நெனனை யென்னே

உய

தென்னுலகிற் புகுந்தனையோ பணிந்தனையோ
மாதுலனைத் தேவி யோடும
தன்னிருதோ ஞ்றவாரத் தழுவினனே
நானுமுடன சார்ந்தே னுகில
என்னுரிய குரவரையுங் கண்ணாரக் காரணனே
வெனையீங் கிடடாய்
பினனூரிய பரிசுனமுங் கைவிட்டாய்
தனிப்போய்யென் பெற்றா யையா.

உக

காண்டம்] வன்னியுங்கிணறும இலிங்கமுமழைத்தபடலம் இவ்வி

வரிசைமரு மகனரவால் விரிந்ததுநா
 னறைபோய மனததோ டிருகுப
 பரிவுறலு மெனைப்பயந்தார நோற்றதவ
 நனறுகப பவிதத தேயோ
 பெரிதவரிக கட்கலககங* காணமு
 னிறநதன்றோ பிழைத்தா ரந்தோ
 அரியதிலு மரியபய நிதுவன்றோ
 வெவாபெற்றா ரவாபோ லமமா.

உஉ

உன்காதன மாமனெனைப் பயந்தவனறே
 யுறவறிய வுனககே பேசிப்
 பினகாதன மனைவியொடு முயிரிழந்தான
 யானுமந்தப் பெற்றி யாலே
 எனகாத லுயிர்போக வெற்றுடம்போ
 விருக்குமுட னிறப்பே னென்னுத
 தனகாதற றுணையிழந்த வனறிலென
 விருந்தழுதா டமிய ளானாள்.

உங

[ஹே வேறு]

நன்னக ருறகக நீங்கி நடுக்கமுற றழுங்கக காழித
 தெனனகா ஞானச செலவா சிவனகா தொறுமபோய்ப் பாடி
 ஆநநக ரடைந்தா ரங்கோ ரணிமடத திருந்தார கேட்ட
 தென்னென வாள்விட டாய்ந்து கோயிலி னிடைவந தெயதி. ()

கன்னிரீ யாரை யுறற தென்னெனக கன்னி தாழ்நது
 தன்னரு மரபு மீன்றா தமமையு மருகற கென்றே
 உன்னினா மனறல பேசி யிறந்தது முயிரன னானே
 டிருநெறி யடைந்திங் குறற நிகழ்ச்சியு மெடுத்துச் சொன்னாள்.

தந்தையுந் தாயு மனனா தமிழளா யிரங்கும பேதைப்
 பைந்தொடி யாவி காப்பான பாம்புகோட் பட்டான மாடே
 வந்தவ னாக மெல்லா மருந்தரு வாசும் வண்ணா
 சிந்தைசெய தருடகன வைத்தார குதித்தது தீவாய நஞ்சம் ()

எழுந்தன னுறங்கி னானபோ லிறந்தவன யாருங் கண்டு
 தொழந்தகை ஞான வேந்தைத் தொழ்தனா துதிசெய் தாவத்
 தழுந்தினா கன்னி யன்ன மனையவ னினபத தீந்தேன்
 பொழிந்தொரு புறத்தே கஞ்சம் பூத்ததோர் கொம்பி னின்றான்.

(பா - ம்.) *கண்கலககம்.

தலைவனை யிறந்த போதுந் தனியுயிர் பெற்ற போதுஞ்
சிலைறுதல் காதன் மாமன செலவியா யிருநதுந் தீண்டா
நிலைமையு மன்புந் கம்பி னீர்மையும் வியநது நோக்கி
மலைமகண் ஞான முண்டரா வணிகனை நோக்கிச் சொல்வார். ()

வருதிறின் மரபுக் கெல்லா மணியனா யுனறன மாமன
தருதிரு வளையா ளின்பொ சாருநா டுனபம வநது
பெருகுநா ளனறி யெனறுன மெய்தொடப பெறுவ ளீண்டே
திருமண முடிததுக்கொண்டு போகெனச செபப லோடும் ௨௯

செங்கணை றனையா னையன றிருமொழி தலைமேற் கொண்டு
பங்கயன படைதத சாதி நானகையும் பாது காபபீர
எங்குல வணிக ரினறிக கரிகளு மினறி யீங்கே
மங்கல முடிககும வணணம யாதென வணங்கிச சொன்னான. ()

கன்னியை யீன்ற ஞான்றே யுனககென்றுன காதன மாமன
உன்னிய துறவி னுள்ளா ரறிவரே யுனககீ தனறி
வன்னியுந் கிணறு மிந்த விலிங்கமுந் கரிகண மைநதா
இநநிலை வதுவை செய்தி யெமமுரை கடவா தென்றா. ௩௧

மாசறு மனததான காழி வளளலைப பணிநது நீரே
தேசிகா குரவா நடடோர தெய்வமுந் கிளைபு மென்னாப்
பேசிய வாறே வேளவி பெற்றியா னிறீஇததான் வேட்ட
பாசிழை யோடு தாழநது விடைகொடு பரவிப போனான். ௩௨

ஏவல்செ யாயத தாரு மடியரு மீண்ட வீணடிக
காவலசெய் மதுரை மூதூர குறுகிததன காதன மாமன
பூவையை மணநத வணணந் கேட்டநகுப புடைகுழி சுற்றம்
யாவரும் முவபப வினபுற றிருநதன னிளங்கோ மன்னன். ௩௩

தன்பெருந தனமு மாம னீட்டிய தனமு மீட்டி
மன்பெரு றிதிககோ னென்ன வாணிகம பெருககி நாய்கன்
இன்புறு காத லாக ளிருவரு மீன்ற காதல
நன்பொருண் மகிழ்ச்சி செய்ய நலமபெற வாழு நாளில. ௩௪

மூததவள் சிறுவா சால மூர்க்கரா யுள்ளா ரேனை
மாத்தளி ரியலி னாட்கோர மைநதனுண டிவனு மன்ன
தீததொழி னாக மன்ன சிஞாகளு மல்லற் செலவம்
பூத்தநீ னியமத் தூடு போய்வினை யாடல் செய்வார. ௩௫

காண்டம்] வன்னியுங்கினதும் இலிங்கமுமறைத்தபடலம் ௩௨௯

முநதிய மணட்டி மைந்தா முகிழ்முலை யிலைய பாவை
மைந்தனை யொருநாட் சீறி யடித்தனா வருந்தி யீன்ற
சந்தணி முலையான மாற்றா டீனையரை வைதா ளீன்ற
பைந்தொடி தானுஞ் சீறி யிலையனை பழித்து வைவாள். ௩௨௯

எந்த ஆரெந்தச் சாதி யாரமகள் யாவா காணச
செந்தழல் சான்றா வெங்கோன கடிமணஞ் செய்து வந்த
கொந்தவிழ் கோதை நீயென கொழுநனுக காசைப் பட்டு
வந்தவ ளான காமக கிழத்திககேன வாயும் வீறும். ௩௩௦

உரியவன றீமுன் னாக வுன்னேவேட் டதற்கு வேறு
கரியுள தாகிற கூறிக காட்டெனக கழற லோடும
எரிசுட வாடிச சாயந்த விணாமலர்க் கொம்பிற சாமபித்
தெரியிழை நாணஞ் சாய்ப்ப நினைந்து செப்பு கின்றாள் ௩௩௧

அரவினவாய்ப் பட்ட வைக லாருயி ரளித்த ஞானப
புரவல ருளுர வெங்கோன புறமபய நாதன வன்னித்
தருவொடு கிணறுகாணச செய்தனன சாறம மூன்று
கரிகளு முள்ள வென்றாள் கற்பினு லொபபி லாதாள். ௩௩௨

மாற்றவ ணகைத்து நன்று நன்றுநின் மனறல் வேளவிக
கேற்றன் கரியே சொனனு யிங்குமக கரிகள் மூன்றுந
தோற்றுமே லதுவு மெய்யே யென்றன டோகை யோடும
வேற்றுமை யிலாத சாய லிலையவள் விழுமங் கூரா ௩௩௩

வெவவுயிர்ப் பெறிய விலபோய மெலவிர நெறிகுருங் கையால
அவவயி றதுகும் வீழுங் கண்புனல வெள்ளத் தாழுங்
கொவவைவாய் துடிகுரு நாணந் தலைக்கொளுங் கூசு மன்னே
தெய்வமே யாவா வென்னு மெனசெய்கேன சிறியே நென்னும். ௩௩௪

தாதைதா யிறந்த வனறே தமிழளா யிங்குப் போந்த
பேதையேற காருண டைய பேதுறும் வணிகற் கன்று
மாதுல னாகி ஞாதி வழக்கறுந் துரிமை யீந்த
நாதனே யேதி லாளவாய் நகையினிற் காததி யெனனா. ௩௩௫

அன்றிர வுண்டி யினறித் துயிலினறி யழுங்கிப் பின்னாட்
பொனறிணி கமல வாவிப் புண்ணியப் புனறேயந் தண்ட
நின்றிழி விமானக கோயி னிரம்பிய வழகா முன்னுச்
சென்றிரு தாளில் வீழ்ந்த தனகுறை செப்பி வேண்டும். ௩௩௬

அன்றென்க கணவன வேட்ட விடத்தினி லதற்குச் சான்றாய்
நின்றபைந தருவு நீபுந கிணறுமந நிலையே யிங்கும
இன்றுவந தேதி லாளவாய நகைதுடைத் தென்ககா வாயேற்
பொனறுவ லென்றாள் கறபின புகழினை நிறுத்த வநதாள். ௪௪

அலலஹுற றழுங்கி நின்றாள் பரிவுகண டநதண கூடல்
எல்லையில் கருணை மூத்ததி யருளிஞ லெவருந காணத்
தொல்லையி படியே யனனாள் சொல்லிய கரிகண மூன்றும்
ஒல்லைவந திறுத்த கோயி லுத்தர குணபா லெல்லை. ௪௫

அன்னபோ திளையாள் மூத்தாட கெண்டுபோ யால வாயெய
முன்னவன றிருமுன றுழந்து காட்டுவாண முகிறேய செனனி
வன்னியீ திலிங்க மீது கிணறிதென மனற்ற சான்றாயத்
துன்னிய வென்றாள் கண்டாண முடித்தலை தூக்கி நின்றாள் ௪௬

அவவிடைத் தருவு நீரு மன்றுபோ லினறுஞ் சான்றாய
இவவிடைப் பட்ட வென்ன வதிசய மெவாகஞ் தேருத்
தெயவமு மெளிவந தங்கைக கனியினித் திருவி னன்னாள்
கைவசப் பட்ட தென்றாற் கறபினுக் கரிதே தமமா. ௪௭

மங்கைதன கறபு மீச னிடத்தவள வைத்த வனபும
அங்கண னவடகுச் செயத் வருளையும் வியந்து நோக்கி
மங்கல நகரா ரெல்லா மகிழ்ச்சியு ளாழநதார முல்லைத்
தொங்கலான முதுமண்டடி யொருத்திபுந துன்பத் தாழநதாள். ௪௮

மேதகு வணிகா மூத்த வினைக்கொடி யாளைப் பொல்லாப்
பாதகி யிவளா மென்று பழித்தனா படிநு பேசிக்
கோதறு குணத்தி னைக குடிப்பழு துரைத்தாய நீயென்
காதலி யாகா யென்று கணவனுந தள்ளி விட்டான். ௪௯

அநநிலை யிளையாள் கேளவ னடியிலவீழந திரப்பா னைய
என்னது கறபை யின்று நிறுத்தினு ளிவணமாற றுள்ள
றன்னையி லாதேற் கனனை யாயினு ளிவரும யானும
இன்னுயி ருடலபோல வாழுவோ மெனத்தழீஇத் தமயி னட்டார். ௫௦

உடம்பினு லிரண்டே யன்றி யுயிரப்பொரு ளிரண்டற றுள்ளம்
மடம்படு மழுககா றற்று மைநதரு மனைய ராக
விடம்படு மைவாய் நாகம் விழுங்கிரை யொத்ததுத் தமயில
இடம்படு மன்புற றின்புற றிருவரு மிருந்தா மன்கு ௫௧

காண்டம்] வன்னியுங்கின்றும இலீகமும்ழத்தபடல்மடுஉரு

அருந்ததி யனையாள் கேள்வற காயுளு மாஞ்சசெல்வப
பெருந்தன நிறைவுளு சீரு மொழுககமும் பீடும பேறு
தருந்தவ நெறியுந குன்றாத தருமமும் புகழும் பலக
இருந்தனன கமலச செல்வி யென்னவீற நிருநது மன்னே டுஉ

பொன்னவீர் கமலம பூத்த பொயகைஞ் ழால வாயெம
முன்னவன் வினையாட டெல்லை கண்டியார மொழிய வல்லார
இன்னமு மளவின றெனப வெங்குரு நாத சாமி
சொன்னவா றுங்கட கெண்ணெண காதையுரு சொன்னே னமம.

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

என்றுதென மலைமே லிருந்தமா தவத்தோ
னின்னருட குருபரன றனையும்
ஆன்றவன நிருவாய மலாந்தவா சகமு
மருளகனிந தொழுகவுள ளடக்கித்
தெனறமி ழால வாயத்தனிப பதியைச
சென்னிமேற பன்னிரண் டுமபா
ஒன்றவைத திமையா வங்கயற கண்ணி
யுடனுறை யொருவனை நினைந்தான .

ருச

பரவச மடைநது வழிகவாந துண்ணும
பழிப்புல வேடாபோ யொளிப்ப
இருளவெளி கடந்த திருவருள வழிச்சென்
றெண்ணிலாச சராசர மனைத்தும
புரையற நிறைந்த காட்சிகண் காண்பான
புதைபடத் தனித்தபூ ரணமாய
உரையுணர் விறந்த வுண்மையா னந்த
வுணர்வினை யுணர்வற நினைந்தான

ருரு

ஆகச செயபுள - ந, ந, கல

அறுபத்தைந்தாவது அருச்சுனைப் படலம்

[எழுசீரடியாசிரிய வீருத்தம்.]

கனனிதன வதுவைக கரிகளா யிலிங்கக
கடவுளுங் கவைக்கருங் கோட்டு
வன்னியும் படுநீரக கூவலும் வந்த
வழியிது மதுரைநா யகனைச்
சென்னியில் வைத்த முனிவனைப் பூசை
செயதுமா தவரொருங் கெய்திப்
பன்னிற மலாநதூ யாலவா யானைப்
பரவிய பரிசுது பகாவாம்.

க

போதவா னந்தத தனிககடல பருகும்
புயல்புரை முனிவனை வசிட்ட
மாதவ னுதி முனிவரு முலோபா
முத்திரை தனனெடும வரித்துப்
போதொடு சாந்த மானமதந தீபம்
புகைமுதற் கருவிகைக கொண்டு
மேதகு சிறப்பா லருச்சுனை் செயது
பின்னுமோ வினாவுரை செயவா.

உ

[கொச்சகக்கலிப்பா]

கோட்டஞ் சிலைவனைத் தகூடற் பிராண்டல
கேட்டஞ் செவிபடைத்த பேறடைந்தேங் கேட்டபடி
நாட்டங் களிப்ப நறுமலாநூயக கண்டிறைஞ்சு
வேட்டங்கள் யாங்குளென வோதினா மெய்த்தவரே

ங

எனற வறவோ ரெதிரே முகமலாந்து
குன்ற மடக்குங் குறுமுனிவன கூறுவான
நனறுமுனி காளிதனை நானுள்ளத் தெண்ணியாங்
கொன்றமொழிந் தீரென்றான பின்னுமவியந் தே துவான.

ச

பண்ணன் மறைமுடியுந் தேரூப் பரசிவனை
எண்ண லளவிறந்த வெக்கலையாற் கண்டுமுளக்
கண்ண லறியாதார வீட்டின்பங் காண்பரோ
மண்ணதி யாறாறு நீதததனி மாதவரே.

௫

அஞ்செவியி லூறுபடக் கேட்டபடி யாலவாய்ப்
பஞ்சமுகச சோதிப் பாணைப்போ யாச்சித்து
நெஞ்சநெகக் கண்டு நினையா வழிநினைந்து
வஞ்சவினை வோகளைவான வம்மின்க ளென்றானே.

௬

மங்கல வோரை வருதினததில வானிழிந்த
கங்கை படிந்துலக நாயகனைக் கைதொழுது
புங்கவாமுன் சங்கற்பஞ் செயதனுசனை பூண்டொழுகி
அங்கவாவா யாசி மொழிகேட் டகமகிழந்தே.

௭

ஐம்புலனுங் கூடற பெருமர னடியொதுகிக்
நம்பனுரு வெழுத்தைந்து நாவாடக கைகூப்பித்
தம்புனித சைவத் தவத்தெய்வத் தோமேற்கொண
டுமபா வழிநடக்க லுற்றாக ணற்றவரே.

௮

செய்ய சடையா திருநீறு சண்ணிதத்
மெய்யாதவ நோற்றினை தத் மேனியின ருட்புறம்புந்
துய்யாணி கண்டி கையா தோலு மருங்குடையா
ஐயா தவத்துக் கணிகலம்போற போதுவார

௯

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

புண்ணியந் தழைக்குந் தெய்வத் தலங்கனம் புலனகள் வென்றோர்
கண்ணிய வனமுந் திராதத் நதிகளுந் தவத்தோர் நோற்கும்
வண்ணமு நோக்கி நோக்கி மலயமா முனிவன் காட்டக்
கண்ணினை களிப்ப நோக்கிக் கைதொழு திறைஞ்சிச் செல்வார்.

சீறுகொ ளிலங்கை வேந்தைச் செகுத்திட விராமன் பூசித்
தாறணி விழுநக கண்ண னருளபெறு தலம் துமபா
ஏறிவீழ்ந் திறந்தோர் முன்ன மெண்ணிய வெண்ணி யாங்கே
மாறிய பிறப்பி னலகு மலையிது காணமின காணமின.

௧௦

சுரபிரீள் செவியி லங்கச சுடருரு வாயினன்றன
இரவினிற் றிருத்தோ மன்றல நடக்குமு ரிவலூ மேலை
உரவுரீர்க் கரைத்தேண் மாதத் துயாநதகார்த் திகையிற் றேருந்ந்
தரவுரீர்ச் சடையான்வேள்வி நடக்குமு ரவ்வூர் காணமின்.

௧௧

விற்பயி றடககை வேடன் மெனறவுன் பாகம பாரத்தோன்
பொறப்புறு கிரியீ தண்டம புழைபட விடததா ணீட்டி
அறபுதன் காளி தோற்க வாடிய திதுமா நீழ்ந்
கற்புடை யொருத்தி நோற்கும பிலமிது காணமின் காணமின்.

திருமறு மார்பன் காவற் செயல்பெற வரண்ப பூசித
திருகர முகிழ்த்து நோரின நேததிட மிதுவா மோததின
உரைவரம பகன்ற முக்க ணுததமன் சநதை கூட்டி
அருமறை யறவோரக கோது விததிட மதனைக காணமின். கச

அடிமுடி விலங்கும புளரு மளநதிடா தண்டங் கீண்டு
நெடுகிய நெருப்பு நின்ற நிலையிது முளவாயக கங்க
வடிவெடுத திருவா நோற்கு மலையிது பலவே ழாழி
இடைபுற முன்னும பின்னு மிருககுமக குனறைக காணமின்.

அவுணரிற் கள்வ னுன வந்தகற் காயநது மூன்று
புவனமுங் கவலைதீர்த்த புண்ணியன் புரமீ தாகும
தவலரும் புரங்கண் மூன்றுந் தழனுதற் றிருககண் சாத்திப
பவமறு மூவ ரன்பிற பட்டவன் பதியைக காணமின். கக

சத்திய ஞான னந்த தத்துவ மசைவற் றுடும
நித்திய பரமா னந்த நிறையருண் மன்ற மீது
முத்தியாக் குதித்தோ ரெய்தும பதியது முதனா னன்கும
பத்தியிற் பூசித தேததும பதியிது வாகும பாரமின். கள

பிரமன்மான முதலாந தேவா பிரளயத் திறவா வண்ணம்
பரமனா தோணி யேற்றும் பன்னிரு நாமம் பெற்ற
புரமிது சடாயு சம்பா திகளபெரும பூசை செய்ய
வரமளித் திருனோய் தீரககு மருநதுறை பதியீ தாகும கஅ

மதிதுத லிமயச செலவி மஞஞையாய் வழிபட டேததம்
இதுதுலாப பொன்னித் தான மெமமனோ மூன்று கோடி
மதிபெறு முனிவா வந்து வழிபடு மூதா நீதிப
பதியறக கடவுள் பூசை பண்ணிய தானங் காணமின் கக

கோடுநான் குடைய வேழந் தானவன் குறைதத கோட்டைப்
பாடற் நோற்றுப் பெற்ற பதியிது மாலை சாததந்
தாடகை மாணங் காப்பான றுழநதுபூங் கரசித் டூர்க்கும
பீடுறு கலய னன்பி னியிரந்தவெம பிரானா நீதால ௨௮

கரிமுகத தவுணற காய்ந்து கரிமுகத் தண்ணல் பூசை
புரிசிவ நகர மீது தாரகற் பொருது செவவேள
அரணையர்ச சித்த தாக்கீழ் மணற்குறி யான்பர லாட்டிப்
பான்முடி மலை சூடுஞ் சேய்வளம பதியீ தாகும. ௨௯

கறுவிவீழ் காலன் மார்பிற சேவடிக் கமலஞ் சாததிச
சிறுவனுக் காயு ளீந்த சேவகப் பெருமான மேய
அறைபுனற் பழன மூதூ ரதுவிது வானை தநத
குறையுடற் போர்வை போர்த்தத கொற்றவன் கோயில் காண்மின்.

பங்கயக் கடவு ளீந்த பரிகலம் வாங்கிக் கொண்ட
அங்கண னிடமீ தாட லனங்களை யழுது செய்த
செங்கண னிருக்கை யீது மேழகச சென்னி தனனை
மங்கல மாமற் கீந்த மருகளு ரிருக்கை காண்மின். ௩௩

திண்டிற் லவுணன் றன்னைப் பெருவிறற் றீட்டு நேமி
உண்டிட விருந்தாக கொணடோ னுறையதா மொருத்தி மன்றல்
கண்டிடு கரியாயக் கூவல கண்ணுத லிலிங்கம் வன்னி
எண்டிசை யறியக காட்ட நின்றிட மிதனைக காண்மின். ௩௪

சாமகண் டத்தன் றன்னைத தானருச சித்த தென்னர்
கோமகன் பிரம சாயை குறைதத்திப பதியாங் கங்கை
மாமகர தோறும வரது வரதுதற் படிந்தோ விட்டுப்
போமகம போக மூழ்கும புனிகரீரப் பதியைக காண்மின். ௩௫

குருமொழி தந்தைக கீரதெங் குருவுறை மலையீ தெங்கோன்
கருமுகில வண்ணத தண்ணல் கண்ணிடந் தடியிற சாததப
பொருவிற லாழி யீந்த புரமிது நந்தி யெநதை
திருவுரு வடைய நோற்ற தலமிது தெரிந்து காண்மின். ௩௬

முடங்குகாற் சிலந்தி யானை மலைமகண் முளரி நாட்டத
தடங்கடல வண்ண னோற்ற தவநக ரிதுமுச் சென்னி
மடங்கலே றனையா னும வரையிது குடைநதோர பாவம்
அடங்கலும பருகும் பொன்னி யாறிது காண்மின் காண்மின்.

இந்நதி வெண்முத் தார மெனக்கிடந் திலங்குஞ் சென்னி
மன்னல னுட தென்ப தமிழறி வையைப் போயா
நந்நதி துறக்க மண்மேல வழக்குவீழ்ந் தாங்குந் தோற்றித்
தென்னவ னுடு சேய்த்தாத் தெரிவதே காண்மி னென்றான். ௩௭

பொங்காமென் புதல்க ளென்னப் பொருநதி சிறுகா லென்னக்
கொங்கலர் தடஞ்சிற் றாறற் குழியெனப் பழனஞ் சில்லி
தங்குமென் பாததி யென்னத் தாழைதாழ் சிறுபுல் லென்னப்
பைங்குலைக் கதலி மஞ்சட் பாததிபோற் றேற்றக் கண்டார். ௨௯

பன்னிற மாட மாலை யுபரிகைப் பந்தி செய்குன்
றன்னம்பெண குருகு செம்போத தழகுபைங் கிள்ளை மஞ்ஞை
இன்னபுள் வேறு வேறு யொழுங்குபட டிருப்ப தொப்ப
மின்னுபூங் கொடியப் புட்கள சிறகென விதிர்ப்பக கண்டார்.

கண்டு நாட்டு நகரவளங்க ண்டநது நடநது கண்கள்விருந
துண்டு மீள வகல்விசும்பா றெழுகி வலமா வருமுனிவா
விண்டு ழாவுங் கொடுங்குனறுந் தளிப்பத தூரும் விரிடொழிலவாய்
வண்டு பாட மயிலாடல் பயிலா டானை வளநகரும். ௩௧

சுரத வேதம் பரவுபுன வாயி னகருந் தவசுததர்
இரத வாதஞ் செயதுசிவ னுருவங் கண்ட வெழினகரும்
வரத னகி யாறுறையுங் காணப் பேரு மலைமகளை
விரத யோக நெறிநின்று மணநதார் சுழியல் வியனகரும் ௩௨

மறவா ளிலங்கை யிறைமகளை வதைத்த பழியான் மருண்டரியன
றறவா ணேமி யளித்தவனை யாசசித் தகனற வணிநகரும்
நிறவாண் முதனும் வயிடுய நிரையும் பொன்னும விளை பொருநதை
துறைவாய்ப் பிறவாக் கடவுள்வேய வயிற்றிற பிறநத் தொனனகரும்.

துளபக் குன்றைக கொன்றைமுடிக குன்ற
மாககுந தொன்னகரும்
அளகைப் பொறித்த கொடியினையோன் மாணார்
நோக்கி னனைமகள
புளகக குன்றை மணநதுமுத லிருநத்
பொருப்பும் போவிசயன்
வளைவிற் ருக்க வடுக்கிடநத் முடியோன்
மேய வளநகரும் ௩௪

கொண்டல் படியுந் திருவாப்ப னுருந்
தொழுது குளிரதிரைககை
வண்டு படியுங் கமலமுக வையைப்
பிராட்டி யெதிர்வணங்கிக்
கண்டு பணிநது திசையெட்டும் விழுங்கி
யண்டங் கடநதுலகம்
உண்ட நெடியோ னெனவுயர்கோ புரமுன்
னிறைஞ்சி யுள்புகுதா.* ௩௫

(பா - ம்.) * உள்புகுந்தார்.

மறுகு தோறும் பணிந்தெழுந்து வளைந்து
வளைந்து பொற்கோயில
குறுகி விதியாற பொற்கமலங் குடைந்து
செய்யுங் குறைநிறுவி
உறுதி பெறவைந தெழுத்தெண்ணி யூற்று
மதத்து நாற்றநதோட
சிறுகு கண்ண வைங்கரத்துச சித்தி
யாணை யடிவணங்கா.

ந.சு

முமமை யுலகு நான்மறையு முறையா
லீனற வங்கயற்கண்
அம்மை யடிகண் முடியுறததாழ்ந் தன்பு
கொடுத்தின் னருளவாங்கி
வெமமை யொளிகான மணிககனக விமானத்
தமர்நத தனிச்சுடரின
செமமை யடித்தா மரைவேணிச சிரமேன்
மலரப பணிந்தேததா

ந.எ

[ஹே வேறு]

அன்றிரு போது முண்டி துறந்திரா வறுக்குந தீவாள
எனறெழு முன்னீ ராடி நியதிக ளியற்றி யைந்தும
வென்றளத் தன்பு பாய விளைமுழு முதலைப பாாமேல்
மின்றிரண் டென்ன நின்ற விமானம் திருப்பக் கண்டார. ந.அ

வாசமரு சனந்தேன கன்னல பைங்கனி மறுவி லாணைந
தாசறு மமுத மைநது தென்மலை யாரம வாசம
வீசுதண, பணிநீர் வெள்ள மானமதம விரைமென் போது
தூசணி மணிபபூ ணல்ல சுவையமு தின்ன தாங்கா

ந.சு

சதவுருத திரததா லாடடி மட்டித்துச சாத்திப பூட்டிப
பதமுற மனுவா லட்ட பாலமு தருத்திப பஞ்ச
விதமுறு வாசம பாகு வெள்ளிலை யளிததுப போகம்
உதவுறு தூப, தீபா திகள்பல வுவப்ப நல்கா.

ச.ய

ஐம்முகச சைவச் செநதீ யகத்தினுந் துடுவை யார
நெய்ம்முகந் தருத்திப பூசை நிரப்பிரால் வேதஞ் சொன்ன
மெய்ம்மனு னூற்றுப் பததான் மூவிலை கில்ல நீலங்
கைம்மல ரேந்திச சாத்திக் கடவுளை யுவப்பச் செய்து.

ச.க

வாசமஞ் சனரீ ரோடு மந்திர மலர்கைக் கொண்டு
பூசையின பயனை முக்கட் புண்ணியன கையி னனல்கி
நேசநெஞ் சூறக் கண்க ணிறையரீ ருறிச சோர
நசனை யிறைஞ்சி பாரு மஞ்சவித தேததல செய்வார.

ச௨

[என்சீரடியாசிரிய வீருத்தம்]

பழியொடு பாச மாறு கெடவாச வன்செய்
பணிகொண்ட வண்ட சரணம
வழிபடு தொண்டர் கொண்ட நிலைகண்டு வெள்ளி
மணிமனறு ளாடி சரணம
செழியன்வி ளிநதி டாத படிமாறி யாட
றெளியிதத சோதி சரணம
எழுகடல கூவி மாமி யுடன்மாம னூட
விசைவித்த வாதி சரணம.

சாந்

வெங்கரி யாவி சோர நரசிங்க வாளி
விடுவேட ரோறு சரணம
புங்கவா தேற வாதி மறையுட் கிடந்த
பொருளோது போத சரணம்
வங்கம தேறி வேலை மகரம பிடித்த
வலையாண் மனாள் சரணம
கங்கண் நாகம வீசி நகரெல்லை கண்ட
கறைகொண்ட கண்ட சரணம்.

சாச

மைநதனி லாழி மேரு மகவா ன்கநந்த
மடிவித்த நிதத சரணம
சுந்தர நாம வாளி பணிகொண்டு கிள்ளி
தொகைவென்ற வீர சரணம்
வெந்திறன் மாறன் முனக லுருவாண் கன்னன்
மிசைவிதத சித்த சரணம
முந்திய கலலின மா தர் பெறவட்ட சித்தி
முயல்வித்த யோகி சரணம்.

சாரு

திருமணி மைநதன மைநதன முடிசூட விறற
திருமல்கு செல்வ சரணம
மருமக னென்று மாம லுருவாய் வழக்கு
வலிபேசு மைந்த சரணம

குருமொழி தந்து நாரை குருவிக்கு வீடு
குடிதந்த வெநதை சரணம்
வருபழி யஞ்சி வேட மகனாக கிரங்கு
மதுரா புரேச சரணம்

சக

விருத்தகு மார பால வருண்மேனி கொண்டு
விளையாடு மண்ணை சரணம்
குரத்தியை நச்சு பாவி யுயிருண்டு சோரி
குடைவாகை வேல சரணம்
கருத்திசை பாண னுளி னிசைபாடி மாறு
களைவேத கீத சரணம்
நரி ததிரண மாவை மீள நகரங் கலங்க
நரிசெயத நமப சரணம்

சஎ

முற்பக லாறி ரண்டு சிறுபன்றி யுண்ண
முலைதந்த வண்ணை சரணம்
பொற்புறு மாய வாவை யடலேறு கொண்டு
பொருதட்ட சிட்ட சரணம்
பறபல ஞால மெங்கு மடையப பிரமபு
படுமட்ட மூரத்தி சரணம்
கற்பினொ ருத்தி மன்ற லறிவிகக மூன்று
கரிதந்த வள்ளல சரணம்.

சஅ

+ அளவைக ளாலும் வேத முதனூலக ளாலும்
மயன்மாய னாலும் மளவாக
களவையு னக்கு நாம குணசின்ன சாதி
கதிசெய்தி யிலலை யவையும
உளவென யாம றிநது துதிசெய்ய வேகொ
லுலகஞ்செ யன்பி னெளிதாய்
விளையருண் மேனி கொண்டிவ வறுபத்து நாலும்
விளையாடல செய்த படியே

சக

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

என்ததுதிதத வசிட்டாதி யிருடிகளைக்
குறுமுனியை யெறிதே னீப
வனத்துறையுஞ் சிவபெருமா னிலிங்கத்தின்
மூர்த்தியாய் வந்து நோக்கிச

சினத்தினைவென் றகநதெளிந்தீர் நீர்செய்த
பூசைதுதி தெய்வத் தானம்
அனைத்தினுக்கு மெனைததுயிர்க்கு நிரைந்துநமக
கானந்த மாயிற் றென்னு.

நுய்

சிறந்தவருள சுரந்துகுறு முனிபைவரு
கென்றுகரஞ் சிரமேல் வைத்துப்
புறந்தடவி யெமையொப்பாய் நீயேநின்
கற்புடைய பொலங்கொம் பன்னுள
அறந்தழையு முமையொப்பா ளாதலின
லுமையொப்பா ரகிலத் தியாரே
நிறைந்தவம் புரிந்தோனுந் தவத்துறுதி
பெற்றேனு நீயே யன்றே.

நுக

உனக்கரிய வரமினியாந் தருவதெவ
னுனக்கரிதா வொன்றுங் காணேம்
எனக்கருணை செய்திலிங்கத் திட்டையிசசை
வடிவாய்ச்சென் றிருந்தா னாகத்
தனக்கரிய வரநலகுஞ் சிவலிங்கந்
தன்பெயராற ரூபித் தான்றன
இனக்கருணை வசிட்டாதி முனிவாகஞந்
தம்பெயரா லிலிங்கந் கண்டார.

நுஉ

ஏத்தியருச சனைசெய்து நினைவிலரி
தாயன்பி லெளிய வட்ட
மூர்ததியையங் கயறகண்ணி யனபனைமுப்
போதுமபோய் முடிதாழந் தின்பம்
பூத்தமனத் தினராகிக் கருவித்தேன
பொதிந்தசிறு புட்போ லந்த
மாத்தலனில வசிட்டாதி முனிவர்தபோ
வனஞ்செய்து வநிந்தார் மனனே

நுங்

திருவாலவாய்க் காண்டம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் நடவகை.

திருவிளையாடற் புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மதுரை யறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா.

காப்பு.

நாற்றிக்கும் போற்று நதிமதுரைச் சொக்கரையாம்
போற்றிக் கலிவெண்பாப் போற்றிசெயச்—சீறறமதன்
றைக்குஞ் சாமுகத்தான் சாயவிழித் தோனுவலு
கைக்குஞ் சாமுகத்தான் காப்பு.

பூமேவு கற்பகநா டாளும் புரந்தானா
திமை விருத்திரனைச் செறறபழி—போமாறு
பொறகமலந் தோயந்து விமானமிசைப பூசிக்க
நறகருணை செய்த நலம்போற்றி—நறறவததோரா
நசனார் சாத்து மெழினமலரைக் கால் சிதைத்த
வாசவனா வெள்ளாணை மண்ணிழிந்து—பூசனைசெய்
தல்லற படுசாபந தீர வருள்காந்த
மல்லற கருணை வளம்போற்றி—நல்வணிகன்
கண்டுவந்து கூறக் கனவினருட் சித்தருவங்
கொண்டுவந்து காடெறிந்து கோநகரங்—கண்டிடெனக்
கொத்தரு நிம்பக் குலசே காணையெதிர்
சித்தரா யாட்கொண்ட சோபோற்றி—பததி
மலையத் துவசன் மகநதன்னின் மூன்று
முழையுத தமிழாய் முளைத்துக்—கலைமுழுதுங்
கறறுமுடி சூடிக் கயறகண்ணி வெங்கலியைச்
செற்றுலகை யாண்டிருந்த சோபோற்றி—கொற்றமணித்
தேரேறி யெட்டுத் திசைவென்று நறதிகணப்
போரேறி வெனறெதிர்க்கும போதிலொரு—வாரேறு
கொங்கை மறைநதமதிக கொம்பைமணஞ் செய்துமுடி
மங்கலஞ் செய்த வளம்போற்றி—அங்கனக்
மனறாடல் வேட்டவிரு மாதவாக்கு வெள்ளிமன்றுள்
நின்றாடிக் காட்டு நிலைபோற்றி—குன்றமென
முன்ன மலைபசித்தீ மூளுங் குறள்வீரற்
கன்னமலை யீரநத வருள்போற்றி—பின்னுமவன்
வெய்யபசிக் கன்னக் குழியுறீ வேட்கைக்கு

வையையுந் தந்த வரம்போற்றி—ஐயைதனை
 ஈன்றாள் கடலாட வேண்ட வெழுக்கடலுஞ்
 சானரு வரநிறுத்துந் தாள்போற்றி—வானருழ
 வாழ்மலை யத்துவச மன்னனைக்கூடய்த் தேவியொடும்
 ஆழி படிவித்த வருள்போற்றி—வேள்விவரு
 வில்வளைக்கை நங்கை விறலுக் கிரகுமாச்
 செல்வனைப் பெற்ற திறம்போற்றி—செல்வனுக்கு
 மன்றன முடித்து வளைசெண்டு வேல்கொடுத்த
 வென்றிமுடி சூட்டும் விறல்போற்றி—வன்றிறல்வேல்
 வேலை சுவற விடுத்ததுக் கிரகுமான்
 ஞாலம் புரந்த நலம்போற்றி—வேல்வலக்கைச்
 சேயனைய வுக்கான நிகிரிபெறிந் திந்திரன்போர்
 சாயமுடி சிறது சயம்போற்றி—ஆயவரி
 வண்டலம்பு தாராகுமான மேரு மணிமுடிமேற்
 செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்த சீர்போற்றி—பண்டொருநான்
 ஆற்றிய வந்தணருக் காதிமறைப் பொருளைத்
 தேற விரித்த திறம்போற்றி—ஈறடைந்த
 தென்னன் குமான் நிருமுடிக்கு வாணிபராய்
 நன்மணிகள் விற்ற நலம்போற்றி—நன்னகாமேல்
 வென்றி வருணன் விடுத்த கடல்பருகத்
 துன்றுமுகி னுன்கேவுஞ் சூள்போற்றி—கன்றியவன்
 வான்மாரி யேழும் விடுப்பமழை நான்குமபோய்
 நான்மாட மான நலம்போற்றி—தேனிதழி
 வைத்த முடிமறைத்து மாடநக ரொங்கெங்குஞ்
 சித்தரா யாடியருள் சீர்போற்றி—சித்தராய்
 மன்னவன் கைக்கருமபை வாங்கிக்கல் யானைக்குத்
 தின்ன வளித்த திறம்போற்றி—தென்னவன்மேல்
 வெங்க ணமணர் விடுத்த களிற்றைநா
 சிங்கசார தொட்டெய்த சீர்போற்றி-- தொங்குநிறை
 மூப்பினைய காளை முலையுண் குழவியெனக்
 கோப்பருவங் கொண்ட குணம்போற்றி—மாப்பெரியோர்
 தேறுநடந் தன்னையொரு தென்னன் நனக்காங்கி
 மாறிநடஞ் செய்த மலாபோற்றி—ஆறடைந்தோரா
 வஞ்சி யுயிரிழப்ப நாடு மறப்பழியை
 அஞ்சி வெளிசெய்த வறம்போற்றி—வஞ்சமனத்
 தாயைப் புணராதமகன றந்தை தனைவதைத்த
 தீயபழி தீர்த்தவருட் சீர்போற்றி—தாயனைய
 ஆசான் மனைவிதனமே லாசைவைத்த மாணவனைக்
 கூசாமற கொன்ற கொலைபோற்றி—மாசமணர்
 வல்லிதை செய்துவிடு வன்னஞ்ச வாளாவைக்
 கொல்லித்த நல்ல குணம்போற்றி—வல்லமணர்

கூரியகோட் டாவை வாவிடுப்பக் கொல்லேற்றால்
 விரியஞ் சாய்த்த விறல்போற்றி—தாரணியில்
 வெந்திறல்வேன் மீனவன்முன் மெய்க்காட்டிட் டன்புடைய
 மந்திரியைக் காத்த வளம்போற்றி—நொந்திரந்த
 கொற்கையர்கோ வேந்தன் குறையிரப்பச் சித்தராய்ப்
 பொற்குவை தந்த புகழ்போற்றி—நற்குவளை
 மையேற்ற வாட்கண் வணிகமட வார்க்குவளை
 கையேற்றி மாலேற்றுங் கைபோற்றி—மைதீர்ப்
 பட்டமங்கைப் பாதையுரு நீத்தாறு பைந்தொடியார்க்
 கட்டசித்தி யீந்த வருள்போற்றி—கட்டவிழார்க்
 தாராற் கரையிரவிற ருழ்திறந்து காப்படைத்துச்
 சீரார் விடைபொறித்த சீர்போற்றி—ஆரானை
 மூண்டுபொருந் தெனனன் முனைப்போர்க்குத் தண்ணீர்தந்
 தாண்ட கருணை யறம்போற்றி—எண்டயனமால்
 வன்மனததுக் கெட்டான் வடிவெடுத்துப் பொன்னையாள்
 நன்மனையிற் சென்ற நடைபோற்றி—தென்னனென்தா
 ஆயிர வாமபரிக்கோ ராடவனை போடையினில்
 விய வலந்திரித்த வேல்போற்றி—தூயவளம்
 ஒல்கு மடியாற குலவாத் தனிக்கோட்டை
 நல்குங் கருணை நலம்போற்றி—நல்வணிகள்
 மாமனென வந்து வழக்குரைத்து ஞாதியர்பாற
 சேமநிதி வாங்கியருள் சீர்போற்றி—கோமகனை
 ஆட்டிய வன்பழிதீர்த் தாண்டச் சிவலோகம்
 காட்டி யருள்கருணைக் கண்போற்றி—பாட்டிசைக்குப்
 பாண னடிமையெனப் பாடி விறகெடுத்த
 நாண மிராத நடைபோற்றி—பாணனுக்குச்
 செந்தமிழாற் றீட்டுந் திருமுகத்தைச் சோனிடைத்
 தந்தருளிச் செய்த தனம்போற்றி—வந்திறைஞ்சி
 அறபொழியு மாரிவெள்ளத் தாழநதிசைக்கும் பாணனுக்குப்
 பொற்பலகை யிட்ட புகழ்போற்றி—கற்பதனான்
 மாட்சிபெறு பாடினியை வானுக்குத் தோற்றாடன்
 றோட்சுமையாத் தாங்குவித்த ஞுள்போற்றி—காட்சிபெற
 மாயாமல் வெஞ்சுரத்து வல்லேனைக் குட்டிகட்குத்
 தாயாய் முலைகொடுத்த தாய்போற்றி—வியாத
 ஏனமிரண் டாறனையு மீராறு மந்திரியா
 மீனவனுக் கீந்த விறல்போற்றி—மானவனி
 எய்த்தெளிய னான விரும்புட் குபதேசம்
 வைத்துவனி தந்த வாமபோற்றி—சித்தநெகிழ்
 பத்தியினுற் சூழ்ந்துவழி பாடுசெய்ய நாளைக்கு
 முத்தி கொடுத்த முறைபோற்றி—சித்தராணி
 கோளரவு நான்மாடக் கூடலை யாலவாய்

வாளகிரி போல்வனைந்த மாண்போற்றி—கோளமரிற்
சந்தர்ப்பே ரம்பெயது சோழன் கடற்சேனைக்
கந்தரநா டந்த வருளபோற்றி—செந்தமிழ்தூல்
ஆயர்தவா கலவி யளந்தறியும் பொற்பலகை
ஈந்த கருணை யிசைபோற்றி—வேந்தனிடைய
சொற்சுவையாற பாட றொடுத்துத் தருமிக்குப்
பொறஈழி தந்த புகழ்போற்றி—நக்கோன
மெய்வெந் தழறகண்ணால் வெந்தோடை வீழந்தோனைக்
கைதந்தே றிட்ட கரைபோற்றி—மைதவிர்
ஏதமுறுங் கீற கியற்றமிழைத் தென்மலய
மாதவறை நேறறுவித்த மாண்போற்றி—போதணிந்த
மங்கல மண்டபத்து வந்தாமன சங்கத்தார்
சங்கையறத் தேறறுந் தமிழ்போற்றி—சங்கையாயப்
போனவிடைக் காடனபின போயப்பாடல் கேட்டரசன்
மானகிதி நல்குவிக்கு மாண்போற்றி—மீன்மகனாய்ச்
செங்கையொரு நான்குடைய திண்மீன பிடித்துவலை
மங்கையை வேட்ட மணம்போற்றி—துங்கமறை
ஆன்றதிரு வாதலு ரந்தணருக கைந்தெழுத்தின
மூன்றுபொரு டேற்று முறைபோற்றி—தேனறதுமபும
வேம்புந்நுந் தாரானமுன வெவவாய் நரித்திரளை
வாமபரியாத தந்த வரம்போற்றி—வாமபரிகள்
நின்ற பரிசு ணினம்பிடுங்கி யூளையிட்டுத்
தின்று நரியாகுஞ் செயல்போற்றி—அனறொருத்திக்
காளாய முதுகி லடிபட்டு மண்சுமந்து
தாளாணமை செயத் சயம்போற்றி—கோளமணர்
வீறுகெடக் கூனிமிர்த்து வெப்பொழித்துப் பாண்டியனை
நீறுபுனை வித்த நிலைபோற்றி—சீறமணர்
அங்கனலும் வேகவதி யாறுந் தமிழறிய
வெங்கழுவி லேற்றும் விறல்போற்றி—அங்கொருத்தி
மன்றற்குச் சானருக வன்னி கிணற்சிலங்கம்
அன்றழைத்துக் காட்டு மருளபோற்றி—அன்றிறைவன்
ஆற்றிய வாட லறுபத்து நான்குளையுரு
சாற்றிய தெனமுனிவன றுளபோற்றி—சாற்றிய
வண்ணங்கேட் டாச்சித்த மாமுனிவா தாளபோற்றி
தண்ணங் கயறகண்ணி தாளபோற்றி—அண்ணலருள்
போற்றி மதுரை விண்ணிழிந்த பொறகோயில
போற்றி கருணைமுகப் போது.

திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவேண்பா முற்றிற்று
திருச்சிறம்பலம்

திருவிளையாடற் புராணம்.

(அரும்பதவுரை)

விநாயகர் காப்பு.

சொற்பொருள் - சொற்களும்
பொருள்களும்

வாழ்த்து.

க மல்குக - நிரம்புக, புல்குக-நிலை
பெறுக.

நூற்பயன்.

உ. திருவாலவாய - மதுரை. தகை
மை - பண்பு புங்கவர் - தேவா மூழ்
கி - மிக துகாநது நண்ணி - இராண
டறக கலந்தது

கடவுள் வாழ்த்து.

சிவம்

ஈ ஏற்றுக் குன்றுளே - வெள்ளி
மலைபோலும் இடபத்தினகண. கோ
லம் - திருவுருவம்

சுத்தி.

ச. சுரும்பு - வண்டு மூல - ஒலிக்
கின்ற தொடி - விளையல. கவுணி
யா - திருஞானசம்பந்தா. குழைத்தது -
இளகச் செய்து அங்கயற்கண் - அழ
கிய கெண்டை மீன போன்ற கண
கள் ஆரணம் - வேதங்கள் நூபுரம் -
சிலம்புகள். சிலம்பும் - ஒலிக்கின்ற.

பரசிவம்

இ போதம்-அறிவு மூவண்ணல்-
ஆயன், அரி, அரன என்னும் மும்

மூர்த்திகள் சந்திரி - திருமுன். முத்
தொழில் - ஆக்கல, அளித்தல, அழித்
தல வானா - அசைவினறி

சிங்கத்தி

சு புறம்பும்-புறத்தும் கரி-சான்று
சுனருள் - பெற்ற உமை யம்மையா

சோக்கநாதர்

எ பூவிரையகன - மலா அயன் பூ
மகனாயகன - இலக்குமி காந்தனாகிய
அரி காவிரையகன - கற்பகத் தரு
வின தலைவனான இரத்திரன் ஆவி
நாயகன - பிராணநாதன் மாதேவி -
உமாதேவி சேவடி-சிவந்த திருவடி.
ஏததுவாம் - துதிப்பாம்

அங்கயற்கணம்மை

அ பங்கயற்கு அண அரிய - பிரம
னுக்கும் அணுகுதற்கு அரிய படிவம்-
திருவுருவம். சராசரங்கன் - இயங்கு
வன நிறபனவாகிய பொருள்கள்.
கொங்கு - கொங்கை அலகன் மலா-
இருள்போலுந் தேனிறைந்த மலா
கள் பாண்டியன் - மலையத்தவசு
பாண்டியன் போது - மலர்

சுபாபதி

சு. தன்னாணந்தக கொடி - சிவகா
மவல்லி

சோமசுந்தார்

ய. கதிா - ஒளி பொருத்திய தணை
து - நீக்கி, தொடை-மலை. விடை-

இடபக கொடி கயல - மீனக்கொடி
மீன நோக்கின மடவரல - மீனாட்சி,
தடாதகைப் பிராட்டியார் வழுதி -
பாண்டியன், மலையததுவச பாண்டி
யன்

தடாதகைப் பிராட்டியார்

கக செழியா பிரான்-பாண்டியர்
தலைவன், மலையததுவசன் மாலிகை -
மாலே தழைவுறு - நிரம்பப் பெற்ற

வேள்நியம்பலவாணர்

கஉ பொரும ஆறு-போரத்தறை
கிளா - விளவகா நின்ற புழுக்கம் -
துன்பம் பவக்கடல - பிறவிக்க கடல,

தட்சணாழிந்தி

கக, புடை - பக்கம், கீழ் ஆறங்
கம் - சிட்டுசை, வியாகரணம், நிருத்தம்,
கற்பம், சாந்தம், சோதிடம் என்ற
ஆறு. நாலவர் - சனகா, சனந்தரா,
சனாதரா, சனந்தகுமாரா சொல்லாமற
சொன்னவா - குறிப்பா லுணாததிய
தட்சணாழாத்தி நினையாமலநினைந்து-
இடையரூது நினைந்து தொடக்கு -
கட்டு.

சித்திவிநாயகக் கடவுள்

கச கடம் - யானை கட்டுமிடம்
தறி - கட்டுத்தறி தொடா - சங்கிலி
இடைப்படுத்தி - அகப்படுத்தி தறு
கண் - வனகண்மை சித்தி வேழம் -
சித்தி விநாயகா

முருகக்கடவுள்

கடு. கறங்கு - ஒலிக்கின்ற அவு
ணா-அசுரா சிகை-உச்சி பொருப்பு-
மலை, கிரவுஞ்ச மலை. சூர சூரபன்மா
உரம்-மாரபு மகத்த அழல்-வேளவித்
தி. மறம் - வீரம் குலவு - பொருந
திய.

நாமகர்

கக நால்வகைச சொல - பெயர்,
வினை, இடை, உரி என்ற சொற
கள். பததி-வரிசை. அவங்கல்-மூல.

தேனும் - பெணவனும் கொழுது-
குடைதலினால் தோடு - இதழ் முண்
டகம் - தாமரை.

திருநந்தி தேவர்

கஎ. கொடி - முடியுறுப்பு பநதி -
வரிசை வேததிரப்படை-பிரம்பாகிய
படை நகை - ஒளிபொருந்திய

ஆளுடைய பிள்ளையார்

கஅ கடியலிழ் - மணத்துடன் மல
ர்ந்த கடுக்கை - கொன்றை வேணி-
சடை கொடியன் - கொடியபயுடை
யவன், கூடப்பாண்டியன் வேவ -
வெதும்பி வருந்தும்படி.

ஆளுடைய அரங்கன்

கக அறப்பெருகு செலவி-உமை
யமமை (சிவபிரானருளிய இருநாழி
நெற்கொண்டு முப்பத்திரண்டு அறங்
களையும் வளாததமையின்) வருசகா-
வருசகராகிய சமணர்கள்

ஆளுடைய நம்பிகள்

உய நீதவாககே-ஒழித்தவாககே
புலவி - ஊடல கழுது - பேய கண்
படுக்கும் - உறவரும் பாளுள் இரவு-
நளளிரவு

ஆளுடைய அடிகள்

உக எல்லிற் - பகற்பொழுதில்
கவருமபொழுது - இராப்பொழுது
அறகாலம் - விடியல், உச்சி, எற
பாடு, மூல, யாமம், வைகறை என்ற
ஆறுவகைப் பொழுது துறம்பு -
ததும்பும.

சண்டேசுரரும் மற்றையடிகளும்

உஉ பிறவித்தான் - பிறவிவேர்
நிருத்தா - கடயிடம் இறைவர் மைந
தா - சண்டேசுரர்.

நாட்செய்தந்திக் காரணம்

உக அண்ணல்-பெருமை பொருந்
திய சிவன் காந்ததது - காந்த மகா
புராணத்தில

உச. புக்ழ்மை - பெருமை தென
சொல - தமிழ் செயதி - கூறுவாய
உறுதி - பிறவிப்பயன

உடு வரனமுறை - முறைப்படி.

அவையடக்கம்

உசு கழகமாநதர் - சங்கப்பலவர்.

உஎ கவை - பிளவுபட்ட. இமை
யோர - தேவர்கள், துணக்கம் - நடுக
கம் (ஐயம், திரிபு முதலிய)

உஅ பாய - பரந்த வாரி - கடல்
நீர் துகள் - குற்றம்

உக அனமை - எதிர்ப்பறை.

திருநாட்டுச் சிறப்பு

க கறை - விடக கறை கந்தரம் -
திரு மிடறு, கண்டம்

உ. தெய்வநாயகன் - தேவதேவன்.
பெளவம் - கடல மேபந்து - பருகி
பசந்து - பசிய நிறங் கொண்டு எவ
வம் - துன்பம், பிறவித் துன்பம்
கெளவை - ஒலிக்கின்ற

நு எல - சூரியன் தடித்து-மின
னல விதித்து - அசைத்து இநதிர
சாபம் - இநதிரவில் அம்பு - நீர்
கொணமூ - மேகம்

ச முனி - அகத்தியமுனி நீள
வரை-உயரந்த பொதிமலை நிவந்து-
உயர்ந்து தனிதம்-முழக்கம், மேகம்.

டு தெனமலை - பொதியினமலை
எழிலி-மேகங்கள் மௌலி-திருமுடி
வலாரி - இநதிரன், வலன் என்னும்
அசுரனுக்குப் பகைவன்

சு. மேகலை - ஆடை முகடு-உச்சி
னங்கு - ஒழுக்குகின்ற

எ சோர - ஒழுக் பொருவில்-ஒப
பிலலாத சைலப்பாவை - மலைமட
ந்தை

அ கரைந்து - ஒலித்து குழவி -
பொருண்யாகிய குழந்தை ஒல
லென் - விரைய மள்ளா-உழவர்கள்,
செல - மேகம் தெழிக்கும் - உரப்
பும் வாய - இடம் கால் - காலவாய
பணை - பண்ணை, மகளிர் விளையாட
ட்டம்

க. அரம்பை - வாழை குறங்கா -
தெரடைக்காச அவிர் - விளங்கு

கின்ற இறு - ஒடிக்கின்ற துசுப்பா -
இடையாகவும் கஞ்சம் - தாமரை
கைதை - தாழை நெய்தல் - கடலும்
கடல சாரந்த இடமும்

ய வேயந்து-அணிந்து சாரதம் -
சந்தனம் மானமதச சேறு-கததுளிக்
குழம்பு முந்நீர் - கடல், நிலத்தைப்
படைத்தலுந் காததலு மழித்தலு
மாகிய மூன்று தொழிலு முடைமை
யின கிழவன் - தலைவன் ஆகம் -
மார்பு

கக வலலை - விரைந்து. தாய-தா
விசசென்று ஈண்டி-நெருங்கி. முல
லை - முலலை நிலம், காடும் காடுசா
ரந்த இடமும் ஆணைந்து - பஞ்ச கவ
லியம், பால், தயிர், நெய், கோமயம்,
கோசலம் ஆகிய ஐந்து. நீததம்-வென்
னம். மாக்கள் - (இவகே) அடியார
கள்.

கஉ. அனங்கன்-மன்மதன்,வாளி -
அம்பு, அம்பாகிய மலர்கள். அலைதா -
அலைகள் ஒதுக்க, வருத்த. பொன் -
பொன்மணல், பொன்போலுந் தே
மல். இரங்கி-ஒலித்து மனங்கவன்று.
அனனம் - அன்னப்பறவை; சோறு.
இருகையும் - இரண்டு கரைகளிலும்,
இரண்டு கைகளிலும். சங்கம் - சங்
குக்ள், வளையல்கள் மருங்கு-பக்கம்,
இடை. காஞ்சி - காஞ்சிமரம், இரு
கோவையுள்ள இடையணி, எழு
கோவையுமாம். வரம்பு - கரை; கற்பு
நிலை. பரம்பான் - சிவபெருமான்,

ஐயம் பெய்யும் - பிச்சையிடும். பாப பன மகளிர் - தாருகாவனத்து முனி பன்னியா.

இசு செய்யுள் பொருளைக்கும் பாபபனமகளிர்க்குஞ் சிலைடை,

கந. வரை-மலை. குழை - குண்டலம், தளிர். மருதம் - மருதநிலம், வயலும் வயலசாராத இடமும்.

கசு. மிட்டு - கண்டம், கழுத்து. பூதி - திருநீறு, சாதனம் - உருத்திராக்கம், ஐந்தெழுத்துமாம். மூரி - பெரிய

கரு. பழனம் - வயல், மருதம். உறை - துளி.

கஎ வேறு வேறு போ - பஞ்ச சத்தி (பராசத்தி, ஆதி சத்தி, இச்சா சத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி), (வாணி, திரு, உமை, மகேசை, மனோன்மணி எனலுமாம்) வேலை - கடல்கூவல்-கிணறு களமாகள்-உழவர்கள்

கஅ. பொன்னோ-தலை ஏர் ஒருத தல் - எருமைக்கடா. உவகை தூங்க - மகிழ் கூர் மருதம், மருதப்பண்கள் அளமரு-சுழலுகின்ற, அலமருகின்ற பொறி-ஐம்பொறி ஆள்வினை - முயற்சி, உழுதொழில்.

கக. அலம் - கலப்பை இருமடி - கொழு கருங்கால் - வலிய காலினை யுடைய. கீண்ட-கிழித்த. சால்-உழு படைச்சால் நிமிராத - பொங்கிய சோரிச்சலம் - உதிரவெள்ளம் செங்கேழ-செந்நிறந்தையுடைய. இமைக்கும் - ஒளி வீசாநிற்கும். தழலமணி - மாணிக்கம்.

உ௦. ஊறுசெய - (நிலத்தினை) கிழிக்கின்ற காலயாதது-கட்டி நாறு-நாற்று போதது - பெயாதது தெவ்வின - பகைவரைப்போல். மாறு - பகை களைகட்டு-களைகளைக்களைந்து.

உக. கடைசியா - உழத்தியா. நறவம் - மது, கள். உழல் - சுழல்.

உஉ. பட்டபகை-பண்ணுகுப்பகை. ஆம்பல் - செவ்வல்லி உட்பகை - புறந்தோன்றாத பகை. திட்டபகை - திண்ணியபகை. செறுதல்-அழித்தல்.

உந. படை - வேற்படை. அடையவும் - முற்றவும்.

உச. புரை - குற்றம் வரைஅறை - அளவைத் தெரிக்கின்ற கரை - வரம்பு, இலக்கண வரம்பு சாலா-நிறையாத ஒசிரத்தது - (தலை) வளைந்தது.

உரு. வித்தி - விதைத்தது. வனப்பு - வலிமை. வைகலும் - நாடோறும் செவவி - பருவம் சாவி - நெற்பயிர்.

உசு நிலவேறுபாடு - செவ்வல், கரிசல் முதலான வேறுபாடு நான்கு வகைநலா - பத்தினி சித்தினி சங்கினி அத்தினி என்ற நான்கு வகைப்பெண்கள். பைங்கூழ் பயிர்

உஎ. கூனிருமடி - அரிவாள அங்கை-அகங்கை முடங்கு - வளைந்த அரை - நாளம் சுடு - கற்றை.

உஅ. கற்றைவை-திராளாகிய வைக்கோல் கூப்பி - குவித்து ஊராககாணித் தெய்வம் - கிராமதேவதைகள் அற்றவாக்கு - வறியோர்களுக்கு பண்டி - வண்டி.

உக. சாறு அடு கடடி - கருப்பஞ்சாற்றைக் காய்ச்சிய வெல்லம். இறுங்கு - சோளம் தோரை - மலைநெலயானைப்பழுகுலை - யானையின் விலாவெலும்பு போலும் குலைகளையுடைய. ஏனல் - தினை உயப்பார் - கொண்டு போவார்.

க௦. பணிப்பு - குளிர.

கக நிச்சலும் - நாடோறும், நித்தலும் பொச்சம் - பொய்.

கஉ. மறைமுதல்-சிவபிரான செம்பொன் வண்ணப் புழக்கல் - பருப்புச்சோறு புழக்கல் - சோறு நறை-நறவம், தேன. வழிமறித்தது - வறபுறுத்தி.

நக. எவன - யாது அறப்புறம் - தருமசத்திரம், அறச்சாலை

நச குணம் - குறிஞ்சி, மலையும் மலைசாராத இடமும். குலத்திணை - உயராத, சிறந்த திணைகள். மனற - ஒருதலையாக. மயங்கிய - ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய

நடு. இப்பாட்டு குறிஞ்சி முல்லைத்திணைமயக்கம் கொலை-முல்லை. கோழ - கொழுவிய. இணா - பூங்கொத்துகள் கறி - மிளகு துணா - காயக கொத்துகள் முல்லை - முல்லை யருமபு எயின - எயினா, வேடா ஆயம் - மகளிர் கூட்டம்

நசு இப்பாட்டு குறிஞ்சி மருத்த திணை மயக்கம். மேதி - எருமைகள். வேங்கைவாய்-வேங்கைமர நிழலிடத்தில முறச்செவிமா-யானைகள் மருதம் - மருதமரம் சேவகம் - யானை துயிலிடம்.

நஎ. இது குறிஞ்சி நெய்தற் றிணை மயக்கம். எற்று - மோதம் எயிறறியா - வேடமகளிர் மனவு அணி - அககுமணியாலான அணிகள்.

நஅ இது முல்லை மருத்ததிணை மயக்கம் முல்லையாழ - முல்லைப்பண முளரி - நாமரை மருதம் - மருதப் பண எறிந்த - முட்டி. குழவி - ஆண்களும் உகளவன் - தாவுவன்

நக. இது முல்லை நெய்தற் றிணை மயக்கம் கரும்பொன்-இருமபு. பாண செய - பாட ஆழியான் - திருமால் இறைகொள் - தங்குமபடி பூவை - காசாளுசெடி.

சய இது மருக நெய்தற்றிணை மயக்கம் பரீஇ - பரித்தலால் கேதகை - தாழை. குருகு - கொக்கு.

சக இது நெய்தல் முல்லை மருத்ததிணை மயக்கம். புலால் - புலால் நாற்றம். சோறு - மகரந்தம். கால்

வன - கக்குவன தூறுவா-நகைத்த தூற்றுவா

சஉ இது நாற்றிணை மயக்கம் துளைச்சியா - செய்பவப் பெண்கள்கணவன் - கரும்பு கூனலங்காய-புளியங்காய

சக அவம் - கேடு. நவம்-புதுமை புலம்-சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம் ஆகிய ஐம்புலன்கள்

சச தோயந்த-அளவி நாலவாய-தொங்குதினறவாய உரி-தோல் அசுமபு - துளி கூனலவானசிலை-வளைந்த இநதிரவிச் கோடு - கொம்பு

சடு. குழல் - இடம் குழுகிடப்ப - மொய்த்துக் கிடக்கும் நீனை - முகை, அருமபு நாகு - மிக்க இளமையாகிய அவிழ்ந்த - மலர்ந்த வீ-பூக்கள்

சசு குண்டு-ஆழந்தசுனை மரவம்-குங்குமமரம் கூப்பிட-ஒலிக்க செய்மல-பழம்பூ வாக்கி-வார்த்து. முததி-ஆகவனீயம், தக்ஷணாகினி, காருக பத்தியம் என்பன

சஎ மடுத்த உண்பித்து கால்-கக்குகின்ற துகிர் - பவளம் ஆரம் - முத்து தொட்டு-தோண்டி ஐவனம்-மலைநெல் புகர் - குற்றம், மருப்பு - கொம்பு, தந்தம் சீறா - குறிஞ்சி நிலத்தூர்

சஅ அண்டவாணா - அண்டவாழ் நா, தேவா கோலும் - சூழும் புண்தவாத - புலால் நீங்காத. இறவுளா - குறவா தாமம் புணை

சக கருவி - தொகுதியையுடைய கழை - மூங்கில் காணம் - ஒதுக்கிட. உமிழ்ப்பட்ட, கொடிச்சியா-குறிஞ்சி நிலங்களிர்

நய வைம் - புவி செய-சிவந்த பங்கயம் - சேற்றில் முளைப்பது, தாமரை தென்னன் - பாண்டியன். பொருட்டு - சொட்டை, மொட்டு முத்தமிழ் - இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழ்

ருக. சாமபூதம் - வெண்ணாவல
நாகா - தேவா.

ருஉ. புரந்தரன்-இரதிரன் தயங்
கிய-விளங்குகின்ற. நேமியோன் - சக
கரப்படையுடைய திருமால்

ருங். வனம் - அழகிய காசறை -
கததாரி ஞாங்கா - பக்கங்கள்

ருரு. கவின-அழகு அடுக்க-நெரு
ங்க ஆரம் - சந்தனச் சோலை மென
கால - மெல்லிய தென்றற்காற்று

மடுக்கவும்-ஏற்கவும் மாந்தவும்-துகர
வும்.

ருசு. உகைத்தவன்-செலுத்துகின்
றவன் மலயமாமுனி - பொதியில்
அகத்தியன் ஆரங்கு - நடனசாலை

ருஅ. கன்னி - அழியாத

ருக. அங்கினும் - குன்றிலும

சுய. திலகநாயகி-உமாதேவியா
சலதிசலவு - கடலாற் குழப்பட்ட.

மதுரைத்திருநகரப் படலம்

க மங்கலம் - நலன்கள் அலம்பு -
ஒலிக்கும்.

உ கொடுங்குன்று - திருக்கொடுங்
குன்றம், பிரானமலை பொங்கா -
சோலைகள், வேயவனம் - வேணுவன்
மென்னுந் திருநெல்வேலி.

ங். வடு - குற்றம் வில் ஆரம் -
ஒளியையுடைய பதக்கம்

ச. கூடம்-இல்லம்

ரு. நிவப்புறம்-உயரதுள்ள. புகழ்
மகள் - புகழ்மாதா, புகழை வெண்
ணிற முடைத்தாக்க கூறுதல் மாபு

சு. ஒலி - தழைத்த கலி-செருக்
கிய.

எ. வான் தருக குலங்கள் - டஞ்சு
தருக்கள், சந்தனம், அரிசு சந்தனம்,
மந்தாரம், பாரிஜாதம், கற்பகம் என
பன.

அ. மெல்லிலை - வெற்றிலை வீத
குறு - கட்டப்பட்ட பூகம் - பாகு
மரம் கனம் - கழுத்து.

க. வேரி - தேன அளி - வண்டு
கள் செருந்தி-செருந்தி மரம் போத-
மிக புத்தேன் - தெய்வத்தன்மை
பொருந்திய. மனுககள்-மந்திரங்கள்
ஏமம் - பொருள் உதகம்-நீர்.

ய சேக்கை - படுக்கை அம்புயம்-
காமரை, நீரினுதிப்பது. பாசடை -
பசிய இலை தாள் நீராசனம்-முத்தா
லத்தி.

கக ஆரத்து - ஆரவாரித்து எறி
ந்து-தறித்து

கஉ. காரணம் - காசம் வீழ்ந்த -
விரும்பிய குடம்பு-கூடு

கங் ஆழி - உருளை அயிலவன் -
தினனூற்றன். கரவு-வஞ்சகம், மகம்-
வேளவி.

கச- எழுகடல் - உவாரீர், பால,
தயர், நெய், கருப்பஞ்சாறு, மது,
நன்னீர் என்ற ஏழுகடல்கள் புரிசை-
மதில்.

கரு. பறியும்-தவழுகின்ற சேண் -
ஆகாயம் உடன்று-சினந்து.

கசு. கண்-கண்ணோட்டம், கராம-
முதலை. மிலைந்தவா-அணிந்தவா.

கஅ. கள்ள - தேனையுடைய. முண்
டசம் - தாமரை செவ்வி-அழகு.

கக உந்திய-ஊட்டறுத்துச்சென்ற
விழுங்கி - மறைத்து பணி - பாம்பு

உய. புரம்-திரிபுரம்; தாருகாக்கன்,
கமலாக்கன், வித்துன்மாலி ஆகிய

மூன்று அரக்கர்களின் அரண்கள்.
சுருதிமறை, திருந்தா = பகைவா.

உக. சண்டபாணு-விரைந்த செல்
வினையுடைய சூரியன் விண்ட -
திருந்த.

உஉ. மகரம்-சுரமீன சிகரமாலே-
அலைவரிசை பொரப்படும - தாக்கப்
படும.

உக. எலிலை - சூரியன் மேவலா-
பகைவா.

உச. கழு-சூலப்படை குந்தம் -
கைவேல, விட்டேறு, சிறுசவனம்.
எழு - வளைதடி கப்பணங்கள்-இரும்
பினுலே யானைநெருஞ்சினமுள் வடி
வாகச் செய்யப்பட்டவை

உடு. பிலகு - சிறதுகின்ற நிமிர
தது - நீட்டி. முசலம் - உலக்கைப்
படை விசைப்பினும்-வேகத்தினும்.

உசு இவ்ளி - குதிரை தந்தது -
அரிகயிறு அலகை-கூளி - பேய்

உஎ துவககு - கட்டுகின்ற அரி
தொடா - அரிசங்கிலி மரநிலை - ஐய
வித்துலாம் அட்ட மணல் - வறுத்த
மணல்.

உஅ. தெற-கொல்லுமபடி நடை
வையம் - நடைத்தோ; புரவிமுதலி
யனவின்றிச் செலுத்தாத தோ.

உக. முரணவாய-வலியினை யுடை
யவாய கமியின் - தேவதச்சன யவ
னா - சிறபா, கிரேககா.

கய. கழை - கருமடி நிழல் - ஒளி.
குழை - மாந்தளிரா.

கக. ஆலம் - நஞ்சு

கக. கறித்தது - கடித்தது. காற்றொ
டா - காலிற்கட்டிய கயிறு. பரிய -
அறும்படியாக தெற்றி-திண்ணைகள்.
பசிலை - இனமையான

கச. பாசம் - சங்கிலி கோட்டு
மான்-யானை. மறுகு - வீதி

கசு. மருமம்-மராபு செம்புனல் -
குருதி. பருமம் - கவசம்.

கள. படலம்-கூட்டம். பொரிய -
சிதறுமபடி குயிறறிய - செயத அர
மியம்-நிலாமுற்றம் தெரிய-விளங்க.
பயோதரம் - மேகம்; கொங்கைகள்.
கொடிகள் - பெண்கள்.

கஅ வலம் - வெற்றி. புலம்பு -
இசைபாடும

கக குழைய-குண்டலங்களையுடை
யன், தளிரகளையுடையன். மை-தீட்
டும மை, மேகமண்டலம். கொடிய -
கொடுமை யுடையன், கொடிகளை
யுடையன். வண்ட - வளையல்களை
யுடையன், வண்டுகளை யுடையன்
அறல் - கருமணல். நெறிய-நெறிப்
பினையுடைய, நெறிகளையுடைய.

சய. மணங்கன் - வாசனைகள், கல
யாணங்கள். தும்பி - வண்டுகள்,
யானைகள். அலாகன் - மலாகள், பழி
மொழிகள். அனனம் - அன்னப்
பறவை, அடிசில

சக. பரி - நீத்த.

சஉ. ஐய-நொயமையான்.

சக. பாலி-பாலிகை.

சச. புண்ணியம்-திருநீறு. சாலக
கண் - சாளரம். அங்கணன் - அழகிய
கண்ணையுடைய இறைவன். மிடைந்த-
நெருங்கியுள்ளன.

சடு. கடி-விளக்கமாகிய. கலினம்-
கடிவானம் சிரிப்பு - களைப்பு. தாா -
கிண்கிணிமாலே. கருவியைநது -
தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக
கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுககருவி.
தழங்கு - ஒலிக்கின்ற கைமமான -
யானை. மடாது-கேட்கப்படாது.

சசு. கழிபவா - மெலிகின்றவா
ஆவணம் - வீதி

சஎ. காமன் மறைப்பொருள்-கல்
விக கரணம்.

சஅ சூது - வல், சூகாடுங் காய
ஒட்டி - ஒற்றி, பணயம் வைத்து.
வடி - மாவடு, கூாமையுமாம்

சக. நாற்றி-தொங்கவிட்டு. தீண்
டும - அளவிய.

டுய. வெம - விருப்பநதருகின்ற.
அரமாதா - தேவமாதா. சூழ்போய-
சூழ்நது.

டுக. சநதைகூட்டி - ஒன்று சோ
ததி.

டுஉ. ஒளவியம் - பொருமையு
டைய நடாததும்-உண்டாகருகின்ற.
எழால் - மீடறறொலி கௌவிய -
கலந்த.

டுங். வீடி - பாச நீக்கம் வீழ்ந்து -
விருமபி பெட்பம்-மையல நல்லவா-
பெண்கள்.

டுச. வழுக்கு-தவறு. மூவர் - அந
தணர், அரசர், வணிகர் ஆகிய மூவர்.

டுஎ வரிசை - தருதி

டுக பீடிகை - கடைவீதி. வாலிய
வான் - வெள்ளிய ஒளியினையுடைய

சுய மாடம்-பண்டசாலைகள் திரை
யளிப்ப - உப்பு, முத்து, பவளம்,
சங்கு, ஒக்கோலை, கரையளிப்ப -
செந்நெல், சிறுபயறு, கருப்பு, வாழை,
செவ்விளநீர் கானத்தரை யளிப்ப -
தேனடை, தேன, மயிற்பீலி, அரக்கு,
நாவி வரையளிப்ப-மிளகு, கோட
டம், அகில, தக்கோலம், இலவங்கம்

சுக கிடுகு-சட்டம்

சுஉ நாள் - நாணமீன், கட்சத்தி
ரம் வான்-ஒளி. ஆள்கலம்-அணியும்
கலன்கள்.

சுக அவண் - அவ்விடத்திலுள்ள
பதினெழுபுலம் - தமிழ் ஒழிந்த பதி
னெழு நாடிகள்.

சுச அடுகலன் - சமையற்குரிய
பாத்திரங்கள்

சுடு. செயிர் - குற்றம். அயிர் -
ஐயம்

சுக எரி - நெருப்பு தெரிப்பு -
தெரிநது துகிர் - பவளம் அரிப்பர்.
அரித்தப பொருள் தேடுவோர்

சுஎ. தொனமரம் - ஆலமரம்

சுக உறையுள் - இலலம் நியமம்-
கடைவீதி தடக்கம் - தயங்கிய விளக
கம்.

எய் கல் - துண்பம் கோமறுகு -
அரச வீதி

எக துரங்கமா - குதிரை மந
துரை - பரிசுசாலை

எஉ காரமுகம் வில உடம்பிடி -
கைவேல நாஞ்சில - உலப்பை நான்த
கம்-வாள பலகை-கேடகம் விரதை-
தாசகை, கொற்றவை

எச காச - குற்றம் ஆச-குற்றம்

எடு போழ்ந்த-பிளந்த விஞ்சை -
வித்தை பயில் - நெருங்கியிருக்கிற.

எசு பொன் - திருமகள்

எஎ தள்ளித்தள்ள-மிகுத்தள்ள
விரைந்து ஓட பாண்டில் - உருளை
மடங்க - மீளும்படி

எஅ. தாமம் மகரந்தம் சிவிறி -
துருத்தி அந்தரம் - வானம் வயிறு -
நடுவிடம் சிந்திரப் பொடி-குங்குமம்

எக தருக்கு - செருக்கு கேழ் -
நிறம் தகா - ஆட்டுக்கிடாய.

அய் தட்ப - தடைசெய்ய

அக இஞ்சி - மதில வேம்பு-வேப
பம் பூமலை முருகு - மணம். ஆ -
ஆத்தி போந்து - பனை

அஉ ஆத்திகன் - டடவுள உண்
டென்பான், நாததிகன் - டடவுள
இலலை யென்பான் ஆத்தன் - இறை
வன் தீர்த்தராய தூயமையுடையராய

அக. முஞ்சி - ஒருவகைப் புல
வேயந்த - அணிந்த. குஞ்சி - சிசை,
சொருக்கு - சொருகல் தாணைச சொ
ருக்கு - கொய்சகம். பஞ்சி நாண் -
பூணூல். பலாசக்கோல - முன்முருங்
கைக்கோல கிடைகள் - சாலைகள்.

அச தீவினை - எரியோம்பல புத
தேன - தேவா.

அடு. அங்கம் - மந்திரம், வியாகர
ணம், நிகண்டு, சந்தோபிசுதம், நிருத
தம், சோதிடம் கழகம்-ஒதுஞ்சாலை.
காகம் - கமண்டலம் செங்கல் -
சிவந்த காலி அறுவை - துணி,
உடை. அவிசைச-அஞ்ஞானம்.

அஎ அட்டில் - அடுகநீர் மட்டு-
மணம் கடுகனை - கொன்றை

அஅ சிதை - பாய சிதைக்கலன் -
பாயமரக்கப்பல.

அக எதிரவினை - ஆகாமியவினை
இருணமலம் - ஆணவமலம்.

கய, தழுவு தொண்டா - சரியை
யோர மைந்தாகள் - கிரியையோர.
சாதகா-யோகிகள் போதகக காட்சி
யார-மெயஞ்ஞானிகள்.

கஉ. தும்புரு கந்தருவருரு குனி
தது - வளைந்து செலவம் - ஒலி
(மிகுதி). முழவு - முரசு.

கக, விடங்கா-அழகா முடங்கல்-
வளைவு கண்ணி-தலையிறகுடு மலை
ஒக்க - உயாச்சி.

கச நிரந்து - தழைத்து பழிச்சி -
துதிசது.

கடு உழல்-வருந்துதல், உருப்பு-
வெப்பம்

கச ஆரும் - நிறைந்த. ஆழி-சக
காவாளிகிரி. நேமி-மலை, மலை எட
டாவன இமயம், ஏமகூட்டம், கந்த
மாதனம், கைலை, நித்தம், நீலகிரி,
மந்தரம், விரதம்.

கஅ மிதப்ப-மிக நிரும்லக கொழு
ந்து - இயல்பாகவே பாசங்ளின்னீங்
கிய இறைவன் வெறி-மணம்

ரா எழு - தூண் வழத்த - பரவு
தற்கு அழுகு - பொருமை

ராஉ ஆயிரநாவினான்-ஆதிசேடன
அங்கனாயிரமுடையவன்-இந்திரன்

ராந போகம் - அஷ்டபோகம் :
பெண், ஆடை, அணிகலம், போசனம்,
தாமபூலம், பரிமளம், பாட்டு, பூவ
மளி

ராச பாணி-பாட்டு.

ராரு வித்து-காரணம்

ராசு. அநதிசதும்-அணுகியும்

ராஅ. நிகா உயாவு - ஒப்பு உயாவு
காப்பியம்-காவியம்.

ராக. இறைமகன்-பாண்டி மன்ன
னகிய இறைவன் ஆடலவரவு-ஆடல்
நிகழ்ச்சி.

திருக்கைலாயச சிறப்பு

க. முகிழ்த்திட - கூப்பி வேண்டா
நிற்க.

உ. வரம் - மேனமை. தவாது -
கொடுத்து ஒங்கல் - மலை.

க. நாமபு - யாழ சுமமை - ஒலி
ஒதை - ஒலி.

ச கண்கள் இடங்கன். சாரூபம்-
பதமுத்தி மூன்றனுள்ளொன்று. சிவ

சாரூபமாவது-முககண சடைமுடி,
நாற்றேன், மணம்மடறு, மாணமு
வேந்தது கை முதலியனவுடைய சிவ
னது திருவுருவைப் பெறுதல்.

டு. தூங்கும் - அழுகி நிற்கும்

எ. நாகம்-யானைகள் உழுவை-புலி
கடு - நஞ்சு பைய - பையையுடைய
சிலம்பு-மலை நாகம் - விண்ணுலகம்.

புராண வரலாறு

க குன்று - கைலாயமலை விண் -
தேவர்கள் மாடது - பக்கத்திலுள்ள
ளது

உ. தண்டரும்-நீங்குதல் இல்லாத
பண் - ஒப்பனை.

க பாணமை - தனமை, முறைமை,
பதம் - செவவி

ச அதன் - தோல

டு சநதி - சந்தியாவந்தனம்
இரது சேகரன் - சந்திரசேகரன்.

தவம் செய்கடன, அ னு ஷ்ட ா
னம்

எ அஞ்சலிதது-கைகூப்பி
கூ பாபபதம் - திருப்பருப்பதம்
கசு அதிக - சிறந்த
கஎ புதிப - வாடாத பரிமகம் -
தூங்கவேனவி, அசுவமேதம் வை
கல - காலம்

கஅ சிகை - முடிவு
கக சரோருக்க கிழவன - தாம
ரைக்குரிய அயன சாயத்த-கெடுத்த
அறமுதனனகு - அறம் பொருள்,
இனபம், வீடு
உஓ அலைவு - ஐயம்
உக தென்பா-தென பகுதி துலை
பெற - துலாக்கோல் போல சமன
பெறுமபடி களைகண் - பறறுக
கோடு
உஉ சேவல்கள் - மூன்றாம் உக்த
திலே காசியிலிருந்த மாகனந்தன் என

ஹம் மறையவன் கொடுந தொழில்
பல புரிந்து, தன சுற்றத்தாரால் ஒட்
டப்பட்டு மனைவியோடும், மக்களிருவ
ரோடும் கீகட தேபம் நோக்கிச் செல்
வுழி அநநாலவரும் வேடாகளாற
கொல்லப்பட்டு உயிர துறந்தனா,
இறக்கும்பொழுது காசியை நினைத்த
மையால் அவன் பண்டையுணர்வுடன்
சேவலாகவும் மனைவி பெடையாக
வும் மக்களிருவரும் பாபபாகவும்
பிறந்து காசிக்குச் சென்று முத்தி
மணடபத்தை உடைந்து முத்தி பெற
நனா

உக சமாதி - இ றை வனி ன
வேருகாது தியானத்தில் அமுநதி
கிற்பது சேவகன் - வீரனாகிய குமர
வேள

உரு வித்தனை - ஞான சொருப
னாகிய குமரவேள கடலெல்லா முன்
டான - அகத்தியன்

தலவிசேடப படலம்

க நாட்டம் - கண் ஈண்டு - இப
பொழுது கிளைத்த-நிறைந்த தோடு-
இதழ் ஈட்டம் - திரட்சி
உ உலவா - அழியாத
க புலியூர் - சிதம்பரம்
ச திரன் - ஒருதலை, உறுதி
அ வ்யப்ப-ஒக்க ஒ த் த் த் த் -
சோறு,

கூ முற்றரும் - முடித்தற்கரிய
இட்டி - கிரியை
ய இழுது - நெய்

கக காளிநதி - யமுனை கண்ண
வேணி - கிருட்டினை தீம்பாலி பாலி
யாறு

கரு ஊன் - குற்றமுள்ள கால் -
மாற்று

கசு முட்டி - அரிசி, முஷ்டி
உஉ நயப்பாடு - நலன் சுவண்
புண்டரிகம் - பொற்றாமரை இறும
பூதி - அதிசயம்

உக சரதமாக - உண்மையாக
தமனிய முளரி, கனக்க கஞ்சம் -
பொற்றாமரை

தீர்த்தவிசேடப படலம்

க குடமி சிகரம் அண்ணல-மிருந்த
உ ஆட்ட-திருமஞ்சனஞ் செயலிக்க
க அக்ளம் - ரிடக்ளம், அருவமா
கிய சிவம் ரிக்ளம் - பாசம், தலை
விருத்தி - வியாபாரம் சக்ளம்-உருவ
முடைத்தாதல்

ச வாமத்தன் இடப்பாகத்திலுள்
ளவனாகிய இறைவன்

ரு தேசு - ஒளி உரகவேந்தன் -
பாம்பரசன், அனந்தன் விபுதா -
தேவா வேதன் - பிரமன்

சு ஆழிவேந்து - திருமால் முனி
வரும் - வெறுப்பில்லாத

எ வேததிரப்படையோன் - நந்தி
பாலம் - நெற்றி நிரஞ்சன - களங்க
மற்றவனே

அ. மை - குற்றம் செய்ய - நலக
க அண்டக்கடாகம் - அண்டகோ
ளத்தின புறவோடு

ய பாணி - கை கைவரை-கையி
லேந்திய

கக மன்னலால்-நிலைபெறுதலால்

உ. தாபபணம் - மந்திரநீர் அம்
மாதே - அதனருகே

கரு பண்ணவன் - இறைவன்
அனுஞ்சு - ஏவல்

கஎ காமியம் - விருப்பியபொருள்

கஅ மண்ணுதி - ஒன்பது வகை
மண்ணும், எழுவகைத்தளிரும் பஞ்ச
கவவியமும் ஆம்

கக அவவியம் - அழுக்காறு, நீ
வீண

உய நானம்-ஸநாநம், திருமுழுக்கு
வாருணம் - வருணநானம், நீரினியை
புடையது ஆக்கினேயம் - அங்கி நா
னம், அக்கினியினியைபுடையது

உக பவித்திரம்-தூயமை, புனிதம்

உச மறிநதிடும் - வற்றும் மறி -
ஆடு, மேட்டம், சித்திரை தேன-வீருச
சிகம், காரத்தினை குமபம் - மாசி.

உஅ உமமையில் - முற்பிறவிக
ளில். சித்தா - மனமுடையவா, செய
யப்படுவன செய்து முடித்தவருமாம்

உஈ. மதித்திரோடுவெடுங்குதினம் -
அமாவாசை அரவம் கதிர்கடமை
விழுங்குதினம் - கிரகண நாள் விதி
பாதம் - மாதந்தோறும் வரும் யோ
கங்களி லொன்று

கய தகாததிங்கள் - சித்திரை மா
தம் துலாசதிங்கள் ஐப்பசிமாதம்
சுறவு - மகரமாகிய தை மாதம் அல்
வன் - காக்கடக்கமாகிய ஆடிமாதம்
இருதுவாரம் - திங்கட்கிழமை

கக வரையாமல் - தவறாமல்

கச அலகு - அளவு இலக்க -

விளங்கல் இருமை - பெருமை

கக பரிபவம் - துன்பம், இழிவு

பதம் - தாமரை விழுமம்-துன்பம்

புறந்ததிவிசேடப படலம்

க மேலவாம் - விண்ணுலகத்தா
ரும் விருமபுகின்ற, நிராமயன் - நோ
யிலலாதவன், இறைவன்

உ வாரணவாசி - காசி

க கப்பு - கிளை

ச சந்ததம் - எப்போதும் துறக்க
வாணா - தேவர்கள்

க. சமட்டியான-சூக்குமமாய் எல்
லாமான விடட்டியான - தூலமாய்
வெவ்வேறான

அ. தெய்வதாரு - கற்பகத்தரு

ய மினமை - ஒளி. இனமைசால்
நெறி - இல்லறமாகிய சிறந்த நெறி

கக தேவரா-தேவா ஆகாமதேனு

கக உரையுணர்வு - வாக்கும மன
ம்

கரு மடங்கல் - சிங்கம் குலிசம் -
வச்சிரப்படை வல்லேறு - வலிய
இடியேறு

கக. உவணம் - கருடன

கஎ புலரி-விடியற்காலே அவனி-
பூமி

கக சமட்டி-விச்சாபுரம்-மதுரை

உய ஆன - நீங்காத

உஉ புழைக்கை வரை - துதிக்கை
மலையாகிய யானை

உக துங்க - உயாந்த

உச ஐந்தமுதம் - பால், நெய்,
தேன், சருக்கரை, பழம். மட்டித்து -
அப்பி

உரு வாச என்மம்-மணம் பொருந
திய கத்தூரி

உஎ அவிழ் - பருக்கை முகவா
சம்-தக்கோலம், ஏலம், இலவங்கம், கா
பூரம், சாதிக்காய் பளிதம்-காப்பூரம்.

உக இசையும் - ஒத்த பலவியம்-
பல வாததியங்கள்

கய ஆலும் - ஒலிக்கும்

கச ஞானத்தேன் - உமையம்மை

கரு சிரநாலோன் - பிரமன்

கஎ இறை நிரம்ப-விடை நிரம்ப

பதிகம்

உ புலிமுனி - வியாக்கிரபாதா.
பணிமுனி - பதஞ்சலி குண்டகட
கெ குறள-குண்டோதரபூதம் பொன
மாலே - காஞ்சனமாலே, மலயத்தவ
சன தேவி

ந அந்தராகோண - இந்திரன்
சலதி - கடல் மகவான்-இந்திரன்
ச அசலம் - மலை நீர்க்கிழவன் -
வருணன்

ரு கட்டங்கம் - மழு வாரணம் -
யானை

சு படிற்று - வஞ்சகம்

எ காட்டுச சுறவு - நீரசுற நாய
கா - வணிகா

அ மறவாசை - வெற்றிகுரிய
வாசைமாலே

க திவவுக கோலான் - நரமபு
கட்டினையுடைய யாழ்வல்ல பாணபத்
திரன்

கக வயம்-வெற்றி ஏனக்குருளை -
பன்றிக குட்டி கயவாய-கரிகுருவி

கக ஊமன்-மூங்கலையாகிய உருத்
திரசனமன்

இந்திரன் பழித்தத படலம்

உ மூசம் - மொய்க்கும் சுணங்கு -
தேமல் புலோமசை - இந்திராணி

ந மூவகை மலா - கோட்டுபு,
கொடிபு, நிலப்பு நாவலா - நாவி
னினறந் தோன்றுகின்ற தெய்வப
பு - தாமரைபு

ச பகவன் - இறைவன், ஆறு
குணங்களை யுடையவன்

ரு நவை - குற்றம்

எ கொழுநதுபட்டு - கிளைத்து

அ கோடி - கொளவாய

ய. கைதவம் - வஞ்சனை

கக. மகம் - யாகம் ஆகை நோக
கிணை - உடலிற கண்ணுடை இந்திர
ரன் ஒதி - ஞானம்

கக பயின் - பிசின்

கச இறைத்தோறும் - இறைக்குற
தோறும் ஒருவினாலும் - வளங்குள்
றினாலும்

கச அழலும் - விளங்கும் எயிற
துக்கி - பறக்கை கடித்து

கக வடவை - வடவாமுகாக்கினி
கொண்டலூதி - மேகவாசனன், இர
திரன்.

உய கற்சிறை குறைத்தவன்-மலை
களின் சிறகுகளை யறுத்த இந்திரன்
தருவன் - அசுரன்

உக. இடித்தனன் - ஆரவாரித்து.

சசி - இந்திராணி அவசம்-மூசசை

உஉ கண்டகன் - கொடியவன்

உச ஞாடபு-போ

உஎ ஒழுங்கிமது - ஒழுங்கு பட
டது

நய செடி - முடைநாற்றம்

நக ஆனனம் - மூகம்

நக வீ - பறவை

நரு பிரமநாடி - சுழுமுனை நாடி.
கபாலம் - தலையின் மேலோடு

நச கரைந்து - கூறி.

நஎ. மறுத்தவா - மறு தவா, குற
றத்தினிங்காத

நக. மீளி - வலிமையுடைய,

சக. விண்டனா - சொரிந்தார
கள் மள்ளா - படைவீரா.

சஉ. சுழல்-வீரகண்டை. கோள்-
வலிமை

சக. சேனம் - பருந்துகள். உக
கன்-சொரிவனவாகிய கவந்தம்-தலை
யிழந்த உடல்கள்

சஎ. மட்டு - தேன.

சஅ விதித்தது-வீசி. மைநாகம் -
மைநாகமலை.

ருச சுந்தவெறபு - சுந்தன் மரங்
களையுடைய பொதிய மலை பறை -
சிறகு.

ருரு. செங்களம் - போக்களம்.

ருசு. கங்கம் - பருந்துகள். முக
கிண - விழுங்கின.

ருஎ. உரு - அஞ்சத்தக்க

ருஅ. யாணா - புதிய சீரிப்பான-
பழக்குவான்.

ருகூ. கொம்மென - விரைந்து

சுய. அரனறிசை - ஈசான திசை.
புலவென்று-பொலிவிழந்து இம்பா-
நிலவுலகம்

சுஉ. உயிர்த்து - உருக்கொண்டு

சுநு. மாதவா எழுவா - அகத்தி
யன, ஆங்கிரசன, கோதமன, காசி
பன, புலத்தியன, மாரக்கண்டன
துவட்டன என்ற சதந இருடிகள்
நோந்து - உடனப்படு

சுசு. புன்கண் - துன்பம், சாபம்.
விரைய.

சுரு. மாசுணம் - பெருமபாம்பு.

சுசு. புலம்படைகின்றது - வருந்து
கின்றது. இலஞ்சி - குளம் சதமகன் -
இந்திரன்

சுஅ. தேசிகன் குரு வாசவன்.
இந்திரன்

சுகூ. காமபரி - மூங்கில.

எய. அழுங்கி - வருந்தி ஏலவை-
பொழுது.

எஉ. கல்லா - அறிவிலலாத. புல
வாய - மான

எந. உயங்கி வருந்தி தசம்பு-
குடம் புள்ளேறு - கருடன்

எசு. திப்பியம் - சிறப்பு கடம்பு
வனம் - ஒரு கடப்பமரம். ஒற்றுவா-
தூதா

எஎ. உழையா - ஒற்றா

அய. குடிமை - குடியாநதனமை
பரிதி - சூரியன்.

அஉ. பரிதிராம - சூரியகிரணம்

அக. மதிககீற்றுக்க கோட்டு - சந
திரனது பிளவுபோன்ற கொம்பினையு
டைய அரி - இந்திரன்

அச. மந்தாகினி - கங்கை திருப
பள்ளிதசாமம் - மலாமாலை

அசு. கம்பித்து - நடுங்கி

அகூ. விடங்கன் - அழகன்

கூக. வரதன் - வள்ளல

கூச. தாரகை - நாணமீன், நடசத்
திரம்

கூரு. பரிபாகம் - நெகிழ்ச்சி.

வெள்ளையாணைச சாபந் தீர்த்த படலம்

க முனிவன்-துருவாச முனிவன்.

உ. கண்டான் - நிறுவினான்

ந. கரகமலம் - கைத்தாமரை

ச சென்னி - தலை.

ரு. அலற - முழங்க கொங்கு -
மணம்.

சு பணிப்ப - அஞ்சய.

எ. கூம்பு - பாயமரம் வங்கம் -
கப்பல மீகான் - மாலுமி.

அ. கையுறை - காணிக்கை.

ய கிம்புரி - பூண கவிழ்க்கும் -
கொட்டும்

கக. உருத்தான - வெகுண்டான்.

கச. உள்ளம் - கிணடிகின்ற. இறு
மாப்பு - களிப்பு

கரு. சேடு - பெருமை கோள் -
வலிமை தாண் - மதம்

கஅ. சேடம் - பிரசாதம். மத
தமமா - மதமடக்கத்தை யுடைய
வெள்ளையாணை. வனமமா - காட்
டாணை.

உய. புககன்று - புககது.

உக. தே-தெய்வம். நகக-விளங்க.

உந. தூம்பு - தொலை.

உஅ. தொலை வண்பெயா - பழ
மையான அழகிய பெயா

உகூ. கனத்தினும் - முகிலினும்.
திக்கயம் - எட்டுத் திசைகளிலுமுள்ள
யாணைகள்.

திருநகரங்கண்ட. படலம்

உ உளா தடவுதவினாவு கினன
ரம - இசை
நு இளங்கோக்கள் - வணிகா
ச மல்லல் - (செல்வ) மிகுதி
சு எருத்தம் - பிடரி. தடவி -
துருவி.
அ வாமம-ஒளியினையுடைய, அழ
கிய காமா - அழகிய
க புண்டரம் - கிருநீறு
கக அருச்சு - செய - அருச்சித்த
கக கடம் - மதம் அடங்கலா -
படைவா
கடு மா - வண்டு
கஅ கவுரியா - பாண்டியா
உயி நீபம் - கடப்பமரம்
உக நெக்கிட - கரைந திருக
மௌலி - முடி
உக பீழை - துன்பம்
உச சூள் - (தொடுவேன என னும)
சபதம்.
உடு அரந்தை - துன்பம்
உள குயம்-கொடுவாள நலியம் -
கோடரி விசிகொள - கடடினைக
கொண்ட தோல் - செருப்பு
உஅ மறியும் - (போய) மீளும்
செறியும் - ஒலிக்கும்
உக. வெளிநு-வெள்ளடை, வயிர
மினமை
நய குறுமடி - குறுநிலமன்னா
நஉ மந்திரா - அமைச்சா.

நக வியன - அகன்ற.
நடு நன்னா - நன்றாக.
நசு பஞ்சவன - பாண்டியன
நள. பீழை - பீடம்
நஅ சூளிகை-இறப்புகள். இவா -
உயாந்த
நக. பித்திகை - சுவா கவில -
கவா வழிகள் சதுக்கம் - நாற்சந்தி
குயின்ற - இயற்றிய
சய நான்குண்டி-உண்பன, தின
பன, நகதுவன, பருகுவன ஆகிய
நான்குவகை உணவுகள்
சக துணிகயம் - தெளிந்த நீரை
யுடைய சிறு குளம். துடவை-தோட
டம்
சஉ. சின்மயம் - ஞானமயம்.
சக. கீட்டிசை - கீழ்கதிசை சாத
தன-ஐயனா அனனையா-சதகமாதா
பிரமி, நாராயணி, உருத்திராணி,
மகேசுவரி, வராகி, கௌமாரி, இந்தி
ராணி. நீலி - காளி
சச கைவரை-யானை கனவரை-
பொனமலை
சடு பைத்து-பசுமையுடைத்தாய்.
சசு. என்று - சூரியன் மூன்று
புப்பு - நித்தியம், நைமித்தியம்
பிராயச்சித்தம் என்பன. கனி -
விளாங்கனி, உருத்தான - வீழத்திய
திருமால்.

தடாதகைப பிராட்டியார் திருவவதாரப் படலம்

உ. இகந்தோன-நிலைகண்டு கடந
தவன.
நு பாணு-சூரியன் மன்றல-மணம்
டு நொடிப்பின - நொடிப்பொழு
தில.
சு நிம்பம் - வேம்பு.
அ உதாததம் - எடுத்தல் அனு
தாததம் - படுததல் சொரிதம் - நலி

தல. வாசவனிருக்கை-இந்திரானிருப
பிடம், கீழ்கதிசை.
க. படரம் - போரவை. அசுமபு
படும் - ஊற்றெடுக்கும்
ய. ஐமமுகன் - சிவபெருமான. பா
மாததன - மேலாகிய ஆபதன, தோ
முன. நிமிர்த்து - வளர்த்து, இமவான

மனைவி - மலையாசனின் மனைவியாய்
மேனை.

கரு. நொயது - எளிதில் ஐது -
அழகிதாக.

கள குதலை - மழலை. அமுதம் -
வாழ்நல வீங்கு உடல - ஒளி மிக்க
வடிவம் வித்துருமம் - பவழம்

உய குழறியேங்க-கலந்து ஒலிக்க.

உஉ. பரை - பராசத்தி ஆதி-ஆதி
சத்தி. விருப்பு - இச்சாசத்தி அறிவு-
ஞானசத்தி தொழில்-கிரியாசத்தி

உரு புந்தி மாழகேல-மனம் வருந்
தாதே

உசு வாக்கும் - பொழியும், வராக
கும் கைவாக்கு - கைப்பக்கம்

உஎ விரகிருகம - பொருந்தி
யிருக்கும் மங்கலம் - சாமரம், நிறை
குடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு,
விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல் என்ற
எட்டு பரசு - மரூபப்படை.

உஅ சீத்திடுமின் - தூயமை செய
யுங்கள் தொழார் - பைக்கவர்.

உக கலயாணம்-பொன் யாப்பு-
கட்டு, விலங்கு பண்டாரம்-பொருள்
அறை வெறுக்கை - பொருள்

கக சாதம் - சாதகனம்

கஉ போதிலவருந் தாதை - பிர
மன்

கரு பகழி தூங்கும்-அம்புகளைப்
பொழியும்

கசு முடங்கல்-திருமுகம், ஒலை.

கஎ. தூரியம் - வாததியம் பூத்
கங்கை - தூயமையான கங்கை

கஅ சுடிகை - குட்டு ஆடகம் -
பொன் குருமணி - நிறம்பொருந்திய
முத்து

கக. ஆகம் - ஆசி

சஉ ஈற்றுக்கடன் - ஈமக்கடன்,
அநதியேடடி

சரு குடம் கலசங்கள்,

சஎ. களாஞ்சி - பழக்கம் தட்ட
முமாம்

சஅ எயின்ச செலவன் - கண்ணப்
பா

சக வை - கூரிய

ருய கஞ்சுக்கப்படிவம் - சட்டை
தரித்த வடிவம்; தூதா

ருஉ ஐந்துறுப்பு - திதி, வாரம்,
நட்சத்திரம், யோகம், காரணம் என
ஐம் பஞ்சாங்கம் அறிபனுவல்-
சோதிடநூல்

ருக. விருத்தி-பிரமதேயமாக விடப்
பட்ட மானியம் கடவுட்டானம் -
திருக்கோயில்

ருச அதுவாதித்த - எடுத்து மொ
ழிந்து கோட்டி - கூட்டம், சண்டு
கூற்று

ருரு. அட்ட - கடைநத

ருஎ நான்கு - மறைகள் நான்கு
ஆறு - அங்கங்கள் ஆறு மூவாறு
கேள்வி - பதினெண்புராணம்

ருஅ. கலை - பரதநூல்.

ருக இன்னிலை - இல்லறம்

சஉ வாயமை-வாயமொழி

சச பூழியன்-பாண்டியன். குனி
கத் - ஆடுகின்ற

சரு விசையைன் - வித்தியாதரன்,
விஞ்சையன் அச்சுவாகதம் - அழகிய
கிளி

எக அனுசைச - விடை

எஉ நான்குரைக்கொழுந்த - நால
வேதக் கொழுந்தாகிய பரமன் வான
சுருத்தொடர்ந்த மதியம்-பெரிய மகா
ராசியிற புகுந்த தைத் திங்கள்

எக இராறு - பன்னிரண்டு

எரு பொல்லம் பொத்து-தைத்து
மாடகம் - முறுக்காணி பத்தா-யாழ்
றுப்பு சுவல் - முத்து

எஎ வண்டல் - மகளிர் விளை
யாட்டு

எஅ சேப்புற - சிவக்குமாறு.

எக தொண்டை - கெடுவவைத்
கனி அகவை - ஆண்டு.

திருமணப் படலம்

௩ இரமாபபு - நிமிதல, அண்
ணைதல

௪ கன்னி - கன்னிப்பருவம் கனி
தருகு செவ்விதது - முதிர்ந்த செவவி
யுடையது துனி - வருத்தம்

௫ பெருநீர் - கடல கொற்றம் -
வெற்றி.

௬ வலவன-தோப்பாகன கடாவி-
செலுத்தி

௭ வட்டத் தோல - கேடயம்
பிணைதெய்வம் - பெண் தெய்வம்

௮ கிடைப்பன - பூண்டன

௯ அரத்தம் - சிவந்த கவிழும் -
ஒழுக்கு

௧௦ கடையுக் முடிவிற ரோதறம்
பொலியும் வாமபுரவி - திருமாலின்
கடைசி அவதாரமாகிய கற்கி

௧௧ வீயா-கெடாத வெண்புறம்,
முதுகு பாலினா-தனமையை யுடை
யவா

௧௨ புதைத்தது - அளவைக்கடந்து
கவிக்கை - குடை பதாக்க-கொடி.

௧௩ கலினம் - கடிவாளம் கொலை
வெண்கோட்டுக் கா - கொலுதலை
யுடைய வெள்ளிய கொம்புகளை
யுடைய யானை வாரொலி மிக்க ஒலி

௧௪ பூழி - புழுதி கரந்தவன -
ஒளித்தவன

௧௫ கல்ல - ஒலிக்க

௧௬ துவனறி-மிக்க விளி ஒசை

௧௭ மான - பெரிய பாணல் -
நீலோற்பலம்

௧௮ எயப்ப - இளைக்குமாறு

௧௯ வியாழன் - பிரகஸ்பதி

௨௦ பம்பல மதி - பாதி மதி

௨௧ அனிகம் படை

௨௨ தழை கதிமணி - தழைந்த
ஒளியினையுடைய சித்தாமணி

௨௩ சலிக்கும - செல்லுகின்ற
ஊழிதோரோவாகும் ஒங்கல கைலை

௨௪ அனைவா - அன்னையே வா

௨௫ புட்டில அம்புக கூடு, மறத்
தார - வீரத்தினை யுடையவா. வட்
டித்து - சுழன்று

௨௬ வென்றி வெற்றிப்பொருந்திய
கனம் - மேகம் குன்றி-குன்றிமணி
இக்கு - கருப்பின சாறு

௨௭ தோமரம் - பெரிய ஈட்டி
பிண்டிபாலம்-எறிப்படை கழுக்கடை-
சிறிய ஈட்டி களமா - வீரா.

௨௮ செறிக்கின்றன - பொருந்திய
பறிகின்றனவும் - கழன்றோடுவனவும்

௨௯ ஊரதி-வாகனம் கொற்றவை-
காளி காலனூரதி - எருமைக்கடா

௩௦ ஊற்றம் - இடையூறு

௩௧ சிம்புள் - சரபம் பன்னகம் -
பாமபு

௩௨ கொட்புற்று-சுழன்று பெட்
புற்று - விரும்பி

௩௩ சாம்பி - வலியிழந்த, சோர்
வுற்று

௩௪ ஆகவம் - போ. பாரிடம் -
பூதம் ஒவிலா - நீங்காத

௩௫ ஒலகி - துவண்டு கிளைத்தது -
கீறிக்கொண்டி

௩௬ குழகன் - அழகன்

௩௭ கடிமுரசு - மணமுரசு

௩௮ முகிழ்ப்பு - புளக்கம்

௩௯ ஒகை - உவகை

௪௦ ஆழகன்-கண்ணாடிகள் அரி-
சூரியன், மத்திகை - குதிரைச் சம
மட்டி

௪௧ ஒடை - யானையின் நெற்றிப்
பட்டம்

௪௨ கண்ணடி - கண்ணாடி

௪௩ பரிபுரம் - சிலம்பு குரவை -
குரவைப் பாட்டு

௪௪ மீதுனம்-மிதுனராசி பாண-
பாணா.

௪௫ காசறை - மயிர்ச்சாந்தது

௪௬ துள்ளிய - வீசும்

௪௭ அங்கவா - அந நகரத்தவா
துழனி - ஒசை சபரிபை - பூசை.

௬௨ முகிலுரதி - இநதிரன், மரு
மாட்டி - வழித்தோன்றியவன்

௬௩ சாய - சாயல

௬௪ போதி - போதினை துலாம-
போதினையின் இருபக்கத்திலும் கீழே
வாழைபூ வடிவாகச் செய்தமைப
பதி

௬௫ துப்பு - பவழம். தொத்து -
கொத்து.

௬௭ வேதி - மேடை மேகலை -
வரம்பு கேளவி - வேதம்

௬௮ விதானிததார்-விரிததூக் கட்
டினா

௬௯ பாண்டில - வட்டில

௭௦ விடங்கம் - கொடுங்கை

பொறப - அழகு செய்ய

௭௨ உண - உணவு பார்த்த - பல
வகையுணவுகள்

௭௪ விலலவா - சேரர் நேரியா -
சோழர்

௭௫ கலயாணா - சருக்கா

௭௭ சந்த - அழகிய

௭௮ நடைக்கலம் - மரக்கலம்

௭௯ ஏகம் - தனி, ஒப்பற்ற இர
சிதம் - வெள்ளி நாகநாயகம் - ஆதி

சேடன புணாப்பு - குறிப்பு

௮௦ பொள்ளென விரைவாக

அக இருமடங் கழன்றவா-காலாக
கினியிருத்திரா

௮௨ புத்திப்பட்டகா - சூகசுமபுவ
னாதிபதிகள் எண்மா நாலிரு கோடி
மேற்பெய்த நரகங்கள் பத்திரட்டி.
இருபத்தெட்டுக் கோடி நரகங்கள்
கூமாண்டா - கூஷமாண்டா என்ப
தன் நிரிபு

௮௩ காரி - நஞ்சு அட்ட மூத்தி
கள்-பவன, சருவன, ஈசானன், பசு
பதி, வீமன், மாதேவன், உக்கிரன்,
உருத்திரன் ஆட்கா - ஆட்கேசுரர
கள்

௮௪ பாலம் - நெற்றி கங்கானம்-
முழுவெலும்பு தூக்கம் - குதிரை
நெடுங்காரி - சாததன் ஞானி - நாய
கேத்திரபாலா - அசிதாந்தர், நரு,
சண்டா, குரோதனா, உனமத்தா,
கபாலி, பீடணா, சங்கரர் எனப்போ

௮௫ மருத துவா - அசுவினிதேவா
௮௬ சிறுமுனி-உபமன்னியுமுனி
வா

௮௭ கிருதா - அரக்கா

௮௯ வன்னங்கள் - எழுத்துக்கள்
முந்திரங்கிய-முதனமுதலாகச் சொல
லப்பட்ட சதுடபாதம்-நான்கு பாதங
கள் எண்சித்தி - அட்டமாசித்தி

௯௨ பொடிப்பு - புளகம்

௯௫ தீரத்தன் - சிவபெருமான்

௯௬ அளகைநாயகன் - குபேரன்.

௯௭, ஏகது - அழகுடிகக் சிக
ழிகை - மாலை

௧௦௦ நக்க-உண்ட அங்கதம்-தோள்
வளை பவித்திரம் - மோதிரம்.

௧௦௧ இருநிதிககோய்கன் - குபே
ரன்.

௧௦௨ சங்கை-நிருவுளம் சரணம் -
திருப்பாதம்

௧௦௩ கொலை - இசை, பாட்டு

௧௦௪ துங்கமாய - மிகுதியாய அங
கம் ஆயிரம் ஆயிரமுடையவன்-பாணு
கம்பன்

௧௦௫ தூக்கு - செய்யுள், பாட்டு

௧௦௭ கோடிகம் - பூநட்டி

௧௦௮ தண்டி - தண்டதையுடைய
இயமன் காஞ்சுகா-கஞ்சுகா, சட்டை
யிட்டவா பண்டவி - பட்டங்களாலய
காடு

௧௦௯ செம்பங்கி - சிவந்த மயிர,

௧௧௦ எகினம் - அன்னம் உளர் -
வீசுகினற

௧௧௨ வடபாடல - வடமொழிப
பாடல

௧௧௬ நகில - கொங்கை

௧௧௭ தாரு நாடு - கற்பக நாடு

௧௧௮ அலை - கங்கை

௧௧௯ புரம் - உடல்

௧௨௦, உழை - மான் ஊற்றம்-பரி
சம்.

௧௨௧ சேந்தான் - சிவந்தான்.

௧௨௨ கவனம் - வேகம், விரைவு.
ஒவம் - ஒவியம்.

௧௨௩ விதுக்கலை - சந்திரகலை,
முதுக்குறைவு - பேரறிவு.

ஈசசு துப்புரவு - துய கப்புர
வினக்கம் - காப்பூர விளக்கு
ஈசநு. சுவத்தி - மங்கலம்
ஈசஅ மங்கலமகளிர்-சுமங்கிவிகள்
ஈநுஉ பரிததன்ன - (சுமநிலையில்)
தன்கினன்.

ஈநுசு செமமலாத திரு-திருமகன்,
இலக்குமி வெள்ளைச் செழுமலாத
திரு - நாமகன், சரஸ்வதி

ஈகுக உருவம் - பருத்த உடு -
விண்மீன்.

ஈசுஉ தொடி - வட்டமாகிய
கோள-வலிய மந்தணம்-இரக்கியம்

ஈசுக. இலம்பகம் - நெற்றிச் சூட
டாகிய மாலை தகராழால் - தகரமும்
ஞாழலுஞ் சோந்த சாந்து

ஈசுஎ. சுந்தரி - இந்திராணி விர
தை - வீரமகள். உடுத்த - சூழந்த.

ஈளய படம் - நடைப்பாவை
ஈளஉ பில்கி - நிறைந்து மெல்கி
மெனமைக்குணம் நிறைந்து

ஈளசு கோட்டி - சூழற்றி

ஈஅய. புத்தனா - சாக்கிய நாய
னா

கஅஉ. சரபி - காமதேனு பாச
னம் - உண்கலன்.

ஈஅச. மாககடி-பெருமைபொருந
திய மணமுடைய முளரிவாணன் -
பிரமன்.

ஈகஉ. தனைவு - நீக்கம். சாறு -
விழா (மணம்)

ஈகச. பொதி - இதழ.

ஈகஎ. குறி - சிவலிங்கம்

ஈகக. ஐங்கணைக்காரை-மதவேள்.

வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடிய படலம்

சு. சூய்யம்-மறைவிடம், சுவாதிட்
டானத்தானம்.

கந. உளை - புறமயிர. முருங்கு -
முருக்கும், அழிக்கும்

கநு. செக்கா - செவ்வானம்

உய. கராசலம் - கரம+அசலம்=
கைமமலை, யானை. நிராமயன் - நோ
யிலலாதவன்.

உக. ஒன்றாய - சததசிவமாகி ஐந
தாய - பரசிவன், அனுகதசிவன், சதா
சிவன், மகேசன், உருத்திரன் என
பார ஐயைந்து - சந்திரசேகரர் முத
லிய இருபத்தைந்து சிவமூர்த்தங்கள்.

உநு. அராமுனி - பதஞ்சலி.

உஎ. குனித்த வண்ணம் - ஆடிய
திருக்கோலம்.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட படலம்

க பன்னகேசன்-பதஞ்சலிமுனி,
தொலைதல் - உண்டொழித்தல்.

ந. பழக்காய - பாககு.

சு மடை - சோறு.

இ உணங்குகின்றது-வாடுகின்றது

சு. அடைகல் - பக்கமலை அரி -
அரிசி. சாதக்கு - சாதத்துக்கு

க விருந்த-விருந்தினர்க்கு அளிக
கும் உணவு விருந்தெனப்பட்டது

ய அகடு - வயிறு

கக சோறும் - கூறுவோம், சொல்
லுதும்.

கஉ. படைக்கண் ஏவலா-வாட்
படை போலுங் கண்களையுடைய
ஏவல் மகளிர் சொனறி - சோறு.

கந. இரிந்தா - ஒடினா.

கச முரவை - தவிடு நீங்குமுன
அரிசியிலிருக்கும் சிவந்த வரி வறை
யல் - துவட்டல். கருனை - பொறிக
கறி துவை - துவையல்.

கடு பண்ணியம் - பண்ணிக்காரங்
கள். கன்னல் - சருக்கரை. மென்
சுவைத்தண்டு-கருமபு. வலசி-உண
வு.

கசு. பாரிததுள்ள - நிறைநதுள்ள
கோரித்து-பொங்கி, கொடுமையுற்று
கஅ. அஞ்சிலோதி - அழகிய சில
வாகிய கூந்தலையுடையவள நிமலை-

பிராட்டியார
உய் குறன்மகன்-குறளாகிய மகன்
(குண்டோதரன்)
உஉ. கையா - வஞ்சகா

அன்னக்குழியும் வையையுமளித்த படலம்

க. அமையா ஒதனிகள் - நிரம
பாத அன்ன முதலியவைகள்.
உ. மலையாட்டி - மலையை யாள்ப
வள் பவனம் - காற்று தவனம் -
ளரிககின்ற, தாகமுமாம்
க நனந்தலை - நடுவிடம்
எ. காலி - நீலோற்பலம்
அ இனைய - (விழுந்த) வருங்க.
நனைய - தேனையுடைய
க வாகு நீரத்தம் - வளைந்த
அகழி
ய களங்கமொன்று - குற்றம் பொ
ருநகிய
கக. விரிசித்து - விரி + சித்து -
வியாபக சேதனப் பொருள்
கச விரைபடும - மணம் பொருந
திய. அரை பொரி திமில - (பொரி
அரைதிமில) பொருக்கினை யுடைய
அடியினை யுடைய வேங்கை மரம்
கடு. பழுவம் - காடு பறழ் - குரங்
குக குட்டி இகண் - பரண்
கசு படுகடல்-ஒலிக்கின்ற கடல்
மழை - மேகம்
கஎ இது யாற்றுகும யானைக
கும் சிலேடை. பிளிறல் - ஒலித்தல்,

வீறிடல் முதுமரம் - ஆலமரம், பெ
ரிய மரம். வெளில் - விளாமரம், கட
டுகத்தி மதம்-வலிமை, மதநீர் அள்-
குளிராச்சி, வண்டுகள் முகப்படம் -
போவை, நெற்றிப் படம் குடி
கை - கதி இகழி - கொன்றை
கஅ இது யாற்றுகும பாம்புகும
சிலேடை பிலம் - பாதலம், பிலத்து
வாரம் ஆடிய-தங்கியசைகின்ற, ஆடு
கின்ற மணிகலையின் - மணிகளைத்
சுமமிட முடையன், மணிகளைச் சுடி
கையி லுடையன கோடிய-வளைந்த.
காலின்-காலவாய்களின், கால்களின்.
உரகம் - பாம்பு
கக கருமா-பனறி, வராக மூத்தி
அவுணாகளிறை - மாவலி நெடுகும்
அண்ணல்-வாமனா திரிவிக்கிராமவ
காரா. அலை-தயிர, நெடுகிய நீண்ட
உய் கு-புலம் - மேற்றிசை, சேர
நாடு நெறி செய்த - ஆணை வழிப
படுகதி
உடு கூர்த்து - மிகுத்தது. பாரத
தன்-பிருதை மைந்தன் அருச்சுனன்
உசு. பாட்டு - சொல் மோட்டின்
புனல் - பெருமையையுடைய கடல்

எழுகடல்ழைத்த படலம்

க மடங்கல் - (நா)சங்க மூர்த்தி.
இயமனுமாம் பொனமலை - காஞ்
சனமலை
க மாந்தம் - மனசுதாற் செய்யப்
படுவன். வாசிகம் - வாகுகாற் செய்

யப்படுவன். காயிகம் - காயத்தாற்
செய்யப்படுவன்
எ. சாந்தி - உபநிடதம்.
கக தன்றனை - தன் + தனனை
(இரண்டாவது தன் சாரியை)
கக உரிஞ்சு - தடவ

மலயத்துவசனை யழைத்த படலம்

க செழுமதி மரபினன் - சந்திர
குலத்தோறலான மலயத்துவசன்.

உ மரவம் குங்குமம் பாடலம்
பாதிரி நந்தனம் - நந்தவனம்.

சு. காதலன் - புதல்வன்

ய சிலையத்திரியார - அததிரிச்சிலையார, மலையைவிலலாக உடையசிலை அலையத்திரி யட்டவன் - பறக்கின்ற மலைகளை வென்ற இததிரன். உலையத்திரி - சஞ்சரிகின்ற மலை

கச எண் பேறு அளவுபெறுகல.

கடு வேள்வி திருமணக் கோலம். அவலம் - கவலை.

கக உடைந்தார (பாசம்)ஒழிந்தார். உச. எண் நின்ற புரம் - மதிகந்ததகக சிவபுரம்

உஉ முக்கணவன் - மூன்று கண்களையுடையவன். ந தெய்வ தருகரன் - உயர்ந்த தெய்வத்தன்மை பொருத்திய கற்பகம் போன்ற கையை யுடையான்.

உச. அரவொளி-அரகரவென னும் முழக்கம்

உக்கிரகுமார பாண்டியரது திருவவதாரப் படலம்

உ. எண்ணிலாவைகல - அறுபத்தாறாயிரம் வருடம் அரசாண்டமை உண்ணிலா-உளநிலா, உள்ளே விளங்கும்.

நு தென்னவன் என்றது மலையத்துவசனை கற்பினுக்க குரியவன் என்றது காஞ்சு மாலையை

டு விருகதி - செயல்

சு இருதிர சாலம் - இருதிர சால விதைச் சாலம் - விலை செந்தூல நாட்டமீன்ற செல்வன் - முருகன்

அ. பாயந்த - மறைந்த

க பன்னகா - நாகநலகம்

ய அண்ணிய - பொருத்திய கடி திருவிழா

கக ஈசாதவ கிழமை யென்னுமிநது - சோமவாரம், திங்கட்கிழமை எரிபசும் பொற்கோள் - வியாழன், குரு கேந்திரம் - இலக்கினத்திற்கு ஒன்று, காஞ்சு, ஏழு, பத்து ஆம் இராசிகள் ஒரை - இலக்கினம்

கந சிந்தாறுதன்மா - சிந்தாறு மணிரந்த அட்ட கஜங்கள். புனல இறை - வருணன்

கச பிலிறறம் - பொழியும்

கசு சலத்தலைக் கிடக்கைப் புத்தேள் என்றது திருமால் தருநிழல் வாழ்க்கைப் புத்தேள் இருதிரன் அலாதலையிருக்கைப் புத்தேள் - பிரமன வேதப்புலம் - வேதத்தினிடம்

கள கோழி - உறைபூர்

கஅ நன்னா கோளாகி-நன்கு ஏற

றுக்கொள்ளப்பட்டவாகளாய ஒகை - மகிழ்ச்சி மொழிகள்

உய தென்பா - பாண்டிநாடு

உஉ கௌவைமங்கலம் - ஒலியையுடைய மங்கல் வாசசியங்கள் நெய்விழா - எண்ணெய்பாட்டு

உந தூவை - அறுசுப்புல

உச தருத்தி, குழல், விசிறி, அண்டை என்பன நீர்வசுங் கருவிகள்

உசு தரியலா - பகைவா

உஅ பாழி-உச்சரிப்புமுறை

நக இச்செய்யுள் யானைச்சணடை, ஆட்டுக்கிடாய்ச் சணடை, கோழிச்சணடை, சதுரங்கம் முதலிய ஆடியதைக் குறிக்கும்.

நஉ ஆவி - பொய்கை

நடு செவவித்து - அழகினையுடையது சங்கை - கணைக்கால் கவான் - தொடை

நள நலம்புரி நூல்-சாமுத்திரிகை நூல்

நஅ குகம்-சிறுகிய உறுப்புக்கள், அன்னது - அவ்வளவு (ஐந்த).

நக துண்டம் - மூக்கு

சய தொக்கு - தோல் குளம் - நெற்றி

சக அகவடி - உள்ளங்கால்

சந இசைமை - புகழ் வித்தகம் - சதுரப்பாடு

சச தேத்தம் - தேயங்களினும்

சடு மதிஞா - அமைச்சா

உக்கிரபாண்டியருக்கு வேல்வலை செண்டு கொடுத்த படலம்

உ அளக்கினரா-ஆராயகினரா
 ஈ மணவூர் - கலயாணபுரம்
 ச கள்ளத்து-கிட்டாது மறைபும
 எ பைத்த - பரந்த
 கூ வலன் - வெற்றி
 கக பூக்தம் - பூகம், பாகுமரம்
 கொளுகதினா - அலங்கரித்தாரா
 கச ஆழிய வெள்ளம் - தோக்கூட்டம்
 கரு கோடு - வளைந்த
 கௌ ஆதவா - சூரியா
 கூஅ தொக்க - நெருங்கிய எக்கா-
 திரா நக்க - விளங்கிய
 கக கந்தகம்-குதிரை அரட்டா-
 குறும்பா
 உக கிருசுகம்-பலாசம், முளமுரு
 நகை நூலப்பில் நாவினா - மாண
 வகா, பிரமசாரிகளா
 உஉ இச செய்யுள வானப்பிரத
 தா வரவு குறித்தது தீத தொட்ட
 கோல - தீக்கடை கோல
 உக இசசெய்யுள துறவிகள் வரு
 கை குறித்தது முண்டம் - திருநீறு
 உச. புண்ணியப்பூசினா - திரு
 நீறுதரித்தவா சேந்த - சிவந்த
 உரு சைவரைவா - ஆதிசைவா,
 மகாசைவா, அநுசைவா, அவாந்தர
 சைவா, பிரவரசைவா அக்கசைவம்-
 சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளா
 முகம், வாமம், வைரவம் என்பன
 உஎ அரிசசேக்கை - சிங்காதனம்
 கோமளம் - இளமை, அழகு
 உக கோமகன் - சுந்தரபாண்டி
 யன் ஏமமேனியன் - குரு அததே

மன கோதை - அந்தத் தேனபொருந
 திபமாலையை யணிந்த கூந்தலையுடைய
 கார்திமதி
 ஈக தசைநதிட்டு-தசைப்பற்றுடைய
 யதாய
 ஈரு சுபுகம் மோவாய மஞ்சளம்-
 அழகியதாய அல்லி - அகவிதழ
 ஈக மொழி - தோள் முதலிய
 வறறிலுள்ள கரடு
 ஈஅ பண்டி - வயிறு
 ஈக குறங்கு - தொடை தடவு
 உடை-பெருமை பொருந்திய கரபம்-
 கையினடி
 சய அங்கம் - எலும்பு சிரை -
 நரம்பு
 சஉ உண்ணம் - உஷ்ணமென்ப
 தன் சிதைவு, வெம்மை
 சக வாக்கின செலவன் - மொழிச
 செலவனாகிய வியாழகுரு
 சரு மட்டனஞ்செய்து-மட்டித்து
 பூசி ஏங்க - ஒலிக்க
 சக சிரகம் - கரகம், கமண்டலம்
 சஎ மதுபருக்கம் - பாலும்பழமும்
 சக தூவி - சிறையடியிலுள்ள
 மெல்லிய மயிர்
 ருஎ வீளத்தோள - மூங்கிலை
 யொத்ததோள
 ருஅ யானைமகள் - தெய்வயானை.
 இளையோன - முருகன்
 கூக சதவேளவிககோன - இர
 திரன்
 கூக பொன் - பிருகற்பதி, குரு
 காட்சி - அறிவு

கடல் சுவறவிட்ட படலம்

உ சுகையிலலாத-எண்ணிலலாத
 ஈ சுருமபரி-மல்களின் சிறகினை
 அரிந்த (இரதிரன்)
 எ உத்தி கடல் உடக-அஞ்சுமாறு
 கூ அட்டமாக எதிராக, குறுக்காக
 டு மஞ்சு - மேகம், இஞ்சி-மதிவ

கக கழுது - பேய்
 கூஉ கண்ணிறைந்த - கண்துயினற
 கச வேரி - மணம்
 கூக புண்பகைவ ருடல்
 கக பரிப்ப - தாங்கி
 உடு. களைகண் - பற்றுக்கோடு.

இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த படலம்

க நாகநன்னகராளி - இரத்திரன்
 உ நிகழும்-கோலோசகம் கைய
 நவு - வறுமை
 கூ பனிவரு-குளிர்ச்சி பொருந்திய
 மேரு குனிவருசிலையா-சிவபிரான்
 ச சேயோன-செவ்வாய் தூசின-
 ஆடைடையுடைய
 அ அருக்கனில் மதிதோய் நான் -
 அமாவாசை
 சு தேளிற சிலையினில் - காத
 திகை மாகழியில் தெரிசம் - அமா
 வாகை மலமதி-குற்றமுள்ள மாதம்
 முாதைப்பக்கம் - பூவப்பக்கம்
 கஉ மயிலை - இருவாட்சி வேழப்
 பிள்ளை - வினையகா
 கச ஐந்தமுது - பஞ்சாயிதம்
 தோயம் - குழம்பு
 கடு சுரபி - பசு
 கசு பாஸீயம் - பாயசம், பாணக
 கம் கோட்டி - சுழற்றி
 கள புரகரண - திரிபுரமெரித்த
 இறைவன் விரகு - அறிவு.
 கஅ சிலம்பி - சிலந்தி
 கக. படி - வடிவம்
 உக உத்தியாபனம் - குறித்த
 ஆண்டுவரை விரதம் நோற்ற முடிசு
 கும்பொழுது செய்யும் சடங்கு உத்
 தாபனம் - உத்தியாபனம்

உரு அருக்கியம் - நீராற செய்யும்
 உபசாரம்
 உசு அரம்பைப் பொதுளும் பா
 சிலை - வாழையின் செழித்த பசிய
 இலைகள்
 உஎ பாதப்போதணிகாப்பு என
 நது பாதரடையை
 உஅ கோட்டணி - கொம்பிலிடும
 பூண
 கூசு வினையம் - குழ்ச்சி
 சுடு விண்ணம் - விண், வானுல
 கம் தோல - யானை. எண்கு - கரடி
 இரலை - மான்
 சக மேகநான்கு - புடகல்லாவருத்
 தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காள
 முகி கன்ற - வருந்துமாறு
 சஉ. கோட்டம்-சிறைக்கோட்டம்
 நாட்டத்துப் படிவம்-(ஆயிரம்) கண்
 களோடுகூடிய உடல்
 சரு பகடு யானை
 சக குறைத்தலை - உவந்தம் விர
 தைப்பாவை - கொற்றவை
 டுக புணரிவென்றோன் - கடலை
 வென்ற உக்கிரவமுதி சிம்புள்-சரபம்
 டுரு நிகளம் - விலங்கு
 டுஎ பாக்காதனை இரத்திரன்
 பிணை - புணை, சடு

மேருவைச் செண்டா லடித்த படலம்

க வைப்பு - சேமநிதி
 கூ வயந்தன் - மனம்தன்
 கூ துலுழுவா-புலவா வருடியாது-
 பெயயாது
 எ பகவு - பிளவு
 கக கிடைத்து-(சென்று)அடைந்து
 கக பாரு - பாகன்
 கச பிசம் பீலிக்குடை தான்
 வானருவி துவங்குமகால் கவனக காற
 பொருப்பு - மதமாகிய பெரிய அருவி
 ஒழுக்கும் காலையுடைய கவளம் உண்
 னும் மலபோன்ற யானை வயவா-
 வீரா

கரு ஞாமல் - புலநகக்கொன்றை,
 குங்குமமரம் உழுவை-புலி காழ் -
 வலிய துழாம் - தடவும்
 கள தண்டகம் - தொண்டை நாடு
 கண்டகம்-முள் தொண்டகம்-தொண்
 டகப்பறை
 கக ஆடல் - வெற்றி
 உசு தருணபானு - இளஞாயிறு.
 உஎ மலைகள் எட்டு-நிடதம், ஏம்
 கூட்டம், இரயம், நீலம் சுவேதம், சிருங்
 கம், கந்தமாதனம் மாலியவான் அடை
 கல் நான்கு - மந்தரம், கந்தமாதனம்,
 விபுலம், பாசுவம் கிடங்கா நான்கு -

அருளுவோடை, அசிதோகவோடை,
மானக வோடை, மாமடு வோடை
பொழில் நானகு - சயித்திரதம், நநக
னம், வைப்பிரசம், திருநாககியம்
தருககன் நானகு - கடம்பு, நாவல்,
அரசு, ஆல்

ஈய நிமித்தினால் - காரணத்தினால்
ஈக உறுதி - நனமை மனறல் -
மணம் : இவ்வு மாலைக்காயிறறு

ஈஈ தபனியம் - பொன்.
ஈச வைப்பு - நாடு
ஈஅ குங்குமம் - குங்குமநீர்
ஈஈ. தருக்கினை - களிப்புடைய
வனைய
சய ஐவினை - படைதசல், காத
கல், அழிதகல், மறைததல், அருளல்
சக பின்பபற - இரண்டற

வேதத்துக்குப் பொருளருளிச் செய்தது.

க. உலம் - திரண்டகல்
உ. உருத்தது - அஞ்சுந திறத்தது
கிய வழிநான் - பின்னால வம்பு -
மணம்
ஈ. திகிரி வல்வன - திருமால்.
ச. புலாநதனா - வாடி அப்போ
த்தது - அப்பொழுது
ஈ இருத்தும் - இருக்கின்றேம்.
சூழ - ஆலோசனை
எ. படுபொருள் - கைகூடும் பொ
ருள்
ஈ முளிதரு - உலாநத பராரை -
பருத்த அடிமாம் வடநிழல் - கலலால்
மாரீழல் அறவோர் - சனகாதிகள்
அளிதரு - முதிர்நத
கக வெள்ள்வரை - வெள்ளை யானை
கள் உரைகள் என்றது ஈண்டு மறை
களேக குறித்து நின்றது
கஉ கரசரணம் - கைகால்கள் கம
பிதம் - நடுக்கம்.
கச போதன் - தக்பிணைமுகதி
கரு நுவனறு - செபித்து மேதா -
நானி.
கஎ திரிமுண்டம் - திரிபுண்டம்.
கிரித்து - கிரிப்பது போலும் ஒளி
விட்டு.
கஅ உத்தரிய படம் - உத்தரியமா

கிய ஆடை வானால் - ஒரியால்.
கக கண்டரிய - நீங்குதலில்லாத
உய உழல் - சூழும், அசையும்.
உக போதம் - சிவஞானபோதம்.
பொறப - அழகுசெய்ய.
உஉ காலேபயன் - ஆணவண்டு.
உச சிட்டா - பெரியோர். ஒட்
டற - வறும்தலில்லாத தாமரை -
அட்டதாமரை
உடு வளைவுறு - வணக்கம் பொருந
திய பளகு - குற்றம்.
உஈ படியிலா - ஒப்பற்ற
உஎ நநகலில் - கெடுதலில்லாத
உஅ நிதானம் - ஆதிகாரணம்
ஈச சுவரன் - தேவர்களில் மே
லாய இறைவன்
ஈரு இச்செய்யுள் இறைவன்து
தற்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம்,
சத்தியோசாதம் என்ற நானமுகங்
களிலிருந்து நானமறைகள் தோன்றி
யதைக் குறிக்கும்
ஈஎ முதல் - வோ. குழைத்தாங்கு -
தளித்தாங்கு பண்ணவா - தேவா.
சிவகோசம் - சிவலிங்கம்.
ஈஅ. முயக்கு - கலப்பு
ஈஈ மத்தால் - மத்தத்தால், மயக
கத்தினின்றும்

மாணிக்கம் விற்ற படலம்

க. உகநது - பற்றி. அகநதவாத -
உள்ளத்தினிங்காத. பகாநத - விற்ற.
ச வடமீன் - அருந்ததி. அங்குரம் -
முளை.

அ மந்திரக்கிழவா - அமைச்சர்கள்.
ஈ. பொன்னறை - பொக்கிஷம்,
கருவூலம். கூட்டுண்டு - கவாந்து.
ய தேறுநீர் - கடல்.

கச முன்னம் குறிப்பு, எண்ணம்
கடு. மமமா - மயக்கம்.

கஅ. வலன் - வலாசான் சின்னம்-
பகுதி. கைமற்றி-கையிறுத்தமான
உய் போழ்ந்து பிளவுண்டு
உடு. நொடி - கூறிய

உஎ. பாறு - பருந்து.

உஅ. கோதண்டம் மேருக் கோட-
டிக் கொடும்புரம் பொடிதகான் - வில்
லாக மேருவை வளைத்துத் திரிபுர
மெரித்த இறைவன். வேதண்டம் -
மலை.

நக. புதா - தேவா

நஉ நேமி - மலை யூபம் - வேள்
வித தூண். யாமின - பிணியுங்கா.

நக. ஊரணை-சிலம்பி தூல தொல்
விதி-பிரமன்

நச பககம் - சிறகு. ஆவாய-ஆவி
னின்னு வபை - நினைம். குணிதத -
கருதப்பட்ட, மதிக்கப்பட்ட

நடு பித்தை - மயிர. வைடுயம் -
வயிடுரியம் ஐ - கோழை

நசு எள்ள - நீக்கி

நஎ. வித்து - மாதூளைவிதை நல்
லாரம்-செங்குலவை. கோளரிய-குற்ற
மற்ற. கச்சோதம்-மினமினி. கோபம்-
இருதிர கோபம்.

நக. வெள்ள லோததம் - விளா
பலாசு - முணமுருங்கை திலகம் -
மஞ்சாடி விதாரம் - முள்ளிலவம்

சய. ஐவண்ணம் - மருதோன்றி.

சக. காலசீதது-பற்றற்கெடுத்து

சச. புள்ளடி - காகபாதம். தரா
சம் - ஒளிசலித்தல்

சஅ காருடம் - பச்சை.

டுய. சாதி-சிறுசண்பகம். கோடல்-
செங்காநதன். காலேயம் - மரமஞ்சள

டுக தலசம் - தரையிறறேன்று
வது சலசம் - நீரிற்றேன்றுவது.

டுச. ஐவாயமான - பஞ்சானனம்,
விரிந்த முக்குடையது, சிங்கம்.

டுடு. கிளை முதது - மூங்கிலீனற்
முதது. ஆலி - ஆலங்கட்டி

டுசு. சோரி-குருதிநிற முடையது.

வேழம் இரண்டு யானையும், கரும்பும்.

டுஅ மூசணங்கு-தவவை, மூதேவி.

டுக எல்லவீசிய - அளவு கடந்த

சுக. அதிகம் - (அம்)முதனமை.

தமா - தொளையிடுங்கருவி

சுக வினதை-தக்கன பதலவி, கரு
டனின் தாய. உவணவறு - கருடன்

சச வள்ளரை மதியம் - அழகிய
பாதிமதி இந்தியம் - இரகிரியம்

சுடு. விகது-விந்து. அரிகரகாமன-

ஐயனா. பப்பு - பாவ.

சுஎ. குலை - துளசி

சஅ சம்பிர இலை - எலுமிச்சை

யிலை முளரி - முளரியிலை

சுக ஆனாத - நீங்காத.

எய் நந்தி - வளாந்து.

எக நிழலைத் தன்னுரு - சாயா

தேவி மின்னை - மின்போன்ற மனை

வியாகிய சஞ்சையை

எஉ மானவா-மக்கள் கவல்-பற்று

தல், கவவுதல் தவல்-கெடுதல்.

எக மெய்ப்படுப்போ-அணிபவா

அலங்கு - விளங்காநின்ற உடலுடை

வைப்பு - கடல்குழந்த நிலவுலகம்.

எச. நந்து ஒளிய-மிக்க ஒளியினை

யுடைய வேட்கை - விலை

எடு செருக்கு - உயாந்த.

எசு இழிந்த இரங்கி யொளித்த

எரி பொற்கண அவுண்ண - இரணி

யாக்கன

எஎ பாரியாகதிரகிரி - குமரகண

டத்து ஏழுமலைகளி லொன்று தரி

யார - பக்கவா

எக வெருகு - பூனை

அய் சந்தி - சந்திக்காலம்

அஉ கல் - சூரியகாந்தகல், சா

திர காந்தகல்

அக நாயகா - வணிகா மஞ்சல் -

மைந்தன்

அடு பாருருவாய - பாரினகண

வணிகருருவாய

அஎ விரதைமன - வீரமகளின்

றலைவா

அஅ இபம் - யானை,

வருணன் விட்ட கடலை வற்றச் செய்தல்

க. காழ் - கருமை
 உ புத்தி-போகம், ஞானமாம.
 ஈ அறபு வெள்ளம் - அன்பின
 பெருக்கு
 ஐ வேள்வி நாயகன் - இந்நிரன்.
 ஈந்த - அறுத்த.
 அ தெய்வமருதுவா - அசுவினி
 தேவா

கூ சேர்ப்பன் - கடற்றலைவனாகிய
 வருணன்
 ட. சேர்ப்பன் - நிமித்தம், சொகி
 னம், சகுனம்
 கஈ. கொத்தி - கலவி பித்தாத்து -
 பொடி செய்து
 கச சீலம் - செய்கை
 கஐ. பாலன் - மராககண்டன்.

கூடற் காண்டம்

திருவிளையாடற் புராணம்

அரும்பதவுரை

நான்மாடக் கூடலான படலம்

க. இநதனம் - விறகு
 உ. வாக்கின சேயிழை - நாமகள்
 ஞானப்பெருமகள் - உமை
 கூ. ஏய - ஏவிய.
 கூ. பன்னமும் - கடலும்
 எ பாழி - வலிய. சூழி - முகப
 டாம.
 அ வீங்குகாய - பருத்த பூசனிக
 காய.
 கூ. கான்ற - தோனறுவித்தன
 ட. புஞ்சவாள - திரண்ட ஒள்ளிய
 பொன்னங் குப்பை - பொற்குவியல்
 கக. காலுதைப்ப - காற்றடித்துத்
 தாகக.

ககூ. மேருசாப்பப்படை - மேருவா
 கிய விறப்படை
 கரு. சநதுவாய - பொருத்துவாய
 ககூ. தனை - தன்னுடைய. தாழ்
 நது - தங்கி.
 கஎ வெங்கி - நாணுற்று, வெண்
 ணிறமுற்று என்றமாம்.
 கஅ. மடங்கா - குறையாத.
 ககூ கண்டி - உருத்திராகக் வடம்.
 உக நீர்க்கோன - வருணன்
 உஉ. விரிஞ்சன - பிரமன கோதம -
 குரோதம, வெறுப்பு
 உக இறை கொடுத்தது - விடை
 யிறுத்தது.

எல்லாம் வல்ல சித்தரான படலம்

க. வரை தள்ளும் - எல்லையைக்
 கடந்த.
 உ. வேடா - வடிவினா.
 கூ. முததிரை - அடையாளமாகிய
 தோடு. பொக்கணம் - திருநீற்றுப்பை.
 ச கட்டங்கம் - மழுப்படை. வன
 புற - வலியுற, சிககென.
 எ. அறுகு - சிங்கம்.
 ட. பங்கு - முடம். நால் உலோகம் -
 வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, சுயம்.
 ககூ. ஆசிலாடியும் - துண்ணிதின்
 ஆடியருளியும். தலை கிழக்காக - தலை
 கீழாக.
 கச. சண்ட வெம்பணிப்பகை -
 கடிய செவ்வியுடைய கொடிய
 பாம்பின பகையாகிய கருடன.

கஎ. ஆகருடனம் - சேயமையிலுள்
 ளதை அணமையில் வர இழுத்தல்.
 அதிரிச்சியம் - கடபுல்லாவதை புலன
 காமல் மறையச் செய்தல் அஞ்சனம் -
 மறைநதிரூபத்தை வெளிப்படுத்திக்
 காட்டல் வசியம் - பகைவரையும் உற
 வாக் குவது. வாதம் - இரும்பு முதலிய
 வற்றைப் பொனளுக்குவது. வயத்தம்
 பம் - முதியோரை இளையோராகவும்
 இளையோரை முதியோராகவும் செய்
 வது

கஅ கோட்டெங்கு - காயத்த
 தென்னமரம்.

உக. முதத - சீவன் முத்திபெற்ற,
 விடுபட்ட.

கல்லாளைக்குக் கரும்பருத்திய படலம்

க. செல் - மேகங்கள்.
உ. ஈண்ட - வருமபடி.
நு. மானம் - விமானம்.
சு. காஞ்சுகி மாகங்கள் - மெய்காப
பாளங்கள்

டு. சேககை - தவிசு. ஐந்தம்-ஐம்
புலனகளையும். பாறிட்ட - ஓட்டிய
பட்டத்தா-பட்டிகையுடையா. மாறு
இட்டு-பிரம்பினை நீட்டி எழுப்போக-
எழுந்தபோக

எ. கானமிர நாட்டில் - காசமீர
நாட்டில் அநாதா - அநாதரா, பற
நிலலாதவா

அ. ஆனந்தகானம் - தில்லைவனம்,
காசிப்பதி யென்பாரு முளா பரம் -
பொருட்டு மான அந்தமான - மா
யைக்கு அப்பாற்பட்ட

யி. மனஞம-நிலைபெற்ற. எனஞல்-
எதனால்

கக. தேரும் பொழுது - ஆராயும
பொழுது. செலலக கன்னல-செழுந
கரும்பு ஆரும் - யாரும்

கக. முகிலைத் தளையிட்டவன் -
பாண்டியன்

கச. கறிககின்றது - கடிககின்றது.
காண்டி - காண்பாய

கரு. கடாககலயாளை - மத்ததினை
யுடைய கலயாளை தொடைக குன்ற
ஞன்-மாலையையணிந்த மலையொத்த
பாண்டியன் விணவாய - மேகத்தினை
வாய

கக. அஃபாயநது நகக - வண்டு
மொயத்தது பருக குதட்டி-மென்று

கஅ. கண்டாவளி - கண்டமலை.
சிவயோகரின - சிவயோகரினமீது

கக. மைப்போதகம் - கரியயாளை

உயி. பெத்தம் - கட்டுண்டநிலைமை

உஉ. பிழைக்கலாத - தவருத

உச. அந்தமில்லி - நரிலலாதவன்

உரு. இழுதை - அறிவிலி

உஎ. பாதந தலைசுமந்தம் - பாது

கையாயிருந்த சுமந்தம்

உஅ. துரியம் -மேலான பொருள்.

யாளை யெய்த படலம்

உ. அக்கிரம - கொடிய, நெறி
யில்லாத

சு. ஒருவி - நீங்கி

சு. விழுங்கிய - உட்கொண்ட,
நன்குபதித்த அடங்கலன் - பகைவ
னாகிய சோழன்

யி. ஆபிசாரம் - மாணவேளவி,
ஆபிசாரயாகம்

கக. காதமுனறிற் கலாந்தகன்
சாலை - மூன்றுகாத அளவினை மகப்
படுத்திய அகன்ற வேள்விச்சாலை

கஉ. கோழன் - கொழுப்பு. கறிப
பொடி - மிளகுப்பொடி

கக. உடடெருள் - அகத்திலே
தெளிந்த அறிவு

கஅ. ஏற்றஞ்செய - தாக்க.

கக. திரிசகும் - சுழற்றும்.

உயி. உருமுகுராவ - இடிக்குரல்.
கட்டு - கண்களையுடையது

உக. தெழிபட்ட - முழக்கத் தாக்கிய
விழிபட்டவா கண்ணுற்றவா.

உஉ. பொறையாற்றிய-சுமக்கப்பட்ட

உக. ஓட்டா-பகைவா அட்டாலை

மண்டபம் - பரணவடிவாக இயற்றப்
பட்ட மண்டபம்

உச. பொனநகல் கல்லிய - பொன்
மலையே உருமாறிச் சுமக்கின்றது

உரு. வலயம் - வட்டமாகிய அம்
பூம்பானிற எகினை-அழகிய தாமரை

யில் வசிகும வெண்ணிறமுடைய
பிரமன் கால-மணம் குஞ்சிக்குடு-

மயிராழடி

உசு. குருதிக்கச்சை - செந்நிறக்
கச்சை.

உஎ வீங்கிய - பூரித்த
உரு கூவிளி - கூப்பிடு நோன
றூள் - வலிய கால கோளரி முழக
கம் - சிவகந்தம்.
கய அங்குலி - விரல
கஉ சுதை-அமிழ்தம் பதைபடும-
பதைக்கின்ற காலபடா-இயமனதா
கரு. உமபல மா - யானை
கசு புண்ணீர் - குருதி முடுக்க
வறறா - தூதத்தவறறா.

கஅ பறியுண்ட - மயிர் பறிககப்
பட்ட
கக மா தங்கம் - யானை போதங்
கள் - பசுபாச ஞானங்கள்
சய சிலவி - உருள, சக்கரம்.
சக வம்புளாய-மணத்தை யகத்தே
கொண்டதாய. ஆரான-ஆத்தியணிந்த
சோழன
சஉ செம்புள் - கருடன். இறவா
அவுணன் - இரணியன்

விருத்தகுமார பாலரான படலம்

க தழை - மயிற்பீலி தந்தி -
யானை கிருசுகம் - முருக்கித்தி
உ விருபாக்கன் - மேலநோக்கிய
விழிகளை யுடையவன், சிவபிரான
திருப்பெயர்களிலொன்று
கூ போதம் - புருதம், வருவான
எ. கடைதோறும்-வாயிலதோறும்.
கக தந்திரம் - பாஞ்சராத்திரம்,
வைகாணசம் என்னும் ஆகமங்கள்
கஉ எண்மணம் - பிரமம், பிரசா
பத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தரு
வம், அசுரம், இராககதம், பைசாசம்
என்பன புதைத்து - அவன்கரித்து
கக தாபதன் - தவவொழுக்க
முடைய மறையோன்
கசு கிழியீடு - பொன்முடிப்பு.
கஎ அளியளாய - அன்புடைய
ளாய
உய. கரிந்த - கரிய
உக வருத்த - வருந்திச்செய்த

உஉ எமரங்கள் எமடவா கொல
பூட்டு - கொல்லன்ற செயப்பட்ட
பூட்டு அற்பூட்டு - அன்பினைச்செ
லுத்திய
உச பரிகலம் - உண்கலம்
உரு தேமலாவாளிகளே - மன
மதன்
உஎ அருங்கடி நலமணம் - அரிய
விளக்கத்தினையுடைய நல்ல மணம்.
பானல் - குவளை
உக ஆயவிட்டு - ஆயவு இட்டு,
ஆராய்ந்து தேடி. விட்டுமதம் - வை
ணவமதம்
கய நத்தன் - சங்கினையேந்திய
திருமால். பார்த்துக்கோடி - பார்த
துக்கொளவாய
கக பொடியாடும் - சாமபற்பூசியா
டும்.
கக. மழஉரு - குழவி உருவம்.

காண்மாரியாடின படலம்

க. திருத்தராய - நின்மலராய
உ. சண்ணித்த - பூசிய.
க. ஆடலதூல - பாததூல, நாட்
டிய சாததிரம்.
எ. மகிழ்ச்சி வீட்டும சிறப்பு -
மகிழ்ச்சி நீங்குதலிலலாத வரிசைகள்.
அ அராகம் - இசை. அலாமுக
ராகம் - தனமை மிக்க முகராகம்
பாவம் - அவநயம்

கஅ களிற்றொருத்தல்-ஆனயானை.
கக. விண்டகம் - அகம் விண்டு,
மனமுருகி.
உய. பொன்னுலவ - இறப்பேன்
உஉ. விளைகள் - (முதிர்ந்த) இனி
மைமிகக் கள்.
உரு பணிமம் - சங்கு விகிதன் -
வேறுபாடுடையவன்.

உஎ. அயனத்தனென - அயன் +
நததனென, பிரமனும் சங்கை யேந
தியவனும. வயனம் - வசனம்.

உஅ. பைங்கழல்-ஒளி பொருந்திய
வீரககழல்.

பழியஞ்சின படலம்

௩. குரவன - தரதை.

ச. வல்லாண்மை-மிகக் ஆண்மை

௫. மலையினு - மலையின கண
தங்கி

௬. ஏந்த - சூழ்ந்து. பானலவாய-
பால நல வாய, பாலமணம் மாறாத
நல்ல வாய கடம் - காடு.

அ. பழுமரம் - ஆலமரம் உம்மை
வினை உலப்ப - முன வினைப்பயன
முடிய. விலைதலைய - விலையிலகப்
பட்ட

௭. வெவவாளி - கொடிய சிங்க
வேறு

ய. ஆவி - நீரோடை. பண்ணீரம்-
பண்போலும் இனிமை தன்மை.
புறங்கொடுத - புறம்போகவிடுத
௭. காப்பு - செருப்பு. பகழிக
கோல்-அம்பு.

௭. ஒக்கல் - அரையின்பக்கம்.

௭. சட்டகம் - உடம்பு. மாறன்
றமா - பாண்டியன் தமராகிய அமைச
சா முதலியோர்.

௭. தண்கடி - குளிராத விளக்க
மமைந்த தீமை செய்தாய்போற
செங்கை குறைத்தாய் என்றது பொற
கைப் பாண்டியனைக் குறித்தது.

௭. அவிரதாளை - உயிரிழந்தாளை

௭. உரைசான்ற - புகழ்மைந்த.

௭. கையேன-கீழ்க்கனுகியயான.
எய - அம்பு.

௭. சிக்க - மிகுதியாக.

௭. கைதவன-வஞ்சகன். வேட
டஞ் செயதோ - வேடடை யாடு
வோ.

௭. ககவிலதன் அனனா-தகுதி
யில் தன்னையொத்த அமைச்சர்கள்,
புரோகிதருமாம்

௭. நிறுவிப்போது-முடித்துவருக.
தேரதுணா - தேன சிந்தும் பூங்
கொத்துகள்

௭. தன்னமா கோயில் - தன்னால்
விரும்பப்பட்ட அரண்மனை

௭. பிறிதால் - பிறகாரணத்தால்.
தாழவு- குறை, பழி

௭. கருவாக்கும-கருமையையுண
டாக்கும

௭. இருமபகட்டுக குன்றேறுங்
கோன - இயமன்

௭. ஏறுண்ட (மரத்தில) சிக்கிக்
கிடந்த சாற்றாவாரம் - மணவீழா
ஆரவாரம்.

௭. பனவன - பாப்பான்

௭. புனிறு - இளமை,

௭. மாட்சி - இறப்பு

௭. சிறையழும - சிறைச்சாலை.
கறையுடல்-கரிய உடல் காலயாப்பு -
கால விலங்கு.

௭. அளியாளு - தண்ணளி நீங்
காத.

மாபாதகந்திர்த்த படலம்

௭. சினம் மாறிய-சினம் உண்டாகப்
பொருத மண்புனை-சுதையாற்செய்த.

௭. பாவககலன் - பாவங்களாகிய
சரக்குகளை ஆற்றிய கப்பல்.

௭. அழிதகையான்-கற்பழிந்தவன்.

௭. தொடுகடல்-தோண்டப்பட்ட
கடல், வனபது-வனப்பு + அது, கொடு
மையான.

க. கையன் - கீழ்மகன். உய்யலா - செல்லாத.

கக. ஏயில் - பொருநதில்.

கஉ. மண்தொடுங் கருவி - மண வெட்டி.

கங் புள்ளா - ஆறலைக்கும் வேடா

கள ஆவ-ஐயோ. சிவதா-சிவனே முறையோ எனனும் பொருளது. கை குலைதெறியும் - கையை அசைத்து நிலத்தில மோதும்.

கக கொடுக்கு-கொய்சகம். வேறு-தனியாக.

உக. அழிதகன் - தீநெறிப்பட்ட பாதகன். நோன்பிடா - பெருமை பொருந்திய கழுத்தில

உங் போந்தின் கண்டககருக்கு- பனையின் முள்ளோடு கூடிய கருக்கு.

உச வெள்ளில் - விளாங்கனி.

உசு. எள்ளுண்ட - இகழ்ப்பட்ட. ஆறற்போக்கு - நீக்கல், உள்ளது போல ஒழிதல் தள்ளுண்ட-தவறுத லுற்ற.

உஎ. காணியா-காணியாட்சியாக, உரிமையாக

உக தற்பகன் - படுக்கையைப் பெற்றவன், மனைவியைப் பெற்றவன்.

ஙங் திறப்பழி - கொடுமப்பழி.

ஙஉ. மெய்வலம் - அங்கப் பிரதக்க ணம்.

ஙஅ. ஆகதாயி - மாபாககன்.

சக வியப்பம் - வியப்பு.

அங்கம் வெட்டின படலம்

க. வேதகநதரம் - வேதம் பாடும் மிடறு. சாதகன் - மாணக்கன்

ங ஆள்வினை - (முயற்சியோடு கூடிய) இடையறாத

ச விஞ்சைக் காவலன் - வித்தை யில் வல்லவன் ஆகலுழ - ஆக-ழ

சு விருத்தி - ஊதியம் வருத்து வாள்னையா - வருத்துகின்ற வாட போர்பயிலும் மாணவர்கள் விருத் தம் - பக்கைம்

எ இடன் - சமயம்.

அ நூக்கி - சாததி தாழ்க்கோல்- தாழ்ப்பான் தன்னிலை - தன கற்பு நிலை

க அறங்கடை - பாவநெறி புல லை-கீழ்மை

ங புறம்பு - வேற்று நாடு புல னுன் - நீசன்

கச கோளுடை - வலியமைந்த

கச அரிமான ஊர்தித்தெய்வதம்- சிங்கவாகனமுடைய தூக்கை

கரு நென்னல் - நேற்று

கள பின்பறிவா - பின்வாங்குவா, ஆணமை - நெடுமொழி, சூள்

கஅ வட்டித்து - சுழன்று கொன் இடுவாள - அச்சத்தைத் தருகின்ற

வாள வெட்டு கன்னல் - நாழிகை உஎ. பரதேசி-வேற்று நாட்டவன்.

நாகமெய்த படலம்

க. சங்கை - பகை வாளரவு - கொடியபாம்பு

ங. உட்பைத்த - உட்பாந்த

சு தழுன்று-கொதித்து நஞ்சினம்- நஞ்சின் பெருக்கு தானவன் - அவு ணன்.

அ. பாயுடையவா - பாயினை உடை யாகவுடைய அமணா கிசிசரன்-இர விற சஞ்சரிப்போன், அவுணன்.

முன்னி-முற்பட்டு மழைதுழைவரை. முகில தவழும் மலை.

க உயிரகாலமுன் - உயிர்க்கின்ற பெருமூச்சின்முன். உயிராவளி - சரிக கின்றகாற்று கிளாவலி - மிக்கவலி. ககநிரை - பறவைக்கூட்டம்

ங அகல்திக்கின் புகாமலை-அகன்ற திசைகளிலுள்ள புகரையுடைய அட் டகஜங்கன். அடுத்தண்டப் புரவலன் *

கொல்லுகின்ற தண்டினை யேந்திய
கூற்றுவுண்

கக அயிலதர உண்ணுதற்கு
கஉ சுரர் உலகு இழிசுடர் - தேவ
ருலகினின்றும் இறங்கிய சூரியன்.
கறறளி - மாணிக்க விமானம்.

கக மறவலன் - மறவாது
கச மதிக்கொடு-மதித்தல்கொண்டு,
சிறுதிதது குடக்கடை - மேற்குவாயில்
நிகாதரு - எதிராத

கடு திங்களின் பகாபுரை-சந்திர
னது பிளவினையொத்த

கசு. புராரி - புரமெரித்த சிவன்.

கஅ கயநதலை-குளம். கோவிடம் -
அரசன மாளிகை.

கக திமிரநது - கம்பித்தது.

உய. சினகரம் - திருக்கோயில்

உக. ஆழியைத் தூரதம்-கடலைச்
சுவற்ச செயதம். மடுத்தது-(நகரினை)
அகப்படுத்தி.

உக. அவசப படிவு - மயக்க வடி
வம்.

மாயப்பசுவை வதைத்த படலம்

க. சுருதி - வேதநெறி. படிநா -
வஞ்சகா.

உ. குண்டர் - அமணர். தணபப
ரும்-நீங்காத.

க வின்னயம் - சூழ்ச்சி, வஞ்சகம்
ச புணாபபு - சூழ்ச்சி. பாவகாரி
கள் - பாவமே செயலோர்.

டு குண்டழல் - வேளவி குண்ட
டத்தி.

சு. சேடன - ஆதிசேடன். கதிரா
கொள் சென்னிவரை - மேருமலை.
உலவை - காற்று.

எ. சினக்கனவி - கோபத்தி.

அ. பழுவதொடு-வனங்கனோடு

க. மறலி - கூற்றுவுண் இவா -
பார்த்த. திறலி - வீரமங்கை விறலி -
வெற்றிகொண்டு

ய தானவனை - சலந்தராசரனை
வத்தா - துதித்தது. ஆனது - நிகழ்ந
தது

கக கொடுநாகக்கெறிந்து துண்டந்

துழாவ - வளைந்த நாவானது தாவி
மூக்கினைத் துழாவ

கடு தொங்கல் - குஞ்சம் முக
வட்டு - முகவட்டம்.

கசு. பிப்பலம் - அரசிலை.

கஎ செடி - ஒளி

கஅ நாற்றம்பறறி - (நிலத்தை
மோரநது) நாற்றம் பிடித்தது

கக முடுக்குறும் - தூரதம்

உய பழுமரச செறிவு - ஆலமரச
சூழல்

உக பூரியா - கீழ்மக்கள் ஆரிய -
அழகிய, அரிய என்றமாம ஈரிய -
குளிராத

உக பேருரு - தூலவடிவம். சூக்க
வடிவு - சூக்கும வடிவு

உக கற்பு - தியானம் விருத்தம் -
செய்தி

கய அண்டரும் - பொருந்துதல்
இலலாத

கசு பாவி-இராவணன், இளவல்-
வீபீடணன்

மெய்க்காட்டிட்ட படலம்

க. விடைநாதி - இடப உருவோடு
கூடிய நாதி அட்டால் - மதின
மேலே பரணுருவாய்மைநத மண்ட
பம்.

உ. வெவ்விய . கொடிய. அவ்வி
யம் - அழுக்காறு.

க சாமநதன் . படைத்தலைவன்
கவாநது - உளங்கொண்டு

ச. உறவலித்தான - உறுதியாகக்
கருதினான்.

சு அன்பு உன்ன - அன்புடன்
நினைத்த அளவிலே

அ. ஆதக்க - ஆக்ககடவன்.

கூ கோளகை - தோள வலயம்
கண்டனன் - செயதமைத்தான்
ய ஞானவாம் - பல்வான்
கக எஞ்சிய - (அவா உண்டு) மிஞ்
சிவவற்றை

கூ பாவகம் - பாவனை படடிமை
யோலை - பொய்யோலை

கசு குன்றுறழ் - மலைபோன்ற
கஎ புண்ணியன் - அறவுருவன்
கஅ பொருநா - வீரா
கக எழினி - திரை
உய் எழுச்சி - எழுந்தருளுகை,
வருகை

உஉ குருமதி மருமான - நிறம்
பொருந்திய சந்திர மரபினனை
பாண்டியன்

உச நெய்ததோரா - குருதி உடம்
பிடி - வேல

உசு குரங்கு - வீளந்த
கக உலம் திரண்ட கல்
கசு வித்தகைமை - சாமாததியம்
கசு கவயம் - கவசம்
கஎ ஐங்கதி - மெல்லிய நடை,
விரைவுநடை, இருகாற் றாக்கியாடி
வருநடை, சுற்றியோடல், முழு
வோட்டம்
சுய ஆசனகை - ஐயுறவு.

உலவாக்கிழியருளிய படலம்

க உலவாக்கிழி - எடுக்கக் குறை
யாத பொன் முடியுபு
க நிரப்பு - வறுமை
கூ, கோள - கொலைத் தொழிலு
டைய அசைத்த கட்டிய
எ சிங்கநாதம் - கொம்பினம் செய்
யப்பட்ட ஒருவரைத் துளைக்க கருவி

அ வீடாவளம் - அழியாதவளம்
கக மகத்தி - வேளவித்தி
கக இலம்பாடு - வறுமை
கஎ அசுடபு - ஒளியின் கசிவு
குயினறு - இழைத்தது
கக, ஐயானன் உரை - ஆக்கமகன்

வீளையல் விற்ற படலம்

க தடவ - தோயநது
உ காட்டுகு என - காட்டுவேன
என்று நெடியோன் மகன் - மனம்
தன்
கூ, உள்ளாளம் - காற்றினை உளவாங்
கிப பாடிமபாட்டு
ரு மருங்குல நாண் - மேகலை கண்
ணம்பு - கண்ணீர்
கூ கந்தரம் - கழுத்தது, கழுத்ததுக்
குச சககு உபமானம், சங்குக்கு வீள
யென்றும் பெயர்
எ இடை - செவவி வண்ணம் -
நிறம், விடை - உத்தரவிறகும், இடப
மாகிய திருமாலுக்குஞ் சிலேடை,
அ, நடு-நடுவு நிலைமைக்கும், இடை
க்கும் சிலேடை வனகல் - மலை,
கூ காது - கொலை புரியும் கனகை
நீர் சுமந்தது - கனகையாறு தாங்கியது,
நீர் பிரம் கபாலத்தைக் கையிலேந்தி

யது, (கம தலை) செபபு - விடை,
கண்ணம்
ய கந்தரம் - மிட்டு, மேகம் ஒறுத
தவர் - வென்றவா செறுத்தவன் -
உதைத்தவா உத்தரம் - விடை,
வடக்கு
கஉ தழுவிய கிடைக்குரதோறும் -
தழுவ நெருங்குந் தோறும் எஞ்ச
வான் - அப்பாற் படுவான் எஞ்சாது -
சலிக்காது தஞ்சம்-பற்றுக்கோடு
கக தழாதினேல் - தழுவாது போ
வீராயின் நாளாயிடுதும் என்றதும்
பிறப்பில் அவரக்கு வீளையலிடப்
போவது குறித்தது கூறப்பட்டதா
கும்,
கசு துள்ள-சரிய,
கசு, ஆழி வெற்பு-சக்கரவாள்கிரி,
பொறப்புத்திரியாது - அழகு குறை
யாது

கஅ. ததும்பி விமமி. செல்லும-
ஒருகும். மண அளந்த விடை - புவி
யை அளந்த நிருமாலாகிய விடை
பருவத்தில் கிடைத்தாராக - பருவத்
தையடைந்தாராக
உய மண்டு - நெருங்கிய
உக மிழற்ற - ஒலிக்க.
உஉ விளைகளொழுத - விளைகள்
ஒழுத
உரு மணடி மறுதலைப்ப-நெருங்கித்
தடுப்ப
உரு கலவளா - கற்கள் அழுத்திய

உசு வண்டு - வீளை
உஏ புடைத்த-உடைத்த விட்டு.
உஅ சராபு - பற்றுக்கோடு. கமை
பபு - பொறுத்தல்
ருய பேதுறு - மனமயங்கி
ருக வீக்கம் - பூரிப்பு
ருஉ ஆள் அரியேறு - ஆணமை
யுடைய சிங்கவேறு
ருச அலம்பு - ததும்பும்
ருடு. உருவிலாளி - மனமதன்
பொடித்த - நீருக்கிய. மருவிலா -
அடையப்படாதவா.

அட்டமாசித்தி யுபதேசித்த படலம்

உ வாகை யலங்கல்-வெற்றிமாலே
ஊழிதோறு யோங்கும் மொயவரை -
ஊழிக்காலந்தோறும் வளருகின்ற
வலிய திருக்கைலாய மலை.
ரு அடுப்ப - தங்கியருள் வாம
மிசை - இடப்பாகத்திலிருந்து
ரு. பௌவ மூழகு சூத்திரந்த-கட
விற புகுகொளித்த சூரபனமனைக
கொன்ற.
அ. உமமை ஆழவினை பிராரத்த
வினை.
க பட்டமங்கை - பட்டமங்கை
யெனும் திருப்பதி கழுமல்-மயக்கம்.
ய. சாபத்துப்பு-சாபத்தினவவிமை.

கஉ கதிகலம் பெயகாட்சி - குய
வா வீளைந்த ஒளிவிடும் புதுப்பாண்
டங்கன வீழந் தோற்றம்.
கசு. இச்செய்யுள் முன் பாறை
யாய்ச சமைந்த மகளிர் கல்லுரு நீங்
கிப் பண்டைய உருப்பெற்றதை உரு
வக உயாவு நவீர்சி யணியால் குறிக்க
கின்றது.
கள வேதகம் - (அருளைக்காகிய)
பரிசுவேதி.
உக. அநல்லா - அப்பெண்கள்.
கொளுத்த - பொருத்த
உரு. காட்டை - முடிவு.
உஅ கொமமை-திரண்ட
உக. தேவதே - தேவதேவன்.

விடையிலச்சினைமிட்ட படலம்

க. வளவன் - காடுவெட்டிய சோ
ழன், வடாது - வடக்கு விடையிலச்சினை - இடபக்கறி
உ மலைத்து - போப்புரிந்து. வான்
விதி துணைவிழிக் குயில் - வாளை
யசைத்தாலொத்த இரண்டு விழிகளை
யுடையகுயிலபோலும் உமாதேவியா.
வடு எட்டிய-இதழ்கள் பொருந்திய.
ரு. மித்தை - பொய். புதுவிரை -
புதிய மணமுடைய சந்தனம்.

ச. சங்கை கொண்டு - சிந்தித்தல்
செய்து
அ ஈட்டு - தொகுக்கப்பட்ட.
க அததம் - பாலவனம் கலுழி-
காட்டாறு.
ய இறுதியிலவன்-சுறிலா இறை
வன் அருள்-துன்பம்.
கக ஆறுவளைந்தது - ஆறு தடுத்தது. பகலசெயும் பொழுது-சூரியன்.
மறுக்கம் - துன்பம்.

க௩. வீதிகளீந்தி - வீதிகளைத்
தாண்டி அறநதவா தறை சாமகண்
டா - அறத்தினைப் பிறழாது கூடும்
சாமகானஞ்செய்யு மிறைவா
கச விமானசேகரம் . விமானங்க
ளுள் முடி போலவது.
க௪ காப்புச் செயது முனதிறந்த
கதவினைச் சாததி தூப்புக்கைவரை -
துளையை யுடைய துதிககையை

யுடைய யானைகள். கோப்புச்செய்த -
இயற்றிய
உ௧. ஒற்றிய - வைத்த. எந்தல் -
மன்னன்
உ௩. ஐய - வியப்பினை யுடைய
உ௪ மலாப்பாயல் - பூவனை
உ௫. தாத்கிமாலை - ஆத்திமாலை
கட்டிலங்கு - காவலாக விளங்கும்
உ௬ தாள கொளீஇ-தாழி துககி

தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்த படலம்

உ அரசபுரந்தரன்-இராசேந்திரன்
௩. கைகவாந்து-ஏற்றுக்கொண்டு
௪ அரசசிங்கன் - இராசசிம்மன்
௬. உருமகன்ற - இடியும் அஞ்சி
யகலுத்த கேதுவாகிட
௭ தெருண்டு - அறிந்து சிவன்
தாள - சிவனுடைய திருவடிகள்
சாரந்து - சென்று
௯ அறப்புறத்தினா புரம் - அறத்
திறகு மாறாகிய மறத்தினை யுடையோ
ரது திரிபுரம் உறைதது - உறைப்
புடன்
௧௦ மெய் துறந்த வாயமை-அசரீரி
வாக்கு ஐது - அறபமாகிய ஆகவம்-
போக்களம்
௧௧ காயவாணி - ஆகாயவாணி
வேந்திரந்திரன் - இராசேந்திரன்
௧௨ கழித்த கங்குல-மிக்க இராப்
பொழுது வாணநீர் - கங்கை நீர்
தெழித்து - ஆரவாரித்து
௧௩ கேரி வெறபன் - கேரி மலை
யுடைய சோழன்
௧௫ உருத்தது - உருக்கொண்டு
௧௬ சிரிக்கும் - கினைக்கும் சொரி
மதக் கார - மதஞ்சொரிபும டாளை
கள்.
௧௭ மலை - மறபோர்
௧௮ கிரி - மலைபோலுந் தோ
ளரி யுக்கைது - நெருப்பினை மூட்டி.

௧௯ கிளளி மள்ளா - சோழனு
டைய சேனைவீரா கணிப்பு - அளவு
மடுக்கும் - செலுத்தும்
உ௦ மீனகேதனம் - கயற் கொடி
உ௧ தறிந்த - முறிந்தன தகார்த -
அறுபட்ட பைத்த கூளி - கரியபேய
கள்
உ௩ அந்தநாள - உக முடிவாகும்
நாள அறவறப்ப - முற்றிலும் வறற
உ௪ வெங் கரங்கள் - வெம்மை
யான கிரணங்கள், நிரையவாய் எண்
பிளந்து - ஒழுங்குபட்டனவாய் அள
விறந்து
உ௫ அலக்கத்தோ - பேயத்தோர்,
கானல்.
உ௬ உருப்பம்-வெப்பம் மொண்டு
- முகந்து நிரப்பால் எயத்தோர்-வறு
மையால் இளைத்தோர்
உ௭ நின்ற கல் - இறந்தோர்க்கு
நிறுத்தப்படுங் கல்.
௩௦ நனந்தலை - நடுவுள்
௩௧ இலக்கருக்கு - இலட்சமபே
ருக்கு
௩௨ வளவனை மருகளுடும் - காடு
வெட்டிய சோழனை அவன் மருக்
னாகிய இராசசிங்க பாண்டியனுடும்
மிடல் - வலிமை
௩௩ வடுவந்த - (தங்குடிக்கு) வடு
வாகத் தோன்றிய கடுவந்த - நச்சுப்
பொருந்திய

இரசவாதஞ் செய்த படலம்

க விரதன் - முனிவன்.
உ நந்தனம் - நந்தவனங்கள்
க விலங்குவது - செல்லப் பெறு
வது ஆக்கைக் கண்ணினான் - இந்
திரன். கதி - சூரியன்.
ச கிளிபுளரா பொழில் - கிளிகள்
உள்ளே நிறைந்த வாழும் சோலை.
கோயிற்றளி யுளரா - கோயிலிற
பணிபுரியும் உருத்திர கணிகையா.
ரு ஏழிசை - குரல், துத்தம், கைக்
கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என
பன
எ திருத்தா - தாயா சுத்தநிருத்
தம் - சொக்கம் எனனும் சுத்தநாடகம்
அ வழங்கும் - ஒழுங்கு திரு உருக்
காணிப் - திருமேனிபைச் சமைக்க

க. கருவினல் கண்டு - கருக்கட்டி,
மெழுகினல் உருவமைத்து
ய் ஒடிவில பொற்கிழி - குறை
யாத பொற்கிழி, உலவாக்கிழி
கஉ உருதம் - (ஒளி) வீசும்
கக அடிச்சியா - தாதிபா
கரு ச ஆகதம் கில - (தேவரீர
வரவு) நலவர வல்லவா
கஅ வழி - மாவடுவின் பிளவு.
உய். முருநது - மயிலிறகினடி
மூரல் - பல.
உஉ சகையால் - பொன்னால்
மனைக்கிடை - மனையிற கிடைக்கும்
உஅ நீப்பரும் - நீங்குதலிலலாத
உக பதிட்டை - பிரதிட்டை

சோழனை மடுவில் வீட்டிய படலம்

ரு அயுதம் - பதினாயிரம்
எ கலங் மாறகன்று - மலையுடன்
மாறுபட்டு
அ ஈட்டப் படைபொடும் - எந்திய
சேனைகளோடும் கைதவன் - பாண்
டியன்
க வலம் - பலம், வலிமை
ய காவிரியாத மாற்றம் - அசீரி
வாகரு.
கக எல்லி - சூரியனைக் கண்ட
கொல்லியம் பொருப்பன் - கொல்லி
மலையையுடைய சோழன்
கக மேரு கோட்டி - மேருமலை
யாகிய விலை வளைத்து ஆலவாய -

வாசகியாகிய பாம்பு துழாய்க் கோல
- துழாய் மாலையணிந்த திருமாலாகிய
அம்பு வாயெரி - நகையாலாகிய
நெருப்பு.
கரு அண்டத்தா - தேவா சண்
டத்தி - ஊழித்தி
கஎ திரித்தசு செயித்தனன் -
சுழற்றிச் சினந்து
கஅ கங்குற சோதி - சந்திரன்
உய். காலொன்று - காற்றொன்றி
னாலே வேலொன்று - வேறபடை
யேந்திய மாலொன்று - மத மயக்க
முடைய
உக கடல கடைபத தோன்றும்
ஆனை - வெள்ளானை

உலவாக் கோட்டையருளிய படலம்

க நேரிமடுக்கலான் - நேரிமலைக்
சூரிய சோழன் கோட்டை - அரிசிக்
கோட்டை
க எனைபாரும் - எனையோரும்
கதிக்குத் தனிச் சார்பு - வீட்டையதுத்
சூரிய பற்றுக்கோடு.

ச விலலே ருழவன் கடன் - அரசு
னுக்குரிய ஆறிலொரு கடமை இல
லேருழத்தி - மனைக்கிழத்தி
ரு தொகைமாண்ட - அளவிறந்த,
பகைமாண்ட - பகையிலலாத
எ. விருத்திக்கடன் - வட்டிக்கடன்.

க விண்ணாறு சூடும விடையான
றமா - சிவனடியாகள்.

ய, நிறக்கின்ற - விளங்குகின்ற

கஉ விடனலகு-நஞ்சினையுமிழும
மடனலகும்-அறியாமை பொருந்திய
உடனலகு-உடன அலகும், தன்னுட
னுறையும்

கங பஞ்சாதி - சந்தை கூட்டி
யோதுவாரிழைத்துதற பொருட்டுவே
தத்தில் வகுக்கப்பட்ட ஐம்பதுபதவ

கொண்ட ஓர முடிவு செஞ்சாதியாய-
செந்நெல்லாலாய

கடு வேதப் பாட்டின் பயன் -
வேதப்பொருளாகிய இறைவன்

கசு வாறாறு சூடி - கங்கையைத்
தரித்த இறைவன்

கஎ ஆயந்தவா வேதச் செலவா -
வேதத்தை ஆராயந்தவர்களாகிய அந்
தணர்கள் அளகாதிபன்-அளகாபதிக்
கிறைவனான குபேரன்

கஅ அளநது - அறஞ்செய்து

மாமனாக வந்து வழக்குரைத்த படலம்

ச இளையன் - தங்கை

ய அருத்தி சாலறவோர் - அன்பு
நிறைந்த முனிவா

கக ஊறு கொள் - உறுதலைக்
கொண்ட, பொருந்திய. காரணம் ஐந்
தும் உற்றறி கனவில - ஐம்பொறிக்
ளும் ஒடுங்கி நிறக் அறியுங் கனவின
கண் வேதச் செலவா - அந்நணா

கஉ, அலந்தரும் - அமைந்த சலந்
தரு வழக்கு - பொய் வழக்கு

கடு ஒட்டியபடி - ஆய்ந்து கூறுந்
தீர்ப்புபடி.

கஅ பத்தி பாயநது எரிகதிர கவி
ழப்ப-நிரைபட விளங்கும் ஒளியினை
உமிழவும், குலாயப் பின் கோட்ட -
விளங்கிப் பின்னே வளைந்து கிடக்க
வும்

கக கடுங்கண் ஏறு - வெகுளி
கோக்கினையுடைய இடப்பேறு

உய உட்கிடை கூடிய - உட்கருத்
தினைப் புலப்படுத்துவது போலும்

உக உலராத - நீங்காத ஆதலா
வறியா

உச, நோந்து - பார்த்து

உடு, மொயம்பு-தோள் மதாணி -
தோளணி

உசு, தைவரது - தடவி

உஎ. ஊனமாறாட்டம் - உடலிற்
றங்கும் உயிரின் தடுமாற்றம், மயக்
கம் படுமோ - அழியுமோ இமமி -
மத்தங்காயப் புல்லரிசி

உஅ புங்கவா - அறமனறத்தவா

உக ஆவலித்து-அவலங் கொட்டி,
வாயிற் புடைத்துக் கொண்டாற்றி.
களவா - பொய்வேடம் பூண்ட இறை
வா

கய அதுவதித்து - முற்கூறியத்
னைப் பின்னும் எடுத்துரைத்து

கக கவளமான கவளமாகிய உண்
வினையுடைய யானை குடிப்போ -
கோத்திரப் பெயர்

கஉ, முந்தையின் - முன்னுள்ள
படியே

கக, நனைவழி வேம்பன் நேரில் -
தேன் வழியும் வேப்ப மலர்மாலே
யுடைய பாண்டியன் அந்நதானாயின்

கசு வல எழு - வலியுதான் எழு
செல - எழுந்தது சித்திரியோடும்

கடு தத்த மைந்தா - தத்துப் புதல்
வன் மனை - சாதனம் என்னும்
பொருட்டு.

கசு கைமமரி வணிகர் - கையில
மானேந்தி வணிகராய் வந்த இறை
வா

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங் காட்டிய படலம்

க எண்கொண்ட - மதிப்பினை யுடைய

உ இயமானன - எஜமானன என பதனறிபு, ஆனமா சலிலம் - நீர் எறிகால் - வீசுகின்ற காரறு வர குணன - மேலான குணத்தையுடைய வன சயவேள் - வெற்றி பொருந்திய மனமதன் இன்ன - சூரியன்

க மலா வனிதை பிரிவான திரு மகளிர் - பூமகளின் கூறுகிய அட்ட லக்குமிகள் கறையாழி வீள்கள் அணி கரன - குருதிக் கறைதோயநத் திகிரியையும், சங்கிலையும் ஏந்திய கரங்கிலையுடைய திருமால்

ச வனம் மேட்டெங்கும் - காடும் மலையுமாகிய எவ்விடத்தும் மாதவி - மா தடவி, விலங்குகளைத் தருவி முக் நாட்டும் பல்வேளம் - முகத்தை நிலத்தில நாட்டி யுழுகின்ற பற்களை யுடைய பனிகள் னுரி - கொன்று

ரு வீவுற நவிரதனன் - இந்ந தொழிநதான கோலிற் செலும் பரியின் - அம்புபோலச் செல்லுங் குதிரை யொடு

சு கனவட்டம் - பாண்டியன் குதிரையின் பெயர் எமதிக் குற்றவனை - எம்புரஞ் சென்றவனை எரி மாலே புனைவித்து - தகனஞ் செயவித்து படரிற் புதைய - துன்பத்தில் அழுந்து மாறு

எ தோவு - கழுவாய், பிராயச்சித்தம் பழமறைக் கிழவா - அநதணா மூவா ஆம் தாருவேந்த - முழுமாத் திகளின் வடிவமாகிய அரசமரம் (அடிப்பகுதி பிரமன, நடுவே திரு மால், உச்சியில் உருத்திரன்) தூவை - அறுகு

அ. அக்மருடணம் - பாவத்தைப் போக்கும் ஓர் வேதமந்திரம் நகை மணிக்கோடு - விளக்கமாகிய அழகிய கொம்பு

ய ஒளிதேம்பி - பொலிவு குன்றி வண்டு மூசுண்ட தானம் முகம்மா -

வண்டுகள் மொய்க்கும் மதநீர் ஒழுகும் முகத்தினையுடைய யானை

கச வீளந்து - வலம்வந்து கசு எமை யாமாச்சிக்குந் தலம் - திருவிடைமருதூர் உரகன் உச்சிச் சமையாறு தோளான - அனநதன் முடிப்பொறை ஆறுதற் கேதுவாகிய தோளையுடைய வரகுணன்

கௌ. ஆற்றலேற்ற - வலிமை மிக்க புடவி - புவி

கஅ ஆழிக்கடைத் தேறு வெறடி - மந்தர மலை

கக. இறவப் புலவு கழுவு - இரூல மீனின் புலால் நாற்றத்தைப் போக்கும்.

உய வாசத் திடைமாமருதை - மண் மிக்க பெருமை பொருந்திய திரு விடை மருதூர் இறைவனை

உரு சுவைத் தண்டச் சிலையான - கரும்பு விலலுடைய மாரன். மருப்பு - பனரிக் கொம்பு

உஅ மாழை - இளமை பொருந்திய

கஉ ஆயிரம்பெயருடைக் கடவுள் - திருமால் சொயம் பிரகாசப் பரிதி - இயற்கை யாகிய பேரொளியினை யுடைய ஞான சூரியனாகிய இறை வன்

கக பசங்கால் - இளங்காற்று

கசு ஞாயில் - மதிலுறுப்பு.

கக முண்டகாசனன் - பிரமன்

சக ஐஞ்சுத்தி - பூத சுத்தி, ஆனம் சுத்தி, திரவிய சுத்தி, மந்திரசுத்தி, இலிங்க சுத்தி

சஉ குளம் - புருவ மத்தி

சக புனற்சாலை - தண்ணீர்ப் பந்தா. பொக்கம் - பொய்

ருச மதங்கவிழ்க்கும் மால் வரை முகம் மைந்தன் - மூத்த பிள்ளையா க்தம் - சினம் கருதலன் - பகைவனாகிய தக்கன் வாள் வீரன் - வீரபத்திரக் கடவுள்

ருச. பாதலவாணா - நாகர்,

ருசு. முருகதவா நகை - முருந்து
(மயிலிறகின் அடி) அவா(வு)ம நகை
(பல)

சுய. சேயினேன் - (திருவருளுக்
குச) சேயுமையிலுள்ள யான

சுக. மாழாநது - மயங்கி ஏழாகி -
தேவாள், மக்கள், விலங்கு, புன்,
ஊவான, நீர்வாழ்வன், தாவரம் என்ற

எழு பிறப்பாகி. நான்குவகை - அண
டசம், சுவேதசம், உற்பிசம், சராயு
சம் என்ற நான்குவகை.

சுரு. பிரமவனப்பழி-கொடிய பிரம
சாயை. திரம் - உறுதி.

சுஎ. இறை கொடுத்தது - விடை
கொடுத்தது. துனறி - தோயநது.

விறகு விற்ப்ற படலம்

உ. பொன் தவங் காவலானில் -
பொன்னுலகு புரக்கும் இரத்திரனைப்
போல

க. மைநதர் - மாணவகாகன் திவ
வுக கோலான்-நரம்பின் கட்டமைநத
வீணைவல்ல பாணபத்திரன்.

கஉ. சிதா-கிழிந்த துணி, கநதை.
சுயம் - அரிவாள். இழுக்கு தேய -
இழுத்துத் தேயநத.

கக சுமையடை - சுமமாடு.

கச இநதனம் - விறகு நீன்பங்கி-
நீண்ட மயிர் மறிநத - மடங்கிய.

கஎ அறவிலை - மிகக்விலை. முடுக
கா - குறுநதெரு.

உய. புலவென நிலை-பொலிவின்றி
யிருக்கும் நிலை ஆயமகார - ஆயச்சிறு
வாகள் உயத்தார - செலுத்த சிறு
புண கலவி - ஆரம்பக்கலவி

உஉ சிவநத மங்குல-செவ்வானம்.
பொருப்பன் மங்கை-உமாதேவியார

உச. பண் தரு விபஞ்சி-யாழ்வல
லோனாகிய பாணபத்திரன்

உசு வெவவிறகு-உலாநத விறகு
நைவனம் - நடப்பாடை என்னும்
பண், சண்டு இசைநூல

உஎ நெடுங் கொழிக் குறுங்காய
என்றது சரையகராயை, கண்டு-பண்
பாத்தது. மாடகம் - முறுக்காணி.
விண்டு - (இறவின்) நீங்கி.

உஅ நடநது ஊசலாட - சென்று
போகக்கு வரவு செய்ய. சாதாரி - மூல்
லைப்பண், தேவகாரநாராம். அசை -

தாள நான்களுள் ஒன்று. வீதிப்
போக்கு - நகர முதலிய நாலெழுத
துக்கள் நோயச செல்லுதல. முடுகி
யல் - பெருவண்ணம், இடைவண்
ணம், வனப்பு வண்ணம் எனபன்.
அராகம் - பாஸ்யாழத்திறம்.

உக. பயிர் - பாடுகின்ற.

கய. காருளி-இன்னாவோசை. என்
ளிய எழாவின் - விலக்கிய மிடற்றோ
சையின் கழிபோக்கு-ஒசை பலவாய
மிகக்குச செல்லுதல

கக. கஞ்ச நாதம் - வெண்கலத்
தாற் செய்யத் தாள முதலிய கஞ்சக்
கருவிகளி றோசை. தாரி - ஒலி.
வேரல - மூங்கில. சிரல - மீன் குத
திப் பறவை

கஉ. மநதரம்-கீழ இசை, படுத்தல்.
மத்திமம்-சமனிரை, நலிதல. தாரம்-
உச்சவிரை, எடுத்தல்

கக. விரைசார - மணம் பொருந்
திய. விகிர்ந்தன் - வேறுபட்ட தன
மையன், பெருமான்.

கசு. யாணரமபு - யாழ் நரம்பு.
யாணர் - அழகிய

கக. கண்ணுளான் - நுதற் கண்
னுடைய இறைவன்.

சய. பழங்கண் - மெலிவு.

சக. மம்மர் நோய் - காமநோய்.

சக. வீழ்போய - விழுது வீழத்தி.
ஒன்று அறி மரங்கன்-ஊறு எனனும்
ஒரே அறிவுடைய மரங்கள்.

சச. ஆழிய - அழுத்திய.

சஅ இழுககிவிட்ட - நீக்கிவிட்ட.
இதேல - இதுவாயின். அழுககம் -
அழுங்குதல், வருததம். பண்டா -
பாண மககள்

சக மடக்கு பல்கலை - பல்வகை
யாடைகளை மடித்து வைக்கும்

டுய. உள்ளத்து நாண அவிகை
ஒவா-உள்ளத்தின்கண நாண ஒழிந்த
பாணமககள்.

டுக பாண செயது - இசைபாடி.
பத்திரம் செயதும் - நினைக்காதத
னம்.

டுக பணமலாந்த - இசைநிறைந்த.

டுடு. செடியனேன் - பாவியேன்.

டுசு. ஆதபம் தெற - வெயயில
சுட்டு வருத்த

டு௭ அரும்பொருள் வரம்பு-அரிய
பொருள்களின் முடிவாயது

டுஅ தந்திரிக கிழவோன் . நரம
பிளையுடைய யாழ்க்குரிய பாணபத
திரன்.

டுக பந்தயாழ்-கட்டமைந்த யாழ்.
சுக அனுமான முற்ற-ஐயமுற்ற
சுஉ இங்கினும் - இயவிடத்தி
னினும்

சுச துரகனம் - ஒட்டிவிட்டேம்
சுடு விளங்கிவந்த-தெரிந்துவந்து

கைக்கும் பூ அலங்கலான் - வேப்ப
மலாமலை யணிந்த பாணடியன்

சு௭ மான தொடைத தேரினான் -
குதிரைகள் பூட்டிய தேரை யுடைய
வன்.

திருமுகவ கொடுத்த படலம்

டு சினனரு செயது - முனை
யுருத தோன்றாதபடி மாற்றி

சு நோனாது-பொறுக்கலாற்றாது.

௭ நிம்பத்தொத்தவன் - வேப்ப
மலர்மாலையுடைய பாணடியன். கோ
சம் - பொன்னறை தும்பி - யானை
விகற்பம் - வேறுபாடு, தடுமாற்றம்

கஉ முட்டிற் பலசுளைக்கனி -
பலாக்கனி

கஅ. பெண்ணையந தொங்கல்-அழ
கிய பனம்பூமலை.

உய. தந்திரிவரும் - யாழ்கைவந்த.

உக தண்ணருவண்டு - குளிரந்த
தேனைக் கண்ட வண்டு.

உச தளிகை - பீடம். கொளை -
இசை

உ௭ இம்பா - இவவுலகம்.

பலகை மிட்ட படலம்

க கருநதுழாய முகில - திருமால்.

உ ஏழிசைக் கிழவன் - பாணபத்
திரன்

டு குளிக்கின்ற - (வெள்ளி மன
றுள்) ஆடியருளும்.

டு அனை - புற்று தடித்து நிரை-
மின் வரிசைகள் சலபதி - வருணன்

சு உள் உணரார - ஆன்மாவாகிய
தம்மையும் (தலைவனையும்) அறியாத
வர்கள்

௭. காமாரி - காமனை யெரித்தவா
பரமசிவன் தெளவளி - ஓர் பண்.
தெளிந்த-இசையமைந்த.

அ விடைக்கடவுள் - நந்தி தேவா
சு மிறைத்து வலிவாங்க - விறை
த்து வலிகொள்ள

ய கையறவு - (காம) நோய்

கக இருவா ஆகா, ஊக எனனும்
கந்தருவாகள்-இவ விருவாகள் பாட்
டிற் குப பரிசிலாக என்றும் இவர்கள்
தோட்டின் வடிவாகவீருந்து பாடும்
படித்த தமது திருச்செவியைக் காணி
யாக அளித்தருளினா இறைவனா

கடு மாதவன் குடித்த வைகல் -
அகத்தியன் (கடலை) குடித்த
ஞானறு

இசைவாது வென்ற படலம்

க கொடிய - விளைந்த வீடரும் -
அழிதலிலலாத

உ நயந்தரு நாளில் - (குடிக்குருக்கு)

இனபமளித்த வரும்பொழுது

ச ஈடழிப்பல - வலியழிப்பேன

ய கலத்தினும் போந்த - (ஈழநாட்டி

லிருந்து) மரக்கலத்தினின்றும் வந்த

கக் குற்றம் - மரக்குற்றத்தால்

வரும் செம்பகை, ஆப்பு, கூடம்,

அதிரவு எனபன

ககூ விசித்த - கட்டமைத்து

கஎ புரைசை மான சிரை - கழுத

துக் கயிறறினையுடைய யானைக் கூட

டவ்கள

உக் மதங்கி - பாடினி அணங்கிறை

கொண்ட - துன்பங் குடிகொண்ட

உஉ வாரவழி - பட்சபாதம்

உஎ நாலவகைக் கேள்வி - கீத

ஞானம், இலபஞானம், சுருதிஞானம்,

தாளஞானம் எனபன

உஅ நொயதின ஒடி நொடித்து -

விரைந்து ஒடி மன்னன் கட்டளை

பைக் கூறி

உக தவப்படிவம் - தவவடிவம்

கஉ கற்பின மிக்கெழு கற்பு -

கவலி யறிவால் மேம்பட டெழுந்த

நிறை

கஉ வேததிசை - அரசாக்குரிய

இசை,

ககூ வாணிபாடும் இருக்கை - ஒன

பது விருத்தியுட் டிலக்கண விருத்தி

யாகிய பதுமாசனம் மறறவை உற

கட்டிதம், ஒப்படியிருக்கை, சம்புடம்,

அபழுதம், சுவத்திகம், தனிப்புடம்,

மண்டிலம், ஏக்பாதம் எனபன

கச குடங்கை - அங்கை இமை

யாக்குஞ்சரம் - ஐராவதம் (என்றது

இந்திர பதவி) பட்டங்கொள பாய -

அனந்த சபனம் (என்றது திருமால்

பதவி) பூவண - தாமரை மலாததவிச

(என்றது பிரமன் பதவி)

ககூ மாயா விருத்தி வலி - மாயா

மலத்தின் தொழில் வலி சரதம் - நிலை

யான

கஎ பாணி - இசைப்பாட்டு, சண்டி

பெருந்தேவபாணி முதறநெழில்

இருநான்கு - பண்ணல், பரிவட்டன்,

ஆராயதல், தைவரல், செலவு, கை

பூழ், விளையாட்டு, குறும்போக்கு என

பன இசைக்கரணம் எட்டு - வாரதல்,

வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட

டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை

எனபன

கஅ கொடிறு - கபோலம்

ககூ கைத்தவன் - பாண்டியன், வரு

சகன் என்றும் மறநெரு பொருள்

சய் கரியுரை - சான்றுமொழி

சச இயக்கஞ் செய்ய - ஒலிக்க

தொன்னிதி - சேமநிதி

பன்றிக் குட்டிக்கு முலையொடுதத படலம்

க அனபின் தெருள் - தெளிந்த
அனபு, உண்மை யன்பு

க தருநாதன் - இரத்திரன் குரு -

விபாழன் தோ வலவன் - பிரமன்

கஞ்சத்திரு - இலக்குமி

ரு, தந்தையுந் தாயுமாய - தந்தை

யுந் தாயும் மாய (இறக்க) குரவன் -

விபாழன்

கூ வீக்கம் - அழிவு உவா - இவா

அ சாவம் - சாபம் ஆவத்தை - ஆபத்

தை, இடைபூறறை கோவம் - கோபம்

ய வழக்கால் - சாப்பெறிபால்

கஉ நாறு அழல் - தோன்றும்

சினத்தீ உழுவை - புலி திரிமருப

பிரலை - திருகிய கொம்புகளையுடைய

கலைமான்

ககூ ஒடியெறிந்து - காடுவெட்டிச்

சரித்து போர்ப்ப - சூழ்ந்து. நீட்டும -

(அவற்றின் மேல்) விடும்

கச சில்லரித்துடி - சில்லென
அரித்தெழும் ஒசையையுடைய உடுக்
கைகள். சிலையாநிறப் - ஒலிக்க
பாலை - பாவை விலங்குகள் பயில
விளி-(பார்வை மிருகங்கள்) பயின்ற
அழைப்பொலி வல்லியம் - புலிகள்
மையலமான - யானை மீளி - வலிய

கடு ஏழ் உயாந்த - ஏழு முழம்
உயாந்த எண்கு - கரடிகள் பிறிந்த-
நீங்கின

கசு பொறித்து வைத்த - செயது
வைத்த

கள மறவிலங்கு-கொடிபவிலங்கு
வட்டமா வளைத்துத்த - வட்டமாக
வளைந்து சூழ்ந்த மாப்பொறி விலங்
குப் பொறி

உய நூழில்-(காயமாகிய) தொலை

உக வயிர - ஊது கொம்பு தள்ள
வீழ் - தைத்தலால் விழுகின்ற

உக சங்கையுற்று எண்ணங்
கொண்டு

உசு நீலத்தாதுழபாட்டியேனம்
இருமயினையொத்த நிறத்தினையுடைய
பெண்பன்றி பேதுறு பறழைநூக்கி
மனமயங்குதற கேதுவாகிய குட்டிக்
ளைத் தள்ளி காடுதயிற்று - கொல்லு
கின்ற பறகளையுடைய எழுவியேந
தன் - பன்றியரசன்

உஅ நூசி - முன்னே செல்லும்
படை

கக அலரோன - பிரமன

கஉ புண்தவழ் - புலாலில் உலா
வும்

கரு வறுவாய - வறியவாய

கசு கைத்திடுதாரான - வேப்ப
மாலையுடைய பாண்டியன்

சய ஊனம் பொருத முசலம் -
குறறமில்லாத சூருப்புலக்கை

சக துணிக்கு துணிப்பேன

சக சத்திப்படை - வேற்படை
மொத்தி - தாக்கி

சரு வேணிந கிழவோனில் - மன
மதனபோல

சஅ ஆடமா - வெற்றிறைத்தரும
போர நஞ்சிற கனி சினவனப்படை -
நஞ்சினும் முதிர்ந்த சினத்தைபுடைய
வலிய பெண்பன்றி

சக அருந்திறல் வானம் - வீர
சுவாக்கம்

ருஉ தம்ழக்கிறைவன் - அகத்தி
யன் சூகர உருவம் - பன்றி வடிவு

ருக தானயாழ் - தானங்கள்
அமைந்த யாழ்

ருரு பாயகேனவிவர் - பரந்தூற
கேனவியினையுடையவா

சுக மாவலன்-சிறந்த வெற்றி

சுக அசேதனத்தையுஞ் சேதனஞ்
செயது - அறிவிலாத பன்றிக் குட்
டிகளையும் அறிவுடை மக்களாகச்
செயது

பன்றிக் குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கிய படலம்

உ அருக்கா - சூரியா

க வனிதை-(சத்தியாகிய) மங்கை.

ச இவவிலங்கு எயிறநேனம் - இ
இலங்கு எயிற்று ஏனம். கைவிலங்கு-
(சமணரேவிய) யானை

சு தீயும் . வெதுமபும தெருமர -
வருந்தியதலை.

அ இறைகொடுத்து-விடைகூறி

க நின்கடைக்கு-நின்வாயிலுக்கு

கக கந்து சீறிய கடகரி - கடடுத்
தறிமைச சினந்த மதயானை

கக இடம்பாடு - செலவம்.

கரு இறை உட்கொள்பட்டம் -
அரசனால நனகு மதிக்கப்பட்டம்

கார்க்குருவிக் குபதேசஞ் செய்த படலம்

க வரிக் குருகி-இசைப்பாட்டிற்கு
மனநெகிழ்ந்த பத்திரற்கு - பாண
பத்திரற்கு அரிககுருளை - பனறிக
குட்டி பார் பரிக்கும்-நாட்டினை ஒம்
பும கரிககுருவி - கயவா யென்னும
பறவை

கஉ. சேய் . மார்க்கண்டன், மிர்த
திருசயத்தினை - மூன்றெழுத்தான
முடிந்தவேத மந்திரத்தினை.

கக ஒலிய - ஒலியையுடைய

நாரைக்கு முத்திகொடுத்த படலம்

க அததி தந்த-எட்டு யானைகளாற்
சுமக்கப்பெற்ற
உ ஆக்கும் மாடவைப்பு - நிருமிக்
கப்பெற்ற மாடங்கலையுடை ஒரு பதி
நு தாழ்வது - தங்காநின்றது,
டு நோன சிறை-வலிய சிறகுகள்
எ சந்திராமடம் - சந்திக் கடன
செய்தற்குரிய மடம்

க இரை உந்து அவாவு கொடு
உளக்க - உணவின மீதாரந்து எழுந்த
விருப்பம் தனனைச் செலுத்த

கச மடம்படு அறிவு-சிறற்றிவு

உஉ வியம் - பெருமை வயம் -
வெற்றி

திருவாலவாய்க் காண்டம்

திருவாலவாயான படலம்

க. பாயுடையா - பாயை ஆடையாகவுடைய சமணா உடல குளிப்ப-உடலிற் சென்று பற்றுமாறு. சேய - ஆளுடைய பிள்ளையா ஆரணம் - தமிழ் மறை தோயுடையா-பொருந்திய ஆடையாகவுடையா

டு ஆயோதனம் - போ பிரவீணன் - வல்லன்

எ. தேரார - பகைவா

க. பெருங்கடி நேயிவரை-பெரிய அசுரத்தைத் தரும் சக்கரவாளகிரி

ய பொழிலும்-பூமியும் நினைகள்-பொருள்கள் ஈறுபட்டன-ஒழிந்தன

கஉ ஆதிவேதிபன் - பரமசிவன கதிருடல் புத்தேண் மூவா - ஞாயிற

நின் மரபிற சோழரும், திங்களின் மரபிற பாண்டியரும், அங்கு மரபிற சேரரும் போந்தமை கூறியவாறு

கச வைக வைத்து - பொருந்த வைத்து ஆளரி - சிங்கம்

கசு. அலகுற - தங்குவதற்கு

கஅ பத்தனம்-பட்டணம், நகரம்

உய கடி சூத்திரம் - அரைஞாண பசுந்தாள - இல்லாத கால, பசுமை நுண்மைமேற்று சன்னவீரம்-வெற்றி மாலே

உக அங்கைப்பந்த-அழகிய திருக்கரத்திற கட்டிய

உச சினகரம் - திருக்கோயில் இஞ்சி - மதில

உடு பொன்தலம் - தேவருலகம்

உஎ கோளகை - (ஈண்டு)கவசத் தையுணர்த்திறது

உஅ செலவ வானவன குபேரன்

சுந்தரப் பேரம் பெய்த படலம்

க வளவன படை முடுகிய வென்றியை - விக்கிரமசோழன் படையைத் தூரத்திய திருவிளையாடலை

உ வங்கம் - மரக்கலம் செங்கமல ஆலய மங்கம் - பூம்கள் வாலிய - வெண்மையான வாலிய திண பது

மாலயமேல நங்கை - நாம்கள்

க அடர்த்து - வென்று மதிக்குல நாயகன் - வங்கியசேகர பாண்டியன்

க ஒற்றுவன் - ஒற்றன், வேவு பார்ப்போன்

ய உளை - தலையாட்டம், பிடரி மயிருமாம் விருதா - வீரா.

கக. கைவகுத்து - படைவகுத்து.

கச வெஞ்சுமா ஆடும ஆறு-வெவ விய போ புரியுந்தன்மை.

கரு வீங்கு இயம் தென்னும்-மிக்க வாசசியங்கள் ஒலிக்கும்

கசு அசனியேறு - இடியேறு

கஎ வைதவா-கூடமை நீங்காத

கஅ ஞால முடிக்கு நான் - ஊழிக் காலம் வணனி - ஊழித்தீ

உய மானவேடரசாய - பெருமை பையுடைய வேடமன்னராய

உக. சாபங் குழைவித்து - விலலை வளைத்து

உசு ஆடகவில - மேருவில ஆடவர் - வீரர்

௩௦ கொடிஞ்சி - தேரினமொட்டு
 ௩௨ நூக்குவ - தள்ளுவன
 ௩௩ ஒருவழிப்பட்டு - ஓரிடத்தில்
 அறுபட்டு
 ௩௪ வேடை - வெப்பம் அடிக்
 கொண்டு - அடித்துக்கொண்டு
 ௩௬ கருங் கொடி - கரிய காக்கை
 ௩௭ கட்டம் அடுக்கலம் - க்துப்பைச்
 சமைக்குங் கலமாகவும்

௩௯ புரத்தினுள் - காசி முதலிய
 முததி நகரங்களை ஏழினுள்
 ௪௧ துஞ்சின மறம் - தோலவி
 ௪௩ வென்றிகோடு - வெற்றிச்
 சங்கு
 ௪௪ சேவகம் - போர் வாக்கை
 வாங்கி - வெற்றி பெற்று அலைவு
 துன்பம்

சங்கப் பலகை தந்த படலம்.

௧ நாமக் கோல் - போ தீட்டிய
 அம்பு, சுந்தரப் போனபு
 ௨ வாமபரிமா வேளவி - தாவு
 கின்ற தூங்க வேளவி
 ௪ கானவாறு - இசைவழி கமல
 யோனி - திருமாலின் உந்திக் கமலத்
 துதித்த அயன
 ௭ ஊனிடரகன்றோய் என்றது
 அயன பிறப்பில்லாதவன என்னுங்
 கருத்து
 ௮ முகிழ் தரும - அருமபுபோ
 லும நார்பத்தெட்டு - வட மொழி
 ஆகார முதலிய பதினெனதும் சகர
 முதலிய முப்பத்து மூன்றும்
 ௯ வருணம் - எழுத்து.
 ௧௦ ஏழுற - அரணை
 ௧௨ கழுமணி - சாண்பிடித்த
 மணிகள் வேயநத - புனைந்த கண்டி
 - உருத்திராக் மாலை
 ௧௩ நிலநதரு திருவின - மாற்ற
 ரது நிலத்தைத் தனக்கு நல்கும்
 போத திருவினல்
 ௧௪ பனுவல் - மறைகள்.

௧௫ விஞ்சையா - புலவர்கள்
 ௨௧ மூண்டு மூண்டு - சென்று
 சென்று முட்டி - குறைநது
 ௨௫ வாலிதாகும் - வெள்ளிய
 தாகும்
 ௨௯ விளை பொருள் - அமைந்த
 பொருள் எழுவகை மதம் - உடன
 படல், மறுத்தல், பிறா மதம் மேற்
 கொண்டு களைதல், தான நாட்டித்
 தனது நிறுப்பு, இருவா மாறுகோள
 ஒருதலை துணிதல், பிறாதுற குற்றங்
 காட்டல், பிறிதொடுபடானறன் மதங்
 கொள்ளல்
 ௩௦ ஏயவாறு தமமிச்சை வழியே
 ௩௧ குறிப்பு - குறிப்பிற ரோன
 றும் பொருள்
 ௩௨ செஞ்செவே - செவ்வையாக்,
 நேரே
 ௩௪ பந்தயாப்பு - தனையமைந்த
 செய்புள்
 ௩௫ முதவாய பாடல் - பொருள்
 முதிர்ச்சி வாயந்த பாடல்கள்
 ௩௬ சார்பு - வீடு பேறு

தருமிக்குப் பொற்கிழியளித்த படலம்

௧ தொகு பீடம் - தொக்கிருக்கும்
 பீடம், சங்கப் பலகை தற்கு-தனக்கு
 உவை - அந்தப் பொற்கிழி
 ௨ நந்தனம் - நந்தவனம் இலஞ்சி
 தட்டம் கோங்கம் - மகிழும் பெரிய

கொங்கும். வீதவழ் - வண்டுகள்
 மொய்க்கும் கரவீரம் - அலரி நந்தி-
 நந்திபாவட்டம்
 ௪ முரனரிட - பாட.
 ௫ அருமபா - அருமபு

சு விழாமலர்-மோவாதபூ இண்டை
- தண்டவடிவமாகத் தொடுத்தமலை
தொடை - சதுரமாகத் தொடுத்த
மலை தாமம்-கோத்த மலை கண்ணி
- வட்ட வடிவமாகத் தொடுத்தமலை
சு நண்பு-அன்பு பண்பகா சொல்
லா - பண்ணும் புகழும் சொல்லினை
யுடைய மகளிர்

கக தேமா - மாமரங்கள் வானம்
தைவர - வானுலகையளாவ காசு -
நீலமணி

கஉ மங்குலார் செலவன் - மேக
நாதன், இந்திரன்

கக ஞாமல - குங்குமமரம்.

கக அறிவன் - மாணவன் மயிலை
- இருவாட்சி

உய காமரம் - இசைப் பாட்டு
முளவாய கைதை - முடக்களையுடைய
தாழை

உக இந்த காரத மண்டபம் =
சந்திரகாரத மண்டபம் எழுதும்
மாடம் - சித்திர மண்டபம்.

உஉ பொலந்தரு-பொன்மயமாகிய
சுறபகம் வானமும் வீழும் போகநலம்
-விண்ணவரும் விருமபும் இனப் நலம்

உரு பாததார பரிதி - (பன்னிரண்
டாகப்) பருக்கப்பட்டு நிறைந்த சூரியா
கள்

உச கருமபன் - மனம்தன்

உரு புளினம் - மணற் குன்றுகள்

உஎ ஏமாசலம்-பொன்மலை பூமா
தவி - பூக்கள் நிறைந்த குருக்கத்தி

உஅ கருவிககார - மின்னு முக
லாகிய தொகுதியை யுடைய முகில

கய வேடை - வெம்மை

கக குமிழ் மோந்த - குமிழும்பூப்
போன்ற மூக்கினால் மோந்த.

கஉ புத்தேள் வண்டு - புதிய ஆண்
வண்டு

கக கூற்றம் - உரை

கக திக்கபம்-திக்குயானை, எங்கை
என தங்கை பரத்தை

கஎ. மாகுடம்பை - மாமரத்தி
யுள்ள கூடு

சக பயோதரம் கொங்கை.

சஉ கிடைத்து - சென்று பூம்
படம் - பூந்துகில

சச இலவி - வறியன் இல்லாத
வன்

சரு செலவம் - இனம்

சக. கயந்தலை - பொய்கை நளி
னம் - தாமரை

சக. கூழை - கூந்தல்

ருஉ வனைந்த - அணிந்த

ருரு மொக்குள - நீர்க்குமிழி
தெளித்து - தெழித்து, உரப்பி

ருசு அரட்டா - ஆறலைப்பா

கக உலம் - திரண்ட கல் நீராரு
சனம் - ஆலத்தி

கக புலவன் - கமம்புலவன், கம்
மியன்

சுஅ தனிடல் - கிள

எய கள வாய உதிகும்-களின்
கண் தோன்றும்

எக சேமித்தாள மூடிவைத்தாள்.

எஉ விளாப்பு - வெண்மை.

எசு களம்படு - மிடற்றி லுண்டா
கும்

எஎ கைவினை - சிறப்பால்

எஅ. தளவு - முல்லை

அய பித்தை - கூந்தல், ஐம்பால் -
முடி, கொண்டை, சுருள், குழல்
பனிச்சை என்ற ஐந்து பகுப்பு.

அஉ பங்கத்தாராகி - சிறுமையுற்
றவராய

அக ஆசரிமம் - ஆசிரமம் முய
லம் - வருவாது ஒழுக்கு

அச. நாலுரு - அயன், மால், உருத்
திரன், மகேசன் நால் அருவம் -
வீரது, நாதம், சத்தி, சிவம் கலி -
துன்பம்

அரு செல்லல் - துன்பம், வறு
மைத் துன்பம்

கக அளக்கில - அளவில்லாத.

கக விபுதா - புலவா

கசு பைபுள் - கவலை வழுவு

பாடல் - குற்றமுள்ள பாடல்.

கஎ பிணிப்ப - கட்டி வருத்த

ா. மெய்ப்பை - நிலையகி.

ஈஉ. ஆரவை - நிறைந்த சபை
சேணி - புகழ்வாயந்த
ஈஈ பொற்குற்ற - பொன்னை
யொத்த அற்குற்ற - இரூளையொத்த

ஈச செய்கைத்து-செயற்கை மண
முடையது
ஈரு சலமே - பொய்யே

கீரனைக் கரையேற்றிய படலம்

க. பொடி கண்டவன் - நீருக்கிய
இறைவன்
க. விதண்டை - வாதத்திலவெல்ல
தமது பக்கத்தைத் தாபித்தலினறிப
பிறர் பக்கத்தை இகழ்தல் மாதிரி
மான கதை
கக அக்கிரவேலை - அந்தப் பாற்
கடல்
கக போதையா - ஞானவடிவி
னா, காதையா-காதிற் பொருந்திய

கரு ஏறிட்ட - ஏற்றிட்ட செய்
தத்தோக்கு - செய்தோக்கு, பெய
தந்து - பெயது
கக நகுசிரம் - வெண்டலை.
உக அலந்தனை-வருந்தினேன்.
உச பூவா - மலாபோன்ற
உரு அயன செய் - பிரமன புதல்
வனாகிய தேவதச்சன்
உசு அறம் - குற்றம்
உஎ அம்பகம் - கண்

கீரனுக்கு இலக்கண முபதேசித்தது

அ குலிககோமான - வசிரிப
படையேந்திய இரதிரன்
க. ஊழ்நதிம - ஊருகின்ற
யி பைத்து - பரந்து
கக கொடி - உலோபாமுத்திரை
கசு. தேரினும் - தேரினினும்.
புயங்கன் - சிவபிரான்.
கஅ அறிப - அறிவ + தப - குற
றம் நீங்க

கக வியாகரணம் - இலக்கணம்.
உய ஒருவில - நீங்குதலிலலாத
உக கண்ணழிவு-பதவுரை காண
டிகை-கருத்து, பதப்பொருள், எடுத்த
துக காட்டு, வினா, விடை எனனும
ஐந்துங் கொண்டது
உஉ தருக்கு - களிப்ப
உச மறசரம் - மாறசரியம்

சங்கத்தார் கலகந்தீர்த்த படலம்

உ தராதரம் - பெருமை சிறுமை
ரு வெளிற்றறிவாளா - புலலறி
வாளா
சு ஆடுமின கூறுங்கள்

கஉ பனித்தான் - அசைத்தான்
கச கோட்டி செய்து - கூடி அள
வனாவி

இடைக்காடன் பிணக்குத தீர்த்த படலம்

க ஆடு - பொருந்திய, செய்யும்
எ எழுகையும் - துணைவனென்ற.
க. பொரிவாய-பொருக்கு வாயந்த.
பாரை - பருத்த அடிமரத்தை
புடைய

ய. ஊறுபாடு-(எண்டு) வேற்படை.
கச திருப்பள்ளி உணாச்சி-திருப்
பள்ளியெழுச்சி
கரு ஒலைப்பொழுது சிறிது
நேரம்.

உக புன் - ஈண்டுக் கருடன், வன் -
கூர்மை.

உக. செக்கமலம் - செங்கமலம்.

உச சோத்தம் - (இழிந்தார் செய்
யும்) அஞ்சலி

கக. காணி - ஆட்சி.

கஉ. கதலிகை - கொடி.

கௌ மருததுவன - இநதிரன்.

வலை வீசின படலம்

க ஞாமுல - புலி நக்க கொன்றை;
குங்கும மாமுமாம

க காதரம் - அச்சம்

ச. இராமுகம்-இருள் ஏழைமாரா -
பெண்கள்

கச ஆரவம் - அரவம், ஒலி

கௌ குரம்பை - சிறுகுடில.

உய திமில - தோணி

உச செச்சை - செந்நிறமுள்ள
நெய்ச்சு-நெய்ப்பிளையுடைய மைச்சு-
மைத்த, கரிய

கக வைகல் - நான், ஈண்டு வாழ்
நான்.

கக தந்திரம் - நூல் கண்டு எறிந்
தவன் - திருமால்

கச. சோங்கு - தோணி

கரு இச செய்புள் சுறவுக்கும், மந்
தர மலைக்குஞ் சிலேடை தந்திரம் -
நூல், வலிமை, மேல் - சென்னி
மேலிடம், வான் - மேனமை, சுவாக்
கம் புலவோர் - அறிஞர், தேவா
அமுது - ஞானம், தேவாமிரதம்

கௌ துறைம்கன் - துறைவன்,
நெய்தறவலைவன்

கஅ. படவு - படகு விடவுற -
பிளவுபடுமாறு

கச. மகரவேறு சுறாமீன்

சஉ மனம் வலித்திருந்தான் -
உறுதி கொண்டிருந்தான்

சச கயநத - பெருமையமைந்த

வலையுரு - வலைஞ்ஞருவம்

சரு முருகு - தேன

சௌ காவி - காவடிபோற ருரு
டுத்த

சஅ கண்டல் - கடல்முள்ளி

ருக கிங்கரன்-பணிசெயலோன்.

ருச. அளிய - அருளையுடைய

ருௌ பம்பை - பறை பகுவாய -
பாம்பு

கய அரக்கு - செந்நிறம்

கக அகவிலான் - 'அடியாக்கள்)
மனமே கோவிலாக்ககொண்ட இறை
வன் தன்தன் - குபேரன் நகவிலா-
இகழ்ச்சியில்லாத

கக சுதை - அயிழது அட்டி -
சொரிந்தது

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்த படலம்

பாசவலை வீசம் - பாசமாகிய
வலையினை அறுத்தருளிய

க, மழவு - பிள்ளைகள். கிடை -
பாடசாலைகள்

ச அமரத்தியா - மறையோரில
அமைச்சுத்தொழில் பூண்டு வரும் ஓர்
குடியினர்

ரு நீவாய - குளிரந்தனமை
வாயந்த

அ. தீபதது - தீவுகளில்

கக புற உரை நெறிகள் - புறப்
புறச் சமயங்கள் உலோகாயதம்
நாலவகைப் பெளத்தம் ஆருத்தம் என
பன அகவரை நெறி - அகப்புறச்
சமயங்கள் பாசபதம், மாவிரதம், கர்பா

லம, வாமம, வைரவம், அயிக்கிய வாத
சைவம் எனபன

கௌ பள்ளக்காரி - கடலின நஞ்சு

கக மறம் - வெற்றி

உக அருண் - சிவந்த

உசு பதாதி - கொடிகள்

உஎ வினைதொகை - இருவினை
இருட்டமலபக்குவம் - ஆணவ மலபரி
பாகம்

கக சத்தி பதிப - சத்திநிபாதம்
உண்டாக

கக கழுமுள் - சூலம்

கசு தலைதெரிந்து - சிக்கறுத்து

சய கணபடை - தயிலிடம்

சசு. சூக்கம் - சூசுக்கும் தீபகம் -
பாரவை

ருக எத்தி - எமாற்றி, விரகு
செய்து

சுரு குளிரமதி - ஆடிமாதம், குளிர -
ஞெண்டு

எய ஆங்கோர் - ஓர் ஆங்கு, அறிந்த
பொழுது

அரு துன்னல - தைத்த

நரிபரியாசகிய படலம்

க அரிகண் - நரசிங்கபாணம்,
க மந்திரை - குதிரைப் பந்தி
கட்டுமிடம்

ரு சீரு - சினந்து

சு கொன்னும் - அச்சத்தைத்
தரும். அறுவு - அறுதி

க சிலை - கல சினந்திருகி - சினம்
முறுகி

யக மறுக்கம் - துன்பம்

உஎ பாவகம் படா - (பாபபோக
குக் குதிரைச் சேவகர் எனனு) கருத்
துண்டாக

உக உடற்காப்பு - கவசம்

கய வெரின - முதுகு விசைம் -
அம்பு

கஉ மொயம்பினா - வலியினை
யுடையவா

கக கிடேதம் - விலக்கு

கரு தாரகப் பிரமம் - பிரணவ மந
திரம் முனரி யாண்டகோ - பிரமன்.

கசு கலணை - சேணம்

கஎ. மந்திரக்கிழார் - அமைச்சரி
மை பூண்ட வாதவூரர். நககி -
போக்கி

கஅ திருமுடிச் சாதது - தலைப்
பாக்க

சய ஒலியல - மேலாடை, சயோட
டுங் கருவியாகிய சச்சோப்பியுமாம்

சக பாலினால் - கவிந்தால்

சச விலாழி - குதிரை வாயநுரை
புள்ளுவவுரு - வஞ்சக வடிவம்

சசு சம்பு - நரி குன்றிறகரிந
தோன வளம் புருந்தடைவார் - மலை
களின சிறகரிந்த இந்நிரனது பதவி
யிற சென்றடையுங் கருத்துடையார்
கடாது - ஓவவாது

சஎ பெடபுறம் - விருடபுறம்

கய அடிக்குரம் - அடிக்குளம்பு

கக இந்தியம் - ஐம்பொறிகள்

சக வஞ்சே - பொய்யே

எய ஒலி - ஒழிந்து, நீக்கி

எஉ தொழுகுலம் - மறையவாருலம்

எச கலன் - விரைந்த

எசு சண்டம் - வலிமை, வேகம்

எஎ ஐங்கதி - மல்லகதி, மயூரகதி
வானரகதி, வல்லிய கதி, சரகதி

அசைத்தனா - நடத்திக் காண்பித்தார்
அஉ. வாசிகள் - குதிரைகள்.

அக பரிவிலை வழக்கு - குதிரை
வியாபார முறைமை

அரு உரகதம் - பாம்பு குரகதம் -
குதிரை

அசு சாலவாய - பலகணிவாயில

அஅ நெய்திடு - பசையினை
யுடைய வைத்திடு - நிலத்தில வைத்
திடும

அக. அகலிய - அகன்ற

கூக உன்னதம்-உயரம் பின்னம்-
பிங்கலம்

கூஉ. தெய்வதமணி - வலமாகச்
சுழித்திருக்குஞ் சுழி

கூக பங்கம் - சேறு

கூடு அரணம் - மதில் தருக்கம் -
கோட்டை புரணம் - ஒளி. இரண்
வேலாய - பகைவாக்கிப் புண்படுத்த
தம் வேற்படையுடையவனே

நாச குரங்கு-வீளாத. மண்டிலம்-
குதிரைகள்

நாடு கொக்கு - குதிரை

நாசு கோணம் - குதிரைகள் மா
ராட்டம் - மகாராஷ்டிரம். கானமீ
ரம் - காஸ்மீரம் சவுராட்டம்-சௌ
ராஷ்டிரம்

நாள் வேய மிகு கிளளை - ஒப்பனை
மிகக் குதிரைகள்

நாக ஆலுரோசனை-கோரோசனை.

நாய் மிச்சிரம் - கலவை

கக்க பணிதநு-கலமென்று கூறப்
படும. துணிதர - ஐயமற.

கக்க அறமிடி - மிக்கவறுமை.
நிகளபந்தனம் - விலங்கு பூணுதல்.

கக்ச அவததை - பருவம்

ககஅ. ஒலித்தால் - கனைத்தால்.

கஉய. பூசனம் - பூசனை

கஉஉ உவநிடக்கல்லை - மறை
முடியாகிய சேணம், தவனை - சூரி
யன

பரிநரியாக்கி வையையழைத்த படலம்

உ. தானையு நிமிர - சேனைகளின்
ஆரவாரமும் ஓங்க

கூ உடுத்த - சூழ்ந்துள்ள

ய. புள்ளுவப்பரி - வஞ்சக வுருக
கொண்ட குதிரைகள்

கஉ மதநிகை-குதிரைச்சம்மட்டி
வம்பல - வருத்தல்

கக. ஆர்த்தமான வன நெட்டர்-கட்
டிய பெரிய வலிய சங்கிலி

கச நொள்ளை - குருடு நாகு -
நத்தை

ககூ காணம் - கொள துறுத்த -
துறுத்திய, நிறைந்த

கஅ ஒளி - வரிசை

ககூ சுருங்கை - துழைவாயில்
நாழில் கரந்துறை வழி

உய இகலன் - நரிகள்.

உடு ஞாளிகள்-நாய்கள் கேகயம்-
மயில் மதுகரம்-வண்டு கருங்கொடி-
காக்கை

உசு கருங்கலம்-பழைய மட்பாண்
நிலங்கள் கூவிளி - கூக்குரல், பே
ரொலி

உக பொரி - பொருக்குப்பொருந
திய மேடம் - ஆடங்கிடாய், கருந

தாது - இரும்பு கவிர்-முண்முருக்கு
மலர், சூட்டு - உச்சிக்கொண்டை
பாப்பு குஞ்சுள்ள

கூய கன்றிவந்து-சினந்துவந்து

கஉ துணி - துண்டங்கள்.

ககூ பந்தி-17ளாகள் - மந்திரைக்
காவலர்

ககூ. திமிர் - இருளபோலும்.

சக் சுமமாத - வானாத, வானா.
சிரந்தாக்கி - தலைகுன்றிநது

சகூ. மிண்டினால் - (ஆணையைக்)
கடந்தால்.

சள செந்நீப்பிதிரோக்கத்தவர் -
சிவந்த நெருப்புப் பொறி பறக்குங்
கண்ணினையுடைய தண்டலாளர்

கூ மன்றேறவும் - மன தேற
வும், அரசன் தெரியவும்.

கூஉ சங்கச்சரி-சங்காகிய வளையல்.

கூடு கல்லாரம் - குவளைமலர்.

கூசு கணியா - அளவிடப்படாத

கூள. இரையுநது - பேரொலி
செய்து

கூஅ. துச்சில - சிறுகுழல்கள்.

கூக. சிறுருங்கண் - சிறியகண்ணை
யுடைய.

ம ண் சு ம ந த ப ட ல ம்

க புண் சுமநத துபா - புண்படு
தறகு ஏதுவாகிப துபரம்

உ மறுகி-சுழன்று கரைசுமந்து-
கரைபோட்டு. கதத்தினை - விரை
வினை

ச பலாலம் - வைககோல அதிர
தது - ஆரவாரஞ் செபது மேகசா
லம் - முகிற்கூட்டம்

ரு பரி - குதிரைமரம் அரவு -
வைகசோற்றிரி

சு கடுகல - விரைநது வருதல்,

கஉ. துணை - கணவன

கச. முறறதது - இடத்தில் ஆவி-
மழைததுளி

கரு குறள - குண்டோதரன
குழிஞை - யாறு

கசு. சுமையடை-சும்மாடு, இணை-
உவமை மழுக்கு - முழங்குதல்.

கஎ ஆலும் - ஒலிக்கின்ற

உஉ சிக்கு - அழுகு. பொதி -
மூடுதுணி

உசு சுமடு - சுமமாடு

உஅ. குருமேவும் - நிறம் பொருந
திய.

கய சாமம் - சாமவேதம்

கக. மிசை மூச்சு - மேன மூச்சு

கஉ கொடும் புறம் - விளைநத
முதுகு.

கக. கொழறு - கவுள்.

கரு. துன்னுவா - கட்டுவர்

கசு கொட்டு - மண வெட்டியின்
வாபாகிய தகடு.

கஎ மாறு - பிரம்பு, வனாருமாம்

சய அட்டம் - வளைவு, குறுக்கு

சக கததர்ப்பன் - மனமதன்

சச கரும்பன் - மதவேள்.

சசு எல் - இசைய

சஎ சுமநதனா - உயாததனர்

சக கிலலேம் - ஆற்றகிலலேம்

ருரு ஊன் - சருப்பை

ருஅ வனபுதாழ்-வலிமை தங்கிய
திருக்கி-திரைநது.

ருக. இழிச்சி - இறக்கி

எஉ பவஞ்சம் - பிரபஞ்சம், உல
கம்

எசு. ஞானத் தபனியம் - ஞான
வெளியாம் பொன்னம்பலம்

எஅ அறநதரு பங்கிணா - தருமங்
களை ஈனற உமையாகிய பாக்கத்தை
யுடைய இறைவா

அய் படியேழும் - உலகங்கள்
ஏழும்

அக. இன்சுவை - இனியபயன
புலநரகம் - புல்லிய நரகம்.

அஅ நனறும் பெறல் - பெரிதும்
அடைதல்

அக நனபனிகால-நல்ல குளிர்ந்த
நிலவை வீசுகின்ற

கக வடவரை - கைலாசம்,

கச புண்டரிக மலா . திலிலவன
மாகிய தாமரை மலா துழாவிய -
அளாவிய குடும்பி - உச்சி

கசு மயங்கு - இருள் செறிந்த
குயவரி - புவி

கஎ குனொட்டி-வஞ்சினங்கூறி
வேறும் - வெலவே ம

கஅ காதராகுலம் - காதர ஆகு
லம், அச்சநதருந துன்பம்.

கக. சீவரப்போவை - கடுக்காய்
நீற்றேரேயத்த போவை

கச பொன்னுதன் முத்தி - உரு
வம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை,
அறிவு எனலும் பஞ்சகந்தங்களும
கெடுதலே முத்திபென்பா புதா

கஎ எக்கராம் - இறுமாப்புடைய
ராகிய.

கஅ. உன்னம் - ஊக்கம்

கக கொங்கிவா தாரான-மணம்
விரிந்த மாலையையுடைய சோழன்.

ககக. போகட்டு - இருத்தி

பாண்டியன் சுரந்திரத்த படலம்

க. படிற்று - பொய் தெறியில்
உ வாகுவலம் - புயவலி
ச நிகழ்நாளில் - அரசு புரிந்து
வரும் நாளில்

௫. வலலி ஆபம் - பரிசுணமகளிர்.
அ செம்பதமக கோயில் மாதா -
தாமரைவாழ் இலக்குமி கரவற கட-
வுள் - திருமால்

ய நக்கவேடா - ஆடையுடாத
அருகர் நலவினையுதவா - முனை
நலவினை வரது உதவப்பெறாத.

கஉ அதிநாததி-உண்டு இலலை
குறிக்கெடு மணங்கு - பொலிவிழந்த
தவவை, மூதேவி, பேயுமாம

கச தலைச்செய்து - தலையெடுத்து.

கசு புண்டரீகபுரம் - திலலை

உஅ வெங்குரு - சீகாழி

உக வலியில்-நலந்தரும நிலையின்
வலல

கக கண்ணிபல் தோற்றம் பார்த
தற்கமைந்த காட்சி

சக ாறித்த சென்னி - மயிரபறிக
கப்பட்ட தலை ஊறப்பட்டெழுந்த
மொக்குள் - புண்பட்டெழுந்த கொப
புளங்குள்.

சக சிறுவதி - தக்கன்.

சசு வெப்பு நோய - சுரநோய

சஎ பங்கு - குற்றம் பாளை -
மந்திரித்தல்

சஅ சவலை - உடலமெலிவு அவ
லம் மாசரை - தவவலியற்று அகமும
புறமும் அழுக்குடைய அமணா.

சக பெட்ட - விரும்பப்பட்ட.

௫க பூந்தராய - சீகாழி.

௫சு. தித்திலயானம் - முத்துச
சிலிகை

௫எ. தோய குமபம் - நீர்நிறைந்த
கும்பம்.

சுய. அசோகன்-அருகன் சினவி-
சினந்து

சுசு. சிரபுரகோன - காழிப பின்
னையா

சுஎ விண்மணி - சூரியன்.

சமணரைக் கழுவேற்றிய படலம்.

க. பஞ்சவன - பாண்டியன் சவுந
தரிய பாண்டியன்

ச நவலி - மான்.

எ. விளிகுவா - இறந்துபடுவா

ய. அனுசுதை செயய-அனுமதிக்க
செவ்வண்ணம் - செம்மேனி. பை
வண்ண ஆரம் - படத்தையுடைய அழ
கிப பாம்பாரம்

கக அருகந்தக்கையா - அருகரா
கிப கீழ்மக்கள் குந்தவேல் - கூரிய
வேற்படை

கஉ. தீபயிணி - வெப்பு நோய.

கசு. பாழி - தவச்சாலை.

கஅ குண்டுகை - கமண்டலம்.

குலாவுதல் - உலாவுதல்.

கக காரது வெங்கதமுடையதோ
கயந்தலை - சுடுகின்ற வெஞ்சின்

முடைப ஒரு யானைக்கன்று. பிண்டி -
அசோகு

உச. குரத்தியர் - மனைவிமா.

உரு விரிச்சி - சகுனம்; வாய்ப்
புன் தட்ட - தடுக்க

உஅ கொச்சை - கொச்சைவயம்,
சீகாழி

கஉ விக்கம் - விக்கினம். கெடுதி.

கசு கோடரம் - கிளை

கரு எண்ணிராயிரா பதினாறுயிரா.

கசு உன்னவிழந்த - உன்னம் கெ
கிழ்தலால்

கஎ. ஊறுநீர் சுரந்த வேலை - நீர்
வற்றாத பச்சோலை.

கஅ அக்கி - அக்கி, அனல் இக
குவாய-கரும்பினிடத்திலுள்ள. உக்க
வாறு - அழிந்தமைகண்டு.

௩௬ நாவா - நாவின்னையுடையவா
 ௪௧ புந்தி செய்து - கருதி
 ௪௩ பாடவம்-மகிழ்ச்சி பாவகன்-
 அககினி.
 ௪௬ ஏழாய - அறிவிலலாதவனே
 ௫௦ ஊகம் கருவகுராகு வெள
 காதார - வெடகமில்லாதவராய.
 ௬௪ சண்பை - சீகாழி
 ௬௬ செலவர்க்கு புதலவர்களுக்கு

எக போதையார் - ஞானவடிவின்
 ராகிய அம்பிகை.
 எ௨ விசுசு - வித்து, வீட்டிற்குக்
 காரணமானது. அசுசு - தற்போதம்
 துசுசான - இழிவாகிய
 எ௫ முடியா - அழியாத
 எ௮. தமிழநாகோன-பாண்டியன்
 எ௯ மண்பட - நிலவுலகமென்கும்
 பரவுமாறு
 அ௨ அடலை-சாம்பல் பேதியாத -
 மாறுபடாத

வண்ணியுங் கிணறும் இலிங்கமும் அழைத்த படலம்

௨ மனக்கு - மனத்துக்கு
 ௬ அரைமேற பெய்த காவதம் -
 ஓன்றரைக் காவதம்
 ௧௦ ஒழிகம் - செலவேம
 ௧௧, நீண்ட விலைவைத்த - பெரிய
 விலைமதிப்புள்ள
 ௧௨ ஆவலித்து - அவலமுற்று
 ௧௫ துசெறிந்து - ஆடையால்
 விசிறி
 ௧௪ விம்மாந்த - விம்மி

௧௮ அணங்கென - துன்பமென.
 ௧௯ முருகாவோ-இளமைப்பருவ
 முடையவனே.
 ௨௨. வரிசை - பாராட்டிறுரிய
 ௨௬ மருந்தரு - அமிரதமயம்.
 ௩௨ வேளவி - திருமணம்
 ௩௬ சாறு - மணம்
 ௪௧ அவவயிறு - அழகிய வயிறு
 ௫௪, பன்னிரண்டு உம்பா-துவாத
 சாந்தம்

அருச்சுனைப் படலம்

௨ வரித்து - அழைத்து; ஈண்டு
 இருத்தி
 ௩ கோடு - சிமயம், ஈண்டு மேரு
 மலை வேட்டைகள் - விருமபிழைம
 ௬ ஊறுபட - அமுந்த
 ௯ சண்ணித்த - தரித்த
 ௧௧ சீறுகொள் - சினததலைக்
 கொண்ட. விருபக்கண்ணை - ஏனைக்
 கண்களின் வேறுபட மேனோக்கிய
 அனற்கண்ணைன சிவன்
 ௧௨ சுரபி நீன செவி-கோகாணம்
 கூட்டுருவாயினுனறனிரவு - சிவராத
 திரி தேள் மாதம் - கார்த்திகை
 ௧௩ வேடன - ஈண்டு, கண்ணப
 பர். பொற்புகிரி - அழகிய திருக்
 காளத்தி மலை. காளிதோற்க ஆடியது
 இது - காளி தோலவியடைய ஆடி

யருளிய திருவாலங்காடு இது. கற
 புடையொருத்தி - காமாட்சி பிலம் -
 பிலத்துவாரமாகிய காஞ்சிபுரம்
 ௧௪ எத்திடமிது - துதித்த திரு
 மாறபேறு என்னும் பதியிது ஒதுவித்
 திடம் - ஒதுவித்த இடமாகிய திரு
 வோத்தார
 ௧௫ நெருப்பு நின்ற நிலை-அனல்
 வடிவாய நிலபெற்ற அண்ணாமலை
 இது கங்கவடிவு எடுத்து நோற்கும்
 மலை - கழுது வடிவ மெடுத்தது தவம்
 புரிகின்ற திருக்கழுக்குன்றம் முன
 னும் பின்னும் இருக்குங் குன்று-திரு
 முதுகுன்றம் - விருத்தாசலம்.
 ௧௬ புண்ணியன்புரம் - சிவபிரா
 னது திருக்கோவலூர் வீரட்டானம்
 பதி - திருவதிகை வீரட்டானம்

கௌ அருளமனற்றம் - சிதம்பரம்
முத்தியங் குதித்தோ ரெய்தம் பதி -
திருவாரூர் முதலூனான்கு பத்தி
யிற பூசித்தேத்தம் பதி - திருமறைக்
காடு

கஅ பன்னிரு நாமம் பெற்ற புரம் -
சீகாழி மருநதுறைபதி - வைத்தீசுவ
ரான கோவில்

கஈ துலாப பொன்னிதானம் -
மாயூரம் மூதூர் என்றது திருக்
கோடிகா அறக்கடவுள் பூசைபண்
ணிய தானம் - தருமபுரம்

உயி வேழம் - ஐராவதம் தான
வன் - பானுகோபன் பதி என்றது
திருவெண்காடு கச்சு கயிறு கல்பன் -
குங்கிலியக் கல்ய நாபனா எம்பிரா
னூர் என்றது தாடகையீச்சுரம் என்ற
திருப்பநாதர்

உக கரிமுகத் தவணன் - கயமுகா
சுரன் கரிமுகத்தண்ணல் - விநாயகா
கிவங்கம் - திருச்செங்காட்டங்குடி
சேயவளம்பதி என்றது சண்மசா
திருவவதாரஞ் செய்த திருச்சேயஞ்
வூர்

உஉ பழனமூதூர் என்றது திருக்
கடலூர் கொற்றவன் கோயில் என்
றது வழுஞர்

உஈ பரிசுலம் - பலிக்லன் அங்
கண்ண இடம் என்றது திருக்கண்டி
யூர் அமுது செய்த - நீருக்கிய செங்
கண்ணிருக்கை என்றது திருக்குறு
கலை. மெழக்கச் சென்னி - ஆட்டுத்
தலை மாமன் - தக்கன் மருக்கு
ரிருக்கை என்றது திருப்பறியலூர்

உச திண்டிறல்வண்ணன் என்றது
சுலந்தராசுரன் உறை - திருவிற்சுடி
காட்டினிற் இடம் என்றது திருப்
புறம்பயம்

உரு சாமக்கண்டத்தன் - சாமவேத
மூழ்கும் கீழ்த்தையுடைய சிவன்
தென்னா கோமகன் - பாண்டியனா
கிய வரகுணன் பிரம்சாபை குறைத்
தபதி - திருவிடை மருதூர் அகம் -
பாவம் புனிதநீர்ப்பதி - திருக்குடற்
தை என்ற குமபகோணம்

உசு குருவுறைமலை - சுவாமியலை
எங்கோன் புரம் - திருவீழியிழலை
நோற்ற தலம் - திருவையூறு

உஎ தவம் நோற்ற நகர் - திரு
வானைக்கா முச்சென்னி மடங்கலை
நீளையான் நாமவரை - திரிசிராமலை

உஈ சிலலி - கீரை
நயி உபரிக்கை - மேனமாடம்
நக ஆடாலை - திருவாடாலை
நக சரத் - உண்மையாகிய எழில
நகர் - திருப்புவணம்

நஈ இலங்கை இறைமகன் - இரா
வண்ண அணிநகர் - இராமேச்சுரம்
வேயவயிறற்ற பிறந்த தொன்னகர் -
திருநெல்வேலி

நசு துளபக்குன்று - திருமால்
தொன்னகர் - திருக்குற்றூலம் அளகு
கோழி முதலவீற்றிருந்த பொருப்பு -
திருப்பரங் குன்றம் வளங்கை - திரு
வேடகம்

நஅ என்று - சூரியன்
சுக தூறுபபத்து - ஆயிரம் வில்
லம் - வலவம்

சஈ தொண்டர் - பதஞ்சலியும்,
விபாக்கிரபாத்ரும்

சச வலையான் - நெய்தற்றலைவன்
மகன்

சரு கிளளிதொகை - வீசுநிரம்
சோழனுடைய படைத்தொகுதி

சசு மைந்தன் மைந்தன் - வீர
பாண்டியன் மகன் அபிதேக பாண்டி
பன் மைந்த - வீரனே

சக களவம் - மறைவையுடைய

மதுரைக் காண்டம்

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி

பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்
அ		அடுகக	கநக	அந்தமா	சக
அகத்தியன்	நக	அடுததணைநத	அக	அந்தமுழுத	இய
அகமலந	சச	அடுததனரி	சுடு	அந்தரத்	கஉய
அகவடி	கடுஎ	அடுததனா	கஎஅ	அந்தராடோ	இக
அகனமாயு	சச	அடுததனள	கஉக	அந்தவே	நக
அகனில	கந	அடுததா	கசச	அந்நிலைநக	உகஉ
அகிலுமார	கசு	அடுததா	ந	அந்நிலைமண	கசுடு
அங்கட்	எஎ	அட்டில வாய	கசுச	அந்நெடு	கஅக
அங்கண	எக	அட்டில வாய	உக	அப்பதி	சக
அங்கதி	கஎக	அணைநது கோ	ககக	அப்பாணற்	இஅ
அங்கதுகே	கசுடு	அண்டகரு	நக	அப்பிடை	சக
அங்கமாறு	ககந	அண்டங்க	ச	அப்பொழுத	உநக
அங்கமுண்	கசச	அண்டரஞ்ச	கஅக	அமைச்ச	அந
அங்கயற	நக	அண்டரே	சுந	அமமுனி	சுடு
அங்கயனே	நக	அண்டா	அஉ	அமமையோ	கநக
அங்கலா	ககக	அண்டவாண	கசு	அயனக	சக
அங்கவனி	சுய	அண்ணலபா	சு	அரசிலா	சஅ
அங்கவனவ	கடுக	அதற்கிசை	ககஅ	அரசிறை	கஎ
அங்கவனறி	கஅக	அதிகவப்	நக	அரமபைமா	நக
அங்கன	ககக	அதிராத	கஅஉ	அரமபைமெ	கக
அங்குநின்	கஅந	அதிராவிடை	கநந	அரவக	அ
அங்கையள	இஉ	அததருதல	கஅஅ	அராமுனி	கநஎ
அங்கைவைத	கநக	அததகைய	எஅ	அரியராலு	உகக
அஞ்சலி செய	உநஎ	அததகையா	ககக	அருடகடலே	இடு
அஞ்சலிமுதி	கஎக	அததகையிலி	சடு	அருத்தநான	கஉஎ
அஞ்சனம்	நய	அததட	சஎ	அருந்தவ	அசு
அஞ்சிலோ	கசய	அததயிரப்	கசக	அருந்தின	உடு
அஞ்சுகோ	ககடு	அததலத	நஅ	அருமறைநால	ககந
அடற்கதிரா	கஅஉ	அத்தலைவிண்	எஎ	அருமையா	கஉஎ
அடிகனீர	சச	அத்தலைநி	கநக	அரும்பரி	ககக
அடித்தலு	கஅச	அத்தனிச	ககடு	அருமபவி	கக
அடியரேமு	ககக	அத்திருமா	சஉ	அருவாகிபுரு	எக
அடியரேம	கநக	அத்தெய்வ	கடுய	அருவிபடிந	சக
அடியனென்	கஎச	அந்தக ருண்	சஉ	அருகருமே	கநச
அடியிறனெடு	கசந	அந்தணாம	கடுந	அலகிலாத	சஅ
அடுகரி	நய	அந்தணரி	ககஉ	அலகிலாவு	கஅய

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அலகிஹர்	நாடு	அன்றுதொட்	அள	ஆரொடுமட	கசந்
அலங்க	கசய	அன்று நீக	உகய	ஆர்ததன தடா	நாச
அவலியக	கசுச	அன்றுமெ	கசஉ	ஆர்ததனாக	கந்ள
அலவியமபது	உாஉ	அன்றெரு	ககஅ	ஆர்ததனாம	களஅ
அல்லுமெல்	நா	அன்னது	களள	ஆர்ததனவி	ககக
அல்லையீ	க	அன்னதோரா	கந்ரு	ஆலததைய	கருந்
அவயிகும்	கரு	அன்னததேரி	கஉஉ	ஆலநின்றமர	உஉ
அவைசிதறு	உாரு	அன்னநாள்	கருரு	ஆலமெமுநதி	உகஉ
அவவகைய	நக	அன்னநீர்	சசு	ஆலவாயலாநத	சக
அவவண்ண	ருஉ	அன்னபேர	சச	ஆலவாயு	உரு
அவவரை	கஅச	அன்னமண	நச	ஆலயின்ன	கசஉ
அவவவா	கருச	அன்னமலி	நக	ஆழிஞால	அந்
அவவழி	சரு	அன்னமிறை	கருஅ	ஆழந்த	அஉ
அவவழியிற்	உாள்	அன்னமூன்று	ககள	ஆழிருமு	கரு
அவவாகுசு	கந்	அன்னவரக	கள	ஆற்றவும்	கந்
அழலவிரா	கக	அன்னிய	சக	ஆற்றினுக்	சச
அழிவிலா	நய	அன்னை	நாந்	ஆனபானமை	நச
அளநதிட	நந்			ஆனவாறு	ககள
அளவறுகலை	ககக	ஆ			
அளவிலா	கந்	ஆகையான	ககஉ	இ	
அறகெகாடி	கருக	ஆகவன	கள	இடகுறப்	எஉ
அறததுறை	கருஅ	ஆகருவெண்ண	நந்	இடிகருமவா	கஉஉ
அறததொடு	கஉ	ஆசுறுமறை	கய	இடிகததன்ன	கஉ
அறநதழை	சய	ஆசனத்திரு	கள	இடிகததுவாய	ய
அறநதறு	கள	ஆடினகுறை	கள	இடிககணதந	கஅய
அறந்பெரு	அ	ஆடினா	கந்	இடைமயிர	கசுச
அறவுருவ	ருக	ஆடினா	கந்	இடையறு	எக
அறவேற்று	ருள	ஆண்டநாயக	ககஅ	இட்டவனசி	கஅய
அறுசாற்பீ	க	ஆண்டினே	ககள	இணரொரித	கந்உ
அறைநத	கஉக	ஆதரவிலை	சசு	இததகுசய	ருய
அறைநதிட	க	ஆதலாற	கசஅ	இததகுபண்	கருள
அறபக	கந்	ஆதலினிப்	சய	இததகைப்	ககச
அற்றதுவாகி	உகக	ஆதிசைவா	ககக	இததகைய	ருந்
அனநதனா	கந்	ஆதிமாதவ	நச	இததலததுக்	ருச
அனநபடை	சசு	ஆதியிலான	ககஉ	இததனிச	ருய
அனரிததமா	கந்	ஆதியிலவிலி	கள	இததனைவரவு	கஅச
அனரிததை	கள	ஆதிபுத்தே	கஅ	இநதநா	சஉ
அனைய தொல்கு	கக	ஆத்தன	கசஅ	இநதநீ	சரு
அனையதொலப	சஉ	ஆத்திக	உக	இநதமணி	உாச
அனையனா	கசஉ	ஆயதோரா	களஅ	இந்தமா	சக
அன்பட்ட	கஉச	ஆயபோ	கந்	இந்திரக்	உக
அன்புதலை	எஉ	ஆயவேலை	அச	இந்திரசால	கருஉ
அன்புபின்	அந்	ஆயிரகுகட	கள	இந்திரண்ட	களக
அன்புறுபது	உாஉ	ஆருநீர்க	நக	இந்திரன்ம	கஉக
அன்புறுபத்	கந்	ஆருமநீ	சசு	இந்திரந்த	கக

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
இமையக	கநஅ	இன்னிய	கௌ	எ	
இம்மணியா	உாஎ	இன்னிலை	கஅ	எங்குநா	நக
இம்மணிவ	ககௌ			எங்குமீ	நய
இம்முறையா	கச			எடுத்தவேல	கஎய்
இம்மைதனி	கசௌ	நங்குவன	கஉ	எடுத்தனை	கஞ்ச
இம்மையி	அய்	நசனுக	கக	எண்டிசைய	சஅ
இரண்டுசெ	ககக	நட்டுவாரா	அந	எண்ணிரண	கஉஅ
இரவிகண	அக	நதுநோறப	கஎக	எண்ணிலாத	ககக
இரவீதன	ககடு	நறிலாத	கஉ	எண்ணிறாத	கடுக
இரவீமரு	நடுக	நறிலாளி	ககஅ	எண்புதைத	சா
இரவியாழி	கக	நறினமறை	அக	எதிரந்தரு	கஉஎ
இரவியெது	உாஎ			எத்தலத்தி	சக
இருணிரம்பி	அச	உ		எத்திகருங	எக
இருதுவீற்	எச	உடலள	கஎடு	எந்தையித	கநஎ
இருநதனா	ககௌ	உடுத்தகோ	கஉய்	எப்புவனத	எய்
இருமபின்ன	கக	உடுத்ததெண	ய்	எம்மைநீர்	கஉந
இவகொள்ளி	உாடு	உடுத்திரள	உாந	எம்மையா	நா
இவவகை	கக	உடையா	நா	எரிககுறு	உஎ
இவவடிவெ	ககக	உணமையறி	அ	எல்லவ	கஅ
இவவண்ண	கச	உத்தமகுல	அஎ	எல்லேதே	உக
இவவருந	சஅ	உத்தமசய	நகஉ	எல்லையில	கடுடு
இவவாறு	நா	உத்தமவாறே	கஎஉ	எல்லையின	கடுஎ
இவவுலக	கய்	உத்தரிய	ககய்	எழுக்கட	கசக
இழிந்தமா	கஉ	உமமெனு	கஎ	எழுக்கடற	நக
இழிந்தவூர்	ககஅ	உமமையில	டுக	எழுத்தரு	அ
இழிப்பவரு	உச	உமமையிற	சஎ	எழுந்தது	கடுய்
இழையிடை	நா	உருக்கியீய	உந	எழுவரன	ககக
இறைஞ்சிய	நா	உருக்குநறு	உாடு	எள்ளியிடு	உாக
இறைவி	கக	உருக்குந	கடுஅ	எள்ளியேறு	உக
இனையவாறு	கஎக	உருவமுத	கஉஅ	எள்ளிழு	சக
இனையவை	உாக	உலகமயா	கஎ	எறிகின	நாஎ
இன்புற	எக	உலகிய		எறியும	உய்
இனறடம்பு	கச	உலமபொரு	கஅஎ	எற்றதுமபு	ககக
இனறுகேட்	கஅச	உழலசெய	நக	எற்றுத்தெண	கச
இன்னணங	கடுடு	உழைவிழி	கஉடு	எனத்தொகை	டுக
இன்னணந	ககக	உள்ளக்கமல	கடுக	என்படரெய	ககௌ
இன்னநின்	எச	உள்ளமெனு	எ	என்பதா	எக
இன்னமா	சடு	உறிபொதி	உக	என்றதா	நா
இன்னரம	அக	உற்றதுகழி	கஅந	என்றநாதன	நாக
இன்னவாற	நடு	உன்னதமாறு	கடுக	என்றபோதி	கநக
இன்னவாறு	கக			என்றபோதெ	நடு
இன்னவாறெ	கஎய்	ஊ		என்றவனி	கஎ
இன்னவிலங	எய்	ஊடினாடு	உச	என்றவனெ	கஎஉ
இன்னவையி	ககந	ஊமனாற்	டுஅ	என்றனன்க	கச
இன்னன	டுக	ஊறுசெய	கஉ	என்றனனபி	எஅ

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
என்றிவை	கடுஎ	ஒளியா	நாக	கயபதி	நாடு
என்றுதலச	சந்	ஒளிறுதா	அச	கயலிசையுங்	நுந்
என்றுதொட்டு	நாக	ஒற்றையா	உஎ	கரியகம்	உசு
என்றுநின்	கந்எ	ஒற்றைவா	நாஅ	கரிமருப்பை	உநாஉ
என்றுமாத	சுந்	ஒன்றாகி	கந்சு	கரியவன	கடுஉ
என்றுமுனி	கசசு	ஒன்றினை	கடுஉ	கரியவெண	கடுநு
என்றுவேண	ககூஎ			கருங்குழற	கசுநு
என்னநின்	எச	ஓ		கருநிற	ய
என்னலும	கந்ச	ஒடித்திரு	நாசு	கருப்பூர	நுச
என்னவவலி	உகக	ஒடினொரா	கஎஅ	கருமணிச	கடுந்
என்னவு	கடுந்	ஒதருமகார	ககூஉ	கருமததான்	ககூச
என்னமுன	உநாஅ	ஒதவரும	கசநு	கருமபொற	கநு
என்னென	ந்உ	ஒருருவாய	உநாஅ	கருவாச	எசு
ஏ		ஒள		சுருவிவானசொ	கசு
ஏகநாயகி	ககடு	ஒளவிய	உநு	சுருவிவானமு	ககக
ஏகமாகிய	கசு	க		சுருவின	சுசு
ஏட்டுவாய	கந்உ	கங்கை காவி	கஉக	சுரைகடநது	கஅசு
ஏதயில	ககூக	கங்கை காளி	சக	சுரைசெயாப்	ககூச
ஏத்திவலங்	உநாஅ	கங்கை முத	சுசு	சுலலிவித	ந்உ
ஏனமாவா	உநாஉ	கங்கையா	கந்சு	சுலிகட	நுய
ஏனைமா	சஎ	கடம்படி	கஎந்	சுலிங்கா	ககச
ஏனையதல	சந	கடலுமு	கசுய	சுலைக்குரை	கூஅ
ஐ		கடிபடுகற	ககூஅ	சுலையொடு	கஉச
ஐந்தமு	கஎந்	கடியவிழுகடு	அ	சுலயாண	கூந்
ஐம்பெரும	கஅஎ	கடியவிழுகம்	கஉந்	சுலலாக்கவி	கசந்
ஐம்முக	கூய	கடுக்கவின	கஎ	சுலலாளன	சு
ஐயநின்	எச	கடைசியா	கந்	சுலலிறகநிந	உகக
ஐயமாதி	ந்நு	கட்டவிழகண	ககூநு	சுலலெனக	கக
ஐயவம்பி	கூசு	கட்டவிழகோ	கஉகூ	சுவனமால விடை	
ஐயவில	சநு	கடபுலனாதி	உநு	யாளி	ககச
ஐயவின்	கசய	கணகடை	கசுஉ	தவனமால விடை	
ஐயவென்னு	உச	கண்டபோ	எசு	யான	கஉநு
ஐவினைநடா	கஅசு	கண்டவெல	நாஅ	கவைகடுகா	கூ
ஓ		கண்டனன	கஎஎ	கழிந்ததெதங்	கநு
ஒக்கலிந	சுசு	கண்டான	எஎ	கழையில	உநாசு
ஒண்டொண	கசசு	கண்டுகை	ககூக	கழையுந	உஉ
ஒப்பரு	கூசு	கண்டவிழு	எச	கள்ளமாகள	கஉ
ஒருகாலத்	நுந்	கண்ணகன	சச	களிதருசெள	உநா
ஒலியவார	நாச	கண்ணிலா	உய	களைநது	அநு
ஒல்கினன	கந்ய	கண்ணிறை	கஎய	கள்ளமா	கூஉ
ஒலெனனத்	சுய	கண்ணுதலை	அசு	கள்ளமுனரி	ககூக
ஒலெலாலிக	ககூ	கண்ணுதற்பி	கஉஉ	கள்ளவினைப்	கசநு
ஒழிலில	உஎ	கண்ணுதற்பெ	கஎ	கள்ளவிழ	நாடு
		கநிரத்தார	எஎ	கறங்குதிரை	எ
		கந்தமலாத	உகக	கறித்தருங்	உந்

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
கறைநிறுத	ய	குடைநதார	கசக	கொய்யுஞ	கநடு
கற்பகங	கஉக	குடைநதுதா	சடு	கொலலை	கச
கற்பகநதரு	ககந	குடையெடு	கநக	கொவவை	கசந
கற்பவை	நஉ	குண்டிநீப	கச	கோ	
கற்றவை	கந	குமிழலா	உய	கோடுவில	கசய
கற்றறி	கஅ	குருமதிக	கசக	கோட்டு	நந
கனவிலும	அடு	குருமுகத	கடுடு	கோதறு	கசஎ
கனவிலவந	கஎய	குருமபை	உடு	கோதையொ	நக
கனவிற	அந	குருவிநதந	உக	கோமக	கஎஉ
கனநகலா	கடுய	குலவுமப	அக	கோயினமுன	கஉச
கன்றொடு	கச	குலனுங்கு	கடுக	கோலயாழ	நக
கன்னிதன	சக	குழலுந	நய	கோழிணா	கஅந
கன்னிப்பொனகஅடு		குறுநிலககி	உநக		
கன்னியா	கநஅ	குறுநிலத	உநந	ச	
கன்னியொரு	அக	குறுநதளிர்	கக	சங்கலறச	எச
கா		குனிவிலா	கநஎ	சங்கவாரா	கசய
காசணிபொ	கஎச	குன்றநோ	உஉ	சங்குக	ககடு
காடமே	உநச	குன்றெறி	நச	சஞ்சையாம	உநச
காணுமா	கசச	கை		சடைமறை	டு
காதணிக	கஎச	கைதலைமு	கஅக	சண்டபாணு	உய
காமரு	கநக	கைதவக	சக	சத்தியஞா	கஎந
காயிரும	நந	கைதவநோ	சஎ	சத்தியவு	சந
காயசினம	கஎக	கைதவன	சஎ	சத்தியாய	க
காயசினவெ	கஎந	கைததல	சஉ	சந்தவெற	கடுச
காலினுங	நச	கையநா	நந	சந்தவேத	கஎக
காலையிலா	கஎடு	கையாழுப்	கசய	சந்திதது	நஉ
காழகெழு	உநய	கையிற	நச	சநந்திய	ந
காற்றினுங	கடுச	கையுங்கால	ககச	சமப்புத	நச
கி		கைவரை	அஎ	சரணமங	அந
கிடைததுமற	கஅஉ	கோ		சாப்பமா	சஅ
கிடைப்பன	நச	கொங்கா	ககச	சலத்தலைக	கடுச
கிட்டிப்	நச	கொங்கலா	கஅடு	சலிககும்	நக
கிட்டினா	சடு	கொங்கையின	கஉஅ	சலித்தமுனி	எஅ
கிரியெட்டு	எஉ	கொங்கையே	கஅ	சா	
கிரியையான	ககச	கொடிகனெ	கஉக	சாதரங்க	உந
கினனர	ககக	கொடிகளபூ	கஉச	சாறடு	கந
கி		கொடிகக	கஉக	சி	
கீட்டிசைக	அஎ	கொடிமுதி	உக	சித்தநதோ	ககஎ
கீட்டிசைமு	ககந	கொடிமுர	கஉச	சித்திரரி	அச
கீறிககிடந்த	எஎ	கொடுமபழி	சஅ	சித்திரை	உகய
கு		கொடுமபிறை	கந	சிரதனை	எஅ
குடபுலத	கடுச	கொட்புற்	நஎ	சிரநாலோ	டுச
குடவயி	அய	கொதித்தலை	கஎய	சிலமபு	கநக
		கொதித்தெ	உகக	சிலப்படுமு	உகய

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
சிலையத	கசஅ	செம்பொற	ககஉ	தருமமுன	சஅ
சிவந்தவாய	கஅ	செம்பொன	கடுடு	தரைபுகழ	நாந
சிவபரம	நாஉ	செம்மலரா	கநடய	தலங்கட	நடு
சிறந்ததண்ட	கக	செம்மலாத	கஉஅ	தலத்தினைச	உநாஉ
சிறிதுநாள	ககடு	செயிரிற	உஎ	தலமுதன	நடக
சிறிதுவா	கநக	செய்யதாண	டுஎ	தவவலியா	கசடு
சிறுகிய	கடுச	செய்யதாம	ககக	தநிரதன	கஎக
சிறுகு	உந	செய்யவாய	கக	தனவண்ண	கசக
சிறைவிடு	கந	செருவினி	சுஎ	தனறனனை	கசக
சிறறிடை	கக	செருவினமா	நாச	தன்னமா	கசஎ
சீ		செலவமா	அக	தன்னருள	கநடு
சீதமணிமு	ககக	செவிததுளை	எக	தன்னிக	நட
சீதவேரி	கக	செழியா	சு	தன்னுயிரக	கசஅ
சீதளப்பளி	ககய	செனறுதன	சச		
சீனாசோ	கசய	செனனிபொரு	டுஎ	தா	
சு		சே		தாங்கிககண	எச
சுகந்தவார	ககடு	சேடுதாங	சு	தாதவிழ	கசஎ
சுண்ணமும்	கடுடு	சேட்டானை	எஅ	தாழந்தபில	உநக
சுந்தரவல	கஉக	சேட்டபடு	சுந	தாழந்துதான	சுந
சுந்தரனெ	டுஅ	சேணுற	கசக	தாழந்துநின	ககஎ
சுந்தரனற	கஎஎ	சோ		தாளொடு	சுநடு
சுந்தரனறி	ய	சொலலிய	கஎச	தானவா	கஎக
சுந்ததிசூழ	சய	சொலவாய	கடு	தானவாறி	அக
சுந்தவன	அச	சொற்றவிச	சக	தி	
சுந்தது	நட	சோ		திக்குதரு	கசந
சுருங்குபிடை	கசஎ	சோமசேக	கசக	திக்குமவா	கஅ
சுரும்புமுரல	ச	சோமவார	அஉ	திக்கெலா	உஎ
சுற்றுநான	கநக	த		திங்கட	நாஎ
சுனையகன	கடு	தக்கமுத்தி	உநாஉ	திங்களணி	நட
சூ		தங்குடிமை	எக	திங்குதளிணு	கசக
சூட்சிவினை	கசஎ	தண்டகநாடு	கநஅ	திங்குளென	கஉச
சூமுதறடி	கடுச	தண்டரு	நடந	திங்குளைச	உச
சூலங	நாஎ	தண்டே	கசக	திசைகடந	ககக
சூலமோட	உகக	தண்ணளி	கஉச	திடம்படு	கஎ
சூளதாம	அச	தண்ணிலா	கடுஉ	திண்ணியதாய	உந
சே		தண்பணி	உடு	திணமத	கசஉ
செக்கரரு	கநச	தந்திடப்	கசஉ	திருத்தயாத	கசச
செங்கண	கஉய	தந்தைதன	உநக	திருநகா	க
செங்கைநீ	கசந	தந்தைதா	அ	திருந்தாத	கச
செடியுட	கஎ	தமிழமுதற	கஉந	திருந்து	கக
செந்தமிழ	கஎ	தமமுயிரக	உஅ	திருமகட்	கஅ
செப்பிளங	கஉடு	தரங்க	உஎ	திருமுடியை	கடு
செப்புரங	கஉச	தருமமா	கடுச	திருவடிபிழை	கஅடு
				திருவமுது	டுந

பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்
நோ					
நொயதழ	கூக	பாதாளமே	கூகூ	புரவ்வெ	ககூய்
ப		பாயதொன	உஎ	புரையற	கந
புககயச	ககூசூ	பாயவாரி	கூ	புலரியிற	கூக
புககயறக	கூ	பாரார	எசூ	புலாநதபி	கஎகூ
படவரவ	எய்	பாரித	கசய்	புலிமுனியு	கூசூ
படைகக	கநகூ	பாத்திபா	உளக	புல்லரிய	உளச
படையற	ளஅ	பாலமே	கககூ	புல்லியோ	உசூ
பட்டகாரி	கககூ	பாலனைய	கூசூ	புவலோக	ககூய்
பட்பகை	கஉ	பானமுதத	உளஉ	புவனியிம	கஅசூ
பனிகளின	சூஎ	பு		புழைககை	கூக
பணிநதொ	கநஅ	பிணையொடு	கசந	புள்ளியதோ	எஎ
பணகனிர	நஉ	பித்திகை	ளய்	பூ	
பண்டுபோற	கஅஎ	பித்திமா	ககஉ	பூசனேபுரியு	உகய்
பண்ணியத	கஅஅ	பிரணவமு	கஅஎ	பூசகினறவு	கநஅ
பண்ணியவ	கஎச	பிரயாகை	சஅ	பூசையும்	எகூ
பண்ணுகதே	கஎஅ	பிளிஞ்ஞலி	கசந	பூநதுகிறப	ககூச
பண்ணுமின	கநய்	பிள்ளையு	உய்	பூநதுகினெ	கசஉ
பதநிரை	ககூகூ	பிறகரு	ககூ	பூவடைநத	அசூ
பதநநான	கஉஉ	பிறகிறச சா	உளக	பூவண்ணம	ச
பநநதெழு	ளச	பிறநதநா	சஎ	பூவருமய	கநந
பராபர	கநசூ	பிறைதவழ	கநகூ	பூவியனகன	கூ
பரியமா	உந	பினபுதன	கநஉ	பூவொடு	ளய்
பரையாதி	கூஉ	பின்னருக	கசூஅ	பே	
பலகிற	கஉ	பின்னரும்	ககூகூ	பெண்ணினு	கஉந
பலபழக	கசய்	பின்னாததந	சூஅ	பெணமுதத	உகூ
பலலுரு	ககஉ	பின்னெவனு	கச	பெருகநீண	கசூஉ
பலவகைத்தல	சஉ	பு		பெருமப	ள
பலவகைத்தவ	சஉ	புகாமத	ககூசூ	பெருவிலை	கசூசூ
பவநெறி	அஅ	புகுரல	எஅ	பெற்றகரு	நஎ
பவளககாற	கஅஉ	புகவாம	கூசூ	பை	
பழிபடு	கஉ	புடைததபின	கஅச	பைத்தழ	கஉசூ
பழுதகனற	எ	புடைவரைக	கஅச	பையரவு	கஉஎ
பழையன	ளய்	புண்ணிடை	கஎக	பையரா	சூய்
பளிககி	ககக	புண்ணியமல	கநச	பையுள	கூஅ
பள்ளாரீ	ககூ	புண்ணியமு	ககூந	பேர்	
பற்றிய	கஉச	புண்ணியம	நஉ	பொதியவிழ	கசூசூ
பணிதரு	ளந	புதியதாமரை	நசூ	பொதியி	கஎ
பனமலா	கக	புத்தொ	கநக	பொருகின	ளஎ
பன்னகேச	கநஅ	புத்தியட்	கககூ	பொருங்கடல	கசூகூ
பன்னருங	கசூஅ	புரகரணிச	கஎச	பொருங்கடனி	கநகூ
பன்னிற	உசூ	புரங்கட	உய்	பொருப்பினு	கூய்
பா		புரநதரன	ககந	பொருமாறிற	சூ
பாட்டின்	கசச	புரநதரா	நந	பொருவரிய	சஅ
பாதாண்	கஉஎ	புரவலன	கசஎ	பொருவிலிவ	கஎச

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
பொறிகளை	நக	மதித்துணி	கூஉ	மனிததருக	கநந
பொற்புற	கஎஎ	மதுமுகத	கநடு	மனிததனாகிய	கக
பொன்மணி	கஉஅ	மந்தரங்	கஎந	மனுவற	அக
பொன்மய	அக	மந்ததோட	உளச	மன்னவநின்	கஉ
பொன்மலைக	கஅக	மந்திரப்புரி	ககக	மன்னவா	ககக
பொன்றதது	கஎஅ	மந்திரம்	ககஎ	மன்னவன	கஅடு
பொன்னசலந	டுக	மரகத்ததி	உஎ	மன்னவனற	கஅக
பொன்னவிர்க	கநச	மரகத்ததோ	உளந	மன்னவனகு	கடுஉ
பொன்னவிரச	கஉடு	மரகதமா	கஉஅ	மன்னனாணை	ககக
பொன்னவிரந	ககக	மருங்குறே	நந	மன்னிய	ககக
பொன்னுயிரத	கஅ	மருட்டுகட	சடு	மன்னனைத	கடுச
பொன்னெடு	சக	மருட்சிசெய	டுக		
		மருடபடு	கஅஅ	மா	
போ		மருமச	உந	மாகமுந	உய
போககு	கஉய	மலயமா	நஎ	மாககடி	கநக
போரினு	கஎக	மலருநதி	உந	மாசறத	கடுந
போரமகட்	உளக	மலாமகனாகி	ககஉ	மாசறுதவத	உளந
		மலகுக	ந	மாசறுத	கஉஅ
ம		மலகுமாறி	கஅக	மாசிறக	கஉ
மகர வேலை	உய	மழுககளவச	உஅ	மாடமா	உந
மகவின்றிப	கஉ	மழுககளவீ	உக	மாடமபு	கடுக
மகவுறுநோ	கஅஉ	மழுககுமா	கஉக	மாடவெண	உளஉ
மங்கலதூ	கடு	மழுவறநத	கஅக	மாணிககமி	கஅச
மங்கலநீ	ககடு	மறியுமோ	அச	மாதண்ட	ககஅ
மங்கலம்	கஉஎ	மறுத்தவா	கடு	மாதவரெ	கஅ
மங்கலமெ	நய	மறைகளாக	நய	மாததிமா	கஅடு
மங்கலமபுனை	கநஉ	மறைநதெ	அடு	மாநதாபயின	கய
மங்கலமபுனையா	கஅ	மறைபயில	அடு	மாமணித	கஉஎ
மங்கலமர	உளக	மறைபல	நடு	மாமணி மரபு	உளந
மங்கலக	நக	மறைபலமு	ககச	மாயவன	கக
மஞ்சோதி	கசக	மறைபொருள	கஅக	மாவலம்	அஉ
மடங்கலி	நய	மறைமுதற	கக	மாவொடு	அஅ
மடங்கனமா	கஅந	மறையவா	கசஅ	மானதமே	கசடு
மடங்குதழ	கஎச	மறைவழிகி	கக	மானமுனி	ககய
மடநதையு	கசஎ	மறைவழிம	ககச	மானிட	கநஉ
மடைவளத	கநஅ	மற்றதற	கடுஉ	மானமதச	டுச
மட்டவிழுங்	எக	மற்றவேலை	ககடு		
மட்டிடு	கக	மறையதலங்	சக	யி	
மணங்கொள	கநஉ	மறையதலத	சக	மிககமக	கய
மணவறைத	ககக	மனககவலை	டுஎ	மின்பயிலகு	கய
மணிததலை	ககக	மனத்தினுங்	அய	மின்பயிலபரி	கநடு
மண்ணகழ	கசந	மனிதரின	டுய	மின்னமசான	டுய
மண்ணரசி	கக	மனிதரின	கஅ	மின்றிகழ	கஅடு
மணபுதைகக	உகஉ	மனிதரு	கநஉ	மின்னகுவேலா	கஅடு
மண்பே	கசஅ	மனிதாவான	கடுச	மின்னகுவேற	கஉடு
மதித்திரோ	சஎ			மின்னவிர்	கஎஉ

பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்
மின்னோ	கசுசு	முடினா	எச	வட்டவாய்	அச
மினனே	உஅ	முவகைச	ந.எ	வண்டுவரி	ககக
மீ		முவகைமல	சுய	வண்டுளரு	எஎ
மீனவன	நாடு	முவகையு	சஎ	வண்டோ	கசச
மீனவேலை	கசுய	மூளுமனபி	அந	வண்ணமா	கசுச
மு		மெயபடு	உச	வந்தகா	ககச
முகமனன்	கஎஎ	மெயமமை	கநந	வந்ததை	எக
முன்றவழ	கஉந	மெயயரன	அடு	வந்தரமந	எடு
முககடம	அஉ	மெயயைம	சசு	வந்தவரெ	ககச
முககண்	சச	மெலவிதாய்	கசுந	வந்தவான	ககஅ
முககணும	கஎக	மே		வந்தவேதி	கஅஅ
முஞ்சிராண	உக	மேருமந	நடு	வந்தான	கசஅ
முடங்கல	கஅய	மேவரும	ககஎ	வந்திறை	எ
முடங்கனம	கசடு	மேவலனல	நகஅ	வயந்தனைப	கஅக
முடிக்கலக்கு	கடு	மேவியா	நாஅ	வயவேனக	நிஅ
முண்டநெ	கசுச	மை		வயிறுதேர	கடுஎ
முதனுகாரீ	கசுச	மைக்கடல	கஎஎ	வரங்கடந	நந
முத்தணி	ககஉ	மைந்ததே	கசுஎ	வருணனு	உகக
முத்திற	எஉ	மைந்தாதந	உஅ	வருவிருந	உடு
முந்தவமரு	உநச	மைந்துறுசெ	உநடு	வரைசெய	கக
முந்திய	கநடு	மைந்துறும	கசுசு	வரைபடு	கக
முந்தைநா	கடுந	மைமமலா	சுய	வரைவ	ககச
முரசதிரா	ககஉ	மோ		வலங்கிட	ககக
முரசொடு	கஉஅ	மொயத்தபுன	எஉ	வலத்தயன	கஉடு
முரவை	கநக	யா		வலத்தவுண்	உநக
முலலைவ	கடு	யாதெனி	சுச	வலம்படும	உந
முள்ளரைமு	உநந	யாதெனா	ககக	வலம்புரி	கடுசு
முறையிட்ட	உகஉ	யாதெனா	கஅந	வலவயினி	அடு
முற்றேவா	நடு	யாதெனா	கசுச	வலனமயி	உநக
முனிதனீ	ய	யாதெனா	கசுச	வலலைதா	கக
முனிவரஞ்	கஉக	யாதெனா	கசுச	வலலைவந	எக
முனிவாக	கநசு	யாதெனா	எஉ	வலலைவா	அஉ
முனிவனை	கஎஉ	யாதெனா	நக	வழுக்கறு	உடு
முனபுதம	கடுய	யாதெனா	கசுச	வழுதியா	கடுச
முனபெற்றவ	கஉடு	யாதெனா	கசுச	வழுதியுன	கஎய
முன்னதா	சுய	யாதெனா	கசுச	வளைநத	கசு
முன்னாமா	கடுக	யாதெனா	கசுச	வளைபெயி	கஎக
முன்னவரெ	உநக	யாதெனா	கசுச	வளைபெயி	சசு
முன்னவனரு	சஅ	யாதெனா	கசுச	வளைபெயி	கசுச
முன்னவனன	நக	யாதெனா	கசுச	வளைபெயி	கசுச
முன்னிருந	கஅ	யாதெனா	கசுச	வளைபெயி	கசுச
முன்னைத	கசசு	யாதெனா	கசுச	வளைபெயி	கசுச
முன்னைவல்	கசுய	யாதெனா	கசுச	வளைபெயி	கசுச

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
வா		விண்ணு	கூசு	வெந்த	நடந்
வாங்கினுன்	கூசு	விண்ணிடை	கூசு	வெம்படை	கூசு
வாங்குநா	கூசு	விண்ணின்	கூசு	வெம்படை	கூசு
வாங்குநீ	கூசு	விண்ணுளா	கூசு	வெய்யவன	கூசு
வாங்கிவா	கூசு	வித்தாதவே	கூசு	வெய்யவேற	கூசு
வாங்கமை	கூசு	விதிவழி	கூசு	வெலவதற	கூசு
வாமபரி	கூசு	விதுககலை	கூசு	வெள்ளைக	கூசு
வாயமையா	கூசு	விநதவெற	கூசு	வெள்ளைம	கூசு
வாரிருங்	கூசு	விமயிசெசெ	கூசு	வெறிகொ	கூசு
வார்கழல்	கூசு	விரதநெறி	கூசு	வென்றிக	கூசு
வாளவிரு	கூசு	விரதமா	கூசு	வென்றுளே	கூசு
வானமதி	கூசு	விரவுவா	கூசு		
வானமுந	கூசு	விரைசெய்தா	கூசு	வே	
வானவாகோன	கூசு	விரைசெயப	கூசு	வேங்கைவா	கூசு
வானவாசேன	கூசு	விரைநதான	கூசு	வேட்டத்திற	கூசு
வானா	கூசு	விரைபடும	கூசு	வேதநாயக	கூசு
வானயாறு	கூசு	விரையகல்	கூசு	வேதமுடி	கூசு
வானவழி	கூசு	விரையவி	கூசு	வேதமும	கூசு
		வில்வமா	கூசு	வேதமுனி	கூசு
வி		விழித்தன	கூசு	வேதவந	கூசு
விசம்புநில	கூசு	விழுகிய	கூசு	வேதவாகம	கூசு
விசையநின	கூசு	விளைவது	கூசு	வேததிர	கூசு
விசுவாவ	கூசு	விளைவொடு	கூசு	வேளென	கூசு
விடங்குலு	கூசு			வேளவிச	கூசு
விடம்பயி	கூசு	வீ		வேறுமாமுடி	கூசு
விடுத்திட	கூசு	வீங்கிய	கூசு	வேனிலவி	கூசு
விடைகொடு	கூசு	வீங்கிரு	கூசு		
விடையுரை	கூசு	வீங்குடல்	கூசு	வை	
விடபுலகு	கூசு	வீழ்நதன	கூசு	வைகறை	கூசு
விண்டலத	கூசு			வையுடை	கூசு
விண்டலவா	கூசு	வே		வையக	கூசு
விண்டவழ	கூசு	வெங்கதிர்	கூசு		
விண்ணவா	கூசு	வெண்களி	கூசு		

கூ ட ற் க ண் ட ம்

பாட்டு	பகம	பாட்டு	பகம	பாட்டு	பகம
அ		அத்தமுனறெ	உசுடு	அலைகடனெ	நசுக
அகங்கவலி	உநஉ	அத்திட	நடுக	அலைசிறநத	நாக
அகமருட	நஉக	அத்திதந்த	நஎக	அவரைநின்	நசுடு
அகரமாத்ரி	உஉஉ	அந்தணன்	உடுக	அவரையிங	உஎக
அகனிலம	உசுசு	அந்தணன்	உநடு	அவவாறவ	உசுக
அகிலவே	நசுச	அந்தநாள	நாஉ	அவவிடை	உஎந
அங்கண்	உஅஉ	அந்தமறைக	உஅஉ	அழலடைந	நாஅ
அங்கமாறெ	உகச	அந்தமாட	உஅசு	அழிதகன்	உடுசு
அங்கயறகண்	உகடு	அந்தமாவே	உநக	அழிந்தவேதி	உடுக
அஞ்சலிப்போ	உஅடு	அந்தமொழி	உடுஉ	அழுககுழம்	நநக
அஞ்சனங்	உநய	அந்தவாவி	நஎஉ	அளவிலாற்	நசுடு
அஞ்சுகூவி	உநஉ	அந்தவே	நடுஉ	அளியுறமுன்	உகஅ
அடிகனே	உகஉ	அநிலை	உஎந	அறங்கடை	உசுக
அடியாபூ	நாசு	அந்நெடுஞ்	உஎக	அறத்தவிசி	நகஎ
அடியவருக	உசுந	அப்பதின	உசஅ	அறத்தினுக்கு	நா
அடியவா	உஎஎ	அப்போதின	உஉசு	அறமக	நசுக
அடியனேனெ	உஎச	அமுதவாவி	நஉடு	அறவனீ	நாச
அடியனேன	உகக	அமுதுசெய	நாசு	அறவுஞ்	உகந
அடியாரொபா	உஅக	அமைச்சா	உஉந	அறவோ	உஅக
அடியிட்டு	உஎஉ	அம்பொற்ற	நசந	அறைநதவாரா	உஅய
அடியினன்	உநக	அமமனையரு	உசுந	அறபுதப்	உஎந
அடுததன்	உசுஎ	அயனத்த	உசசு	அனுமதினொ	உசுஎ
அடுததுவண்	உஅந	அயில்போலு	உசுக	அனையது	நகக
அடுததுவர	உசஅ	அரசனலகிய	நநக	அனையராய	நசுச
அடுததெமை	உஅடு	அரசனிகு	நகஎ	அனையாத	உநடு
அடுபழியஞ்	உடுஅ	அரசனுட்	நடுய	அனையவா	நகக
அடுப்பமாசில	உகய	அரவிறை	உசுசு	அனையானற	நகஉ
அட்டவேங்கை	உஉய	அருகாத	உஉச	அனையரு	நகஅ
அட்டிலவாய்	நகஎ	அருச்சுனை	உகஅ	அனபன்ன	நகச
அணங்குநோ	உடுஎ	அருட்கடல்	உசுக	அனபுககி	உஉசு
அணிமா	உகஉ	அருந்தால்	நாஎ	அன்றிறைவ	உடுந
அண்டத்தா	நாய்	அருமறை	நாந	அன்றுசெம்பி	உகடு
அண்டமுகடு	உஎசு	அருளற்றி	உநக	அன்றுதொ	நசுக
அண்ணலெ	நஎஉ	அருளினு	உகஎ	அன்றுதொட்	நஎந
அதிகநல்	நாஎ	அலங்குமா	நடுஉ	அன்றுபத்தி	நநஎ
அத்தகைச	உசுச	அலம்புபா	நஉடு	அன்றுபாதி	நா
அத்தவுல	உஅக	அலாபசம	உகக	அன்றுபோன்	நடுக

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அன்னதனி	ந.உக	ஆனலுமிப்	உ.உரு	இழக்கிவி	ந.ந.சு
அன்னது	உ.எந	ஆனவிரத	ந.உ.உ	இழுதொடு	உ.கரு
அன்னநா	உ.கஎ	ஆனையினபு	உ.ந.ந	இனமைச	உ.கரு
அன்னபோ	ந.ச.அ	இ		இறக்கும	ந.க.ந
அன்னைய	உ.ருரு	இகமுநதகூ	ந.ந.அ	இறக்குவித	ந.ருச
அன்னைய	உ.ருக	இக்ககரிச	ந.ச.க	இறைமக	உ.ருய
ஆ		இக்கொலை	உ.ருக	இறையருளா	ந.ச.எ
ஆசவாததி	உ.ச.ச	இங்கிதநெ	உ.ந.ந	இறையருள	ந.ச.எ
ஆசினன	உ.ச.க	இடிக்குமபு	உ.ந.க	இறைவன	உ.அ.ச
ஆடனாத	ந.ச.க	இடையறிந	உ.அ.ரு	இறக்கணை	ந.ந.க
ஆடனூல்	உ.ச.ந	இடையிலே	ந.ரு.ந	இறபூட்டி	உ.ந.அ
ஆணைப்பெண	உ.உ.க	இதற்கிது	உ.ச.ரு	இனிமதி	ந.ச.ய
ஆண்டநா	ந.உ.ச	இதற்கைய	உ.எ.க	இனிவரும	ந.உ.எ
ஆததாயிபு	உ.ருக	இதற்கவருறி	உ.ரு.அ	இனையசெய	உ.உ.உ
ஆதரமபெரு	உ.ரு.ந	இதற்கொழி	ந.ச.ய	இனையதோர	உ.ச.க
ஆதலாலெ	ந.ந.க	இந்தக்கிழி	உ.அ.உ	இனையநாட்	உ.ச.அ
ஆதிசுந்தர	ந.உ.ச	இந்தவாட	உ.உ.எ	இன்பமோசிறி	உ.ரு.ரு
ஆதிநாயக	ந.ச.ச	இந்நிலைரி	ந.எ.ந	இன்றிவளை	உ.ரு.ய
ஆயதோர	ந.ந.ந	இந்நீர	ந.க.உ	இன்றுபாண	ந.ரு.அ
ஆயபுண	ந.ச.உ	இப்பழிக	உ.க.க	இன்றேயிங்	உ.ரு.உ
ஆயபொதி	உ.அ.ந	இமமதுரே	ந.ச.அ	இன்றைக்கா	உ.எ.ச
ஆயமாத	ந.ந.ரு	இமமெனப்	ந.க.க	இன்னண	ந.ச.அ
ஆயிடை	ந.ந.உ	இமமையிப	ந.ச.ந	இன்னவாறி	ந.ச.உ
ஆயினும	ந.ச.க	இயங்களை	ந.எ.ந	இன்னவாருரு	ந.ச.ச
ஆயந்தமா	ந.எ.உ	இயமான	ந.உ.ய	இன்னவே	ந.ரு.எ
ஆயந்தவெ	உ.எ.க	இரக்கமில்	ந.ந.ந	இன்னன	உ.க.ச
ஆயமலா	ந.ச.அ	இரங்குமே	உ.அ.எ	இன்னிசைக	ந.ச.எ
ஆாததார	ந.உ.ந	இரவிதன	உ.எ.ச	இன்னிசையா	ந.ச.ரு
ஆாததெழு	உ.க.ச	இரவிமுன	உ.ச.க		
ஆவதாக	ந.ச.க	இருட்டதும்	உ.க.உ	ந	
ஆவலிதத	ந.க.அ	இருந்தவன்	ந.ச.எ	நசனடிக	ந.எ.ய
ஆவவென்னு	உ.ரு.ச	இருமைபு	ந.ரு.ய	நசனென	உ.க.ந
ஆவியங்	ந.ரு.அ	இரும்பு	ந.ச.க	நண்ணெள	உ.உ.ரு
ஆவைபூறு	உ.எ.ய	இருவரேம	ந.ரு.உ	நண்ணையி	ந.எ.உ
ஆழமிகக	ந.எ.க	இருளாய	உ.ச.ச	நயருசெம	ந.ந.அ
ஆழமதிமுடி	உ.க.அ	இருளைக	உ.ரு.ரு	நறிலான்	உ.ச.அ
ஆழறலசா	ந.ச.எ	இருள்கிட	உ.ந.ந	உ	
ஆற்றவொ	உ.ரு.க	இலக்குமே	உ.க.ந	உடம்பாறி	ந.ச.ரு
ஆற்றூலே	உ.ரு.உ	இலைத்தலைய	உ.ச.க	உடனற்றை	உ.எ.க
ஆனஞ்சாடி	ந.உ.ச	இல்லாகரு	உ.ந.ச	உடைநதுபோ	உ.எ.ய
ஆனநாளொ	ந.ரு.ச	இல்லினு	ந.க.க	உணமாசு	உ.ந.எ
ஆனந்தகா	உ.உ.ரு	இவளைநீர்	உ.க.க	உதித்தசெங்	உ.ச.ரு
ஆனந்தசி	உ.உ.ச	இவவளை	உ.அ.அ	உத்தமச	உ.க.ச
ஆனப்பா	உ.உ.ச	இவவிசை	ந.ந.க	உமமைநல	ந.க.க

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
உருமுக்குர	உருக	எழுதரிய	உசய	ஏனைவான்ற	உஉஉ
உருமுவன்ன	நாக	எழுதுக	உஎசு	ஐ	
உருமுவிழப்	உருந	எழுதுசித	நருச	ஐகுகனிய	உகஅ
உருவிலாளி	உஅக	எழுநதிறை	உகஉ	ஐமபடை	நகஅ
உரைகளுந	நஉஅ	எழுவினோடு	நஉஎ	ஐம்புலங்க	நஉரு
உரைத்தலிக	உசடு	எறியுண்டு	உருச	ஐயங்கொ	உஅச
உலகநிகரி	உஎந	எற்றுதெண்	உகசு	ஐயரியுண்	நசசு
உலகெலா	உருச	எனவிவா	நகடு	ஐயாதந	நாசு
உவமையற	நசஅ	எனைத்துயிர	உருஎ	ஐயவிககொ	உருஅ
உழையராவ	நருய	எனபுதோன	நருஉ	ஐயஉள்ளோ	நாஎ
உறுகனோ	உருச	எனபுபுண்டு	உசய	ஐயனறிரு	நகந
உறுதியெய	நாஎ	எனமகன	நகசு	ஐயேநாணு	உருக
உன்னருட்	நடுக	என்றகத்தியமுநருக		ஓ	
உன்னால	உஉரு	என்றகமகி	உருஅ	ஒட்டியபல்	உருந
உண		என்றகா	நஉச	ஒண்ணுத	நசசு
ஊழவே	நருரு	என்றசொல	நகக	ஒருத்தாரா	உருஅ
ஊழினாள்	உகசு	என்றதென	நஉக	ஒருத்தனே	உசய
எ		என்றமன	உஎஎ	ஒருத்திநா	நகசு
எங்கனாயக	நாஎ	என்றவப	உசஉ	ஓ	
எங்களுக்க	நருஅ	என்றன்ன	நகஎ	ஓடியுண்	நருஅ
எங்குமிப்	உஎசு	என்றுகூ	நசக	ஓடுகின்றன	நசஉ
எங்குளா	நருஅ	என்றநாய	நசடு	ஓரிடத்தி	நசஅ
எடுத்தலி	நருந	என்றுபல	உஉஅ	கூ	
எடுத்தனா	நருந	என்றுமித	நருந	கருகுலின	உகசு
எண்ணிய	உகசு	என்றுமிப்	உசஎ	கருகுலவாயக	நசஉ
எண்ணிலங	நாரு	என்றுவேத	நருஎ	கருகுலவாயத	நாய
எண்ணிலாவு	நசஅ	என்னமதித	உசக	கருகைகரந	உஅசு
எண்ணிறந	உஎரு	என்னலுந்	உகஎ	கடலுடைந	நாந
எண்ணுமபடி	நருஉ	என்னவக	நசக	கடலென	நாய
எதிரப்பாபின	உசஉ	என்னவநத	நருஎ	கடியகான	நருஎ
எத்தலத்தி	உஎச	என்னவிருந	உருஅ	கடியகாலு	உகசு
எத்தவரு	நாஎ	என்னவேத	நருஅ	கடைக்கண்	உஉசு
எந்நாட	உஅக	என்னொழுகி	உஉரு	கட்டவிழகடு	உஉக
எமக்கிடு	உஅஅ	என்னொழுன	உருக	கண்டகனவு	உஅஉ
எமையாம	நருஉ	என்னையா	நருசு	கண்டவழி	உஅஎ
எம்மையுண்	உகந	ஏ		கண்டவா	உசசு
எய்தியம	நருஉ	ஏகுகுமபெ	நருஉ	கண்டவெல்	உஎந
எய்யுகுகோ	உருரு	ஏடாரலங	உஅஉ	கண்டனா	நருக
எல்லிடைப்	உஉஉ	ஏவனமை	நருஅ	கண்டனன்பொ	
எல்லியங	நாய	ஏவியசே	நருக		உஅய
எல்லைகாத	உசடு	எற்றதிக	உசச	கண்டனனமு	நசசு
எவரேனு	உஎசு	எனமினன	நசந	கண்டாவளி	உஉஉ
எவவுடலெ	உஎசு	எனமென்பற	நசஉ		

பாட்டு	பகம்	பாட்டு	பகம்	பாட்டு	பகம்
கண்டானந	உடுந	காவலனவை	உஎசு	கோ	
கண்டிகை	நடாக	காவிரிநா	நடாய்	கொங்குநிவ	உஎஅ
கண்ணகன	உசஉ	கானலந	நடாந	கொடியதோர	உசஅ
கண்ணிறை	நடநசு			கொடியனா	உகக
கண்ணுதல்	உகஎ	கிட்டுகின்ற	நடசுஉ	கொடியையே	உசந
கண்ணுதன	நடூந	கிளநதமா	உசடு	கொடுப்பா	நகந
கணமலாந	நடநஎ	கிளநதகா	நடசு	கொடுவநத	நடாச
கதவெங்கரி	உசஎ	கிளியுளா	நடாடு	கொண்டலி	உநந
கதிராகலம்	உகக			கொண்டலக	உடுஎ
கதிராமதிமி	உகடு			கொத்திலங	உகய
கநிநதநீ	உநஅ	குஞ்சிநாண்	நடநஎ	கொலைப்பழி	உடுஎ
கநியதாம	உசடு	குடக்கது	உஎஉ	கொலையிரும	உடுஎ
கநியுக்கத	நடாக	குடங்கைநீ	நடூந	கொல்லரிவ	உஎக
கநியுரைமொ	நடூச	குடங்கையி	நகஅ	கொல்லிபம்	நடாந
கருங்கடலை	நடசடு	குண்டழற	உஎய	கொல்லையுந	நடசக
கருங்கடன	உநஉ	குண்டூர்	நடநந	கொழுமணிச	உஎஉ
கருநதுழா	நடசடு	குமரற்கூட்	உகஉ	கோ	
கருப்புரங	நடஊ	குரத்தியை	உசஉ	கோடாத	உகஅ
கரைமதி	உஎஎ	குரவனசெங	உசஅ	கோடிகோ	உடுச
கலிகுஞா	உநசு	குருமொழி	நடசு	கோடிமா	நடச
கலைபயின	உசஅ	குலனுமோ	உநசு	கோட்டுப்	உஎஉ
கல்லுமாரழ	உகடு	குலிங்கரி	உஎஅ	கோதிலாத	உசச
கல்லுமாற	நடாய்	குறித்துச	நடசய	கோமக	நடசக
கழித்தகங	நடாக	குறுகுமுன	உகடு	கோமுறை	உடுய
கழைக்கெழு	உகஎ	குறறமெத	நடூய	கோளாட	உஅக
களாளுண்டல	உடுஎ	குனரூவிருத	நகந	கோளுடைச	உசக
கறுத்ததை	உஅடு				
கற்பினமி	நடூஉ				
கற்புத்திரிந	உஅசு	கூடலம்	நடசஅ	சண்டவெம	உஉக
கற்றைச்சா	உஎஅ	கூப்பிடு	நடக	சத்தநான	உஉய
கனவட்டத	நடக	கூத்ததவெ	உசய	சத்திப்ப	நடசய
கனியிசைச	நடநந	கூற்றஞ்சி	உநக	சநதுகுழ	உகச
கனனிநாடு	நடூந	கூற்றெழு	உநய	சமபுமது	உகக
கனனிநாண்	நடகடு			சவுந்தரசா	உஎடு
கா		கே			
காஞ்சிப்பதி	நடா	கேயா	உஎக	சித்தயோகி	உஉஉ
காதுவேல	உஅடு	கேட்டமீ	உசந	சித்தாவா	நடஎ
காப்பணி	உசக	கேட்டினப	நகச	சித்தவெம	நடசக
காப்புச	உகசு	கேட்டுவே	உகடு	சித்தியெட	உகஉ
காமமே	உடுஎ	கை		சிறதைதோ	நடநசு
காமனுங	உநஉ	கைதவனாமி	உடுக	சிலபொலங	நடசய
காயவாணி	நடாக	கைத்தலம்	நடூடு	சிலமய்வாயி	உசஉ
காலிநக	நடக	கைவரும	நடசய	சிலையின்	நடாக
காலொன்று	நடக	கைவினை	உசய	சிலலரித	நடூசு

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
சிவனடியாரா	உரு௭	சே		தாழைதன்றன	உரு௭
சிவனையா	நஉ௭	சேயவெறபி	உஉ௭	தாமநாறி	ந௭௭
சிவிகையோரா	நந௭	சேனையின	உ௭அ	தாயிலாப	உ௭ய
சிறந்தமா	ந௭அ	சே		தாயிலினப	உரு௭
சிறிதுமூர	உஉ௭	சொரிந்தன	நருஅ	தாயிமுநது	ந௭௭
சிறிதுளத	ந௭ந	சொறப௭	உரு௭	தாயுமொ௭௭	உ௭௭
சிறியநாண	ந௭௭	சொறபசோ	நஉ௭	தாயவிட்டுப்	உ௭ய
சீ		சோ		தாளசினத	நரு௭
சீறிட்ட	உஉ௭	சோனேமாரி	ந௭உ	தி	
சீறியாயி	ந௭௭	தடிதது நிரை	ந௭ரு	திவ௭௭வா	ந௭ந
சு		தண்ட௭௭௭	உ௭௭	திண்டோ	ந௭ய
சு௭௭௭௭௭	நரு௭	தண்ணீ௭௭௭	உ௭௭	திரண்டதிர	ந௭
சு௭நாச	ந௭ந	தண்ணிவழி	உ௭௭	திருத்தராய	உ௭உ
சு௭நாப	ந௭ந	தந்திப்பொ	ந௭ய	திருத்தா	ந௭௭
சுருதிச	நஉ௭	தந்தைதாயி	ந௭௭	திருந௭ரின	உரு௭
சுருதியினபுற	உ௭ய	தந்தைதாய	ந௭௭	திருப்பணி	ந௭௭
சுறவ௭	ந௭ந	தந்தைதாய	ந௭௭	திரும௭௭வ	உ௭௭
சுற்றுமுன	உரு௭	தந்தைதாய	நரு௭	திரும௭௭தது	ந௭ந
சூ		தரு௭௭௭௭	ந௭ரு	திருவா௭௭௭	உரு௭
சூழநதெழு	உ௭௭	தருநாத்த	நரு௭	தீ	
சே		தருமநீ	ந௭உ	தீவிடமுருத	உ௭அ
செ௭௭௭௭	உஅரு	தவமபுரிந	உ௭ய	து	
செ௭௭௭௭	உஅரு	தவவரு௭	ந௭௭	து௭௭௭	ந௭௭
செ௭௭௭௭	நரு௭	தழை௭௭	உ௭௭	துயயநீ	ந௭௭
செ௭௭௭௭	உ௭௭	தழையுலா௭	உ௭ரு	துயயவெண்	உ௭ய
செ௭௭௭௭	உ௭௭	தறிநதா	ந௭உ	துராதிடு	ந௭௭
செ௭௭௭௭	உருஅ	தறிநதவி	ந௭ந	து	
செ௭௭௭௭	உ௭௭	தன௭௭யி	உஅய	துவ௭௭ரு௭	நரு௭
செ௭௭௭௭	உ௭௭	தனபதிம	ந௭௭	துவ௭௭ருதானே	ந௭௭
செ௭௭௭௭	ந௭௭	தனபதிவ	ந௭௭	துயராதி	ந௭௭
செ௭௭௭௭	உ௭௭	தன௭௭௭	ந௭௭	தே	
செ௭௭௭௭	ந௭ந	தனபுலன௭	ந௭அ	தெயவம௭௭	உ௭௭
செ௭௭௭௭	உ௭௭	தனப௭ரு௭	ந௭௭	தெருட்டரு	உ௭௭
செ௭௭௭௭	உ௭௭	தன்னடைந	ந௭ந	தெவவடு	உ௭அ
செ௭௭௭௭	உ௭௭	தன்னதிச	உ௭௭	தெழிபட்டதி	உ௭௭
செ௭௭௭௭	உஅ௭	தன்னதுதா	உ௭௭	தெளிதவின	ந௭௭
செ௭௭௭௭	உ௭௭	தன்னிகா	ந௭௭	தெளியாதே	உரு௭
செழியன	உ௭௭	தா		தெற௭ருப்ப	உ௭௭
செழுமதிப்	உ௭௭	தாத௭	உ௭௭	தென்றன	நரு௭
செறிநதமா	நரு௭	தாத௭	உ௭௭	தென்னே	நரு௭
சென்றவள	ந௭௭	தாத௭	உ௭௭		
சென்றுசே	உரு௭				

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
தென்னவாகோ		நல்லதோத	உருசு	நை	
உஎடு		நல்லாலின	நசுசு	நையு நுண	நா அ
தென்னவாபெ நடுக		நவமணி	நா எ	ப	
தென்னவனுகி நடுக		நளிரபுன	உகசு	பஞ்சாதி	நகந
தென்னவனுட நடுக		நனிபொழு	நசு க	பஞ்சுதட	நசந
தென்னவனவி உசு அ		நநறியைக	உசு க	படாநதவா	நஉடு
தென்னவனம நசு உ		நா		படிமையா	நடுஉ
தென்னனரச உசுசு		நாகநாடு	உஉஉ	படியிலோ	உசுசு
தென்னனவி உநடு		நாட்டினுண	உசுசு	பட்டமா	நடுஎ
தே		நாதமுறை	உஎக	பண்பெரு	உஎய்
தேககுரீ	நஎக	நாதவந்த	நடுஎ	பணிநாவ	உஎஉ
தேடருங்	உஉய்	நாதருங்	உசு க	பண்கொண	நஉய்
தேரினோ	நாக	நாயினுங்	உசுசு	பண்டருங்	உஅஎ
தேருமபொ	உஉடு	நாயினே	நஉஅ	பண்டுமுனி	உஅசு
தேவதே	உசுந	நால்வகை	உசுசு	பண்ணியனன்	உஎசு
தேவருநத	நடுந	நாளையும்	உஅஅ	பண்ணுதலி	நாய்
தேனாமொழி	நடுந	நீ		பதைத்தன	நடுஅ
நை		நிராமய	நஉந	பத்தாயா	நடுக
நையனமா	உநஅ	நிலத்தைக	நடுக	பத்திமை	நசுஅ
தோ		நிலைதளாந	உசுஅ	பத்திரன	நசுசு
தொகைமாண	நகஉ	நிலைநிலையா	உசுந	பத்துமான	நாக
தொடததொ	உசு க	நிறையுமன	உசுஉ	பந்தயாழ்	நசுசு
தொடிபழி	நஉசு	நின்றதா	உசுசு	பரமணெண	நஉசு
தொட்டபுற	நடுஎ	நின்றமு	உஎக	பருங்கை	நாடு
தொழுநதகை	நசுசு	நின்னா	உஉஎ	பருவநாலி	உநசு
தொழுநதொ	நடுசு	நீ		பருவமாயி	உசு க
தொனமை	நடுசு	நீநாளும	நகந	பருவமாரிய	உஉக
தோ		நீநிலலெ	நடுசு	பலாபுகழ்	நாக
தோடுவெட்டி	உசுசு	நீலவண்ண	நடுந	பலபொறிப்	உசுஎ
தோய்ந்தி	உஎசு	நீனிற்றீத்த	உநஉ	பலலியமொ	உஎஅ
ந		நு		பலலேரு	நகஉ
நகைமல	உநக	நுண்ணறி	நடுசு	பலவகைக	நாய்
நங்கையா	உஅடு	நுரைசெறி	நஎக	பல்வகைச	நடுஅ
நடநதுகொ	நநஉ	நே		பழையதோர	நநக
நடுங்கினன	உஎக	நெடியவன	நநய்	பழையமந	நசுசு
நட்பிடை	நகஅ	நெடியனே	நநஎ	பழையாய்	உசுசு
நதியாடிய	உசுசு	நெட்டிலை	உஎஅ	பழையே	நசுசு
நததனயன	உசுய்	நெய்தற்போ	உடுஅ	பறவைவா	நநஉ
நரமபினேழி	நாடு	நெய்யுண்	நடுய்	பறித்துக	உஉசு
நரமபுநனை	நசுசு	நெற்றித்தனி	உஎக	பற்றியபழிக	நஉக
நரைமுது	நகஅ	நென்னல்வா	நநஅ	பற்றியபழியி	உஎசு
				பா	
				பாடனம்	நநசு
				பாடிவெல்	நசுசு

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
பாடினான	நடஅ	பூதநாயகன		ம	
பாடினிக	நடஅ	பூசியவெண	உருக	மங்கலமா	நடஅ
பாடிவாரி	நடஅ	பூதங்கனல்ல	உருக	மங்கைபா	நடஅ
பாணாதம	நடஅ	பூதநாயகனச	நடஅ	மடக்குபல்	நடஅ
பாயிருட்ப	நடஅ	பூதநாயகன்பூ	நடஅ	மடங்கலே	உருக
பாயுடை	உருக	பூரியரெண	உருக	மடமயில	உருக
பாலகொண	உருக	பூழியா	நடஅ	மடமபடி	நடஅ
பாவத்தை	நடஅ	பே		மடலினீடு	நடஅ
பாவமென	உருக	பெரியதினும்	உருக	மடித்தவா	நடஅ
பாவமோட	உருக	பெரியாய	உருக	மட்டலம்பி	உருக
பீ		பெருமித	நடஅ	மட்டலம்பி	உருக
பிச்சைவே	உருக	பெருவிடை	நடஅ	மட்டலிழ	உருக
பிருங்கிந	உருக	பே		மட்டித்த	உருக
பிலத்தள	நடஅ	பேருங்கெள	உருக	மட்டுறற	உருக
பிலத்திலி	உருக	பை		மணமகனே	உருக
பிள்ளைவெண	உருக	பைஞ்சுடரெ	உருக	மண்டொடுங்	உருக
பிறங்குங்	உருக	பைத்தலை	நடஅ	மண்ணிற	நடஅ
பிறந்தமை	உருக	போ		மண்ணினே	உருக
பின்றுணை	நடஅ	பொடியாசக	நடஅ	மணபிளந்து	நடஅ
பின்னரி	நடஅ	பொடியாதவ	உருக	மணபுக	நடஅ
பின்னாவரு	உருக	பொடியயரு	உருக	மதங்கவிழ	நடஅ
பின்னரிடு	உருக	பொருநரே	உருக	மதியைநோ	நடஅ
பின்னாஞ்சில	உருக	பொருநதம	நடஅ	மதுகைவா	உருக
பின்னைய	உருக	பொருநதம	நடஅ	மததக்களி	உருக
பின்னேழ	நடஅ	பொருநதம	நடஅ	மந்திரச	உருக
பின்னெரு	உருக	பொருநதம	நடஅ	மயலறக	நடஅ
பீ		பொருநதம	நடஅ	மருமகனற	நடஅ
பீனாகால	உருக	பொருநதம	நடஅ	மருவிதழி	உருக
பு		பொருநதம	நடஅ	மருவியவா	நடஅ
புகவசீ	உருக	பொருநதம	நடஅ	மழவிடை	நடஅ
புகவனி	உருக	பொருநதம	நடஅ	மழவுருநீ	உருக
புட்கெலா	நடஅ	பொருநதம	நடஅ	மள்ளரோ	நடஅ
புண்டாரு	நடஅ	பொருநதம	நடஅ	மறக்குறும்	நடஅ
புண்ணிய	உருக	பொருநதம	நடஅ	மறத்தாற	நடஅ
புதைபடக	உருக	பொருநதம	நடஅ	மறத்தாற	நடஅ
புத்தரம	உருக	பொருநதம	நடஅ	மறப்பெரும்	உருக
புலருமுன	நடஅ	பொருநதம	நடஅ	மறவிவரு	உருக
புலாந்தபின	நடஅ	பொருநதம	நடஅ	மறிந்ததெ	நடஅ
புல்லெனீ	நடஅ	பொருநதம	நடஅ	மறுக்குஞ்	நடஅ
புனிதநீரு	உருக	பொருநதம	நடஅ	மறுத்தவுண்டி	உருக
புனைந்தவா	நடஅ	பொருநதம	நடஅ	மறைகளாக	நடஅ
பு		பொருநதம	நடஅ	மறைகளின்	நடஅ
பூசத்தறை	உருக	பொருநதம	நடஅ	மறைக்குரை	நடஅ
		பொருநதம	நடஅ	மறைநதுபோ	நடஅ

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
மறைப்பொரு	உஎச	மினபணிக	நுகஉ	மைப்போத	உநஉ
மறையவனை	உருந	மின்னலங	உகய	மையணி	நநக
மறையாதி	நஉய	மின்னவிரு	நசந	மையனாக	உருகி
மறையிறை	நஉச	மின்னனையா	உருஉ	யா	
மறையே	உஅஉ	மின்னனையாரா	நாகு	யாமினியிந	நகக
மறையோரா	நஉஉ	மினனா	நகச	யாவருமொ	உநய
மற்றதுகே	நசஅ	மின்னியல	உருச	யானநிநத	நநக
மற்றவாத	நசஉ	மின்னுமா	நசஎ		
மற்றவனகு	உநக	மீ		வ	
மற்றிது	உசக	மீண்டுநின்	உஎச	வழியைநே	நாவு
மற்றிவன்	நாகு	மீனவனு	உஎக	வழிவுபோ	உநய
மற்றைவா	உகஎ	மீனவனகா	உஎஎ	வடுபபடு	உசகி
மற்றைவை	நருய	மீனவனம	நகக	வட்டவா	உஉய
மனநலந-மா	நநய	மீனவனவ	நநய	வண்டகுறு	நருக
மனநலந-னே	நாக	மு		வண்டறை	நநந
மன்னாடுமணி	உருஉ	முக்கையுடை	நநய	வந்தமண	உநஎ
மன்னாம	நசஉ	முக்கணையகன	உகச	வந்தவே	நநஅ
மன்னவா	உருச	முக்கணையகன	பொ	வந்திறை	நசகி
மன்னவனி	நசஎ	முடங்கனமதி	நஉச	வந்தநமமை	உகஎ
மன்னவனமு	உநய	முண்டகாச	உஉக	வந்தநான	உகஎ
மன்னனமு	உஉக	முத்தமா	உஉஎ	வந்துபொன	நாகு
மன்னனரு	நசச	முத்தராமு	நாகு	வந்துமது	நசச
மன்னனருனு	உருக	முத்தரான	உஎக	வந்துவான	நகக
மன்னுமறை	உஅக	முந்திககு	உஅந	வம்புளாய	உநச
மா		முந்தியாழி	நருய	வயிற்து	நநச
மாசண்ட	நஉஉ	முமமைப்புவ	உஅஉ	வரகுண்ணது	நஉந
மாடமலி	உஎய	முரசதி	உஎக	வரகுண்ண	நசஅ
மாடுளபொ	உநய	முரலளி	நகஎ	வரதன	நருக
மாண்டகே	நசகி	முமுதுணர்	உஉஎ	வரந்தவா	நஉஎ
மாண்டவளை	உருய	முறையென	உருக	வரம்பின	நருக
மாதங்கந	உநச	முற்பகலி	உருஎ	வரவுநோ	நநஉ
மாதிரிந	நாகு	முற்படுது	நருஅ	வரிகக்குரு	நசஎ
மாதாந	நசக	முனியொடு	உஎந	வருதிநின்	உருஅ
மாதுலராகி	நகஅ	முனிவருந	நநரு	வருதியாவெ	நஉச
மாமாரி	நசக	முன்புடைய	உசகி	வருத்தமின	உசச
மாவழங	நருக	முன்னவன	நசய	வருத்தனகி	நநக
மாழாநது	நஉஅ	முன்னிடு	உஅஅ	வருவாணுண	உசக
மாழைமான	நஉச	மே		வலியை	நகக
மாறுகொள்	நகக	மெயததுறநத	நா	வல்லாரில	உருக
மானமபொ	நசய	மை		வல்லியந	நருஎ
மானவாள	உசய	மைககருங	உருக	வலவேடா	உஎக
மி				வழிவழியடி	உசஎ
மிடைநதே	நஉந			வளாநதுபே	உஅக

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
வளைகளிடு	உஅஎ	விடையினை	உகஎ	வெவவிற	நடநட
வள்ளலன	உகஎ	விட்டாவலி	உகஉ	வெள்ளனோ	உககூ
வள்ளலென	நடநட	விணடகம்	உசகூ	வெள்ளிய	உகசு
வள்ளல	உஅக	விணடிடாத	உசச	வெள்ளைதா	நடநட
வள்ளறன	நடாச	விண்ணுறு	நகநட	வென்றிம்	நகூய
வறந்தவாறு	உகசு	விண்ணிலி	உகநட		
வன்றரை	நடநட	விரைசாரா	நடநட	வே	
வன்றிறல	உககூ	விரைசெயச	நடஉ	வேட்டஞ்செ	நடஉக
வன்றிறன	நடசுச	விரைசெயமா	உகூச	வேதகந	உகூய
		விரைசெயதா	உசஉ	வேதகிண	உஉய
வா		விழியாயிர	நடஉ	வேதநாய	உகூச
வாங்கியதிரு	நடசுச	விளைகளவா	உசசு	வேதநூறெ	உஉஉ
வாங்கிய	நடஉ	விளைநிலன	நகசு	வேதநத	உஅச
வாங்கின	உஎஉ	விளைமத	நடாஉ	வேதநதா	உஅஉ
வாங்கினன	நடசஉ	விளஞநகம்	உஅச	வேதமசை	உஅச
வாடியமு	நகஎ	விறனவில	நகசு	வேதமாக	நடச
வாயிலுளரா	உகூய			வேதமுதற்	உகஅ
வார்கெழு	உஎஅ	வீ		வேதியனி	உகூய
வாழியவு	நடநட	வீங்கியதட	உகஉ	வேதியாய	உஉஎ
வாளவினை	உசூய	வீசி மாததி	உஉக	வேந்தர்கள்	உகூக
வாளுடா	உஎசு	வீணைகை	நடநகூ	வேந்தாசே	நடஉஅ
வாளுறு	நகச	வீணைதோ	நகூஉ	வேந்தன மீ	உசஉ
		வீணைவா	நகூய	வேரியக	நகசு
வி		வே		வேற்றோ	உகூகூ
விகிரம	உஉக	வெங்கடப	நடஉஅ	வேனிலவே	நடசுஉ
விசையொ	நடநட	வெநநிடு	உசஉ	வேனிற்	நடசூய
விடம்பொதி	உகூய	வெமமைசெ	உகசு		
விடனலகு	நகநட	வெரு வருவே	உகூஎ	வைகலுங	நடசூய
விடுககூம்	நடாஉ	வெருவுங	உகூச	வைத்தவே	நடாஅ
விடுத்திடு	உஎக	வெவவியமு	உஎகூ	வையாகர	உஅநட
விடைகக	நடசுச	வெவவிலங	நகசு	வையையா	உகூஎ
விடையவ	நகசுஎ				

திருவாலவாய்க் காண்டம்

பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்
அ		அண்ணலவே	சசக	அருகிருக்குந	சஎந
அகலிய நுதலி	சகய	அத்தகற்ற	சாஅ	அருந்தியினே	இஉடு
அகலிலான	சநச	அத்தகுவுரு	நஅஅ	அருந்தமிழ்ப்	சகஎ
அககரநாறப	நஅஅ	அத்தகைய	சஉய	அருமறைவண	சகக
அககிவாய	இூய	அத்தருவே	சஅஉ	அருளிஞால	சஅந
அககீரவேலை	சாஅ	அத்தவோகல	சஎடு	அரைசியலமை	சசஅ
அககுறிகளின	சஉச	அத்தனவணி	இகஎ	அலாந்தவெண	சஉக
அககொடுந	சஇய	அந்தணாபெ	சகச	அல்லதையெ	சஉந
அங்கனருரக	நஎக	அந்தமாலிலி	இகச	அல்லதுவான	சநந
அங்கணமாநகா	இகடு	அந்தமில்ழகனகு	சஇக	அல்லதுற்றழு	இஉச
அங்கியைமதி	நஎஎ	அந்தமில்ழகனக	சஉஎ	அவுண்ணிற	இஉஅ
அங்கிருநதநா	சநடு			அவவண்ணரு	இூஎ
அங்குளகிளை	இகஅ			அவவிடைச	இகச
அங்குலபரி	இகக	அந்தமில்வே	சகக	அவவிடைத	இஉச
அங்கெழுந்தரு	இூக	அந்தமூவிலை	இூஅ	அவவிடைவரு	நஅக
அஞ்செவியி	இஉஎ	அந்தவேலைய	இூஎ	அவவிருவோரு	இூச
அச்சமுற்றுவ	சஅஎ	அந்தவேலேலி	சாந	அவவரைதன	சஉந
அடிபணிந்தே	சஉடு	அந்தவேலையின	நஅந	அவவேலமன	சஎந
அடிமுடிவிலங	இஉஅ			அவவேலையன	சநடு
அடியாரபதி	இகக	அந்தவேலைப	சசடு	அழககடைந்த	சஅய
அருத்ததக்க	இூஉ	அநநிலையினையா	இஉச	அழமிழின்	இூந
அடுத்தாயிரங	சஎக	அநநிலைவது	சநச	அளக்கிலகே	சாச
அடுத்திடுவடுத	சநக	அநநெடுமே	இகடு	அளநதுகுழ	நஅக
அடுத்திடுவா	சஇக	அப்பெருஞ்சல	நஎக	அளவைகளா	இநந
அடுத்தநாயிரு	சஉஅ	அப்பெருமபுன	சா	அநந்தருகோ	சகக
அடைந்தபணி	நஅய	அப்பொழுதரச	சஇக	அநநிலானி	சாக
அடையாநம	சஅக	அமுதமுண்ட	சஎந	அறிவுடைக்கா	சஉடு
அட்டமூர்த்தி	சகச	அமமகனைமுடி	சகக	அநைந்தலித	சஉச
அட்டிப்புக்கன	சஎக	அமமுனைவா	நஅந	அநைநா	இகடு
அணிகிளாகழு	சகந	அரசனிடையபு	சஉஉ	அநைநரு	சாஅ
அணிகோடி	சஇந	அரசனியமபல	நஅக	அநையசெயதி	இூச
அண்டராயகன	இூச	அரணமுந்தரு	சகக	அநையநீண்ம	நஎஅ
அண்டமெலா	சஇஅ	அரவினன்னி	நஅஉ	அநையநேமறு	சஅஎ
அண்டருக்கரி	சஎந	அரவின்வாய்ப்	இஉந	அநநிரவுண்டி	இஉந
அண்டவான	நகச	அராமுகமனைய	சஉஎ	அநநிருபோது	இநக
அண்ணலரி	சநஎ	அரிக்கணெதாடு	சசக	அநநுருந்	சகக

பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்
ஊ		எனனாயகனேயோ		கங்குலவந	சடுய
ஊகநதவழும்	டுகஉ		டுஉய	கங்கைப்புனல	சஎடு
ஊடினாபோல	நகச	எனனாவிறை	சசடு	கங்கையைச்	சடுச
ஊராருணை	சடுஉ	என்னிவன்பரி	சசக	கச்சான	டுகடு
ஊரெலாமட்ட	சசஅ	என்னையிகழந	சஉக	கடம்பமாவன	சகந
ஊழினவலியா	டுகஉ	என்னையினிச	நஅய	கழமனையடை	சசஎ
ஊழவினை	டுகஅ	ஏ		கழியேறுமலா	சஅக
ஊனையோனை	சஎய	எநநாயக	சஅக	கட்டவிழுகடு	சகக
ஊனிடரகனை	நஅஅ	எகநாயகன	சடுஉ	கட்டுவாரகரை	சஎக
எ		எடநாயக	டுகக	கண்டவாகழ	சடுக
எங்கிருந	சகஅ	ஏதுமகரு	டுஎ	கண்டன	சஅடு
எடுத்தசொன	சாஅ	ஏத்தியருச்ச	டுநச	கண்டுகூடற	டுகந
எடுத்ததின	சஅடு	ஏதநியனை	சடுஎ	கண்டுநாட்டு	டுநய
எடுத்தபொற	சநஅ	ஏதனமுடி	சடுக	கண்டுகைமதா	சாடு
எடுத்தமண	சஅந	ஏமாசலமென	நகக	கண்ணுத்தன	சஅக
எண்ணிலாரிட	சநஅ	ஏவலாளரோ	சநஉ	கண்ணுமிடுகவ	சஎச
ஏந்தலூரெந்த	டுஉந	ஏவலசெயாய	டுஉ	களாரோக்கிக	சஎச
ஏந்தாயனைத்து	சடுக	ஏழிசைமறை	சகஅ	கத்திரினொ	நஅடு
ஏந்தையிவலிக	சாடு	ஏனைமந்திரரு	சகஎ	கயபதிகாயசி	நக
ஏந்தையெம	டுஎ	ஏன்றவேந்த		கயனெடுககண	சடுக
எம்மொழிதே	டுஎ	ஐ		கரந்தைக்குடிய	சகஅ
எயதவாளி	நஅஉ	ஐம்புலனுங்கு	டுஉ	கரவிலாதபே	சநஎ
எயதிவெள்ளி	சாஎ	ஐம்முகச	டுநக	கரவிலுள்ளமா	சசக
எரிமருத்தவ	சஉச	ஏயசொறபொ	சாஎ	கரிமுகத	டுஉக
எல்லகூறிய	சசச	ஐயயாவையு	சாச	கரியினேசையு	சஎக
எவவண்ண	சகச	ஐயவிச்சுர	டுஎ	கருகிரணமுகந	சநஉ
எழுந்தன்னுற	டுஉக	ஐயவோவென	சஎடு	கருங்கடலேழு	நக
எழுந்தாருடை	சசக	ஐயுறுகருத்தை	சாந	கருங்கடற்றி	சஎஅ
எழிலுனை	நக	ஓ		கருணைநாயகி	சநக
எறிவலைப்படு	சநஉ	ஒப்பவாயிக	சஅஅ	கருத்துக்கண	சகச
எற்றிதாலென	சநக	ஒருத்திகளளு	சாஉ	கருத்துருதவி	சஎஉ
எனத்துத்தி	டுநந	ஒருவழிப்பட்டு	நஅடு	கருமபனும	சஅச
என்றவரவோ	டுஉக	ஒருவனுமுக	சாச	கரும்பினிற	சகஅ
என்றவாதந	சகஅ	ஒலையிலது	சடுஎ	கரும்புபோன	சா
என்றவவாதலு	சநஅ	ஒழித்தநோன	சசய	கலையினுனிறை	நகடு
என்றிரங்கு	சடுஉ	ஒன்றுவேணடு	சநக	கலேச்சமதி	சா
என்றிரந்திரங்	சடுஅ	ஓ		கவலென்றதிர	சஎக
என்றுதென	டுஉடு	ஓங்குத்தண்பனை	சஉச	கவலியாளா	சயச
என்றுபலமு	சகய	ஓயாவிரன	சகஎ	கவனவெம்பரி	சஎஉ
என்றுவாயதி	சசச	ஓலவாயமறை	நகடு	கழித்தலைக	சநந
என்றேறிய	சஎடு	க		கழிந்தபெருங்	சஉய
என்னவதிசய	சஉஉ			கழுமணியையி	நஅஅ
என்னாயகனேபொ				களநடுவிரட்	சகச
	சசடு	கங்குலெலலை	சஎஉ	களித்தகாதல	சா

பாட்டு பககம்

களிததவளொ சாஉ
 கள்ளககாதல சநஅ
 களனொழுக்கு சஉந
 களனொழுக்கு சசக
 கறையணிகண டுஎஎ
 கறுவீவீழ் இஉக
 கறபலாகொடி சகக
 கறறகீரனுங் சாய்
 கறறகீரனும சகச
 கறறவாபுகழ் சசஉ
 கற்றினிதோ சஇய
 கறறையா சாச
 கனவிலவருங் சசந
 கனவின்னிடத் சசச
 கனவின்னுந் சகந
 கன்னிகாடு டூச
 கன்னியாரை இஉக
 கன்னிதன இஉச
 கன்னியிறுற டூஅ
 கன்னியை இஉஉ

கா

காண்டலுஞ் சஎய்
 காநதுவெங்குத டூஅ
 காமனீவனே சஇடு
 காமனைப்பொ சகச
 காயமேயொ டூச
 காயி?யைடை சசய்
 காயுமவேணை சசு
 காகொணீர் சநய்
 காலமுங்களுக சசக
 காவலன்கரும் சசக
 காவலோன டூந
 காலினேருங் சஇஎ
 காலியுங்கமல சாக
 காற்றினுங்கடு சஎஉ
 கானகநதனி சசக

கி

கிடநெதோணி சநக
 கிட்டொராபரி சஎக
 கிட்டியோடின சஎய்
 கிளையுங்கோ சநச

பாட்டு பககம்

கி
 கீட்டிசைத்த டுஎஅ

கு

குங்குமங்குந் சசய்
 குடைக்காடன சகக
 குரவவோதிய டுக்க
 குருமொழி இஉக
 குலமகள்போற சகடு
 குறடஞ்சீரந்த சஅய்
 குறிகுணங்குள சகஉ
 குறறநின்மேல டுஅஎ
 குறறமிககவிக சாடு
 குறறமேதப்புர சஎடு
 குனறவிலவே டுஅந
 குனறெறிந்த சநக

கூ

கூந்தறபிடியும் டுக்க
 கூலியாளவருங் சஅய்
 கூலியுங்கொ சஅச
 கூழையாசியி டுக்க
 கூறிட்டமுன இகந
 கூற்றம்போன சஉக

கை

கைக்குமருந் சஅக
 கைதைக்குழ் சநச
 கைதநதுகரை சாக
 கைமமலைச டூக
 கையாமாள் டூந
 கையெறியுங் இஉய

கோ

கொங்கலாகுழ் டூக
 கொடிகண்ண டுஎஅ
 கொட்டினை சஅந
 கொட்டெண்ணை சஅந
 கொண்டல்படி இநய்
 கொய்யுநீலமுங் சா
 கொய்யுளைப்ப சடுச
 கொத்தவீழ் சகச
 கொலையினையோ சஉஉ
 கொற்றவென சநச

பாட்டு பககம்

கொன்றுமீனபசஉக
 கொணறையந சகக

கோ

கோடுநான இஉஅ
 கோடுமபிறை டுக்க
 கோட்டஞ்சிலை இஉச
 கோதறுகுணத் சகஎ

ச

சங்கலம்புதண சநஉ
 சங்கவானறமிழ் சஉக
 சங்கிணைசய சகக
 சச்சிதானந்த சஅஅ
 சண்பகமாறன் டுக்க
 சண்பையா இகச
 சதவுருத் இநக
 சதுரமாயளவி டுக்க
 சத்தியஞான இஉஅ
 சநநநானமறை சநந
 சநதமறை சநக
 சநநிதியிலவீழ் சஉந
 சம்பகமாற சகய்
 சரதவேதம் இநய்
 சரியைவல்ல சசய்
 சலநதரனுடல் சாக
 சயலேனோன்பு டூந

சா

சாடியுணரவ சாஉ
 சாமகண்டத்த இஉக
 சாமபராடுஞ் டூஎ
 சாயுமபூங் இக்க
 சாயந்தகொண சஇந
 சாலாரணியை சாய்

சி

சினகமனையா இகஉ
 சினகமானசும சஉடு
 சினகவேறனை சநந
 சிட்டாரோக்கி டூந
 சித்தமாசகல சகஉ
 சித்தாதஞ்சின டுஎஅ
 சித்திரமேரு டுஎடு
 சிநதூரநுதன் சசக
 சிந்தைகளித்தி டுஅக

பாட்டு பககம்

சிறதையாகிய சசுகு
சிலாமைந்தரை சஎசு
சிலாவந்தமன சஉஉ
சிலைத்தெழு நடாய்
சிலையதுபொ சடுய
சிலைவிறசேவ நடாய்
சிறந்தபூசை சசச
சிறந்தவருள நுநச
சிறையேய நுகஉ

சீ

சீறுகொளிலங் குஉஎ

சு

சுட்டுதற்கரிய சடுக
சுந்தரவிடங்க சடுய
சுரபிரீள குஉஎ
சுருதிசூறிய சசய
சுருப்புக்கமழ நடகசு
சுழிபடுபிறவி சடுய
சுற்றமாமபாச சசசு
சுற்றமுநதொ சசஅ

சூ

சூக்கமாகுமை சசசு
சூழுவவாதி சஉஅ

சே

செக்கரஞ்சடை நூய்
செங்குர சகச
செங்கணை குஉஉ
செங்கதிராமே நடகச
செடியகாருட சஉக
செம்படாரு சடுந
செம்பியனாடு நூ
செயயகோன நடஎ
செயயசடையா குஉஎ
செய்யுளகொ சாடு
செருக்கியவண நடகந
செருத்தணை நடாய்
செல்லைவரு நடாய்
செல்லனமின நூய்
செல்லநாகா நுகச
செவியுணவா சஎசு
செவவிதினே சநச
செழியங்கோம நுகஉ

பாட்டு பககம்

செறுத்துநா சஅஅ
செற்றமிகுங் சநஎ
சென்னிககோ சகசு
சென்னிவெண நுகஎ

சே

சேட்டிகைத நடகந
சேயதாரகை சசசு

சை

சையதாரகை நடாய்

சொ

சொலவரம்பிக சாசு
சொற்குவை நடகந
சொற்குற்ற சாசு

சூ

சூானநாயக சசஅ
சூானமாமத நுகச
சூானமுண்ட நூய்

சூ

தக்கமேருமா சநய
தங்களபோ சகசு
தடிந்தன நடாய்
தண்டலாள சஎச
தணியலுண்டு சாஉ
தத்துநீக சகந
தந்திரங்களை சடுந
தந்திவாய சஅக
தந்தைதாயி சயச
தந்தைதாய சஅக
தந்தைதாயகுர சசஅ
தந்தையுந்தாயு குஉக
தந்தையொடு சஅக
தரங்கமெறி சடுக
தரங்கவாரீர் சநக
தருக்குமினப சகச
தருமமாதிரா சடுந
தருமேவுமலை சஅஉ
தரைகிழித நடகச
தலைமகன சஅச
தலைவனையிற குஉஉ
தழுவியகினை சசஅ
தளாந்தபைங் சநக

பாட்டு பககம்

தள்ளருந்திற நூய்
தள்ளுநீரத்தி சநக
தலைவிழ்த நடாய்
தனிவருபுல நடாய்
தனபெருக்கற நுகடு
தனபெருங்க சநந
தனபெருந்தன குஉஉ
தனபெருடக சஅக
தன்னருண நுகஅ
தன்னருளான சஅக
தண்ணைந்தத சகச

தா

தாத்தையிர குஉந
தாத்தையா நுகடு
தாமரைகளா நடகந
தாமொருபுல நடாய்
தாவுகந்திக சடுக
தாவுதிவளாத நூய்
தாழந்ததுவட சகஉ
தாழந்தவேணி சாஎ
தாளணிகழலி நடஎ
தானெனமகி சடுஅ
திங்களங்கண நடாய்
திடங்காதல சஅய
திணிதருக்கு சகய
திண்புறலவு குஉக
திண்டோள சகசு
தித்திககுமணி சசஉ
திரிபுரமெரிய சாசு
திருத்தனேசா சாஅ
திருமணிமைந குநஉ
திருமறுமாப குஉஅ
திருமுலைப்பா சகஅ
திருமபித்தன சாந

தீ

தீயாமானமிக நூய்

து

துங்கவாரியிற சசச
துடித்தவான நடாய்
துடுவைவான நடாய்
துணிவுடைய சஉய
துணையினறி சஅய

பாட்டு பககம்

துண்ணென சஅசு
துதித்தகோனுச சகய்
துமபைச்சடை சஎடு
துளபக்குன் ஓடய்
துள்ளுமாவொடஅட
துறந்தவாபோ சஅசு
துன்னுமின்னி சடுசு

தூ

னககியாராதத சடுஉ
னயசொல்லு டக்க
னயரோகுடை டக்க

தே

தெரிதாவகுததசசுட
தெள்ளியடி சஅசு
தென்றிசைப்ப டஎஅ
தென்னவனி சஉச
தென்னவன ஓசு
தென்னவனகு சாச
தென்னுலகிற ஓடய்

தே

தேசம்பரவுவ ஓகஉ
தேம்படுமுத ஓா
தேயநதநாணம் சாசு
தேவதேவனைப் சகய்
தேவருமனித சசுஉ
தேவாகுமரிய சஅய்
தேறலாதார ஓகஉ
தேறறயில்லா சகசு
தேனிழிசுதலை டஎசு
தேனுமபாலுந சசஉ

தை

தையலாசிலா சாசு
தையலாடொ டக்க

தோ

தொடுத்தவறு சடசு
தொண்டிறைம சடட
தொண்டைவாய

சடக

தொல்லேரோல சஅஅ
தொழுதகையி சசஉ
தொழுதனரடி சகசு
தொன்னுலகிற

பாட்டு

பககம்

ந

நகைத்தடவந்த சாசு
நங்கோமகன சஎசு
நதியணிந்தவ டக்க
நந்திராதனு சடஉ
நந்தியாதியாம சடுஉ
நந்துநாகுரோ ஓசு
நம்பநதமருப சகஅ
நரியாவும்பா சகய்
நல்லவாமபரி சசுஅ
நறைகெழு ஓகடு
நற்புறமவான சசுடு
நன்றிதேரூர ஓகட
நன்றிருந்தனி ஓாட
நன்னகருறகக ஓஉக

நா

நாடிககரவலன சஎய்
நாதவோநாத சஎச
நாதனினைரு சஉஎ
நாமகளுருவா டகய்
நாமகளவரவு டஅஎ
நாயகவேலா சஉஅ
நாலுக்கால்களு சசுசு
நாலையுநதிரு சசுசு
நாளசிலகழி ஓகஅ
நாறியதண்ண டகடு
நாறுசுண்ண சா
நாறுபுந்தாம டகய்
நானவாரகுழ டஅஎ

நி

நிரப்பியவழி டஅசு
நிலந்தருகிரு டகசு
நிறைந்ததென சஉசு
நிறையுடை சஅஎ
நிறகின்றான சடுசு
நின்றிரீணிலைப் சஎய்
நின்றவந்தன ஓகசு
நின்றாண்டு ஓா
நின்றையுணர்ந் சகய்

நீ

நீடுந்தரங்க டகசு
நீலப்பிடிமேற் டகசு

பாட்டு

பககம்

நு

துண்ணியபொ டஎஎ
துழைந்தான சகஎ

நூ

நூறம்புதொடு டஅசு
நூறுவிரலுத்த சசுசு

நே

நெருசேயுரை சடுஎ
நெடியவேதநூ சாச
நெட்டலையொ சஅசு
நெயத்திடுமா உஅசு
நெருங்குதூரிய சசுஅ
நெருப்பிலிடு உசய்

நே

நேற்றுமபரி சஎசு

ப

பகைத்திற சசுசு
பங்கயககட ஓகடு
பங்கயச்செங் சகஉ
பங்கயமுகமெ சாசு
பஞ்சவனடைந ஓாசு
படாநதுபவந சடஉ
படவுடைப்ப சடஉ
பட்டிம பனனி சாசு
பணிசுமந்தம் சஎஅ
பண்டொரு சகஉ
பண்ணனமறை ஓஉஎ
பண்ணெனுஞ் டகசு
பண்படுவே சகசு
பததம்புதொடு டஅசு
பத்திககுளிர சஎடு
பந்தியாளர்கள் சஉஎ
பரவசமடைந ஓகடு
பரவிரீவழி சாசு
பரன ருள சடுஎ
பரிசிலைப்பல சஉசு
பரிதியுமதி சஅடு
பரிவாயின சஉசு
பருங்கைமால் சாசு
பருமுத்தமுலை சகசு
பலருஞ்செயத டகசு
பல்காசொடு சகஅ

பாட்டு பககம்

பலகுறுமானி டுஎஎ
பல்லாயிரஞ் சஎடு
பலவகைப் டுஎஅ
பழுதிலாத சசஉ
பழியொடு டுடஉ
பள்ளமாககு சடுச
பறிபடுதலை சுகஎ
பறிப்பவேரொ சஎக
பறபலகலைமா டுஅஅ
பன்றிவாயவிடு சஎஉ
பன்னிறமாட டுடய
பன்னிறமுடை சசுக

பா

பாசிழையொ டுசுஅ
பாடலவிஞ் சஅச
பாடியபாணற டுசுய
பாவோயளி டுஅசு
பாட்டிற்கின சசஉ
பாட்டினமேற டுகச
பாண்டியன சஅடு
பாதமலரிணை சஉச
பாதியுமைபுரு சஅசு
பாமபிணறகடி டுஎஎ
பாயிருடபட சடுஅ
பாயுடையா டுஎடு
பாயுமால் சாஅ
பாயதிரைபுர சஅஅ
பாாததபாா சசஉ

பி

பிசசவொண சடுட
பிடிசுளென்ன டுசுஎ
பிடிடுகவே சஅசு
பிடுவாய சஅட
பிடுகிற்றுண சஅய
பிணத்தினைக டுஅடு
பிணியவிழ டுசுஅ
பித்தனே சஅச
பித்திதுவென சசய
பிரமனமான டுஉஅ
பிரிவுறவுரத்தி சசுச
பிழையிலகற்பு சடய
பிள்ளையாரிடப டுாச
பிள்ளையினமை சடய

ச

பாட்டு பககம்

பிறகுமாசை சடுச
பிறவியந்தக சடய
பிறவியந்தகன சசுச
பின்பரவாரம் சசுக
பின்பாவலரெ சகஎ
பினறொடாநது சஎக
பின்னவனாணை சடுசு
பின்னிடாதி டுஅட
பின்னுமவா சசுட

பு

புட்களுமபல டுாசு
புண்ணியநீற்று டுா
புண்ணியந டுஉஎ
புண்ணியப்புல சஉடு
புத்தராதியோ சடஎ
புத்தாசிலா சசுஉ
புரசைமாவ சசச
புரத்தினுருய டுஅசு
புலந்தொறும டுஅஅ
புலவுமீனுண சஉசு
புலவுமீனவிலை சடய
புலைத்தொழிற டுாட
புல்லாதார சடஎ
புல்லிமைந்தா டுசுஅ
புறவுபுவை சஎக

பூ

பூட்டியருடபா சடுஉ
பூவாரமுளரிப சடுஎ

பே

பெண்ணினைப சஉடு
பெண்ணினைவ சடடு
பெயவினைவி டுஎசு
பெருகுமனபு சசுட
பெருந்தகை சடட
பெருமவிந டுஎஅ

பே

பேதுறற சசுஅ
போவாதஞ்ர சடசு
பேரருணிறை டுாஎ

பை

பைத்தலைபுர சஉச

பாட்டு பககம்

பொ

பொக்கமுடை சஉச
பொங்கரி டுசுக
பொங்காமெ டுடய
பொங்குஞ் சடுசு
பொட்டழக சடுசு
பொயத்திடு டுசுட
பொயயாசார டுாஉ
வபாயினம டுகட
பொயயுரை சசுக
பொருங்கடல சடசு
பொருப்பகழ சாசு
பொருப்பே டுகட
பொருவிலசீ சசுய
பொழிந்ததன டுாச
பொற்றனிச சாச
பொனமலா டுகஎ
பொன்றுதன சசுட
பொன்னக சசஎ
பொன்னவிா டுஉடு
பொன்னா சகச
பொன்னாடி டுஉய
பொன்னினும சாசு
பொன்னினபீ டுசுக
பொன்னுமள சசசு
பொன்னுள்ள சஎசு
பொன்னெடுஞ் சடுய

போ

போதவானந்த சடுசு
போதவானந்த டுஉசு
போதவிழ சசுக
போதையாரு சாஅ
போனவிடைசு சஉச

ம

மகவளிகும சசுக
மகவிலாமை சடய
மகவையினை சசுக
மகிழந்தான சகஎ
மககலவோரை டுஉஎ
மககைதன டுஉச
மககைநல்லவ டுசுக
மககையா சாஉ
மட்டிலந்திசை சடுசு

பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்
மணிகெழு	நடசு	மன்னவனி	சடுஎ	முந்தையொரு	சடுகு
மணிமாலையு	சஎகு	மன்னையென	சசஎ	முமமையுலகு	டுடக
மண்டொடுவ	சஎஅ			முமுதுலனை	சநந
மண்ணதியா	சசந	மா		முறையினோதி	சடுச
மண்ணயப்புன	சடுக	மாகவாறியவ	நடஅடு	முற்பகலாறி	டுநந
மத்தினின	டுகந	மாசறுகாட்சி	நடஅசு	முனபணிந்தன	சசக
மதிதுதலிமய	டுஉஅ	மாசறுகேளி	சநச	முன்புதியில	டுகஉ
மதுகைவா	நடகூஅ	மாசறுமணி	சகடு	முன்புநான	சகக
மந்திரக்கிழ	சசஎ	மாறுமனத்தா	டுஉஉ	முன்புபெருந	சகய
மந்தரங்கயிலை	சஅஅ	மாசாயமறை	சசச	முன்னால்கி	சநஉ
மயிலிளம்பெ	நடகூஎ	மாசினனமுரு	சாக	முன்னமுது	சடுக
மருத்தென	சடுஎ	மாணடதாரக	சடுந		
மருநதுமந்திர	டுாச	மாதவனறன	சகடு	ழ	
மருளுமாறு	நடகூக	மாதவிபாதிரி	நடகூந	ழத்தவள	டுஉஉ
மலாதொறுரு	சாஉ	மாததாண	நடகூசு	ழவாமுதலா	சடுக
மலாநதசெவ	நடகூடு	மாந்தளிரடி	நடகூஅ	மெயகழிந்தின	டுகந
மலாமகளமா	சகூஎ	மாந்தளிர்	சடுந	மெயமமையா	சநஎ
மலைவைத்த	டுககூ	மாமதமொழு	டுாக	மெ	
மல்லாராதடம	சகஎ	மாமுரசொலி	டுா	மெயயன்புடை	சசஎ
மழலையினன	டுாகூ	மாயாவிருத	சஅகூ	மெயயிலிட்ட	டுாச
மறத்தாறு	சஅஎ	மாரணப	சாஎ	மெயயிலகிந்	டுாக
மறந்தவாதேவ	சநஅ	மாறனி	நடஅய	மெ	
மறமலினேமிச	நடஅகூ	மாறுகொ	டுாக	மேதகுசான	நடகூய
மறம்புனைநத	சஎய	மாறறவண்கை	டுஉந	மேதகுவணிக	டுஉச
மறவாளிலவ	டுநய	மானிரையு	சகூஉ		
மறித்தகையா	டுாகூ	மி		மை	
மறுகுதோறும்	டுடக	மிடைநதமாய	சடுச	மைக்கனொளா	நடகூஎ
மறுகுமபல	சஎகூ	மிடைநதவா	சடுய	மைக்குமுலொ	நடகூஎ
மறைபுலப்	டுகக	மினமதிச்சடை	சஉடு	மைந்தனிலா	டுநஉ
மறைமரபுசா	சடுடு	மினநிரித்தன	சஉஎ	மையறுமனத	சகஉ
மறையினந்த	சகச	மின்னலங்கிலை	நடஅந	மையுண்கண	நடகூஅ
மறையினொரு	நடஅகூ			மைவாராதட	நடகூஎ
மறைவழி	டுாக	ழ		யா	
மறறிவாதமமை	டுகச	முகிழதருமு	நடஅஅ	யாதுகுமுச்சி	டுாகூ
மறறிவாவழி	சநகூ	முடங்குகாறு	சஎய	யாவராலு	சாஎ
மனிதாவெவ	நடகூச	முடங்குகாற	டுஉகூ	யாவருமபுன	சடுஉ
மன்றலவேம	சநஅ	முடங்குமுள	சஉஅ	யாவரேயா	சகூச
மன்றுஞ்சித	சஎக	முடங்குவெரு	நடஅக		
மன்றுடையா	சஅசு	முட்டியசமரி	சகூய	வ	
மன்றுளாடிய	சசக	முண்டகமெ	நடகூந	வங்கத்தாரா	சாந
மன்னபெருமா	சசகூ	முண்டிதரு	டுாஅ	வங்கிய-கோ	நடஅஎ
மன்னவார்மன	நடகூந	முத்தோநகை	நடகூஎ	வங்கிய-வ	நடகூஉ
மன்னவனெறி	சடுகூ	முந்தியமனா	டுஉந	வஞ்சவீனைக	சசந
மன்னவனறிரு	சசச	முந்துநூன	நடகூய	வடபுலத்துள்	டுகடு

பாட்டு பககம்
 வடிக்கனுட் டுகக
 வடித்தவாமரு நட்ச
 வட்டத்தோல சூஉ
 வட்டவாழி டூஉ
 வணங்கிலசெ டூஉ
 வண்டமிழநா நட்ச
 வண்டுபோற சுகக
 வண்டுமுதாரி சடுஅ
 வந்தநாவலா டுகக
 வந்தயோகா டுஎஅ
 வந்தவரைசசி சஎங்
 வந்தவிப்பத சஅஅ
 வந்தனவா சசுடு
 வந்திககு சஅந்
 வரிசைமரு டுக
 வருநினை டூஉ
 வருபுனல சஅஎ
 வரைபகவெ சஉஅ
 வரையறைசெ சசுக
 வரையுந்திய சஎசு
 வலவினைவலி சுகஎ
 வழக்காத சஉய்
 வழத்திதன்ற சஎஎ
 வழதியரிய சஉஉ
 வழதியரல சுகக
 வழதியுமறி சடுஅ
 வழிவழிவரு டுகந்
 வழிவிடவரு டுகக
 வளங்கொள சசுஉ
 வளவா-செ சுகஎ
 வளவா-றி டூஉ
 வளைந்தமெய்யு சஅய்
 வளளததுவாள சாக
 வளளலவாத சசச
 வளளறன சஅடு
 வறியவனொமா சசந்
 வறுமைநோய சாடு
 வளைந்தபைங் டுகக
 வனபுதாழ சஅசு
 வனருணமழ சுகஎ

வா

வாகுவலத்தா சுகசு
 வாங்குசங்கப டுகக
 வாசமஞ்சனீ டூஉ

பாட்டு பககம்
 வாசவமஞ்சன டுக
 வாசவமனபனி சா
 வாசிலவாணிக சசுசு
 வாட்டுநுணனி சஉசு
 வாத்தூரனை சகஉ
 வாமபரித்திர சசுசு
 வாமபரிமறை சசுசு
 வாயிலெங்க டூந்
 வாயந்தநாண டுகஅ
 வாலிதாகிய டூஉ
 வாலிநாறிய சடுச
 வானத்தின சஅந்
 வானலமுத சசுசு
 வானவாதம சடுசு
 வானவாமனி சஅடு
 வாளுதியைந்து சசந்
 வாளுறிழிந்த சஎஎ

வி

விடைகொடு சகஉ
 விடைத்தனி டுகஅ
 விணசமககும் சகய்
 விண்டுழாவு சசுசு
 விதிமுறைக சஉடு
 விமயிதமடை டுகஅ
 விரதமுற்றனு சஉஎ
 விரிகதிராபடா டூந்
 விரிந்தவேத டுகக
 விரிபொழிற சசுந்
 விருத்தகுமார டூந்
 விலலொடுமே டுகஅ
 விழவருநகரே சசுசு
 விழித்தஞாளி சஎக
 விழைத்தருகா டுகடு
 விளமபுகின்ற சடுச
 விறபயிறட டூஉ

வீ

வீங்குநாசச சஉஎ
 வீதிதொறும சகக
 வீழந்தகாதல சா
 வீழந்தன்ன டுகஅ

வே

வெங்கதிராவே டுகக

பாட்டு பககம்
 வெங்கயநீள் டுகக
 வெங்கரியாவி டூஉ
 வெங்கருவே சகக
 வெஞ்சினமற டுகஅ
 வெட்டுவா சஅஉ
 வெண்ணிறந சசுந்
 வெந்தசிறதை டுகக
 வெம்பணிகளை சடுடு
 வெமமதவே டூந்
 வெருவருசெ சஉஅ
 வெவலியநறவ சாஉ
 வெவலியவே சாந்
 வெவலியாப் டூஉ
 வெள்ளநீரவ டுகஅ
 வெள்ளமாச டுகஅ
 வெள்ளரித சசுசு
 வெள்ளைமாம சகந்
 வெறித்தடக சஎஅ
 வெறுத்தகாண சஎய்
 வென்றிமாமுர டூந்
 வென்றுவீற டுகக

வே

வேதவாகமச சந்எ
 வேதநூலொரு சசய்
 வேணுகொண டூந்
 வேடுருவாகி டுகஅ
 வேதனெடு டுகடு
 வேதியனொரு சசுஅ
 வேந்தனைவலா சாடு
 வேமேயென்ப டுகஉ
 வேழமறப்ப டுகக
 வேறுபாடறி டுகக
 வேறுவேறி சசுசு
 வேலையினு சஅஉ
 வேளையுமவன சஅச
 வேறுரையாது சஅச

வை

வைகலுமவித்த சஎக
 வைதிகத்தனி டூந்

பரஞ்சோதி முனிவர்
திருவினையாடற் புராணம்

: மூலமும் விருத்தியுரையும் :

உரை யாசிரியர்—

திருச்சி, பிஷ்ப ஹீபாகாலேஜ், தமிழாசிரியர்
பண்டித ந. மு.வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்

		ரூ அ
மதுரைக்காண்டம்	22 ஆபடோன் படங்களுடன்	8 12
கூடற்காண்டம்	30 ,,	7 8
திருவாலவாய்க்காண்டம்	17 ,,	7 8
மூன்று காண்டங்களுக்கும் மொத்த விலை		21 0

மூவா தேவாரம்

திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம்	கலிககா	7 8
	பட்டு or ரெகசைன	8 0
அபபா சுவாமிகள் தேவாரம்	கலிககா	6 8
	பட்டு or ரெகசைன	7 0
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்	கலிககா	3 0
	பட்டு or ரெகசைன	3 8
மூவா தேவாரம் மொத்த விலை	கலிக்கா	15 0
	பட்டு or ரெகசைன	16 8

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,

6, பவளக்காரத்தெரு, சென்னை.

